

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: **کف الزمان**

مؤلف:

موضوع:

شماره ثبت کتاب: ۴۱۵۰۴

شماره قفسه: ۳۱۴۴

شماره کتابخانه: ۱۷۶۶

شماره ثبت کتابخانه: ۱۱۱۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

بازدید شد
۱۳۸۴

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: کف الزمان

مؤلف: _____

موضوع: _____

شماره ثبت کتاب: ۳۱۴۲

شماره قفسه: ۳۳۵۶۱

شماره ثبت کتاب: ۳۱۴۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

۳۱۴۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب: _____
شماره ثبت کتاب: ۱۳۳۴۴

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتابخانه الزائر

شماره ثبت کتاب: ۴۱۵۰۴
شماره قفسه: ۳۱۴۳
شماره رانگ: ۱۲۵۰۴

مؤلف:
موضوع:

۱۱۸۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه الزائر

خطی - فهرست شده
۱۳۳۴۴

۱۲ - ۱۶

نصفه اول

تولج عازر قمری

به از هر دو میر شکر خور

همه خوشی با که خود را

بانتییر سه ایتمه و آری

در آن دولت و زان بگفته

مانند میسر میسر

که جان به سینه سینه
با طغنت اصغر چه کند
باب نغمه گویند شوان کرد
کلیه بخت کسی بود که باقیه

سرخانه اگر طاعت آباد کنر به زبان نه بود که خواطرش در کمر

بدر آن که بر آری بر آری
بدر آن که بر آری بر آری
بدر آن که بر آری بر آری

همه ما در این سر که طایفه
بلان که ره جوهرین رسیدگی کرد
فوق غایت شکر همه کس را برابر است
علا رفاقت در نه عیال تمام

بدر آن که بر آری بر آری
بدر آن که بر آری بر آری
بدر آن که بر آری بر آری

بنوا از بلفظ منداقی
تا پیش نه اعتراف با کسی

۲۸۷۱

خطی

دو عرب اذ من من شيخ من آل سعد قال كانت بينه وبين رجل من أهل المدينة
ذات خطر عظيم فدخلت على أبي عبد الله فذكرت ذلك له وقت علي كسيت لعل له عرق
يرد على منطلق فقال اذا اردت القدر فصل بين القدر والمهنة ركعتين او اربع ركعات
وان كنت في بيتك واسم الله ان يعيدك وخذ سبب ما تيسر ففقدت ربه ان
سجدت عليه فكيف تلقاه قال ففعلت ما امرني ففقدت له ورد الله مع ارضي

بسم الله
الح

كتاب الصلاة
فانجدوا الصلوة انما والى

صلاة الزاغر

فانجدوا الصلوة انما والى

خطي

مجلس شریعی
کتابخانه

هنا کتاب تحفه لایق بکتابت

کتاب
کتابت استی که از بین مشتبه افواه عامدان آهنگ در تمام سماع صامع تد
بیان نماید فیض لایق را سزااست که مراد مقوله و ضرایح مطهره انبیا و اوصیاء علیهم
الصلوة و التحیة و الثناء و الثک فی مایه شریف عظمی که ایند و شهادت استی که در بیان
معارج قبول سید هر مقصود و مامول نماید عالم اسلام را در ذات که از قراب اعتبار
مقربان درگاه عرش در جبین شیعیان صد کلزارم دعائین و شمیم صلواتی که عطرها
تمام ساکنان جمیع قدس کی در نشانه سید عطر و معجزه سید انبیا و ذریه آنها
شخص مصطفی و آل بهمانش که مرغ دعائی که نامه در دوستان و بال اقبال بکشته برکنار
عش اجابت ننشسته و پیک بهمانی در بقعه جاگه قبول راه نیافته تا حزن و دلای نشان
بر بازوی حسن عقیدت نبسته فضیلت الله علیه و علیهم ما دامت الصلوة علیهم
ذیعة الی اجابت الدعوات و ذی اتمهم و سبیله لیل السعدات **انا بعد** حمایه
خاطر قراب اقلام شریفین محکم با قرین سجد فی حشرهم الله تعالی مع صوابها الظاهر
بدین معرب بر عین منیر هر جنی بصیرت تصویر می نماید که چون بمقتضا اخبار بسیار
و شمار نیارت رسول حق و انما بر صلوات الله علیه و علیهم اجمعین از اعظم عبادات است

قربان

قربانت مدبر هر عمل رعایت آداب الهی و الفاظ منقول از انتم هر چه موجب مزید قبول و قرب
وصول مامول میگرد و اکثر کتب که در زیارت مصنف که در است بلغه عرب تألیف
نموده اند و اگر خلق را از ان بجز کما علی و حفظ شامی نیست و بسیاری از زیارات
مفنون است که از ائمه اهل بیت و صلوات الله علیهم است و زیارات منقول بسیار از انتم اطهار
نیظر این تمامه بسیار بود که با وجود آنها زیارات مؤلفه علماء احتیاج نیست خواست که رساله
تالیف نماید که مقصود باشد بر کتب زیارات را عیب و آگاهی که با سایر معجزه انامه درین
صلوات الله علیهم اجمعین منقول گردید است و فضایل و آداب هر یک را بلغه فارسی ترجمه نماید
تا اکثر شیعیان این دنیا و از این رساله واقف باین مندرک و درین و اطلاع بر فضایل زیارات موجب
مزید رغبت ایشان گردد شاید این محرم بمقتضای حدیث شریف الدال علی الفعل کفا
بیوه ان ثواب ایشان حاصل شود مامول از برادران ایمانی که باین کتاب مفضل الا بر علی
نمانند آنکه در حکم مطالعه و زیارات این غزوی بجای عبادت ان دعای خیر فراموش نفرمایند که
سوی و خطای لفظ و معنی مواضع نمایند باین رساله رستی گردانید **بتحفه لایق** و مرثیه
داشت بر مقدس و دوازده بار و چنانچه **انا مقدس** پس در بیان آداب سفر است
چون در کتاب جلیت المقنین احادیث آداب سفر را استفا موده و بعد از این در زیارات
مخصوصه بیاری از آداب مذکور خواهد شد و در اینجا که غایب نمایم با آنچه سید ابوالقاس
علیه الرحمه و الرحمن و غیره در کتب مزبور آمده اند تا آنکه بقیه ساله خالی بنیاد شد
از آنچه زیاران را بآن احتیاج می باشد فرموده اند که چون اراده خروج بسفر داشته باشد
سزاوار است که دعوت بلدی در روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه و اختیاری نماید و در شبته را
از برای پیوند رفتن چنانچه مرثیه از حضرت صادق علیه السلام که اراده سفر کند در روز شبته

که اگر نیت آن که بگوید در روز شنبه هو اینه خدا بر یکس دانند آنرا بجای خود یاد داشته
که آن روز نیت که حق تعالی فرماید در آن روز آهن را از برای داود علیه السلام با نوح
شنبه را بدینست که حضرت رسول ص در روز شنبه سفر میکرد و اجتناب از سفر کردن در روز
دوشنبه و پیش از ظهور روز جمعه چهارشنبه و مکرر است سفر کردن سیم و چهارم و پنجم
و نیز در هفتاد و هفت و یکم و بیست و چهارم و بیست و پنجم و بیست و ششم و سی و هفتم
یکبار باشد که روز چهارم و ششم و یکم برای سفر و قیام آن خوب است و در روز
هشتم و بیست و نهم خوب است و سفر مکن در جای که قمر در عقرب باشد چنانچه از حضرت
صادق ع روایت که سفر در این وقت که اهل دار و آنی خودی حاصل شود برای سفر کردن
در این اوقات و عاقلان که بعد از این مذکور میشود بخوانند و صدق کند هر وقت که خواهد
بسی روزی که از حضرت صادق ع منقول است که افتتاح کن سفر خود را بصدقه و بپسند دو
در هر وقت که خواهد بر روی که سفر خود را بر روی و منقول است که حضرت رسول ص هرگاه بسفر
می رفتی پنج چیز بخور و میداشتی آینه و سر مردان و سران و شانه و مقراض و مسحت است
که پیش از مسجرت غل بکند و نوز غل بکند نیم آینه و باران و لا حول و لا قوة الا بالله
و علی سکنه رسول الله و الصلوة و القیامه و القیامه من الله صلوات الله علیهم اجمعین
اللهم قلنی و اشیخ به صدق و قریب بقلی اللهم اجعل لی قریباً
و طویلاً و حیاً و عیفاً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً
و اشیخ و حیاً و عیفاً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً و قریباً
اجعله فی شانه من حاجت و قریب و قریب الیک یا رب العالمین انک عاقل کل
شیء قذیر پس جمع میکنی اهل خود را از خود و دلکعت نماز میکند ای و از خدا چیزی عمل

سوالی نماید و اینها را که می بخوانی و حمد و ثنا الهی بجا آید و صلوات بر خضر و سید
میفرماید **و بیست و یکم اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهل و مال و اولدی و من**
کانت بیته یسئل الشاهد من ام و الغائب اللهم احفظنا بحفظ الایمان و احفظنا
اللهم اجعلنا فی رحمتک و لا تقلنا فضلک انما الیک راغبون اللهم انما نعوذ
بک من غناء السفر و کابده المنقلب سنه المنظر فی الاهل و المال و اولدی فی
الدنیا و الاخری اللهم انی اتوجه الیک هذا لثقتی کلها الی طاعتک و تقرباً
الیک قبلک ما اذی حله و ان حو فیک بقا الی لیک یا انعم الرحمن و ارحم
حواشی بکلی اللهم انی خرجت فی نجهی هذا بلی ثقتی یعنی یقولن لا اخطا
یا ولی فی الایلیک ولا افرح اکتل علیها ولا حیلته ارجع الیه الا طلب رضایت
و ارتقاء رحمتک و تعین ضال التلک و سکون الی احسن طائر لک و انت اعلم
بما سبق لی فی عملک فی نجهی مما احب و انتم اللهم اصفی عینی معادین کل الیه
و مقصود کل امری و بسط عین کشف عین رحمتک و لطف من عینک و حرنا
من حفظک و سعده من و ذوقک و تمام من نعمتک و جاعلین معافانک
و و قریب الی قریب الیه فی جمیع قضا الله علی من اذی حله و اهل و اولدی و اذی حله
عینی ما اصدرد و ما لا اصدرد علما نفعی انما اعلم به منی و اجعل ذلک خیراً
لی الاخری فی دنیای مع ما اسئلك ان تحلفی بهم خلفت و ذانی من اهل و مال
و احوال و جمیع امری بافضل ما تحلف غائبین المؤمنین فی تحسین کل امری و احفظ
کل مصلحتی و تمام کل نعمتی و ذیاع کل سینه و کما یقول محمد و بدصرف کل امری
و کما یقول ما یخرج فی به ان ضار و الشر و فی الدنیا و الاخری ثم ان ذنوبی و ذلک

وَشَكَرَكَ وَمَا عَنكَ وَمَعَاذَكَ حَتَّى قَرْنَا وَبَعَدَ الرُّسُلَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا
 فِي قُلُوبِهِ وَيَوْمَ يَنْفَخُ الصُّورَ وَمَا لِأَهْلِهَا مِنْ دُونِ يَوْمِ يَوْمِ يَوْمِ يَوْمِ يَوْمِ يَوْمِ
 مَثَلًا فَالْغَايِبِ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا وَاحْفَظْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي جُودِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا
 فِي عِقَابِكَ وَلَا تَغَيِّرْ مَا بَيَّانَ مِنْ نِعْمَةٍ وَمَا فِيهِ فَفَضَّلْ **وَمَرِيضًا** كَهَذَا خِرَافِي
 مَتَوَجِّهٍ مَدِينَةٍ كَمَا سَمِعْتُمْ فِي قَوْلِ كَوَاهِلِ عَامِدِي بَارِئِي فِي عَرَفِ دَائِمَةِ بَارِي
 بِسُورَةِ انْفِصَالِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مَدْيَنَ وَفِي عَرَفِ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مَدْيَنَ
 وَأَيُّهُ الْكَلْبِيُّ وَسُورَةُ أَنْزَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَخْرَجْنَا آلَ عِمْرَانَ يَحْيَىٰ فِي خَلْقِ التَّحْوِثِ
 وَالْآنُ فِي وَأَخْلَقْنَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَأْتِيكَ فِي كَلِمَاتِ الْكَلِمَاتِ يَدُ كَرَمِ اللَّهِ
 قِيَامًا وَقَعْدًا وَعَلَىٰ حُضُونِهِمْ وَيُصَلُّونَ فِي خَلْقِ التَّمَلُّكِ وَالْآنُ فِي تَبَا مَا خَلَقْتَ
 هَذَا بِالطَّلِ اسْمُكَ هَذَا عَذَابُ النَّارِ تَبَا أَلَمْ تَرَ أَنَّكَ مِنْ نَدْحِ النَّارِ هَذَا أَخَذَ بِيَدِهِ
 الْمَقَامِلِينَ مِنَ الْأَصْدَارِ تَبَا أَلَمْ تَسْمَعْ مِنْ آيَاتِ الْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكَ فَآمَنَّا
 رَبَّنَا فَاحْفَظْنَا فِي بِنَا وَكُنْ عِنَّا تَبَا تَبَا وَفِي قَوْلِ قَوْلِ الْبَرَارِ رَبَّنَا وَتَبَا مَا وَعَدْنَا
 عَلَىٰ سُلَيْكَ وَلَا تُحْيِي نَافِئِهِ الْقِيَمَةَ أَلَمْ تَخْلُقْ الْمَعَادَ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ بَلِّغْ
 الْعَالَمَ وَبِقُدْرَتِكَ يَقُولُ الطَّالِبُ وَالْآنُ لِكُلِّ دِي حَوْلِ الْإِلَهِيَّةِ وَالْآنُ فِي مَتَارِهَا
 وَدَوَّقِ الْآنُ اسْتَلْ بِصِفْوَتِكَ مِنْ حَلَقِكَ وَجِيْلَتِكَ مِنْ تَبِيَّتِكَ حَسْبُكَ
 وَخَيْرٌ بِهِ وَسَلِّ لِيهِ عَلَيْهِ وَيَعْلَمُ السَّلَامُ سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَيَعْلَمُ مَا أَلَيْسَ فِي شَرِّهَا
 الْيَوْمَ وَمَنْ عَارِ فِي حَيْثُ وَبِمَتَّةٍ وَأَفْضَلُ فِي تَقْدِيرِي مَا فِي حَيْثُ الْعَاقِبَةُ بِمَلُوعِ
 الْحَجَّةِ وَالْقَلْبِ بِالْإِيمَانِ وَكَلِمَاتُ الْهَاجَةِ الْعَوْنِ وَكُلُّ مَنِي قَدْرِي عَلَىٰ آدِينِي
 حَقِّي أَوْ فِي حَيْثُ وَبِمَتَّةٍ وَبِمَتَّةٍ وَبِمَتَّةٍ مِنَ الْحَافِ وَمِنَ الْحَافِ

بَارِئِي

أَمَّا

أَمَّا وَيَوْمَ الْعَرَفِ فِيهِ تَبَا جَسْرًا حَتَّى لَا يَصِيدَ فِي مَادَّةٍ مِنَ الْمَاءِ وَلَا يَجَلَّ فِي طَارِقِ
 مِنْ أَدْعَى الْعِبَادِ إِلَيْكَ عَلَى الْكَلْبِيِّ قَدِيرٌ وَهُوَ السَّمِيعُ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ
 بِرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ
 مُحَمَّدًا زَانِبِي وَمِنْ جَانِبِ رِاسِ وَأَنْ جَانِبِ حَيْبِ بَحْرَانِ وَهُمْ جَنِينِ آيَةِ الْكَلْبِيِّ
 أَنْ سَمِ جَانِبِ بَحْرَانِ **وَبِكْرِ** اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَفْتُ
 أَهْلِي وَمَعَالِي وَمَا حَتَّى لَتَنِي وَقَدْ وَفَّقْتَ بِيكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ
 آدَاةً وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اللَّهُمَّ سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْهُمَا
 حَيْثُ عَنَّهُ وَلَا تَكْلِمْنِي إِلَىٰ الْفِتْنَىٰ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ بَلِّغْنِي مَا قَدْ حَقَّتْ
 لَهُ وَسَبِّحْ بِالْمَلِكِ وَأَوْصِي فِي عِبَادَتِكَ وَقَدْ لَكَ وَأَرْحَمُ نَبِيًّا رُبِّيكَ وَوَلِيَّكَ
 أَبِي الْمُنِينِ وَالْآنُ مِنْ فُلُوحِ وَبِجَمِيعِ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَمَّا فِي
 وَدَقِّ فِي سُنَّتِكَ بِالْمَعْرُوفِ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَلَا تَكْلِمْنِي إِلَىٰ الْفِتْنَىٰ وَلَا إِلَىٰ الْعَيْبِ مَا كَلَّمْتَ
 وَأَعْلَبْتَ وَدَوَّقِي التَّقْوَىٰ وَاحْفَظِي فِي الْأَفْرَجِ وَالْآنُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمَا إِنْ جَاءَ
 مِنْ قَوْلِهِ إِلَيْكَ **وَمَا تَكْلِمْنِي** بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ قَوْلُكَ هَلَىٰ اللَّهُ وَاسْتَنْتُ
 بِاللَّهِ وَالْحَجَّاتِ طَهَّرْنِي إِلَى اللَّهِ وَقَدْ فَتَنَ أَرْحَمَ إِلَى اللَّهِ وَبِهِ مِنَ اللَّهِ وَبِهِ
 إِلَى اللَّهِ وَلَا يَلْمَأْ وَلَا يَلْمَأْ وَلَا مَقْفَرٌ مِنَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ رَبِّهِ أَمَّا بِيكَ تَبَا لَيْسَ
 الذَّنْبُ أَنْ كَلَّمْتَ وَبِيَّتِكَ الذَّنْبُ أَرْسَلْتَ لِأَنَّ لِي بِالْحَيَاةِ الْآنُ وَالْآنُ وَلَا
 يَصِيرُ الشَّقِيُّ إِلَّا أَنْتَ عَزَّ جَانِبُكَ وَحَلَّ تَنَانُكَ وَتَقَدَّتْ أَسْمَاكَ عَظَمْتَ
 الْآنُ وَلَا لِي عَيْنِي كَيْسَ بِدِهْرِي كَمَا رَوَيْتَ شَرَاهُ كَهَذَا مِنْ رِخْفِ رُبِّهِ
 بِرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ وَرِخْفِ رُبِّهِ

و همچنين در تمام سوره نوح و اين دعا بخواند بلائي با او نرسد تا صبح تا غفل خود
برگردد پس بخوان سوره قل هو الله احد در يازده مرتبه و سوره انا التواكله و آية الكرسي
و سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق هر يك بر جميع بدن خود بمال
و تصدق كن بهي چه ميتر بايش **و بگو** اللهم ارحمني و ارحم عبادك الصالحين
سلامت و سلامت سقري و ما معي اللهم احفظني و احفظ ما معي و سلمني
و سلم ما معي و بلغني و بلغ ما معي بسلامة و امان **بگو** لا اله الا
الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب السموات
الارض و رب العرش العظيم و ما بينهن و ما بينهما و رب العالمين و سلم
علي المرسلين و محمد بنده رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطيبين
اللهم كن لي جارا من كل جن و عييد و من كل شيطان من يدب بغيري اللهم صل
و سلم الله عز و جل اللهم اني اقدم بين يدي رسلك و ارجو رحمتك و اطلب
في سقري هذا و كن له ام تيسره اللهم انت المستعان على الامور كلها و انت
الصالح في الشكر و الخليفة في الامل اللهم هون علينا سفرنا و اهل لنا الايام
و سقي باس ماء عذبة و طاعة رسولك اللهم اصلح لنا امرنا و ابارك لنا فيما
رزقنا و قنا عذاب النار اللهم اني اعوذ بك من عناء السقور
و كآبة الضحك و سوء المنظر في الامل و المالك و الولد اللهم
انت عضدي و ما عوفي اللهم افطع عني بعد و مشقة و اصعب عني
ثيب و اخلفني في اهل بيحي و لا حولي و لا قوة الا بالله العلي العظيم
و باخود بود امر عصاي از جوب درخت با دام تلخ بدهي كه روايت رسيه است

از اول خدا

از رسول خدا صلى الله عليه و آله و سلم كه هر كه بر او بچسبند و با او باشد عصاي
با دام تلخ و بخواند اين آيه را و ملكا قوجه رلقا سمدين قال عسى ينجي انت
ينديني سواء السبيل و ملكا و رده ماء سمدين و جسد عليه اقمه من الناس
يسقون و جسد من دوني ام امر ايتن نون فان قال ما خطبنا قالنا لا نسقي
حقا يبيد و ان نعامه و اونا قبيح كسرت و سقوها ثم قوتني الى القل فقال
رب اني لما اتيتك الى من خير فخيرت فجاهدنا ارضينا ما نسي على انبياء تاك
ان ابي يدعوك ليجزيك ابي ما سمعت لنا و لما جاءه و عقق عليه القصص
قال لا تخف بحوت من القوم الظالمين قالوا ابي انك اياك انت اخرجت ارب
خوف من انت اخرجت القوي الامين قال اني ان يدان انك اخرجت اجدى
ابديين هاتين على ان تا جوف بما في حج فان اخرجت عشرين اثن عشرين
و ما اريد ان اثن عليك بخلاف ايشاء الله من الساجدين قال ذلك
بني و ينك انما الاجلين قصيت فلا عذون علي و الله على ما تقول
و كليل امين كرو اند خدا اودا از هر سبب در نهد و از هر در ظاهر و باطن
هر حيوان صاحب زهري تا بخانه خود برود و با او باشد هفتاد و هفتاد ملك
كه طلب آوونش كند براي اذنا بر كود و عصا را بگذارد و نهي ما بغير مرد و اكي
بغور هرت بي يفتوح بغير بويي بگو ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله اللهم
انق و حقيق و اعني على و حرق و اذ غيبني و سقت است كه با تمامه بويي
روي و سر تمامه را در زير صندك بگويي بدديني كه از حضرت امام موسى عليه السلام
منقولست كه فرمود كه من ضامنم بر اي كسي كه بويي من دود بار اده سقوي و تمامه را در زير

بسته باشد اینک با او آسبی نرسد از دند و غرق شدن و سر ضعیف و قدری
از تربیت حضرت امام حسین صلوات الله علیه با خود بردارد و در وقت بر داشت
بگو اللهم هذين طينتي من خير خلقك و ايمانك و ايمانك و ايمانك
فما جعلت لي الا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا
اخذته من قبلي و ايمانك و ايمانك و ايمانك و ايمانك و ايمانك
لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا و ما لا اذنا
پس وقت آمدن او تا کابل که می نویسد ان برای او و او که در روز خواجه راه روی
باید که اول و آخر بعد راه روی و میان بعد از دعا و اولی و اولی باید که
آخرت راه روی که زمین برای ما فرود آید شب بچشم می بیند و چنانکه در روایت وارد
شده است هر چون الله یکنی که سوار شود بکنی بنیم الله و الله اکبر من چون در بهت
بر روی راه طی نشستی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا لاننا كنا في الضلال و ان
عبدنا محمد صلى الله عليه و آله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين
و اننا لاني ربنا المنفلون و الحمد لله رب العالمين اللهم انت الحامل على الظلم
و المشعان على الامم بلوغنا بالانعام بلوغنا بلوغنا بلوغنا بلوغنا بلوغنا
و رضوانك و مغفرتك اللهم لا تصيب لنا الا نصيرك ولا يوق لنا الا يوقك
ولا طائفتي و هفت مرتبه سبحان الله و هفت مرتبه الحمد لله
وهفت مرتبه لا اله الا الله ميگوئی ری خانی یا ابی نعیم و انی رکن الله
الذي خلق السموات و الارض في ستة ايام ثم استوى على العرش في يوم الابل
التهار يطلمه حينئذ الشمس و القمر بالبحر مستحيان يا رب الاله الخلق

والاس

و لا امر تبارك الله رب العالمين ادعوا ربكم فستجبوا
انته لا يحب العتدين و لا تقيدا و في الارض بعد اصلاها و اد
عوا خوفا و طمعا ان رحمة الله قريب من المحسنين **بگو** اللهم اغفر لي
الذي لا اله الا هو ائح القوم و اقرب اليك اللهم اغفر لي ذنوبي
انته لا يغفر الذنوب الا انت **بگو** اللهم اغفر لي ذنوبي
و احسن كنيستنا و اعظم عافيتنا **بگو** اللهم اجعل مني من عبيدك
و صمعي تقبرا و كلامي ذكرا **بگو** اللهم اغفر لي ذنوبي
حوالي معني و لا توقع لي من جوار الله و قوتك بربك يا رب من
و الغنى اللهم اني اسئلك من كذا سفر في هذا و بركة اهله اللهم
ان اسئلك من ضلك الواجب من قاصلا لا طيبا شوقه الي و انا
خافط في عافية بقوتك و قد ربك اللهم اني سرت في سفر في هذا
بلا قضاة مني لغيتك و لا جاره لسواك فان نقتني في ذلك شكرك
و عافيتك و و قفني لطاعتك و عبادتك حتى ترضاه و بعد الرضا
و حضرت رسول صلعم هرگاه سران بر من فرزند سبحان الله ميگفتند
و هرگاه هر چه بلند می بالا میرفتند الله اکبر میگفتند **بگو** هرگاه
بر بلند می یا نبل یا بی بالا روی الله اکبر الله اکبر الله اکبر
لا اله الا الله و الله اكبر و الحمد لله رب العالمين اللهم
لك الشرف على كل شرف و هرگاه بجز بر من جودم بر آن میگوئی بگو اللهم
اذ صر عينه الشيطان و هرگاه شرفی بر من می یا و هرگاه الله ربك

انقول

التعمير السبع وما أظلت ورتب الأرضين السبع وما أظلت ورتب
 الشياطين ولما أظلت ورتب الرياح وما درت ورتب البحار
 وما جرت إن أرسلت حين هذه العرشية ونحن ما فيها وأعوذ
 بك من شترها وشتر ما فيها اللهم شترني ما كان فيها من شتر فاعني
 على قضاء حاجتي يا فاضل الحاجات ويا محيي الدعوات ادخلني
 مدخل سيدني وأخرجني مخرج سيدني واجعل لي من لدنك
 سلطانا نصيرا **يا حي يا قيوم فريد البقي** اللهم أنزلني من السماء ماء رزقا وأنت
 خير المنزلات **ودو كعتان بكلا بيتا لكهينتي** اللهم أرزقنا خير
 هذه البقعة وأخذنا من شترها اللهم أظعننا من جناها ولعدنا
 من وبائها وحيثنا إلى أهلها وحببنا إلى أهلها **يا أبا بكر** أشهد
 أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله
 وآل عليا أئمة المؤمنين وآل عيسى من ولد أئمة آلهم
 وأرؤم من أعدائهم اللهم إني أسئلك بغير هذه البقعة وأعوذ بك
 من شترها اللهم اجعل أول ذوقنا هذا صلاحا وأوسطه فضلا
 وآخره نجاحا **يا حي يا قيوم فريد البقي** أشهد أن لا إله
 إلا الله وحده لا شريك له الملك والظاهر البين الخبير وهو
 على كل شيء قدير اللهم إني أعوذ بك من شتر كل سبع **يا حي يا قيوم**
يا حي يا قيوم فريد البقي يا ذا الجلال والإكرام لا إله إلا أنت
 بما يكون مما دلت لك السلطات على كل من دونك إني أعوذ بك

يا حي
 يا قيوم

بعد ذلك

وبعد ذلك على الفتيحة من الفتيحة بك من سبع أو هامة أو ما بين من
 ما ترى الذوات يا حي يا قيوم فريد البقي يا حي يا قيوم فريد البقي
 عني وعافني من شترها وبائها يا الله يا ذا العرش العظيم حطه تحطلا
 وأجبتني بسيرتك التي في محافتي يا رزق **يا رزق فريد البقي**
مكان بكي يا أبا بكر يا حي يا قيوم فريد البقي يا حي يا قيوم فريد البقي
 وخالفنا وطأ على قضاة لها غاليا إني منك لضعف ولتوكل على من كادني
 تعزمت لك فإن حلت بيني وبينهم فذل لك ما أرجوا وإن أسألتني اللهم فبها
 ما في نعمتك يا حي المنعم لا تجعل أصدا لي غير نعمتك التي أنعمت بها علي
 سواك ولا تغيرها أنت ربي قد رزقني الله من ليل لي نيل وبين شتر
 بغير ما به فتجيب الدعاء يا الله يا ذا العرش العظيم **يا حي يا قيوم**
 ومن أتتني إلى الله وهي سبيل الله اللهم إليك أسئلت نفسي إليك
 وجهت وجهي وإليك فرقت أفرق فأحفظه بحفظ الأيمان من بين يدي
 ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي وعن خلفي واجتمع على
 وتوكلت فإني لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم بدهسني كرسيا
 رسيه استأصرفت امام بين العابدين صلوات الله عليه كرسيا كرسيا
 نيكم صرناه بكم من اين كلمات والجميع مشفوق برأيه من من حزن واض **يا حي يا قيوم**
ارزقني يا سلطان بكي يا الله لا إله إلا أنت العاهر بقدر ربه جميع عياله
 المطاع لعظمته عند كل خليفته والمغضى مشيخته ليليا في قدر ربه أنت
 الذي تكل ما خلقت بالليل والنهار لا يمنع من أردت به سؤءا

بشيء دونك من بلاد الشرق ولا يحول احد او ذنك بين احد و بين
ما قد يد من ليس كل ما يري وما لا يري في قبضتك وجعلت قبلك
الجنة والنياطين يرفنا ولا نراهم وانا لكي يذبح خائف فاقب من شراهم
في باسهم بجوارحها نيك العزيز يا عزيز **و در تمام احوال خود اين دعا بخوان براي**
حفظ خود و بگويد و بگويد يا جامع بين اهل الجنة على تاليف من الغايب
و شرف قوا صلحهم في الجنة يا جامع بين اهل طاعين من خافهم و يا
مفترج حزين كل حزين و يا مسهل كل عناء و يا انعم انما احييت ارحم
في عن نبين بحسن الحفظ والكلالة والمعونة و تخرج ما بين من الضيق والحزن
بالبحر يتي و بين اجاب في ولا يفتحه يا فطاع روية اهل عبي ولا يفتح
اهل بار فطاع روية عنهم بکل مسالك اسلك و ادعوك فاستجب
و چون اراده نمايي كه بارگي از من ك دور رفت نماز بكند و از خدا طلب
حفظ را و دعا كن انما دل را و اهل ان منزلي ديگر كه هر موع اهل است
ان ملائكة و بكي السلام على ملائكة الله الحافظين السلام علينا وعلى
عباد الله الصالحين و رحمة الله وبركاته **و بگويد** اللهم قد ارحمنا
من من لنا هذا ونحن منك را ضون فانين عتابي حرمك **وهي كاهم كني راه**
ندا كن يا صالح يا ابا صالح ان شدد و نالنا الى الطوفان بر حرمك ارشد
بد ربي كرم و بيت ان حضرت صادق و هم كه موكلت بهما صالح و بدر يا
عمر و مرويت كه هر كاه راه كم كيد بخان رات راه ميل كند **وهي كاهم كني**
كند و ابرق در راه در كوش رات او ايقا به بخوان و كه انك من في التمام

دلائق

ولا ذنن طواغاة و كرها و اريد فرجعون **وهي كاهم كني** صدره الله
الهي و صدره الله اللهم صل على محمد وآل محمد بكن **بگويد** اللهم
و بارك و الصلح على رسول الله صلى الله عليه وآله وعلى الصالحين
اللهم احسن مسيرنا و عظم اجرنا اللهم بك انكشرا و اذيت في جحنا و بك
امنا و بحيلك لصفنا و عيلك في كلنا اللهم انت فعلتنا و رها لنا و لنا صرنا
لا يحل بنا هذا لخب اللهم بك يحل ذلك مسير اللهم حل بنا و اعظم
عاقبتنا انت الخليفة في الازل و ازل و انت الحامل في الماء و على الظهير
و قال انك في ايام الله محرها و رهاها ان في لغفور نعم و ما قدود
الله حق قدره و لا ذنن جميعا قبضته يوم القيمة و السموات مقويات
بيمينه سبحانه و تعالى عما يشركون اللهم انت حبي من وقد اريد
الي جالب و شددت ابيه الي جالب و انت سيدهم انهم عز و ر و مقصود
و قد جعلت لي كل ذنبي كرامة و لي كل و اذ يحضه فاسئلك ان تجعل
تحضك اياي كما كرت بحتي من النار و اشكن سعبي و انهم مسر
من اهل يعين من بينه عليك بل لك المنة عليك ان جعلت لي سبيلا
الي زياره و بيتك و عز مني فضلك و حفظتي في ليالي و نهارى حتى
يلتفتي هذا المكان و قد رجوتك فلا تفتع رجائي و قد املتك فلا تحجب
اماني و اجعل مني هذا كفارة لذنوبي يا انعم انما احييت تمام شد كلام
سيد و عبي و ارحمهم الله **و در حديث معجز** منقول كه شخصي بخدمت حضرت
امام علي رضي عنون كره داخل شد و ماه مبارك بن شخصي پس در دوش ميافتد

که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام برود یا بنیارت بدرت در بغداد
چون بماند در خانه خود یا بیرون رود ماه مبارک رمضان و بعد از آن زیارت
ایشان برود در آن ماه مبارک برود و در روز پنجشنبه حضرت در جنت
فرشتند که ماه رمضان و فضیلتی و اجری که ماههای دیگر نداشت پس چون داخل
شود ماه باید که آنرا اختیار نماید و در روز یکشنبه **دو روز است معجزه دیگر** منق
که ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام پرسید که فدای تو شوم داخل میشوم درین
ماه رمضان و هر روز میگویم بعضی از آن پس اراده زیارت حضرت امام حسین
آیا برعم بنیارت و در روز شنبه در کوشش رفته را بخوبم یا بمانم تا عید و بعد از
عید بیک روز یا دو روز بدم و فرمود که بمان تا عید گفت فدای تو شوم این
بهرات فرمود بقی ملک بخواند و کتاب خدا را در آن شهرت کند **مؤلف**
گوید که چون در احادیث بخوبی نام برده خوردن آن برای امری چند که
بسیار کمالات از زیارات ائمه علیه السلام وارد شده است مثل تشییع و استقبال
مؤمنان و تغیب و مخفی بودن بنیارت حضرت امام حسین علیه السلام در شبای
انبیا و ماه رمضان و شب عید فطر و در سوره است و آنکه مردم را بدون
افطار و عونه میترنیشود و در نیت که این دو حدیث بخوبی بر تفسیر بوده باشد
و امرت بعلم **باب اول** و در بیان تعمیر قبر مقدس حضرت رسول
ایشان و آداب دنیا رتقای ایشان و در آن دو فصل است **فصل اول**
در ثواب زیارت هر یک از ایشان پس در این فصل حضرت امام

در بیان آداب زیارت
زیارت ائمه علیهم السلام

بلغ

صلوات

صلوات الله علیه منقولت که هر امام را عهدیه در کردن دوستان و شیعیان
هست و از جمله تمامی و فالو در عهد و نیکو او نمودن آن زیارت کردن قبیلهای
ایشان است پس هر که زیارت کند ایشان را برای رغبت در زیارت ایشان و تصدیق
گوید با آنچه تو غیب نموده اند در آن بوده باشد اما مان او شفیعیان او و در
قیامت حسدهای معین منقولت که نذیر سخام حضرت امام جعفر صادق
عزیر گوید که هر که زیارت کسی کرد یکی از ثمار آن زیارت کند فرمود که چنانست
که زیارت کرد و باشد رسول خدا **و بند بسیار معجزه** از حضرت امام
جعفر صادق منقولت که خلقی گفت که ما را خلیفه است و ما را خلیفه است و ما را خلیفه است
فرشکان و بند است که نازل میشوید از آسمان در هر شام هفتاد هزار فرشته که
میکنند بخانه کعبه در آن شب تا چون طلوع صبح میشود میروند و در سجده قبی
حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس سلام میکنند بر آن حضرت پس میروند و در سجده
قبی حضرت امیر المؤمنین و سلام میدهند بر آن حضرت پس میروند پس می
قبی امام حسن صلوات الله علیه پس سلام میکنند بر آن حضرت پس میروند
پس میروند قبی حضرت امام حسین پس سلام میکنند بر آن حضرت پس میروند
پس میروند آسمان پیشی از طلوع آفتاب پس نازل میشوند فرشتگان و هفتاد
هزار فرشته پس میگویند که در کعبه معظمه در تمام روز چون نزلت
شود که آفتاب غروب کند میروند پس میروند قبی رسول خدا پس سلام میکنند
بر آن حضرت پس میروند پس میروند قبی امیر المؤمنین پس سلام میکنند بر آن حضرت
پس میروند پس میروند قبی امام حسن پس سلام میکنند بر آن حضرت پس میروند

بلغ

بنزد نبی حضرت امام علیه السلام روح کاتب فداه و سلام میکنند بر آنحضرت
پس بر میگردند بسوی آسمان پیش از آنکه در فتنه آفتاب **و در کتابهای**
معجزات معجزات آنحضرت صادق ص و ذمه منقول است که هر کس یکی از اینها را زیارت
کند چنانست که حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و بسند
معجزات آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت
که هر زنی رسول خدا ص بدیدن ما آمد و بدیدیم آن زنده بود بر ای ما ام این
شیر به لگو و خرمایه قدیمی از آمدن آنحضرت آوردم نشان اول نمود پس برخواست
و رفت بکوشه خانم و چند دگت نماز گذارد پوره بچرخ آن کویتمه سخت
و ادریه آنها بسبب جلالت و عظمت آنحضرت از سبب آن سواران زمین پس
برخواست حضرت امام حسین علیه السلام و در دامن آنحضرت نشست
و گفت ای پدر بخانه مادر آمدی و ما به هیچ چیزی نشاد خدمت مثل شادی
ما با آمدن تو پس گویم که ای کویتمه که ما را با ندو آفریدی بسبب آنکه
حضرت رسول گفت ای فرزند در اینوقت جبرئیل علیه السلام آمد مرا
خبر داد که شماها کشته خواهید شد و محل کشته شدن شما پر از کینه خواهد
بود پس حضرت امام حسین علیه السلام گفت چه تو ایت کسی با که زیارت
کند قبایلهای ما را با این بر کند یکی فرمود که ای فرزند ایشان کن و هیچچندند
از امت من که زیارت میکنند شما را و طلب میکنند بسبب این زیادت برکت و ا
و لازم است بر من اینکه بیایم بنزد ایشان و در دو قیامت تا طلوع درم ایستاد
از هواهای قیامت و ساکن گرداند خدا ایشان در بهشت **و بسند معتبر از**

آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هرگاه حضرت امام حسین علیه السلام بنزد رسول
خدا ص میآید او را بسوی خود میکشد پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میگفت که او را
نگاه دارد پس حضرت امام حسین را می بیند و میگوید و میفرمود که ای فرزند
میوسم جای ضربت شمشیرها را که بر تو خواهند زد پس حضرت امام حسین علیه السلام
میفرمود که ای پدر من کشته خواهم شد حضرت رسول ص میفرمود که بی و اینه
که تو و پدرت و برادرت همه کشته خواهید شد میگفت ای پدر محل کشته
شدن ما در آنجا خواهد بود میگفت بیای فرزند میگفت که بر تو یک زیارت
ما خواهد کرد از امت تو میفرمود که زیارت نیکند مرا و پدر تو را و برادر تو را
و تو را مگر صد یقین از امت من و یقین بسند معتبر منقول است که از امام جعفر
صادق علیه السلام پرسیدند که چه ثوابت کسیر که زیارت کند فی امام حسین علیه السلام
گفت هر که برود نزد بی آنحضرت و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نماز کند
بکند نوبشته شود برای او ثواب حج و عمره هر کس که همین ثواب هست کسی
که برود نزد بی آنحضرت هر امای که خواند فرمان برداری او را بر خلق واجب گردانند
ات **و در کتابهای معجزات معجزات** آنحضرت که با عطا اهل بجان حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام عرض کرد که ای فرزند رسول خدا چه ثوابت کسی که زیارت کند
قبی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را و عمارت کند ثوابت آنحضرت را فرمود که حق
دارم بر پدرم ان بدوش از جدش امام حسین علیه السلام از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام
رسول ص گفت با آنحضرت که واقعه که کشته خواهید شد در زمین عراق و بعد از آن
شد در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت یا رسول الله چه ثوابت کسی که زیارت

عرض کردم

قبای مادی و عمارت نماید و جست جو نماید آنجا که گفت ای ابن الحرس بدرستی
که حق تعالی کنی داینده امت قبی تو و غیر ما همان از غیر زندان ترا بفرست چند
از بفرمای به پشت و عرصه چند از عرصه های بهشت و بدرستی که خدا کند اینده
دلهای نجیبان از خلقتش را و بر کنیدگان از بندگانش اگر میل مینمایند بر
شما و بر مینابند خواری و آزار را بر ای شما پس عمارت میکنند قبای شما را
و بسیار زیارت میکنند آنجا را برای تفریح و جشن و عبادت و مقدس آنجا را می دانند
ایشان هر رسول خدا ص را یا علی ابن ابی طالب را که شفاعت من و وارد
میشوند بر جوف من و ایشان زیارت کنندگان منند و در وقت
یا علی هر که معجزاتی و اندوههای شما را و جست جو نماید و مرعانه کند آنجا را
چنان باشد که ماری گوید یا شد حضرت سلیمان ابن داود را بر ما خفا
بست المقدس و هر که زیارت کند قبای شما را فواجش بر او است با قواب
هفتاد حج که بعد از حج واجب کند و از گناهان بی گناه آید در وقت
که بر گوید از زیارت شما مانند دوزخ که از عمارت متولد شده اند پس
بشانت باد تو و بشانت ده شیعیان و دوستان خود را از نعمتهای بهشت
و آنچه موجب خوشبختی چشم و شادایی کرد و با آنچه چشم نازید و باشد و کوش
دشمنین باشد و بر خا طریکی نکند شمشیر باشد و آنچه حج از آن از مردم
سرفتنی کنند زیارت کنندگان قبای شما را چنانچه سر رفتی کنند
ذن نمانده را بنای او و ایشان بدترین امت منند برسد ایشان
شفاعت من و وارد نشد بر جوف من **و بسند معتبر** منقول است

از عبدالحق

از عبدالحق بن مسلم که گفت **بسم** حضرت حضرت امام موسی کاظم ع
وسن الی دم که زیارت کدام یک از ائمه صلوات الله علیهم به است بر من و
که هر که اول ما را زیارت کند چنانست که آخر ما را زیارت کرده باشد و هر که
آخر ما را زیارت کند چنانست که اول ما را زیارت کرده باشد و هر که ولایت و دوستی
اول ما را داشته باشد چنانست که ولایت و دوستی آخر ما را داشته باشد
و هر که ولایت آخر ما را داشته باشد چنانست که ولایت اول ما را داشته باشد و هر که بر او
حاجت یکی از اینها باشد چنانست که حاجت هر دو را برده باشد **و بسند معتبر** از حضرت
موسی بن جعفر منقول است که چون در زیارت شود بر عرض خداوند حسن چنان
کس باشد از پیشینیان و چهار کس از پسینیان اما آن چهار کس که از پیشینیانند
پس فرح و با بهیم و موسی و عیسی علیه السلام و آن چهار کس که از پسینیانند
پس محمد و عیسی و حسن و حسین علیهم السلام پس طعام بکشند و بده نشینند
با ما هر که زیارت کرده باشد قبای ائمه را بدینست که زیارت کنندگان قبای
امام رضا در جبه شان از هر بلند تر و عطا ایشان از هر بزرگ تر باشد **و بسند**
معتبر و دیگر مرویت که حضرت رسول ص با ضی ایامی المی حسین م گفت که یا علی
هر که زیارت کند در حیات من یا بعد از مرگ من یا تو زیارت کند در حیات
تو یا بعد از مرگ تو یا زیارت کند حسن و حسین علیهم السلام را در حیات ایشان
یا بعد از مرگ ایشان صان می شود بر ای او در روز قیامت اینکد خلیفه دم او را از
ترسیایه و سختیهای او زود تا بیوم او را با خود بدردم خود در بهشت **و بسند**
معتبر از امام محمد باقر ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که هر که زیارت

کند مرا زیارت کند از ذریت من زندان مرا زیارت کند او را در روز قیامت پاره کند
 کند اما از تو سبای امروز **وبند صحیح** منقول است که صن ابن علی و شای
 از حضرت امام رضا صلوات الله علیه سئال کرد که چه قنوت کسیر که زیارت
 کند قبی یکی از امامان فرمود که او دست مثل قراب کیسه که حضرت امام حسین
 علیه السلام را زیارت کرده باشد پس پرسید که چه قنوت دارد که کسی که حضرت
 امام حسین علیه السلام را زیارت کند فرمود که **والله لئن ابش بهشت است**
وان امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند ما را بعد از
 قنوت ما حاجت که حاجت زیارت کرده باشد در صیانت ما و از حضرت امام محمد
 باقر منقول است که هر که قصد کند از خانه خود زیارت فی ایامی و اگر اطاعت
 واجب باشد و برای جوع خور کند هم پیوند آورده بنی سید حق تعالی بنی اهل
 هزار حسرت و محو کند از او هفتاد هزار گناه و بنی سید نام او را در دیوان صد
 و شصت و نه هزار اسرا کند در جوع کوفت و خواه نکند **فصل دهم**
 در آداب زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام است **اول** از آداب زیارت
 غسل کردن است و افضل آنست که پیش از آنکه صدیقه از او صدقه و شوق زیارت را
 واقع سازد و محقق است که غسل کرده در روز کند تا شام کایه باشد و غسل کرده
 کند تا صبح کایه باشد و از دعای معتبره و کلماتی که هر روز از آن بوی شب
 بعد از آن و غسلت از برای روز بعد از آن یفکایه باشد و در حدیث
 معشر از حضرت صادق منقول است در تعقیب قول جوامع خذوا منی منکم
 عند کل مسجد که ترجمه اش اینست که بگویی دیدنیت خود را از هر مسجدی

در آداب زیارت ائمه علیهم السلام

نور و کمر او غسل کردت نزد ملاقات هر ایامی و حاجت غسل زیارت هر ایامی زیارت
 زیارت ایشان خواهد آمد **الحمد لله** دعا خواندن در حال غسل و بعد از غسل است
 و در احادیث کیفیت زیارت هر امام علیهم السلام انشاء الله صد که خواهد شد
در حدیث معنی منقول است که چون حضرت صادق را از غسل نیت فارغ
 میشدند ایستاده میخواندند **اللهم اجعل لی نوراً و طهوراً و جواراً و کافراً**
مِن كُلِّ دَاءٍ وَ مَسْئَةٍ وَ مِحْضٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
 علیهم السلام این حدیث را در باب غسل زیارت ائمه ذکر کرده اند و در نظر این فاضل
 محقق است که مراد غسل حوائف زیارت باشد و از این عیان نقل شده است
 که در آثای غسل زیارت سنت است که این دعا بخواند **اللهم طهرنی من**
كُلِّ ذَنْبٍ وَ جَحْتِي مِنْ كُلِّ كُفْرٍ وَ دَلِّلْنِي عَلَى كُلِّ صَعْبٍ أَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلَى
وَ نِعْمَ الْوَلِيُّ رَبِّ كَلِّبْ كَلِّبْ بَابِيسْ وَ رَبِّ كَلِّبْ وَ رَبِّ كَلِّبْ
 که در غسل زیارت این دعا بخواند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بِئْسَ مَا تَدْعُو لِي نَوْرًا وَ طَهْرًا وَ جَوْرًا وَ شَفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ
وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ وَ عِقَابٍ وَ عَذَابٍ
 با حاضری داخل رو خدای مقدس ایشان نشود چنانچه بنده میخیزد منقول است
 از لکن بن محمد که گفت با ابو بصیر بن فیم بن محمد بن حضرت امام جعفر صادق
 و غیره منم که او جنب است چون سلام کردیم حضرت فرمود که ای ابو بصیر منم

بنیدیه که سزاوار است جنب را که داخل خانه پیغمبران شود پس برکت است ابو بصیر
 و من داخل شود و در دایره دیگر است که خطی نظریه شدی که بر بی ابی
 صبی و در بود که هم چنین داخل خانه پیغمبران میشود و حال آنکه چینه ابو بصیر
 گفت که بنام میبیم بخدا از غضب خدا و غضب شما و از خدا طلب آرزوی
 میکنم و دیگر چنین نخواهم کرد پس از این حدیث شریفه مفهوم میشود که جنب
 داخل در نماز نباید شد زیرا که اضرار وارد شده است که مرده و ذنرها
 یک حکم دارند و صورت ما بعد از وفات مثل صورت ماست در حال حیوان و اصول
 آنست که زنان طایفه و نفاس بیرون داخل نشود چنانچه وارد شده است که با
 لغزب ملائکه میشوند **چهارم** بر در روغن مقدس آیتان در آن
 طپیدن وسیع کردن در حصول وقت و خضوع و بعد از حصول داخل شدن
 است در روایت صفوان که در زیارت حضرت امام حسین مراد
 شده است مذکور است و آیه آن نیز لا تدخلوا بیت النبیین الا ان یخرجوا
 حکم یعنی داخل مشی در بنامهای پیغمبر مکن آنکه در حجت دهند شما را وقت
 این معنی است و چون حدیث وارد شده است که رفتن از استیجاب دعوت
 بخیر حصول رخصت بعد از تحقق آن میشود **پنجم** پوشیدن جامه پاکیزه
 و پاکیزه و بوی خوش که در وقت چنانچه جمع کرده اند و در بعضی زیارات
 خواهد آمد و در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام منع از بوی خوش
 کردن خواهد آمد و آیه آن نیز عز و ازین عز و ازین عز و ازین عز شاید فریاد
 کردن و پاکیزه بودن و بوی خوش کردن بشود **ششم** پوشیدن عسبه

علیه است

علیه است و در زین آیه که شیخ معین و صفوان حدیث داده اند
 اسر بان هست و بعضی در استحبابش تا قبل دارند و شیخ شریف علیه السلام
 گفته است که مطلق نشود ام در باب پوشیدن عسبه بر گفته که اعتقاد بی بر آن
 داشته باشم و لکن فرخه اما قیام بر اینست که خوب است و اگر زیارت کند
 سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکن اینک مرا این مکان
 مساینه بفر خواهد بود و مکان این فقیه است که چون منبع از پوشیدن
 عسبه وارد نشده است اگر بجمو مانی که در باب تعظیم و تکریم ایشان وارد
 شده است بعمل آورد خوب است **هفتم** مکان فیه است که اگر در وقت
 زیارت خدا بلند نکند بجز است بجمو مانی که در احتیاط ذکر وارد شده
 و بآیه آن نیز یا ایها الذین امنوا لا ترفعوا صوتکم فوق صوت النبیین
 تا آخر و آیه که مضمون ایشان اینست که ای کسانی که ایمان آورده اید بلند
 صداهای خود را بالای صدای پیغمبر و او را بلند نکنید برای او تکفار
 مانند او را بلند کردن بعضی از شما بر ای بعضی که مباح باطل شود و عملیای
 شما و شما ندانید بدرستی که آنان که بیت میکنند صداهای خود را نزد
 رسول خدا ایشان گویند و از آنکه امتحان کرده است خدا دل ایشان را بوی پیغمبر
 برای ایشانست آرزوی شما گناهان و احوال بنی **و در حدیث معبر**
 منفی است که چون عایشه مانع شد که حضرت امام حسن را نزد پیغمبر
 دفن کنند حضرت امام حسین عم فرمود که ای عایشه بن آدم مرا اس
 کرده است که او را نزد یک پدرش رسول خدا سپاوم که با او عهد خود را

صلوات الله علیه

نمانه کند و ببرد هم دانان برین مردم بود بجهت خدا و رسول او و بجای کتاب
 خدا از آن دانان بود که هفتاد و سه مرتبه در روز صد بار بکنند زین که حق
 نعم میفرماید که یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت النبیین الا ان یؤذن
 لکم و داخل کنوی قوا در خانه رسول خدا ص مردان را بی نصرت او قوا
 تحقیق که خدا نرفته است یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق
 صوت النبیین قوا و عمر برای بدوت این یکی نزد کوش رسول خدا کنگها
 ز دید و حال آنکه خدا میفرماید که آنها که صدرا آهسته و پست میکنند
 نزه رسول خدا آنها جاغی اند که امتحان کرده است خدا و اینان برای
 پوهی کاری و بجان خودم سوگند که داخل کنی در بپرت و عمر بن رسول خدا
 بنی و یکی ایشان آزادها و رعایان را که دیدن حق او انچه خدا امر آن کرده بود
 بر زبان بیجوش بد رسته که صدای صوام کرده است از حق منان در حال
 مردن ایشان انچه در صوام کرده است در حال زندگی ایشان **مؤلف گوید**
 که از این حدیث معلوم میشود که در زیارت حضرت رسول ص صد بار بلند
 بناید کرد و چون از احادیث ظاهر میشود که اکرام ائمه طاهرين هم مثل آن است
 لکن است پس زیارت ائمه علیهم السلام بهیئت است که این رعایان بکنند
هشتم آنکه با صوره و کفش و نعلین داخل در وضع نشوند و عموماً
 تعظیم دلالت دارد و آیه کن میتر فاطم غلیک انک بالوالد المقدس طوی
 مؤید است خصوصاً در وضع حقیقت امیر المؤمنین و حضرت امام
 حسین صلوات الله علیهما که در حدیث وارد شده است که بجز موی علیهم السلام

در کتب بلدی

در کتب بلای بوده و بخفتا قطع است از کوه طود بلکه بعضی آفت که چون نزدیک هم
 دو صه شوند بار بار برهنم کنند چنانچه در بعضی از زیارات مخصوصه حضرت اهد
 آمد و عموماً آن ام و اعظام ظاهر کایه باشد در استجاب آن در سایر زیارات
 که مخصوص در آنها وارد نشده است **نهم** آنکه در وقت زیارت نباید
 ضیاع مقدس برود یا خضوع و خشوع و وقار و خست بقبله و در بعضی
 بایست چنانچه در زیارات منقوله مذکور خواهد شد و اما زیارات غیر
 مخصوصه جمع را اعتقاد است که در زیارت ایشان بقبله در عقب ضیاع
 بایست چنانچه در زیارت سایر مؤمنان مستحب است و در این صیحه در این
 باب نظر فرماید است مگر یکی از زیارات منقوله شد است که از آنجا
 مقدس حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بیرون آمده است که در اینجا
 وارد شده است که ایشان بقبله زیارت کنند و در زیارت کرد و زیارت
 غیر معصومین علیهم السلام اگر پشت بقبله بایست بر و در بعضی از زیارات
 و مکالمه که بعنوان مناجات واقع میشود با آنکه ظاهر بعضی روایان در زیارت
 عباس رضی الله عنه و غیر آن ایستاد و بقبله کتد با عبادت انجیث مذکور
 و احادیث معلق زیارت مؤمنان و عمل آن اصحاب هر دو خوب باشد
دهم آید و بجنوع مقدس که دیدن خوب و آنرا بعضی را اعتقاد است
 که خوب نیست چون در حدیث صحیح از حضرت صادق ص منقول است که خوب آن
 امشاده و طواف مکن بقبلی و بول مکن در آب امشاده بدرستی که کسی
 که بکند اینا پس برسد با و بدای قلم است بکنند مکن خود و ای که کسی

نعمت

از اینها را نکند لکن از او جدا می شود مگر آنکه خدا خواهد و بعضی خوب میدانند زیرا که ^{معمول}
که مراد از طواف در این حدیث آن باشد که بر پیش طواف دور خانه کعبه هفت بار بکند
یا آنکه حجی بر او قیام نیشند و سخن گویند که از باب افعال بافتد یا آنکه مراد عایشه کردن
بر قبر باشد و باین معنی در لغت واقع شده است و در میان فخران حدیثی در لجه از حدیث
این معنی است یا آنکه در بعضی از زیاراتی خواهد آمد این عبارت که الا ان نظروا حول
مشاهدکم و در بعضی دیگر واقع شده است که بسوی چهار جانب قیام پس ممکن است که یکی
در قیام غیر معصوم باشد و اگر کسی بقصد دور قیام گوید ننگ بلکه قصد عاصی
در اطراف نبی یا بوسیدن او یا آن که در زیارت جامع و غیر آن وارد شده است
بکند احوط است **یا زدهم** احوط است که سجده بر قبر نکند اما پهلوانها و روح
بر قیام گذاشتن و عا و تقوی نمودن سنت است چنانکه در حدیث معنی هر دیت
که عبد الله بن جعفر حیرتی عرفیه فوشنه بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام علیه
که مردی که زیارت نبی را نذر کند آیا جایز است که سجده کند بر قبر یا نه جواب رسید
که سجده بر قبر جایز نیست نه در ظاهر و نه در حق و نه در زیارت و آنچه میدانند که دان
هم پهلوانی است و در این قبر گذارند و احادیث در ابواب کیفیت زیارات در اینجا
وضع طریقین دو بر قیام بسیار است **دوازدهم** نماز زیارت و غیر آن بجا نفضیر
در پشت قیام و بلاجه سرگردن به نمازات و در باین پاهم میشود آنکه و باید که پیشتر
از قیام مساوی قیام نیست و پشت بضر نکند اگر چه بعضی از علماء تجویز کرده اند
در حدیث معبر منقول است که جبرئیل علیه السلام حضرت صاحب الامر
فوت و سئل عن ذکری که جان است کسی را که نماز کند از قیام نذر نماز آنکه عقب قیام

بیت

باید و قبر را قبله خود کرد و اندام خود سر با پا بایستد و آیا جایز است مقدم بر قیام
و نماز کند و قیام را عقب خود قرار دهد یا نه جواب رسید که نماز داشت قیام باید کرد
و قبر را پیشتر و قیام را باید داد و جایز نیست که نماز کند پیشتر و قیام را
داست و نه جانب چپ دین که مقدم بر امام و مساوی او بناید باشد و بعضی از علماء
گفته اند که عقب قیام نماز نمائید که دین را که در حدیث حسن منقول است که در آن
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سئل که از نماز کردن در میان قیامها جواب فرمود
که نماز کن در میان قیامها و هیچ یک از آنها را قبله خود مکن و آن بدین معنی که رسول
خدا صلی الله علیه و آله فرموده است از این فرموده که اگر از خاکینند قیام را قبله و نه من سجده
بدرستی که ضایع عن بن جلیل لغت کرده است آنرا که قیامها و پیشتر خود را
مسجدها کن و اینند **مؤلف گوید** که چون احادیث بیان خواهد آمد که اگر کسی که
بنام آن کند دو قبضه و شتر بفرماید مثل حدیث سابقین ممکن است حاکم دنیا بحدیث
بر قبضه یا بر اینکه از هر طرف دو قبضه یکی مثل کعبه چنانچه در این زمان بعضی
از اعراب میکنند **سی و دوم** در حدیث صحیح منقول است که هر که از آنکه معظمه
یا مدینه یا مسجد کوفه یا حایر امام حسین علیه السلام بیرون رود پیش از آنکه
انتظار بجعه را نکند نماز کند او را ملائکه که کجا میرود خدا تو را بر آن گرداند
مؤلف گوید که حدیثی است که مراد این باشد که نزدیک و در جمع شده باشد
و انتظار نکند که زیارت شب جعه و روز جعه را بکند و ممکن است که مراد این باشد
که روز جعه پیش از نماز جعه مسافر شود چنانچه شرح شد علیه السلام از حدیث
و هر دو را رعایت کردن اولی است **چهاردهم** در حدیث معنی منقول است

که شخصی از حضرت صادق علیه السلام پرسید که گاه هست که میبایتم در مکه یا مدینه
یا طایب امام حسین علیه السلام یا منی چند که اینها فضل و ثواب در آنها هست
پس زیارت که بیرون میروم و شخصی برای من میساختن پس یکی میباید و یکی
او میباشند حضرت فرمود که هر که سبقت بگیرد بومی چون او سزاوارتر است
بآن موضع در آن روز و این تمام شد حدیث و اکثر متأخرین گفته اند که اگر
از آن موضع بر چیزی نماند بقصد برکشش حقیق بر طرف میشود و اگر اراده بر کشش
داشت باشد اگر چیزی از مناع او را بخوابانی باشد او سزاوارتر است بآن موضع اگر
زودتر برود و اگر بسیار بطل انجام مدت مفارقتش با آن حقیق باطل میشود و اگر چیزی
از او را غفلت یا بی نباشد اگر بی ضروری بر چیزی با آن حقیق باطل میشود و اگر ضروری
و بعضی گفته اند که حقیق باقیست و اگر از برای ضروری بر چیزی مثل بخندید و ضو
و از آن نجاست با آن خلان است که آن حقیق باقیست با نه و نقل حدیث است که باقیست
باب نهم در نماز زیارت هر امام سنیست است که در رکعت اول بعد از حمد
سوره تسبیح بخواند و در رکعت دوم بعد از حمد سوره الرحمن چنانچه در حدیث ابی
حزیمه ثمالی مذکور است و بعضی در رکعت اول سوره الرحمن و در رکعت دوم تسبیح
مذکور کرده اند و بعضی احادیث ظاهراً میشود که نماز زیارت اقلش دو رکعت است و چهار
رکعت و شش رکعت و هشت رکعت است و از بعضی روایان معلوم میشود که
نماز زیارت مخصوص معصوم است و آنچه در زیارت حرم رضی الله عنهم وارد شده است
معلوم نیست که نماز زیارت باشد و چون در احادیث وارد شده است که نماز
از برای مؤمنان کردن هدیه روح ایشان کنون خوب است اگر از آن حقیق نکند

۷
سوره
دهنت رکعت

درین

بدینت **شانزدهم** شیخ شریفی در فضیله حضرت زکریا علیه السلام است
که تلاوت قرآن نزد شیخ هر امام بکند تو ایش را هدیه روح مقدس آنحضرت کند
و نفع آن زیارت کند عاید میشود و قاضی تقی علیهم السلام است **مؤلف**
کودک که دلالت میکند بر این مضمون احادیثی که در کتاب فضل قرآن ذکر کرده ایم
در فضیلت هدیه قرآن روح مقدس ایشان **هفدهم** علامه ذکر کرده اند که چون
خواهد بیرون آید پشت بغیر امام نکند و از پس پشت برکود و در حدیث
صفوان در کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام و غیر آن وارد است و عموماً تقی
مؤید است و آنچه سید علیه السلام فرموده است که روایت فارسی شده است که باید
که پشت بغیر نکند در هنگام بیرون آمدن از عقب برکود تا صبح بخیزد
شود و با زین شیخ سید علیه السلام فرموده است که باید کرد در وضع نوبت کند
از کتافها و با حضور قلب باشد در جمیع احوال و تصدق کند بر خدیم و ساکنان مکان
شریف و تعظیم نکند ایشان بجا آن که مستلزم تعظیم امام است و خدمه و محافظان
و مؤدیان امکان شریف باید که از اهل حیو و صلاح و دین و مروت باشند و برادران
زایران صبر کنند و خشم خود را فرو نشاندند و غلظت و خشونت با ایشان نکنند
و قیام بجای ایشان بنمایند و راه تمامی غریبان بکنند و از احوال ایشان خبر بگیری
و مستحبت است که چون زیارت کند فایز شود از زیارت و بخاتم برکود
تصدق بر کشش زیارت داشته باشد عاقل که در آنجا هست و چون اراده بیرون
نماند کند زیارت و دعا بکند و آن حق تعالی کند که باز او را برکود داند و بپایند
که بر بعد از زیارت بر باشد از پیش از زیارت نیز که اگر زیارت مفصول

مقبول باشد گناهش آلوده شده است و چون از نیابت فارغ شد بیرون رود
از برای مزایای مأمور و مزایای شرف و جود و باید که بصدق کند و بخل نریند بر فقرا
و نیز اگر فاضل مضاعف است خصوصاً بر مصادف و کسی که یکتا برسد که پیش نماز نماز
اینها ده باشد اول نماز کند پیش از نماز و هم چنین اگر وقت نماز واجب داخل شده باشد
ابتداء بنماز کند و اگر وقت نماز نباشد ابتدای نماز کند و اگر وقت نماز باشد
نماند که بینه ترک نماید زیارت را و مترجم نماز شود و زمان باید که خدا از مردم زیارت
کنند و اگر در شب زیارت کنند بهتر است و باید که بقیه وضع کنند که کسی ایشان را
شناسد بنمایان بیاید و اگر با مردم آن زیارت کنند بیخیزان است اگر چه مکرر است
در سواد آفت که اگر بایران بسیار باشد آنکه بوقت بقیه مقدس است که خداوند
تخفیف دهد دنیا را و بگوید که تا دیگران بقیه بقیه فایز کرده اند و مستحب است
که نماز از برای پدر و مادر و دوستان و جمیع مؤمنان بکنند و بگویند **اللهم**
عليك يا مولاي من فلان ابن فلان انك ابي فلان و ابي فلان و ابي فلان
و بجای فلان ابن فلان نام او و پدر را و بگوید و دعا کند از برای او اینها
کلام پنج شریف علم از جهات و کیفیت زیارت بنیابت در باب خود خواهد آمد
باب دوم در فضیلت و کیفیت زیارت رسول ص و فاطمه زهرا و ائمه برین
دوره چند فصل اول در فضیلت زیارت ایشان در دوین معین از حضرت صالح
منقول است که هرگاه احدی از شما حج کند باید که ختم کند بجهت زیارت ما زیرا که این از
تایید حج است و در حدیث دیگر فرمود که رسول خدا ص فرمود که هر که مرا زیارت کند در حیات
من یا بعد از من من بیخیزم او را در روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت

*در فضیلت زیارت رسول
و حضرت فاطمه است*

ایمیل الوائینی

از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که تمام یکدیگر خود را زیارت حضرت رسول
که ترک زیارت آن حضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شمار باین امر کرده
اند و بر او بر ملاهت فرموده چند که خدا لازم کرد اینها است بر شما حق نماز زیارت
آنان را و دوزخی از خدا طلب کند نزد آن بگوها و بسند معتبر از حضرت امام رضا
منقول است که حق نفع بسیار است محمد را افضل کرد و اینها جمیع خلفش از پیغمبران و ملائکه
و اطاعت او را اطاعت خود نموده و سبعت ^{اول} سبعت ^{ثانی} سبعت ^{ثالث} سبعت ^{رابع} سبعت ^{خامس} سبعت ^{سادس} سبعت ^{سابع} سبعت ^{ثامن} سبعت ^{ثانی} سبعت ^{عاش} سبعت ^{آخر} سبعت
و آخرت زیارت خود ششمه و حضرت رسول ص فرموده که هر که مرا زیارت کند در حال
حیات یا بعد از وفات من چنانست که حق جل شانزه را زیارت کرده باشد بسندهای
معتبر از حضرت صادق ص منقول است که رسول خدا ص فرموده که هر که بسوی من
آید برای حج و مرا زیارت کند در مدینه جفا کنم او را در روز قیامت و هر که زیارت
من بیاید واجب شود برای او شفاعت من و هر که واجب شود برای او شفاعت
من بکشت او را واجب شود و هر که در حرم من مدینه بمیرد او را در قیامت
حساب نکنند و مردم باشد در هر کس گشته بسوی خدا و محسوس شود در روز قیامت
با شهیدان بدر و بچندین سفید معتبر از حضرت صادق ص منقول است که حضرت امام
حسن ع از حضرت رسول ص پرسید که چه ثواب دارد کسی که تن از زیارت کند فرمود که ای
فرزند زهر که مرا زیارت کند در حال حیات من یا بعد از وفات من یا پدرت را زیارت کند
یا بن دود ترا زیارت کند یا قبل از زیارت کند لازم است بر من که او را زیارت کنم در روز
قیامت پس خلاصی گویم تا او را از گناهان و او را داخل بهشت گویم **و ایضا** در احادیث
معتبره منقول است که روزی به حضرت امام حسن ع در مدینه حضرت رسول ص نشسته بود

پرسید که ای پدر چه فایده است کسی که ترا بعد از موت تو زیارت کند فرمود که ای فرزند
هر که مرا بعد از موت من زیارت کند از برای اوست بشت و هر که پدر تو را بعد از موت او
زیارت کند از برای اوست بشت و هر که برادر تو را بعد از موت او زیارت کند
از برای اوست بشت و هر که ترا بعد از موت تو زیارت کند از برای اوست بشت
و بن معنی از امام جعفر علیه السلام منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که زیارت
من بیاید من شفیق او باشم در روز قیامت و در چند حدیث صحیح و قوی منقولست
که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که چه ثواب دارد کسی که زیارت رسول خدا
و بطاعت زیارت آید باشد فرمود که از برای اوست بشت و از حضرت رسول ص
حدیثی که فرمود که هر که مرا زیارت کند در حیاه من یا بعد از وفات من در هر دو
باشد در روز قیامت و در حدیث معتبر دیگر منقولست که فرمود که هر که مرا زیارت
کند بعد از وفات من چنانست که از زیارت کوه باشد در حیاه من و کوه و شفاست
گفته اند با من در روز قیامت **و در حدیث معتبر** از علی ابن الحسین علیه السلام منقولست که حضرت
رسول ص فرمود که هر که من را زیارت کند بعد از موت من چنانست که همچون کوه
باشد بسوی من در حیاه من و اگر نمی آیند از دور سلام بسوی من بفرستند که من
میرسد و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام منقولست که زیارت نبی رسول خدا
بر اوست با حج مقبولی که بار رسول خدا ص بجا آورده باشد و در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که حضرت رسول ص را زیارت کند چنانست که چون تعلق
در عین عبادت کوه باشد و بسند معتبر هر چه است که از حضرت علی ابن موسی
الرضا علیه السلام سؤال نمودند که کدام باری است کسی که حج بود و با من زیارت رسول ص نمود

صا ۲

خدا صلی علیه و آله

با من زیارت

یا هر باری است آنحضرت بود و حج نمود حضرت انبیا علی پرسید که شهادت میگویند و مرا
باب گفت ما زیارت حضرت امام حسین علیه السلام را از حج میگویند این چون زیارت
حضرت رسول را میگویند این حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام در مدینه بود و حضرت رسول خدا ص و آنحضرت
سلام کرد و فرمود که ما بر اهل شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه
بسیب زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله **و در حدیث معتبر** منقولست
که شخصی عجزت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را یافت حضرت از او پرسید که برای
چه آمده گفت از برای طلب بخت و ثواب فرمود که بدو صلی الله علیه و آله را خبر داد
که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند خواه بخت و خواه بخت او واجب شود و اند
آن شخص گفت که در حیاه او و بعد از او فرمود که در حیاه او و بعد از موت او و در حدیث
معتبر از عبدالله بن عباس منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که حضرت امام
حسن و ادریس علیهما السلام زیارت کند در هر دو ایام باشد در روز قیامت که در آن
نفر و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که فرمود که هر که مرا زیارت کند گنا
هاش را آمرزیده شود و پویشان نیزه **و از حضرت امام حسن علیه السلام** منقولست که هر که
زیارت کند حضرت امام جعفر صادق و پدرش حضرت امام محمد باقر علیه السلام را از هر چه گشت
و بیماری قدری با او نرسد و مبتلا ببلای بدی نشود تا بمیرد و در حدیث معتبر
از هشام منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که آری زیارت را زیارت است پس ای کس
فرمود بلی گفت چه ثوابت کسرا کرد و زیارت کند فرمود که بخت و ثواب اوست آن
اعتقاد با امامت او داشته باشد و متابعت او کند و هر که نخواهد زیارت او را

در نماز کیفیت ایستادن صحیح
صلوات الله علیه و آله

و تفک کند هر نماز خواهد داشت در روز قیامت **فصل دیگر در بیان کیفیت**
زیارت حضرت رسول خدا ص و آری آن بدانکه هر کس که در روز ستمت است و عیال او شل
صحت داشته باشد اندکی برای داخل شدن مدینه مشرفه و کوفه برای زیارت حضرت
رسول ص و پنهان احادیث ظاهر می شود آنست که بیک غلست است و انرا که پیش از
دخول مدینه واقع سازد بقرات و اگر در آن مثل قصد دخول مدینه و دخول مسجد
نماید حقیقت رسول ص و حضرت فاطمه صلوات الله علیهما بلکه قوی از آنهاست
نکند شاید باقی باشد و باقی آنست که در مسجد بایستد و در حضرت داخل شدن
بطلبد و بعد از حصول وقت با خضوع و خشوع و حضور قلب و آرامی داخل
شود و در باب سابق مذکور شد و اگر دعای اذنی که علماء ذکر کرده اند
مخواند خوب دعا اینست **اللهم انی وقف علی باب بیت منسوب**
نبيک و ال نبيک علیه و علیک السلام و قد منعت الناس الدخول
الی یوم یله ایما یزین نبيک فقلت یا ایها الذین آمنوا لا تدخلوا بیوت
النبي الا ان یؤذنوا ان یؤذنوا کم اللهم و انی اعتقد حرمة نبيک فی غیبتهم
کما اعتقد فی حضریه و اعلم ان رسالتک و خلفائک اجلاء عندک
فوزقوا بکون مکافی فی وقتی هذا و زمانی و یموتون کلا فی
وقتیه هذا و یروون علی سلاهی و انک سبحت عن سمع کلهم و کففت
لاب فیهم بکذب ما جازهم فانی استأذنک یا رب انی استأذن رسولک
صلواتک علیه و آله و آری و استأذن خلیفتک النفس و من علی طاعة
فی الدخول فی ساحة هدی الی ینبیر و استأذن ملائکتک الموکلات

بیلذ البقعة المبارکة المطبوعة بیده الشامعة استلام عیالکم ایها المدائنة
المؤکثون بیده المشاهدة المبارکة و رحمة الله وبرکاته ای ذین استر
و اذین رسولیه و اذین خلفائیه و اذین صلوات الله علیکم اجمعین اذ خل
هذا البیت منقرا بالی الله بالی الله و رسولیه و آلیه الطاهرین کونی مملکا
اعوانی و کونی النصاری حتی اذ خل هذا البیت و اذین نفس الذی
و اعرف بیده بالعبود و یذین و یذین صلوات الله علیهم بالی
بسم الله بگوید و داخل شود و عیال گفته اند که بگوید بسم الله و بالی الله
و فی سبیل الله و علی مکه رسول الله و ربی اذ خلنی مذخل منی و اخرجنی
مخرج صدیق و اجعل فی من لذنک سلطانا نصیرا و در اکثر کتب مذکور
که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگوید پس بیاید بجاوب بالای سر
آن حضرت و در پیش ستون دیم که برابر سر مبارک حضرت است و در قبله
بایستد و زیارت کند و اگر تهنیت باشد برابر دو حضرت بود و زیارت کند
چنانچه سنیان میکنند **و در حدیث صحیح** از امام جعفر صادق ع منقولست که چون
خواهی داخل شوی پیش از داخل شدن یا بعد از آن غسل میکنی و میوی بنوی
قوی رسول ص پس سلام میکنی بر آنحضرت پس میادینی از دستون پستی
اگران جانب راست قبولت در قبله که در حجب بجانب نبوی باشد و در قریب
جانب سبئی که از موضع سر رسول خدا ص است و علیه و آله است و میگوئی **اشهد**
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا عبده و
رسوله فی اشهد انک رسول الله و انک محمد ابن عبد الله

وَاشْرَكَكَ أَنْتَ قَدْ بَلَغْتَ رِمَالِيَّ نَبِيَّكَ وَصَفَعْتَ لِأَمْنِكَ وَجَاهَدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحُكْمِ وَالْعِظَمِ
 الْمُسْتَنِيرِ وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنْتَ قَدْ رَفَقْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 وَعَلَّقْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ قَبْلَكَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ بِرَفِيعِ حَجَلِ الْمَكْرَمِينَ
 أَلْحَدُ لِيَّ اسْتَقْدَمْتُ بِكَ مِنَ الشُّرُوكِ وَالْقَدَلِ لِيَّ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتِي لَكَ
 وَمَسَاوِي مَلَأَ لِكَلِمَاتِكَ الْمُرْتَبِينَ وَبِعِبَادِكَ الْعَتَا لِحِينَ وَأَنْبِيَاءُ لَكَ لِي
 سَلْبِينَ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَفَنَ بَسْمِ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنْ
 الْوَقَائِي وَالْأَخْرِي بْنِ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ
 وَحَسْبِكَ وَحَسْبِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَأَعْطِهِ الدَّرَجَةَ وَالرَّيْسَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْبِيَاءَهُ
 مَقَامًا مَحْمُودًا يُعْطَى بِهِ الْوَقَائِي وَالْأَخْرِي وَنَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَلِمَةُ الْوَقَائِي
 اللَّهُمَّ إِذْ ظَلَمْتُ أَنْفُسِي جَاءَكَ فَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الرَّسُولُ
 كَمَا جَدَّ اللَّهُ تَقَابُلًا وَرَجِيمًا وَإِنِّي أَيْتُ بِسَبِّكَ مُسْتَغْفِرًا لِنَبِيٍّ مِنْ دُونِي فِي
 وَاقِي أَنْوَصَرُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ بِنِيَّ أَنْ حَمَرُ مُحَمَّدٍ صَاحِبِ مُحَمَّدٍ ابْنِي أَنْوَصَرُ
 إِلَى اللَّهِ بِنِيَّ وَرَبِّكَ بِلِكَيْفِي فِي دُونِي وَإِنِّي وَأَنْوَصَرُ جَاهِدُ بَأَسَدِ
 بُرْدَانِ فِي رَسُولِهِ وَبِشَيْءٍ كَيْفِي خُودِ وَوَبِقَبْلِهِ كَيْفِي وَدَسْمُهُ أَبُودَارِ
 وَجَاهِدُ خُودِ رَابِعًا بَدْرِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي
 نَغَابِي وَابْنِ بَابُو بِي رَحْمَةَ اللَّهِ كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي
كُوَيْدِ كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي كَيْفِي

در آن سمت

در آن سمت بوده است و کویاراد بکن فتن نبوی در پشت کفمان باشد که از آن
 محل که زیارت کرده است اندکی پیشتر رود که محایبی نبوی نباشد و چون مفا
 حقیقه نبوی خیت باکی نیست و از کلام جمیع موافقانم بعضی از اضا و ظاهر میشود که
 آن محایبی نبوی نبی پشت نبوی و در قبیلگی کند بقصد استظهار آن حضرت و تقوی
 بجانب مقدس البقیع خوبت و آنچه اول مذکور شد بیکان فیض احوط و اولی است
 بالانکه در این زمانها باعنا رقیته غالباً موجب هو عظیم است و مشروع نیست
و بسند معتبر از محمد بن سعید منقولست که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام
 که بنمود نبوی حضرت رسول آمد و دست مبارک خود را بر روی گذاشت و فرمود
 اسأل الله الذي اجبتاك و احضارك و هداك و هدى بك ان يعطيك
 عليك **هم من مؤد** ان الله و ملا نكته ليصلون على النبي يا ايها
 الذين امنوا صلوا عليكي و صلواتي قبليما **و بسند معتبر** از ابن ابی
 بصير منقولست که بخدمت حضرت امام رضا ع من آن که چو بن سلام باید
 کرد بر رسول خدا ص نزد قویس فرمود السلام علی رسول الله صلی الله علیه
 و آله السلام عليك يا احب الله السلام عليك يا منقوع الله السلام عليك
 يا امين الله اشهد انك قد تصحت لا تنك وجاهدت في سبيل الله
 وعبدت الله حتى آتاك اليقين بحسنك الله افضل ما جزي نبياً عن النبي
 اللهم صل على محمد و آل محمد افضل ما صليت على ابن آدم و آل آدم
 انك حميد مجيد **و در حديث معتبر** ديگر منقولست که حضرت امام رضا
 از شخصی سؤ کرد که چه میگوئی در سلام کردن بر حضرت رسول ماکشتم

۴

میدانم در روایت با سید استصفوی فرمود که آیا تعلیم کلمه ترا جوی می که به زبان این
 باشد گفت بلی فرمود که چون با سیدی نزد حضرت رفت بگو اشهد ان لا اله الا الله
 و احد لا شريك له و اشهد انك رسول الله و اشهد انك
 محمد ابن عبد الله و اشهد انك طاهر النبيين و اشهد انك قد بلغت
 ريسا لذي نبيك و قد صحت لادعتك و جاهدت في سبيل نبيك و عبدته
 حتى اناك اليقين و اذيت الذمه عليك من لحي الامم صل على محمد عبدك
 و رسولك و محبيك و ائمتك و وصييك و خويي ذلك من خلفك افضل مما صليت
 على ابيدين ابيي ابيك و رسولك اللهم صل على محمد و آل محمد كما صليت على
 نوح في العالمين و امن على ابيك و آل محمد كما امتت على موسى و هرون و ادرك
 على محمد و آل محمد كما بانك على ابراهيم و آل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم
 صل على محمد و آل محمد و نوح على ابيك و آل ابيك اللهم رت ايت الحوام
 و رت المسجد الحوام و رت الركن و المعام و رت البكر الحوام و رت الجبل
 و الحوام و رت للشعر الحوام بطلع و فرح محمد صلى الله عليه و آله و معي السلام
در حديث معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 میآیتا همد و ندند و بی حضرت رسول ص سلام میگردند و شما دست میدارند
 ان بنای آن حضرت بد تبلیغ رسالت و آنچه میتوانستند دعا میکردند
 پس پشت میدادند بجانب یقوان حضرت بر سگ هر سنی ذایکی که نزد یک
 تری است و پشت بر قومی چسبانیدند و در قبله میگردند و این دعا میخوانند
 اللهم ایکل الجفان اصم و الی فی محمد ص عبدک و رسولک استغفر

ظهری و القبلة الی رعیت محمد ص استغفر اللهم انی اصبت لاملک انی صبت
 ما ان جرها و لا اذ فغ عنها شربا احد و یعلما و اصبت لامور یدیک و لا تقی
 افر منی اقی ما انزلت الی من حی غیر اللهم اری فی نیک بخیر و لا ارفضک
 اللهم انی اعوذ بک من ان تبذلک الی منی فان تبذلک الی منی یبذلک
 اللهم نیتخی بالقرنی و جملنی بالبر و اعمرنی بالعارفة و ان ذقنی شکر
 العارفة **و در کتب زیارات** مذکورست که بعد از این دعا میخوانند در سنه
 سوز آنا از راه بخوانند و در بعضی از کتب معتبره قبل از این دعا ذکر کرده اند
 و گفته اند که بعد از این برود و بنویسد سنون که نزد یک منبر است و مقام حضرت رسول
 و در رکعت یا چهار رکعت نماز زیارت بکند و بعضی شش رکعت و هفت رکعت
 ذکر کرده اند و از روایتی که در باب سابق و بعضی خواهد مضمون مذکور شد مفهوم
 میشود و بعضی ذکر کرده اند که در نماز زیارت در رکعت اول بعد از حمد
 پس بخواند و در رکعت دوم سورة الرحمن و در باب اول گذشت **دو نفر**
رضوی صلوات الله علیه مذکورست که در زیارت حضرت رسول ص علیه السلام
 در بلائی سر آن حضرت بایست و در قبله و بگو آتلام علیک ایها النبی
 و رحمة الله و برکاته آتلام علیک یا ابا القاسم آتلام علیک یا سید
 الاقرین و الاخرین آتلام علیک یا زین العابدین آتلام علیک یا شفیع
 القیوم اشهد ان لا اله الا الله و احد لا شريك له و اشهد انک
 عبدک و رسولک بلقت الی سادة و اذیت الامانة و تعصمت امتک
 و جاهدت فی سبیل نبيک حتى اناک اليقين صلی الله علیک و علی

از دینی مورد

اَصْلُ بَيْتِكَ طِبْتَ جِيًّا وَطِبْتَ مَيْتًا صَاحِبِ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَى اَخِيكَ وَوَسِيَّتِكَ
 وَابْنِ عَمَّتِكَ اَيُّهَا الْمُوْمِنِيْنَ وَعَلَى بَيْتِكَ سَيِّدِيْ وَبَاؤُا الْعَالَمِيْنَ وَعَلَى ذَكَرِكَ
 اَلْحَسِيْنَ وَالتَّحِيْنَ اَفْضَلُ التَّلَامِ وَطَيْبُ النَّحِيَةِ فَاطِمَةُ الصَّلَاحِ وَعَلَيْتَا مِنْكُمْ
 التَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَوَعَا مِلْكِيْ اَنْ يُّرَاجِعُوْهُ وَبِسَا رِدْعَاكَ اَنْ يُّرَاجِعُوْهُ
 بَدْرٍ وَمَا دَرُوْهُ وَسَا رِثُوْمَانِ **و در حدیث** موثق منقولست که ابن فضال حضرت
 امام رضا م عرض نمود که دیدم شما را که سلام میگوید بر حضرت رسول ص و غیر
 آن جمیع که ما سلام میکنیم بدو بر وی نبوی حضرت فرمود که تو سلام کن در آن موضع
 که دیگران سلام میکنند پس از این حدیث ظاهر شد که زیارت را در بالای سر
 باید کرد و در وقت تقیته دو بسوی نبوی خجرت **و بسند موثق دیگر** از ابن
 فضال روایت که گفت دیدم حضرت امام رضا م که سجده است و دعا کند
 رسول م را برای رفتن بعمر جو آمد بالای سر حضرت رسول م بعد از نماز
 تمام سلام کرد بر آنحضرت و خود را بقبو چسپا میدنزد پدای سینه که بر این سینه
 است که نزد سر رسول خداست پس شش زکعت نماز عیادت گفت نماز گذارد
 با بغلی که در پا داشت و در کعبه و مسجد و شرفی در سجده و در پایش بر چویدان
 نماز قانع شد سجده طولانی کرد که آن عمری سالکش سنگ دین سجده تر شد و در
 دیگر نماز است کرد و طرف روی مبارک خود را بر زمین چسپا **و بسند**
صحیح از حضرت ما در حق علیه السلام منقولست که نماز کنید بجهان نبوی
 پیغمبر م هر چند نماز مؤمنان می رسد بان حضرت هر جا که باشد دعا فعال آن
 که مراد این باشد که صلوات فرستید بر آن حضرت نزد پیغمبر چند صلوات مؤمنان

پس دستا و جلوی قمره
 سپهره را بقبو چسپا کند

هر جا که بفرستد بان حضرت می رسد و در حدیث صحیح از ابن ابی بصیر منقولست
 که از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید که چکنی نماز سلام باید کرد بر حضرت رسول
 خدا صلی الله علیه و آله و سلم در آن موضع که میگوید التَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ التَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَنْ يُّعْبُدَ اللّٰهُ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَيْرَ اللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ضِعْفَ اللّٰهِ التَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ اللّٰهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ ابْنِ
 عَبْدِ اللّٰهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ تَقَدَّسَتْ لِمَمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
 وَ عَبَدْتَ نَهْ حَتَّى اَنَاكَ الْيَقِيْنَ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلُ مَا جَزَى بَيْتًا عَنْ اَمْرِيْهِ
 اَللّٰهُمَّ مِلَّ عَلَيَّ الْعَمَلِ وَ لا اَعْجِزْ اَفْضَلُ مَا صَلَيْتَ عَلَيَّ اَبْرَاهِيْمَ وَآلِ اَبْرَاهِيْمَ
 اِنَّكَ حَيُّدٌ مُّجِيْدٌ **فصل تيمم در بيان فضیلت مسجد حضرت رسول م**
و آنچه که مستحب است که در مسجد رسول م تسبیح کند
 که حضرت صادق م فرمود که چون از دعای ترمذی فایز شوی بود بسوی منبری
 و دست بر آن بمال و دو قیتمه پائین منبر را بکوی و چشمها و رویه خود را بر آنما
 بمال که میگویند که باعث شفاي چشم میشود و بابت نزد منبر و حد فتای
 ایضا آن در حاجت خود را بطلب بدو رسد که رسول خدا ص گفت که میان منبر
 و خانه من با عیلت از باغهای بهشت و منبر من بر درخت از درهای بهشت
 و ستونهای منبر در بهشت تربیت یافتند یا نصب شده است پس بر روی
 مستوی که در مقام حضرت رسولست و هر چه خواهد نماز کن و هر وقت که سجده

در یک سجده
 در نماز فضیلت مسجد نبوی
 و اعمال که در آن مستحب است

آتی و هم صف روی این اعمال ایجاب و صلوات بر پیغمبر و آل او در مسجد مبارک
بضرات **و چند حسن** از صفات جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر سال خدا صوم
فرمود که میان خانه من و منبر من باغیت از باغی است که سیل از حضرت صادق
پرسید که اس و ذباغیت فرمود که بلی ای پرده گشوده شود هر آنکه خواهد دید
مؤلف گوید که وصف این موضع شریف باغیت یا از جهت اینست که اعمال
صالحه در این موضع سبب دخول بهشت است یا از جهت اینست که این موضع چون
در عهد حضرت رسالت پناه صوم منبت اشجار در ایقده حقایق و مواعظ بوده است
که هر یک مقرر افراجه و یا عین و نما و طاعت و عبادت با این سبب آنرا تشبیه
بر این بخت فرموده اند و آنچه حضرت صادق فرمود که با ما را بخت که آنرا
غفلت و حجب سموات دنیا از پیش دیدن دل ریخته هر آینه معلوم خواهد
شد که باغستانها معنی مرغوب از جنان حسرت و درختهای صفای و معانی
و میوهها طاعت و عبادت برای تقویت عقل و روح افروغ و نفع و خوش آید و فراز
اشجار و شمار ظاهر که صورت تقوین و تقوی جمعی میگویند و محتمل است
که محمول بر ظاهر باشد که در زیر این موضع باغی از باغی است که بخت بوده باشد آنکه
در قیامت این محل شریف را بهشت برند و وسعت دهند و با این باغستانها
بهشت گردانند و صد مضر در طول آن فرموده است حضرت رسول است
تا منبر و در عرض انبیا است تا چهار ستون که شما بی از مسجد چنانچه در حدیث
معین از حضرت صادق پرسیدند که حدیثی است که چهار ستون
میباشد این منبر بسوی آنچه سقف دارد از مسجد پرسید که از سخن مسجد

چهار ستون در وضو و اخلاص فرمود که **در حدیث** صحیح منقولست که ابو بصیر
از آن حضرت پرسید از حدیثی که فرمود که تا انجانات که سقف دارد از مسجد حد
مسجد تادوستی است از جانب راست منبری است همیشه بر او از جانب سر و الکیل
مؤلف گوید که یاد این زمان سقف مسجد را زیاد کرده اند پس ما فانی با حدیث
سابقی مذکور و در حدیث معین یکی منقولست از آن حضرت که حضرت رسول
فرمود که میان منبر و خانه منبری در موضع آیت از دو صحنهای بهشت و منبر من
برتر است از آن جنابهای بهشت و یک نماز در مسجد من بر او است با هزاران نماز
در مسجد های دیگر یعنی از مسجد الحرام و او ای از حضرت صادق ۴ پرسید که خط
بنای پیغمبر ۳ و خانه امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در این داخل است
فرمود که بلی و افضل و بکبر است **مؤلف گوید** که ترعه یعنی در هر کج
و بعضی پایه و بعضی باغ آمده است و هر ضایع است و در احادیث معین
که نماز در مسجد رسول صلوات الله علیه و اگر بر او است با ده هزار نماز بسند حسن
بلکه بسند صحیح از حضرت صادق ۴ منقولست که چون داخل مسجد مدینه
شوی اگر تو ای سر روز در مدینه اقامت نماز و در چهار نشین و پنج نشین
و جمعه و این سه روز را در وقت بدار پس روز چهارم نشین نماز کن در میان
قی و منبر نزد مسجیدی که در پهلوی نبی است پس خدا را بخوان نزد آن مسجون
و هر حاجت دنیا و آخرت که خواهی از خدا سؤال کن و روز دهم نزد مسجون
توبه که ستون آتی بیا به میگویند و روز هفتم نزد مقام نبی صوم مقابل آن
ستون که خلوتی بسیار بر آن میباشند پس خدا را بخوان نزد آن ستون

برای هر حاجتی **در حدیث** دیگر از آن حضرت منقول کرده و نه بداند
 چهارشنبه پنجشنبه و جمعه شب و روز چهارشنبه روز دوشنبه که
 نزدیک سر حضرت رسول ص است نماز کن و شب و روز پنجشنبه
 نزد ستون ای بابیه نماز کن و شب و روز جمعه نزد ستونی که در پهلوی
 مقام پیغمبر ص است نماز کن و این دعا را برای هر حاجتی خود بخوان
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَرَّتِكَ وَقَوْلِكَ وَقُدْرَتِكَ وَجَمِيعِ مَا أَمَّا
بِهِ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا
 و حاجت خود را بطلید **در حدیث صحیح** دیگر نیز آورده و نیز بمقام
 جبرئیل و آن در زیورات است و آن معانی است که چون جبرئیل بسوی
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد اینجا میایستاد و رخصت
 میطلبید و بعد از رخصت داخل میشد و بگو ای جواد ای کرم ای مبین
إِنِّي بَعِيدٌ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ
تُرَدَّ عَلَيَّ نِعْمَتُكَ پس نیز آورده اند که خون استحضامش منقطع نشود
 آن بعد از آن کند و این دعا بخواند البتة استحضامش بر طرف میشود و این برای
 درین لایحه الفیقه استعدا با بنی خود کن کرده است **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ**
بِكُلِّ رِيْمٍ هُوَ لَكَ أَوْ قَمِيَّتٍ بِهِ لَا حِدِيثٍ مَلَكَ أَوْ هُوَ مَا تُوِّدُ فِي عِلْمِ
النَّبِيِّ عِنْدَكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَبِكُلِّ حَرْفٍ
أَنْ لَنْتَ عَلَى مَنْ سُوِّ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْ لَنْتَ عَلَى عِلْمِي وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْ لَنْتَ
عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِهِ وَعَلَى أَسْبَابِ اللَّهِ لَا تَفْعَلْ بِي كَذَا

و حاجت

و حاجت خود را بطلید و اگر نزد مستحاضه خواند بجای **لَا تَفْعَلْ بِي كَذَا**
هَبْتَنِي عَنْ هَذَا الْقَوْمِ و در حدیث دیگر منقول کرده آن حضرت صادق ع
 سئال نمودند که کجاست مقام جبرئیل و فرمود که در زیر نایب است که هرگز
 پیوسته میروی از دربی که آن در فاطمه صلیک بیده که محاسنی در با بیست
 که نایب در آنجا سرش باشد و در آن شب سرش آن تری که در دو کف
 نماز در آنجا بکنی بکنی که هیچ کس را آنجا دعای نیکد بکنی آنکه دعایش مستجاب
 میشود **در حدیث** معنی دیگر از حضرت صادق ع منقول کرده و نه کن
 در مدینه و نماز کن در نزد ستون او واجب نیست و آن هر که خواهد روز بداند
 که عقیقت از برای او بسیار بکند نماز در این مسجد تا او آید که عقیقت
 از برای شما بداند که آوی کاه ص که زیورک میباشد در کار دنیا و آخرت
 او دامع میکند که چه بسیار زیورک است فلانی چون باشد کسی که در
 کار آخرت زیورک باشد و در حدیث صحیح از آن حضرت منقول است که اگر
 انامت در مدینه تا میرش مسر روز روز میاید هر شب چهارشنبه نماز
 نزد ستونی ای بابیه که خود را بر آن ستون است تا فایده او آید تا نازل شود
 و روز چهارشنبه نزد آن ستون میفتی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پس میروی پنجشنبه نزد ستونی
 که بعد از آن است و پهلوی مقام رسول ص است پس میفتی نزد آن ستون و
 انت و آن روز در روز پنجشنبه پس میروی نیز در مشرف
 که متصل بمقام ابراهیم پیغمبر ص است در شب جمعه در آن شب و روز آنجا نماز
 میکند آنچه و روز جمعه را در روز میاید و اگر تری در این سه روز سخن مکن

مگر بعد از نماز و از مسجد بیرون مرومکان بر ای طایفه در برت و بعد نماز
مکن بدو این کرامت عظمی است که در روز جمعه حدیثی است که بحال آورده
و صلوات بر رسول خدا و آتش که به عزت و حاجت خود سوال کنی و بیا بدگاه
این دعا بخوانی اللهم ما کانت فی الیک من طایفه شرعت انا فی طلبها
والتماسها او کما اشرع سألکها او لم انا لکها فانی اتوجه الیک بنیتک
تحتل من نیی الی غیر فی قضاء حاجتی معینها و کفیرها الی چنین کنی سزاوار
سزاوار است که حاجت بر آورده شود و در کتاب فطره یعنی مذکور است
که چون از زیارت حضرت رسول ص فاتح شوی نماز میکنی نزد ستر
توبه و نرد صان نرود و بعضی نرد معین و تا توبی نماز بسیار در این موضع
بکنی و بعد از مقام جویبیل مآ و آن نرد فاد و رفت هرگاه پیوسته و بی
از روی که از درگاه فاطمه میگویند و آن در بیت که در برابر بنا رفیع است
پس در آنجا دو رکعت نماز کن و بگو یا جواد یا کرم یا قریب یا غیر بعد از آنکه
بالت انا الله لکن لیکن شئ ان تعصمتی من لئالیك وان تحکم من
اقاب الدنيا والارض و عشاء الشیء من القلب وان تو فی سألنا
الی و طقی بعد حج مقبول و سعی مشکو و عمل مقبول و لا تجعله احد العهید
میثقی من عهیدت و حق می نیت صلی الله علیه و آله صلی جواد در
و دعای حضرت رسول ص در احادیث صحیح و معبره از حضرت صادق
منقول است که چون خواهی که از مدینه بیرون آیی مثل کن و بعد از توبی
پیغمبر ص بعد از آنکه از کارهای خود فارغ شده باشی بگو یا جواد پشتی

در کتاب اعجاز حضرت رسول
صلی الله علیه و آله

میگوید

میکردی نزد داخل شد بجد و بگو اللهم لا تجعله احد العهید من زیارة نبی نیتک
فان تو نیتت قبل ذلک فانی اشهد فی حقانی علی ما اشهدک علیه فی حیاتی ان
لا اله الا انت و ان محمدا عبودک و رسولک و بعد از آن حضرت منقول
گردد که در زیارت و دعای میگویند صلى الله عليك الكلام لا جعله الله احد قلوبی
علیک و این با وجود کلمات که چون خواهی که بیرون آیی از مدینه بعد از ای سزاوار
حضرت رسول ص و سلام کن بر آنحضرت پس بعد از منبر و صلوات بر آن حضرت و آتش
بسیار بفرست و دعا از این بیرون و دنیا و خود آنچه خواهی بکن پس بر کرد بسوی نبی
و بچشاده و بر چسب خود را بفرست و بن دیک بستن که بعد از ستمت که حلقون
بر آن میباشد نزد سر پیغمبر ص و شش رکعت یا هشت رکعت نماز کن و در هر
حمد سور بخوان و در هر دو رکعت قرآن بخوان پس چون فاتح شوی بگو
لکن و دعای کن و بگو صلى الله عليك الكلام لا جعله الله احد
قلوبی علیک اللهم لا تجعله احد العهید نا احدی من ذکری شد در حق
اول و در فطره یعنی مذکور است که چون خواهی که از مدینه بیرون آیی و دعای
کن توبان حضرت را و بکن آنچه پیشتر میگویدی پس بگو اللهم لا تجعله احد العهید
منی من زیارة نبی نیتک و حق من فانی اشهد ان لا اله الا الله فی حیاتی ان
ان تو نیتت قبل ذلک و ان محمدا عبودک و رسولک صلی الله علیه و آله
و دعای بگو مکن باصل و اگر مثل مکن نباشد وضو یا تمام شده باشد فطره رضوی
و بد الله قصه فی آن روز در مدینه خصوصاً در مسجد فضیلت عظیم دارد بدو ستمی که در
معبره وارد شده است که در حق هر دو را بخواه صدق کنند بر ابراهیم با ده هزار درهم

علیت م

که در جایهای دیگر تصدیق کند و دنیا در حضرت رسول ۳۰ در اوقات شریفه
و ایام متبرکه که فرائض مضاعفات خصوصاً آیاتی که در فایع چند که در آنها
واقع شده است که اختصایح بآن حضرت دارد مثل روز ولادت آنحضرت
که موافق شهریور شیب و احادیث معتبره در روز هفدهم ماه ربیع الاخرت و بعضی
دوازدهم نیز گفته اند و اول اقیق و روز وفات آن حضرت که شهریور است
که روز نپت هشتم ماه صفر است و روز بعثت آن حضرت که پخت و هفتم
ماه رجب است و روز فتح بدر که هفدهم ماه رمضان است و روز فتح مکه که
پنجم ماه رمضان است و روز جنگ احد که هفدهم شوال است و روز فتح خیبر
که پخت چهارم ماه رجب است و ایام سایر فو صا نا حضرت چنانچه در کتاب
احوال آن حضرت بیان کرده ام و در زمان هله که پخت چهارم ماه ذی الحجه است
و بعضی پخت پنجم گفته اند و شب هجرت آن حضرت از مکه مدینه که شب اول ماه ربیع
الاول است و روزی که داخل مدینه شد آنحضرت که در دوازدهم ماه ربیع الاول است
و روزی که از شعب ابی طالب بیرون آمدند که آن پانزدهم ماه رجب است و شبی
که آمدند یعنی آنکه همانا آن حضرت حامل شد که نوزدهم جمادی الاخرت است و شب معراج
که شب پخت و یکم ماه رمضان است و بعضی گفته اند که نهم ماه ذی الحجه است و بعضی
گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاول است و روزی که حضرت صلیح را بعثت کرد
که در ماه ربیع الاول است و همچنین زیارت حضرت خدیجه که شبی شریفش در مکه علیه
در این معذ و سایر روزها که اختصایح بآن حضرت دارد و شب و اولی است و آنچه
در این گویم موافق احوال مشهوره است و در بعضی از آنها اتفاقاً دیگر هست چنانچه

در ایام متبرکه که فرائض مضاعفات خصوصاً آیاتی که در فایع چند که در آنها واقع شده است که اختصایح بآن حضرت دارد مثل روز ولادت آنحضرت که موافق شهریور شیب و احادیث معتبره در روز هفدهم ماه ربیع الاخرت و بعضی دوازدهم نیز گفته اند و اول اقیق و روز وفات آن حضرت که شهریور است که روز نپت هشتم ماه صفر است و روز بعثت آن حضرت که پخت و هفتم ماه رجب است و روز فتح بدر که هفدهم ماه رمضان است و روز فتح مکه که پنجم ماه رمضان است و روز جنگ احد که هفدهم شوال است و روز فتح خیبر که پخت چهارم ماه رجب است و ایام سایر فو صا نا حضرت چنانچه در کتاب احوال آن حضرت بیان کرده ام و در زمان هله که پخت چهارم ماه ذی الحجه است و بعضی پخت پنجم گفته اند و شب هجرت آن حضرت از مکه مدینه که شب اول ماه ربیع الاول است و روزی که داخل مدینه شد آنحضرت که در دوازدهم ماه ربیع الاول است و روزی که از شعب ابی طالب بیرون آمدند که آن پانزدهم ماه رجب است و شبی که آمدند یعنی آنکه همانا آن حضرت حامل شد که نوزدهم جمادی الاخرت است و شب معراج که شب پخت و یکم ماه رمضان است و بعضی گفته اند که نهم ماه ذی الحجه است و بعضی گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاول است و روزی که حضرت صلیح را بعثت کرد که در ماه ربیع الاول است و همچنین زیارت حضرت خدیجه که شبی شریفش در مکه علیه در این معذ و سایر روزها که اختصایح بآن حضرت دارد و شب و اولی است و آنچه در این گویم موافق احوال مشهوره است و در بعضی از آنها اتفاقاً دیگر هست چنانچه

در همین کتاب بحواله انان اشاره با آنها کرده ام **صلح بنجر** در باب فضیلت یا در آن حضرت
در شب چهارم که در غیبت مدینه پخته و کیفیت آن از رسول خدا هم منقول است که خدا را میگویند
چند است که میگویند در زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند
و بنده معتبر آن حضرت امام محمد باقر هم منقول است که صلیکی از غلامی که از خدا سوال
نمود که هر چه بنده کن خدا کند او بشنود و چون نام با و عطا کرد پس آن ملک این آیه
فأرونا قیامات و هر که از من خواند بگوید صلوات الله علی محمد و آلهم و سلم البسنا آن ملک
میگوید و هب لک یعنی بر من باد نبی سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلا ن شخص
سلام برساننده است بر شما این حضرت میفرماید و همیشه السلام یعنی برودا دینی سلام
نسیبند معتبر آن حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که حضرت رسول
فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بن می رسد و هر که نزد من بر من
سلام کند من پیششوم **در حدیث** حسن از حضرت منقول است که حضرت صادق
مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صبیحانما کنم تا نغم و فرمود که همیشه را پیششوم
که باین مکان شریف بیایی و فرمود که بنی و بنی رسول صم میروی گفتن بلو فرمود که در
سینه که صلابی که از نوزد یک صلیکی آنحضرت میشنود و اگر دور با ای سلامت آن حضرت
میرسد **در حدیث** معتبره دیگر آن حضرت منقول است که برودید بعد منبر و سلام
کنید بر رسول خدا صم هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند با آنحضرت
می رسد **در حدیث** صحیح آن حضرت منقول است که صلوات فرستید بر حضرت من
رسول ۳۰ در هر جایی که آن حضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند یا آنحضرت
می رسد و این حدیث احتمالاً ناهم دیده دارد که در نزد دیک و دو دعا نکتند و دعا

در ایام متبرکه که فرائض مضاعفات خصوصاً آیاتی که در فایع چند که در آنها واقع شده است که اختصایح بآن حضرت دارد مثل روز ولادت آنحضرت که موافق شهریور شیب و احادیث معتبره در روز هفدهم ماه ربیع الاخرت و بعضی دوازدهم نیز گفته اند و اول اقیق و روز وفات آن حضرت که شهریور است که روز نپت هشتم ماه صفر است و روز بعثت آن حضرت که پخت و هفتم ماه رجب است و روز فتح بدر که هفدهم ماه رمضان است و روز فتح مکه که پنجم ماه رمضان است و روز جنگ احد که هفدهم شوال است و روز فتح خیبر که پخت چهارم ماه رجب است و ایام سایر فو صا نا حضرت چنانچه در کتاب احوال آن حضرت بیان کرده ام و در زمان هله که پخت چهارم ماه ذی الحجه است و بعضی پخت پنجم گفته اند و شب هجرت آن حضرت از مکه مدینه که شب اول ماه ربیع الاول است و روزی که داخل مدینه شد آنحضرت که در دوازدهم ماه ربیع الاول است و روزی که از شعب ابی طالب بیرون آمدند که آن پانزدهم ماه رجب است و شبی که آمدند یعنی آنکه همانا آن حضرت حامل شد که نوزدهم جمادی الاخرت است و شب معراج که شب پخت و یکم ماه رمضان است و بعضی گفته اند که نهم ماه ذی الحجه است و بعضی گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاول است و روزی که حضرت صلیح را بعثت کرد که در ماه ربیع الاول است و همچنین زیارت حضرت خدیجه که شبی شریفش در مکه علیه در این معذ و سایر روزها که اختصایح بآن حضرت دارد و شب و اولی است و آنچه در این گویم موافق احوال مشهوره است و در بعضی از آنها اتفاقاً دیگر هست چنانچه

صدیقه روح مقدس از حضرت گفت اما حدیث صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت
در شهرهای دور بسیار است و **بند صحیح** منقولست که ابن ابی نضیر میگوید خدمت
حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که بعد از نماز بگویند صلوات و سلام بر حضرت رسول ص باید
فرستاد فرمود که میگوید **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَةَ النَّبِيِّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَةَ النَّبِيِّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَدَفْعَتْ لَأَقْبَلَكَ وَ جَاءَ هَدْيٌ فِي سَبِيلِ بَيْتِكَ وَ عَبَدْتَ تَهْتَكُنَّ أَنْ أَتَى الْاَقْبَلِينَ
بِحُجْرِكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَاءَ نَبِيًّا مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ أَنْتَ حَمِيدٌ كَبِيرٌ
و در روایت معبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خواهد زیارت
کند حضرت رسول و بی حضرت امیر المؤمنین و بی فالمر و حسن و حسین را
و بی های و مجتهدی خدا صلوات الله علیهم اجمعین و او در شهر خود باشد پس غسل
کند در روز جمعه و دو جامه پاک بپوشد و بپوشد رو در جهت پاره یک چهار رکعت
نماز بخواند و با هر سه که میفرستد رو بغیبه و بگوید **السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا**
النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الرَّسُولُ وَ أَوْلِيَّ
الْمَرْفِقَةِ وَ السِّيَرَةِ أَنْ هُوَ رَأَى السُّبْحَانَ الْمُنْتَجِبَانَ وَ أَوْلَادَهُ الْعِدَامَةَ وَ أَوْلِيَاءَهُ
الْمُتَجَبِّرِينَ حَيْثُ أَفْطَحْنَا إِلَيْكُمْ وَ أَلَى آبَائِكُمْ وَ أَوْلَادِكُمْ وَ أَوْلَادِ الْاَعْرَابِ
فَقَبَّحِي لَكُمْ سَمِيًّا وَ نُفَرِّقِي لَكُمْ مَعْدِنَ تَحْتِ لِحْيَتِكُمْ اللَّهُ لَدَيْنِهِ تَعَالَى مَعَكُمْ لَأَنْعَ عَلَيْكُمْ

عقی

إِنِّي لَمِنَ الْعَالَمِينَ بِفَضْلِكُمْ مِعْرَابُ بَرِيحَتِكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَدْرٌ وَلَا أَنْعَمَ إِلَهًا شَاءَ اللَّهُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ وَالْمَلَكِيِّ وَ النَّبِيِّ أَعْتَبَ بِأَهْلِهَا بِرَبِّهِمْ جَمِيعًا وَ كَاتِبًا عَلَى أَنْ
وَاطِعًا وَ أَسْبَابًا وَ أَنْتَ لَمْ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ دُرُودٌ وَ بِرُودٌ
که این نماز را در تمام خانه ها بخوانند **و در حدیث** معبر و بگویند بهترین عبد الله عزیر منقولست
که گفت آن حضرت صادق صادق بودم شخصی آمد و گفت فدای تو شوم من جز شیام حضرت
فرمود که در روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را در وقت نماز و در هر وقت چه باشد
شود زیارت کن رسول خدا را از بالای بام خانه ات یا در میان ایوان زمین در جای
که بفتد ترا کسی پس در مکان دو رکعت نماز بخوان پس بدو در آن روز از ترانه های خود
بخوان برسان در حال آنکه در غیبه کرده باشی و دست خود را بالای دست چپ خود
گذاشته باشی و بگو **اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ**
فِيكَ يَا ثِقَّةَ مَنْ لَا يُفَرِّقُكَ إِلَّا ثِقَّةَ فِي عَيْنِي أَنْ أَجْعَلَ لِي مِنْ أُمَّةٍ فَجَاءَ مَخْرُجًا
وَ أَرْزُقَنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ بِسُجُودِي وَ بِرُوحِي نَبِيًّا
و بگو یا مَغِيثُ اجْعَلْ لِي رِزْقًا مِنْ فَضْلِكَ الْغَيْثُ كَيْفَ مَالَهُ بَيْتِي رُبُّنِي مَعَشَرَتِهِ
ملک باشد در زمانه یکی از رویان بخندد که در کف و محمد بن عثمان عمری گویند که بگو اینها
حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه است که هرگاه کسی که دعای نویسد کند در هر روز
چند کند که حضرت رسول صلوات کند در بالای سرهای که قیوش در آن شهر باشد
پرسید که آن شهر بر تو ایام نباشد فرمود که تو دیدگ فو لکن از صاحبان بود و یا بوی در آن
بصورتی و بجانب دست راست آن صحرا پاره راه رود آنچه مذکور شد بخند که صاحبش
بر آورده است انشاء الله تعالی **مؤلفی** رسول را روی بخندد آنچه در اصل حدیث

مذکور شد است خالی از غایت نیست و جواب محمد بن عثمان نیز در جمله تنافی با اصل حدیث
دارد و چون از معتمدین و نوادگان حضرت صاحب الامر بوده و اندک پیش از حضرت خویی
نیکنندگی بکشتن او عمل نمایند خوبست و بدانکه از اخبار سابقه معلوم شد که پیش
آفت که آنحضرت را از دو در خواهند که زیارت کنند بصحرائی یا با بی بروندی
پس آفت که بلندترین با همگان خانه باشد و زیارت کنند و آن که هر جا که باشد زیارت
کنند بی آنکه بر باهی یا صحرائی روند بجز همان احوال خاصه زیارت بعد از نماز
بدین اهدی و کیفیت نماز زیارت بعد و عدد و شرح در باب سابق مذکور شد
و عمل آن کرده اند که خویی است میان دو رکعت و چهار رکعت **فصل ششم**
بیان کیفیت زیارت حضرت فاطمه علیها السلام چون حضرت فاطمه و بیست نفر
که آن دو معلوم کرد باعث شدادت او شدند و اعوان ایشان بودند و نکل آمدند
آنحضرت را بخیف و خوف و باین سبب محل بی شرف آنحضرت مختلفه است و مشایخ
میان علمای فاطمه و عاتق و غلامی احادیث معتبره است که آنحضرت در خانه خود مدفون
گردد است که متصل بکبره حضرت رسول است و اکنون فیض نبوی آنحضرت سا
اند و بعضی گفته اند که در وصف مدفونت که میان نبی و منبر باشد و بعضی گفته اند
که در بقیع نزدیک بقیع ائمه بقیع مدفونت و احوط اینست که در هر سه موضع زیارت
کنند اگر چه اظهر آنست که در خانه خود مدفونت چنانچه منقولست معتبر که این
ایضا نظر آنحضرت امام رضا هم سؤال نمود از نبی حضرت فاطمه فرمود که در خانه خود
مدفون شد پس چون زیارت کند بجز ائمه و احوط است که بسند صحیح بان منقولست
همه از این ایضا نظر که آنحضرت این سؤال نمود حضرت فرمود که حضرت امام

در بیان این که این حدیث صحیح است
صلوات الله علیها

مسجد ای

حرف

جعفر فرمود که در خانه خود مدفونست **در حدیث معتبر** از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که آنحضرت در دو طرف مدفونت و بیان سبب حضرت رسول فرمود که چون
از دو طرفهای بکشت است و فرمود که در بی از درهای بکشت است زیرا که نبی و ائمه
با یکی از اینها بکشت است و بسوی او گشوده و در بی از درهای بکشت است
مؤلف گوید که چون سابقا مذکور شد که در بعضی بقع چهار ستون هم فرود آمد
و مذکور شد که باره از خانه حضرت فاطمه را داخل مسجد کرده اند پس ممکن است
که حج میان این دو حدیث و احادیث پیش کرده اند که حضرت در خانه خود مدفون
فرموده باشد در جانب مسجد که محرابی مابین نبی و منبر باشد داخل بوضو باشد
و مؤلف بدایت پنجم در روایت سابق مذکور شد که خانه حضرت داخل دو منبر
و بعضی این جاهای دو منبر است **در حدیث** مؤلف منقولست که در ضمن این بوضو
از حضرت صادق علیه السلام پرسید که نماز در خانه فاطمه افضل است یا در دو منبر فرمود
که در خانه فاطمه است و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که نماز در خانه
فاطمه است باین زمان در دو منبر است **در حدیث صحیح** دیگر از آنحضرت منقولست
که خانه علی و فاطمه در میان خانه است که حضرت رسول ص در آنجا مدفونست و ایضا
که منبری میشود بدی که محرابی بازار بقیع است که اگر از آن در داخل مسجد مشایخ
در است بیای دو شیخیت بدی و از خانه می رسد **در حدیث معتبر** دیگر فرمود که چون
از دو بقیع داخل میشود خانه امیرالمؤمنین در جانب چپ است بقدر آنکه
بنی تو است رفت و متصل است بخانه رسول خدا صلی الله علیه و آله و در هر ایشان
مفرد نیست یکدیگر است **بند معتبر** از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است

که گفته از عادت فرمود که چون میوی و میوهی فرجی خود فاطمه صلوات الله علیها
یا مُمْتَحَنَةً اَمْتَحَنَكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا
اَمْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَرَعِيًّا اَتَاكَ اَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا اَتَاكَ
بِهِ اَبْوَابُ وَاَتَاكَ بِهٖ وَصِيْرَةٌ فَاِنَّا نَسْئَلُكَ اِنَّا كُنَّا سَدَقًا لَكَ اِلَّا اَلْحَقِيْقَةَ اَلْبَقِيَّةَ
كُلَّهَا لِنَبِيْرٍ اَنْفُسَنَا بِاَيِّهَا قَدْ كَفَّرْنَا بِاَيِّهَا لَيْسَ لَكَ **وَسَيَدِيْنِ طَاوُسٍ وَهِيَ اَمْرٌ**
در کتاب اقبال ذکر کرده است که روایت کرده ایم از طاعنی از اصحاب مالک که وفات
حضرت فاطمه صلوات الله علیها در روز نهم ماه جاری الاخر بوده است پس سزاوار
این است که آنحضرت را در افروز و زینت کند **و روایت کرده است** جامع
کتاب اقبال مسائل که ابراهیم بن محمد همدانی نوشت عرسیم حضرت امام علی علیه السلام
علیه که مرا خبر داده از نبی حضرت فاطمه را آید در مدینه است یا در بیضی حضور جوار خود
که با خدمت رسول خدا صلوات الله علیها است سید رو گفته است که پس میگویی استلام
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ سَيِّدَةِ الْعَالَمِيْنَ اَسْتَلَامُ عَلَيْكَ يَا اَوْلِيَةَ الْحَقِّ عَلَى النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ
اَسْتَلَامُ عَلَيْكَ اَيْتِمًا اَلْمَظْلُوْمَةَ اَمْسِكِيْ عِدَّةَ نَحْوِهَا **پس بگو** اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
اَمْرِكَ وَابْنَتِيْ نَبِيِّكَ وَرَوْحَتِيْ وَوَجِيْهِ نَبِيِّكَ صَلَوٰةٌ تَنْزِلُهَا فَوْقَ رُؤُفِ عِبَادِ
اَلْمَلٰٓئِكَةِ مَبْرُورٍ مِّنْ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ وَاهْلِ الْاَرْضِيْنَ بِتَحْقِيْقِ كَرَامَتِ رُوَيْتِ
است که هر که باین زیارت آنحضرت را زیارت کند و از خدا طلب آرزوی کند حق
تعمد کند آنرا فرزند آریا من زود وارد اهل بهشت گوید **مَنْ كَفَرَ بِكَ** که چون زیارت
منقول مسیوی از برای آنحضرت در روایاتی که بارها بیرون است بنظر نیامده بود
بهین گفتا فرمودم و اگر زیارت آنجام را بخواند شاید مناسب باشد و در مجازات آنرا

یا آن

زیارت مسیوی هر که از او بر علماء و جوانان استر علیهم اجمعین با این دعا خوانده ایم **و سید بن**
طاووس روایت کرده است در زیارت آنحضرت گفته است که اگر خوانی نماز حضرت فاطمه صلوات
علیه را بجا آید و آن دو رکعت است و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله
احد باید خواند و اگر خوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله صد بخواند و در
رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرین **و بعد از** زیارت آنحضرت در اوقات شریفه و آن
منه مخصوص آن حضرت اوی و افضل و انسب است مثل روز ولادت آنحضرت که بیستم ماه
جمادی الثانی است بر قول شیخ معین و سید بن طاووس یا هم آن بر قول جمیع و در وقت
آن حضرت که بیستم ماه مذکور است بر قول سید جمیع یا بیست و یکم ماه رجب است بر قول
ابن عیاش و در روز ترویج آن حضرت با میو المؤمنین هم که با نهم ماه رجب است یا اول
ماه ذی الحجه یا ششم ماه ذی الحجه و شب و ذوق آن حضرت که نوزدهم ماه ذی الحجه است
یا بیست و یکم ماه محرم و روز با هله که گذشت و در وقت اول هلالی که روز نهم
و پنجم ماه ذی الحجه است و بخوانی اینها از آیاتی که فیصله یا اگر آنحضرت در آنها
ظاهر شده باشد چنانچه در کتاب مجازات آنرا ایراد شده است **فصل نهم**
در کیفیت زیارت آنحضرت است باید که آدابی که در باب اول مذکور شد
از غسل و تطهیر جامه ها و بوی خوش کردن و رخصت طلبیدن در دخول و غیره آنرا بعمل
پیاورد و اگر در جای او ذن آنحضرت محمد بن الشهدیه نکل کرده است بخواند بدینت گفته
است که بر در بایستد و بگوید یا مَوٰلِیَّ یا اَبْنَءَ رَسُوْلِی اَسْتَعِيْنُکُمْ و اَبْنَ
اَسْتَعِيْنُکُمْ و اَلَّذِیْنَ بَیْنَ اَیْدِیْکُمْ فَاَلْمُضَعَفُ فِیْ عُلُوْقٍ قَدَرْتُمْ و اَلْمُعْتَرِیْنَ و اَحْقَمَ
و جَاءَکُمْ سَخِیْرًا لِّکُمْ فَاَمِیْدًا اِلٰی حَوٰصِلِکُمْ مُصَفَّرًا اِلٰی مَقَامِکُمْ مُسَوِّدًا اِلٰی اَسْوَ

زیارت آنحضرت

لَمْ يَدْخُلْ بِأَمْوَالِكُمْ أَدْخُلْنَا أَوْ لِيَاءِ اللَّهِ عَ أَدْخُلْ بِأَمْوَالِكُمْ اللَّهُ
الْحَدِيثُ بَيْنَ بَيْتَيْ الْحَرَمِ الْمُقَامِينَ بِهِدَايَتِهِ وَبَعْدَ ذَلِكَ وَدَقَّتْ دَاخِلَتْهُ
وَبَايَ رَأْسَهُ وَاقْتَدَمَ دَارِدٌ وَبَسَمَ اللَّهُ بِلَيْدٍ مِنْ بِلْدَانِ بَلْبَعِ مُحَمَّدِ بْنِ الشَّهِيدِ
كَفَنَتْهُ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثْرًا وَسُجُودًا اللَّهُ بَلْبَعٌ وَأَمِيرًا وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الْفَرَجُ الْقَمِيمُ الْمَأْجِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدِيُّ الْمَتَّقُ لِلْمَتَّقِينَ الَّذِي
مَنْ يَتَّقِ لَمْ يَسْأَلْ نِيَابَةَ سَادِقٍ بِإِحْسَانِهِ وَكَمْ يَجْعَلُهُ مِنْ نِيَابَتِهِ مَنْ مَعَهُ بَلْ
يَقُولُ لَمْ يَسْأَلْ وَكَانَ مَعَهَا يَأْذَنُ وَدَعْوَى كَرِيمَةٍ مِنْ صُوفِيٍّ أَمَامِ حَسَنِ ع
بِوَالِيَةِ صُوفِيٍّ وَارْتَدَّ عَنَّا وَبَعْدَ ذَلِكَ مِنْ خَوَاصِدِ مَدِينَةِ مَنْ سَابَتْ
مِنْ نِيَابَتِهِ بَعْدَ مَقْدَمِهِ بِوَدْعٍ وَبِشَيْءٍ كَرِيمٍ وَبِشَيْءٍ لَيْسَ كَرِيمًا بَلْ يَدُ
أَجْمَلِيٍّ وَابْنِ قَوْلِيهِ وَيَسْجُدُ طَوِيلًا وَيُؤَيِّدُ نِيَابَتَهُ وَبِشَيْءٍ كَرِيمٍ أَيْدِي اللَّهِ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَمَنْ مَوْجِدُهُ أَنْدَرُ كَمَا جِيءَ بِرُؤْيَى بَنِي قُرَيْشٍ فِي تَعْلِيمِ السَّلَامِ كَمَا فِي بَيْتِ اللَّهِ
بَابِ نِيَابَتِهِ وَبِشَيْءٍ بَدِيٍّ وَبِشَيْءٍ قَوَّادِمٍ وَبِشَيْءٍ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ وَأَعْمَرُ
الْهَادِي السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ وَالْحَمْدُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْقَوْمُ فِي أَلْبَتِي نِيَابَةَ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الصُّوْفِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَدْعُو اللَّهُ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ السُّوْفِ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ
بَلَّغْتُمْ وَصَحَّتْ وَصَيْرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَذِينَ نَبِيِّكُمْ وَأَسْمَى إِلَيْكُمْ تَعْقَرْتُمْ وَأَسْمَدُ
أَنْكُمْ الْأَيْمَةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ وَأَنْ طَاعَتَكُمْ وَقَفَرْتُمْ وَأَنْ قَوْلَكُمْ
الْحَقُّ وَالْحَقُّ وَأَنْكُمْ دَعْوَتُمْ قَوْمَ نَجَابُونَ وَأَمْرَتُمْ قَلْبًا تَطَاعُوا وَأَنْكُمْ دَعْوَتُمْ
الَّذِينَ وَأَنْ كَانَ الْأَرْضُ لَمْ تَقَالِ وَيَعْبُدُ اللَّهُ يَنْجَحُكُمْ مِنْ أَسْوَاقِ كُلِّ مَلِكٍ

دينعلام

وَيَنْفَعُكُمْ مِنْ أَنْطَامِ الْمُطَهَّرَاتِ كَمَا تَدْعِيكُمْ لِنَجَاهِ صِلَةِ الْجَهْلَاءِ وَكَمْ تَزَكُّ نِيَابَتَكُمْ
فِي الْأَهْوَاءِ طَبَعْتُمْ وَطَابَ مِنْبَتُكُمْ مَعَ بَيْتِ عَلِيٍّ أَدْبَانِ الَّذِي بِنَجْمِكُمْ فِي بَيْتِ
أَدْبَانَ اللَّهِ أَنْ تَنْفَعُ وَيُذَكِّرُ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَاتَنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً
لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُونِنَا إِذَا خَلَا كَلَّمَ اللَّهُ لَنَا وَطَبَّ ظَلَمْنَا بِمَا مَعَ عَلِيٍّ مِنْ
وَلَا يَكُفُّكُمْ وَكُنَّا عِنْدَهُ مَسْمُومِينَ بِعِلْمِكُمْ وَمُعْتَرَفِينَ بِتَصَدِيقِنَا أَيَّاكُمْ وَهَذَا
مَقَامٌ مِنْ سُوءِ الْخَطَا وَأَسْتَكْبَانِ وَأَقْرَبُ بِمَا جِيءَ وَرَاطِبًا بِمِيرَاقِ الْفَلَاحِ
وَإِنْ يُسْتَفْزَعُ بِكُمْ مُسْتَفْزَعُكُمْ الْفَلَاحُ مِنَ الرَّحْمَةِ فَكُنْ نُوَالِي شَفْعَاءِ
فَقَدْ وَذَكَتُ إِلَيْكُمْ إِذْ تَرَفَّبْتُمْ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَالْحَمْدُ وَالْإِنَابَةُ
هَرَبٌ وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لِيَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُوُ وَدَائِرَةٌ لَا يَأْبُوُ وَيُحِيطُ
بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْمَتَّ بِمَا وَقَفْتُمْ وَبِعَمْرٍ فَتَبَّ بِمَا أَسْمَى عَلَيْهِ إِذْ صَدَّقْتُمْ
عِبَادَتَكُمْ وَجَعَلْتُمْ مَعْرِفَتَهُ وَأَسْتَحْقُوا حَقِّهِ وَمَالِي إِلَى اسْمِهِ فَكَانَتْ
الْمِنَّةُ مِنْكُمْ عَلَيَّ مَعَ أَقْوَامٍ حَصَصْتُمْ بِمَا حَصَصْتُمْ بِهِ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ
إِذْ كُنْتُمْ عِنْدَكُمْ فِي مَقَامٍ هَذَا مَذْكُورًا مَلَكُوا بِالْأَخْرَافِ فِي مَا جِيءَ
وَلَا يَحْتَسِبُ فِيمَا دَعَوْتُمْ بِحُجْرَتِي وَأَلْبَتِي الطَّاهِرِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلْحَمْدُ بِسُوءِ عَالَمِينَ أَنْ بَرِيءٌ بِهَرَجٍ خَوَافِيهِ وَبِشَيْءٍ دَرَجَتِي كَفَنَتْ
أَنْتُمْ بَعْدَ أَنْ هَشْتُمْ لَكُنْتُمْ نَمَانًا يَرْتَبِكُنَّ وَيَسْخَرُ مُحَمَّدِ بْنِ الشَّهِيدِ
بَعْدَ أَنْ وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا كَفَنَتْ أَنْتُمْ بِسُوءِ بِلَادِيكُمْ وَيَكُونُ يَا مَنْ
هُوَ قَائِمٌ نَا أَسْمَى وَبِشَيْءٍ طَاوَسُ كَفَنَتْ أَنْتُمْ خَوْلِيهِ أَيُّهَا نُوَالِي
كُنْ بِلَى السَّلَامِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَسْتَوْعِبُكُمْ اللَّهُ

وَاقْرَأْ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ بِمَضَامِينِهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ
كُنْ كَرِيمًا كَرِيمًا يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ
اَيْتَانِ بِنَاكَ بِزَيْنِ زِيَارَتِ زِيَارَتِهَا يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ
اِنْ اِنْ مَدَّ كَرِيمًا خَوَّاهُ شَدَّ **وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مَنْفَعَتُكَ كَمَا سَمِعْتُكَ بِرِجْلِ الْخَفِيَّةِ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِنَاكَ بِرَادِ خُودِ اِمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بِرِجْلِ صَلَافَتِكَ
كَلِمَةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا قَبِيحَةَ الْمُنْمِنِينَ وَابْنَ اَوْسَلِ الْمُسْلِمِينَ وَكَيْفَ
لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَأَنْتَ سَلِيلُ الْهَدْيِ وَالْحَيْفُ التَّقَى وَالظَّامِسُ
اَصْحَابُ الْكَلَاءِ قَدْ تَكَّ يَدُ الرَّحْمَةِ اَوْ تَبَّتْ فِي خِيَارِ الْاِسْلَامِ وَتَعَدَّتْ
مِنْ تَدْفِي الْاِيْمَانِ قَطِبَتْ حَيًّا وَطِبَتْ مَيْتًا غَيْرَ اَنْ اَلَا نَفْسٌ غَيْرُ
طَبِيْبَةٍ بِرِجْلِكَ وَلَا شَأْنًا كَلِمَةٍ لِيُحْيِيَ لَكَ بِرَحْمَتِكَ اَللَّهُ **وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
اِنْ حَضَرَ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْفَعَتُكَ كَمَا سَمِعْتُكَ كَمَا سَمِعْتُكَ كَمَا سَمِعْتُكَ
ابْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اِنْ حَضَرَ خَوَّاهُ يَعْنِي بِرِجْلِ لَفِظِ كَرِيمًا كَرِيمًا
وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ زِيَارَتِ اَيْتَانِ دَرَاهِقَاتِ مَبْتَرَةٍ كَرِيمًا وَانْ مِنْهُ مَخْصُوصًا بِاَيْتَانِ
اَوْلَادِ مَثَلِ وَزِيَارَتِ حَضَرَ اِمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَمَا سَمِعْتُكَ
بِاِنْ دَهْمِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ وَدَرَاهِقَاتِ اِنْ حَضَرَ كَهْفَتُمْ يَا بَيْتِ
هَشْتَمِ يَا اَخْرَمَ مَاهِ صَفَرًا وَدَرَاهِقَاتِ نَبِيِّ بَرْدَانِ مَبَارَكِ زِيَارَتِ كَرِيمًا
بِئْتِ مَاهِ رَجَبِ اِتِّ وَدَرَاهِقَاتِ وَرَضِيَ اَنْ يَهْلُ لِيْ كَمَا كَذَّبْتَ وَدَرِ
خِلَافَتِ اَلْخَضِرِ كَمَا دَرَاهِقَاتِ اِيْمَانِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اِتِّ

دوره

و در روز ولادت امام زین العابدین عم که پنجم یا نهم ماه شعبان یا یا
نهم ماه جمادی الاوله یا جمادی الثانیه است یا رجب است و در روز وفات
انحضرت که در ازمده یا هجدهم یا بیست و پنجم ماه محرم است و در روز ولادت
انحضرت که در روز شهادت حضرت امام حسین علیه السلام است و در روز
ولادت حضرت امام محمد باقر عم که در روز اول ماه رجب است موافق بود
معبر یا بیتم ماه صفر و روز وفات انحضرت که در روز هفتم ماه ذی الحجه
و در روز ولادت حضرت امام جعفر صادق عم که در روز هفدهم ماه ربیع
الاول است و روز وفات آن حضرت که با نهم ماه رجب است یا ماه
شوال و در روز ولادت انحضرت که در روز وفات حضرت امام محمد باقر است
صلوات در بیان اعمالی که در مدینه مستحب است در فطره ان تعبا علیه السلام
مذکور است که چون از اعمال مسجد فایض شوی بدو بنی و فبورا اتمه
بضع علیه السلام و برو مسجد حضرت فاطمه عم و دو رکعت نماز کند
و زیارت کن بفرم و سایر شهرهای احد را برو و مسجد فتح و مسجد نقیبا
و مسجد فبا که در آنجا فضیلت بسیار است و مسجد جلوت و خانه امیر المومنین
و خانه امام جعفر صادق عم که در سجدهات و دو رکعت نماز در آنجا کن
در حدیثی معبر از ائمه علیهم السلام منقول است که میگوید نزد نبی کریم ص
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ عَلَيْكَ
يَا اَسَدَ اللَّهِ وَ اَسَدَ نَسْلِ لِهْ اَسْمُهُ اَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ وَ كُنْتَ

در بیان اعمالی که در مدینه مستحب است

لِأَسْئَلِ اللَّهِ وَجَدْتَ بِنَفْسِكَ وَطَلَبْتَ مَا عِنْدَ اللَّهِ وَرَعَيْتَ فِيمَا عِنْدَ اللَّهِ
پس داخل شو نماز کن در وقت نماز رو بپوشی مکن همچون آن نماز فایح شوی
خود را بروی قبیله بپوشی و بگو اللهم صل على محمد وعلی اهل بیته اللهم
ای تعزشت و رحمتک بمن و فی بصر عم یتیک صلوا تک علیه و علی اهل
بیتک لیکم فی من یتیک و تحطک و معیتک و من الا لای فی یوم
تکثر فیہ العزات و الا صوت و قنقل کل نفس بما قدمت و تجادل
کل نفس عن نفسها فان یوم یوم فلا خوف علیک و لا حزن و ان تعاتب
من لای له القدره علی عیبک اللهم فلا تخبت فی یوم و لا تصرف فی
بغیر حاجت فقد لوت بغیر حکم یتیک و تقرت به ایتک ابتغاء
مرضاة و رجاء و حاکم فقبل من و عد بجلک علی اهل و بر ایتک
علی اجنابک نفس فقد عظم منی و ما اصاب ان تظلمت و لکن اصاب
سوء الحساب فانظر یوم الی تظلمت علی قریب یتیک صلوا انک علی
محمد و اهل بیته فممن فکتی و لا تخبت سعینی و لا یفوت علیک انما فی
و لا تخب منک صوفی و لا تظلمت بی عینی یا عیالت کل مکر و ب
و محزون یا مفرج عن المذنبین العیالین العرب الغریب المشریف علی
الهاکمه صل علی محمد و اهل بیته الطاهرین و انظر الی نظرة لا تنقض
بعدها ابدا و ارحم تفریحی و غریب و انظر انک فقد رجوت رضاک
و محرت لیس الذی لا یعظیم احد سواک و لا تزد اهل و شاید
نیارت شما را در روز شما در ایات که موافق مشهور و معلوم ما شالت

منبر

انب باشد **و در حدیث** معبر مردیست که عقیقه از حضیث صادق
سؤال نمود که من میروم بسوی مساجد میگردم و در مدینه است بکدام
ابتدا کنم فرمود که ابتدا کن بمسجد قبا پس مساجد نماز کن در آن که اول
مسجد است که حضرت رسول ص در این عرصه در آن نماز کن پس برو بغرفه
مادر ابویم پس نماز کن در آن که آن مسکن و محل نماز رسول خدا صلی الله علیه
و آله بوده است پس برو بمسجد فیضیه و دو رکعت نماز کن که سهیم است در آن
نماز کرده است و چون از بجانب فایح شوی برو بجانب کوه احد و ابتدا کن
بمسجدی که در پائین سنگستان است و در آن نماز کن پس برو بسوی قبیله حمز
عبد المطلب و سلام کن برو پس برو بسوی قبیله های شما و بابت نزد آن قبیله
و بگو استلام علیکم یا اهل الدیار انتم لنا قوط و ایتا بکم لا حزن من برو
بمسجدی که در مکان کشته است در پهلوی کوه در وقت که داخل احد میشوی
پس در مسجد نماز کن که از آن وضع رسول خدا ص بیرون رفت بسوی احد در وقت
که با کفار مکه جنگ کرد پس در اینجا نماز کن و بجنبش رفت پس باز برو نماز
کن نزد قبیله شما انحر خدا بری و مقدر کرده باشد پس برو بسوی مسجد
احزاب و نماز کن که رسول خدا ص در آن موضع دعا کرد در روز جنگ احزاب
و گفت یا صلیح المکن و بین و یا محیب و حوق المصطرین و یا معیت المکرمین
اگر شغف کنی و کنجی و عی قد تن طانی و حال اصحابی **با ساینه معبر**
از معبر این تمام منقولست که حضرت صادق ع فرمود که هر کس که در وقت نماز
مدینه را اگر میگذرد از اینها مسجد قبا است و حق نعم در شان این مسجد فرستاده

این آیه در مسجد استسری من اقلیم احق ان تقم عینة که معنوی است
 ایست که به تحقیق که سجده که بنا شده است بر همین کاری در روز اول
 سزاوارتر است با آنکه در آن باینی بنام و عبادت از سجده که منافقان
 بحیله و مکر بنا کرده اند و عرفه را در ابهام و مسجد فیض و بنور استمداد
 و مسجد اصل که آن مسجد فتح است و به سید است که بجهت چون نزد
 من رستمدادی آمد میگفت استلام علیکم بنی صبرتم انفع عقی الدار
 و باید که در مسجد فتح اینها بخوانی یا صریح المکر وین و یا عجبت
 المفسطون ان کشف عینی همی و کفر فی کما کشف عن یتیک صلی الله
 علیه و آله همة و عزة و کون به و کفیته هو الحدیقه فی هذا المكان
در حدیث معنی دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود
 که هر که بیاید بسوی مسجد من مسجد قبا و در وقت نماز در آن بگذارد
 بن گوید باقی عمره و احادیث در فضیلت مسجد قبا بسیار است **و بسند صحیح**
 از آنحضرت منقولست که حضرت فاطمه بعد از رسول خدا
 هفتاد و پنج روز زنده ماند و در این ایام هیچ کسی آن حضرت را خندان ندید
 میوفت بوی بوستان شامیدان احد در هر هفتاد و دو منبهر روز و شب
 و پنج شب در آنجا نماز و دعا میکرد **و بسند معبر** از آنحضرت منقولست
 که گفت با حضرت صادق رفتیم بسوی مسجد فیض و فرمود که ای عیسی پسر
 گو دال را کفم باین فرمود که اسمای زنجفر است ای طالب که آخر امی المومنین
 علیم السلام اولاد است روزی در این موضع شسته بود با دو پسرش که آنحضرت

داشت

داشت پس گویت پسرهایش از او پرسیدند که چرا گوی میگی گفت ان
 برای امی المومنین گفتند برای امی المومنین گوی میگی و برای پدر ما گوی
 میگی گفت برای مونت او گوی میگی بلکه بیایدم آمدند پیش که حضرت امی المومنین
 در اینجا بن نقل کرد و باین سبب گوئیم روزی با آن حضرت در این مسجد بودم
 فرمود که بی پسر این گوید انرا کفم باین فرمود که من بار رسول خدا در این موضع
 نشسته بودیم ناگاه سر مبارک خود را در امن من گذاشت و بحجاب رفت آنوقت
 نماز پسین در آنجا بخوانم که آن حضرت را بعد از آنکه که ما را آنرا آن حضرت
 باشد تا آنکه وقت بیعت رفت و نماز فوت شد پس صورتش پدیدار شد
 و فرمود که یا علی نماز کرده کفم نترس فرمود که چرا کفم که خواستم که شما را از
 کفم پس برخواست و در پیشه کرد و دستها را بلند کرد و گفت خداوند بزرگوار
 آفتاب بوقت نماز اعلی نماز کند پس آفتاب برکت بوقت نماز حضرتان نماز
 گویم پس بنیادت سرعت مانند شما باین وقت **و از جمله زیارات** صحیح
 زیارت ابیاهم فرزند رسول خدا است در بیعت و در روز ولادت
 آنحضرت که هجدهم ماه رجب است موافق مشهور است و در کیفیت
 زیارت او چنین بنظر میاید است و از کتب زیارات مطبوعات و زیارت
 فاطمه بنت اسد است و بنی شریفین در بیعت معروف است و از کلام شیخ
 در تهنیت مفهوم میشود که نزد ائمه بیعت مملوون باشد و فراری که بحال
 معروف است و در است از فواید آن و در بیعت که این یعنی که در این روز
 ائمه بیعت مملوون زیارت فاطمه زهرا را در آنجا میکنند و محل فواید بیعت است

که اشتباه کرده باشد **زیارت** حضرت ابوطالب و حضرت عبدالمطلب
 و حضرت عبدمنان و حضرت خدیجه رضی الله عنهم در آنکه و عظمه باید که شخصی
 در ایام محضره بایشان مثل پشت ششم بجای که روزی فان ابوطالب علیه السلام است
 و دم و بیع از قول که روز وفات عبدالمطلب ۳۷ و هجدهم حتی که روز هلاک
 اصحاب قبل و ظهور زکرت عبدالمطلب است و در ترویج خدیجه رضی الله عنها
 که پیش از مذکور شد در زیارت جعفر ابن ابی طالب که در صورت زیارت
 شهادت بدو در بدو و زیارت ابوفخر رضی الله عنه در روزی که نزدیک
 بصره است از جانب راست راه نسبت یکی که از آنکه بدینتر رود و بی شرف آن
 و عبد الله رضی الله عنهما در این زمان معلوم نیست و بیخ محمد ابن المشهد
 ذکر کرده است که مستحب است که نماز کند در خانه حضرت امام زین العابدین
 و خانه حضرت امام جعفر صادق و مسجد سلمان فارسی رضی الله عنه و مسجد
 امی المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه که محاذی قبر حضرت حرمه است و از جمله
 مساجد معنی و قبر مسجد غدیر خم است که نزدیک بخضرت است که در این زمان رابع
 میگویند و آبی مسجد در این زمان اثرش هست اما مواصی از برای اخفای
 فضیلت و نفی امی المؤمنین راه را که از این راه اندو بر سر راه متعارف ایشان
 نیست و آن دیکت بر راه **بسنده معنی** از حستان حال منقول است که گفت
 شتر حضرت صادق علیه السلام که داده بودم و در خدمت آن حضرت از مدینه تا مکه رفتم
 و چون رسیدم مسجد غدیر و نظر کردم بجانب مسجد و فرمود که ایضاً وضع قدم
 رسول خدا است در رفیق که میفرموی که هر که من بویاید ایام پس علی مولای

است خدا و ندا دوست دارم که او را دوست دارم و دشمن دارم که او را دشمنی
 دارم پس نظر من بر حضرت صادق است و با بنی دینک سجده و فرمود که این منم خیمه
 ابوبکر و عمر و سالم مولای او خدیجه و ابوجعفر بن ابی طالب است در وقت
 که دیدند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله دست امی المؤمنین صلوات
 علیه را گرفت و بلند کرده است و فرمود بلامت او می نماید و فضا بل او لیسان
 می نماید و در وقت بجهت ایشان گفتند که به پسند چشمهايش را که میگوید
 و گویا که دیدهای دیوانه است پس جوی مثل ناز شد و آینه وان یکا و الذین
 کفروا او مرد **باب بیتم در فضیلت زیارت امی المؤمنین صلوات الله علیها**
 و کیفیت زیارت آن حضرت و در آن چند فصل است **فصل اول**
در فضیلت زیارت آنحضرت در حدیث صحیح منقول است از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام که هر که زیارت کند حضرت امی المؤمنین صلوات الله
 علیه را معارف بحق آن حضرت باشد و آن حضرت را امام و لاجل اطاعت
 و خلیفه بلا فصل دانند و از روی شکر و تکیه زیارت نماید باشد حق
 تعالی بنویسد از برای او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آید
 او در ایام نزد و بصورت کرد و در روز قیامت از جمله ایمان از اهل انوار
 و امن او و اندو و حساب او استقبالی نمایند او را ملامت که و چون بگویند
 از زیارت او را شایسته نمایند تا آنچه خود بر کرده و اگر بهمان شود بعبادت
 او بیایند و اگر می در متابعت جنازه او بکنند و از برای او طلب آس و نتر نمایند
 نافی او **و بسنده معنی** منقول است که ابو وهب صحیح را نقل مدینه شد و بخند

در فضیلت زیارت امی المؤمنین
 ابن ابی عمیر

حضرت صادق علیه السلام و عمن من کو که فدای تو شوم بنزد شما اقدم و زیارت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه کنم حضرت فومر که بد گویدی آن نمر این بود
که از شیعیان ما بودی من نگاه بسوی من میگردم اگر زیارت نمیگویی کسر که خدا
باصل لکه او را زیارت میکنند و پیغمبران او را زیارت میکنند و مؤمنان
او را زیارت میکنند گفت فدای تو شوم من آن نمر را ندانم فومر که بدان
که امیر المؤمنین نزد خدا با تو است از جمیع ائمه و از برای او هست قباب
اعمال ائمه و بقدر عملهای خود زیارتی یافته اند **و بسند معتبر دیگر**
منقول از مفصل که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که من
مشاققت میخواهم که ایام فومر که برای چه مشاققت شده گفتیم که میخواهم که امیر
المؤمنین صلوات الله علیه از زیارت کنم فومر که ایامی در فیضت زیارت
آن حضرت ترا گفت نه یابن رسول الله صم شما بفرمائید فومر که بدان که چون
زیارت امیر المؤمنین عم میکنی زیارت کرده استخوان آدم و بدن فومر و جسم
علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را گفتیم که آدم که از بهشت بر زمین
فرود آمد در جانب مشرق و میگوید که استخوانی نزد خانه کعبه است چگونگی
استخوانش بگو فومر گفت در خانه کعبه است و میگوید حضرت فومر علیه السلام
در وقتی که در کوفه بود که طواف کند بخانه کعبه هفت شوط پس طواف کرد
بخیری که خدا با او و حی فومر بود پس برون آمد از کوفه بجهنم آن آب
تا از او بیرون رود و پیوستن آن را در تابوتی که استخوان حضرت آدم در آن بود
و در کوفه جا داد و طواف کرد دو خانه کعبه آنچه خدا هست چگونگی آمد

خواست

تایمان

تایمان مسجد کوفه پس در اینجا خدا و حی فومر فومر که از خود او فومر پس آن بود
انعیان مسجد کوفه فومر و چنانچه آب اول آن مسجد کوفه پیدا شد و منقرض
شد ندانیم چنانچه که با حضرت فومر در کوفه بودند پس حضرت فومر با ابوبکر
گفت و دفن کرد در عینی که اسم نجف اشرف است و آن قطعه است از کوفه
که حق تعالی با حضرت موسی بر آن سخن گفت و حضرت عیدنی با در این موضع
تقدیس کرد و نزدیک گردید و حضرت ابراهیم را در این مکان خلیل خود در
حجرت صلی الله علیه و آله را در این محل چسب خود کرد و ایند و آنرا مسکن
گردد و ایند و الله که ساکن شده است در این مکان بعد از دیدن طبعش آدم و فومر
گویی نزد خدا که ای نوری باشد از امیر المؤمنین عم پس چون زیارت جانب نجف
گویی زیارت کن استخوان آدم و بدن فومر و جسم علی بن ابی طالب اهدرستی
که زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و حجت تمام بجای آن و علی بن ابی
اوصیا رو بد رستی که زیارت گشته او کشوده میشود برای او درهای
آسمان نزدیک عاری او پس از خوغافل و خواب باش **در حدیث معتبر**
از حضرت صادق علیه السلام منقول که حق تعالی فومر کرد ولایت ما را بر اهل خیمها
پس قبول کرد و ندانم اهل کوفه و بدرستی که در پهلوی آن قوی هست که هیچ
نمکنی نمیزد و که نماز کند نزد آن چهار رکعت ملکی آنکه حق تعالی بر میگرداند
او را خوش حال با برآمدن حاجتی **و بسند معتبر دیگر** ان آن حضرت
منقول کرد در جانب کوفه فومر هست که هیچ غمگانی نباشد و میزرد که در رکعت
یا چهار رکعت نماز کند در ملکی آنکه حق تعالی غم او را زایل میکند و اندوخت

اولاً بر میآورد و او می پرسید که نبی حضرت امام حسین **ع** را میفرماید اشانه
 فرموده بر ما نکش که نه گفت که نبی امیر المؤمنین را میفرماید اشانه فرمود
 که بای **و در حدیث معتبره** دیگر از آنحضرت منقولست که هر که بیاید بر یا
 حضرت امیر المؤمنین برود حق تعالی هر کای ثواب دو حج و دو عمره ازین ای
 او بنویسد و بند معتبره دیگر منقولست که حضرت صادق **ع** گفت ای پسر
 ما هر که در زیارت کند چشم امیر المؤمنین را بنویسد خدا ازین برای او بعد
 هر کای حج مقبولی و عمره پسندیده ای بپسندد و الله که بخورد آتش
 جهنم قدیم اگر عیار آلوده شود در زیارت امیر المؤمنین **ع** خواهد بیاید بر
 و خواهد سواره ای بپسندد بنویس این حدیث را بآب طلا **مؤلف گوید** که گو یا اس
 بنوشتن بآب طلا کایر باشد از نفاست حدیث و اعتنا بشان آن که در
 و اهتمام در عمل بآن **و در حدیث معتبره** دیگر منقولست از آنحضرت که فرمای
 حضرت امام حسین **ع** بر اوست بایک حج و یک عمره و زیارت پدرش
 بر اوست با دو حج و دو عمره **و بند معتبره** دیگر منقولست که آنحضرت
 فرمود بجهت آن بر سر آن که یا زیارت میکنی فبها فی شریکین انرا که نزد
 شما نبیند کدام ششیدان فرمود که علی و حسین صلوات الله علیه ما گفت
 زیارت میکنم و جیسا زیارت میکنم فرمود که ای شایسته آن ششیدان که حق تعالی
 در شان ایشان فرموده است که زنند اند فرمودی در کان خود و حال آنکه بق
 می یا بند من زیارت کنید ایشان را و تعقیب کنید در طلب کردن حاجات خود
 نزد حق تعالی ایشان آنجا چنین نوبت بوند که شما فرود یکدیگر ایشان را

بجز آنکه

هر که از خدا میگوید **مؤلف گوید** یعنی هر که بسوی ایشان میگوید و ترک وطن
 نموده نزد ایشان ساکن میشدیم یا آنکه رفتن بسوی ایشان یعنی هر که بسوی
 خدا و رسول میرویم **و بند معتبره دیگر** منقولست که حضرت صادق **ع**
 فرمود که ما میگوئیم که در زیارت گویند نبی هست که پناه نگیرد بان نبی در زمان
 ملک آنکه حق تعالی او را نشناخت میفرماید **و در حدیث معتبره** دیگر منقولست
 که ابو شیبہ خراسانی بخندت حضرت امام رضا **ع** عرض کرد که کدام است
 زیارت نبی امیر المؤمنین صلوات الله علیه یا زیارت نبی حضرت امام حسین **ع**
 فرمود که امام حسین **ع** با عم و شقیق و اهل شمشید شده است پس بر خدا
 لازم است که نزد بزیارت او غمناکی ملک آنکه غم اولیای او کند و فضیلت
 زیارت نبی امیر المؤمنین **ع** مثل فضیلت امیر المؤمنین است بر امام حسین **ع**
و بند معتبره از ابو بصیر منقولست که حضرت صادق **ع** فرمود که ولایت
 و دوستی ما ولایت خداست که بیعت نکند و است بهیچ پیغمبری بر ما مگر یا نبویان
 بدین سبب که خداوند عالمیان عرض کرد ولایت و محبت ما را بر آسمانها و زمین
 و کوهها و نهرها و بیابانها و کوهها و دریاها و کوهها و دریاها و کوهها و دریاها
 که در هر چه ایشان نبی هست که هیچ غمناکی بسوی آن نبی نمیروند و هر کس آنکه
 حق تعالی را زیارت میکند و اند و غمناکی را بجا میآورد و او را با هلاش
 شاد بر میکند **و از حضرت صادق** منقولست که در هر ای آسمان بان
 میشود نزد داخل شدن زیارت کند بر و حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه **و بند معتبره دیگر** از آنحضرت منقولست که امر بپسندت حضرت رسول **صلوات**

با زیارت نبی حضرت امام
 حسین صلوات الله علیه

آمد و گفت یا رسول الله صلوات الله علیک من انقلب قوه و شرکات زيارت و دیدن تو میبزم و میبزم
و تو را می بینم و علی بن ابی طالب هم میبزم و من میبزم و من میبزم و من میبزم و من میبزم
با ناستغ بر ندیدن تو حضرت رسول ص من گوهر که علی را زيارت کند مرا زيارت کرده است
و هر که او را دوست دارد دوست داشته است و هر که او را دشمن دارد دشمن داشته است
این حدیث را از من بگویم خوب بدان و هر که برود بعد از وفات علی زيارت او بیست و یک
گردد هر بار از من آمده است و من جز میدهم او را در قیامت و جبرئیل و صالح من زمان که ای
المؤمنین **ما تصل دعوتهم در بیان موضع نبی من ترا حضرت صلوات الله علیه**
دعوت زيارت نبی او و صلوات الله علیه اطلاق کرد در جواب آن حضرت ملق شد
بدانکه چون حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه بخبر از امام حسن و امام حسین
صلوات الله علیه ما ویت تو کرد آن حضرت را در شب پنهان دفن کنند از خوف خوارج
و غیر ایشان با این سب نبی آنحضرت بخیر بود و مطلع بود بر آن حکم فلی از خوارج شیعیان تا الله
چون حضرت صادق ص در زمان سقا ح بعراق تشریف آوردند بکعبه کبریا و شیعیان و اصحاب خود
نمودند فبی آن حضرت را و فرمودند که علامه نبی و اساختند در زمان هر وقت تجدید کردند
بسی که بعد از این مذکور خواهد شد و باین سبب در میان اهل ان و بعضی از عوام شیعه
در عهد اول اختلافی بهم رسید و بعضی میگویند که در خانه خود مدفونست
و بعضی میگویند در محراب مسجد کوفه و بعضی میگویند که در میدان کوفه و بعضی میگویند
در کعبه که محله بوده است از بعد از کعبه و لکن اجماع علماء شیعه منعقد گردیده است بفقار یکی
مستوفی که قد شریف آن حضرت همین موضع معرفت و یتد میرا اکرم ابن طاس رخصته
در این باب کتابی تالیف نموده است معنی بفرض الغرض و احادیث بسیار در این باب دارد

در بیان موضع نبی حضرت
امیر المؤمنین ص

نموده و بعضی میگویند که در این مکان تشریف ظا گوید است نقل نموده در هر عصر از آن
ان که امان و محرمان انقدر ظاهر میگرد که احتیاج نقل سلفیت و فیضیاری از ان
در کتاب بحال خود این دو نموده ام **با سائید معجزه منقولست** از صفوان جمال که
گفت با حضرت صادق ص دو آنتر شدیم از مدینه جری که در چون بحیره گذشتم
فرمود که شتران باید بقیام بر وند که عاریتی بوده است نزد یک نجف و حد ماه باید
که بغزای باشد که عاریتی بوده است در نجف اشرف و آن سبب نجف را عری میگویند
پس چون بقیام رسیدیم آن حضرت زیمان با یکی پیون آورده اند و از قائم بجا
معرب کای چند برداشتنند و آن دیه را کشیدند تا با آن پیون رسیدند پس در
و از زمین کفی از خاک برگرفتند و بوییدند پس دو آنتر شدند تا ایستادند و بعضی
که الحال فبی امیر المؤمنین است و بگفت همانک قبضه آن خاک برگرفتند و بوییدند
و نغمه زردند و پیوش شدند بحدی که من گمان کردم که از دنیا مفارقت کردند
چون بپوش آمدند نغمه بودند که این موضع فبی امیر المؤمنین است پس خط کشیدند
برای علامت فبی من هرگز کردم که باین رسول سه چیز مانع شدن بکان از اهل
بیت رسالت که فبوا آن حضرت را ظاهر کردند آنکه برای صد نفر زندان مروان و خاطر
که مباردا حیلند در آثار رسانیدند و بعد مبارک آن حضرت بگفتند **ایضا بسند**
معشر از سلیمان ابن خالد و محمد بن مسلم که هر دو از اکابر و ابوابانند منقولست که
گفتند که رفیق در چیره بخدمت حضرت امام جعفر صادق ص و رخصت طلبیدیم و داخل
شدیم و در خدمت آن حضرت نشینیم و سئوال نمودیم از موضع فبی امیر المؤمنین
فرمود که چون از جیره پیون میدیدید و از تل کوچک و از قائم میکندید و تا نجف

دست

۲۴ فرمود

صلوات الله علیه ص

بکسین بر ذاب یا دو بی بر نا و بی ندی پندید نالی ای سفید که در میان آنها قوی هست
که سیل آنرا شکافند است آن قوی ای ای المؤمنین است پس با مداد و قیام و بصیغتی که حضرت
فرموده بود فریاد یافتیم پس زیادیت کردیم و نماز کردیم و بگوشتیم و بعد از آن با مد
بخدمت آنحضرت پیغم و طریقی رفتیم و یا فضل خود را وصف کردیم فرمود که در وقت یا غیر
خدا شما را برادر است بدارد **و منقول است** از ای قره که گفت رفتم با زید بن علی بجانب
بویستان که فرقه در طرف آنحضرت است پس زید نماز بسیار کرد و بعد از آن فرمود که جا
نزدیک قوی ای ای المؤمنین علی بن اوی علیهم السلام ای این قره ما در باغی از باغهای عیشیم
داریم خدا این التائب منقول است که گفت حضرت ای ای المؤمنین صلوات الله علیه را امام حسن
و امام حسین علیهم السلام و محمد بن حنفیة و عبد الله بن جعفر و یحیی از اهل بیت
آنحضرت را در شب بیعتنا آورده اند و در پشت کوفه دفن کردند از نوسان آنکه صبا و احوال
و غیر ایشان قوی را شکافند و آن حضرت را دیدن آنرا **و در روایت** دیگر منقول است که حضرت
ابن ابا حمزه علیه السلام آنحضرت را ضربت زد حضرت امام حسن با آن حضرت گفت که ای یار
بگوشم فرمود که نه در آن او را حبس کن و اگر من بیاوم او را بکش و مرا دفن کنند در پشت کوفه
و در رفتن دو برادر هم حضرت صالح و حضرت هود **و در روایت** دیگر منقول است که آنحضرت
امام حسن را پسیدند که در بگشاد فریاد کردی ای ای المؤمنین ما را فرمود که در کجا و از کجا
که سیلاب آنرا شسته است و خود و عیلت فرود کردی که در آن کینند در رفتی بر اثر آن بود
و بسند صحیح منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر مرد میگوید که ای ای المؤمنین
در سخن سجده و در فرود شده است فرمود که نه گفتند پس کجا آمدن فرود شده است فرمود
که چون آنحضرت فوت شد امام حسن ۴۰ سال بود است و او را در وقت کوفه در میان

نگارای

نهای سفید فریاد که در صفوان جالی که در وقت با نجا و بلیت و صیغی که آنکه در وقت
آن حضرت آمدیم و جنود آدم فرمود که در وقت با نجا و بلیت و صیغی که آنکه در وقت
منقول است از زید بن عمر که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در وقت بود روزی بمن گفت
که ای ای یار ای بعل آه ام ایچند ترا و عود داده بودم که قوی ای ای المؤمنین را بن نشان دهم که من ای
ضیغ پس آن حضرت سوار شد و اسمعیل فرزند آن حضرت سوار شد و من ایشان سوار شدم
تا آنکه از نجا کویک گذشت و میان صیغ و منج نژد نهای سفید فرود آمد و من و اسمعیل
هم فرود آمدیم پس حضرت نماز کرد و ما هم نماز کردیم پس با اسمعیل گفت که بروی من سلام کن
بر جدت حسین بن علی ۴۰ کفتم فدای تو شوم مگر حسین در کربلا نیست فرمود که باری اما چون
سر مبارک آن حضرت را بشام بردند یکی از شیعیان ما آن سر را در زید و آن روز در وقت
کرد در راه صیغ ای ای المؤمنین ۴۰ **و بسند صحیح** از ابان ابن تغلبه روایت است که گفت
با حضرت صادق علیه السلام رفتم در پشت کوفه و بفریاد گفتند فرود آمدند و در وقت نماز
انگاره ندیدیم اندکی راه رفتند فرود آمدند و در وقت نماز گذارند ندیدیم اندکی راه
رفتند و فرود آمدند و در وقت نماز کردند پس فرمودند که آنحضرت اقل محل قوی ای
المؤمنین تم بود و محل دیم محل سر مبارک امام حسین تم بود و من هم تم محل منبر فایم
آن محل صلوات الله علیه خواهد بود **و بسند صحیح** دیگر از آن حضرت منقول است
که فرمود که چون بر خلف میوی و قوی می پندید قوی بن یکی و قوی کو یکی و قوی بزرگ قوی ای
المؤمنین است و بفریاد کویک مدفن سر حضرت امام حسین است **و بسند صحیح** منقول است
از صفوان جالی که گفت من با حضرت صادق علیه السلام از نجا رسته رفتم تا مشرف شدیم
فرمود که این کوهیت که پناه بود بان فرزند آدم فرمود که گفت نزدی پناه بود که یکی

که مرا از آب نگاهدارد بر جوش نفع و جوش جوی آن که که ای شخص ابا ای که مردم بپناه می بینند
از عذاب من پس کوفتی و رفت در زمین و پایه پاره شد در نایب شام ظاهر شد پس فرمود
که راه را بکن و آن پس هر رفت تا رسید بعضی پس بر فوی ایشان و سلام فرستاد و پیمبران
یک یک از آدم گوشت را پس بقی آن مان صلوات الله علیهم اجمعین و من با او سلام صغیر است
پس بر روی بوی افتاد و صاحب قبر سلام کرد و صدای گوی آن حضرت بلند شد پس
بوحیات و چهار انگشت نما گذارد و من بینی با آن حضرت نما گذارم پس پرسیدم که این
بوی است فرمود که این بوی صدم علی ابن ابی طالب **در حدیث** معبر از یوش ابن
قلیان منقول است که گفت در خدمت حضرت صادق بودم در جمعی در ایامی که آن
حضرت بوی ابو جعفر و این بوی آمده بودند در شب ماهنای پس نظر کردی آسمان
و فرمود که ای یوش بنی پیغمبر این ستاره ها را که چه بسیار میگردند بدست که اینها اما ان
اهل آسمانند و ما اهل پستمان اهل زمینیم پس فرمود که ای یوش اگر آن که استر و اف
دین گفت چون هر دو را زمین کردند فرمود که ای یوش بخوان که لایح را این کز اری
و استر را اوس و استوی پس سر شدیم و چون از صبح بوی در رفتن فرمود که پیش ما
ای یوش و گاه میفرمود که از جانب راست برود و گاه از جانب چپ برود پس چون
رسیدم بشکای سرح فرمود که بجانب راست برود پس پیغمبر رفت که در آن چشمه آب بود
و وضو ساخت پس نزد یک زمین بلندی آمد و نماز گذارد پس بر آن بلندی برآمد و بسیار
گویت پس به بلندی دیگر رفت و بار چینی کرد پس فرمود که ای یوش بگو مثل آنچه من
گفتم پس چون فارغ شد فرمود که ای یوش پیش از این مکان گفتن فرمود که من پیغمبر
که اقل در او نماز کردم موضع بوی امی المؤمنین بود و آن بلندی دیگر موضع سر حضرت امام

صیارت

حسین است بدین معنی که مولود عبد الله ابن زباید علیه السلام چون سر مبارک حضرت امام حسین
علیه السلام را بنام فرستاد آورد و ندید که فرستاد بیرون برید این سر را از کوفه که با
نقشه اهلباش نشو و پس چون پیغمبر گوی که نزد امی المؤمنین صلوات الله علیه صدق فرستاد
پس سر را بدست و بدست با سرات **مؤلف** که گویا مراد این باشد که بعد از وفات کردن
حضرت آن سر مبارک را بدست شریفش علی کرد آمدند و مقصد بیدن شد و در ایامی که
زیارت کردن برای اینست که اول در اینجا مدفون شده است و محتمل است که مراد این
باشد که بعد مبارک امی المؤمنین بمقتله بدن شریف آن حضرت در مدینه فرزند
و جدای در همان ایشان بخت و بان سر و بدن از هم جدا شده اند **و بسند صحیح** از
حضرت صادق منقول است که فرمود که چون من در جمعی بودم نزد ابی العباس سماع
شب میفرمود بوی امی المؤمنین را و آن در نایب شام ظاهر شد در ایامی که عمارت
عربی که نغان یا شاه عرب ساخت است پس نماز شب را در آنجا میگویم و پیش از صبح
بهیلمت **و اینها** بسند صحیح از صفوان منقول است که از آن حضرت پرسید از موضع
بوی حضرت امی المؤمنین صد و آن حضرت نشان دادند صفوان گفت بعد از آن بیت
سالن نماز آنرا در بوی حضرت میگویم و در حدیث ابو حمزه ثمالی خواهد آمد که حضرت امام
زین العابدین هم او را برودند و پیغمبر و نشان دادند و فرمودند که این موضع
بوی صدم امی المؤمنین است و زیارت کردند و در طرفه بوی مبارک خود را بوی صفوان
مالیدند **در حدیث** معبر دیگر منقول است که ابی بصیر از حضرت صادق منقول است
که امی المؤمنین در کجا مدفون گردیده است فرمود که در بوی پدرش حضرت نوح ابی بصیر
گفت که مردم میگویند که نوح در جرد کوفه مدفون است فرمود که نه در پشت کوفه

هو احسن الهدى ودر خاطر انور بر فاسلك بحمد المصطفى الذي قطع
 به حجب الضلالتين وهدى المعتدين وجعلته رحمة للعالمين ان لا
 يخرجني ذنابة وذنوبك واني ببيتك امير المؤمنين وقصدك وجمعك
 من ولاة الصالحين وشيعته للمتقين بن محمد يا ارحم الراحمين
و چون من در شوق بر ابي بن قتيبة شريفه اخفرت بكي الحزن
 لله ما اختصني به من طيب المولى واستخلصني الرضا به من
 مولاي الابرار السقوة والاطهار وخير الامم اللهم فقبل
 سعيتي اليك ونفسي على يديك واغفر لي الذنوب التي لا تحصى
 عليك انك انت الله الملك العفار من چون برسي بشويه كه آن در زمانه
 تليت نمويد كه بستان از جانب چپ راه بر ايك سوي كه آن كوفه و نجف ايده و
 ناز در آنجا بكن كه روايت ربي است كه چنانچه از مخصوصان اصحاب امير المؤمنين
 در آنجا مدفون شده اند و بخوان آن دعا را كه در هنگام دیدن قبر مقدس خوانند
 و چون به امرت حنانه برسي دو ركعت نماز كن زير كه روايت كرده است ابن ابوعمر
 كه چون حزن صادق نماز كند شدت بهار ميشود كه در سر راه نجف است دو ركعت نماز
 كه بعد بخون من كند كه اين چه نماز بود نموي كه اين موضع سر مبارك جدم حسين
 ابن علي سلام است كه در آنجا گذاشته در رفته كه از كابل مي آيد و در آنجا
 عبد الله بن زياد عليه الصلوة و السلام بر سر در آنجا بخوان اللهم انك نزلت مكا في
 وكنتم مع كل امة ولا يحق عليك بيتي فمن امن به وكيف يحق عليك انك انت
 ملكوت قبا روى وقد جعلت مستشفعا ببيتك بيتي ان خير وقت سبلا

بوي رسولك واسئلك بها قببات القديم والهدى والمغفرة في الدنيا
 والآخره **مغف كيد** كه به آنست كه در مسجد حنانه زيارت كند حضرت امام حسين
 عليه السلام با بار بار ابي كه بعد اتمام اين زيارت از محمد بن المشهد مي نخل خواهد شد
 و چهار ركعت نماز كن چنانچه مذكور خواهد شد و حضرت صادق در آن من حين
 كودند **بوي كهتر اندك** كه چون بدر و از نجف برسي بگو الحمد لله الذي
 هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد لله الذي سيرنا في
 في بلايه و جعلني على دوابه وطول البعيد و صفي عنى المحذور و دفع
 عني المكر و صنى اقدى حرام اخي رسول الله صلى الله عليه و آله
داخل شهر شوش و بكي الحزن و فيه الذي دخلني هذه البقعة المباركة التي
 بارك الله فيها و احسانها و جعلني فيها الائمة و جعلها شاهدة علي
چون بر كاه اول برسي بكي اللهم يا بلك و قفت و بقنا لك نزلت
 و جعلتك اعظمه و لم جعلك تعزضت و بوليت صلواتك عليه و
 نزلت فاجعلنا ان يارة مقبول له و دعاء مستجاب **بوي چون بد رحمن بوي بكي**
 اللهم ان هذا الحزم من ملك و المقام مقامك و انا ادخل اليك انا جندك
 بما انت اعلم به مني و من سرى و جى اى لهذا في الحزن المثلث
 الذي من تقوى له سئل في زيارته مؤلاي يا خسانيد و كم جعلت عن
 زيارته ممنوعا و لا يتهم مدق و غايل تقوى و مع اللهم كما منت علي
 بمغرفتيه فاجعلني من شيعته و ادخلني الجنة بشفاعتهم يا ارحم الراحمين
بوي داخل سخن شوش و بكي الحمد لله الذي ان من يعرقيه و معرقيه رسول

هكذا

ولا عن مو

وَمَنْ قَرَعَ عَيْنَكَ طَاعَتُهُ رَحْمَةً مِنْهُ لِي وَقَطْعًا لِمَنْ عَيْنَكَ وَمَنْ عَيْتَ
 بِالْإِيمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَوْصَانِي صَمَّ أَمِي رَسُولَهُ وَإِنِّي فِي
 عَافِيَةٍ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ ذُرِّيَةِ قُرَيْشٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ رَسُولِهِ أَسْمَهُدَانِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَسْمَهُدَانِ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ
 جَاءَهُ الْوَحْيُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَسْمَهُدَانِ عَلِيًّا عَبْدَهُ وَآخِرَ رَسُولِ اللَّهِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَكْبَرُ وَأَسْمَهُدَانِ عَلِيًّا هَدَانِيهِ وَقَرَّبَنِيهِ لِيَادِعِي إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 إِلَيْكَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَنَاقِبٍ وَقَدْ آيَمْتُكَ مِنْهُ بِأَيْدِيكَ بِبَيْتِكَ بَيْتِي
 الْكَرِيمِ وَبِأَضْرَابِ الْمُنْتَهَى عَمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجِبْ سَعْيِي
 وَأَنْظُرْ لِي نَفْسَةً وَرَحْمَةً مَتَعْنِي بِهَا وَأَجْعَلْهُ عِنْدَكَ حُجَّةً فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 عَلَى رَسُولِ اللَّهِ أَمِينَ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ وَتَحْتَهُ أَرْضُ الْخَالِقِ يَا سُبْحَانَ
 وَالْهَاجِجِ يَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيَّبِ عَلَى ذَلِكَ كَلِمَةً وَرَحْمَةً اللَّهُ وَرَحْمَةً التَّلَامُ
 عَلَى صَاحِبِ التَّكْوِينِ التَّلَامُ عَلَى الْمَدِينَةِ التَّلَامُ عَلَى
 الْمَقْصُورِ الْمُؤَيَّدِ التَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةً اللَّهِ
 وَرَحْمَةً **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
مقدم دار و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان
ارسل الله عبدا و رسوله جاء بالحق من عنده و صدق المرسلين التلام
عليك يا رسول الله التلام عليك يا حبيب الله و خيرته من خلقه التلام

عليك

عَلَى الْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِ عَبْدِ اللَّهِ وَآخِي رَسُولِ اللَّهِ يَا مَوْلايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 صَدِّكَ وَأَبْنَ عَيْدِكَ وَأَبْنَ أَمْرِكَ جَاءَكَ مُحَمَّدٌ بِبَيْتِكَ يَا صِدْقَ الْأَوْصِيَاءِ
 مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ عَدَا دَخَلَ يَا مَوْلايَ عَدَا دَخَلَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَدَا دَخَلَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَدَا دَخَلَ يَا أَمِينَ اللَّهِ عَدَا دَخَلَ
 يَا مَكْلَأَ لَيْلَةِ اللَّهِ لِلْمُهَيَّبِينَ فِي هَذَا السَّنَةِ يَا مَوْلايَ أَنَا ذَنْبِي بِالْذُّخُولِ
 أَفْضَلُ مَا أَوْفَيْتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ كَرَاهِيَةً فَاتَّاهِلْ بِأَهْلِ بَيْتِكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
در داخل شدن بکن بسم الله و یا الله و فی سبیل الله و علی
میله رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم اغفر له و اغفر له
علیک ایلت انت التواب الرحیم بس برو تا عادی فی شری و توقف
ما پیش از رسیدن بضر و بکن التلام من الله علی محمد رسول الله و علی
علی و حبیبه و ربانایه و معلوم امره و معدن الریح و التشریل الخاتم المسبق
و الفلاح لیا استقبلوا المؤمنین علی ذلک کلمه الشاهد علی الخلق الشراج المنیر و التلام
علیه و رحمة الله و برکاته اللهم صل علی محمد و اهل بینه المظلومین
افضل و اعلی و ارفع و اشرف ما صلیت علی احد من انبیاءک و رسلیک و صلیقا
اللهم صل علی ابی المومنین عبدک و حبی خلیفک بعد نبیک و آخی رسولک
و وصی حبیبک الذی انجبتہ من خلفک و الدلیل علی من بعثه ربنا الله
و دیان الذین بعدک و فصل صفاک نبی خلیفک و التلام علیه و رحمة
و برکاته اللهم صل علی الائمة من ولید القوامین بامرک من بعدو

المطهرين الذين انقضيتهم انصارا لبيتك وحفظت ليرك ونهدها على
خلفك واعلاما لعبادك صلواتك عليهم اجمعين السلام على ابي المومنين علي
ابن ابي طالب وصي رسول الله وخليفته والفارم با بره من بعد سيد الوصيين
وسمحة الله ومن كاته السلام على اهل بيته بعثت رسول الله صلى الله
عليه واله بيته في العالمين السلام على الحسن والحسين سيدي شباب
اهل الجنة من خلقي اجمعين السلام على ائمة الراشدين السلام على
الا نبياء وكل من سلم السلام على ائمة المسوقين السلام على خاصية الله
من خلقه السلام على المتقين السلام على المؤمنين الذين قاموا بره
وقادروا اولياء الله وخافوا بحرفهم السلام على الملائكة المقربين
السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين **بر من تابا يحيى بن عبدك قمر**
ودو بفي وجبت بفضله كن وبكى السلام عليك يا امي المومنين
السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا موصو الله السلام عليك يا
يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا ايام الهدى السلام
عليك يا عم النبي السلام عليك ايها الوصي النبي النبي الوحي السلام
عليك يا ابا الحسن والحسين السلام عليك يا حمزة الدين السلام عليك
يا سيد الوصيين وامين رب العالمين وديان يوم الدين وصي المومنين
وسيد الهدى هاشم والفقوة من سلاله النبيين وباب ملكه رب العالمين
وطاير وصيه وصيبة عليهم والتابع لا من يبعثه والتالي لوسوله والمورث
له بنفسه والتا هو محبته الذي الى شريعته والماض على شريعته اللهم اني

اشهد

اشهد انك قد بلغ عن رسولك ما جعله رحمة ما استحفظ وحفظ ما استودع
وحل حلالك وحرم حرامك واقام احكامك وجاهد الكافرين في سبيلك
والفاسقين في حرمك والمارقين من لسانك صابرا محتسبا لا تأخذه فيك
لومة لائم صل عليك افضل ما صليت على احد من اوليائك واصفيا
واوصيا ونبيا لك اللهم هكذا نبى وليك الذي من صلت طاعتك وجعلت في
اصناف عبادك مباحة وخيفتك الذي من اخذ ونعطي ويده نيب ونعنا
وقد قصده ملعا لاعدوته لا ذلنا لك فيعظم قدره عندك وجعلت
لك ذنبا وقرب من ربك منك صل على محمد وآل محمد وافعل في ما انت اهله
فانك اهل الكرم والجرود والسلام عليك يا مولى ابي وعلى جميعك ادم
ونوح ورحمة الله وبركاته **بر من تابا يحيى بن عبدك قمر**
وبكى يا مولى النبيك وفي ذبي اقول الى ربي في بلوغ مقصودي
واشهد ان المولى يتل بك غير طيب والقاب بك من معر في غير مردود
الا بفضاء حواجره كن في شيعنا الى الله ربك وربي في قضاء حاجتي وتيسير
اموري وكشف شدتي وغفاري ذنبي وسعري وربي ونعم لي عمري واعطاء سؤالي
في ارضي وذنباي اللهم العن قتلته امير المومنين اللهم العن قتلته الحسين
والحسين اللهم العن قتلته الائمة محمد عذابا كبيرا لا تغدب احد
من العالمين عذابا كثيرا لا انقطاع له ولا اجل ولا امد بما شا قوا
ولا ايرك ولا احدكم عذابا بالخذلة يا حبيبي خليفك اللهم واوكل على
قتلة انصار رسول الله وعلى قتلته امير المومنين وعلى قتلته الحسين

نیا نغزین فی علی

و در نماز **بفتح علی** **بضم التلام** یعنی **التلام علیک یا رب** **الله التلام**
علیک یا صبیح الله التلام علیک یا ربی الله التلام علیک یا حبیب الله
التلام علیک یا نفع المؤمنین التلام علیک یا آمین الله فی أرضه
صلوات الله وسلامه علیک وعلی روحک وبدنک وعلی الطاهرین
ممن فیک ورحمة الله وبرکاته پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت
برای زیارت امین المؤمنین در هر رکعت اول بعد از سر و فاشحه
المکتاب سور الف الرحمن بخوان و در رکعت دوم سر و تسبیح و بعد از نماز
تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان و طلب آن زینب از خدا بکن و از برای
خود دعا بکن و بگو اللهم انی صلیت هاتین الی العنبرین هدیه صبیح
الی یتیمی وعلی ذلک فاعنی بسؤالک امیر المؤمنین ویتدانی
صیغین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه وعلی آله اللهم فصل علی محمد
وآل محمد وکتبک بالحق و اجوی علی ذلک جود الصنیین اللهم لک سبک
ذلک رکعت و لک سجده و حدک لا شریک لک لا اله الا انت لا اله الا انت
و لا اله الا انت و لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت اللهم صل
علی محمد و آل محمد و تقبل منی زيارتی و اعطنی من لی محمد و آله الطاهرین
و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح علیهما السلام کرد از بس سجده شکر بجای
آورد و در سجده بگو اللهم الیک قبحت و بک اغفمت و علیک و کلت
اللهم انت یقینی و رجاوی فاکفنی ما اهتمی و ما لا یقینی و ما انت اقل
به من عز جارتک و جعلت فاک و لا اله الا انت و صل علی محمد و آل محمد

و در بی

و قربت من حرم من جانب راست دو زبان زمین گذاشتی و بکن
یدیک و کفایتی الیک و وحشتی من التاب و انشی بک یا کرم یا کرم
یا کرم **بفتح علی** **بضم التلام** یعنی **التلام علیک یا رب** **الله التلام**
علیک یا صبیح الله التلام علیک یا ربی الله التلام علیک یا حبیب الله
التلام علیک یا نفع المؤمنین التلام علیک یا آمین الله فی أرضه
صلوات الله وسلامه علیک وعلی روحک وبدنک وعلی الطاهرین
ممن فیک ورحمة الله وبرکاته پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت
برای زیارت امین المؤمنین در هر رکعت اول بعد از سر و فاشحه
المکتاب سور الف الرحمن بخوان و در رکعت دوم سر و تسبیح و بعد از نماز
تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان و طلب آن زینب از خدا بکن و از برای
خود دعا بکن و بگو اللهم انی صلیت هاتین الی العنبرین هدیه صبیح
الی یتیمی وعلی ذلک فاعنی بسؤالک امیر المؤمنین ویتدانی
صیغین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه وعلی آله اللهم فصل علی محمد
وآل محمد وکتبک بالحق و اجوی علی ذلک جود الصنیین اللهم لک سبک
ذلک رکعت و لک سجده و حدک لا شریک لک لا اله الا انت لا اله الا انت
و لا اله الا انت و لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت اللهم صل
علی محمد و آل محمد و تقبل منی زيارتی و اعطنی من لی محمد و آله الطاهرین
و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح علیهما السلام کرد از بس سجده شکر بجای
آورد و در سجده بگو اللهم الیک قبحت و بک اغفمت و علیک و کلت
اللهم انت یقینی و رجاوی فاکفنی ما اهتمی و ما لا یقینی و ما انت اقل
به من عز جارتک و جعلت فاک و لا اله الا انت و صل علی محمد و آل محمد

و در بی

عَلَيْنَا مِنْ فَضَائِلِهِ وَقَدْ لَتَ عَلَيْنَا مِنْ دَرَدِهِ فَاَعْطِنَا نَفْسَهُ مَعَهُ صَبْرًا وَبِدَعَهُ
وَاجْعَلْ لَنَا مَا عَدَا فِي رِضْوَانِكَ بَعْضِي فِي حَسَنَاتِنَا وَتَفْضِيلِنَا وَسُقُودِ دَوَائِرِنَا
وَحَجْدِنَا وَتَعْمِيرِنَا وَكَرَامَتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا
اللَّهُمَّ وَمَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَايَاكَ أَوْ تَفَعَّلْتَنَا مِنْ فَضِيلَتِكَ أَوْ أَلَمَّ مَتْنَا
بِهِ مِنْ كَرَامَتِكَ فَاَعْطِنَا مَعَهُ فِكْرًا يَقْتَرِي وَيَدَّ مَعَهُ وَاجْعَلْ لَنَا صَعْمًا
فِي رِضْوَانِكَ وَحَسَنَاتِنَا وَسُقُودَنَا وَتَشْرِيفَنَا وَتَعْمَالَكَ فَكُلِّمْ أَمْرًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْ لَنَا أَكْرًا وَلَا بَطْلًا وَلَا مَيْتًا وَلَا مَقْتًا وَلَا عَدَابًا وَلَا
وَلَا حُرْمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنْ تَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَسُقُودِ
الْمَطَامِ وَحَيْضِ الْمَيِّتِ إِنْ كَلِمَتُنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَاءِ وَلَا تَرِنَا أَمَّا لَنَا
عَلَيْنَا حَسْرَاتٌ وَلَا حَزَنٌ نَاعِيدهُ فَضَائِلِكَ وَلَا تَفْضِيحُنَا حَسَنَاتِنَا فِي نَافَاكَ
وَاجْعَلْ هَلْوَانًا نَذْرًا لَكَ وَلَا تَشَاكَ وَتَحْشَاكَ كَمَا تَمَاتُرَاكَ حَقِّ نَفَاكَ
وَبَدَلِ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا مَهْرَاتٍ
وَاجْعَلْ عَطَايَاكَ عَلَايَاكَ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ لِعِبَادِنَا مِنْ تَعَمُّرٍ مَا قَبِضْتَ عَلَى نَفْسِكَ
اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَبْقَيْتَنَا وَالْكَرَامَةَ
مَا أَحْسَبْتَنَا وَالْمَعْرِفَةَ إِذَا تَوَشَّتْنَا وَحَضَّطْنَا فِي مَنْ عَرَفْنَا وَابْتَدَأَ بِهِ كَيْدَهُ
فِيمَا رَدَّ قَتْنَا وَالْعَوْرِينَ عَلَى مَا حَمَلْنَا وَالْقَبَائِلَ عَلَى مَا طَوَّقْنَا وَلَا تَوَاقِدْنَا
بِظُلْمِنَا وَلَا تَعَامُنَا بِجَهْلَانَا وَلَا تَسْتَدْرِجْنَا بِحَيْثُ بَدَلْنَا وَاجْعَلْ أَحْسَنَ
مَا تَقُولُ نَائِيًا فِي قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا عَطَاكَ عِنْدَكَ أَوْ كَرَمًا فِي أَنْفُسِنَا
وَأَنْفَعْنَا بِمَا هَلَكْنَا وَبِرَدِّ نَاعِلِنَا نَاوِقًا أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْتَصُّ وَكَلِمٍ

بِزَيْنِ

عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَصَلَاتٍ لَا تَقْبَلُ أَجْرًا مِنْ سِوَةِ الْغَيْبِ بِالْوَيْلَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
مؤلف كويد اكر بعد ان ديار حضرت آدم عيا بعد ان نماز زيارت آن حضرت صلوات
صلواتي اكر از حضرت امام زين العابدين ع منعوت براي آن حضرت و در بعضي از
نسخه صحيحه كامله الحاق نموده اند مناسب است **وَأَنْ اِيضًا** اللَّهُمَّ وَالْآخِرَةَ بِذِي بَيْعِ
فِطْرَتِكَ وَأَوْلَى مَعْرُوفٍ مِنَ الطَّالِبِينَ بِرَبِّكَ وَبِرَبِّكَ وَبِرَبِّكَ عَلَيَّا وَكَرِيمِ
تَيْبِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى لَدَائِحِهَا بِعَفْوِكَ مِنْ عَفَاكَ وَالتَّاهِبِ سُبُلَ قَوْلِكَ وَالرَّابِعَةَ
بَيْنَ الْخَلْقِ وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ وَالدَّفْعِ لِقَبِيضَتِهِ مَا رَمَيْتَ بِهِ عَنْهُ بِمَيْتِكَ عَلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ
وَالنَّبِيِّ الذَّلِيلِ لِمَنْ يَفِرُّ بِظُلْمِ مَعْصِيَتِكَ وَمَا فِي الشَّدَائِلِ لِلَّذِينَ يَجْتَلِي رَأْسِيكَ
الْمُتَوَسِّلِ بَعْدَ الْعَصِييَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى الْعَفْوِكَ وَأَبِي الْإِيمَانِ الَّذِينَ أَوْ ذُو
فِي حُسْنِكَ وَأَكْفَى سُكَّانِ الْأَرْضِ مَعِيَا فِي طَاعَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْكَ أَنْتَ يَا رَحْمَنُ
وَمَلَائِكَتِكَ وَسُكَّانِ سَمَائِكَ وَتَرْضُكَ كَمَا عَظَّمَ حُرْمَاتِكَ وَكَأَنَّكَ عَلَى سَبِيلِ
رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَبِحَسْبِ عِدَانِ الْكَبِيرِ** دوايه كوده است كه حضرت
صالح در بعضي حدیث از حضرت امام حسین صلوات الله علیه را چنین زیارت
نمود و چهار ركعت نماز گذارد **وَبِحَسْبِ عِدَانِ الْكَبِيرِ** اللَّهُمَّ عَلَيكَ يَا رَبِّ
وَسُورَةُ الْقُرْآنِ عَلَيكَ يَا رَبِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ عَلَيكَ يَا رَبِّ الْقَدْرِ
الْقَاهِرِ بِيَتِيمِي يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ عَلَيكَ يَا رَبِّ الْوَالِدِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةً
اللَّهُمَّ وَبِئْسَ كَانَتْ الشَّهَادَاتُ أَنْتَ الْقَلْبُ وَالنَّبِيُّ الْقَوْلُ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرِفَةِ
وَأَمْرٌ عَنِ الْمَكْرِ وَتَلَوَاتِ الْكَلِمَاتِ حَتَّى تَلَا وَيَدَّ وَجَاهُ هَدَى فِي اللَّهِ حَقِّ
طَاهِرَهُ وَصَبْرَتَهُ عَلَى الْأَوْسُقِ فِي حُسْنِهِ مَحْبُوبًا حَتَّى أَتَاكَ الْبَطِينُ وَالشَّهَادَاتُ

الذي برضا لعلك وصاحبك واتت الكذبة خذواك والذين قتلوك ملغومين
على لسان النبي الايحيى وقد شاب من افترق لعن الله الظالمين لكم من الاقرب
والاخرين وضاعفت عليهم العذاب لانه انبئكم يا من لا يبين رسول الله
ذات عارنا بحضرت مولانا لا يزالنا فعدونا لا عهدناك مستبصر بالهدى الذي
انت عليه عارنا بعيدا ليز من ظالمك فاشفع في عند ربك **مؤلف كويد** انما
زيارت رادربا لاي سراير المؤمنين عم راى زيارت سرهايك امام حسين ينجوا
من سب است و مشايخ مذكوران در تيمت زيارت كبري در بيان و دواعي كفته اند
كه چون خواجه **دواعي كونا عالى** كه در اصل زيارت مذكور شد هم را با جاد و در آخر
زيارت اين دعا بخوان **اَمْسُ بِاِنَّهُ** و **بِالذِّمِيلِ** و **بِما جنت به** و **وَدَلَّتِي**
عليه **وَدَعُو بَنِي** اليه **دَبَا اَمَّا اَنْتَ** لَت و **اَقْبَعْنَا** الذميلة **فَاكْتَبَاع** الشاهيد
الكلمة لا تتعلمه **اخر العهد** من زيارت من لاي امير المؤمنين و اخي رسول الله
و ارزفته زيارت ابيك ما احببت في اللهم لا تحرم من قرب زيارته و ارزفته
العن **وَمِنْ** العن **وَأَسْتَلام** عليك يا من لاي سلام **مَوْجِع** فلا قال و **وَحَجْر**
الله و بن كانه **اللهم صل على محمد و آل محمد** و بلغ ان واحده و احصا و هم يني
افضل النجيه و السلام و استلام على ملا لكة الله لعافين عند المشهد الشريف
السلام على رسول الله السلام على طاهرة بيته و بنا العالمين السلام على
امير المؤمنين السلام على الحسن و الحسين و علي بن الحسين و محمد بن علي بن
جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن
ابن محمد و الحسن بن علي و الحجة الهاشمي يا من لله المنيع من أعدائهم السلام على

وَالرَّسُولِ عَسَد

تسوي رسول الله و يظهر من الله سلا ما و اصيله و انما سرمدنا انقطاع كذا الترام
عليك و رحمة الله و بن كانه **الحمد لله الذي** القدا بنا بك من الشرك و الضلالة
اللهم احفظ من نانا لم نملك صلوات و رحمة و احفظه بحفظ اليمان و لا
تفوت في من عاديتك يا رب العالمين بين من في مع مقدس را و هو دعا
كه خواجه يكن و يركد با سعادت و ديني **زيارت دقيم** زيارت كريت عبد
الكريم بن طاهر و سيد علي بن طاهر و ابن بابويه و فيح طي و ابن في ليه و حنه الله عليهم
و غير ايشان نقل كرده اند و ما من في زيارت سيد عبد الكريم و كل يكلم **بسم** معيني
مر و ايز كرده است اني و من بن طهيران كه حضرت امام جعفر صادق **ع** من مود كه چون خواجه
زيارت كبري حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليهم را و صوابان و غسل كن و بنا في راه برو
و بلى الحمد لله الذي انبئنا بغير فيه و معرفه رسول الله عليه و آله
و من فر من طاعته رحمة منة و قطو لا منه عليك بالاليمان الحمد لله الذي
سبح في بلاديه و جعلني على دوائه و طوي اليه العبد و وقع بيني المكن و حتى
ادخلني حرم اخي رسول الله فادبته في عافية الحمد لله الذي جعلني من ذوار
قبي و من رسول الله الذي هذا الهدى و ما كنا له نترقي كولا ان هدايا
الله اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شريك له و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله **يا** با النبي من عبيد و اشهد ان عليا عبده الله و اخي رسول الله
اللهم عذرك و ذوقك يقرب اليك من يارفر في اخي رسولك و على كل
ما في حق ليق اناه و زاره و انت حين ما في حال مر و ذوقنا شك يا ابيته
يا رحن يا رجم يا جاد و يا واحد يا فرد يا محمد يا من لم يلد و لم يولد و لم يكن

في كبد

كَرُفُوا أَسَدًا أَنْ تَقُولُوا عَلَيْهِ صَلَاتِي وَأَهْلِي بَيْنَهُمْ وَأَنْ تَجْعَلَ حُضْرَكَ إِنِّي مِنْ
 بَرِيَادِي فِي مَا فِي هَذَا فَكَلِمَاتُكَ رَقِيبَةٌ مِنَ النَّارِ وَأَجْعَلْهُ مِنْ بَارِعٍ فِي كَيْفَانِ
 وَبِدْعَتِكَ رَبَّنَا وَمَرْهَاتِي وَأَجْعَلْهُ لَكَ مِنْ خَلْقٍ يَفِيضُ إِلَيْكَ بِشَرِّهِمْ عَلَى
 لِيَانِ نَيْتِكَ مُحَمَّدٌ صَلَّاتُكَ وَبَشِيرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنْ لَمْ تَقَدْ صَدَّقْ عِنْدَ بَرِيحِهِمْ
 اللَّهُمَّ تَقَاتِي بِكَ مِنْ وَجْهِهِ وَإِنِّي لَأَكْفُرُ بِكَ قَدْ قَفِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْ قِفَا
 تَقْفِي بِي يَدِي عَلَى دُرِّهِمْ لِيَأْتِي بِلِ أَوْ قِفِي مَعَهُمْ دَقِيقَتِهِ عَلَى الْقَدِيدِ فِيهِمْ فَإِنَّهُمْ
 عِنْدَكَ وَأَنْتَ حَفِصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَأَسْتَجِي بِأَيْدِيهِمْ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى مُحَمَّدٍ أَمِينٍ اللَّهُ عَلَى رَبِّهِ
 وَعَلَى مَنْ آمَنَ وَمَعْدِنِ الرَّحْمَى وَالْكَرِيمِ لِيَأْتِيَهُمْ بِمَا سَأَلُوا وَالْمُتَّقِينَ
 وَالْمُهَيَّبِينَ عَلَى ذَلِكَ كَلِمَةً وَأَشْهَدُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْبَرَاءَةَ وَالْاِسْتِغَاثَةَ وَصَلَاةَ
 وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِبَيْتِهِ الْمُطَهَّرِ مِنْ أَفْضَلِ وَأَجْمَلِ وَأَذْفَعِ
 وَأَنْفَعِ وَأَشْرَفِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ مُحَمَّدٍ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَوَجْهِهِ وَسَلَامِكَ
 الَّذِي بَعَثْتَهُ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِلْمُنْتَهَى مِنْ خَلْقِكَ وَالْكَرِيمِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ
 بِرِسَالَتِكَ وَدَيَّانِ الدِّينِ بَعْدَ لِكَ وَفَصَلَ فَضْلَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَالْاِسْتِغَاثَةَ عَلَيْهِ
 وَرَحْمَةً اللَّهُمَّ وَبِنِ كَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَخِيَّةِ مِنْ دَوْلَةِ الْعُقُوَابِ بِأَمْرِكَ
 مِنْ بَيْتِهِ وَالْمَطَهَّرِ مِنَ الَّذِينَ أَرَضَيْتَهُمْ أَنْصَادَ الدِّينِ وَأَعْلَامَ الْإِيمَانِ بَارِعًا فِي شَرِّهِ
 عَلَى خَلْقِكَ وَحَفِظْتَهُ لِيَسْرَتِكَ **وَصَلَاةُ جَاهِلِيَّةٍ مِيفَرِي بَيْتِي تَاتِي**
وَيَكُونُ الْاِسْتِغَاثَةُ الْمُسْتَوْجِبَةُ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى طَائِفَةِ النَّاسِ مِنْ خَلْقِهِ

السلام

الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى الْأَخِيَّةِ الْمُسْتَوْجِبَةُ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ لَدُنْ
 قَلْبِهِمْ أَوْ لِيَاكُمُ اللَّهُ وَخَافُوا الْحَيْزُ مِنْهُمْ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى مَلَايِكَةِ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْاِسْتِغَاثَةُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ وَوَارِثَ عِلْمِهَا وَوَلِيَّ
 وَالْاِسْتِغَاثَةُ عَلَى صَلَاحِ النَّبِيِّ وَالصِّوَاطِ الْمُسْتَعْتَمِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَنْتَ
 الرَّسُولُ وَكَتُوبُ الْكِتَابِ حَقٌّ تِلَاوَتُهُ وَوَقِيَّتُهُ بَعِيدٌ اللَّهُمَّ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ
 حَتَّى جَاهَدَهُ وَتَقَدَّسَتْ بَيْتُهُ وَوَلَّى سُوْلَهُ عَلَيْهِ الْاِسْتِغَاثَةُ وَجَدْتَ بِفَيْضِكَ صَابِرًا
 مُجَاهِدًا مِنْ دِينِ اللَّهِ مِنْ قِيَالِي سُوْلِ اللَّهِ طَالِبًا مَا هَدَى اللَّهُ وَأَخِيًّا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ
 حَلِيمًا ذَكِيًّا مِنْ رِضْوَانِهِ وَمَقْنِيَّتِي لِلَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ شَاهِدًا وَشَمِيْلًا مَشْرُودًا
 فَجْرًا أَنْتَ اللَّهُ عَنْ سُوْلِهِ وَعَنْ الْاِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ لِي لِيُؤْتِيَ لِعَنْ اللَّهِ مِنْ قَوْلِكَ
 وَكَعَنْ اللَّهِ لِي مِنْ نَائِبِ مَلِكِكَ وَكَعَنْ اللَّهِ حَالِي مِنْ طَائِفَتِكَ وَكَعَنْ اللَّهِ
 مِنْ أَقْرَبِي عَلَيْكَ وَطَائِفَتِكَ وَكَعَنْ اللَّهِ مِنْ عَقْبِكَ وَمَنْ بَلَغَكَ ذَلِكَ مِنْ جَوَابِهِ
 أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ بَيْتِي وَكَعَنْ اللَّهِ أُمَّتُ خَالَفْتُكَ وَأُمَّتُ جَعَدْتُكَ وَلَا يَنْبَغُ وَأُمَّتُ
 تَطَاهَرْتُ عَلَيْكَ وَأُمَّتُ قَتَلْتُكَ وَأُمَّتُ طَادَتْ عَنْكَ وَخَدَلْتُكَ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ
 جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَيُخْرِجُهُمُ مِنَ الرَّابِعِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَكَ أَنْبِيَائِكَ وَأَهْلِي
 أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ كَلِمَاتِكَ وَأَهْلِهِمْ مَنْ نَارِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ لِي كَلِمَاتِكَ وَالْكَوْنِيَّةَ
 وَالْعِرَاغِيَّةَ وَاللَّذَاتِ وَالْعُرْفِيَّةَ وَالْحَبِيبَةَ وَالْعَلَاغِيَّةَ وَكُلَّ دِينٍ يُدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ

باب

وكل حديث مقرر اللهم ان اشاعهم وانا علم ومحبهم واهل بيته فاعوذ
 لعنا كثيرا **بس** **سمر بته** **بكي** اللهم العن قتلة امير المؤمنين **وسر من تبر بكي**
 اللهم العن قتلة الحسين **وبكي** اللهم عذبهم عذابا لا تغفر لهم احد من العالمين
 وضاعف عليهم عذابك بما شاق ولا اله الا انت واعدكم عذابا لم تحمله باحد
 من خلقك اللهم واوطل على قتلة انصار رسولك وقاتله انصار امير المؤمنين
 وسكن قتلة الحسين وانصار الحسين وقاتله من قتل في ولايته الا حثما جميع عذابا
 مضاعفا في اسفل درك من الجحيم لا تخفف عنهم من عذابها ولا تغفر لهم فيها ما سألوا
 ملعونون ناكسون اوليهم وقد طابوا القلوب التي يغفلون عنهم عن ابيهم
 ورسلك واتباعهم من عبادك الصالحين اللهم والعمامة في مستور التبر
 وظاهر العدل ينز في سماك وانضك اللهم اجعل في لسان سيدي في اولئناك
 وحب ابي مشهدهم في مشاهدتهم حتى للحق فيهم وبجملتهم في الدنيا
 والاخرة يا ارحم الراحمين **وبخشين** **نزد بته** **حضرت** **وبكي** سلام الله وسلام
 فلا لكبير المعزبين والمسكين لك بقلوبهم والتواطين بفضلك والشاهد
 على انك صادق امن سيدي في اعليك يا مولاي صلوات الله عليك وعلى
 روعك وبتلك انشهد انك طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر انشهد
 لك يا ولي الله وولي رسول الله بالبلاغ والاداء واشهد انك جنت الله
 و انك باب الله و انك وجه الله الذي فيه نورك و انك سبيل الله و انك
 عند الله واخو رسول الله و انك و اولادك و اولادك و اولادك عند الله و انك
 رسول الله منقربا الى الله بن يارنك طالبا خلاص نفسي من النار متيقنا اهلك من نار

حبيب الله رسول
 خليل امير المؤمنين

استغفرا

استغفرا استغفرا استغفرا طالبا خلاص نفسي من النار بما جئت على نفسي انبتك
 انظاما اليك والى اولادك تحلف من بعدك على ان لا يكون قسلي لكم سواي و امر
 لكم مستمع و نفس في لكم معذرة انا عبد الله و من لان وفي طاعتك التي في ذلك
 التمس بذلك كمال المنية عند الله وانت من امر في الله بصيكنه و حثني على
 بين و داني على فضله و هذا في حثي و رعيتي في الوفاة اليه و الهني طلب الحج
 عند انتم اهل بيت سيدكم في لا لكم ولا يجب من اناكم ولا يسعد من عذابكم
 لا اجد احد الا مع النبي صلى الله عليه و آله الي منكم انتم اهل بيتي و حثني و دعاني الذين
 و اركان الارض و النجوم الطيبة اللهم لا تحبب قبي اليك بنسلك و اولادك
 ولا ترحم استغفرا بكم اللهم انك مستعجاب بن يار رسولك لا ي و لا يستر
 و معزيتي فاجلني ممن تشرف و من تقرب به و من عابني بغيري لبيك في الدنيا
 والاخرة اللهم اني اجمع على ما حي عليه علي بن ابي طالب عليه السلام و اموت
 على ما مات عليه علي بن ابي طالب عليه السلام **من لفك ويد** كدم زيارت في دع
 زيارت و دعاء كدم متصل باين صدق و بشير و اير و فوه ات و ابن بابويه عليه ارحم بعد
 ان ذكروا ان زيارت زيارت و دعاء من فوه ات و ابن بابويه عليه ارحم بعد
 سبحان و ذي الجلال و البديع العظيم سبحان و ذي العرش العظيم سبحان و ذي
 الملك العارض القديم سبحان و ذي البصيرة و جمال سبحان من تروى بالزهد و الوفا
 سبحان من ربح اثنى الف الف في القفا و دع الطير في الهواء **زيارت** **بسم**
 و ايزنه است در كامل ان يارة و يحمر ان حضرت امام زمانه يا امام موسى
 كامل يا امام علي بن ابي طالب كرم الله وجهه و اولادك و اولادك صلوات الله عليه

وانت

السلام عليك يا ولي الله اشهد انك انت اول ظلم واول من غصب
صبرت واخبت حتى اناك اليقين واشهد انك كفت الله **اشهد**
عذب الله فانك با نواع العذاب وجدد عليها العذاب حسنت عارفا بحقك
منسقبين بتلك معا ويا لا عدل لك من ظلمك الذي عدل ذلك ربنا انشاء الله
يا ولي الله اني دون با كبري فاشفع لي الي ربك يا من لا ياتي قاتل لك عند الله
معا ما معلوما ويا لا عدل الله جاهل ما معا فاعرف قد قال الله ولا يتصور
الا لمن ارتضى **وجون خواجهي ان حضرت راداع يوفى بكى السلام عليك**
ورحمه الله وبركاته استق وعك الله واسترحبك وافر عليك
السلام استابا الله ويا اني سئل ولما جاءته به ودعت اليه ودكت عليه
فانستاع انشا صديق اللهم لا تجعله ارض العهد من ربنا اني اياه فان
تويستني قبل ذلك فاني اشهد في حالي اني اشهدت عليه في حالي اني اشهد
ان امين المؤمنين عليك والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي بن
علي بن ابي طالب ومن بعدهم ان جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعقيل
ابن محمد والحسن ابن علي والحسين صلوات الله عليهم اجمعين اعني
واشهد ان من تكلم في طاهرهم مشركون ومن ربه عليهم في اسفل دريت
من الجحيم واشهد ان من طاهرهم لنا اعداء ونحن منهم **يا ولي الله**
خزب الشيطان وعلى من تكلم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ومن
شرك بهم ومن سره قتلهم اللهم اني استنك بعدك العتلون والسلام ان
تفعل علي محمد وعقيل وفاطمة والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر بن

وجعفر

وعقيل

كما تجاء
مجلس امير قمي
١٣٠٠

وعقيل وفاطمة والحسن والحسين وعقيل ومحمد بن جعفر بن محمد بن علي بن ابي طالب
والحجة ولا تجعله ارض العهد من ربنا اني اشهدت عليه في حالي اني اشهدت
الا عنة اللهم واذ كل ثوبنا لهم يا اهلنا عذرا والمناصحة والمجبة وحسن المودة
والسلام **زيارت جفانم** در الكواكب حديث وزيارت دعوات شده
است وثق ابراهيم براي آن واردات ودر زيارت جامع بانك تغيري باقي ايش
من كورخواهد شد انشاء الله وقال **بسم الله** منقول از علي ابن
موسى انما صلوات الله عليه ان آياي طاهرين اخبرت عليهم السلام ان حضرت امام
زين العابدين صلوات الله عليه حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه رايان
تحو زيارت كورندك بقى ان حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه وكلفند الكلام
عليك يا امير المؤمنين ودحمة الله وبن كانه السلام عليك يا امين الله
في ان فيه ومجته على عباد الله اشهد انك جاهدت في الله حتى جاهد
وعلت لي كما به واتبعت من نبيته صان الله عليه وآله حتى دعاه
الله الي جواره وقبضك اليه باختياره واني ام اعداك الحجة في
قتلهم اياك مع مالك من ليحج الباعث على جميع خلقه اللهم فاجعل نفسه
مظمنة بقدرك راضية بقضائك موقعة بيدك وقد عالت
محبته لصفوح اذ يانا لك محبتي في ان ضيك وتمامك صابرة على نزول
بلائك شاكرة لغواميدك ذاك ذاك لسوايغ الالام مشتاقا الى فرجة لقاء
مترقوه التقوى ليوم جزائك مستنته بين اذ يانا لك مطابقة لا خلافي
اعدائك مشغولة من الدنيا بجهلك وثناك **بسم يلهي ذوي مبارك**

بسم الله الرحمن الرحيم

خود را بر غیر گذاشتند و گفتند اللهم ایت قلب المحبتین الیک والهدی
 و بسأل الراضین الیک شاریعته و اعلام الفاصدین الیک و اصحبه
 و ائمه الهادین منک فایعنه و اصوات الداعی الیک صاعده و اوقاف
 الاطبا بزمهم مفتحة و اوقاف من ناطق مستحانته و قلوبهم من اذات الیک
 مقبولة و هم من کل من خوفک من خوفه و لا یغاثه من استغاثت بک
 من حوده و لا یغاثه من استغاثت بک من ذکرت و عدت ذک لیس ایدک
 متخیرة و فک من استغاثت بک و اعمال العالمین لکینک محضه طهرا
 و ادق الخلاقین لکینک نازکة و عواقبهم ید الیک و اصله و غیره
 و اب المستغیر بن مغضوبه و حواج کلک عندک مقضیه و حوائج الکتاب
 عندک موقرة و عواقبک المیند متواتر و مواجید المستطیعین معک و مناهید
 الظلماء لکینک موعنة اللهم فاصبح دعائی و اقبل ثنائی و اعطه جزائی
 و اصبح بقی و بین ادیائی بحی محمد و علی و فاطمة و الحسن و الحسین عم
 الیک و لی و ثنائی و منتهی منی و غایة رجائی فی منقلبی و متواری انت
 اظهر و یتدنی و یوق لاجی اغفر لک و یلا ثنائی کف عنا اعدائنا و اشعلنا
 عن اذائنا و اظهر حکمة الحق و اجعلها العلیان و ادخول حکمة الباطلک اجعلها
 الشغل الیک علی کلین فی **ذی اربعین** ذی اربعین که است بعدا لکیرم
 ابن طلاس و یوسف استر سبند معتبران صفوان جمال دعایت کرده است که است
 چون با حضرت صادق و امیر کوفه شریف در هفتاد و نه روز از حضرت نزد ابو جعفر و یوسف
 می رفتند و هر که ای صفوان شتر را بخواه ای کلین نزدک بوجویم ای کلین

بسم الله

بسم الله و آمدند و مثل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را بپوشیدند
 که قیافه یحیی کن پس دو سر شد تا بجانب خف و عرق وند که کامها را کوتاه بردار
 و سرها بریزانند که حق تعالی بر ای قیافه یحیی که بر میدارید صد هزار حسنه می رسد
 و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت بر می آید
 و میسر می یابد و قیافه یحیی در هر صدی و شصت و یک مرتبه باشد یا کشف شده باشد پس آن
 حرفت می رفتند و من می فهمم با آن حرفت با آلام دل و آرام تن و تسبیح و تفریح و تکلیف خدا
 میگویم تا هر یک از شما با من فکر کند در جانب راست و چپ و بچوپی که در دست داشتند
 خطی کشیدند و فرمودند که جستجو نما بر طلب کرم اولی در پی یافتم بر آن دیده بودی
 مبارک کن جاری شد و گشت انا لله و انا الیه راجعون **و گفت** استلام علیک ایها
 الوعی البوا الی الی استلام علیک ایها العظم استلام علیک ایها
 القهتدنی ان شئت استلام علیک ایها البی الی الی استلام علیک یا و بی
 رسول رب العالمین استلام علیک یا حور امته علی لعلی احببت اسمهد
 انک حبیب الله و خاصته امته و خاصته استلام علیک یا و بی امته و بی
 سینه و کینه علیهم و خازن و جیره **بسم خود را بر غیر حبسایند و گفتند**
 یا بی انت و اخی یا امی المؤمنین یا بی و انت اخی یا محتره لصلام یا بی
 انت و اخی یا باب المقام یا بی انت و اخی یا قور امته القام اسمهد انک
 قد لکفت عن امته و عن رسول الله صلی الله علیک و آله ما حلت و کسبت
 ما استحققت و حفظت ما استودعت و حلالک الله و حققت
 حرام الله و اکت احکام الله و لم تتعد حدود الله و عبدت الله خصوصا

حَتَّى أَكَاكَ الْيَقِينُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِكَ مِنْ بَعْدِكَ بِرِخْوَانِ
اخترت و در بالای سر آن حضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان
هر گز زیارت امیر المؤمنین ۴ را با این زیارت و این نماز نکنی بگو و بسوی
اهلش و حال آنکه اها نشی آن زین شده باشد و علمش مقبول و پسندیده
شده باشد بنویسد برای او خواب هرگز زیارت میکند آن حضرت را از ملائکه
صفوان گفت بر پیش تجب که خواب هرگز زیارت میکند آنحضرت را از ملائکه فرج
که برقی در هر شی هفتاد قبله از ملائکه آن حضرت را زیارت میکنند پسید که
هر قبیله چه مقدار بند من که صد هزار ملک پس آن حضرت از پس پشت پیوسته
آمدند و در انبای بیرون آمدن میگفتند یا جداه یا بیتراه یا طیبناه
یا طاهره لا جعلک الله اخی العبد منک و رزق العود الیک و المقام
فی حق منک و اذکون معک و مع الابرار من ذلک صلوات الله علیک
و علی الملائکه المحضه قیوم بک صفوان گفت که با آن حضرت عرض کردم که
رضعت میدهید که خود را از اهل کوفه و نشان این قبیله را
بدم فرمود که بلی و در هر شی چند دادند که من قبیله ام و اصلاح کردم
و در حدیث دیگر از صفوان سابقا مذکور شد که در خدمت آنحضرت
باین موضع شریف آمدن آن حضرت نزد بنی امیه و سلام بر حضرت آمد و سایر آن بختیار
من ستادند تا به پیغمبر آخر الزمان ۳ پس خود را بودی تواند اخذ نمودن آنحضرت
سلام کردند و بسیار گویشتد پس بیخوابی و چهار رکعت نماز کردند و در روایت
دیگر آفته که شش رکعت نماز کردند **من گفتگو** که از بعضی احادیث زیارت

آنحضرت

آن حضرت مستفا و پیشود که شش رکعت هر نماز زیارت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
بوعده باشد و از بعضی ظاهر میشود که دو رکعت نماز زیارت آن حضرت است و دو رکعت
نماز زیارت سر مبارک امام حسین ۴ است و دو رکعت برای شرافت محل منبر قائم
آن آنچند صلوات الله علیه است و اگر کسی علی چهار رکعت را برای زیارت حضرت آدم
و نوح ذکر کرده اند و اگر دو رکعت بکنند که همه عمل آید شاید بدین باشد **زیارت**
ششم زیارتی است که شیخ مفید و محمد بن المشهدی و فیاضی آنرا عنایت کرده اند
محمد بن المشهدی گفته است که روایت کرده است محمد بن خالد الطالیعی از سیف بن عمیر
که گفت بیرون رفتم با صفوان بن خالد جمیع اصحاب ماجانب نجف پس حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه را زیارت کردم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود
کرد ایند بسوی قبی حضرت امام حسین ۴ و گفت زیارت میکنم حضرت امام حسین
از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین و صفوان گفت که با حضرت امام
جعفر صادق ۴ با اینجا آمدیم و حضرت حسین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم
و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و ایستاد بخوان و همیشه امیر المؤمنین
و امام حسین را با این سخن زیارت کنی که من مناصم بخدا که هر گز ایشان را حسین زیارت
کنند و اینها بخوانند خواه از دور و خواه نزدیک اینک زیارتش مقبول باشد و علمش
من داده شود و سلامش با ایشان برسد و پسندیده شود و جا خندانیش بر آید
شود و هر چند عظیم باشد ای صفوان این زیارت را با همین مناسبت از بدیم از کرده
و او از بدیش از حدیث حسین و او از برادرش حسن و او از بدیش امیر المؤمنین
با همین مناسبتی و امیر المؤمنین اندر صلوات از جسمی مثل با همین مناسبت که من مناصم

شدم و جویی مثل هم گفت که حق نعم سوگند بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت
امام حسین را چنین زیارت کند و در روز عاشورا از نزد یک یار و دو یار و این عمار
تخراند زیارتش مقبول گردد و هر حاجتی که بطلب هر چند نزدیک باشد بر او برسد
تا امید بر نکند و بر کوه در آید و روشن و خوشحال بسبب بر آمدن حاجت
و فایز شدن به بهشت و آنرا در شدن از آتش جهنم و سقاقت و در قبول کند در حق
هم که دعا کند زیارت کند برای او مگر آنکه دشمن اهل بیت باشد خدا با این سخن
تتم بذات پاک خود خورده است و ملائکه را بر این گواه گرفته است و جویی نیک گفت
یا محمد حق نعم مرا فرستاده است بسوی تو باین مرز و جبارت دم ترا میخورد
و حسن و حسین و امامان از فرزندان ترا در روز قیامت حق دایم باشد و یوت
و شایب میلی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان حسین و شیعیان
شما را در دنیا و قیامت و معوان گفت که حضرت صادق فرمودند که ای صفوان هر که
تو حاجتی در ده گاه خدا باشد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را
بخوان و حاجت خود را سوال کن که البته بر آرد همیشه و زیارت امیر المؤمنین
اینست و بقیه آن حضرت بایت و بگو **و بگو** السلام عليك يا رسول الله
السلام عليك يا صفيق الله السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا
اصطفاه الله واختصه و افاضه من بين بيته السلام عليك يا حليق الله
ما دعي البقل و مسق و اضاءه التمار و اسرف السلام عليك ما سمعت من
و كلق نا طق و ذر شارق و دحمة الله و هو كما نزل السلام عليك على من لا علي
ابن ابي طالب صاحب السوابق و المناقب و الجدة و السيد الكتاب

امير المؤمنين

التشديد

التشديد انما من اعظم الناس المكين الاماس سابق المؤمنين بالكامين من حزين
الرسول المكين الامين السلام على صاحب النهي والفضل والقوا بل
والملك مات و التوا الى السلام على نارس المؤمنين و كيت الموحدين
و قائل المشركين و جوي رسول رب العالمين و رحمة الله و بركاته السلام
على من آيده الله ليحجب ثيل و اعانه ليكامل و اذ كفر في الكذابين
و حباه ليكامل ما تقر به العين و صحت الله عليه و على اهل بيته و على اولاد
المجتبين و على الامم الراشدين الذين امنوا بالمعروف و انما من المنكوب
و تقصوا علينا الصلوات و امنوا بآياتنا و اتوا في حقنا صيام شهر رمضان
و قراءت القرآن السلام عليك يا امين المؤمنين و يعسوب الدين و قائد
الغز المحجلين السلام عليك يا باب الله السلام عليك يا عين الله الناطقة
و يدك الناطقة و اذنه الواسعة و حكمته الثالغنة و نعمته الشافية السلام
على من نعمته و انما السلام على نعمته الله الا بوار و نعمته على الفقار
السلام على سيد المرسلين الا بوار السلام على ابي رسول الله و بن حمة و نفع
ابنته و الخلق من طيبتهم السلام على الاصل العديم و الفروع الكرم السلام
على الكرم العلي السلام على ابي الحسن علي السلام على الشجرة الطيبة و سيرة
المشهي السلام على آدم صفيق الله و نفع نبي الله و اباهم خليل الله
و من سلكهم الله و عيسى نفع الله و محمد حبيب الله و من بينهم من النبيين
و الصديقين و الشهداء و الصالحين و حسن او نيك رفيقا السلام
على خور الانوار و سليل الانوار و مناصي الاضياء السلام على اولاد

على

و عنصرون

لا تخرجه الا بآيات السلام على جليل الله المعبود وحبيب المكين ورحمة الله
 وبقائه السلام على امين الله في ارضيه وخليقته والمحاكم بآيات
 والقيم بدينه والتا طوبى بحكيمه والعا ميل بكتابه اخ الرسل وروح
 النبوة وبيف امير المذول السلام على صاحب الدلائل فلا يات
 الباهرات والمخربات والنجوات التي من الهلجات الذي ذكره الله في
 حكم الآيات فقال نعم وآية في اتم الكتاب كدنيا لعاب حكم السلام
 على اسم الله الذي هو وجه المصطفى وحبيب العلي ورحمة الله وقوله
 السلام على محمد وآله وصحبه وطائفة من اصفياءه واطهاره واصفيه
 واصفائه ورحمة الله وبقائه نعمه تلك الامور لا ياتي يا امين الله
 وسجته رائد اعاد فاحققك من الالاء والالتفات معا ويا لهذا لك متقربا
 الى الله بنى بارتك فاشفع في عند الله بعتك في خلاص قبلي
 من النار وقضاء حاجتي خويج الدنيا والاخرة **بن خرد بن بختيار**
دعي دابوس وبكي سلام الله وسلام سلامك المقترب بن سلمان
 لك بقلوبهم يا امين المؤمنين والنا طيبين بفضلك والشاهدين على
 انك صا دق امين صيد بفضلك ورحمة الله وبقائه انك اسعدك انك
 طهر طاهون مطهر من طهر طاهر فطهر اسمك لك يا قيوم الله وقوله رسول
 بل البلاء والاداء واسمك انك حبب الله وبقائه واثق حبب الله
 ووجه الذي هو في منة واثق بفضلك الله واثق حبب الله واثق حبب الله
 اسكن الله عليك واليه انيئت منقربا الى الله عن وجه بن لارنك غيبا

في سارة

الله
المصطفى

والمسلمين

اقتضت الحاجة الى
 اقتضت الحاجة الى
 اقتضت الحاجة الى
 اقتضت الحاجة الى

السلام

اليك في الشفاعة اشق بشفاعتك خلاص قبلي من النار متقربا اليك من
 هاربا من ذنوبي التي احتطقت بها على ظهر من في ما اليك رجاء وشفاعة
 استشفع بك يا مولى لاى واقرب بك الى الله ليقتضي بك عرجي فاشفع في
 يا امين المؤمنين الى الله فاني عبد الله ومن لاك وذا لك ولك عند الله
 المقام المحمود والجاه العظيم والشان الكبري والشفاعة المقبوله اللهم صل على محمد
 وآل محمد وصل على اسماء من عبدك المنقصة وامينك الافرغ ومن لك
 اني في يدك العلياء وحبك الاعلى وفضلك الحسنى وفضلك على الوجود وصدق
 ذلك الابو وسيد الاولياء وذي النوازل والاصفياء امير المؤمنين
 ويعسوب الدين وقدره الصالحين وامام المحاضرين والمعصومين
 الفلك المندب من الدلائل الملهي من العيب المنزعه من انياب اخبثيتك
 قد صون رسولك البائت على ابراهيم والى الله كبريتهم وكاشف الكرب عن
 وجهه الذي جعلته يسقالبونته واية قومه ما تبه وما هدا على اقرته ولا
 على تحبته واطملا ليد اية وقاية للمجتهد هاديا لا يمتنع في الاية
 فاجاز اية وبابا اية ومفنا طاهر حتى هم جيون من ذنوبك يا ذليل
 وكاد دعا الى الكفر بامرئك بيدك نفسه في منونات رسولك وجعلك هاديا
 على طاعته فصل اللهم عليه صلوة دائمة باقية **بن بكي** السلام عليك
 يا ولي الله والشهاب الثاقب والنور العاقب با سليل الاطراف يا شير الله
 اني بيبه وبين الله تعالى في دنياي قد اقلت كثره ولا فاني عليها الا رضاه فنجي
 من انتمك على سيرة واسترهاك امر خليفه كن لي الى الله شفعا ومن النار

المرقضى

اخلاص

بغضك

حُجْرًا وَعَدَا لَدْفَرٍ ظَهْرًا وَأَفِئَةً عِنْدَ اللَّهِ وَعَدَيْتُكَ وَذَلِكَ صَدَقَ اللَّهُ بِمَلَكِكَ
نَشْرُكَ بَعَثَ عَمَّا نَزَّ بِرَبِّكَ بَكْرًا وَهُوَ عَالِمٌ بِخَوَائِبِهِ بَكْرًا وَلَكِنَّ التَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتَ وَفِي الْيَوْمِ الْيَوْمِ
بِسِ اسْمِهِ كُنْ وَمَتَّعْهُ بِشَرِّ حَيَاتِهِ فِي مَمَامٍ حَسِينٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكِي
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا نَبِيَّكَ
 زَائِلًا وَهُوَ سَلَامٌ إِلَى اللَّهِ بِفِي وَبِكِي وَمَتَّعْهُ إِلَى اللَّهِ بِمَا مَسْتَشْفَعًا بِمَا
 إِلَى اللَّهِ فِي طَائِفَةِ هَذِهِ فَاسْتَعِيذُ بِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْحَقُّ وَالْحَقُّ
 الْحَقِّ وَالْمَقَامُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ الْفَرْدُ
 وَصَنَائِعُهَا وَبِحَاثِهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكَ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أُضِيعُ لَ
 يَكُونُ مَقْلَبِي عَنْكَ مَقْلَبًا حَاطِرًا لَمْ يَكُنْ مَقْلَبِي مَقْلَبًا رَا حَا مَقْلَبًا مَقْلَبًا
 فِي بَقِيَّةِ جَمِيعِ الْخَوَائِجِ فَاسْتَعِيذُ بِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ مَقْلَبِي مَقْلَبًا
 إِلَّا بِاللَّهِ مَقْرُونًا مِنْهُ إِلَى اللَّهِ مَقْلَبًا مَقْلَبًا إِلَى اللَّهِ مَقْلَبًا مَقْلَبًا
 وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ دَعَا لَيْسَ دَعَاءُ اللَّهِ وَقَدْ رَأَيْتُكُمْ
 يَا سَادَةَ الْمُؤْمِنِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ رُبِّي كَانَ وَمَا لِي بِسَلَامٍ بَكْرًا نَسِيْتُ يَا أَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ لَمْ يَكُنْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ سَلَامًا عَلَيْكَ فَتَصِلْ مَا أَتَيْتُ
 وَاللَّهُمَّ يَا وَصِيَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ بِعَنْكَ سَلَامًا فِي أَوْفَاءِ اللَّهِ وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ مَا تَرَى خَيْرًا لِي بِتَيْدِي عَنْكَ يَا نَبِيَّ حَامِدًا
 فِيهِ شَاكِرًا وَإِنَّمَا مَسْتَشْفَعُ لِلدَّجَائِبِ عَمِّي هَيْهَاتُ وَلَا فَاطِمَةَ عَائِدًا إِلَيَّ وَإِنَّمَا
 عَقِيْدَتِي عَلَيْكَ بِدَعْوَةِ أَوْفَاءِ اللَّهِ إِلَيْكَ يَا سَادَةَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَيْكَ بَعْدَ أَنْ رَهَدَ

خاتمة

الليل

فيها

يُكَاوِرُ فِي زِيَادَتِكَ أَهْلَ الدُّنْيَا فَلَا يُخَيِّبِي مَنَّهُ فِيمَا رَجَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي
 زِيَادَتِكَ أَتَرُ قَرِيبَ حُجْبٍ **بِسْمِ وَبِقَبْلِهِ كُنْ وَبِكِي** يَا اللَّهُ يَا إِلَهِي يَا
 يَا حُجْبٍ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ الْكُوفِ الْمَكْرُوفِينَ وَيَا عِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِ
 وَيَا صِرَاحَ الْمُشْفَعِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَوْفَى الْوَيْلِ مِنْ حَبْلِ الْوَيْدِ يَا مَنْ
 يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ أَوْفَى الْوَيْلِ مِنْ عَقْلِ الْعَوَسِ
 اسْتَوْحَى يَا مَنْ يَعْلَمُ حَاطِرَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُحِجُّ الصُّدُورَ وَيَا مَنْ لَا تُخْفَى
 عَلَيْهِ خَاطِرُهُ وَيَا مَنْ لَا تُغْتَابُهُ الْأَسْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تُغْلِبُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ
 لَا يُؤْمِرُهُ بِالْحَاجِ الْمَلْحِينِ يَا مَنْ تَكَلَّمَ بِكُلِّ قَوْلٍ يَطَّاعُ كُلِّ سَمَلٍ بِمَا رَجَى النَّوْبِ
 بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ قَوْلِي فِي شَأْنِ يَأْتِي فِي الْحَاجَاتِ يَا مَنْ تَقْبَلُ الْكَلِمَاتِ
 يَا مَنْ عَلَى الشُّقْرِ لَا يَدْرِي الْقَوَابِلُ يَا كَاشِفَ الْمَهْمَاتِ يَا مَنْ يَلْقَى كُلَّ شَيْءٍ
 وَلَا يَلْقَى مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ اسْتَلْكَ بِحَسْبِ مُحَمَّدٍ وَعَمِّي أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَسْبِ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَسْبِ الْحَسَنِ وَبِحَسْبِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي
 إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِعَنِّي أَنْ تَسَلَّ بِعَيْنِي اسْتَشْفَعُ إِلَيْكَ وَبِحَسْبِ اسْتَلْكَ
 وَأَتَمُّ وَأَعَزُّ عَلَيْكَ وَبِإِنْسَانِ الَّذِي كَمَّ عِنْدَكَ وَبِإِلَهِ الَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى
 الْعَالَمِينَ وَبِإِسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَيَوْمَ حَصَصْتَهُمْ فَدَعَا الْعَالَمِينَ
 وَبِهِ أَسْتَعِينُ أَوْ أَنْتَ فَضَّلْتَهُمْ مِنْ كُلِّ فَضْلٍ حَقٌّ فَإِنَّ فَضْلَهُمْ فَضْلُ الْعَالَمِينَ
 جَمِيعًا وَأَسْتَلْكَ أَنْ تُصَلِّتَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَلِّفَ عَمِّي وَفِي كَلْبِي
 وَأَنْ تُكَلِّفِي الْمَرْءَ مِنْ أُمَّيْ وَتَقْضِيَ عَمِّي بِبَيْتِ فَجَحْرٍ مِنَ الْفَقْرِ وَالطَّافَةِ
 وَتَقْدِي عَمِّي مِنَ الْمُسْئَلَةِ إِلَى الْخَلْقِ فِيْنِ وَتَكَلِّفِي هَمَّ مَنْ أَحَانَ هَمَّهُ وَعَمَّرَ

مِنْ آخَانٍ عَرَفْتُمْ وَحُفَّتُمْ مِنْ آخَانٍ حُفِنْتُمْ وَتَرْتُمْ مِنْ آخَانٍ تَرْتُمْ وَمَنْ
 مِنْ آخَانٍ تَرْتُمْ وَيَجِي مِنْ آخَانٍ بَغِيهِ وَجُودٌ مِنْ آخَانٍ جُودُهُ وَسُلْطَانٌ
 مِنْ آخَانٍ سُلْطَانُهُ وَكَيْدٌ مِنْ آخَانٍ كَيْدُهُ وَكَمْرٌ مِنْ آخَانٍ كَمْرُهُ وَكَيْدٌ مِنْ آخَانٍ
 مِنْ آخَانٍ مَقْدَرٌ تَرْتُمْ عَيْبِي وَتَرْتُمْ كَيْدِي وَكَيْدِي الْمَكْرُجُ وَالْمَكْرُجُ الْكَلَامُ
 مَنْ أَرَادَ فِي سُبُوحِ عَمَارَتِهِ مَنْ كَادَتْ كَيْدُهُ وَأَهْوَى عَيْبِي كَيْدُهُ وَبَانَسَهُ
 وَآمَانَتِيهِ وَآمَنَةٌ عَيْبِي كَيْفَ شَيْتُ وَأَنْ شَيْتُ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ فَيُفْقِرُ
 لَا تَجْعَلْهُ وَبَلَاءً لَا تَشْرُمُ وَيَعَانِيهِ لَا تَسُدُّهَا وَيَسْمُ لَا تَقَابِلْهُ وَبَدَلِ لَا تَعْنُ
 وَمُكِنِّيهِ لَا تَجْعَلْهُ مَا اللَّهُمَّ اجْعَلِ الدَّلَّ تَصَبَّ عَيْنِي وَأَدْخِلِ الْفَقْرَ فِي مَنِي لِي
 وَاتَّقِ فِي بَدَنِي حَتَّى تَعْلَمَ عَيْبِي بِنِعْمَلِ شَاعِلِ لَا تَرَى كَيْدِي وَأَنْسِرْ كَيْدِي كَمَا أَنْسِرْتَهُ وَكُرِي
 وَخَلِّ عَيْبِي تَبِيْعِي وَتَبِيْعِي وَيَسْأَلُهُ وَيَدُّهُ وَيَعْلَمُ وَقَلْبُهُ وَجَمِيعِ جَوَارِيصِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ
 فِي جَمِيعِ ذَلِكَ التَّقْوَةَ وَلَا تَشْفِيهِ حَتَّى تَجْعَلَ لَهُ ذَلِكَ شَغْلًا تَشْغَلُ عَيْنَهُ وَمَنْ ذَكَرَ
 وَكَيْفِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ يَا مَفْرُجٍ مَنْ لَا مَفْرُجَ لَهُ سِوَاكَ مَعْتَبٌ مَنْ لَا يَنْجِي
 لَهُ سِوَاكَ وَجَارٍ مَنْ لَا جَارَ لَهُ سِوَاكَ وَمَلْحَمٍ مَنْ لَا مَلْحَمَ لَهُ سِوَاكَ أَنْتَ تَقْتَدِرُ عَلَى
 وَمَنْ عَجِبَ مِنْ عَجَبٍ وَمَلْحَمٍ فِيكَ اسْتَفْتِي وَبِكَ اسْتَجِي وَبِحُجْرِي وَالْحُجْرِي
 أَنْتَ قَرِيبٌ إِلَيْكَ وَأَنْتَ تَسْتَعِينُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا اللَّهُ
 وَالْبِكْرُ الْمَشْكُورَاتِ الْمُسْتَعَانَ فَاسْأَلْكَ بِحُجْرِي وَبِحُجْرِي أَنْ تَقْبَلَنِي عَلَى
 حُجْرِي وَالْحُجْرِي وَأَنْ تَكْتَفِي عَيْبِي وَتَعْنِي وَتُرَبِّي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَتَبْتَ مِنْ
 رَبِّيكَ عَمْرٌ وَهَمْرٌ وَكُرْبٌ وَكَيْفِي هُوَ لَعَدُوِّهِ كَمَا كَتَبْتَ عَيْبِي كَمَا كَتَبْتَ عَنْهُ
 وَقَرَّبَ عَيْبِي كَمَا قَرَّبْتَ عَنْهُ وَكَيْفِي كَمَا كَتَبْتَ لَهْ مَا آخَانٌ هُوَ لَهُ وَمَوْزَنٌ

مِنْ آخَانٍ مَنِ تَرْتُمْ وَهَمْرٌ مِنْ آخَانٍ هَمْرٌ بِلَا مَوْزَنٍ عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ وَأَمْرٌ فِي نَفْسِي
 طَلَبِي وَكَفَايَةِ مَا كَتَبْتَ هَمْرٌ مِنْ آخَانٍ بِلَا مَوْزَنٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِس**
ملفتت من حجاب قرايمير المؤمنين صلوات الله عليه وعلو السلام
 عليك يا أمير المؤمنين و السلام على أبي عبد الله الحسين ما بقيت و بقي
 الليل و النهار لا جعله الله ارحم العاردين من لي يا ربنا و لا تغرق الله بيني
 و بيننا **من لف كويد** که از قراین روایات که در اینجا بعد از زیارت امامین
 در روز عاشورا ذکر کرده اند معلوم میشود که مؤلفان زیارات این حدیث را
 تقریفا و اختصار کرده اند چون این حدیث مشتمل بر فضیلت عظیم است بر آنست
 که هر کجا که خواهد که این زیارت را بجا آورد خواه در روز عاشورا و خواه
 غیر آن و خواه نزد فیاض المؤمنین و خواه نزد فی امام حسین و خواه در سایر
 بلاد اول زیارت امیر المؤمنین بکنند تا آنجا که فای عبد الله و اولاد علی و اولاد
 صلوات الله علیک پس ابتدا کتد و زیارت کتد حضرت امام حسین و در اینجا
 آن زیارتی که در اول زیارات در عاشورا بیان خواهیم کرد تا بهمه حدیث عمل
 کرده باشند و فضیلت عظیم را در آن کرده باشند و **زیارت هفتم** زیارتی است
 که در بعضی از کتب قدیمه معتبره بافته ام که روایت صفوان جمال منسوب کرده اند
 اند و آن این زیارت است استسلام علیک یا ابا الهی عمیر و معبدین النبوة
 و المحصونین بالانحور استسلام علی عیوب الدین و الايمان و کلمة الرحمن
 و کلف الانام استسلام علی غیران الاعمال و مقایب الاحوال و سیفیدی
 الخلال استسلام علی اصالح المؤمنین و وارث علم النبیین و الحاکم يوم الدين

التكلام على بحر النور وسامع السيرة والخوف ومفرد المن والكلوى الكلام
على بحر الله المبالغة ويعينه الشايع ويقصيه الذمير الكلام على البحر
الامة وباب النعمة واني لا اعتر الكلام على صراط الله الواضح والنجح الدارج والامام
التامح والرتا والفاوج الكلام على بحر الله الذي آمن به امين الكلام
على نفس الله الفاعية فيه بالاشرف ويعينه التي من عرفها يطهر ان الكلام
على ادنى الله الى غير في الامم ويدور الباسطة بالانعم وغيره الذي من عرفها
فيه يوم تشهد لك بخاري الخلق وشافع الرتب ولها كرم المحلى بالحق بعك
علمك ليعاذه فميت على اده وبها هدت في الله حق جهاده فصلى الله عليك جعل
افئدة من الناس على محبتك فالجوى منك واليك عبدك ان انزل امرك
اللائذ لكن منك التناك ليحك قد هرب اليك من ذنوبه ورجاك لك شفيع
فانت سارق محبوس به فكفى لي الى الله وسبلا ومن انار مقلدا ولما ارعيتك لظلام
انجوتنا من وصل جنتك يحملك وسلك بك الى الله سبلا فانت سامع الدعاء
قد في لجر آراء عليك السلام وانت السيد الكرم والامام العظيم خلق نبيا
وجيما يا امير المؤمنين والسلام عليك ورحمة الله وبركاته **ن ياربت هضم**
ذياريت كمرض محمد بن المشهد في ذكره است وكفته است كما ذكره ام
از كتاب الفاروق بنت دادة است بجزء خرم وبعد ان رويت كره است
از يوسف كناسي ومعون بن عمار كره هو دو از حرف هادق ردايت كره ان ذكر ان
حرف فرمود كره جون خواه زيارت كره حرف امير المؤمنين عليه السلام را
بس عمل كره جاكه هست ميشود و يكون ذوق كره عزم بيرون آمدن ميكني اللام

مجتبى 20

اجل

اجل سعي مشكورا وذي نبي مغفورا وعمل مقبول لا و اغسل من الخطايا والذنوب
وخطير قلبى من كل افة وذلك عمل وقبيل سعي واجل ما عندك جبري اللهم
اجعلني من التائب واجعلني من المنتظرين واجعل في ريت العالمين **بس**
بن وبارك دل و تن تادرحم بنى دوس بايت و بكس اللهم انى اريدك فارح
واقبلت بوجهي اليك فلا تعرف بوجوهي فان صدقت اليك مقبل بيته وان
كنت ما فتى فان عرفته وان كنت ساخطا عيكن فاغف عني وارحم مسر اليك
بن محمدك اشقى بذلك رضان فلا تقطع رجائي ولا تحجبني بالانتم الى احسن الله
انت السلام ومينك السلام واليك يعوذ السلام وانت معدن السلام حسنا ربنا
منك بالسلام واحمد لله الذي لم يخذ صابرة ولا قلا واحمد لله الذي خلق كل
شيء فقد را نقدرا السلام عليك يا ابا الحسن اشهد انك قد بلغت عن رسول الله
ما امنك به ووقيت بعهد الله وملت بك كلمات الله وجاهدت في سبيل الله
حتى اناك اليقين لعن الله من قتلك وكعن الله من يلعنك واليك مني به
انا يا ابي واني بن والاك وليا وبن عاداك هذا ابن ابي الى الله من برنت
منه وبن يحي منكم **بس بكس** السلام عليك يا ابا الحسن ورحمة الله وبركاته اشهد
انك قد سمع صوتي اتيك متعاهدا لذنبي وبيعتي اذ ان لي في بيتك اشهد
ان روحك مقدسة اغيت بالقدوس واليكسرت حولت لها بيتا تطوق على السايك
بس داخل صم شو و بكس السلام على ملائكة الله المقربين السلام على ملائكة
لكبر الله المقربين السلام على حكمة العرش الكروين السلام على ملائكة الله
المتجيبين السلام على ملائكة الله المسويين السلام على ملائكة الله الذين هم

في هذا اليوم يا نبي الله مقيمون الحمد لله الذي افضى بمعي فتم ومعرفتي
 ومن من طاعتك وحمة مني في وتكون لا مني عليك بذلك الحمد لله الذي
 سترني في بلاهه وحملني على دوابه وكوي لي البصيرة ومع حجة المكارم حتى
 اذ ظفني حرم ولي اعتر و امر ابي في عافية الحمد لله الذي هذا ناهدا وما كنا لنهتد
 لو لا ان هدانا الله استهدنا ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد
 ان محمدا عبده ورسوله طاهر الحق من عباده واستهدنا ان عليك عبادة و اخو
 رسول الله صديك ووليك منقرت اليك بين يايه اخي رسولك وعلى كل
 من ورحمتك لمن اناه وقران وانت اوم مرقد وحي ما في قاسمك يا حسن
 يا عظيم يا واحد يا احد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ان نصلي
 على محمد وآل محمد وان جعل تحفك آياتي من ذيا بقى من في هذا فكلت
 وحي من النار وحملني من يساع في فطرت وبعثوك رسا وهدا واجلني
 لك من لقا شفي الله الله الذي بعثني على لسان نبيك فقلت وبشر الذين
 امنوا انهم قد ام صدق عند بقرهم اللهم فاني بك مؤمن وجميع ايمانك مؤمن
 فلا تظن بعد معرفتهم موافا مع تصفني على رؤس خلا في بك وبقه معهم
 على صدق قائم صديك خصصتهم لك منك واسمته باياتهم **بسم**
بسمك بسمي وبكي استلام من الله على رسول الله محمد بن عبد الله خاتم
 النبيين و ايام النبيين استلام على امين الله على رساله الله وقول الله وقول
 النبي و التور بل الخاتم لما سبق و الفاعل على استقبال المؤمنين على ذلك كلمة
 و الشاهد على قول السراج المنير و السلام عليه ورحمة الله وبركاته

و توفيتي

اللهم

اللهم صل على محمد و اهل بيته المظلومين افضل و ارحم و ارفع و اشرف
 ما صليت على احد من انبيائك واصفياءك اللهم صل على ابي المؤمنين صديقك
 و خير خلقك بعد نبيك و اخي نبيك و وصي رسولك الذي انجبتك بعلمك
 وجعلته هاديا لمن شئت من خلوقك و الذي ابل على من بعثت من الانام و دنان
 الذين يفضلك و فصل خطاك من خلفك و اطمعهم على ذلك كلمة و السلام عليك
 و رحمة الله وبركاته اللهم و صل على الامير من ذلك القومين بامر من بعد
 نبيك المظروبين الذين ارضيتهم انصار الدينك و اعلاما لعبادك **بسم**
 السلام على ابي قتيبة المسوق و من السلام على طائفة امة من خلقه جمعيت
 السلام على المؤمنين الذين قاموا من الله و خالفوا اخوانهم العالمين السلام
 على ملائكة كثيرة امة المقر بين **بسم** السلام عليك يا امين الله السلام عليك
 يا حبيب الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام
 عليك يا ايام الهدى السلام عليك يا علم الشقى السلام عليك ايتها البوا
 الشقى السلام عليك ايتها السراج المنير السلام عليك يا ابي المؤمنين
 السلام عليك يا ابا الحسن و كفيين السلام عليك يا وصي الرسول
 السلام عليك يا عمي الذين و دارت عليهم الاولين و الاخرين و صاحب
 الميهم الحق و المشقة السلام عليك يا ولي الله انت اول مظلوم و اول من
 غضب حقه صبرت و احببت حتى انك اليفين و انهدت لك لغيت الله
 و انت شهيد عذب الله فالك يا فاع الصداب و خنتك يا ولي الله ما انا
 بحجك متبصر بنا لك معاديا لا هذا لك و من تلك الفخر على ذلك اية انشا

صنائك بين

اني ذنبا كثير فاسع لي منها عندك فان لك عند الله مقاما محمدا وان
 لك صيدا طاهرا وشاهدا ومنا قال الله تعالى ولا يفتنون الا الذين اوتوا الكتاب
 عليك يا اولاد الله في سماهم وارصه واذ نه التامعة واذ نه الخالص واذ نه السالغ
 اسمها ان لك من الله المن يدوان وبهيك الى قبل رب العالمين وان لك من الله
 رزقا جيدا بعد قد من عليك الملائكة في كل صباح ربت اغضبي وبعجا وذن من سباني
 وارحم طول ملكي في الهبة فانك علام الغيوب وانت خير الوارثين **يس بلك**
 السلام عليك يا وارث آدم صبوة الله السلام عليك يا وارث نوح نبي الله
 السلام عليك يا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليك يا وارث هوذا نبي الله
 السلام عليك يا وارث داود خليفة الله السلام عليك يا وارث عيسى نبي الله
 السلام عليك يا وارث محمد نبي الله السلام عليك يا وارث الله السلام عليك
 ايها الصديق الشهيد السلام عليك وعلى الانبياء التي صلت ايضا لك وانا حث
 بصلواتك السلام على ملائكة الله المحمدين بك اظهد لك اقت الصلوة واقت
 ان لو وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر واتبعت الرسول ولو كنت الذناب
 حتى تلاوته ولبغت عن رسول الله ودمت بعهد الله ودمت بك كمان الله وهذا
 في سبيل الله حتى جهاده ونصحت لله ورسوله وخدمت بغيرك صابرا محتسبا وبهذا
 عن دين الله من قبال رسول الله صلى الله عليه واله طابا ما عند الله راغبنا
 فيما وعد الله وفضلت للذي كنت عليه شاهدا ومشهدا فجز ان الله
 عن رسول الله وعن الاسلام واهله افضل لحي وكنتم اول القوم اسلاما
 واخصام ايماننا واشهدهم بيقينا واخوهم بدمه وكفهم عناءه واخوهم

من قياتم
 شهيدا له
 عناءه

على رسول الله واصفاهم سائر والوهم سواين وادفهم ودرجته وادبهم
 منو له والهم عليهم قوت حين ضعفوا محابرة بن رب حين استكافوا وانصفت
 حين وهنوا وادرت منهم لاج رسول الله وكنتم خليفته صفاكم ناسا وعلم المنا
 فقيان وقيظ الكافين وكونوا الحاسدين وصبروا الفاسقين فقت بلا من حين فبلا
 وكلفت حين تنصعوا ومضيت بنو الله اذ تقوا القوم التبعك فقد هديت
 كنت اقلهم كلاما واصوبهم منطقا واكثرهم رياء وانجمهم قلبا واشد فرقتنا
 واحتمهم عملا واغنىهم با الله كنت للذين يقصوا اذ لا حين تفرق الناس فاحل
 حين فبلا وكنتم للمؤمنين ابا ربيما اذ صاروا عليك عمالا فحلت افعال ما عنده
 صنعوا وحفظت ما اصابوا من ربي ما اهلوا وشمتم اذ خدعوا وعلوت
 اذ هلكوا ومبرت اذ جزعوا كنت على الكافرين حدا باسنا وعظيمة وقيظا
 والو من عيننا وحسانا قلاما نقلت حجتك ولم يربك ذلك ولم تضعف
 بصبرك ذلك ولم تجبن نفسك كالبجيلة لا تحركه العواصف ولا تدبيله
 العواصف وكنتم كما قال رسول الله ص قياتي اس الله وفيما عاى نفسك عظيما
 عند الله كبير في الارض جليلا عند المؤمنون لم يكن لا جد فيك مهمرا ولا
 لئال فيك مغمرا ولا لا جد عندك من ادة الضعيف الذي يلد عندك قويا
 عن من احسنى تاخذ له حقيقته والقوي العزير عندك ضعيف دليل حتى تاخذ
 منه الحق والقريب والبعيد عندك في ذلك سواا شائك الحق والاشراق
 والرفق وقولك حكم وحكم اس ان حكم وحسن ورايك علم وعن اعتدل
 بك الذين وسهل بك العير واظفقت بك اليتيم وقوي بك الاسلام والحق

جنبوا

غينا وخضبا

وَاتَّبَعْتَهُمْ

وَسَبَّغْتَ سَبْقًا بَعِيدًا وَمَنْ بَعْدَكَ بَعَاثَ ذُنُوبًا فَعَطَّمْتَ رَنَاتِكَ
فِي التَّمَاءِ وَهَدَيْتَ مَفْسِنَكَ لِأَنَّا نَامُ يَا نَابِيَهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَابَعَ عَلَى قَتْلِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ لَعَنَ
اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ حَقَّكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَصَاكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ضَعَبَكَ حَقَّكَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ نَلَعَهُ ذَلِكَ فَرَجَى بِهِ أَمَا إِلَى التَّيْمِيمِمْ بِرِيكَ لَعَنَ اللَّهُ
أَقْرَبًا لِقَتْلِكَ وَأُمَّةً مَجْدُونَ وَلَا يَتِيكَ وَأُمَّةً طَاوَتْ عَنكَ وَأُمَّةً قَتَلَتْكَ
أَلْحَدُ نَبِيٍّ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَوَاطِئَهُمْ وَبَلَسَ الْوَيْزُودَ الْمَوْرُودِ وَالْمُهَنْنَ اللَّهُ
الْعَنْ قَتْلَهُ أَيْبَاءَكَ وَأَوْصِيَاءَكَ أَنْبِيَاءَكَ يَجْمَعُ لَعْنَاتِكَ وَأَصْلَهُمْ حَرَّ
نَارِكَ اللَّهُ الْعَيْنَ الْجَوَابِقِ وَالطَّوَامِئِ كُلِّ يَدٍ يُدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَكُلِّ مُلْحَدٍ مَعْنَى اللَّهُ الْعَهْمُ أَشْيَاءَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَوْلِيَاءَهُمْ وَأَعْوَاهُمْ
مَكْتَبِهِمْ لَعْنًا كَثِيرًا اللَّهُ الْعَنْ قَتْلَهُ أَيْبَى الْمَوْسِينَ اللَّهُ الْعَنْ قَتْلَهُ الْخَيْسِ
وَالْخَيْسِ اللَّهُ عَدْبَهُمْ عَدَابًا لَمْ تَعْدُ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَصَاحِفِ
عَالَمِهِمْ عَذَابِكَ بِمَا سَأَقُ وَلَا أَرْوِكَ وَعَدْبَهُمْ عَذَابًا لَمْ يَحْتَكِرْ بِأَحَدٍ مِنْ
طَائِفَةِ اللَّهِ أَوْ جَلَّ عَلَى قَتْلِكَ رَسُولِكَ وَأَفْلَاوَسُوكَ وَعَلَى قَتْلِكَ أَيْبَى
الْمَوْسِينَ وَقَتْلِكَ أَضْرَابَهُ وَقَتْلِكَ الْخَيْسِ وَالْخَيْسِ وَأَضْرَابَهُ وَمَنْ صَبَّ لِيَالِ
مُحَمَّدٍ وَيَسْتَعْتَمُ حَرَّ بَابِ النَّاسِ أَجْمَعِينَ عَذَابًا مُضَاعَفًا فِي أَسْفَلِ الدُّنْيَا مِنْ
الْحَجْمِ لَا يَخْفَى عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهِمْ مِنْهُ مَبْلِسُونَ مَلْعُونُونَ نَاكِرُونَ فِيهِمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَابَتِ النَّصَامَةَ وَالْحَرْبِيَّ الطَّوِيلَ فَيُطْلَمُ عَرَفَ أَيْبَاءَكَ وَعَدْبِكَ
وَأَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادَةِ الْعَالَمِينَ اللَّهُ الْعَهْمُ فِي مَشْرِيقِ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعِلْمِ

عَدْلُ
خَذَلْتِكَ

بِئْسَ مَا

فِي تَمَاتِكَ وَأَنْضَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِيَانًا صِدْقًا فِي أَوْلِيَاءِكَ وَجَنَابِي
مُشَاهِدَةً حَتَّى تُكْتَبَ لِي فِي مِجْمَعِي لَمْ تَسْعَى الدُّنْيَا وَلَا رَضِيَ النَّارَ
الْبُرُوجِينَ **بِرَبِّهِمْ مَقْدِسٌ حَسْبًا وَبِكُلِّ بَابٍ تَعْرِفُكَ لِي حَتَّى**
بَلَى دُعَى لِقَابِي أَيْ رَسُولِكَ مَلُوكًا أَسْرَ عَلَيْهِ عَالَمِي الْخَيْرِ مَنْ يَهْتَكِرُ
مَنْ نَدَا زَيْلَ يَوْمٍ تَلَى نَبِيَّ الْعَمَلِ يَوْمَ تَقَلَّبَ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ
يَوْمَ تَبَيَّنَ وَجْهُ دَسْتِ وَجُوعِ يَوْمَ الْإِنْفِرَةِ إِذِ الْعُلُوبُ لَدَى الْخَاصِرِ
يَوْمَ الْحَسْرِ وَالْكَرَامَةِ يَوْمَ يَقْرَأُ الرَّؤُوفُ مِنْ أَصْبِهِ وَأَمِيرُهُ وَيَبْرُؤُومَ مَقْدَانِ
حَسْرُونَ الْفَسْخِ يَوْمَ تَيْبُ فِيهِ أَلْيَدٌ وَتَذْهَلُ كُلُّ سُرِّ صَبْعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
يَوْمَ تَخْضَعُ فِيهِ الْأَبْصَارُ وَتَشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَتَجَاهِلُ كُلُّ نَفْسٍ
عَنْ نَفْسِهَا وَيَطْلُبُ كُلُّ سُرِّي حِمِّ الْخَلَاءِ **بِرَبِّهِمْ دَارٌ وَبِكُلِّ** اللَّهُمَّ أَنْ
قَدْ مَعْنَى الْيَوْمِ وَفِي يَوْمٍ مَقْدَانِ حَسْرُونَ الْفَسْخِ فَلَا حُورَ وَلَا حُورَ
وَأَيُّ تَعَابِي تَمُ لَأَكْهَ الْفُتْرَانَ عَلَوَ عَبْدُهُ وَجَزَاءُ سِرِّهِ فَيُعْلَمُ أَنَّ كَرَمَ
أَدْحَمَ فِيهِ مَنْ أَنْتَ رَحِيمًا بِالْحَقِّ كَلِمَاتِكَ وَلَا مَحْتَرِي وَلَا عَذَابَهَا إِذَا
عَبَدَكَ الْمُفْرَقَ بَدِيحِي فَيَأْتِي مِنْ رَحْمَتِكَ الْمَعْرُوفَ بِالْأَلْفِ قَدْرًا وَلَا
هَيْدَةَ نَفْسِي بِمَا جَنَّتْ مَعْنَى مَرَّةً وَبَدِيحِي مَقْرَمَةً وَيُظَلِّمُ نَفْسِي مَعْنَى مَرَّةً وَفِي
أَكْثَرِ مَنْ أَنْ أَحْسِبُهَا فَإِنَّمَا يَخْضَعُ الْعَبْدُ الْعَاصِي لِيَسِينُ وَيَجْمَعُ لِمَوْلَاهُ
بِالَّذِلِّ قِيَامًا أَوْ قَدْرًا بِالذُّوْبِ مَا أَنْتَ صَاحِبُ مَقْرَمَتِكَ بِدِينِهِ مَقْرَبِ
إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ وَفَرَجِ نَبِيِّكَ لِأَنْ يَدْبُرَ أَيْ رَسُولِكَ مَلُوكًا أَسْرَ عَلَيْهِ
يَا مَنْ مَلِكٌ حَوَاجِ السَّالِئِينَ وَيَعْرِقُ صَبْرًا الصَّامِتِينَ كَمَا وَصَفْتَنِي يَا رَبِّ

عَدْلُ
بِرَبِّهِمْ يَفِي

الْحَمْدُ

وَوَدَّ أَنْ يَسْأَلَكَ وَرَحِمَتِي بِذَلِكَ فَأَعْطَيْتُ مَنَافِي فِي آخِرِهِ وَبِنَايِ
وَوَدَّ أَنْ يَسْأَلَكَ لِكُلِّ مَقَامٍ حَقِّي حَيْثُ أَنْ تَدْعَانِي بِأَسْمَائِكَ وَتَسْأَلُ مِنْهُ
مِنْ عَطَايَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَأُذِنُ بِقِيَامِي وَسُؤْلِكَ إِنِّي لَأُذِنُ بِمَنَافِيكَ
فَأَنْظِرْ الْيَوْمَ إِلَى قَلْبِي فِي هَذَا الْقَبْرِ وَيَهْدِ قَلْبِي مِنَ التَّوْبَةِ وَلَا تَحْبُ
عَنْكَ مَوْتِي وَلَا تَقْلِبْنِي بَعْدَ قَضَائِي حَتَّى تَرْضَى وَأَنْزِلْ قَلْبِي وَمَقَلْبِي فِي
وَأَقْلِبْنِي الْيَوْمَ مَقْلِبًا مُنْجِيًّا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ مَنْ ذَكَرَ أَيْعَابًا
مِنْ مَنَافِيكَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَسَلَامًا لِيكَ
الْمُفْرَجِينَ وَالْمُسْلِمِينَ لَكَ بِغُلُوبِهِمْ وَالنَّاطِقِينَ بِضَلَالِكَ وَأَنْتَ هَدَيْتَ
عَلَى أُنْثَى صَادِقٍ صَادِقٍ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُؤُ
حِكَ وَبَدَلِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَهْتَدُ وَالْحَاضِرُ مَطْهَرٌ مِنْ خَيْرِ ظَاهِرٍ مُطَهَّرٍ
أَشْهَدُ لَكَ يَا رَبِّي اللهُ وَقَدْ لِي رَسُومٌ بِإِلْمِ الْبَلَاغِ وَالْإِلَادَةِ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ اللهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَجْهُ اللهِ الَّذِي
مِنْهُ نَفِي فِي وَآلِكَ سَبِيلُ اللهِ وَأَنَّكَ حَسْبُ اللهِ وَأَنَّكَ إِتْنَاكَ وَأَنَّكَ إِعْظَمُ مَا لَكَ
وَمَنْ لَيْتَكَ حَيْدُ اللهِ وَمَعْدُ رَسُومٍ لِيهِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْنَكَ مُتَقَرِّبًا
إِلَى اللهِ مِنْ يَأْتِيكَ رَغْبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَسْأَلُكَ بِبَيْنِ يَأْتِيكَ حَلَامٌ لِيهِ
مُسْتَعْرِجًا بِكَ مِنْ تَأْوِيلِهَا عَلَى مَا حَبِيتُ عَلَى نَفْسِي هَذَا بِأَنْزِلُ فِي
الْقَبْرِ حَتَّى تَطْبَعَهَا عَلَى ظَهْرِي فَوَيْعًا إِلَيْكَ رَجَاءً وَرَحْمَةً نَفِي أَتَيْنَكَ أَسْتَشْفِعُ
بِكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ إِلَى اللهِ لِيَقْبَلَنِي بِكَ حَاجَتِي فَاسْتَفْعِلْ لِي يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
مَكَرًا بِمَا سَأَلْتَهُمَا فَذَلِكَ أَنْ تَرْتُظِرْ ظَهْرِي ذَنْبًا فَاسْتَفْعِلْ لِي حَيْدُ بَيْتِكَ أَتَيْنَكَ

ذَكَرَ

ذَكَرَ عَارِيًا بِحُجْرَتِكَ مُقِرًّا بِضَلَالِكَ مُسْتَبِيرًا بِضَلَالِكَ لِي مِنْ طَائِفَتِكَ أَتَيْنَكَ
أَفْطَاعًا إِلَيْكَ وَإِلَى وَلَدِكَ الْخَلِيفِ مِنْ بَعْدِكَ عَلَى لِحْيِ بَيْتِي لَكَ سُبْحَانَ
وَأَمْرِي لَكُمْ مَتَّبِعْ وَفَضْلِي لَكُمْ مَعْدَةٌ وَحَتَّى يَأْتِيَ اللهُ بِكُمْ دِينَهُ وَوَلِيَّكُمْ
مَعَكُمْ لَأَمْعَ عَمِّي كَرِهْتُ لِي مِنَ الْمُنِيبِينَ بِرَجْعَتِكُمْ لَأَسْأَلُكُمْ فِيهِ قَدْرًا وَلَا
مُكْرَبًا مِنْهُ مَشِيئَةَ أَيْتِكَ يَا رَبِّي يَا رَبِّي وَمَا لِي وَكَفَيْتَنِي ذَنْبًا وَمَقْرَبًا إِلَى اللهِ
بِإِيَّتِكَ مَتَّوِّبًا إِلَيْكَ يَا رَبِّي يَا رَبِّي عَمَّا لَعَنُواكُمْ وَأَتَّخَذُوا آيَاتِ اللهِ
هُزُونًَا أَوْ اسْتَكْبَرُوا وَعَمَّا وَأَنَا عَبْدُ اللهِ وَمَنْ لَانَ فِي طَاعَتِكَ أَوْ فِدَائِكَ
أَلَيْسَ بِذَلِكَ كَالْمَتَّى لِي عِنْدَ اللهِ وَأَنْتَ يَا رَبِّي حَقِّي اللهُ عَلَى رُبِّ
وَدَّ أَنْ يَسْأَلَكَ عَلَى فَضْلِهِ وَهَذَا فِي حَيْثُ فِي الْيَوْمِ نَادَى إِلَهُهُ وَطَلَبَ لِحْيَتَهُ
عِنْدَهُ أَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتٍ لَا يَنْفَعُ مِنْ قَوْلِكَ وَلَا يَحِبُّ مِنْ نَادَاكُمْ وَلَا يَحْسُرُ
مَنْ يَهْوَاكُمْ وَلَا يَسْعُدُ مَنْ عَادَاكُمْ لَا أُجِدُ أَحَدًا أَفْخَعُ الْبَصِيرَةَ مِنْكُمْ
وَأَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتِ الرَّحْمَةِ وَهَذَا مِنْ الَّذِينَ وَرَكَانُ الْأَرَبِ وَالشَّجَرِ
الْكَبِيرِ أَتَيْنَكَ يَا رَبِّي بِكُمْ مُسْتَعْرِجًا يَا رَبِّي لِمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ اللهِ مِنَ الْكُرَامَةِ اللَّهُمَّ
لَا تَحْبِيبُ لِي حَقِّي إِلَيْكَ يَا رَبِّي وَأَلِ رَسُومِكَ وَأَسْتَفْعِلُكَ بِحُجْرَتِي
يَا مَنْ لَا يَحْبِيبُ سَائِلُهُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ مَتَّتَ عَلَيْنَ يَا رَبِّي يَا رَبِّي قَوْلًا يَمِينًا
وَمَعَى فِيهِ فَأَجْعَلْنِي مِنْ بَصِيرَةٍ وَيُفْصِرُ بِهِ وَمَنْ عَيْتُكَ بِبَيْتِكَ لِي بَيْتِكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ تَوَقَّفْ عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ
وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّبْقِ الْوَاسِعِ الْجَلِيلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ
لَوْ فَعَلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَلَى مَا حَبِيتُ عَلَيْهِ مِنْ لَيْحِ

سَلَّمَ

لَعْنَةُ وَتَنْصِيحُهُ

عَلَى ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَمْرٌ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ اللَّامُ الْخَفِيُّ
 بِالسَّخَاوَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَكَحْيٍ **بِسْمِ اللَّهِ نَذِيرًا وَمَكِينًا لِمَنْ يَخْشَاهُ وَيَتَّقِيهِ**
 الْكَلِمَةُ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ وَبِحُجَّتِنَا أَخْرَانِ دَعَاكَ رِزْيَاقِ أَقْلٍ مَذْكُورِ
 شد **فصل چهارم** در بیان زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 است که مخصوص من است با ایام متبرکه **اول زیارت روز عید** در حدیث
 معتبر از ابن ابی خضر منقول است که حضرت امام رضا عم باو گفت که ای ابن
 ابی خضر هر جا که باشی حاضر شو بود عید غدیر بن در دلی امیر المؤمنین ۳
 بدرستی که حق تعالی میسر در در این روز از هر قوم من و زن من منزه گناه شست
 ساله را و از او میگذرد از آتش جهنم دو برابر آنچه از او کرده است در هر ماه رمضان
 و در شب قدر و در شب فطر و یکدم در ایام و در برابر است با هزار در هم
 کوبه برادران من من عارف بحق اهل بیت بدیده و عطا بیدادان من فریاد
 بکن و شاد کن در این روز هر مؤمن و مؤمنه را پس من بود که ای اهل کفر خدای
 هم بشما حق بسیار داده است و شما از انجاعت هستید که خدا دل ایستاد برای
 ایمان امتحان کرده است پس ستم خوار و مظلوم و امتحان کرده است و اید بن شما
 و غیره پیشی و بلا بخشی پس هر مؤمن میکند و هر میگذرد از شما خداوندی که فرستد
 بلاهای عظیم است و آنست که اگر من هم فضیلت ای و در دنیا چنانچه باید بداند هر آنکه
 صلاح کند با ایشان هر روز در مریه معاصی کند و بداند که علمای این روز
 سه زیارت نفل کرده اند **زیارت اول** زیارتی است که در زیارت چهارم
 اند زیارت مطلقه گذشت و در زیارت جامع خواهد آمد و چون در حدیث

*زیارت حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه و آله
 در روز عید غدیر*

اشعار و بخش برین روز بنویسد و زیارت مطلقه را در کتب **زیارت دوم** زیارتی است که شیخ
 مفید و شیخ شامی علیهما السلام در این روز بیان کرده اند که حضرت امام حسن عسکری صلی
 علیه و آله در سالی که معظم علیه السلام حضرت را طلبید بود و در روز عید غدیر حضرت امیر
 المؤمنین صلوات الله علیه و آله را با این لفظ زیارت کرد و شیخ مفید گفته است که چون اراده
 زیارت نماید بایست برود در قبره منور و رخت طلب نماید بر ای رات را مقدم دار و حاضر
 شو و بر بنویس یک صریح مقدس و پشت بقبله دلبر بر فرض صحیح بایست **و بکنی**
 السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ طَائِمَ النَّبِيِّينَ وَيَسِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَيَقْوَمُ رِيت
 الْعَالَمِينَ آمِينَ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ وَعَنْ نَجْوَاهِمْ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاحِشِ مَا اسْتَجَلَا
 وَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى ذَلِكَ كَلِمَةً وَرَحْمَةً لِنَفْسِكَ وَرِكَائِدِ صَلَوَاتِهِ وَتَحِيَّاتِهِ وَأَتَى عَلَى
 أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قَمَلًا بَكِيَّةً الْمُتَسَرِّعِينَ وَبِعِبَادِهِ الْقَسَالَةَ الْكَلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَبَيْتَ الْكَافِرِينَ وَوَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَوَلِيَّ رِيتِ الْعَالَمِينَ
 وَوَلِيَّ لَاحِقِ وَوَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِنَفْسِكَ وَرِكَائِدِ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَنْبِيَاءِ سَائِرِينَ فِي خَلْقِهِ وَبِحُجَّتِهِ الْبَالِغَةِ عَلَى
 عِبَادِهِ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَدِيمِ وَبِعِبَادِهِ الْمُسْتَقِيمِ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا
 أَكْبَرَ الْعَظِيمِ الْكَذِّبِمْ وَبِحُجَّتِهِمْ فَغَنَرْنَا لَوْ أَنَّ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَسْتَبَا اللَّهُ وَنَفْسُ كُونِ وَصَدَقَتْ بِالْحَقِّ وَنَفْسُ كُونِ وَجَاهِدَتْ وَهَمَّ
 مَجْحُورٌ وَعَبَدَتْ اللَّهَ مُخْلِصًا كَلِمَةً لِمَنْ صَادِقٌ وَبِحُجَّتِهِمْ أَنْتَ الْبَقِيَّةُ الْكَافَّةُ
 اللَّهُ عَلَى الْعَالَمِينَ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَبِعُسُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِمَامِ
 الْمُتَّقِينَ وَوَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحْتَجِّينَ وَرَحْمَةً لِنَفْسِكَ وَرِكَائِدِ الْكَلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ

وَوَصِيَّةٍ وَوَأَيْتٍ عَلَيْهِ وَأَمِينُهُ عَلَى سِرِّهِمْ وَخَلِيقَتُهُ فِي أَمْتِهِ وَأَوْلَى مِنْ أَمِينٍ
بِإِذْنِهِ وَصَدَقَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ حَقَّ شِرْكِهِ مَا أَنْزَلَ
فِيكَ فَصَدَّقَ بِأَمْرِهِ وَأَنْجَبَ عَلَى أَمْتِهِ قَوْمَ طَاعَتِكَ وَوَلَا يَنْبَغُ وَوَعَدَ
عَلَيْهِمْ الْبَعْثَ لَكَ وَجَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَ اللَّهُ كَذَلِكَ
ثُمَّ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلِيمٌ فَطَالَ أَلْتِ قَدْ بَلَغْتَ قَضَائِي اللَّهُمَّ بَلِّغْ أَلْتِ اللَّهُمَّ
أَشْهَدُ وَكُنْ بِكَ شَيْبًا وَطَلِّمًا بَيْنَ الْجَاهِلِينَ كَلِمَةَ اللَّهِ جَاهِدًا وَلَا يَنْبَغُ بَعْدَ
ذَلِكَ جِهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَبَيْتُ بَعْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّ
اللَّهُ تَعَالَى مُقَرَّبٌ لَكَ بِعِيدِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيَسْئَلُ بِهِ أَجْرًا يَكْفِيهِمَا
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي كَلَّمَكَ بِإِيَّتِكَ التَّخَوُّلُ وَأَخَذَ لَكَ
الْعَهْدَ عَلَى الْأَمْرِ بِذَلِكَ التَّسْوِيلِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَلُكَ وَأَخَذَ لَكَ نَاصِحًا
اللَّهُ يَنْفِي سِمْكَ فَإِنَّ اللَّهَ نَفِيكَمُ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّ لَهُمُ الْبَعْثَ يُفَالِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَلَى عَلَيْهِمْ حَرَامٌ فِي التَّوْبَةِ
وَلَا يُحْجِلُ وَالْقُرْآنُ وَمَنْ أَوْفَى بِعَيْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشْرُوا بِسَبْعِ الْوَالِدِ
بِهِمْ وَذَلِكَ عَلَى الْقَوْمِ الْعَظِيمِ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِلُونَ السَّائِحُونَ الَّذِينَ
الْمُجَاهِدُونَ الْأَمْرُ فَنَدَّ بِالْمَعْرِفَةِ وَالنَّهْوِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَيَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّائِثَ فِيكَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
الْأَمِينَ وَأَنَّ الْعَاوِلَ بِكَ عَيْتُكَ عَائِدَةً مِنَ الَّذِينَ الْقَوْمِ الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
مُسْتَبِيحًا فَاتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا الشُّرُوكَ فَتَمُوتُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَاصِلٌ مِنْ أَمْرِهِ
سِوَاكَ وَوَعَدَ مِنَ الْحَقِّ مَنْ عَادَكَ اللَّهُمَّ تَسْمِعًا لِأَمْرِكَ وَأَطْعَمًا لِقَبْضَتِكَ

الاقرب

عادل
وَأَنَّ الْعَاوِلَ بِكَ
عَيْتُكَ عَائِدَةً مِنَ
الَّذِينَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
مُسْتَبِيحًا فَاتَّبِعُوا
وَلَا تَتَّبِعُوا الشُّرُوكَ
فَتَمُوتُوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَاللَّهُ وَاصِلٌ
مِنْ أَمْرِهِ سِوَاكَ
وَوَعَدَ مِنَ الْحَقِّ
مَنْ عَادَكَ اللَّهُمَّ
تَسْمِعًا لِأَمْرِكَ
وَأَطْعَمًا لِقَبْضَتِكَ

الشيعة

الْمُسْتَعِينِ فَاصْدُقْنَا بِمَا نَدَّ وَأَنْزَلَ عَلَيْنَا الْوَيْسَاءَ وَوَعَدَ اللَّهُ تَعَالَى
الْمُسْتَعِينِ بِاللَّعْنَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَمَنْزَلِ الْوَيْسَاءِ وَاللَّعْنَةِ وَعَلَى كَلِمَةِ الْبَيْتِ
تَأْدِيرًا وَعَنْ النَّاسِ مَا فَيَا غَائِرًا وَإِذْ أَحْبَبْتِ اللَّهَ سَاطِعًا وَإِذَا أُطِيعَ اللَّهُ دَانِيًا وَمَلَأَ
عَمْدَ الْبَيْتِ عَامِلًا رَامِيًا لِمَا اسْتَحْبَبْتَ طَائِفًا لِمَا اسْتَرَدَيْتَ مُبَادِعًا مَا جَلَّتْ مِنْظَرًا
مَا وَوَعَدْتِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَتَيْتِ ضَارِعًا وَلَا أَمْسَكْتِ مِنْ حَقِّكَ جَانِعًا
وَلَا أَحْبَبْتِ مَنْ جَاهَدْتِ مَا صَبَّحْتَ نَائِلًا وَلَا أَطَهَرْتِ الرِّمَاحَ عِخْلًا فِي مَا بِي فِي
مُدَاهِجًا وَلَا وَهَنْتِ لِمَا صَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا مَنَعْتِ وَلَا اسْتَمْتَكْتِ مِنْ طَلَبِكَ
مَنْ يَأْتِي مَعَادَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ بَلْ أَوْطَلْتَ أَحْبَبْتِ ذَلِكَ وَقَوَّيْتِ كَيْدَ أَمْرِكَ
وَذَكَرْتِ لَهُمْ مَا أَذَكَرُوا وَوَعظمتهم مَا أَعظفهم وَوَعظمتهم مَا أَعظفهم وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتِ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَقَّ دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَابِهِ وَوَعَدْتِ
إِلَيْهِ بِأَحْسَنِ مَا أَلَمَ أَعْدَاكَ الْحَجَّةَ بِقِيَامِهَا إِيَّاكَ لَتَكُونَ الْحَجَّةُ لَكَ عِلْمًا مَعَ مَا لَكَ
مِنْ الْحَجِّ الْبَالِغَةِ مَا جَمَعْتَ حُلُومَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَتِ اللَّهَ
وَجَاهَدْتِ فِي اللَّهِ صَابِرًا وَأَجَدْتِ بِنَفْسِكَ مَحْسَبًا وَعَمَلَتِ بِلِطَائِمِهِ وَأَتَبَعَتْ سَنَةَ
بِنَفْسِهِ وَأَقَتِ الْقَتْلُوعَ وَأَبَيْتِ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَوَعَدْتِ مِنَ الْمُنْكَرِ
مَا اسْتَطَلَعَتْ بِنَفْسِهَا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَغْبًا يَأْتِيهَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تُحْضِلُ بِالْقَوَائِبِ وَلَا تُخْفِنُ
عِنْدَ الشَّرِّ أَيْدِيَهُمْ مِنْ حُبَارِبِ أَفْئِكَ مَنْ حَسِبَتْ عَيْتُ ذَلِكَ الْبَيْتِ وَأَفْتَى عَلَى
بِأَطْلَاعِكَ وَأَنْزَلَ عَلَى الْمُنْكَرِ لَعْنَةً جَاهَدْتِ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَوَعَدْتِ
عَلَى الْأَرْضِ صَبْرًا أَحْسَنًا وَأَنْتِ أَوْلَى مِنَ أَمْرِ بِاللَّهِ وَوَعَدَ اللَّهُ لَمْ يَجَاهِدْ
وَأَبْنُ الصَّخْرَةِ فِي دَارِ الشَّرِّ وَالْأَرْضِ شَحِيحَةٌ تَهْتَدُ لِرَبِّهِ وَالشَّيْطَانُ يُعْبَدُ بَعْدَهُ

خوالفها

عاصبتك

مداهنا

نم يخافنا

وَأَنْتَ الْغَائِبُ لَا تَرَى كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلَ عِزَّةٍ وَلَا قِصَّةَ نَهْمٍ حَسَنَةً وَلَا أَسْئَلَةَ
النَّاسِ جِعَالًا أَنْ مَسْتَقِيمًا اخْتَصَمْتَ بِاللَّهِ نَعْرَدَتْ وَأَنْتَ الْأَجْرُ عَلَى الْأَمَلِ
فَهَيْدَتْ وَأَيَّدَكَ اللَّهُ وَهَدَاكَ وَأَضَلَّكَ وَأَجْبَاكَ فَأَتَتْكَ أَفْعَالُكَ
وَلَا اخْتَصَمْتَ أَقْوَالَكَ وَلَا تَقَلَّبْتَ أَحْوَالَكَ وَلَا أَدْعَيْتَ وَلَا أَفْتَيْتَ عَلَى
كُذُوبٍ وَلَا شَرِهْتَ إِلَى ائْتِطَامٍ وَلَا دَسَسْتَ الْأَنْفَامَ وَمَنْ تَقَرَّرَ عَلَى بَيْتِي مِنْ بَيْتِكَ
يَقِينُ مِنْ أَمْرِكَ هَدَى إِلَى الْحَقِّ وَالْحَقُّ إِلَى عَيْشِ الْمُسْتَقِيمِ أَسْمَدُ شِمَادَةٌ حَقٌّ وَأَقْرَبُ
بِاللَّهِ اسْمٌ صِدْقٌ أَنْ تَحْتَدَّ أَوْ كَرِهَتْكَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَادَانِ الْخَلْقِ وَأَنْتَ
مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَقَرِينُهُ وَأَخُوهُ سَوْلٌ وَوَعِيْبِي
وَوَارِثُهُ وَأَنْتَ الْغَائِبُ لَكَ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَمِنَ فِيهِمْ كَعَسْرِيكَ وَلَا يَنْتَ
بِاللَّهِ مِنْ سَجْدِكَ وَقَدْ مَلَّ مِنْ صَدْعِكَ وَمَنْ يَجِدُ إِلَهَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
بِكَ وَهُوَ قَوْلِي بِقِيَمَتِي وَاقِ لَعْنَتَ رَأْسِ نَابٍ وَأَمْرٌ وَعَمَلٌ مَا جَاءَهُ أَهْدَى
إِلَى مَا يَنْبَغِي مِنْ لَيْلِي فَصَلِّكَ لِأَخِي وَوَرِكَ لَا يَطْفَأُ وَإِنْ مِنْ سَجْدِكَ الْقَلُومُ
الْأَشَقُّ مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَكَلَامِي إِلَى الرِّسَالَةِ وَالْعَدَّةُ لِلْعِبَادِ
قَوْلِي لَقَدْ وَصَّيْتُكُمْ فِي الْأَوْلِيَاءِ مَسِيئَتِكُمْ وَأَعْلَى فِي الْأَمْزَجِ دَرَجَتِكُمْ وَبَعَثْتُكُمْ
مَلَائِكِي عَلَى مَنْ طَالَفَكَ وَحَالَ بَيْتِكَ وَبَيْنَ مَنْ أَيْبَسَ إِلَيْكَ فَكَلِمَةُ اللَّهِ مُسْتَحْلِي لِرَبِّهِ
مِنْكَ وَزَانِدُ الْحَقِّ عَنْكَ وَأَسْمَدُ أَمَامِ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ يَطْفَعُ وَجُوهَهُمُ الْمَنَانُ
وَهُمْ فِيهَا كَالْحَيَّةِ وَأَسْمَدُ أَنْتَ مَا قَدَّمْتَ وَلَا أَسْمَدُ وَلَا تَقَلَّبْتَ وَلَا أَسْمَدُ
إِلَّا بِأَمْرٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتُ وَالَّذِي فَطَنَ بَيْتِي لَعَنَ نَظَرَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ أَغْرَبَ بِاللَّيْثِ قَدَمَا فَكُلَّ يَا قِيَامُ أَنْتَ بَيْتِي بَيْتُ لَهْرُونَ مِنْ مَن

للإمام

إِلَّا أَنْتَ لَا يَتَّبِعُ بَعْدِي وَأَعْمَلُكَ أَنْ مَوْلَاكَ وَحَيُّ نَفْسِي وَمَعَالِي سُنِّي فِي اللَّهِ
مَا كَذِبْتُ وَلَا صَلَّيْتُ وَلَا صَلَّيْتُ وَلَا كَلِمَتٌ مَا عَمِدَ إِلَيَّ وَفِي وَإِنِّي لَعَلَّ بَيْتِي مِنْ
كَلِمَتِي بَيْنَهُمَا الْعَيْشِيَّةِ وَبَيْنَهُمَا الْبَيْتِيُّ وَإِنِّي لَعَلَّ الْقَلْبُ فِي الرَّأْيِ لَفَطُهُ لَفَطًا صَدَقَتْ
وَاللَّهُ وَقُلْتُ لِحَقِّ فَلَغَنَ اللَّهُ مَا مِنْ سَأَلَكَ مِنْ نَأْوَاكَ وَاللَّهُ جَلَّ أَسْمُهُ يَقُولُ
هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مِنْ قَوْمِ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَلَا يَنْبَغِي وَأَنْتَ وَبَيْتِي وَآخِرُ رُسُلِهِمُ وَالَّذِي عَنْ رُسُلِهِمُ وَالَّذِي نَقَلَ الْقُرْآنَ
بِتَفْصِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْفَاعِلِينَ أَحْسَنَ عَيْشًا وَأَمْحَاةً
مِنْهُ وَغَفْرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمَ نَبِيًّا نَبِيًّا لِحَاجِ
وَعِبَادَةِ الْجِدِّ لِحَقِّهِمْ كَمَنْ بِاللَّيْلِ وَالْيَوْمِ الْأَمْرُ بِجَاهِدِكَ سَبِيلَ اللَّهِ لَا يَسْتَوِي عِنْدَ اللَّهِ
وَأَعْلَى لَأَيْدِي الْقَوْمِ الْفَالِغِينَ الَّذِينَ أَسْرَوْهَا حَيْدًا وَجَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ مِنْ حَرْبِ عِنْدَ اللَّهِ وَأَوْلَى لَهُمُ الْعَالَمِينَ وَبَيْتِي بِبَيْتِهِمْ
بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرُسُلًا وَصَبَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نِعْمٌ يَقُومُ حَالِ دِينٍ فِيهَا الْبَدَأُ أَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَحْسَنُ عَقْلًا وَأَسْمَدُ أَنْتَ الْمُحْسِنِينَ بِمَدْرَةِ الْعَمَلِ الْخَالِصِ لِحَاجَةِ اللَّهِ لَمْ يَتَّبِعْ
بِالْهُدَى بَدَلًا وَمَنْ فَخَّرَكَ بِعِبَادَةٍ فَتَيْكَ أَصْلًا فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْجَبُ لِبَيْتِهِ
مَكَانَ اللَّهِ وَعَلَيْهِ وَاللَّهِ فَيْتُكَ دَعَى تَهْنِئَةً أَسْرًا بِإِظْهَارِهَا أَوْلَاكَ لَا يَسْتَوِي الْعِبَادَةُ
رِيئًا نَبِيًّا وَغَيْرًا نَابِيًّا لَهَا نَبِيًّا وَحَصًّا لِلدَّابِطِ وَقَطْعًا لِلْبَعَا فِيهَا اسْتَفْقَ مِنْ
فِيئَةِ الْفَائِضِينَ وَالْحَقُّ فِيكَ الْمُنَافِضِينَ أَوْ حَلِي كَيْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا لَكُتَ بِمَا لَكُنْتَ وَأَلَسْتَ بِعَيْشِكَ مِنْ
أَقْبَابِ مَنْ مَسَّ عَلَى قَلْبِهِمْ أَنْ زَانَ الْمَسِيرَ وَنَصَفَ فِي رُفْعَاءِ الْحَيْبِ وَخَطَبَ وَأَسْمَعُ

ولا كذبت

فَدَاغًا نَارًا نَمَّ سَأَلَهُمْ فَجَاءَ فَجَاءَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ خَالِدًا اللَّهُمَّ أَسْمَدُكُمْ فَكَانَ
أَكْتُبُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَخَالَ إِلَى أَبِيهَا فَحَدَّثَكَ بِبَيْتِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَعِيَ لِأَهْلِ
تَحَدَّ عَيْنِي مَعِيَ لِأَهْلِ الْكَلْبِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
مَنْ خَدَّ لَمْ فَخَالَ عَيْنِي بِاللَّهِ فَبَلَغْتَ عَلَى نَيْبِهِمُ الْإِكْلِيلُ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
وَلَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلِ هَؤُلَاءِ مَا كَادَ يَهْدِيكُمْ بِالْأَهْلِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قُرَيْشٍ
فَبَلَغْتَ مِنْ دُونِهِمْ سَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُمْ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى
عَالِي الْكُفْرَانِ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لِمَا ظَلَمُوا وَاللَّهُ مَعِ الْغَالِبِينَ فَصَلَّ
بِيَوْمِهِمْ مِنْ بَيْتِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يَقُولُونَ الصَّلَاةَ دِينًا لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهُمْ إِلَّا كَالْعُتُورِ عَلَيْهِمْ يُقَالُ اللَّهُ وَمَسْئُورُهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا فَكَرِهَ اللَّهُ أَنْ يَتَّبِعَهُمُ الْعَالَمِينَ لَنَبَأْنَا آسَافًا أَنْ لَمْ تَأْتِ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَأَلْبَسْنَا مَعَ الْكُفْرَانِ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ
فَالْعَنَ مِنْ عَارِضَهُمْ وَأَسْتَجِبْ قَوْلَهُمْ وَكَلِمَتَهُمْ وَالَّذِينَ طَلَّقُوا الْأَيْمَانَ
يَبْقَلُونَ أَتَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمُنِيبِينَ وَيَسِّرْ لِي يَسِيرِينَ وَأَقِلْ الْعَالَمِينَ
وَأَنْ هَدَى الْإِسْلَامَ وَتَحَرَّرَ مِنْ كَلْبِهِ وَوَجَّهَتْهُ وَجَّهَاتِهِ وَيَطْعَمُونَ
الْعُلَمَاءَ عَلَى حُبِّهِمْ سِكِينًا وَنَيْمًا وَأَسْمَى أَيْمَانِهِمْ لِيَجْرِيَ اللَّهُ لَكُمْ لَنْ يَدُومَ خَيْرٌ مِنْكُمْ
وَلَا تُسْكُرُوا وَفِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى دِينِي شَرَفًا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَكَوَالِ صَالِحِي
وَمَنْ فَوْقَ شَيْءٍ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتْلُونَ وَأَنْتَ الْكَاطِمُ لَلْغَيْظِ وَالْعَافِي
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسْبِينَ وَأَنْتَ الْكَافِرُ فِي الْأَسَاءَةِ وَالْقَوِيُّ وَالرَّحِيمُ

الْمُطَهَّرُ

الْبَيْتِ

الْبَيْتِ وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَاللَّهُمَّ بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
مَنْ خَدَّ لَمْ فَخَالَ عَيْنِي بِاللَّهِ فَبَلَغْتَ عَلَى نَيْبِهِمُ الْإِكْلِيلُ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
وَلَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلِ هَؤُلَاءِ مَا كَادَ يَهْدِيكُمْ بِالْأَهْلِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قُرَيْشٍ
فَبَلَغْتَ مِنْ دُونِهِمْ سَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُمْ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى
عَالِي الْكُفْرَانِ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لِمَا ظَلَمُوا وَاللَّهُ مَعِ الْغَالِبِينَ فَصَلَّ
بِيَوْمِهِمْ مِنْ بَيْتِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يَقُولُونَ الصَّلَاةَ دِينًا لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهُمْ إِلَّا كَالْعُتُورِ عَلَيْهِمْ يُقَالُ اللَّهُ وَمَسْئُورُهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا فَكَرِهَ اللَّهُ أَنْ يَتَّبِعَهُمُ الْعَالَمِينَ لَنَبَأْنَا آسَافًا أَنْ لَمْ تَأْتِ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَأَلْبَسْنَا مَعَ الْكُفْرَانِ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ أَنَا اللَّهُمَّ
فَالْعَنَ مِنْ عَارِضَهُمْ وَأَسْتَجِبْ قَوْلَهُمْ وَكَلِمَتَهُمْ وَالَّذِينَ طَلَّقُوا الْأَيْمَانَ
يَبْقَلُونَ أَتَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمُنِيبِينَ وَيَسِّرْ لِي يَسِيرِينَ وَأَقِلْ الْعَالَمِينَ
وَأَنْ هَدَى الْإِسْلَامَ وَتَحَرَّرَ مِنْ كَلْبِهِ وَوَجَّهَتْهُ وَجَّهَاتِهِ وَيَطْعَمُونَ
الْعُلَمَاءَ عَلَى حُبِّهِمْ سِكِينًا وَنَيْمًا وَأَسْمَى أَيْمَانِهِمْ لِيَجْرِيَ اللَّهُ لَكُمْ لَنْ يَدُومَ خَيْرٌ مِنْكُمْ
وَلَا تُسْكُرُوا وَفِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى دِينِي شَرَفًا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَكَوَالِ صَالِحِي
وَمَنْ فَوْقَ شَيْءٍ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتْلُونَ وَأَنْتَ الْكَاطِمُ لَلْغَيْظِ وَالْعَافِي
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسْبِينَ وَأَنْتَ الْكَافِرُ فِي الْأَسَاءَةِ وَالْقَوِيُّ وَالرَّحِيمُ

القياس ينادي المؤمنين بالصحاب سر البقرة يا اهل بيعة النخلة حتى
 استجاب لهم قوم قد كلفتمهم المنيمة ونكحت دونهن المعونة فنادوا اليهم
 من المشركين وندب الله تعالى بالقرية وذلك قول الله جل و علا
 من بعد ذلك على من يشاء وانت طائر اود بصرة القبر فانك بعظم الاب
 ذوق جبين اذ اعظم الله حور المناضلين وقطع دابن الكافرين واحل لبي
 ربي العالمين ولقد كان اعاهد بالله من قبل لا يؤنون الا ذبا فكان
 عهد الله مسوقا لا من لا يات لجة البالغة والمجحة الواضحة والنية
 الشايعة والبرهان المنبرهنا لك بما اتاك الله من ضلوتنا انك
 ذي الجهد سمدت مع النبي صلى الله عليه واله جميع طوبى ومغارة
 تحل الائمة امامة وتضرب بالسيف قدما ثم لحسنك المنور
 بصيرتك في الامور اترك في المواظف وكلمة ملك امين وامين امير
 صدك عن امضاء عزيمك فيه الشوق واسع عيونك في منيرة الحق فظن
 المجاهلون انك عجزت عما اليه ائمتهم صلوات الله عليهم اجمعين
 ولقد اوتحت ما اشكل من ذلك بين قوم وامر يبعو لك صلى الله
 قد روى الخوارج القلوب بصر الحيلة ودهنا حاجر من تقوى الله فيدهما
 راحي العينين ويؤمنون من صمتها من لاص صبره في الذين صدقت حصر
 المبطون واذا ترك التاكيد فقالا لا تريد العزم نقلت لها العزم
 ما ترويدان العزم لكن ترويدان العزم فاحذرت البيعة عليك ما
 وجدت الميثاق بخدا في التفان فلما بينهما على فيكهما اغفلا وماذا

وما

وما استغفرا وكان عاقبة من فاحضرا ثم تلاها اهل الشام فبشرتهم اليهم
 بعد الاغيار وهم لا يدرون دين الحق ولا يتدبرون القرآن كمن يلعن
 ضالون وبالدني انزل على محمد منك كافرين ولا هيل اهل الجاهل
 ناصرون وقد امر الله تعالى يا تبا عليك وندب المنيمة الى يقول فقال
 عن جبل بالها الذي اسوا قوامه وتوابع الشا وتبين مولاي بلي
 ظهر الحق وقد نزل الحلق واوتحت الشين بعد الدروس والعتك تلك
 سايقة الجهاد على صدق النبي ولك فضيلة الجهاد على حقيق الدنيا
 وعدون عدو الله جاهدا في سؤل الله يدعي بالطلا ويحكم جازم وبناس
 عاصبا ويدعو احببه الى التار وثمان الجاهد فينادي بين الصغين
 التوابع الوقاح الى بعثته ولما استسقى فسقى الكعبن وقال قال في
 رسول الله صلى الله عليه واله اخبرك من الدنيا ضياع من لبي
 ونفقت الغنمة الناعية فاعنى منه ابو العاريد الفزارج فقتله
 فعلى ابي العاريد لعنة الله ولعنة ملائكته ورسله اجمعين وقيل من
 سلك سبفه عليك وسلك سيفك عليه يا امي المنيمة من المشركين
 والمناضلين الى يوم الدين وعلى من يفي بما ساءك وكلمه يكرهه والمخض
 عينه ولم يبق او اعان عليك يبداد لسان او فعد عن نصرته او
 خذل عن الجهاد معك او عطف فضلك ومجد صفك او عدل بك
 من حلك الله او لا يده من نفسه وصلاوات الله عليك ورحمة الله
 وبركاته وسلامته وتحياته وعلو الاخرة من الاك الطاهرين

والطس

والمؤمنين

آية محمد محمد فالأمر لا يجب ولا يخطب إلا بظهور بعد مجده صلى الله عليه وسلم
الظاهر الزاهر سبته النساء قد كان مرة منها ذلك وسماوة السيدين
سلا لثناك وغيره المصطفى صلى الله عليه وسلم وقد اعلى الله تعالى على الأمتين
ودجبتك ووزع صفك من أن كان فضلكم وشرككم على العالمين فاذهب عنكم
الرجس وقهر الكوفاة قال الله جل وعز إن الإنسان خلق هلوفا إذا امت
الشرع وما إذا استعجزوا عن الإسلام فاستخفى الله تعالى بنبية المصطفى
فانت يا سيد الأوصياء من جميع الخلق فأعمر من ظلك من الحق ثم أفرقت
سهم وري القوم في ملكك أن أطاوه عن أهله حودا فلما آل الأمر إليك أجمعهم
على ما أجب يا ربهم عن ما عينا الله لك فأنتم من جنسك وما من الأبياء
علمهم السلام عند الصدق ومدوم لا نصارى أشهدت في نبيات صلى الله عليه وسلم
الذي يبع عليه السلام إذ أحببت كما أطاوت كما أطاع ابنه عبد صابرا
محمدا إذ قال له يا نبي إني أعطي المنام إني أذبحك فاطمأنا ما أترى
فلا يا أبت اعلى ما قرأ سجدة في آيات الله من الصابرين وكذلك أنت لما
أما تلك النبي صلى الله عليه وآله وأمر أن يصح في مرقده وأيقا لثناك
أسرعت إلى اجابة مطيعا وليفك على القتل من لنا مشك الله تعالى ما عنتك
وإن عن جليل بفلك يعق لم جل دون ومن الناس من يترى نفسه ابتغاء من هيات
ثم تحسنت يوم صفتين وقد رفعت المصاحفة ومكركا من من لثناك هرب
الحق واتبع القن أبنت حسنة هروفا أو امره من صغره فمير فقروا
عنه نصر وذي يادي بهم ويقول يا قوم إنما أنتم به وراة ربكم الرحمن فاتبعوه

اطيعوا

واطيعوا أمره قالوا إن نوح عليه عالمين حتى يرجع اليناموس وكذلك لما
رفعت المصاحفة قلت يا قوم إنما أنتم بها وصدقتهم تعصون وخالقوا لثناك
واستدعوا نيبا حكيمين فأبنت عليهم وبهرات إلى الله من يعلمهم وقد منته
الهم فلما أسفر الحق وسفر المنكر دعاهم في بال الله والجرور عن العصدا خلتوا
من بعدة وأنى ملك على سعة الحكيم الذي أبنته وأحبته وصغرتة وأبا حيا
ذنبهم الذواتة فوه وأت على فح بصيرة وهذا وهم على سنن صلاحه وهمي
فما زالوا على المظالم معتبين وفي الحق متى دبر حتى إذا قام الله وقال لهم
فأما من يسفك من عاندك فسوي وهو أيضا تحسنتك من سعد مبدد وصلاوة الله
عليك عاوية وسراحة وعاكفة ودا هبة فاجتبط المادع وصفتك ولا يجتبط
الكا من فضلك أنت أحسن الخلق عبادة وأظهم زهادة وأدبهم من الله
أنت حذود الله محمدك وفللت صال الما بين بسيفك تحسنتك من
بينناك وتترك شعور انسية بيبيك وتكشف لبس الباطل من أي حق
لأنما خذك في الله في ملة لا ثم وفي مدح الله تعالى لك حتى عن مدح المادحين
وتقريط الوصفين قال الله عز وجل المؤمنين رجال أصدقوا ما عهدوا الله عليه
فهم من قلة حسنة ومنهم من ينسفر وما بدلو ابتداء ولا ما رأيت أن قتلت لها
أنت كفى والها سيطر والمارئين وصدقك رسول الله صلى الله عليه وآله
وعده فاذت بعهدك قلت أما أن أن تحسنت هذين من هذه أم من بعث الشفاط
واقفا بارك على ابنته من ربك وتصير من أمرك فادم على الله مستبشر بسيفك
الذي با بعتر به وذلك هو العوز العظيم اللهم العن قنلة آيبا نيك

وَاَوْجِدُكُمْ فِي سُبُلِ الْمَقَاتِلِ وَأَنَا أَكْبَرُكُمْ بِمَا نَدَّاهُ فِيكُمْ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 حَقُّهُ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَجَدَّاهُ فِيكُمْ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَجَدَّاهُ فِيكُمْ
 كَرُّهُمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَيْمُنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَنْصَادَهُمْ
 اللَّهُمَّ الْعَنْ طَائِفَةَ الْمُشْرِكِينَ وَقَائِلِيهِ وَالْمُنَافِقِينَ عَدُوَّهُ وَنَاوِيهِ وَالزُّلْمِيْنَ بِرَسُولِهِ
 وَظُلْمِيهِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْعَنْ أَهْلَ طَائِفَةٍ وَأَهْلَ صِغَالٍ لِيُحْمَدُوا بِاللَّغْوِ وَكُلَّ مَشْرِيءٍ
 نَاسَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ طَائِفَةَ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَائِشَةَ
 سَيِّدَةِ الْمُرْسَلِينَ وَآلِهَا الطَّاهِرِينَ وَأَجْعَلْهَا بَيْتًا مُمْتَلِكًا وَيَوْمَ لَا يُعْتَمَدُ مِنَ الْعَالَمِينَ
 إِلَّا مَعَهَا الَّذِينَ لَا حَوْفَ فِي عِلْمِهِمْ وَلَا هَمٌّ فِي خَيْرِ قَوْلٍ **زيارت مسموم** روايته
 گوید است سيد بن طاووس رضي الله عنه كفته است كه روايت كرده اند چنانچه از صاحب
 از محمد بن احمد صفواني كه در كتاب خود روايت كرده است بسند خود از امام جعفر
 صادق عليه السلام كه فرمود كه هر گاه در روز عيد غدیر نزد نبی مریض یا علی المرتضی
 صلوات الله علیه بایستی نوديك قنآن حضرت بود بعد از نماز و دعا و آن مرد مریض هر گاه
 در كن بایستی اشاره كن بجواب آن حضرت بعد از نماز و دعا **اینت** اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى
 وَرَبِّكَ وَأَخِي بَيْتِكَ وَقَوْمِي وَوَجْهِي وَجَبَلِيهِ وَوَجْهِي بَيْتِي وَوَجْهِي بَيْتِي
 وَقَوْمِي وَمَعُونِي وَطَائِفَتِي وَأَمِينِي وَقَوْمِي وَكَثْرَتِي وَوَجْهِي بَيْتِي الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
 وَأَبْنِي ذُرِّيَّتِي وَنَابِي عِلْمِي وَنَاوِي حُجَّتِي وَالدَّاعِي إِلَى الشَّرْقِيَّةِ وَالْمُنَافِقِينَ عَلَى سُنَّتِهِ
 وَخَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْفِرَقِ الْمُجْتَمِعِينَ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيَا لِلدَّعَاوِيِّينَ وَإِنِّي لَأَشْهَدُ
 أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ مِنْ بَيْتِكَ كَمَا جَاءَ فِي مَا اسْتَحْفَلُوا وَحَفِظُوا الشَّرْعَ وَحَقَّقُوا الشَّرْعَ وَحَقَّقُوا

قلم از محمد بن مایعیم حضرت امام
 حضرت آقا و نظام

صلوات الله عليه وآله

ملاذ

حَلَاكَتِكَ وَحَقِّ حَرَمِكَ وَأَنَا أَمْرٌ أَحْكَمُكَ وَدَعَا إِلَى سُبُلِكَ وَوَالِي أَوْلِيَاكَ
 وَعَادِي عَدَاكَ وَجَاهِدَاتِكَ كَيْفَ مِنْ سُبُلِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ عَنْ أَمْرِكَ
 مَا بَرَّ عَجَبًا مُقْبِلًا عَيْشِي مَذْرُوبًا لَأَنَا خُذْهُ فِي اللَّهِ لَوْ مَتَّ لَا يَمُحُّ حَقِّي بَلْعًا فِي ذَلِكَ
 الْيَوْمِ وَأَسْمُكَ إِلَيْكَ الْفَضَاءَ وَبَعْدَكَ مَخْلُصًا وَنَفَّحَ لَكَ بِحُجَّتِكَ حَتَّى أَنَا الْبَقِيَّةُ
 نَفْسِيَّةُ إِلَيْكَ شَيْئًا سَعْدًا وَإِيَّا قَوْمِيَا رَفِيًا ذِكْرًا هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أُمَّتِكَ وَأَصْفِيَا لِلدَّعَاوِيِّينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

دویم زیارت روزی که حضرت رسالت پناه صلوات الله علیه بر او است
 كه هفدهم ماه ربيع الاوّل موافق مشهور و این زیارت هفتین زیارت است و بسند
 معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات است که خصوصیت این
 روز ندارد و هر وقت که این زیارت را بجز آن روز خوب و چون علماء و خصوص
 این روز ذکر کرده اند مابین در آنجا ذکر کرده ایم **ضیغ شهید** و بیخ مفید و سید بن
 طاووس زینبی اشعری روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق در زیارت کرده
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه بر او هفدهم ماه ربيع الاوّل باین زیارت
 و قیل فیه و زیارت را بر او ای تقیر عظیم الشان محمد بن مسلم تقی فرمود که چون میاید
 بمشهد امیر المؤمنین در غسل زیارت کن و پاکیزه ترین جامها و خود را بپوش
 و بعد ربوی خوش خود را خوش بکن و بر قبا و با آرام دل و با آرام تن بپوش خود
 بپایند سلام بفرم و در هیچ مقدسه پس بوی جبهله بایت **سبی مرتبه** آنکه
 آنکه بکن **فکر** السلام علی رسول الله السلام علی خیر الله السلام علی
 البشیر الذی بر السراج المنیر و رحمة الله و بن کانه السلام علی انبیاء الله

و سبیلک

زیارت حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه بر او است

المنسكين وعباد الله الصالحين السلام على ملائكة الله الموحدين بهذا الحريم لهذا
القرن والذين يدهم **بمنزلة ربك قبي بدو ولكي** السلام عليك يا يحيى
الذوق صياحه السلام عليك يا عماره الا يقبوا السلام عليك يا وقي الا ولبنا
السلام عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا ابي ابي العظمى السلام عليك
يا طاهر اهل العباد السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الا يقبوا السلام
عليك يا عفته الا وليا السلام عليك يا زين المومنين الجماء السلام
عليك يا خالص الاخلاق السلام عليك يا ولي الامم السلام عليك
يا صاحب الحقين وخالق اللوح والقرآن عليك يا قائم الجحيم وكفى السلام عليك
يا من شرفت به ملكته ومنه السلام عليك يا بحر العلوم وكفى الفخر
السلام عليك يا من ولد في الكعبة وخرج في السماء بيته الكعبة وكان ثم ثوبه
الملائكة الا صغيا السلام عليك يا مصباح القديان السلام عليك يا من
حشم النبي بحجر بلجاء السلام عليك يا من بات على فراش خاتم الانبياء
وقاه بنفسه شره اعداء السلام عليك يا من ردت له الشمس ناسي سمعون
انصنا السلام عليك يا من ابحى الله سفينة فوج بايعهم وايمهم ايمهم حيث
انظمت الماء حيا لها ولها السلام عليك يا من تاب الله به ودا حبه على آدم اذ
غوى السلام عليك يا ملك الغيا الذي من ربه نجاة من تا حرمه هو عا
السلام عليك يا من خاب الثعبان ووثب الفلا السلام عليك يا امي اللوزير
ورحمه الله وبن كانه السلام عليك يا حجة الله على من كفر وانا اب
السلام عليك يا امام ووجه الانبياء السلام عليك يا معدن الحكمة وفضل

خ
وكيف

خ
قواف

انفاب

انحطاب السلام عليك يا من عند علم الكتاب السلام عليك يا من يوم الحساب
السلام عليك يا ناصر الحكم العادل في الحق اب السلام عليك انما المسكين بالانعام
في الجراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم الاخر اب السلام
عليك يا من اخلص بيته الى حلة نيرة وانا اب السلام عليك يا ناصر جبر وخالق المار
السلام عليك يا من دعاه صلى الا نام للبيت على فراجه فاسم نفسه لكبيره وجاب
السلام عليك يا من له طوبى وحسن ما به ورحمة الله وبر كانه السلام عليك
يا عظمة الدين وعلامة التاديب السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك
يا من نزلت في قصبه من رة العار وانا اب السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء
على السرايات السلام عليك يا مظهر الحجاب والايات السلام عليك يا امي
الغرائب السلام عليك يا حبيب الماعين وبناهرات السلام عليك يا خالق
ذئب في القلوب السلام عليك يا خاتم المعصي وبنين الكليات السلام عليك
يا من نجت من محلاته في الوفا ملائكة الترات السلام عليك يا من ناجى الى تولى
تقدم بين يدى حواء الصدفان السلام عليك يا والدا لاية البررة السادات
ورحمه الله وبن كانه السلام عليك يا نالي المعوت السلام عليك يا ورت
علم حرمه ورويت ورحمة الله وبن كانه السلام عليك يا امام المنعيت
السلام عليك يا عين الملك في السلام عليك يا عظمة المؤمنين السلام
عليك يا مظهر لؤلؤه من السلام عليك يا طهر وبن السلام عليك يا صل الله
المؤمن السلام عليك يا من تعدد في صلواته على المكين السلام
عليك يا نالي الصخرة من ثم الغائب وظهر الماء العين السلام عليك يا عين الله

خ
الوليت

انما طرقت ويدك النبا سيطرة ولسانه المغير صفة في بين يديه اجمعين السلام عليك
يا دارت علم النبيين وسنن مع عالم الآقلين والآخرين وصاحب لولا المخلوق
اذ ليابه من عن غايم النبيين السلام عليك يا بصير الذين وقائد الغم
المخاليق والذليل المبرر المصين ودمعة اسيرة وبن كانه السلام عليك اسم الله
الترقي وقبح المصين وجنير القوي ومير الموقر السلام عليك على العالم النبي
المخلص الصفي السلام عليك الكواكب الدريعي السلام على الامام ابي الحسن
عليه ورحمة الله وبن كانه السلام عليك الائمة الهدي ومصابيح الهدى و
واعلام السق وضاير الهدى وديما الهن وكف النور والعرش النوراني والنجمة
على اصل الدنيا ورحمة الله وبن كانه السلام عليك نور الانوار ووجه البحار
وقاليد الائمة الاطهار وقيم الجنة والنار والجزير عن الانوار المذمومة والكناف
مستفيد الشعة المخلصين من عظيم الاضرار السلام على المصومين بالكلية والفقير
ابن الخطار الكوفي السدي الاشارة المرقع في الكفاء بالبرقة الطاهرة التي
المسيرة ابنة الاكهار ورحمة الله وبن كانه السلام عليك نبا العلم الذي هم
بينه مخلوقون وجليله بعض منون وقنه يسكنون السلام عليك نور الانوار
وضياء نيرا الازهر ورحمة الله وبن كانه السلام عليك يا ولي الله ورحمة
وقالصة الله وخاصته ائمة الهدى والي الله لقد جاء هدت في سبيل الله حتى جهادهم
واقعت فيهم باج رسول الله صلى الله عليه واله وعملت خلا ل الله ورحمت
حرامه وشرقت اصكامة واقت الضلوع التي ان كرم واكرت بالاعرفون
ديت من المنكوب جا هدت في سبيل الله صابرا صاحبنا محمد ابا محبتنا عند الله

عنه
حرام الله

العليق

العليق انا جرحتي اناك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقك وارا لك
عن مقامك ولعن الله من لكعه ذلك فرقي به ائمة الله وملا لكته
واينبائه ورسلة ابي وال من والاك وما يدرك عاداك السلام عليك
ورحمته الله وبن كانه **بسم خور ابا بغير جينا وبن ابي سركي** اسمك
كشمع كلامي وشمس مطاي وائمه لك يا ولي الله يا البلاغ والهدى
يا من لا يبا حجة الله يا امين الله يا ولي الله ان بيني وبين الله حق وجعل
ذوقا قد انفلت طرحة منعتني من ان فاد وذيها ليقبل احسانني
وقد هربت الى الله حق وجعل ذلك كبحي من انتمسك على ستمه واسرطاك
ان حلفه وقرن طاعتك جلا عتبه وهو لا نك بموا لا يه كني الى الله لفيها
ومن النار جبري وعلى الذمير في **بسم با خور ابا بغير جينا وبن ابي سركي**
ولكي يا ولي الله يا حجة الله يا حجة باب الله في جوارك يسلك ان تشفع
له الى الله في قصاه طاجمه وبيح طلبته في الدنيا والاخرة فان لك عند الله
الجاه العظيم والشفاعه المفضولة واجعلني لامن لا ي من جهك وادخلني
في جوارك والسلام عليك وعلى جميعك ادم ونوح والسلام عليك وعلى
وكذلك الحسين والحسين وعلى الامامة القاهرين من ذريته
ورحمته الله وبن كانه **بسم ذي ارباب مؤمنه مات ان حضرت كه**
كه ده پست و **ديك ماه مبارك رمضان است** چون در روایت معتبره منقو
كه حضرت خرمه در دعوات ان حضرت بدرخانه ان حضرت آمد و بيا برين ان
فضايل ان حضرت را ياد كرد و بيا در گيت و مردمان را ياميد و نايد شد

عن مقامك
سرامك
ديني وعدد

وذلك و ذكر انك واللا بغير جينا وبن ابي سركي
بسم الله والحمد لله رب العالمين

وذلك و ذكر انك واللا بغير جينا وبن ابي سركي
ان حضرت خرمه

و چون آن فترت در زیارت هشتم که ذکر گویم مندرج بود بآن گفتار می آید که در این
 روز آن زیارت خوانده شود مناسب است و اصل آن زیارت در مجازات انوار ذکر کرده
 آن کسی خواهد با آنچه جمع نماید **چهارم** زیارت روز بیعت حضرت رسول است
 که روز بیست و هفتم ماه رجب است و بعضی از علما ذکر کرده اند که زیارت آن حضرت
 در این روز سبقت است و زیارت مخصوصی ذکر کرده اند و چون سند صحیح نیست
 بنظر ننشیده بود قیاس کنیم و لکن زیارت آن حضرت در ایام شریفه مثل سایر اعمال
 حیاتی افضل است خصوصاً که ایامی که اختصاص با آن حضرت دارد مثل روز ولادت
 آن حضرت که موافق شهر سیزدهم ماه رجب است و از حضرت صادق علیه السلام نقل است
 که روز هفدهم ماه شعبان بوده است و دیگری که آن حضرت هفت خوره است
 که نوزدهم ماه رمضان موافق شهر و بیست و شش آن حضرت برین شهرت رسول است
 خوابید که شب اقل ماه ربیع الاول است موافق شهر و بیست و شش بدر بردت
 آن حضرت شد که هفدهم ماه مبارک رمضان موافق احادیث معتبره و در روایتی
 که در جای حضرت رسول ص جلالت خود را ظاهر کرد در جنگ احد که سویی هفدهم
 شوال است و دیگری که فتح خیبر بردت معجزه ای آن جناب ظاهر شد که بیست و هفتم
 ماه رجب است و دیگری که بر دوش حضرت رسول بالا رفت که بیست و هفتم ماه
 رمضان است و در فتح بصره که پانزدهم جمادی الاخر است و دیگری که آفتاب را برای
 آن حضرت برگزید که هفدهم شوال است و دیگری که از جانب خدا منصوب شد
 از برای تبلیغ سوره براءه و ابو بکر از آله امر عزول شد و استحقاق آن حضرت
 برای خلافت و عدم استحقاق دیگران بر اهل بیت ظاهر شد که روز اول ماه ذی الحجه است

در روز

و دیگری که در خلافتی دیگر آن از آن مجید رسول ص استند و در خانه آن حضرت
 باز گذار شدند و دیگری که عرض است و دیگری که انگشتی در همان جهت کرد
 و فقر امامت در شانش نازل شد که روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه است و چون موافق
 شهر بود روز مبارک است و از این جهت نیز مخصوص آن حضرت است و دیگری
 که سوره اهل ای در شانش نازل شد است که روز بیست و پنجم ماه ذی الحجه است و در
 تنبیح و روز وفات حضرت فاطمه که گذشت در زیارت حضرت فاطمه و روز
 خلافت و ایامی آن حضرت که روز وفات حضرت رسول ص علیه السلام است
 که گذشت و دیگری که بعد از نقل عثمان با آن حضرت بیعت کرد که در هجدهم
 ماه ذی الحجه یا بیست و پنجم است و روزی که موافق بیعت از نوایات روز
 بیعت آن حضرت و همچنین سایر ایام که گوییم و فیصله آن آن حضرت در آن ظاهر
 شده باشد واقفاً جبار است و بعضی از آنها در مجازات انوار مذکور است
باب چهارم در بیان فضیلت نجف اشرف و کوفه و مساجد کوفه
و نجف قرأت است و مشتمل است بر چند فصل **فصل اول در فضیلت**
نجف اشرف است بستد معنی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که نجف کوفه
 بود و اهل آن که هیبت که چهره فرج گفت که پناه بآن میبریم از غرق شدن و بنده
 نمین گوییم از آن بزرگ تر بنویس حق تعالی و می نمود بدان که که لیس پناه
 میی ند از عدل برین پس پاره پاره شد و در بلاد شام ظاهر شد و در یک شب
 ریزه شد و بعد از آن جای آن که در باری عظیم شد و آن در باری غنی
 میگفتند و چون آن در یا خنک شد که فی جف یعنی هم باری فی خفیکند

در نجف اشرف
 و در مساجد کوفه و نجف اشرف

بن بر بسیاری اشغال برای اسائی گفتار نجف گفتند **و در روایت معتبر**
ذکر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت ابی‌اهیم علیه السلام
سید به بانفیا که قریب ده است در نجف و هر شب در آن قریب زلزله میشد
آنکس که حضرت ابی‌اهیم در آنجا خبر آورد زلزله نشد گفتند اهل آن قریب که آیا چه
حادث شده است که دیشب زلزله نشد گفتند هر چه پیوسته دیشب وارد این قریب
شد و پسرش با او است اهل آن قریب بفرمود آن حضرت آمدند و القاس کردند
که یکشب دیگر در آن قریب عاید حضرت القاس ایستاد قبول فرمود و در آنشب نیز
زلزله نشد چون دانستند که از بخت قدم بفرزاد آن حضرت استدعا کردند که علیه
آن حضرت در آن قریب بماند و آنچه خواهد ایستاد آن حضرت ببلند حضرت قبول فرمود و فرمود
که اگر خواهید زلزله از شما بر طرف شود این صحرای بیست قریب را بمن بفرماید گفتند
ما بختیدیم آنرا شما فرمود که یعنی خریدن راهی بنیغم گفتند پس هر چه خواهد ایستاد
حضرت از ایشان برفت که سفند و چهار اللغ خرید آن صحرا پس این سبب نام آن موضع
بانتیقا شد زیرا که بلغز بنیطه القاس اسمی که سفند است پس میران حضرت گفت ای خلیل الرحمن
چه میکنی این صحرا که نه زلزله است در آن هست و نه حیوان میخورد و نه در آن سگ
که حق تعالی از این صحرا هفتاد هزار کس را حشر کند که بحساب بیست سفند و هفتاد
از ایشان شفاعت کند جماعت بسیار **و در روایت دیگر** منقولست که امیر المؤمنین
صلوات الله علیه را که خرید ما بین خود نفی و جیره و کوفه را از دهقانان بچهار هزار
درم و گواه گرفت جمعی بر آن گفتند لیا امیر المؤمنین میخورد این زمین را قال بسیار
و گویا از آن نبودید فرمود که شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله که آن بخت کوفه

مخار در آن

هفتاد هزار کس داخل بخت خواهند شد بحساب خواصم که از عمارت من محترق
شوند پسند معتبر از حضرت ماه قم منقولست که چهار بقعه از زمین ناله کردند
بوسی خدا در ایام طوفان نوح ۴۰ بیت الممور و خدا از با آسمان بر و بخت و گویا
و طوس و در روایت معتبر دیگر آن حضرت منقولست که فرمود با اهل کوفه که در
پهلوی شما آبی ستای هست که از آن محسوس میشوند ممد و بیت هزار کس مثل شما اند
بود و در روایت دیگر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که از آن بقعه
که خدا در آن جواد کرد و ندیست کوفه است چون خدا اس گوید ملائکه را که در آن
سجده کنند در آنجا سجده کردند و در حدیث دیگر منقولست که آن حضرت نظر
گرفتند بر بی بی خنجر و فرمودند که چه خوش آینه است دیدن تو و چه طیب و نیکوست
زین تو خداوندای بخار عجل فرمود که ان **و در ارشاد القلوب و فرط النور**
روایت کرده اند که مرد صالحی را کوفه گفت که من در شب بارانی در مسجد کوفه
بوم ناگاه دریرا که در جانب قریب مسلم است کو پید زنجیون و در آن گوشه زند جانه
داخل کردند و در صفت که در برابر قریب مسلم است گذاشتند یکی از ایشان خواب برد
و در خواب دید که دو شخصند آن جانه حاضر شدند یکی بدیگری گفت که بر این
مار با او حسابی هست تا از او بگویم پیش از آنکه از وصافه بگذرد که بعد از آن
مانند بیدار او نیست این صفت پس پیدار شد و خواب را برای رفیقان خود نقل کرد در هر جا
شاعت جانه را برداشتند و داخل نجف کردند که از حساب و بختان یاید **و نقل**
کوه اند که روزی حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در کنار صحرای نجف
فشتم فرمود ناگاه دید که شخصی بر تلخه سوار است و جانه در پیش خود گرفته است

عذاب هم

و بسوی نجف میاید چون نزدیک رسید حضرت از آن پرسید که از کجا میاید گفت ازین
گفت این جنازه کتبت گفت جنازه پدر من است آورده ام که در این زمین دفن کنم حضرت
فرمود که چرا او را در شهر خود دفن نکردی گفت پدرم چنین وصیت کرده است و گفت
مردی در آنجا مدفون خواهد شد که آرزوی من شود شفقت او مثل عدد و بیعت
و مفر که دو قبله عظیم اند از عرب حضرت فرمود که آنمزد را پیشنا میی گفت نه حضرت سزا
فرمود و الله من آنمزدم جز حضرت بر خوات و آنمزد را دفن کرد و میگوید که آنمزدی که
که در عقبه القفاست قبر آنمزد است **و بسند حسن** معبر منقول از حضرت است
که گفت بیعتی با حضرت امیرالمؤمنین ۳ به پشت کوفه چون بعضی ای میخواستند
ایستادند که یا با جعفری مخاطب میگردند و من نیز در خدمت آن حضرت افتادم
که مانده شدم پس نشستم و آنقدر که از نشستن ملال بهم رسانیدم باز فرمودم
و ایستادم تا مانده شدم باز نشستم تا از نشستن شدم پس برخاستم و روای خود را
جمع کردم و گفتم با امیرالمؤمنین صیقه بود شما که تعب بکشید از بسیاری ایستاد
ساعتی استیاحت بفرمایید روای خود را انداختم که آن حضرت فرمودی آن بنشیند
فرمود که ایستادن نیست مگر برای سخن گفتن یا مقصود یا آنرا کوفتن با من نمی گفتم
با امیرالمؤمنین اعراب مؤمنان چنانکه فرمود که اگر کسی بقی برده از پیش دیدن تو بر خیزد
هر آینه خواجه دید ایشان که حلفه حلفه نشسته اند بایکدی سخن میگویند گفتند
یا هر چند فرمود که رو صد و بیست میمیرد آن بقعه از بقعهای زمین مگر آنکه بر جوش
میگویند که مصلحتش بر وادی السلام که بعضی ای میخواستند آن بقعه را از حجت
عدن **و در حدیث معبر** منقول است که فضیله حضرت صادق ۴ عرض کرد

عربی

که آنمزد

که بر او دم در بغداد است و میسوم که در آنجا میمیرد فرمود که بر او مکن هر جا که میمیرد
که عینا ندانم چینی در شرف و در مغرب زمین مگر آنکه جو تعالی روحش را محشر کند
بسوی وادی السلام بر سید پرسید که وادی السلام کجاست فرمود که پشت کوفه
گویای پیغمبر ایشانند که حلفه حلفه نشسته اند و بایکدی سخن میگویند **و بسند**
معبر از اصعب ابن نباته منقول است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بعضی ای نجف
رفت و ما از عقب آن نفیقم دیدیم که بر پشت خا سپرد است بر بسوی زمین تپت گفت
یا امیرالمؤمنین جا مرد در زمینها ننند نام فرمود که نه نیست مگر قربت مؤمنین
یا نشستن در بعلی که مؤمنین پس فرمود که ای پسر پستانه که ای پسر از برای شما برودند
هر آینه خواهید یافت روحهای من مانا را که در این محل حلفه حلفه نشسته اند
و بنیارت یکدیگر میروند و بایکدی سخن میگویند و در اینجا است دفع هر مؤمنی و ما
بر هونت روح هر کافر می و بر هونت وادی است **و بسند معبر**
از حضرت امام محمد باقر ۵ منقول است که چون حضرت مهدی صلوات الله علیه
و اخذ کوفه شد مردم گویند که ای من زنده رسول خدا صلی الله علیه و آله مانا بنما
مثل نماز با رسول خداست و این مسجد کجایش ماندارم پس آن حضرت پیوسته رو در جانب
نجف میسجد و خط بکشد که صراط رو داشته باشد کجایش اصحاب آن حضرت
داشته باشد و بعضی میگویند که فرمود از پشت قبا امام حسین علیه السلام بیاید هر که تا
نجف جاری شود و بر آن نرسد بلبا و آسیاها ساخته شود **فصل دوم در بیان**
فضیلت آب قرآنت **بند معبر** منقول است که حضرت امام محمد باقر ۵ پرسیدند
الاصل کوفه که یا اصل میگفتی در آب نوات هر روز بیک شکر گفت نه فرمود که در هر هفته

در بیان فضیلت آب قرآنت

یکی نیز غل یکی گفت نه فرمود که در هر ماه مثل میگوئی گفت نه فرمود که در هر سال یکی
 مثل یکی گفت نه فرمود که تو از این محرومی **و در حدیث دیگر** آن حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه و آله منقول است که چهار نجات در دنیا که از جهشت است نجات
 و نیل به جنان و چنگان در جهشت نجات است و نیل به صلاحت و بیجان شراب است
 و چنگان شیرات **و در حدیث دیگر** فرمود که نجات بهترین آنهاست در دنیا و آخرت
 و در احادیث بسیار دیگر است که هر طغیانی که کاشم را با آب نجات بود در دنیا و آخرت
 عبت اهل بیت رسول صلات الله علیه و آله گوید **و در روایت** معنی منقول است که حضرت
 صادق علیه السلام بعلین عجالی فرمود که اگر میان من و نجات آنقدر فاصله می بود
 که میان شما و نجات است هر آینه دوست میداشتم که هر دو طرف دور بروم نزد آن
و در حدیث معنی از حضرت عیاق ابن کحین علیه السلام منقول است که حق تعالی
 در هر شب میگوئی میفرستد که سه شغال از مشک بگشت در هر نجات میبزند و هیچ نجات
 در مشرف و معرب نیست که برکتش بیشتر از نجات باشد **و من حدیث دیگر** آن حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که هر روز چند قطره آب از پشت در نجات میبند
و در روایت معنی دیگر منقول است که چون حضرت صادق علیه السلام در زمان سقا بگوشه
 تشریف آوردند بر سر حیرامیتا دند بخلام خود فرمودند که اگر آب بدن غلام گوزن
 ملا می خورد آب آن حضرت و حضرت میل فرمودند و آب آن طرف دهان آن
 حضرت بر زمین با آن حضرت میبخت پس در مرتبه دیگر آب پلیدند و نوا و
 فرمودند در هر مرتبه حمدی گویند پس فرمودند که چه بسیار عظیم است برکت این
 نجات بدین معنی که هر روز هفت قطره از پشت در آن میبندد و اگر مردم بدانند

که مقدار

که هر مقدار برکت در این نجات هر آینه چشمها در هر دو طرفش بنزد آن نجات بود
 که این خطا کاران داخل میشدند هیچ صاحب دردی در هیچ در آن غوطه نمی خورد
 مگر شفا می یافت و در حدیث دیگر فرمود که شایع الی ایدی الامین که خدا فرمود است
 هر نجات و سبب صحیح آن حضرت منقول است که فرمود که گمان نذارم که کبریا کاشم را
 با آب نجات بر فرزند و شیعه مانا باشد فرمود که هر کس در آب نجات در دنیا و آخرت
 از جهشت جاری میشود و در حدیث معنی دیگر آن حضرت مریدیت کرد و نرسند
 که فرمودند و در نجات اقامت من نیل مهر و آب نجات اما کاف من بلج است و در حدیث
 پس بر دارم یک کام از لادخ و در آب نجات **فصل بیستم در فضیلت کوفه**
و مسجد بزرگ کوفه و اعمال آن مسجد شریف است و در حدیث معنی
 از حضرت امام حسن صلوات الله علیه منقول است که بعد از جای پای در کوفه
 نردم به نرات و دوست تو میدارم از خانه که در مدینه داشته باشم **و از حضرت**
 صادق علیه السلام منقول است که هر کس در کوفه خائنه داشته باشد است آن از نجات
 و در حدیث معنی دیگر فرمود که چون حضرت صاحب الامر ظاهر شود از نجات او پیش
 کوفه مسجدی بنا کنند که هزار در داشته باشد و متصل شود خانه های کوفه به آن
 و سبب معنی از حضرت امیر المؤمنین مریدیت که خطاب فرمود بگوشه و ن فرمود
 که نتمه های عظیم در حق عادت خواهد شد و من میدارم که هیچ کس از راه بدی نبت بق
 نمی آید مگر آنکه خدا او را مبتلا میگرداند ببلای که از او مشغول شود باس که حساب
 گرفته شدن او کرده **و در حدیث معنی** از موسی ابن جعفر ۱۲ منقول است که حق
 تعالی از شهرها چهار شهر را اختیار کرده است فرموده است **و التین و آل التین**

در دنیا فضیلت کوفه و مسجد
 بزرگ کوفه است

وَهُوَ يَتْلُو فِيهَا الْقُرْآنَ الْعَلِيمَ وَمِنْهُنَّ أُولُو الْأَرْحَامِ الَّذِينَ نَزَّلْنَا بِهِنَّ الْقُرْآنَ لِتَتْلُوهُ لَهُمْ وَالَّذِينَ نَزَّلْنَا بِهِنَّ الْقُرْآنَ لِيَتْلُوهُ عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ نَزَّلْنَا بِهِنَّ الْقُرْآنَ لِيَتْلُوهُ عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ نَزَّلْنَا بِهِنَّ الْقُرْآنَ لِيَتْلُوهُ عَلَيْهِمْ
وعلو رسیدن کوفه است و بلاد امین مکه است و **در وایت معتبر** منقول است از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله که حق تعالی بلاد را از کوفه دفع میکند چنانچه از چشمهای پیغمبری صلی الله علیه و آله دفع میکند **در حدیث معتبر** از ابن ابی نجره مراد است که روزی حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه نماز میکرد و نزد سوزنی که چون از باب الفیل داخل شوی و ستونها را از جانب صحن بشمارای ستون هفتم است تا گاه شش آمد و در میان و بر سر و پیش و دو کیسوی سیاه آویخته و در پیش بسیند بود چون امیر المؤمنین ۴۰ سلام نماز گفتند آنحضرت نزدیک آمد و سر مبارک از حضرت رسید و دست حضرت را گرفت از در کند پیرون این بنا تر گفت که ما بر سر است ایشان بدانند می بینیم که امیر المؤمنین در بامی آید در چهار سوئی کند چون ما را دید گفت چیست شما را گفتیم که از این مرد این پیغمبر که آسمی بشماره اند فرمود که این برادر من حضرت خضر بود و ندیدید که چگونه نزد من آمد و با من سخن گفت و با من گفت در پیش من بیست و هجرت جباری از داده بدی نسبت با آن نمیکند ملک خدا در پیش کند و از مردم در حدیثش پی پی چون رفتم که شایع او نمایم چون اراده بخت داشتم **در وایت معتبر** از حضرت صادق ۴۰ منقول است که در کوفه که دوستان ما در کوفه پیش از همه شهرها است و باز آن حضرت منقول است که مکه حرم خداست و مدینه حرم رسول خداست و کوفه حرم علی بن ابی طالب است بدرستی که امیر المؤمنین صلوات الله علیه حرام کرده است از کوفه ایضا را ابراهیم ان مکه در کوفه از مدینه حرام کرده اند **در وایت معتبر دیگر** فرمودند که یکدم در کوفه هتدی

رفتیم

نمانند

نمانند حساب میشود و بعد در هم که در باهای دیگر داده شود و در کوفه نماز دو کوفه بعد از کعبه محسوب میشود **در وایت معتبر** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که مسجد کوفه با غنمت از باغهای کعبه است نماز کوفه است در آن هزار و هفتاد و بیست و پنج در جانب راستش رحمت است و در جانب چپش مکات در آن عصای موسی و درخت کدو که برای حضرت یونس و عیسی و انکشاف سلیمان و آنان جویند تنور در طرفان نوع و کتی یاد آید ساخت و آن وسط و برین جاها با بلاست و جمع پیغمبر است **مؤلف گوید** که گویا مراد این است که در جانب راستش قبری امیر المؤمنین و امام حسین صلوات الله علیهما که محل رحمت خداست و در جانب چپش خانههای خلفای جور بوده است که معدن فتن و حیل بوده اند **در وایت معتبر** از اصبع ابن نباته منقول است که روزی حضرت امیر المؤمنین ۴۰ در مسجد کوفه فرمود که ای اهل کوفه عطا کرده است حق تعالی شما چیزی چند که با حدی عطا نموده است پس فضیلت داده است مسجد محل نماز شما و آن خانه حضرت آدم و خانه حضرت نوح و خانه حضرت ادریس و محل نماز حضرت ابراهیم و محل نماز برادر من خضر و محل نماز من است و این مسجد شما یکی از چهار سجالات که حق سبحانه و تعالی برگزیده است آنها را برای اهل بیتان و کویای پیغمبر که در روز قیامت پای و در این مسجد بنویسند و با دو عالم سعید مانند رحمان و شفاعت کند برای اهلش و برای هر که در آن نماز کرده است و شفاعتش را بخواند و نماند که در روزها تا آنکه حجر الاسود را در آن نصب خواهد کرد و زلفانی خواهد آمد که محل نماز مهدی از فرزندان من باشد و محل نماز هر شیعی باشد و نماز

بر روی زمین مؤمنه مگر آنکه در آن مسجد باشد و یا دلش بسوی آسمان باشد
پس در هر یک میکنند آن مسجد و تقریب جویند بخدا بنماز کن در آن و هر وقت نمایند
سوی خدا در بر آمدن حاجتهای شما اگر مردم بدانند که چه بکنند در آن هست
بیانید بسوی آن مسجد از طریق زمین اگر چه بایر که بروش که در آن که بدست با
راه رسند بسوی برف **مؤلف گوید** که گویا ذکی صاحب حجر الاسود از برای اظهار
اعجاب نباشد چنانچه قرطام بعد از نیت گویای حضرت قائم که کعبه را خوابانید و دند
و حجر الاسود را بگرفته اند و در مدت در مسجد کوفه بود باز بگماید نذبح خود
و بنده معتبر از هارون بن طاووس منقول که حضرت صادق با کفایت کعبه مقدسه
ساخته میان خانه قومیدان مسجد کوفه من عرض کردم که یک میل است فرمود که هیچ
ملک مقرب و پیغمبر مرسل و بنده صالحی نیت که داخل کوفه نشود و نماز در آن مسجد
نگردد مبادی و بدیهی که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله نیت آن مسجد حضرت
طیلس نمود و فرود آمد و در نیت نماز آن مسجد که و نماز واجب در آن بر او
باهر نماز و نماز نافله با هند نماز و نشستن در آن بی قرآن خواندن نیت عبادت
پس بر روی آن مسجد اگر چه بروش که در آن خود را بر زمین بگشاید **و بنده معتبر**
و یکی از آن حضرت منقول که مسجد کوفه محل نماز پیغمبر است و حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله در پیشی که جویند آن حضرت را بر براق سوار کرد و بعباد میرد
چون بر او وارد السلام که نجف است رسید گفت یا محمد این محل نماز پیغمبر است آدم و نواز
محل پیغمبر است فرود آمد این مسجد نماز کن پس فرود آمد و نماز کرد و از آن مسجد
افتیخت و از مسجد اقصی با آسمان رفت و در چند حدیث معتبر از حضرت صادق

منقول است

منقول است که نماز در مسجد کوفه بر ابراهیم با هزار نماز در مسجد های دیگر و در حدیث
دیگر فرمود که نیکو سجده است مسجد کوفه نماز کرده است و هزار و سیصد و هفتاد و هجده
پیغمبر صاب را دستش بر نما و خشوع و خضوعت و میانش باغی است از آن غنای بهشت
و جانب چپش مگوست یعنی خانه های خلفای و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هیچ پیغمبر
و معجزه صالحی نیت مگر آنکه در مسجد کوفه نماز کرده است حتی که رسول خدا صلی الله
علیه و آله در شب معراج جبرئیل با آن حضرت گفت که حال تو بر این مسجد است که حضرت
فرمود که در حقیقت بطلب که در این مسجد نماز کنم پس فرمود آمد و نماز کرد **و بنده معتبر**
از امام محمد باقر عم منقول که اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد در مسجد کوفه هر آنکه
از شهرهای دور و نزدیک در مسجد کوفه بسوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز
واجب در آن بر پنج مقبول و نماز نافله بر ابراهیم مقبول **و در روایت دیگر**
از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول که نماز واجب بر ابراهیم که با
رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند و نماز نافله بر ابراهیم که با آن حضرت کرده باشند
و در روایت معتبر منقول که شخصی بخدمت حضرت امیر المؤمنین آمد
و گفت یا محمد اقصی بوم برای فیضت آنچه من بود که داخل خود را بگرد
و نوشته خود را بخورد و در این مسجد کوفه نماز کند نماز فیضه در این مسجد تو با حج
مقبول آرد و نماز نافله تو بر عمر می در و تلبیه هر دو نوع بکمال و در میانش
چشمه است از روغن و چشمه از شیر و چشمه از نمک آن آن خود خورند و
و یک چشمه دیگر هست از آب که مؤمنان از آن خود را پاک کنند خواهند کرد و از این مسجد
جاری شد گشتی نوع و هیچ غمگینی دعا نمی کند در این مسجد که حاجت از خدا طلب کند

ملک آنکه دعایش مستجاب میشود و شمس زایل میگردد **مؤلف گوید** که گویا این چشمها
 در زمان حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در آن مسجد ظاهر خواهد شد چنانچه
 از بعضی روایات معلوم میشود و بر کسی چنانچه سخن ممکن است که از جانب واسکس
 باشد که موضوع قیامی المومنین علیه السلام است پس حدیثی بخیر نی معلوم میشود
 از دو جانب و ممکن است که از جمیع جوانب باشد چنانچه از بعضی احادیث مستفاد
 میشود و ممکن است که عرفی جانب چپ مراد باشد چون مذمت جانب چپ در بعضی
 اصحاب گذشت و در احادیث بسیار مدح جانب راست و عقبتش و امر است چنانچه تبری
 امیر المومنین صلوات الله علیه در جانب راست و بقی حضرت امام حسین در
 عقب است و در چند روایت از حضرت امیر المومنین هم منقولست که ستور نوح
 از گوشه راست سجدهات از جانب قبله جویست و از اساس اول سجده که در رفدان
 آدم نوح بوده است و او از ده طرف روایات کرده اند **و در روایت معبر**
 منقولست از حضرت صادق که حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه بود در مسجد
 می ایستادند و تیری میانداختند میسید تیری آنحضرت بجای که در میان و نشان
 یخ نشینند و میفرمود که تا آنجا داخل مسجد بوده است و در حدیث دیگر فرمود
 که چون حضرت قائم علیه السلام ظاهر شود مسجد کوفه را با اساس اولش برگی و اند
و اما اعمال مسجد کوفه و تفصیلات خصوص هر موضع آن در کتاب **مسجد کوفه**
 و در اینجا اکتفی میمائیم بذکر آنچه روایت بنظر رسید است بدانکه از بعضی روایان
 معلوم میشود که جانب راست مسجد افضل است از جانب چپ آن و بعضی گفته اند که از هر
 که در جهت سجدهات که مشهور است بیابان القبله داخل مسجد شود آن در راه برکتی

در تمام این کتاب

که در این کتاب
 در تمام این کتاب
 در تمام این کتاب

که آن با عنایت از باطنی است و چون داخل مسجد شود از جانب چپ چهار ستون
 بشماره و نوزده ستون چهارم نماز گذارد **و در حدیث معبر** منقولست که حضرت
 صادق علیه السلام نزد آن ستون نماز کرد و در آن بعضی روایات مفیدند از کربلای شریف
 که حضرت ابراهیم ۴ نزد آن نماز میکرده است پس سه ستون و یکون از جانب چپ
 بشماره و نوزده ستون هفتم نماز گذارد که در حدیث گذشت که ظاهرش آن بود
 که حضرت امیر المومنین ۴ در آنجا نماز کرد و حضرت حضرت ۴ در آنجا با آن حضرت
 ملاقات نمود و بعضی آن ستون را مقام خضر میگویند و علما گفته اند که پس بود
 در آنکه القضا نماز کند پس در پشت الطشت نماز کند و در بعضی روایت نقل کرده
 اند که حضرت صادق ۴ در پشت الطشت دو رکعت نماز کرد و در علما گفته اند
 که در آنکه در میان مسجد نبی نماز کند پس بود و نوزده ستون هفتم بدانکه نزدیک
 بعمارت جانب قبله در جانب راست ستونهاست که بعضی آنرا نماز را بعنوان محراب
 ساخته اند و بعضی جای ستون ظاهر است و ستونش خواب شده است و این
 عدد را از دیوار جانب راست مسجد باید بشمارد و احادیث در فضیلت این ستون
 هفتم بسیار است **و در روایت معبر** و یکی منقولست که حضرت امیر المومنین
 صلوات الله علیه روی این ستون نماز میکرد نزدیک می ایستاد که میان آن حضرت و چون
 اقتدر و اهل بود که نری بگذرد و در روایت معبر دیگر وارد شده است که هر شب
 شصت هزار ملاک از آسمان نازل میشوند و نوزده ستون هفتم نماز میکنند و در پشت
 دیگر ملائکه دیگر باین عدد می ایستند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا دعویا است
و در حدیث معبر از حضرت صادق ۴ منقولست که ستون هفتم مقام حضرت

ابراهيم عليه السلام است واز اسبغ بن بنانه منقولست كه برين ستون مقام امير
المؤمنين است كه نزد آن نماز نيكو و چون آن حضرت حاضر بود حضرت امام حسن
عليه السلام آنجا نماز ميگردد و سنت است كه برين دستون هفتم چهار ركعت
نماز بگذارد و حاجي اند چنانچه در حديث معبر منقولست از ابو حمزه عيالي
كه گفت روزي در مسجد كوفه مشتم بودم ناگاه يدم كه شخصي از در كنون داخل
شد شخصي را ديدم از همه كس خوشتر و تقواي كامله تر و تمامه بر سر ميسر بود
صدراعظم پوشيده و در بغل عربي در باري مباركش بود برين نقلي را كنند و نزد
ستون هفتم ايستاد و دستها را تا بر بركوش بلند كرد و تكبير مي گفت كه جميع
سواي بدن من از دهشت آن رات ايستاد پس چها ملكت نماز گزارده
و ركوع و سجودش از نيكو عمل آورد چو ايند ما خواند **اللهي ان كنت**
تدعيتك فقد اطعتك في احي الائمة اليك الايمان بك منا
ملك يه علق لا منا يه هم عليك كم اخذك وكذا دم ادع لك
شركا وقد عصيتك على اعوج وجه الكبر والخرق عن عبودتك
فلا تخجل مني في بيتك وان اتعت هواي وازكوى الشيطان بعد حج
عليك و ايمان فان تعذبني في ذنوبي عني ظالم لي وان تعف
عني فيحجوك وكن ملك يا كريم **پس بجو وقت ميگوي يا كريم ملكت**
انقدر كه كيفس وفا كند بان بن باز در حجی كه گفت تا من بقدر
على حيايخ الثالوثي تا من يعلم صفي القاضين تا من لا يحسب حاج
الي نفس يا من يعظم طائفة الاميين وما اخي القدر ويا من

و خوشتر بودم

انور

ان القدر على قوم فاستوهي بر يد ان بعد بهم كد حرق و هضر على الله لكشف عظم العذاب
ومنعهم اياهم قد تحكمان وفتح كل ابي وفتح طائفة الكنية ما اخي من امر دبي وفتيا
والحرف بايت ري **پس هفتاد مرتبه گفت** بايت ري چند مرتبه نوحه برداشت و يك ملاحظه
كرد حضرت امام زين العابدين صلوات الله عليه روح پس دستهاي مباركش را بر او سپردم
كه از براي چه آمديد بايخا فرود كه از براي چاچه ديديم يعني نماز من مسجد كوفه در دست
ديگر دارم شده است كه او حرم را با خود برد بر ريارت حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه
و در وقت كه در اين حديث انقبا بهمين شده است ان براي يقتر باشد و مقصود نيازت
امير المؤمنين و امام حسين عليه السلام و نماز مسجد كوفه هر چه باشد چنانچه از ايشان يكي
ظاهر ميشود **و در روايت ديگر** از ابو حمزه منقولست كه آن حضرت را ديدم كه نزد ستون هفتم
نماز بالكلع و سجود نيكو بخا آورده بند و بعد از نماز سجده رفتند و ايند ما خواندند **اللهي**
ان كنت قد عصيتك فقد اطعتك في احي الائمة اليك وهو الايمان بك منا
ملك يه علق لا منا يه هم عليك كم اخذك وكذا دم ادع لك
شركا وقد عصيتك على اعوج وجه الكبر والخرق عن عبودتك
فلا تخجل مني في بيتك وان اتعت هواي وازكوى الشيطان بعد حج
عليك و ايمان فان تعذبني في ذنوبي عني ظالم لي وان تعف
عني فيحجوك وكن ملك يا كريم **پس بجو وقت ميگوي يا كريم ملكت**
آن مسجد ستون پنجم است بايد كه نزد آن نماز كنند و عاجات خود را از حق تعالى طلبايد
زيرا كه در روايات معتبره وارد شده است كه محل نماز حضرت ابراهيم خليل بوده است
و منافات ندارد با روايات ديگر زيرا كه ممكن است كه آن حضرت در هر يك از مواضع نماز كرده

در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل است
و در حدیث اصبح ابن بناثر وارد است که مقام امام حسن عسکری علیه السلام شد که از احوال
که ستون پنجم هفت اشرف است از سایر جاهای مسجد و علامت آن که اندک نزد ستون
سیم مقام حضرت امام زین العابدین است و در رکعت غا زکشته اند که سنت است
که در آنجا بگذرد و گفته اند که باید که برود بصفتی که متصل است بدو مسجد که موسی
خانه امیر المؤمنین عم مفتوح میشود و چهار رکعت غا میکنند و دعا بخوانند و همچنین
در سجده که آن حضرت در آنجا شامید شده است و متصل بان در دست غا زکند و دعا بخواند
و در سجده که هر دو مع فصد در جانب راست مسجد واقعند و در میان مسجد
علامت دربی و سجده است و آن فریض معلوم میشود که در خانه آن حضرت
آن در بوده است و محل شهادت آن حضرت آن محراب میان مسجد بوده است
نه آن محراب که زیارت کرده اند و الحال مشهور است و اگر در هر دو جا نماز کند و دعا کند
بشیرت و ذکر کرده اند که در وقت حضرت صادق عم که نزدیک بقیع مسلم بن عقیل است
نماز کند و دعا بخواند و اینها چون رعایتشان بمانند است ترک کردیم **و آن حضرت**
صادق علیه السلام منقول است که آن حضرت بعضی از اصحاب خود فرمود که ای حاجی
بآمدن میروی که گزری مسجد بزرگ که گفته باین فرمود که چهار رکعت نماز کن در آن
مسجد پس بگو **اللهم انک کنت حقیقتک کانت قد اکتفک فی احب الایامه الیک**
لم اتخذک و کذا و ادع لک شریکا و قد عصتک فی ایامه کثیره علی عیو و جبر
المکاره لک و لا الایامه عن عیایک و لا یحیونی و یوتیک و لا یوحی عن
العن و یتلک و لکن انتعت صومی و اذرت فی الشیطان بعد بحجره و الیایم و ان تعذب

بندونه

فیدونی غیر ظالم لی و ان تعصمتی و ان یحیی فحیونک و ان یرک یا کرم **و در آن مکه**
عدوت بخوالاته و تقویت عداوت بجهت خویشی و لا فقه و لکن بحول الله و تقویته
یا رب اسئلك ان کله هذا البیت و بن کله اهله و اسئلك ان ترزقنی رزقا طایفا **و**
تسقر الی حیوانک و فی ذلک و انا کافق فی غایبک و بند معتبر آن حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که بخندد حاجت باشد بود مسجد کوفه و در میان
کامل بسیار و در مسجد دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت سوره حمد و قل اعوذ
برب الهی و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا
جاء بفرقه و سبح اسم ربک الاعلی و انا ان شاء الله صریح را بگویم بخواند و چون
نایع شود حاجت خود را بطلد که ان شاء الله و تعالی برآورده است و ای گوید که من
این نماز گویم و ان خدا طلبدم که در دویم فریض کنی خاند و امر و زنت بسیار دارم
و دعا کن دم بر ایح و مرا رزوی شد بدی بگویم بقلیم کوم که روزیش مشک بود
و کرد و حق تعالی روزیش فریض کنی و این **و گفته اند** علماء که زیارت مسلم بن عقیل
رضی الله عنه در جنب مسجد کوفه مستحب است و زیارت چند مخصوص در کتاب
مزار را بر آورده اند و چون امس است که آن حضرت در روز عرفه شامید شده
آکی در آن روز زیارت کنند و قائلان او را لعنت کنند انب خواهد بود
و فضل زیارت آن بنویسند و در اخبار نیت و در بعضی زیارات شهیدا
منذبح است و من را بعضی از وضع ان امین المومنین صلوات الله علیه در حوالی
مسجد کوفه معرفت و اما خانه اموی المومنین عم اگر چه روایتی در نماز و زیارت
و دان وارد شده است اما چون بشرط سکای آن حضرت مشرف گوید است

در فضیلت مسجد سید

فماز و دعا و در آن فضل عظیم خواهد داشت و حدیث مطلقه در عظیم مطلق مآکان و مشا
شرفیزه ایشان دارد شده است **فضل چهارم در بیان فضل مسجد سیده**
و سایر مساجد و مشاهده کوفه است بدانکه بعد از مسجد کوفه مسجدی بفضیلت
مسجد سیده در آن عمره نیست و در حدیث معبر از حضرت صادق ص فرمود که چون داخل
کوفه شری بودی مسجد سیده و غافل باشی و حاجت دین و دنیا را از آن خدا بطلب بدی پس آن مسجد
سیده خانه حضرت ادریس است که در آنجا احتیاجی میکنی و نماز در آنجا میکنی آمده است و هر که در آن
مسجد خدا را بخواند بر جان خود خواهد جاهاش بر آید و پیش و حق و در روز قیامت
پسوی مقام بلند که در آن حضرت ادریس است او را بالا برد و از آن مکان دعوات دنیا و ملک و شرف
امان یابد **در حدیث معبر دیگر** از آن حضرت منقول است که مسجد سیده خانه حضرت
ابراهیم ع و دیگر آنجا جنگ عاقره رفت و خانه ادریس بود که در آنجا احتیاجی میکنی
و حضرت داود از آنجا جنگ جالوت رفت و در آن سنگ بسزای هست که در آن سنگ
صورت هر پیغمبری هست و از زین آن سنگ طینت هر پیغمبری بر آید و در آنجا در آن
حضرت خضر و مسکن آن حضرت پس فرمود که اگر کسی در آنجا بیاید و در آنجا بماند که خودم کنی
بآن مسجد میرفت و نماز میکنی و از خدا امان میطلبی بدست سال امان می یافت و پیغمبر غنا
بآن مسجد میشود و دیگر نماز کند میان نماز شام و نصف و دعا کند مگر آنکه خدا غم از او بر آید
و او در بقیع احادیث پیدا کند پس در آن در کجا سکون میکند و فرمود که در کوفه شما
آن مسجد **در حدیث معبر دیگر** فرمود که کوفه ای بینم که حضرت صاحب الامر صلوات الله
علیه در آن مسجد فرود آید با اهل بیت و معنی آن حضرت باشد و حق تعالی بهیچ
پیغمبری نفرستاده است مگر در آنجا نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت

نماید

نماید چنانست که در خیمه رسول خدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و
مؤمنی نیست مگر در آنجا اقامت نموده است پس آن مسجد و هیچ کس با نیت صادق نماز و دعا
در آن مسجد مکن بر میگردد و با بر آمدن حاجتش و هیچ کس در آن مسجد امان نی طلب مکن
امان می یابد از هر چه میترسد از آن و آن از جمله بقیعها نیست که خدا دوست میدارد
که او را در آنجا بخواند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه می آیند بنیارت آن مسجد
و عبادت خدا میکنند در آن پس فرمود که اگر کسی نزدیک می بود بمسجد نماز در آن مسجد
بیکرم و آنچه نلگم از فضیلت آن مسجد زیاده آنست که گفتم پس راوی پرسید که حضرت
تایم علیه السلام همیشه در آن مسجد خاضع بود و فرمود **در روایت معبر دیگر**
فرمود که هر که در مسجد سیده دو رکعت نماز بکند خدا عمرش را دو سال زیاد کند و در آن
دیگر فرمود که در آن مسجد در قیامت را خواهند دید و از بخلوی آن هفتاد هزار کس
حشر خواهد شد که داخل بهشت شدند بحساب و در حدیث دیگر فرمود که در آن مسجد برین
جری هست که در آن صورت هر پیغمبری و هر وحی پیغمبری هست **و بعد حسن از**
امام محمد باقر منقول است که در کوفه مسجد های ملعون است و مسجد های مبارک
است اما مسجد های مبارک مسجد غنی است و آن مسجد قبله اش در بهت است
و حاکم طیب است و مرد مؤمنی بنا کند و آن دنیا بر طرف میشود مگر آنکه نزد آن
دو چشمه جاری خواهد شد و در باغستان در آن بهم خواهد رسید و مسجد بنی ظفر است
و مسجد سهل است و مسجد حمر و جعفر و اما مسجد های ملعون مسجد تقیفات
و مسجد اشعث و مسجد جوی و سماک و مسجد دیگر در هر که بقی فرمود از آنرا
بنا شده است و در حدیث دیگر از حضرت امیر المؤمنین منقول است که فرمود که از مساجد

مبارکه مسجد حرمت و آن مسجدی در سن بن هفت است **مؤلف گوید** که دو روایت
 که مسجد حرمتی منوع باشد که حال معروفت بقوی و منوع ازین که بر مدفون شدن
 آن حضرت در آنجا رود و در این نظر بن سید است **و بسند** معتبر منقول است از امام
 محمد باقر هم بر سیدند که کدام بقعر زمین بقبر است بعد از حرم خدا و حرم رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود که کفر بیندیده و پاکیزه است و در آن قبوهای پیغمبران
 مرسل و غیر مرسل است و در آن قبوهای اوصیای پیغمبران است و در آن مسجد سید
 است که هیچ پیغمبری خدا نفرستاده است مگر در آنجا نماز کرده است و عدل خدا در آنجا
 ظاهر خواهد شد و حضرت قائم آنجا خواهد بود و آن منزلت پیغمبران است
 و ما کائنات **و از حضرت** صادق منقول است که صد مسجد سیدانه است
و اما افعال مسجد سیدانه پس دو رکعت نماز میان شام و غسق است
 چنانچه از حضرت صادق منقول است که هر مسلمانی که مسجد سیدانه بیاید و دو رکعت
 نماز در میان شام و غسق بجا آورد و دعا کند البزحق تعالی غمش را زایل کند و بلا
 مرتفع گرداند و بجا آتش برساند **و شیخ** مفید و محمد بن المهدی روایت کرده اند
 بسند معتبر روایت کرده اند از بنابر مکاری که گفت روزی در کوفه خدمت
 حضرت امام جعفر صادق رفتم و بطرفین نماز آن حضرت بود و تناولی نمود و فرمود
 که نزدیک بیا و سخن بگویم گواری با او فرماید تو خرم مرا یعنی در حادثه شده است در راه
 که میآیدم و ما را بدره آورد و دنیا در زمین افتاد و فرمود که سخن من که پیش از تناول
 نما چون از آن رطبت قدری خورم من فرمود که حال سخن خود را تمام کن عرض کردم که در عرض
 راه یابوی از اعوان خلفای جور را دیدم که سر کین بر میآورد و او را بسوی زندان

در باب اعمال مسجد سیدانه

بر لفظ

بسوی زندان میکشید و او بصدای بلند استغاثه میکرد و بخدا و رسول استغاثه میداد
 و هیچ کس بفریاد او نمی رسید و این ظلم با این سبب بر او جاری شده بود که در عرض راه با این
 لغزیده بود و گفته بود که ای فاطمه خدا لعنت کند بر هر کس ظلم کرده است ترا چون
 این سخن شنید دست از خرم برداشت و چندان گریست که دستهاش و پیشانی مبارکش
 و سینش بآب دیده اش تر شد پس فرمود که ای بنابر بر خفی تا بگویم مسجد سیدانه
 بخوانیم و از او سؤالی کنیم که درین زندان خلاصی کند و در آن ساعت یکی از شیعیان از بند خانه
 سلطان فرستاد و مبالغه فرمود که از آنجا حرکت نکن تا بیک من بسوی تو بیاید که مرا
 آن زن چنینی حادث شود هر جا که باشیم جنی از برای ما بیاید و بنا گفت که در آنجا
 آن حضرت رفتم مسجد سیدانه و هر یک دو رکعت نماز کردم پس حضرت دست بجانب آسمان
 برداشت **و این دعا خواند** اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مَبْدِئُ الْخَلْقِ وَمَعَادُهُمْ
 وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 الْغَافِضُ الْبَاسِطُ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 الْقَبُورُ وَاَنْتَ وَاَرْثُ الْاَرْضَ وَمَنْ جَمَعَهَا عَلَيْهَا اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْحَزْرُونِ
 الْمَكْنُونِ اِنِّى اَتُحِبُّ الْقَبُورَ وَاَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ هَالِكُ الْاَسْرَاقِ اَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِى اِذَا دُعِيتَ بِهِ اَجِبتَ وَاِذَا سِئِلْتَ بِهِ اُعِيتَ وَاَسْأَلُكَ بِسَمِّى مُحَمَّدٍ
 وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِى اَوْجَبْتَهُ لِعَالِي نَسَبِكَ اَنْ تَقْبَلَنى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ
 وَاَنْ تَقْبَلَنى لِي جَارِئِى اَنْتَا سَمِعَ الدُّعَا يَا سَيِّدِى يَا مَنْ لَا هَاغِيَا نَاهِ
 اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اِسْمٍ سَمِيتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوْ اَسْمَا قُرْتَبْتَهُ فِى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ
 تَقْبَلَنى عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ خَلَاصَ هَذِهِ الْمَرْءَةِ يَا مُقْبَلُ الْكَلْبِ

والا جبار بر بندگان نعت آن حضرت و بغير از نفس کلای شنیدم پس سر برداشت
 و فرمود که بعضی که آن زنها که در جوارن بودند آمدیم با ما رسید آن مردی که از بزرگ
 حنی آردن بدر خانه سلطان فرستاده بودیم و جنی داد که آن زنها را هاکی دهند
 و گفت بدر خانه سلطان ایستاده بودم تا که حاجب پیون آمد و آن زنها طلبه و زانو
 بر سید که صحن از قوسها در شده بود که قودا آنرا گوید که گفت با من نغزید که خد
 لعنت کند ظلم کند که آن نرای غایب و باین سبب مرا چنین آزار کردند پس حاجب
 دوست دردم بداند که و گفت اینرا بگو و می راصلاتی آن زن قبول نکرد که آن
 زدر را بگوید پس حاجب بنزد او می رفت و برکت و او را تهنیت می کرد و بجا نخواست
 بر سید که آن زن قبول نکند زدر را گفت بی با آنکه محتاج بیکدم آن بود حضرت
 از حیب خود هفت اشرف پیوند آورد و گفت اینرا برای آن زن ببرد و سلام مرا
 با و برسان بشا گوید که ماه و رویتیم بنزد آن زن و سلام حضرت را با و رسانیدیم
 گفت با آنکه حضرت امام جعفر را سلام رسانیده است گفتیم بی بین نغمه زرد بیوش
 شد تا سر بر سر پیوسته چون بوش آمد بار دیگر بر سید چون ضوی دیدم باز فرزند
 و بیوش شد تا سر بر سر پیوسته چون بوش آمد بار دیگر بر سید چون ضوی دیدم باز فرزند
 زدر را گفت و گفت آن حضرت سوال نمایند که کیت خود را نزد حق تعالی شفقت نماید
 که از آنها اشرف کنیز که گویی نمی شناسم که با و متوال غم در نگاه خدا که آن حضرت
 و بدر آن بندگی که ارش برنگی باشد پس بخدمت آن حضرت برویتم و احوال آن زنها
 عرض می کردم و آن حضرت میلگیت و ان برای او دعا می کرد **مؤلف گوید**
 که بعضی ایفان و دعا را در صفت بیان مسجد ذکر کرده اند که عمل آید و در حدیث شریف

گذشت

گذشت که گویند ای محل بیخبران بوده است پس باین سبب فضیلت عظیم دارند و عملاً عاز
 در سه گوشه مسجد نظر کرده اند اول گوشه که در خلاف جبهه قبله در جانب راست واقع
 و بعد از آن دو گوشه که در پیش قبله در جانب راست واقع است و بعد از آن دو گوشه
 که در پیش قبله در جانب چپ واقع است چنانچه شیخ سید محمد بن المهدی در بعضی از کتابها
 روایت کرده اند از ابن بابویه از کلبی از عیاق بن ابراهیم از پدرش که گفت بعد از مراجعت
 از حج پت الله لحوام و امری که فرستادم و رفتم بجهت سید محمد بن یحیی را دیدم که مشغول نماز
 بود چون فارغ شد این دعا را خواند که پس مذکور شد پس برخواست نعت بگویش مسجد
 و دو رکعت نماز کرد و چون فارغ شد شیخ خواند و گفت **اللهم بحق هذه البقعة**
الشریفة و بحق من تعبدت لک فیها قد علمت حوائجی فصل علی محمد و آل محمد
و اقصیها و قد اخصیت ذوقی فصل علی محمد و آل محمد و اقصیها فی اللهم اخصنی
ما کانت یحیی حوائجی و قوی اذ اکتب الی فاه جنی الی علی و آل الی اکتب و معاذک
اعدادک و افعلی فی فاهت اهلک یا ارحم الراحمین پس برخواست بر سید که این چه
 موضع است گفت اینجا حضرت ابراهیم خلیل است که از آنجا اجابت همالفر رفت پس رفت
 بان گوشه مسجد که در جانب مغربت دو رکعت نماز کرد و دستها را برداشت و گفت
اللهم انی صلیت هذه القلعة ابتغاء امر من اکتب و قلب ما یتلک و رجاء امر یتلک
و جوارحک فصل علی محمد و آل محمد و تقبل اقصی بر اخصن قبولی و بلغنی بر حوائجک
المأمولة و افعلی فی ما انت اهلک یا ارحم الراحمین پس برخواست و رفت بگوشه
 که در جانب شرق است و دو رکعت نماز کرد و دستها را کشد و گفت **اللهم ان کانت**
الذنوب و الخطایا قد اخطت و جیحی عندک فقم فی الیک صواماً و کم یحیی

دَعْوَةَ نَزَّاهِي اسْتَلَكْ بِكَ يَا فَتْرَةَ فَتْرَةِ لَيْسَ مِثْلَكَ أَحَدٌ وَأَقْرَبُ لَكَ بِمُحَمَّدٍ قَالَهُ أَنْ
 تَصِيَّبِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَنْ تَقْبَلَ لِي بِوَجْهِكَ الْكَبِيرِ فَتَقْبَلَ بِوَجْهِكَ لِي وَلَا
 تَحْبِسْنِي فِي حَيْثُ أَدْعُوكَ وَلَا تَحْبِسْنِي حَيْثُ أَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ
 رَأَيْتُ فِي مَلَكُوتِهَا وَدِيَارِهَا كَذَاتِ دِيَارِهَا وَبِوَسْطِهَا أَمْدُ بِرَيْدِمْ كَمَا فِي
 مَكَانِهَا نَامُ دَاخِلُهَا كَمَا فِي مَكَانِهَا بِمَنْزِلِهَا وَمَا لَهَا مِنْ دَاخِلِهَا شَيْءٌ مِثْلُهَا
 كَمَا فِيهَا كَمَا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ
 قَدْ جَلَسَ الْمَسْتَضِيءُ فِي بَيْتِكَ مُقَرَّبًا لَكَ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 قَالَتْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 جَنَّ الْعَالَمُ إِلَى الْمَعَالِي بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَرَفَعَ إِلَيْكَ حَقِّي قَدْ جَدَّ دَاخِلًا وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَجَلَّ لَكَ مَا أَرَدْتَ مَعْصِيَتِي خَالِكَ وَمَا عَصَيْتَكَ وَأَنَا يَا جَاهِلُ
 فَلَا لِعَفْوِكَ مَتْرَعٌ وَلَا لِنُظْرِكَ مُنْحَقٌ وَلَكِنْ سَوَّيْتُ لِي قَلْبِي وَأَعَانِي
 عَلَى ذَلِكَ شَقِيحِي وَفَرَّقَ بَيْنِي وَالْمَوْجِي عَيْنَ تَمِيمٍ مِنَ عَدْلِكَ بِسْتِقْدَانِي
 وَيَجْعَلُ مِنْ أَعْتَمِمْ أَنْ تَطْفَعَتْ جِلَّتِكَ حَقِّي يَا سَوْءَ نَاهِ عَدْلٍ مِنَ الْوُجُوهِ بَيْنَ بَيْتِكَ
 إِذَا قِيلَ لِلْحَقِيقِينَ جُودًا وَوَالِثْقَلَيْنِ حَقُّوا أَمْعَ الْحَقِيقِينَ أَجُودًا مَعَ الْمُتَلَابِثِينَ
 أَخْطَرُ لَكَ كُلَّ كَلِمَةٍ سَبَّحْتُكَ فِيهَا وَبَدَّلْتُهَا طَالَتْ أَعْرَاجُ كَثْرَتِ مَعَالِي وَكَلِمَةٍ
 أَوْ بِقَلَمٍ أَحْمَدُ أَمَّا أَنْ لِي أَنْ أَسْتَجِيِبَ مِنْ بَيْتِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَأَسْتَجِيِبَ يَا بَصِيرَ الْغَائِبِينَ بِرُكُوبِ دِيَارِهَا وَبِهِمْ كَذَاتِ دِيَارِهَا

بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ارم

اِرْحَمَ مَنْ انْسَاءَ وَأَقْرَبَ وَأَسْتَكَاةَ وَأَعْتَى وَبِهِ هَلْ يُوِي دِيَارِهَا بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 ذَمِينِ كَذَاتِ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ
 بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 كَمَا فِيهَا نَامُ دَاخِلُهَا كَمَا فِي مَكَانِهَا بِمَنْزِلِهَا وَمَا لَهَا مِنْ دَاخِلِهَا شَيْءٌ مِثْلُهَا
 كَمَا فِيهَا كَمَا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ دَعَا لَمْ يَكُنْ
 قَدْ جَلَسَ الْمَسْتَضِيءُ فِي بَيْتِكَ مُقَرَّبًا لَكَ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 قَالَتْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 جَنَّ الْعَالَمُ إِلَى الْمَعَالِي بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَرَفَعَ إِلَيْكَ حَقِّي قَدْ جَدَّ دَاخِلًا وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَجَلَّ لَكَ مَا أَرَدْتَ مَعْصِيَتِي خَالِكَ وَمَا عَصَيْتَكَ وَأَنَا يَا جَاهِلُ
 فَلَا لِعَفْوِكَ مَتْرَعٌ وَلَا لِنُظْرِكَ مُنْحَقٌ وَلَكِنْ سَوَّيْتُ لِي قَلْبِي وَأَعَانِي
 عَلَى ذَلِكَ شَقِيحِي وَفَرَّقَ بَيْنِي وَالْمَوْجِي عَيْنَ تَمِيمٍ مِنَ عَدْلِكَ بِسْتِقْدَانِي
 وَيَجْعَلُ مِنْ أَعْتَمِمْ أَنْ تَطْفَعَتْ جِلَّتِكَ حَقِّي يَا سَوْءَ نَاهِ عَدْلٍ مِنَ الْوُجُوهِ بَيْنَ بَيْتِكَ
 إِذَا قِيلَ لِلْحَقِيقِينَ جُودًا وَوَالِثْقَلَيْنِ حَقُّوا أَمْعَ الْحَقِيقِينَ أَجُودًا مَعَ الْمُتَلَابِثِينَ
 أَخْطَرُ لَكَ كُلَّ كَلِمَةٍ سَبَّحْتُكَ فِيهَا وَبَدَّلْتُهَا طَالَتْ أَعْرَاجُ كَثْرَتِ مَعَالِي وَكَلِمَةٍ
 أَوْ بِقَلَمٍ أَحْمَدُ أَمَّا أَنْ لِي أَنْ أَسْتَجِيِبَ مِنْ بَيْتِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ سَلَّمَ وَأَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَأَسْتَجِيِبَ يَا بَصِيرَ الْغَائِبِينَ بِرُكُوبِ دِيَارِهَا وَبِهِمْ كَذَاتِ دِيَارِهَا

ع
 بالمجد

فلا صدك في جنتك شارب يا من معاشر في ليل يا صبيح وفاق لطائف
 الأوقاف والمخترت دون اذراك مظهر خطا فضا انصارا لانام يا من عنت
 الرجوة هيبته وخصت القاب لفظه ووجلت القلوب من خفيته اسلك
 عليك المذخر التي لا تنفي الله لك دنيا اوتيت به على نفسك لادعيتك من المؤمنين
 دنيا مننت الاجابة فيه على فضلك للذاتين يا اسمع الشافعين وانقم القاطون
 واسترح الحاسنين يا ذا القوة المتين صل على محمد وآل محمد خاتم النبيين
 وعلى اهل بيته واقبله في شهر ناهد احيى ما قامت واختم في قضاة
 حتى ما قامت واختم في ما التعادة فيهن ختمت واختم ما احببت في من فودا
 واختم من فودا ومغفورا فودك انت جاني من سائله البويخ وادوة
 على ملكي والكلبي وارجعتي منيرا ونيرا واجعل لي الى ربه ثوابك وجنانك مصيرا
 وعيشا قويا وملكا كبيرا وصل على محمد وآل محمد من جده طوافي كرد
 وبرخواست وبنامه سوار شد ورفت بفرم گفت که این حضرت خضر بود چنان سخن
 نگویم که یازبان ما را بسته بود چون برون آیدم این را در روایی ما خورد
 وپرسید که انعامی است که هم از مسجد سعصعه و خوبی با فضل کردیم گفت این سوره
 هر دو دنیا هم روزی که تیر این مسجد می آید و با کسی بخندم که بر سر برسد
 که شما همان داری کرد که باشد گفتیم که ما آنست که خضر باشد گفت واقعه من میدانم
 اورا که کسی که خضر تیر محتاج است بعضی صاحب انما صلوات الله علیه و تسبیح
طاس در کتاب اقبال انچه در این القادوسی نقل کرده است که او در
 اندوه های ماه مبارک حج با محمد بن جعفر دهان مسجد سمله رفت پس چنان

در
 الطاهر بن الاثیر

در
 وارعی

بجزم

حجفر گفت که بیا بروم بجهت سعصعه که آن مسجد مبارک است ای المؤمنین عم
 در آن نماز کرده است و قدم های امامان آن رسیده است چون داخل مسجد شدیم
 مشغول نماز شدیم نگاه مریدان دیدیم که از نافه خود فرو آمد و پای نافه را بست
 و داخل مسجد شد و در رکعت نماز کرد و بسیار طول داد نماز را پس دستها را بلند کرد
 و آن دعا که در روایت سابق مذکور شد خواند و چون فارغ شد بنامه سوار شد
 محمد بن جعفر گفت بیا برویم که این یکت نفیتم و اوله نفیتم و ایدم که کیتی من ذکر بیکان
 شما من کسبم کفیم مکنان و ایدم که شما خضر باشید من ذکر من انکم که خضر مختار است
 بدیدن من بر کردید که من امام زمان شما ایم و اما مسجد رغنی و مسجد جعفری و مسجد
 بقا که اهل پس در هر یک اعمال و ایدم و امر شده است و معاد این کتاب این ناگویم
 زیرا که موضوع انما جاد در این زمان معلوم نیست و در کتاب فرار بحار الانوار ذکر
 کرده ایم اگر آن او عیبه را در سایر مساجد معروفه خوانند بد نیست

باب پنجم در فضایل زیارت سید الشهداءین از عیسی
صکوات الله علیه است و در آن چند فضیلت **فصل اول**
 در اخباریت که دلالت بر وجوب زیارت آن حضرت میکند و بر اینکه خوف
 توبه زیارت نباید کرد و بیان مکتفی که با بید خود بن زیارت آن حضرت کردن
بند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که فرمود که شیعیان ما را بن زیارت
 حسین ابن علی صلوات الله علیه ما که بر حق که زیارت آن حضرت دفع میکند خانه
 فرود آمدن و ترقی شدن و سوسوخته شدن و در نزد در بدین را و زیارت
 آن حضرت من فرات بر هم کسی که اقرار نماید برای امام حسین با مات از جانب خدا

در بیان نماز حضرت
 امام حسین علیه السلام

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویت که زیارت کنید حسین علیه السلام را
 و جفا میکنند آن حضرت را بجز آنکه او با حقین جوانان اهل بخت و حقوقین
 جوانان شهیدانست **و بسند معتبر دیگر** از آن حضرت منقولست که زیارت کنید
 قبر حسین را اگر چه سالی یکبار باشد بدین معنی که هر که برود نزد آن حضرت با شناسائی
 حق آن حضرت و آنکارنگردن حق او داعی بی نیست بغیر از بهشت و دوزخی داده
 میشود و ندی فواج میدهد صدای تعالی با و فرجی نزدیک بدین معنی که حق تعالی
 موکل گردانید است بغیر حسین علیه السلام چهار هزار ملک که هر یک یکبار زیارت
 میکنند و شایع میکنند هر که زیارت آن حضرت کند تا با اهل خود برگردد و اگر چه
 شود او را عیادت میکنند و اگر بیرون بماند او را عیادت میکنند با طلب آموختن از حق
 او و ترحم کردن بر او **و بسند معتبر دیگر** منقولست که شخصی حضرت صادق علیه السلام
 عرض کرد که فدای تو شوم چه میفرماید در حق کسی که ترک کند زیارت حضرت امام
 علیه السلام را و او قادر زیارت او باشد فرمود که می گویم که او عاق رسول خدا
 صادق است علیه و آله و عاق ما شده است و سبک شمرده است اسیرا که بر او ایضا
 و هر که زیارت کند آن حضرت را خدا حاج او را عاق کند و در کلمات و دنیا
 او بنماید و زیارت آن حضرت بعد از برای بنده جلیب میکند و آخر فرج میکند خدا عی
 با میدهد و گناه بخواه سائل او را میآورد و بر میگرد و بر میآورد و عاق آنکه
 هیچ گناه و خطایی بر او نباشد مگر آنکه از نام عمل او محو شود و اگر آن سفر بیرون
 نماند شهادت آن دوزخ است او و حق تعالی بی عرض هر که او حج کرده است و هر
 درهم با او بدهد بر او از ذی و کند چون عشق شود گویند با او که خدا این عشق را

و او افسوس دهند و کشته شود
 برای او در عیبتش که در اول
 شود بر او منیم بخت و اگر سالم ماند
 کشته و مشق برای او در عیبتش که نازل شود

برای تو ذیبت کرد که اس و زینب رسانند **و در حدیث معتبر دیگر** منقولست
 که آن حضرت با تم سعید فرمود که زیارت کن حضرت امام حسین را که زیارت
 آن حضرت واجب است بر مردان و زنان **و در حدیث معتبر دیگر** منقولست
 که فرمود که اگر یکی از شما حج کند در تمام عمر خود و زیارت حضرت امام حسین را نکند
 باشد هر آنکه ترک کرده خواهد بود حتی از حقوق رسول خدا صلوات الله علیه و آله و ا
 زیرا که حق حسین فریضه است از جانب خدا و واجب است بر هر مسلمان **و بسند**
های معتبر از امام محمد باقر عم و امام جعفر صادق ۴ منقولست که هر که زیارت
 حضرت امام حسین ۴ نرود از شیعیان و ایمان و دینش ناقص خواهد بود و اگر چه
 بهشت شود بهشت تر از فرمان دیگر خواهد بود و در حدیث دیگر از حضرت صادق
 منقولست که هر که زیارت حضرت امام حسین ۴ نرود و بماند کند که شیعه است
 تا بیوی پس او شیعه ماینست و اگر او از اهل بخت باشد همان اهل بخت خواهد بود
 و بسند حسن از امام محمد باقر ۴ منقولست که هر که خواهد که بلند کند از اهل
 بهشت است عرض کند بخت ما را بدین خود اگر قبول کند مؤمن است و اگر دست ما
 باید که رنجت کند در زیارت بقای امام حسین ۴ زیرا که هر که زیارت کند آن
 حضرتت ما او را دعوت اهل بیت میداریم و از اهل بخت است و هر که زیارت
 کند آن حضرت نیت ایمان ناقص است و در روایت معتبر دیگر مذکور است که شخصی
 از حضور صادق ۴ سئوال کرد از حال کسی که ترک کند زیارت بقای امام حسین
 علیه السلام را من فرمود که آن مرد میت است از اهل جهنم **و در حدیث دیگر** فرمود
 که اگر کسی هزار حج بکند و زیارت بقای امام حسین نکند به باشد ترک کرده خواهد بود

حق بنیک از حقوق پیغمبر و در حدیث دیگر روایت که حضرت امام محمد باقر عم
پرسید از شخصی که چه مقدار از صلوات میان شما و میان قبیله ام حسین عم گفت
شانزده فرسخ است پرسید که ایاز زیارت آن حضرت پیغمبری گفت نه فرمود که چه
بسیار دعا کردید شما **و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است**
که فرمود که پدر و مادر و هم فدای حسین باد که در نزدیک کوفه کشته خواهد شد
گو یا بی پنم که انواع وحشیان صحرانگه نهادند که باشند بقیه شو و بر او گریه
و نوحه کنند تا صبح چون چنین شود ز غمنا که جفا میکنند بزیرات نکودن آنحضرت
و پختن سینه معجزه منقول است که حضرت صادق عم بسید پیغمبر فرمود که ای
زیارت میکنی حضرت امام حسین راه هر روز گفت نه فرمود که هر هفته گفت نه
فرمود که هر ماه گفت نه فرمود که در هر سالی گفت که است که سالی یکبار
بزیارت آن حضرت میوم فرمود که چه بسیار دعا کردید شما حسین عم مکن عیدانی
که چند را چهار هزار مصلحت که تعدید موی که آورد بر آن حضرت عیسی
و مرتبه میخوانند و ادبها را ملامت حاصل نمیشود و پیوسته زیارت میکنند و قایلین
برای زیارت کنندگان آنحضرت است **و در روایت معجزه منقول است** که حضرت
امام محمد باقر عم از شخصی پرسید که هر هفته زیارت حضرت امام حسین میکنی
گفت نه فرمود که هر ماه میکنی گفت نه فرمود که هر سالی میکنی گفت نه فرمود که
هر روز ازین **و در روایت معجزه دیگر** از حضرت صادق عم منقول است که فرمود
که عجب دادم از کسی که گمان میکند که شیعه مالست و عمرش میگذرد و زیارت قبیله
امام حسین عم نمیدانند و توانستند و بنسبتی و عجز و تنبلی و آنکه که بداند که

در زیارت

در زیارت آن حضرت هست هر آینه مستی و تنبلی نکند راوی میفرمود که کعبه
فضیلت دارد فرمود که فضیلت و خوبیها را در اول چیزی که با وی میسر است گفتا
هان گذشت از میا سرزمین و ملکوتین که عمل از سر کعبه **در حدیث معجزه منقول است**
که حضرت صادق عم با بان این تعجب گفت که ای ابا جعفر چند کاه است که زیارت
قبیله ام حسین علیه السلام نکوده گفت معتدلت فرمود که بیخوات الله العظیم توان
سر کدهای شیعیانی و ترک زیارت آن حضرت میکنی هر که زیارت آن حضرت کند
حق تعالی بنویسد برای او بعد از هر کای صدقات و محبت کند از او هر کای گناه و بیای
گناهها گذشت و آینه او را به تحقیق که چون آن حضرت شایسته بقیله آن حضرت فرمود
آمدند هفتاد هزار ملک و ثواب و موی که در آن روز آن حضرت که هر روز میگذرد
تا در زیارت **و پختن سینه منقول است** که گفت روزی
بخدمت حضرت امام جعفر صادق عم رفتم آن حضرت مشغول نماز و چون فارغ
شدندم که حاجه میگرد با پدر در کار خود و میگفت ای خداوندی که مخصوص
گردد اینها را با انکرامت و وعده داده ما را شفاعت و علوم رسالت را با داده
و ما را در ترحم بجهان گردانید و ختم کرده با امتیاز کنی شتر را و ما را مخصوص میومیت
پیغمبری گردانید و علم گذشت و آینه را با اعطای کرده و دلخواهی مردم را موی ما را ایل
گردد اینها را بر سر ما و بر ما مراد و زیارت کنندگان قبیله ام حسین را
انان که خرج کرده اند ما را خود را بپوشان آورده اند از شمشیرها بداندای خود
برای رنجت و در نیکی ما و امید قیام برای تو در جمله ما و برای شاد گردانیدن پیغمبری
تو و اجابت ایشان امر ما را و برای شیخی که بر دشمنان داخل کرده اند و ما را ایشان

نمودن ص

گشت پس حکایات ده ایشان از اجابت بخشش و حفظ ایشان و در بر و رفتن و خلیفه ایشان
 باش در اهل اولاد ایشان که در حق خود کلامی بخلاف نیکو و بیفای ایشان باش و دفع کز ایشان
 شره و جبار معاندند و هر بنیف و شدید از خلقت و دستگیرش و از شر و بد و بد ایشان
 زباده از آنچه امید دارند از خود و در شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان
 مدار بر فرزندانش و اهالی و خویشان خود و خداوند آسمان را مایب کرده و در ایشان و پیوستن
 آمدن ایشان و بیارت و این مانع شد ایشان از خود کردن و پیوستن آمدن از روی
 مخالفت ایشان پس در آن آن فعلها که آنجا بنویسند که این است و در حق آن که
 روی ایشان که میگردانند و همانند بعضی امام حسین و در حق آن دیدهار که هر گشت
 جاری شد از تو بر ما و در حق آن که در آن گشت که در آن و سوخته اند از برای مصیبت
 و در حق آن فغانها که در مصیبت ما بلبسته کرده اند خداوند آن جانها و آن بدنامی
 سپاسم تا سیراب گردانی ایشان از حوض گشت در روز قیامت و پیوسته آن حضرت
 با این دعا میگردانند در هر چه بر چون فرایند گشت اند ما که من از شما شنیدم اگر در حق
 کسی میگردانید که خدا را نمی شناسد که گشت گشت با او و سده کن و الله که آنروز
 که در آن زیارت آن حضرت که در حق و در حق حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی
 قربان حضرت چه مانع است تا از زیارت او معنی بیرون زیارت مکن کفم فدای تو شوم
 نمیدانم که بقدر فضیلت دارد فرمود که ای معجزه آنرا که برای زیارت کشته گشت
 آن حضرت دعا میکنند در آسمان زباده از آنها میگردانند که دعا میکنند برای ایشان در
 ترک مکن زیارت آن صورت را از برای خودی از احدی که هر که از برای خودی تراند
 زیارت کند آنقدر حضرت برود که آنرا گشت که کاش آنقدر میماندم نزد حق حضرت

که در آنجا

که در آنجا مدفون میگردانم آیا دوست نمیدارم که خدا به پند ترا در میان آنها که دعا میکنند
 برای ایشان و رسول خدا صلی الله علیه و آله و علی وفاطمه و زینب معصومین علیهم السلام
 ای ای خواجه که از ایشان باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه کنند ای ای خواجه
 از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد ای ای خواجه از آنها
 باشی که حضرت رسول ص با ایشان مصافحه کند **و بنده معجزه** از زواره منقول
 که عرض کردم بخدمت حضرت امام عقیل باقی که چه میفرماید در باب کسی که بپدرت حضرت
 امام حسین زیارت کند با تو فرمود که خدا او را این صلوات دهد و زیارت کند که هر
 کس تو مان باشد و با استغفار او آید ملائکه او را زیارت دهند و حق من و اندامها
 باش که این روز و ستاره ای و فیروزه ای **و بنده معجزه** منقول که این کبریا بجهت
 صادق گفت که هر چه بنیارت حضرت امام حسین و در حق تو مان و حسان است با او صلوات
 از حق خلیفه و اتباع و لشکر او فرمود که ای پسر کبریا دوست نمیدارم که خدا تو را بپند که از
 برای مان سانی مکن نمیدانی که کسی که از برای خوف ما حافظ و قومان باشد حقا و را
 در قیامت در سایه من خود جا دهد و حضرت امام حسین صلوات الله علیه در زیر
 عرض با او سخن گوید و او را حق تعالی این که اند از تو سیدی و ذی قیامت مهم تو سواد
 نسی سواد تو سواد ملائکه او را زیارت دهند و حق سس از برای کی دانند **و بنده زیارت**
قرنی منقول که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که ای میوی زیارت
 قبی امام حسین گفت بای میویم با تو سر پیوستم فرمود که هر چند سخت تو و دشوار تو است
 ثواب بقدر ترات و هر که در زیارت آن حضرت بی سدا من گوید خدا او را در حق
 قیامت و بگوید و از زیارت با آن زین کاشان و سلام کند بر او و ملائکه و زیارت

انما

پیغمبر صلی الله علیه و آله و دعا کند از برای او بر کوه و با نعمی از خدا و فضل و بیک
 با او بسد **مؤلف گوید** که از اکثر احادیث سابقه ظاهر میشود که زیارت حضرت
 امام حسین صلوات الله علیه واجب باشد و معارضه ظاهر می ندرج و لکن مشهور
 میان علما آنست که سنت بی کثرات و بحسب احوال و وجوب زیارت آن حضرت در کثرت
 یکنه ششم غنایات وقت دارد و شصت که برین تأکیدات و تقدیدات مطلقه مشوع و با قدرت
 ترک کند در هر حال ضعیفایمان خواهد بود و احوط آنست که در زیارت آن حضرت
 و حضرت رسول صلی الله علیه و آله بلکه در زیارت هر امای در صورت ذوق قصد
 سنت نکند بلکه بقصد قربت تنها بجز آن **و ایضا** از بسیاری از احادیث ظاهر
 میشود که تفسیر و خوف عذر غیشی در ترک زیارت آن حضرت و این خلاف است بر میان
 علما و معانی عموم احادیث تفسیر است و دور نیست که مراد این باشد که خونیهای سهل که بینه
 بر احوالات بعین باشد یا خوف فوت منافع دنیوی یا فوت مایه یا فوتی از حنفی
 و اهایتی اینها را مانع بناید کرد و الله یعلم **و بسند معجز** از علی بن زکریا روایت
 که حضرت صادق م فرمود که با علی بن شیندم که حجی از شیعیان هستند که یکسال و دو سال
 بر ایشان میگذرد و زیارت امام حسین هم نماند گفتند ذی قوشوم جمع میشناسم
 که چنین اند فرمود که و الله که ایشان بهر خود ملاحظ کرده اند و از ثواب خدا میل کرده اند
 و از عبادت محبت صلی الله علیه و آله دور شده اند گفتند ذی قوشوم در هر چند گاه
 زیارت بسیار بکنم فرمود که آن قریبی در هر ماه آن حضرت را زیارت کن گفتند پس تو این
 که بدست خود کار میکنی و کارهای مردم در دست نیست و لکن در غایب از آن مکان خود نمی
 قائم شد فرمود که هر که بدست خود کار کند معذورات و مقصود معنی گوید که بدست

خود کار نکند از آنجا که اگر هر جمعه بر بند بر بیان اسافت ایثار نازند خدا و رسول خدا
 در قیامت عذیبی بخواند و گفت اگر شخص را بنیابت خود بفرستد جایز است فرمود
 که بلی اما هفتاد خودش فوایش پیشقیات و نون در و در کارش بهرات که خدا او را
 پسند که بشما پیداری میکند و روزها تعب میکند پس خدای تعالی نظر بر حق بوسی او می
 کند اگر فرودس اعلی بر او واجب میشود که با سجده و اهل بیت او صلوات الله علیهم بوده باشد
 پس رغبت کند در چنین قری و از اهل آن باشید **و با سائید صحیح و معجز**
 و یکی از آن حضرت منقولست که حق ولادم است بر عااله ان که هر ساله و من شهر بن زیارت امام
 حسین م بود و بر غیر آنکه سالی یکی شهر بود و بتدهای صحیح لکن از آن حضرت روایت
 که بر عید بن زیارت بقو حسین م هر سالی لکن شهر و بسند صحیح منقولست که حلبی از آن حضرت
 پرسید از زیارت امام حسین م فرمود که در سالی یکی شهر بر و بدیقی سم آن بیشتر بود
 میان مخالفان شهر بر رشید و آن حضرت امام من سبی م منقولست که جفا نکند امام حسین م
 مال هر چهار ماه یکبار بن زیارت بر و در غیر هر گاه که بیشتر میشود و بسند معجز روایت که از
 حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که هر چند گاه یکبار بن زیارت امام حسین م باید رفت
 فرمود که هر مقدار که خواهی **و بسند معجز** از صفوان منقولست که گفت در خدمت حضرت
 صادق م بودم در مابین مکه و مدینه می رفتم که یکبار رسول الله ص را که شما را غلبگی
 و دلگی و دلگسستی می بینم فرمود که اگر بشنوی آنچه میشنوم هر آینه سؤال تو از آن خود عرض
 کردم که چه جینی میشنوی میفرمود که قضی ع ملا نکر در ده گاه خدا در رحمت کردن بر قائلان اعیان
 المؤمنین و بر قائلان امام حسین م و بر صر کردن جنیان بر ایشان و لکن هر ملا نکر که در دو
 فرج امام حسین اند و بسیاری اندوه ایشان گویی که اینها را شنوئی که خورند و آشامیدند

و خواب کردن بر او کواهی باشد گفتیم یکی که بنیارت آن حضرت بیاید و گوید و این
می باید بر کوه بنیارت او و هر چند که باید رفت و چندگاه که بجایش وارد
قول بنیارت آن حضرت کردن فرمود که آنرا نزدیک بود زیاده از یکماه باید که قول زیاده
نگذرد یکی که خانه اش دو ماست هر سه سال یکبار میاید که بنیارت بود که اگر زیاده
از سه سال نماند کند بر عذبی و علقه ما آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله شده است
و قطع رحم آن حضرت کرده است و آن بدانند که زیارت کنند امام حسین علیه السلام که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه و امامان و شیعیان اهل
بیت صلوات الله علیهم چه مقدار رسد و خوشحال میشوند بنیارت آن حضرت و چه دعاها
در حق او میکنند و چه نواها حق تعالی در دنیا و بی و همدو چه اجها برای او فرمود
که در آخرت با او برسانند این دو سه دارد که تازه باشد هر جا آن حضرت باشد
و بدرستی که زیارت کنند آن حضرت چون از خانه بیرون میروند بر هر چه میگویند
گذارد بر او دعای کند و چون آفتاب بر او تابد گناهانش را میخورد چنانچه آنست
میخورد و بر میگذرد آنرا زود که هیچ گناه بر او نباشد و در هر چند برای او بلند کنند
که بر آن در جهان رسد کسی که در جهاد فی سبیل الله شهادت کرده باشد و در خون خود
و پاره باشد و حق تعالی ملائکی را مقرر کند که در اندک در وقت مقدس تمام مقام او باشد
و آن برای او طلب آنرا نشکند تا او بنیارت بر آید و با سال بگذرد یا بگوید **دست من قوی**
از عید الله جللی منقولست که گفت حضرت صادق علیه السلام که ما زیارتی امام حسین علیه السلام در پیاده
یا سه مرتبه فرمود که خوانم نماید که بسیار بود سالی که بر بود **مؤلف گوید** که این
حدیث صحیح بود بقیه است که اگر کسی صیاد رفته و بعضی باشد سالی که بر پشتی نزد

در روز

و در حدیث معتبره دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تا نیکستند نزد بنی امام حسین
چهار صد بار از طایع صبح تا غروب آفتاب بر او با آسمان میخواند و مثل ایشان نماند بیشتر از آن
میکنند از طایع صبح بر سر او این است سلمانی اگر تخلف نماید زیاده از چهار سال و چند
معتبره از بعضی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که سالی سه مرتبه بنیارت امام حسین علیه السلام
بود از بنیانی امین کرد و چند معتبره منقولست که داد و بن فرقد بن جعفر صادق علیه السلام
عزیز کی که بر ثواب دارد یکی که هر ماه بنیارت امام حسین ۴۰ بود که او را ثواب مثل
صد هزار شهیدان میدهد **و میدن طایف علیهم السلام** نقل کرده است از حضرت
احمد بن داود که گفت من همسایه داشتم که او را علی بن محمد میگفتند گفت که من هر ماه
یکبار بنیارت حضرت امام حسین ۴۰ میگویم و چون ستم بکافران جسم ضعیف شد
مدتی نرفتم بعد از مدتی پاره روان شدم و در مدت چند روز بگذاشتم
و زیارت نماز کردم چون خواب رفتم دیدم که حضرت امام حسین صلوات الله علیه از قبور
پس بر آمده است و من میگویم که هر چه از آنجا میگذرد بیشتر من نیکی کار بودی گفتیم
ای ستم جسم ضعیف شده است و پیام بی وقت شده است و در این وقت ترسیدم
که آخر عمر من باشد چند روزی آمده ام تا بنیارت رسیدم ام و در ایام از شما میسر
رسید است بخوانم از شما بشنوم فرمود که بگو گفت دعایت میکنند که شما گفته اید که هر
بنیارت من آید در رجوع خود من زیارت کنم او را بعد از وفات او فرمود که بلی
من گفته ام و اگر در آن چشم بیایم از آنش بر می آیدم او را **مؤلف گوید**
موافق این اخبار معتبره احوط است که آنجا که نماند مثل اهل بعلاد
و حله و جحف استرف هر ماه یکبار تبه بنیارت بروند اگر خویش نباشد اقلش

وینا قباخ الخضر
نیت است در زیارت الخضر

هر چهار ماه یکبار بنویسد با خوف و نیاز یکی بنویسد و اگر در روز با شد هر سه سال یکبار بنویسد
دو بار باشد هر چهار سال یکبار بنویسد و بدین الکر اغنیا و مقسطا لهما هر چهار سال
یکبار بنویسد و اغنیا و بیارها را در هر سه سال یکبار بنویسد **فصل دوم در توبه خالص**
گویند نیت در زیارت آن حضرت و ایتقاد بآن چند معنی
ان امام محمد باقر ص منقول است که اگر کسی در زیارت آن حضرت در نیت امام حسین
علیه السلام هست هر آینه بخیرند از استیمان و جاگدایان پاره پاره شوق در حضرت است
گفت که چه فضیلت دارد توبه نمودن و اگر هر که زیارت آن حضرت بود از توبه نیت شوق
نویسد خدای تعالی از برای او توبه بخیر قبول و هنر عمره مقبول و اجر حج را
شمید از شکرمان بدو من و هنر بدو من دار و من هنر همدی مقبول و توبه از گناه
کون هوا رتبه از برای خدا و تا کمال محفوظ باشد از هر آنچه خصوما از شیطان
و هر گاه که در حق تعالی با او ملک می آید او را نگاه دارد از پیش روی او از پشت سر و از جانب
دست و از جانب چپ و از یاری سرو از زین پای او و اگر در انزال بی صاحب شوند
فرحکان رحمت نزد غسل دادن و گفن کردن و طلب آرزوش کنند از برای او و مشایخ
نمایند او را تا قبول و از برای او در راه استغفار کنند فواج کنند قبول او را اندر
که در حق او پسند و ایم که اند خدا او را از شر من قبر و از ترس سائیدن من و لیکه و بگشا
دری از برای او جوی بهشت و در قیامت نامش را بدست راستش دهند و نوری
حق تعالی با او عطا کند که روشن گوی و اند ما بین مشرق و مغرب را و فضای نرا کند
که این از آن است که زیارت قبی امام حسین بود که اند از روی شوق و خواهش خالص
مانند در قیامت هر که آرزو کند که از زیارت آن حضرت باشد **و نیت**

ص

ص از محمد بن مسلم منقول است که گفت من می گویم بجز ت حضرت صادق عم که چه خواند
دارد یکی که بنویسد زیارت قبی امام حسین ۴۰ بار و در قیامت هر که زیارت آن حضرت بود
از روی شوق و خواهش از بندگانی که خود اند عالمیان باشد در قیامت در زیارت
امام حسین ۴۰ بار باشد تا داخل شود **و نیت معنی دیگر** از آن حضرت منقول است که هر که
زیارت کند حضرت امام حسین ۴۰ بار از برای معنای خدا نزار از برای غفران از برای
و نه از برای شنیدن مردم خالص بیان کرد و از گناهان چنانچه جامه آید نشسته
پاک پیشو در چون و بوی که کند از توبه حقی و بوی که بر دارد توبه عمره برای او نیت
شود و در حدیث معنی دیگر فرمود که هر که زیارت کند امام حسین را و حق آن حضرت است
و من نفس رضای خدا و توبه یا شکر گناهان گذشته و آینه اش آمرزیده شود
دو سه مرتبه سوگند یاد کرد ندی این و در حدیث معنی دیگر فرمود که هر که از اهل خراسان
حضرت صادق ۴۰ آه و سوگند گوید در نیت زیارت امام حسین صلوات الله علیه
که خود را مرادم از جدم که هر که آن حضرت را زیارت کند و مرا در حق رضای خدا باشد
حق تعالی او را از گناهان ببرد آورد مانند من ندی که از مادر متولد شود و مشایخ
نمایند او را مددگار او بپاها و سرشان گستره باشند تا با اهل خود بگرد و مددگار
از پدر و مادر و از برای او آرزوش سزا کنند در رحمت فرود آید او را و نازل شود بر او
از طوق آسمان و ندا کنند او را که نیکو است حال تو و نیکوست اندک او را زیارت کردی و حق
تعالی اهل او را حفظ نماید **و روایت معنی دیگر** فرمود که هر که امام حسین را زیارت
کند و او را امام واجب اطاعت داند نه از روی استکلاف و نه از روی تلکبی نوشته شود
برای او حق از هر آنچه مقبول در هر عمره مقبول و اگر شوق باشد سعادت مند شود و پیوسته

هشتاد

در رحمت خدا فرود و در حدیث دیگر فرمود که هر که زیارت آن حضرت کند از برای دنیا
 خدا شایسته نماید و از جوی میل و میل و اسیران با نانی خود و گدود و در روایت
 دیگر فرمود که هر که زیارت کند آن حضرت را از برای خدا و موافق فرموده خدا آنرا دوستی دادند
 حق تعالی او را از آتش حتم و این گوید اندو را از بیم عظیم روز قیامت هر حاجت از
 حاجت های دنیا و آخرت که طلب نماید با عطا کند **و بسند معتبر** روایت از حراف
 که گفت دفعه زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه چون بود که حضرت امام جعفر باقی
 علیه السلام بیدین من آمد و فرمود که زیارت باقی حراف هر که زیارت کند قوی خواهد
 شد مانند آن که خدا را و عن شمس سلمه و احسان بن عقیب و تقم آن حضرت باشد از گناه
 پیرودن آید مانند روزی که از ماد مرقوم گشته باشد با بوده است و بسند معتبر از حراف
 صادق م منفوت که چون روز قیامت در آید معافی نداند که گنایند زیارت کند و گنایند
 حسین بن علی م پس بر خیزند از ستم که احصا نشود اندک و عدد ایشان از جوی از جوی
 پس از ایشان پس است که حجج و بنای حجج طلب زیارت قبی آن حضرت که دید گویند پرونده
 برای حجت رسول خدا و حجت علی و فاطمه و برای قرص و عتاق شدن از ظلم که بر آن
 حضرت واقع شده است پس بایشان گویند که اینک تجدید علی و فاطمه و حسن و حسین م
 حاضرند پس بحق شوید بایشان که شما با ایشان خواهید بود در درجه ایشان ملعون
 شوید بیک رسول خدا صلی الله علیه و آله پس آیند بزور هم آن حضرت و آن علم در دست
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه باشد و در پیش و جانب راست و جانب چپ و عقب
 آن علم باشد تا الهی و اهل بیت شوند **فصل پنجم در بیان آنکه زیارت آن حضرت**
معالج عمر و جهادات و موجب مغفرت گناهان و خفت حساب و دفع

در کتاب آنکه زیارت آن حضرت معادل
 حج و عمره و جهادات

زیارت

در جهات و اجابت دعوات است و افضل اعمال است زیاده از صد مرتبه معین

از امام جعفر صادق و امام موسی کاظم و سایر ائمه علیهم السلام منقولست که زیارت
 حسین بن علی م موجب آمرزش گناهان گذشت و آینه است حسد معتبر از شیخ
 ابن جعفر م منقولست که گفتی تو ای که میدهند گیسو امام حسین م را در گناهان
 زیارت کند اگر حق و حرمت و ولایت او را شناسد آفت گناهان گذشت و آینه است
 بیاسزند و بسند معتبر از حضرت صادق م منقولست که هر که زیارت کند قوی خواهد
 شد بحسین م را و دانند که او امامیت که اطاعتش بر بنیان فریاست بیاسزند و خدا گناهان
 گذشت و آینه است اول و قبول کند سعادت او را در حق عقدا گناهان کار هر حاجت که از خدا
 نرزد قبی آن حضرت سؤال نماید آینه با آورده شود **و در حدیث** معتبر دیگر فرمود که چون
 شخصی زیارت امام حسین م پیوند رود و در کام اول گوید بر عید از گناهان فرزند
 میشود پس پیوسته اول و مقتدر و مقرب میگردد و الله با او بسد بعضی مع مقدس آن حضرت
 پس حق تعالی با او مناجات میکند که ای بنده من سؤال کن از من تا عطا کنم معافان تا حاجت
 گنم طلب تا به بختم حاجی بطلست تا بر آتم و بر فضل لایم است که آنچه رعون فرج عطا کند
و در روایات دیگر فرمود که هر که پیاده زیارت آن حضرت برود بنویسد حق تعالی
 برای او هر کاری که برود امر حسنه معفو کند از او گناهی و بگذرد و اندان برای او در
 درجه بر چوین بنزد آن حضرت آید حق تعالی او را بگرداند ببلد و و ملک را که بنویسد حق
 پیوند میاید از گناهان او از شخصی خودی و ننویسد سخن بد را پس چون بود که در اول
 وداع گشت و گویند ای دوست خدا آرزوید سینه حق از گوه خدا و گوه دوسر خدا
 و گوه اهل بیت رسول الله که آتش جهنم را چویم خود بخورید و در هر گوه آتش جهنم سخن نهد

دید ترا و صلوات بخوانی گوید **در حدیث** دیگر فرمود که هر که از شیعیان اما حضرت امام حسین را
زیارت کند برنگردد گناهانش آمرزیده شود و نوشته شد برای او بگوای که بر دار و
دهم دستی که چهار پایش بر داره هزار حسنه و محو کند ما را و هزار دستبند کند از برای
هزار درجه و در حدیث دیگر منقولست که حضرت صادق علیه السلام بعد از آنکه از مدینه آمد
بر زیارت امام حسین و بگفتی سر را پیش بردگفت باری و فرمود که آیا میدانی که چون گشتی بنام او میاید
و بگوید دنیا میکند شما را اگر خوشحال شاد و نیک است سلامت از برای شما و بدست خودی دیگر
مردیت که فرمود که زیارت کننده کان فی اولام حسین چه سال پیش از سایر مردم داخل بهشت
میشوند مردم در هفتاد و شصت و سه سال بعد از آنکه در حدیث دیگر فرمود که هر که زیارت آنحضرت
برود بیب اشتیاق زیارت نبرد خدا او را در قیامت از ایمان از اهل اول از دنیا
مراستی بدست راست اهداء شود و در زیر علم حسین این عملی باشد تا داخل بهشت شود و ما
گوید در درجه آن حضرت از بهشت و در حدیث دیگر فرمود که زیارت کننده حسین صلوات
علیه گناهانش را جبری میگوید اندرین درجه نداشت و بودی آن میگردد و آنرا عقیقه خود
صیقل آرد **و بیست و معجزه دیگر** آن حضرت منقولست که هر که خواهد کرد در روز قیامت
در کفایت خدا و در شفاعت حج و عقیقه صلی الله علیه و آله باشد باید که زیارت کند حسین
علیه السلام باشد تا بیاید از خدا بهترین گواهی و ثواب بنگردد و آنرا نویسد گواهی را که زنده گان
در دنیا گواهی باشد تا گواهی بعد از آنکه بیایان عالم و کی گواهی تمام کند در پاهای
و وجه باشد بدرستی که گشته شدندان حضرت و اهل بیت و اصحاب و مظلوم و معقوب و
و در حدیث معجزه دیگر فرمود که در روز قیامت منادی گوید که جایند شیعیان آنحضرت
پس بنویسند که و هر آنکه علم عدویش از آن نداند یعنی آن خلا پس با بصیرت در ناحیه آن

نصاب

بدر

پس منادی ننگد که گواهد زیارت کنندگان قوی حسین ۴۰۰ پس بر چنین بدجاعت بسیار با ایشان
گویی که یکی بدست هر که از شیعیان میدهد با خود بیاید بهشت چون بگویی هر یک از ایشان هم که
که خواجه کرمی از سایر مردم آید بسوی یگوار زیارت و گوید که من می شناسم من آنم که اولاد
و عذر آن برای تو فلان کار کرده ام پرورد اهل بهشت کند و کسی مانع او نشود **و در روایت دیگر**
فرمود که خدا در روز قیامت صد هزار نفر از اهل زمین است که می آید از زمین گواهی
هی آن زمین مخصوص زیارت کنندگان قوی حسین این عاقل و اهل بیت ایشان و هر که شفاعت
کنند ایشان از برای او در روز قیامت چند مرتبه جبرائیل هم باشد و ادای می که با صبر و دشمنی
اهل بیت نباشد و در حدیث دیگر فرمود که چون زیارت کنند آن حضرت از خانه فرود بیاید زیارت
بفرود می آید اگر پادشاه است یا هر که است بر کوهی او نشسته میشود و گوید از آن می شود حال گران
است یا هر که ای که چهار پای او بر میدارد حسنه نوشته میشود و گویا می شود چون داخل
میشود می نویسد خدا او را از جمله ستارگان و ذی نور می یا فلان کان و چون از اعمال زیارت فارغ
میشود حسنه صد خدا او را از آنها که بشوای و عقیقه متناهی تا آنکه دیده اند پس چون خواهد بود
گوید و علی بنی و او می آید و میگوید که در روز قیامت از سلام می رسد و میگوید که خدا را از
که گناهان آنکس نوشته ترا از زمین **و احادیث بسیار از امام علی علیه السلام** منقولست
که زیارت حضرت امام حسین ۴۰۰ بر ابراهیم با حج مقبول و در اخبار پشماره است که بر ابراهیم
با ابراهیم مقبول و در حدیث معجزه است که حضرت صادق علیه السلام با او سعید مدینه فرمود که بر من قوی حسین
فرزند رسول صدام نیکترین نیکنان و پانترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران است که چون زیارت
کنی آن حضرت را نوشته میشود برای تو ثواب بدست و عمره و بدست بیخ و بیخ بنده آنرا گوید
و بسندهای بسیار از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر گاه اراده حج نمانی و توانی سفر خود بر آن

عذاب می کند هر که را حج

حضرت امام حسین ۴ بر آن که فریاد می شود و هرگاه اراده نمودن و تشریح
شود بر آن حضرت بود که فریاد می شود و در چند حدیث معتبر فرموده
که بر او استماعی که با رسول خدا ص که با شرف در حدیث دیگر فرمود که بر آن است با حدیث خود
عمره **و بنده معتبر** منقول است از ابن یعقوب که در خدمت حضرت صادق علیه السلام از بعضی یاران خود سؤال
نمود که آیا زیارت میکند حضرت امام حسین ۴ را گفتند بی همتا هر سال یکبار زیارت میکنم چون در
مبارک آن حضرت زنده و شریف بود که دانسته که اگر زیارت آن حضرت میکردی مایه تو در آن بر تو
از این حجی که گویی گفت خدای تو سوره انفکه را فرستاد در آن فرمود بلی و الله که الیوم بشما
زیارت تمام آن حضرت با هر آنچه تراجم خواهد کرد و احوال آن سماج غنی اند که مملکت میدانی
که حق تعالی آن بلاد را هم امن مبارک گردانید پیش آنکه مملکت را هم گرداند و در حدیث معتبر
دیگر فرمود که هر که زیارت آن حضرت بکند و عاقبت حق اوقات و چنین است که صد حج با رسول
خدا ص کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی برای او ثواب هشتاد حج مقبول است
و بر ویست دیگر ثواب بیست حج و بیست عمره و بیست جهاد که هر یک با بیست هزار سال و امام عادل
گفته باشد **و بنده معتبر** از آن حضرت منقول است که روزی حضرت امام حسین علیه السلام
بود من رسول خدا صلی الله علیه و آله بود و آن حضرت با او بازی میکرد و میخندید و میخندید
گفتا که ای رسول الله چه دین خوش می آید ترا این طفل دوست میداری فرمود که هر که بر تو خیم
نیاید دوست ندلم اندا و او میوه در دست و سر و دیده منت و بدی هر که امتیاز او را
خواهند کت و هر که اول بعد از نفات او زیارت کند حق تعالی برای او ثواب یک حج از حجها
من بنویسد و بنویسد پیش استبعاد گفت با رسول الله بیست حج از حجهای تو فرمود بلی و حج
از حجهای من گفت با رسول الله صد حج از حجهای تو فرمود که بلی چهار حج هم چنین عایشه

استماع دیگر و حضرت زیاد و سایر صحابه و اهل بیت و صحابه و اهل بیت و صحابه و اهل بیت
و بنده معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بیاید بر زیارت قبی امام حسین
۴ بود بر او قدری که بر دارد و بگذارد و بیاید بکنده آنرا و در آن روز از آن زمان اسماعیل را
اعمالش بنویسد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حق تعالی هر که حق تعالی در خدمت میکند بیاید از آن صبیح
پیش از اهل من فات و حاجت های ایشان بر می آید و گناهان ایشان میسوزد و دعا برای ایشان
مستجاب میگردد و در نظر اهل عرفات میکند و نصبت با ایشان نیز چنین میکند **و بنده معتبر**
منقول است از موسی بن الفاسم که گفت چون حضرت صادق ۴ در اوقات خلافت ابن جعفر در او بیست
بقره شریف آورد در بخش فرود آمد و فرمود که ای موسی بود بر سر راه بایست و نظر کن
شخصی خواهد آمد از آن راه که در مسیر چون بنویسد بقیه و در آنجا شخصی است از
فرزندان رسول خدا ص و تو را میطلبند پس رفته بر سر راه ایستادم و گفتم ای پسر پیوسته
ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد مخالفت آن حضرت کم و بیش نگاه دیدم که شخصی از من می آید
و بر شتر سوار است چون نزدیک شد گفتم آنجا شخصی از اولاد رسول است و توبیای طلب و پیش از
آنکه توبیای مرا خردا که تو خجالی آمدی من همراه من آمد چون در قعر حضرت داخل شدم نزدیک
خیمه ایستادم و حضرت از او پرسید که ای پسر ایستاده ای گفت از اقصای بلاد من حضرت از آنجا بیایم از من
که از فلان من یعنی گفت بلی من فرمود که از آنجا بیایم ایستاده ای گفت از برای زیارت امام حسین ۴
فرمود که هر چه مطلب دیگر بغیر از زیارت ندانستی گفت نه هیچ مطلب ندانم یعنی آن آنکه غایبم تر
آن حضرت و او را زیارت کنم و سلام کنم بر او و بسوی اهل خود بروم فرمود که شما چه فرمودید
در زیارت آن حضرت گفتند ما این میدانیم که هر که با ما میسر در جان ما و زلفان و زلفان ما
و مال و معاش ما و بر آورده میشود حاجت های ما حضرت فرمود که آیا زیاده بگویم فضیلت زیارت

آن حضرت را گفت زیاده بفرمایان رسول الله فرمود که زیارت آن حضرت بر اوست یا این حج و یا این
 پانچ پندیده که با رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بجای آن زیارت باشد آن شخصی نجس است و حضرت فرمود
 که برای و آنست که حج چنانچه که با حضرت رسول ص که باشد پس پیوسته و نجس است و حضرت
 زیاده میگوید تا بی حج رسید **و در چند حدیث** وارد شده است که حضرت صادق علیه السلام
 از شخصی سؤال نمود که چند حج کوفته گفت من از ده حج فرمودم که آن پست حج تمام گوی از برای
 تو بید حضرت امام حسین ۴۰ صابر میشود و در چند دیار تو وارد است که بقوات از بیت
 حج و پست عمر مقبول و در روایت دیگر وارد شده است که شخصی از آن حضرت سؤال کرد
 از دوی تجس که شنیده ام که نذات شخصی شامی فرموده است که من از ده حج و فرود عمر
 گویم ام شما فرموده این که یک حج و یک عمر و دیگرین تا ثواب زیارت بی امام حسین م در نماز
 عات فرستد حضرت فرمود که اگر اسارت تو میداری که پست حج و پست عمر بکنی یا امام
 حسین و ام محشر شوی گفت بلکه ای اوست تو میدارم که با آن حضرت محشر و فرمود
 که زیارت آن حضرت بکن تا با او محشر شوی **و بنام مغز** منقول است که حضرت امام رضا عم
 بیون فرمود که هر که زیارت امام حسین م بکند پس حج و عمره کوفه است و من فرمود که حج
 الاسلام از او ساقط میشود و من فرمود که این بعون بجز الاسلام است برای کسی که استطاعت حج تمام
 باشد و چون مستطیع شود بیاید که حج برود و اگر نمیداند که هر دو در هفتاد هزار مصلک طواف
 میکند و دو کعبه تاش پس بالا میزند و هفتاد هزار مصلک دیگر تا میزند و طواف میکند
 تا صبح و بدستی که حسین کوی تر است نزد خدا از کعبه در وقت نماز میزند و در هفتاد
 هزار مصلک میزند و مو کوفه آورده و نوبت باقیان یعنی آنست که روز قیامت **و در روایت**
 معجز دیگر وارد شده است که سعد بن حضرت صادق م فرمود که هر که زیارت امام حسین م

زیارت

فرمود که نوبت میسود برای او ثواب حج که با رسول خدا ص کرده باشد و این پنج حج حضرت
 فرمود که دو حج چپین و هم چنین زیاد میفرمود تا به بخانه حج رسید و مساکت شد **و در حدیث**
 معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت کند حسین بن علی را و معارف حق آن حضرت باشد حق تعالی
 از برای او ثواب یکصد هزار ضربه آذوقه باشد و هزار بار با زین و جامیم باقی سپلاست
 فرستاده باشد **مؤلف کی** دید که این اصلا فرما کرد در فضیلت زیارت آن حضرت
 وارد شده است یا محول است بر اصلا و اشخاص و دنیا را زین کرد و روی دیگر براده وقت
 و گوی خوف و سایر شد تا وقتها و وقت ذکر و معرفت آن حضرت و تفاوت را با سایر
 وقتها و تفاوتها در همین کاتب و سایر بر شرایه قبول عمل دنیا و کوی با داخل عظیم
 دارند یا محول است بر اصلا و عقول مردم چنانچه ان بعضی احادیث ظاهر میسود بیان
 یا بر تفاوتها در کعبه و بنده آذوقه در نمازها و بعضی روایتی متفاد میشود یا با بنابر
 حال و بر تفاوتها و بعضی بر تفاوتها استحقاق و اتمتیم **و با سینه** معجزه بسیار از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرد زیارت امام حسین صلوات الله علیه برین اعمال و محسوب ترین عبادت
 نزد خدا **فصل چهارم در بیان آنکه زیارت آن حضرت موجب طول عمر**
و حفظ بدن و مال و دنیا و دینی و برآمدن حاجات و آنچه شرح کتب با او
آن موی می باشد بخندین سند معتبر از حضرت صادق م منقول است که فرمود که حجی
 از اصحاب خود کرد که بهای بی شتابی هست که هیچ دور نماند و نمیکند بنزد آن نیرو و مگر
 آنکه حق تعالی غلظت را بر او میکند و با جانش در میان آن نزد او چهار هزار مصلک هستند
 که از روزی که آن حضرت شهید شده است در کعبه و بنابر آنکه در بعضی میند
 تا روز قیامت پس هر که زیارت آن حضرت میاید شایسته اوست تا با ما من خود برسد

در کتاب التذکره آن حضرت موی طول
 عمر و حفظ بدن و مال و دنیا و دینی

نور

وهر که پاره میشود از زبان عبادت او میگویند و هر که عیب از پی جانفشانی وند
در حدیث دیگری فرمود که حسین م شهادت شد است مکن یون و عم لیکن و کلام است
بر خدا که هر م کبیری که زیارت آن حضرت بود خوشحال برگردد **و بسند معتبر از حضرت**
صالح علیه السلام امام محمد باقر م منقول است که حسین شهادت کرد بلا مظلوم و غمناک
عاشق است مام و قشنگی و حاضران شهادت شد است موی حق تعالی قسم برات مقدس خود خوان
است که هر مضر و مملو و ب و عم کبیری و کناه کار و تشنه و در دناک و پیماری که زیارت
آن حضرت بود و در نزد آن حضرت معاندند تقرب جوید بدنگاه خدا با آن حضرت البته خوشتر
غش با آن طرف کند و پیشانی را عطا کند و کلاهش را میارزد و عمرش را در آن کند و در
فراخ گوید اند پس عیبت کی بیاید ای صاحب بصیرتها **و بسند معتبر از حضرت** امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که فرمود که ولایت ما را عرض کردند بر اهل شمشها پس قبول نکردند
مثل قبول کردن اهل کوفه بسبب آنکه قوی امیر المومنین م در اینجا است و در پیروی آن موی
دیگر هست یعنی قوی امام حسین صلوات الله علیه که هر که نزد آن موی جانفشانی شود و در پیوسته
راکت نماند بگذرد پس حاضران خدا جلجلد البته احتجاج م آورده شود و هر دو نفر از ملاکند
قوی آن حضرت حاضر میشوند **و بسند معتبر منقول است** که هر که از این یعقوب خدمت
حضرت صلوات الله علیه م رفت و گفت شوق خدمت شما را باعث شد که ششقت بسیار کشیدم
تا ملازمت رسیدم حضرت فرمود که شکایت مکن از پدر و کار خود چراغ حق تو در گیسوی
که حقیقت زیادده از حق نیست گفت گیت آنکه حقیقت بر من از شما بیشتر است فرمود که حسین
عالی صلوات الله علیه چراغ حق بجای آن حضرت که خدا را دعا کنی تا او بدینی او
شکایت کنی جا خدای خود را **و چندین سند منقول است** از آن حضرت که هر که چینی یا

کبری

که برای زیارت کنی حضرت امام حسین م حاصل میشود آفت که خدا جان و مانش را حفظ
کند تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود خدا او را حافظ تر خواهد بود از دنیا
و در حدیث معتبر دیگری فرمود که ایام زیارت آن حضرت سبحان عمر شما اند **و بسند صحیح**
از آن حضرت منقول است که هر که یکسال بود بگذرد و زیارت قوی حسین م بود خدا بکلام
ان عمرش کم کند اگر کسی که بعضی از شما سی سال پیش از اجل خود میمیرد هرگز میراست کسی
خواهم بود بسبب آنکه ترک زیارت آن حضرت میکنند پس ترک زیارت آن حضرت میکنند تا عمر
شما زیاد شود و روزی شما فرخ شود پس سعی کنید و غیبت نمایند در نماز آن حضرت
و ترک میکنند که آن حضرت که او شفا خواهد بود و در خدا و رسول خدا و اهل بیت او امیر المومنین
صلوات الله علیهم **و بسند معتبر دیگری** منقول است از عبد الملک ختیمی که حضرت صلوات الله
عنه فرمود که ای عبد الملک ترک میکنی زیارت حسین ابن علی م که او امر کن اصحاب را بنیابت
آن حضرت تا خدا عزت را در آن کس و روزیت را دنیا کند و زنزه دارد تا سعادت نصیب
و نمی اند ترا سعادت مند و بنویسد ترا از سعادت نندان **در حدیث** دیگری فرمود که هر که زیارت
کند حسین را اگر چه سال دیگر شرب باشد و هر که زیارت کند او را و حق او را نشناسد گمان
امامت او و فرزندان او نماید او دعوی بی بیعت بغیر از بیعت و روزی یا بدیندی فراخ
و حق تعالی از جانب خود قوی نزدیکان او امت فرماید و برودایت دیگر موی که هر که زیارت
قوی امام حسین م کند موی م شده است از جنویب و لیکال از عمرش کم میشود و بسند
صحیح منقول است که حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمود که من گشته و شهادت م که هر که مرا
یاد کند میگویند و با شادت و غم گشته خواهم شد و بر خدا لازم است که نیاید م کبیری زیارت
من مملو خدا او را سزا و باهلیش برگرداند **و بسند معتبر منقول است** که عبد الله بن سنان

حضرت صادق هم عرض کرد که فدای تو شوم بدت میفرمود که در هیچ کس مدعی نمی‌شوند
بنابر ردهم حساب میشود چه ثواب دارد کسی که خرج کند عیالی در راه زیارت پدروت
حسین هم فرمود که حساب میشود برای او بدیدمی ده هزار درهم و ده هزار درجه از
برای او بلند میکند و خوشی و خیر را برای او ببارد و دعای حضرت رسول امیر
المؤمنین و ائمه طاهریں صلوات الله علیهم اجمعین برای او ببارد **و در حدیث** معبر
منقولست که صفوات جان آن حضرت برسید که چه ثواب دارد کسی که شخصی را که رسائی
و خوبی بدهد و بنیارت فرستد و خود برای علقی و غذایی فرود فرود که عطا میکند
خدا با او بعوض هر دینگی که خرج کرده است مانند گوه احد از حسنات و عوف می‌دهد
او را احدی از اینم صرف کرده است و در حق میکند از او بلاها را که نماند میسر و حق تعالی
ما را حفظ می‌نماید و در حدیث معبره یکی پرسیدند که چه ثواب دارد کسی که مال
خرج کند و در راه زیارت آن حضرت یاد آید که در نزد قبری آن حضرت فرود که هر در
هر هزار درهم حساب میشود **فصل پنجم در بیان آنکه بنجران و اومسیای ایشان**
و ائمه معصومین و ملائکه صلوات الله علیهم اجمعین بنیارت آن حضرت می‌آیند
و دعا از برای زیارت کنندگان آن حضرت میکنند و ایشان انبشار نما می‌دهند
بندهای موقی از حقوت صادق علیه السلام که حق تعالی موکل او را اینده است بقوی
امام حسین هم هفتاد هزار ملک را که فرود کرده آورده اند از دعوی که نشدند
شده است تا آنکه قائم آل محمد صلوات الله علیه ظاهر شود و صلوات بر آن حضرت مستقر
و دعا میکند برای هر که زیارت کند آن حضرت را و میگویند پاره کافران ایشان
زیارت کنندگان حسینند چنین کن و چنین کن با ایشان **و در حدیث معبره یکی**

ایشان بنیارت آنحضرت نمایند
منقولست

فرمود که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها حاضر می‌شود نزد زیارت کنندگان قبری پیش
حسین هم و استغفار میکند برای ایشان **بند ششم** و معبر از آن حضرت منقولست
که فرمود که خداوند عالمیان موکل او را اینده است بقوی حسین علی علیه السلام هفتاد هزار
ملک را که بیست هزار یکی از ایشان بر ابراست با هزار نماز آن نماز آدمیان و ثواب نماز ایشان
از برای زیارت کنندگان قبری آن حضرت و بندهای صحیح و موقی و معجزه بسیار از امام
محمد باقی و امام جعفر صادق و علیهم السلام منقولست که حق تعالی چهار هزار ملک مقرر فرموده است
نزد قبری حسین و علیهم السلام و در هر یک از آن دعا می‌کند که آن حضرت شهید شده است
که بر آن حضرت گوید می‌کنند و چون بر او در اول شایعیت میکنند و او را پشیمان می‌کنند و دعا می‌کنند
می‌روند و او را پشیمان می‌کنند و دعا می‌کنند و از برای ایشان طلب آرزوی او دعا می‌کنند
ایشان ملکات که او را منعمور می‌گویند **بند هفتم** از حضرت صادق منقولست
که حق تعالی چهار هزار ملک را موکل او را اینده است که بهیئت اصحاب بهیئت بر آن حضرت
ملکینند از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر پیش و ایشان را بالا می‌روند و چهار هزار ملک
و یکی نازل میشوند و یکی بر می‌کنند تا طلوع صبح و کوه میسور بر برای هر که بنیارت آن
حضرت می‌کند که وفا بعهد امام خود کرده است و مشایعت می‌نماید او را تا بخانه خود برود
و او را پشیمان می‌کند و دعا می‌کند و از برای او دعا می‌کند و بعد از آن بر او دعا
استغفار میکنند **بند هشتم** **طایفه ابن عباس** **بنیارت قبری آنحضرت** **بند نهم** **بنیارت آنحضرت**
سند از حسین دخی زاده ابو حرقه ثمالی که گفت پیوند دهنم بنیارت حضرت امام
حسین هم و در آخر نماز بنی امینه تا بقافه رسیدیم چون مردم بخواب رفتند غسل کردم
و بیجا قبری مقدس روان شد چون بدعا رسیدم شخصی پیوند آمد خوشتر و خوشتر

و هر که بنیارت می‌آید او را
استقبال می‌کنند

و جامه های بسیار سفید پوشیده و گفت برو که در این وقت بفر آن حضرت بنی قریظ
چون بر کشته تا آثار فرات و چون نصف شب گذشت غسل کردم و بجانب بنی آدم چون بد جا
رسیدم همان شخص بخون آمد و مانع شد باز بگشتم و در آنوقت غسل کردم و غم خویش
بهدای رسیده ام باز آن شخص بیرون آمد و گفت در این وقت بهیچین قریظ رسید گفتم چه میفرمایم
رسید بسوی بنی قریظ و سر نهادن آن بنی قریظان گفت و از آنجا آمده ام و دستم
است و بی تو سم که جمع شود که در این شهر بگشتم که بر آن کشته شدی رسید گفتم چه میفرمایم
رسید گفت که حضرت بنی قریظ از آن بگشتم و در آن وقت غسل کردم است که بنی قریظ
امام حسین م بیاید و بقیع او را رحمت داده است و با هفتاد هزار ملک بنی قریظ آن
حضرت آمده است از شب و تا صبح اینجا خواهند بود و چون با آسمان بودند بیا برسید که
تو کسی گفت من آن ملائکه ام که حاضر شده ام از جانب خدا است بنی امام حسین
و طلب آنش از برای زیارت کنندگان آن حضرت پس بگشتم و بگشتم و بگشتم و بگشتم
صبح طالع شد غسل کردم و آمد و در آنجا بر شدم و کسی ندیدم پس غمناک صبح زان در آنحضرت
اگر دم و بگو در بگشتم **فینحیح محمد بن المسلمین** از سلیمان ابن مهران اعش مودت کرده
اگر گفت من در کوفه بودم و همسایه داشتم که با او بسیار نشستیم و صحبت میداشتم و هر شب
جمع نزد او بودم گفتم که چه میگوئی که بیوم بنی قریظ حضرت امام حسین گفت بدعت
و هر بدعت کفر است و هر کس که در آن وقت است من از پیش او خدمت من بخوانم و با حق
گفتم که چون سخن خود را و پیام و انعقاد از فضایل الهی للمؤمنین صلوات الله علیه برای
او نقل کنم که او را بخشم آدم پس سخن آمدم و در خانه او را زدم شخصی جواب گفت که او در آن
شب بنی قریظ رفت من بهر آن کوفه چون رفتم و سخن را بر او بلا شدم و چون داخل

شدم

شدم دیدم که آن شخص مشغول غنا است چون فایغ شد با آن گفتم که در روز قیامت میگوئی که
که بدعت است و امروز بنی قریظ آمده گفت ای سلیمان مرا احوال من کن که من اعتقاد با ما
اعرابیت نداشتم تا آنکه در این شب گذشت خواب دیدم که تو رسیده ام و من بسیار
تلبیبی و در جبار کو تا ه از نیکی حسن و جمالش او را وصف غیبی نام کرد با او جمع بودند
که دور او را می فتنه بودند و او را خدمت میکردند و در پیش روی او شخص بر آید سر
و بر سرش تاچی بود که چهار رنگ داشت و بر هر رنگی جوهری نصب کرده بودند و بعد
سه روز راه رویشی میداد پس رسیده ام که این سوالی است گفت محمد بن عبد الله است
پرسیدم که آن در آن کیست گفت و حق او علق این ای طالب علم پس نظر کردم نگاه ناظر از
نور دیدم که در آن هوای روحی از نور چشم بودند و آن نافر برهان میگردید و همان آسمان
در زمین پرسیدم که این نامه از کت کشتن از حضرت فاطمه زهرا امداد بر شریف صلوات الله علیها
بایستاد بنی قریظ دیدم پرسیدم که این کیست گفت حسن ای علی است گفتم بگو میوه ندهد بنی قریظ
مطلبش بود پس دیدم که بلا حسین بن علی می و ندیدم بنی قریظ و غمناک بودم که از استغفار
میر می زدند و لذا امان فرشته اند برای همه که زیارت امام حسین کند و شب جمع من هلاقتند
اگر در کرماد شیخا ماد بلندترین درجه ای هشتم پس از آن گفت ای سلیمان و آنکه از این
مکان معافیت نمیکم تا جام از بندم معافیت کند **بند و معجزه** از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر چه پیغمبری در آسمانها نیست کسی سؤال میکند از حق تعالی که در خدمت خدا
ایشان را در زیارت امام حسین علیه السلام پس فریغنازل میشنود و فریغی بالا میروند و
بند و معجزه منقول است از صفوان که گفت حضرت صادق علیه السلام گفت در وقتی که در جبین
بود که میخواستند که بر او زیارت بنی امام حسین علیه السلام فدا می فرستند و توان زیارت ملکینی

فرمود که چگونه اول زبانت نکند و حال آنکه در هر شب جسم حق تعالی او را زیارت میکند
و جمیع پیغمبران و اولیای ایشان زبانت او میفرستند و محمد ۳۲ مرتبه از پیغمبران است و ما
ناتسین او میساییم **در حدیث** دیگر فرمود که در قیام حسین ۴۰ پشت دروغ در پشت دروغ
ان با عهدای نبوت و در آن معراج هفت تنوی است که در هیچ ملک معترف و پیغمبر هر سالی نبوت
ملک از ضل اسوال میکنند که زبانت آن حضرت بیایند پس فرمودی بریدی آیند و فرمودی بالا میروند
و در رویه دیگر فرمود که میان تن حسین و آسمان هفت عمل قره و ملائکات **و چندین**
سند از اسحق بن عمار منقول است که گفت بحضرت صادق عم من کرم که در کربلا حضرت
امام حسین ۴۰ فرمود در شب من فرسیدم پنجاه هزار کس خوش خوش و خوش و کجا می ایستاد
سفید میساز و درند و در مقام سب کار نمیکنند و هر چند میخواست بنی دین تنی روم از
بسیار که من می توانم بفرستم و من میسازم و من میسازم و من میسازم و من میسازم
انگشتانند پس حضرت فرمود که میدیدم که اینها کیستند که من فرمودی که در کربلا و او را بدیدم از
پدر من که در وقت شهادت حضرت امام حسین ۴۰ بجای هر ملک با آن گذشتند و آسمان را نشنید
پس حق سبحانه و تعالی میگوید که ای کرمه ملائکه گذشتید بغیر من حسین و یزید بره
من محمد صلی الله علیه و آله و کشته میشد و من میسازم و او را دیدم که در کربلا ای نگویید پس بر دیدم
نبوی تنی او و بود که گریه کند و میزند و بغبار آرد تا روز قیامت پس ایشان نیز بقی آن حضرت
تا روز قیامت **در حدیث** دیگر از آن حضرت منقول است که حسین ابن علی من تقرب
بود و کار خداست نظر میکند بشکر که خود و شهادت که در دور او میسازد که اند
و مرفور شده اند و نظر میکنند نبوی زبانت کس که خود و اولیای صیدان تمام ایشان را
تمام بد و های ایشان را و در آجای و منتر نهای ایشان را از حق تعالی از شایسته و کرمه

فرزند خود را می بیند که زبانت را بر سر او میسازد پس طلب آن را میسازد از برای او و من اولیای او را
پس کرمه از برای ایشان استغفار کنند و میگویند که اگر بدانند زبانت کنند که آن من آنچه خداست
گروه است از برای او از برای هر آینه شایسته و نیا به ان جمیع او خواهد بود پس هر گاه زبانت کنند
انحضرت بر میگردد و هیچ گاه بر او نیست **و چند معجزه دیگر** از آنحضرت منقول است که خدا را
ملکی چند هست که میسازد حسین ۴۰ پس چون مرده ای ادا ده زبانت آنحضرت نماید حق تعالی نامه
گناهش را با آن ملائکه میدهد پس هر گاه گناهی کند ایشان میسازد و پیوسته حسناش را
مضاعف میگرداند تا بابت از برای او واجب شود پس آن ملائکه احاطه میکنند آن زبانت
و سعی و دیاری میسازند و او را برای او میفرمایند و استغفار می نمایند و ندا میکنند ملائکه
که تقدیر کنید زبانت کس که محبوب خدا پس چون زبانت کند ندا کند ایشان را رسول خدا
که ای کرمه همانا خدا شایسته را و شما را که بیخوش خواهید بود در جهنت پس زبانت میکند
ایشان امیر المؤمنین ۴۰ که در زمانم که حاجات شما بر آن ره شود و بلاها را نماند و شد و در
و آخرت پس ملائکه ایشان را از جناب راست و چپ احاطه میکنند تا با اهل خود بر کرمه
و چند معجزه دیگر از آنحضرت منقول است که فرمود که کرمه ای پیغمبر و الله ملائکه را که از دهام کرمه
بامقناتان برقی امام حسین ۴۰ بهت بر رویه های ایشان میسازد و در ایام بوزخ میفرستد
حق تعالی از برای او زبانت کس که آن انحضرت از طعام هفت و خرد متکاران ایشان
ملائکه اند و هیچ حاجت از حاجات دنیا و آخرت سزاوارتر است ملک آنکه حقیقتا با ایشان عطا
میفرماید و مفصل گفتند که خوش کن امتیاز این فرمود که می خواهد که بکرمه کرمه
فرمود که کرمه ای پیغمبر حسین ابن علی را که در در دنیا در جعت کرمه ای از فرمودی آنحضرت
بگفتند پس و چندین فرمود هر از پیغمبر سب بر پا کنند و کرمه ای پیغمبر که من نشان زبانت آنحضرت

آیند و سلام بر آن حضرت کنند پس حضرت ایستادند که ای دوستان من سوگند انبیا که
بسیار آنرا کینید و دلیل و خوارشید و مظلوم و مغلوب و مظلوم و مظلوم و مظلوم و مظلوم
از جا بجا دنیا و آخرت که از من بطلبید البته بر آن روز پیش از این شما پس خردن و آنرا میدن
ایشان از بخت باشد این و آنه کی میقت کند لکن ششمین خبر در **دور حدیث معتبر**
دیگر فرمود که هر که خواهد که در جوار رحمت برسد و جوار رحمت صلوات الله علیه و فاطمه صلوات
علیها باشد پس ترک نکند زیارت حسین از علی علیه السلام را **دور حدیث** دیگر فرمود
که هر که خواهد که مسکن و مایه ای او بخت باشد پس ترک نکند زیارت مظلوم را
و او پس رسید که مظلوم کیت فرمود که حسین از علی ۴۴ مد فرمود که هر که زیارت آنحضرت
برود از دوی خرق سوی زیارت او و برای بخت رسول خدا و فاطمه و بخت اهل بیت
صلوات الله علیهم بنشیند خدا او را بر مائدهای بخت که با ایشان طعام خورد و سوم مشغول
حساب باشد **دور حدیث معتبر** دیگر از عبدالله بن ابی بنی منقول است که حضرت صدق علیه السلام فرمود
که ای پسر ابی محسن تمام بر کن بره است از بقع مایه زمین شش بقعه را خانه کعبه و حرم و نبیها
پنجمین و بقعهای شمشیر و مساجد که در آنجا خدا را یاد میکنند ای پسر که میدانی
چه فریب دارد که زیارت بی امام حسین ۴۴ بکنند و هر صباح هاتوی آن خانه که بر سر بقع
آن حضرت ندای میکند که ای طلب کنند خیر بیامی بی کن بره خدا و این کوی اندامت مؤذن
جز از اهل شرق و مغرب همگی این ندای می شنوند یعنی ائمه و جن و بیجملگی خواهند
در زمین از فریاد کان اعمال خلاقی ملک آنکه بسوی بقع آنحضرت میسر میکنند در وقتیکه
بنده بخوابد و در آنجا استغاث کند و طلب خیرشوی آن خدا کنند و بقع آنحضرت و نبی مانند
ملکی در هر که ایضا را اشق و ملک آنکه جواب گویند آن ملک را بقدر بس خدا پس بخت

عبدالکریم

صداهای ملائکه پس جواب میکنند ایشان اهل آسمان اول و صداهای ایشان را بشنید
و هم چنین صدای اهل آسمان بلند میشود تا آسمان هفتم پس بخیر از مشیت خداها
ایشان را و تم میکنند و صلوات میفرستند بر حسین ۴۴ و عمل میکنند برای هر که زیارت آنحضرت
می آید **دور حدیث** دیگر فرمود که چون نزد بقع آنحضرت بر یکدیگر می و نمازی قوا را ندانند
که آن سخنش را بشنوی در تمام عمر خود نماند او اقامت بخیر کرد و بگویند خوشحال قوی این
غیبت بر وی و سلام مانندی و کما هان کند شتر آن زید شد پس عمل را از سر **دور حدیث**
معتبر این بود که جعفر صلوات الله علیه منقول است که هر که زیارت خود بپوشد و روی بقصد
زیارت حسین از علی ۴۴ مد فرمود که هر که زیارت خود را بر قنای او بگذارد
و هر چه از دهان او بیرون آید بی عیب چون داخل جوارش گشت بر میان شتر او بگذارد
و بگوید که کما هان کند شتر آن زید شد عمل را از سر **دور حدیث معتبر** از حضرت
صادق ۴۴ منقول است که چون شخصی از خانه خود بیرون آید بگویم زیارت حسین از علی ۴۴ مد
کنند و آن هفتصد و شصت از بالای سرش بیاید او را از جانب راست و چپ و پیش و پس
سر او تا او را با منش بر مساند پس چون زیارت کند آنحضرت را ندا کند او را ندا کند که کما هان
آن زید شد پس از سر بر عمل را پس با او بر یکدیگر ندان ملائکه تا او اطراف خانه خود شود پس او
میگویند که قرآنچند است و هم پس بیست و نه زیارت او میباشد تا روز مردن او و بعد از آن
و هر روز زیارت میکند حضرت امام حسین را و فریادش از آن مرد است **فصل ششم**
مدیان انواع مختلفه قراب که در فضیلت زیارت آنحضرت وارد شده است دور حدیثها
معتبر بسیار از امام محمد باقر و امام جعفر صادق ۴۴ منقول است که هر که زیارت کند قبر
امام حسین را و عارف او باشد خدا او را در اعلا و علیین بنویسد بندهای معتبر از امام

دور حدیث معتبر از امام محمد باقر

تجدد باقی و امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حق تعالی حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شب که
امامت را در فرزندانش او قرار داد و شفاعت در قربت او مقدر فرمود و عماران بن بقا و مختار بن ابان
و ایام زیارت کنند او و در بعضی روایات از عماران بن بقا و مختار بن ابان منقول است
که هیچ کس نیست و در بعضی روایات که از فرزند او حسین بن علی علیه السلام باشد از ایشان آنچه
شاهد می کنند از آن است ایشان نزد خداوند عالمیان **در صورت** و یکی فرمود که هر که خواهد بر کتف
مانده ای فرزندش در دو نجات باید که از زبان آن حضرت باشد **و بنده** از عبد
بن حار منقول است که گفت من در حق حضرت صادق علیه السلام فرمودم که تو در شهادت می هستی که با کسی مثل آن
و کجا ندانم که چنانچه باید از ایشان سید و محافظت بر آن نمایند و مقام حق او یکسری در میان
اهل چند هستند که ایشان را برای اینکه نام برده اند و ایشان این قریب را همان که اند و این
سعاد و رحمت که خدا با ایشان بخشید پس سیدم که کلام است از فضیلت که در وصف آن گویم
بایدی فرمود که زیارت حقیم حسین است زیرا که او عزت و جلال در زمین عزت و مدون است
هر که برین نام او بگوید بر او می کند و هر که برین نام او بخورد بر او میست او اند و همانا پس او را
بسیار و هر که او را بر او می خواند بر او می کند پس در این پای او در میان او فرموده است
نزد اینست حق او انفس که در جمع شدن جمیع انکاران و در تدارک آن دین و یا در یکی از این
که در دنیا انداختند و در میان دین نگره انداختند و وضع کردن از او آب فریاد که سگای می خوانند
و منابع که در حق رسول خدا و وصیتی که در حق او اهل پیشش کرده و در پس او فرموده است
حقا یا قده و شایسته های خدایشان و شعیان خود هر که بقدرت او و در وصیت و یا بدین
از تنهایی او و دعوتی او از جد بزرگوار بود و منقول است که در این روز او را مگر کسی که
دشمن با میان استحقاق و با او شناسانند باشد پس کفم خدای قشتم من می توانم زیارت

انحر

انحرزت تا آنکه مثل سیدم بخندت و خلیفه و حفظ اموال او و من زیارتش از من شود شرم ام
لهذا در این و لا ان برای تفسیر ترک کرده ام و من میدانم که زیارت آنحضرت قوی بسیار است
فرمود که میدانی که کسیکه زیارت آن حضرت می رود چه فضیلت دارد و او را نزد ما چه
نیکو است که هم نه فرمود که اما فضیلت زیارت کنند او پس ماها می کند با او مثل آنکه
آسمانها و اما آنحضرت را برای او هست چیزی نمیکنیم بر او هیچ و شام و به تحقیق
که خبری او در اینم که در وصف آنحضرت از رویی که مدون شده است هر که خالی
بنده آن کسی که صلوات فرستد بر او از من نیکو یا خیر یا آد میان یا خیر یا صلوات و هیچ
نیست مگر آنکه از رویی حال زیارت آنحضرت میکند و خود را از این بزرگ بر او بعد از نظر
گردن جوئی او میدرخیزد بسیار برای آنکه بزرگ یافته است نظر آن در سبب قوی آنحضرت
بعد از آن فرمود که شنیدم ام که فرمودی از تو ای کوزه و میو ایشان میروند نزد آنحضرت
و زمان میروند و در بعضی میگویند در نیمه ماه شعبان بعضی قرآنی خوانند بعضی
قصای و جانسوز انحضرت را که می کنند بعضی نذر و نذر می کنند و بعضی شریف می خوانند
گفته بلی فدای تو خوم دیده ام بعضی از اینها را که میفرمایند فرمود که حمد بسیار
موجدای را که در میان مردم جمع است مقدر فرموده است که بسوی ما و ما را مدح می
و مرثیه از برای مصیبت میگویند و می خوانند و در عثمان نام کانی که در اینده آن طعن
کنند بر آنکه از خویشان ما می خوانند و استمن کنند بر ایشان و قبح شما را در ایشان
و بنده یکی از صفوان جمال منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر چه می خواند
می کند در دنیا می کند که از حضرت امام حسین علیه السلام است که هر چه با او خواند
حسنه قرار میدهد و او را کما هو باکی می بیند پس هر چه می خواند ای صفوان بخار تا بدین

که خدا را میگوید چه هست که با ایشان قصه با از فرست پیوسته حفظان و فیتن کلام الهی می خوانند
 گنایه بر نیابت کنند حسین م اقل لکدی که بیجا نظران که دست نگاه در برید و معزید و چون حسنه
 میکند میگویند برین بیکی ایشان که خواهند که بدید میکند حق تعالی که اهان ایشان احسان **و بدست معتبر**
 اند بیح عاقل منقول است که گفت حضرت همان است که ایستادم آنچه بر سر منم و فرزند من
 هر که با ایشان نقل میکنم تو اب زبانه امام حسین م را نکتی من میکند و میگویند تو دروغ میگوئی
 و دروغ می بینی بر امام جعفر صادق م حضرت فرمود که ای فریغ بگذرد من بر او جا که خواهند بود
 و الله که حقیقتا ماها میکند بر این حسین م و آنها که اندیها دور بود بر نیابت حضرت میروند
 باصله که حق تعالی بر ما اهل بیت خود حق تعالی که میفرماید با ایشان که با این بیند نیابت کند کلامی
 حسین م را که اهل بیت اند با نیت شرف نبوی حضرت و جسی فاطمه زهرا بعزت و جلال عظمت
 خود سوگندی میگویم که در آنچه تمام بر این ایشان که امانت خود را که ایشان را کوی دارم و داخل
 گویم امام ایشان را بدیده شوی که میباید که تمام از برای خداوند خود و پیغمبران و دین خود ایلا
 من اینها نیابت کنند که آن حسین م که محبت محمد است علیها صلوات الله علیه که او پیغمبر و جنت
 و هر که مراد است دارم در جیب مراد است از دهر که جیب بر یا محبوب او است و در بر من
 لازم است که او را بر من عزت بدهد خود عذاب کنم و با حق خود او را بسوزانم و جنت بر جایگاه او کنم
 و او را عذاب کنم که هیچ یک از عالمیان را نکند و با شوم **و در حدیث معتبر** از امام محمد باقر و امام
 جعفر صادق م منقول است که هر که خدا چیزی را بر او می دهد دوستی حسین م و زیارت او را در هر
 میانه از در و در حدیث دیگر مریدیت که هر که خواهد در دنیا نظر بر جنتها الهی کند بر او است و است
 جان کند آن آسان شود و هر که بی انان و بر طرف شیو دنیا زیارت کند حسین م بر او در احادیث
 بیانی در حدیث است که زیارت حضرت زیارت رسول خدا است **و بدست معتبر** از حضرت صادق م

منقول

منقول است که زیارت کنند حسین م شفا عاقل با قول میکند در حق من است که هر وقت زیارت کنم
 شوم باشند و در حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر م منقول است که هر که بگذرد از در پیش من حسین م
 بگذرد و نیتش خالص باشد خدا با او باشد خراج و قیامت او را نوری است فرماید که هر چه در حق او است
 و حضرت عاقل زیارت کند از حضرت را وضع میکند از حق جنت را که با ایشان بر سر بود چه که زیارت از حضرت
 بگذرد و حق بر او بر سر او بر سر حضرت امیرالمؤمنین م در کنار حق بر او و مصافح میکند و از حق بر او
 اندر بر او میکند و اندر کسی هر که او را زیارت کند از انان اهل قیامت بگذرد از انان و بنقل او در بهشت
 بر او کار میکند هر طریقی که بر او فرود می آید و دلیل شود و او میکند از حق جنت را که از دنیا نماند چیزی و با او
 نرسد **و بدست معتبر** از حضرت صادق م منقول است که هر که در عقب قیامت امام حسین م نماند باید
 گوید و مقدم نباید و اشد او بر سید که چه فرات زیارت کند از حضرت را فرمود که بدست اندر برای
 است آن که اعتقاد با امامت حضرت داشته باشد بر سید که چه عقابت کسی که ترن کند زیارت آن
 حضرت را اندر بی محاسن فرمود که حضرت در دنیا قیامت بر سید که چه فرات کسی که ترن کند زیارت
 نماید فرمود که هر که در عقب قیامت بر سید که چه فرات که با او عذاب نماند زیارت
 آنحضرت را بدینی که ترن و قبلی حضرت جوع کند فرمود که هر که در عقب قیامت بر سید که چه فرات
 که چه فرات کسی که در سفر زیارت حضرت می رود فرمود که اول ما است و بعد از ما است و هر که
 از برای او از نیت می آید و بر او نماز میکند و کفن بدست داد برای کفنی او بر او می پاشند
 و از نیت با هفت در زیارت فرمود که هر که بر سید که چه فرات بر سید که چه فرات
 هر یک فرسخ فرج میکند و در میان نیت فرمودی قیامت می کشانند و بر او شمیم گلها بدست
 داخل میشود و از نیت قیامت بر سید که چه فرات از کسی که ترن و حضرت نماز کند فرمود که هر که
 نماز ترن و قبلی حضرت بگذرد هیچ حاجت آن خدا نظر می کند که با او عطا کند بر سید که چه فرات از

که مکمل از آبغرات منگند برای زیارت حضرت فرمود که کناها انا و می نیز در پان می شود انکاها
مثل روی که از مادر متولد شده بود است بر سید که چه فریاد و از یک که که شخص را زیارت
در وقت که فریاد می شنود و رفت فرمود که عطا میکند خدا با او هر چه می خواهد که می خواهد
که احد از صفت و صورت همدانها را از او بخواهد که او را از او بداند که در معاش با
حفظ میکند بر سید که چه فریاد و از یک که چه فریاد که شش شش نوزده انحضرت فرمود که نوزده اول قطره
که از فریاد میخورد و در جیب کناها او آن نوزده شش و ملائکه میفرستند طینت او که از ان مخلوق
شده است تا خالص کرد در صانع خالص طینت پیغمبران مخلوق بیرون روح افغان طینت
آنچه آن مخلوق کرده است از چو کهای طینت اهل کفر و دلش را می فرستند بی کناها
و بر می کنند از ایمان پس ملائکه می کشند تا با اهل حق و حال آنکه باک و خالص شده است از آنچه
بیدار و اهل مخلوق را می کشد و روی فریاد برای او که قبول کرد در شفاعت او در راه خانه اش
اگر از برادران من مشق و ملائکه یا حیرت و میکائیل و ملک موت بر او عطا میکند و کفر
و حسرت را از انچه ها اندند و حقش را فریاد می کشد و اندن و چون از او بقی می کشد از نوزده و در
انجهت فریاد می کشد این ملائکه که از انجهت از برای او می آید و در آن بعد از انچه
اودا با او می بیند و در پیوسته در آنجا با او می آید و همه می آید تا خود برسد چون از
بپرد آید آنکه میکند با او معاف میکند رسول خدا و امیر المؤمنین و ائمه اطهارین و ان
و بیارت می رسد که او می کند با ما باش و او را بر جوی کوشان میدارند که از آن آب می خورد
خواهد آن برسد بر سید که چه فریاد و از یک که او را بسبب زیارت آنحضرت محو شود که از ان
همه نوزده که محو شود است و بی غمی که با او رسیده است فریاد می کشد در قیامت با او می رسد
که اگر بعد از ان محو او را بنام چه فریاد می کشد که با او می رسد هر نوزده فریاد می کشد و ملائکه

که بسند از کتب

که بسند از کتب است هر که از حسن و خوبی میکند از ان هر که از کنا و بلندی میکند از بر او هزار
هزار در جبهه و در قیامت با او می رسد و از انچه که در ان حساب خوانده شود و با او عطا
کنند حاصل فرمودند که او را که هر چه خواهد طلب آن نوزده نوزده او را نوزده حقا و صحیح حساب کنند
و با نوزده او را که نوزده بگفت تا بر نوزده بی ملک که نوزده ان جسم و شیطانیست که با او می آید
و او را بر او می کشد که از ان نوزده که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک
و حضور و بیایان نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک
ایا سینه از سفایا نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک که نوزده بی ملک
مرا از او کشید **مصلحت نماز نوزده و در نوزده مقدس و حقیقت**
نماز نوزده زیارت و بیرون و در فضول سابق چند حدیث در فضیلت نماز نوزده انحضرت
و نماز در حقیقت بر مقدس کردن است در باب اول بیان نماز در عقب قبول نوزده که نوزده بی ملک
از انجا نوزده میفرماید که نماز نوزده زیارت و حقیقت انحضرت و با لای آن حضرت کردن
هر دو خجرت و اگر با لای سر بکشد چنانچه است که صحیح اصل بر مقدس باشد **و بسند**
معبر از حضرت صادق ۴ منقول است که فرمود که نماز نوزده زیارت **و بسند صحیح**
که از انحضرت سئال کردند که چون زیارت بی امام حسین بر روی بقی بلبل کرد و اینم فرمود که ان
بیانیه و یکی میل کن **مؤلفه کردید** که نماز است که این حدیث بر وجهی نرفته و در دست باشد
یا بر دهنی از انچه کردن بر بقی باشد چنانچه چند صحیح دیگر از آن حضرت منقول است که فرمود که این
تابع سوره ای از انجا است که خدا بر امام حسین ۴ را پیش فرمود فرموده و از انچه خواهد نماز نوزده
صوتی منقول است که علی کبری حضرت صادق ۴ فرمود که نماز نوزده زیارت بر بقی حسین ۴ می کشیم چنانکه نماز نوزده
آن حضرت بلکنم فرمود که در کتبه سینه ایست نوزده نوزده انحضرت چون سئال است حضرت صادق ۴ و سئال از حضرت

در فضیلت نماز نوزده

قوی امام حسین و فرموده که در صورت
نبرد با او که ترک نکند کف و سرش
در نماند کردن هم هم هم

امام حسین صغیر و بنابر کتب معتبره از ائمه اربعین است که در روز عاشورا حضرت **بند معتبر**
از علی بن ابی طالب فرمودند که گفت سوگند می دهم از حضرت امام حسین علیه السلام که در روز عاشورا در میان کربلا
تقصیر میکنم فرمود که هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
و دست بردارم گفتند و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
امام خدیجه باقی ماند که در کربلا حاضر شد و در آن روز در کربلا حاضر شد و در آن روز در کربلا حاضر شد
و چهارده کعبه نماز آنجا بکنی و بعد از آن حاجت خود را از خدا بطلبی بدرستی که نماز واجب نزد
انحضرت بر او است با حج و نماز سنت با عرض **بند معتبر** معتبره و دیگر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
بفصل فرمود که هر که کعبه نماز کند در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
عزم کرده باشد و هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
باشد **بند معتبر** یکی از آن حضرت منقول است که هر نماز کند در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
خواه از برای دنیا کند و خواه از برای آخرت **بند معتبر** یکی فرمود که هر که در کربلا حاضر شود
آن حضرت را و در کعبه نماز یا چهارده کعبه نماز کند در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
و بداند که شریک نیست علی آت است که صاف هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
حضرت امام حسین علیه السلام باشد و قصد آفاست و دعوتی که به باشد محقق است عیناً هر که در آن روز در کربلا حاضر شود
و نماز و تمام کردن نماز است و در احادیث بسیار آمده است که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
فقیه است که اگر چه چاه نماز کند تمام کردن او نیست تا کسی که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
گویند و معانی نماز کند احتیاطاً آنقدر تمام هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
و هم چنین در سایر مواضع مکه عنی از مسجد الحرام و سایر مواضع مدینه عنی از مسجد رسول ص ۴۲
و سایر مواضع که در وفای است احتیاطاً آن است که در جمیع این مواضع صحیح مشاهده و بکنند و اولی آن است

که تا مقدر شود

که تا مقدر و باشد در این مواضع قصد آفاست کنند که سپردن غیر تمام کند و از بعضی احادیث
خطاب میشود که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
انوقت نیست خصوصاً و توفیق که نماز تمام کند **باب ششم در بیان فضیلت عایر و کربلا**
معنی و فضیلت آن است امام حسین و آداب آن است و در آن چند فصل است
فصل اول در بیان فضیلت عایر و کربلا و بیان حد حایرات سند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
و در حدیث دیگر فرمود که چهار بقعه زمین در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
الکله خانه خدا بر پشت من ساخته شده است و میباید هم در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
و نماز خود کند در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
فضیلت کربلا اینست که هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
فضیلت عیناً در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
که با او سخن گوید و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
بر او تو را در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
گویند و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
چنین مقدس و بسیار پیش از آنکه خدا خلقت باطن نماید و در کربلا در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
بدین بر زمین است و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
سند دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که هر که در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود
پیش از آنکه خلقت کند زمین کعبه را و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود و در آن روز در کربلا حاضر شود

منتهای حاجت است

در ابتدا اوقات زمین را بنام زلزله آورده بالا بر اندر کربلا با تا کنن چنانچه حضرت خدا را در جانش
بگردد اندر اول با توین با یکی از باغهای بهشت و در تریه کن و ما اولی در بهشت که در آن ساکن خوش
ملک و پیغمبر از هر سال آن روشنی و همد در میان باغهای بهشت چنانچه تا اینجا دیار روشن
در میان سائر ستارهها از برای اهل زمین روشنی میدهند و در این دیه های اهل بهشت را خواص
که اندر دنیا کن که معنی آن زمین مقدس است چنانکه در روایتی است که در بهشت است که در میان زمین
جوانان اهل بهشت **و از حضرت** امام محمد باقر ع منقول است که فرمود عاقلان و عاقلان و عاقلان
معنی بعضی است که در آن بفرموده شیخ گفت با منوی عمر بن ۴ و متا جا که در آن با نوح ۴
و آن کوی ترین و نوحهای خدات و خدا و کچین بی نو خوی عمر بن ۴ و در آن دوستان
و پیغمبران و فرشتگان پیغمبرانش را پیوند یکدیگر و های مال و رهانی **و حضرت** صادق
فرمود که حافظی از آن است **و بنام معنی** منقول است که حضرت رسول
فرمود که هر کس در این شهر چهره در زمین می که آنرا بگردد گویند و آن به معنی است که بر آن بنی
قبه **و ایضا** که در آن قبور آنگاه که ایام حضرت فرج ۴ آورده و در دنیا از طرفان **و بنام**
معنی از حضرت صادق ع منقول است که در زیارت کند کربلا و آن قطع میکند که فرزند توین پیغمبر
در بگویند است و بعد بستی که ملا نگر نیابت کند کربلا را هر سال پیش از آنکه حرم
در آن ساکن شود و هر چه پیش میگذرد ملک چهره میل و میکانیل آنرا زیارت میکنند پس بعد از آن که بسته
و در آن کربلا باشد **و بنام معنی** دیگر آن حضرت منقول است که فرمود عاقلان و عاقلان
بر بعضی دنیا داده است پس بعضی از آنها فرمودند و بعضی دیگر دنیا و فرمودند که در دنیا
دیگر پس صاحبان و زمین بنی در ملک معاصرت شدند بقولت تو اضر و فرمودند حتی آنکه مسلط گردیدند
حقیق که سر کار از بر کعبه من ستاد بن فرمود آن شریف نامم او را اسد که در ایندی و بدستی

که کربلا

که کربلا و آب نرات اول زمین و اول آبی بود که صفتا مقدس و مبارک که آید آنها را پس
فرمود که کربلا که سخن یکی چون زمینها و آنها فرمودند بعضی بر بعضی گفت من زمین مبارک
خلایم تربت و آن من شغاف و سخن نمیکند بلکه خاصه و تسلیم بر این کسیکه بر این زمین است
و این برای غیر این زمینهای دیگر نمیکنم بلکه مشا که نعمت بر در کار خود میکند پس خدا او را کوی
واشت و حیدر مقدسی و مشا که نعمت اوقات و مشرفان زیاد که بحسبین او احباب این حضرت صادق
فرمود که هر که تراضع کند برای خدا بلند کند او را خدا و هر که نکند خدا او را پست کند
و بنام معنی از امام نیز نقل بدین معنی منقول است که حضرت ع م با حجاب زانده مشا که کربلا آمد
و حضرت ع م و در بعضی از امام حسین ع آنرا تو گوید شد و در بعضی از مشا که پست **معنی**
معنی از حضرت صادق ع منقول است که حضرت امیر المؤمنین ع در بعضی از سفرها چون نزد ارباب
که بر رسید از لشکر پیش افتاد و چون بحال شهادت امام حسین ع و اسحا ای رسید فرمود که در اینجا
دوست پیغمبر دوست و صبی پیغمبر و عدیت فرزند زاده پیغمبر شید شده اند با اطلاع ایشان
پس در بعضی ای که دیدم بعضی که اینجا محل خوابیدن شتران ایشان است و اینجا محل فرود آمدن باد
ایشان است و این محل شهادت کرده چندات که پیش از ایشان بی تو از ایشان بنوده است و بعد از ایشان
مثلا ایشان نخواهد بود و فرمود **و من** حال قوی حال که بر تو پیغمبر خواهد شد و خودهای دوست
و بنام معنی دیگر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود که چون زیارت حضرت امام حسین
روی زیارت کن لشکرت را محزون و غمگین و حوایج خود را ترده او سوزال کن و در کربلا و او را وطن
خود قرار مده **و من** گفت که کربلا که چون در باب سابق احادیث در فضیلت تو قف
و تو خودی که کربلا که گفت ممکن است گمائی که در این حدیث جاری شدن محمول بر صورت تقیته
و خوف باشد چنانچه غالب احوال آن زمان چنین بوده است یا در این باشد که در حدیث تو جاری

بسیار گفته اند چنانچه بعضی از احادیث باین مضمون بعد از این خواهد آمد **بجینین**
سند از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که جمعی از بنو حضرت رسول آمدند و اشارت حضرت
امام حسین علیه السلام کرد و گفت این فرزندان زاده تو گشته و خواهد شد با جمیع فرزندان و اهل بیت
تو و دیگران است تو در کنار فرات در زمینی که از آن بیلا گویند و بسبب آن گوی و بلا بر دشمنان
تو دشمنان فرزندان تو بسیار خواهد در سوخت که از آن در هر طرف نشود و حضرت شریعت
بعضی معنی قیامت و آن این است که از این بقیه های زمین است و از هر زمین هر کس پیشی است
و از زمین های پشت است **در حدیث** دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که
گویی پیغمبر که تضرع او بنا بر حکم بود و بقیه امام حسین علیه السلام ساخته اند و گویی پیغمبر که از آن
برود بقیه امام حسین علیه السلام رسید است و از آن طرف زمین بیارتان حضرت خواهند آمد
در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بقیه امام حسین علیه السلام آمده میل است
که سر فرسخ و ثلث فرسخ باشد **در حدیث معتبر** دیگر فرسخ که در جیم بقیه حضرت از هر طرف
و ثلث فرسخ است عدد سوره بقره یکی فرسخ که در جیم بقیه حضرت بیخ فرسخ است از چهار جانب
در حدیث معتبر دیگر از آن است که بقیه امام حسین علیه السلام که گفتند از حضرت صادق علیه السلام که بقیه فرسخ
بقیه امام حسین علیه السلام صورت معلومی است که آن حضرت را شناسد و پناه همان فرسخ اما نباید بگویم
و صفی ما برای من موعود آن صورت را فرسخ که پیمان از موضع بقیش که از هر دو جهت از هر طرف
بست بیخ فرسخ و موضع بقیش از آن است که در فرسخ است در آن بقیه از با همی است
و در بیت از ده های پشت و در آن معا می هست بر روی آسمان که اعمال را بر آن از آن بالا برود
مؤلف گوید که علمای جمیع احوال و مختصرین باب را بجل بر اختلاف فرات فیض است که خوانند
که اقصای مراتب فیض فرسخ است و از آن بقیه فرسخ است و شرف آن بقیه فرسخ است که

که بعد از این

که بعد از این خواهد آمد و شرف آن آن هفتاد و بیست است و شرف آن آن هفتاد و بیست است
و شرف آن آن بیست و پنج فرسخ است و شرف آن آن بیست و پنج فرسخ است و شرف آن آن اصل بیست است
و ظاهر آن عملی است که در آن استشفاء و بیخ و بیخ را از آن هفتاد و بیست است و احوط در آن
استشفاء است که در آن استشفاء و بیخ و بیخ را از آن هفتاد و بیست است و احوط در آن
و احوط از آن آنکه از هر فرسخ مقدس از آن هفتاد و بیست است و احوط در آن آنکه از هر فرسخ
میشود بعضی گفته اند که آنچه احوط کرده است بآن دلیل های سخن پس تمام سخن و عمل است متعلقه
بر وجهی مقدس است و بقیه امام حسین علیه السلام داخل خواهد بود و بعضی گفته اند که اصل فرسخ بیست
و بعضی گفته اند فرسخ است با عمل است متعلقه بآن ظاهر کلام آنکه علماء و مشهور میان سکنه اند
مغز اولت و از بعضی معتقدین آنرا افضل اما آن مقدس فرسخ شد که سخن شریف آن پیش دروغ
نات چپ عضو طاست تقیسی نداده اند اما آن طرف پشت سر تقییر داده اند و قد اصابه
معلی بیت و در حدیث که آنچه از سخن گوید از آن هفتاد و بیست است داخل باشد چنانچه
این ادب است در سر او گفته است که اینکار را هر یک از این بقیه است که در وقت حایر مکان
بست را یکی کند و بعد از آن در آن حیوانات و ما که یکی دو شیخ شنیدیم و جمعی دیگر گفته اند که برای
از صحتی حایر کردید است که در آن عمل است که با او آب بپوشند که اثر خوبی می آید
با چنان آن حضرت آب بر در حایر بلند شود داخل حایر و نشود و بنا بر این احتمال این معجزه بن در داخل
حایر شریفی بود با آنچه حایر است از زمین و حایر آنچه هست آن سخن در دخول حایر ها
صحنی در حایر بنا بر احتمال اول و احوط خالی از اشکال است و بنا بر قولی که در آن شد حایر است
در مقبره امام صلی الله علیه و آله و سلم و بنامش می شود **فصل دیگر فیض است و قرب آن**
حضرت زین العابدین علیه السلام **فصل دیگر فیض است و قرب آن** **حضرت زین العابدین علیه السلام**

فیض است و قرب آن

که فرموده از آن بزرگوار چنانچه برسد این که توبه بشاید کند که هر توبه حرام است مگر توبه بچشم حسین
که خدا او را شفا کند و اینده است برای شیعیان و دوستان ما **و بد معبر** از حضرت امام رضا
منقول است که هر محلی حرام است مانند سینه و خون و جان بری که نام فی خدا گشته باشد مگر اینست
قبو حسین که آن شفا بود در است **در حدیث** معنی از حضرت صادق منقول است که اگر پیمان
از مؤمنان که حق و حرمت و ولایت و امامت امام حسین را در اندوه بگیرد از قبیل حضرت بقدر می
انگشتی هر آینه دوی او خواهد بود **و بد معبر** از ابی بصیر منقول است که عجزت حضرت
صادق علیه السلام که بیک شخص انفاق توبه امام حسین بر میدارد و منفع میشد و دیگری
بر میدارد و منفع نمی شود فرمودند ساقه که هر که بر باره و اعتقاد داشته باشد که با واقع میکند
البته منفع میشد **و بد معبر** منقول است که بعضی از اصحاب حضرت امام محمد باقر گفت
نیکی قدری در میان بنی ادا کردیم که بدیم که جانه که بعد از آن بدو زنده می ماند که بجایمان
و خدو خانه که بدیم زیرا که ایشان امینت خود میدادند که خود متفرخ میشدند چون بدیدند
آمدند بخدمت امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند از این غسل و منقولات سخن بگوئید قدسی
توبت امام حسین علیه السلام با آن قسم کن و غسل و منقولات را در آن برین و بشیعیان برود که
که پیمان خود را با او داد و **و بد معبر** از حضرت صادق منقول است که خاک توبه
امام حسین علیه السلام شفا می دهد است و آفت دوی بزند **در حدیث** معنی دیگر فرمود
که توبه امام حسین علیه السلام شفاست هر چند بیکل یا که کشتن رخ باشد و در آن فرمود
داشته شود و در روایت دیگری فرمود که هر که بملق برسد و مدوا کند بچاک توبه امام حسین علیه السلام حق
توبه او را شفا می بخشد از آن علقه مگر آنکه علقه توبه باشد **و بد معبر** منقول است از
که حضرت امام رضا علیه السلام من از خراسان بسته شفا می فرستاد چون کوشم در میان آن خاک توبه

از آن

از آن سر که آورده بود پس سیدم کردین خاک چیت گفت ایضا که توبه حضرت امام حسین علیه السلام است
هر که آن حضرت از جامه و عیبه جامه چینی بجای نیفتد مگر اینچنان در دریا نشوید مگر از
و بیکو بدین امانت انبلاها باذن و شیت خدا **و بد معبر** از حضرت صادق منقول است
که برود این کام فرزند خود را با توبه حسین که آن امانتی بخشد انبلاها **و بد معبر**
منقول است که شخصی آن حضرت عرض کرد که میگویم توبت انبلی حسین علیه السلام و نزد من میباشد برای
برکت آن فرمود که خربت **در حدیث** دیگر فرمود که در خاک امام حسین علیه السلام
فوت شفا می دهد و عیبه انبلی حسین و خوف **در حدیث** معبر دیگر فرمود که اگر کسی
از مؤمنان که شفاست حق و حرمت و امامت امام حسین علیه السلام او را توبت او حضرت از بیکل
راه برده اند از برای او دوا و شفا خواهد بود **و بد معبر** دیگر از آن حضرت منقول است
که نزد سر حسین علیه السلام خاتم السلام خاک سرخ است که شفا می بخشد از هر دردی و هر صفتی
مگر برک راوی گفت من رفتم فاذ بالای سر حضرت بقدر بکنایه کنم انبلاعی سر حضرت
خاک سرخین ریخته بود بقدر دیگری پس افرا بگو فرموده دواها مزوج کرد و در پیمان
میدادم **در حدیث** دیگر فرمود هر محلی حرام است مانند کشتن خاک و هر که بخورد
و ببرد من نماز دانی که مگر کل توبه حسین علیه السلام شفا می دهد دعوات او که یکی اندوخت
گرفت و خواهر بخورد از برای او شفا است **در حدیث** دیگر فرمود که اندکی از آن
حلاوت مثل نخوی **و بد معبر** معنی دیگر فرمود که خاک توبه حسین علیه السلام از آن
توبه هفتاد نوع میتوان برداشت **در حدیث** معنی دیگر فرمود که هفتاد باغ
در هفتاد باغ و در هفتاد باغ آن مقدار است که هر دو دست را بکند آید و تقوی بپا ببرد و چهار
دفعه میشود **و بد معبر** از حضرت امام محمد باقر منقول است که طوبی توبه حسین علیه السلام شفا می دهد

و اعنی از هر خوفت و از برای هر مطلبی که بر او نرسد آن مطلب حاصل میشود
دوره حدیث یکی منقول است از حضرت صادق علیه السلام بر میسند از کل از صفی که بر مشکل
از برای کسی که عضو بی ازا و شکسته باشد یا حالت بر داشته آن فرمود که با کسی
نیت از غلظت بفرود آید و آنست و خاک بقی جدم حضرت امام حسین علیه السلام
از آن است **دوره حدیث** و یکی منقول است از ابو خرمه ثمالی که گفت عرض
کردم بجزرت صادق علیه السلام که چه کنم که اصحاب ما میگویند خاک بقی حضرت
امام حسین علیه السلام را بطلب شفا از آن میکنند یا شفا هست در آن
فرمود که طلب شفا بوی توان کرد و آنست که بر او نرسد تا چهل و میل و هم چنین است
خاک بقی جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و بقی حضرت امیرالمؤمنین صلوات
علیه و امام حسن علیه السلام یکی از آنست که آن شفا هر چه است و سبب است
برای دفع هر چه از آن می ترسید و هیچ چیزی با آن بر او نمی کند از چینی های آن که از آن
شفا طلب میکنند یعنی از دعا و چیزی که از آن شفا می کشند آنست که در نظر فیهل و جاهای
بد میکند از آنست که آن را با آن معالجه میکنند است یقین ایشان در هر کس یقین داشته باشد
که این از برای او شفاست هر گاه معالجه کند با آن او را کافی خواهد بود و محتاج
بد و این یکی نخواهد شد و فاسد می شود اندر آن تربت را میسازند و کافران از جنیان
که خود را بر آن می مانند و به چیزی که میگویند آن تربت آنرا میسازند و اما میسازند و کفار
حق پس صدی بر بندن از زندان آمد و او خوف را بر آن می مانند که این یکی دعوی خوش
بر طرف میشود و هیچ تربت از سایر آن حضرت پیوند نیاید مگر میسازند از این طریق
و کافران حق از برای آن تربت آنقدر که مدد ایشان یعنی از خدا احوال میسازند که

دل آن تربت

وان تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن می مانند و عمل آنکه میسازند
ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر چهارم را که بر آن معالجه نماید
البته در آنست شفا می یابد چون تربت با بر میسازد بنه آن کن و نام خدا را بسیار
بخوانند ششده ام که بعضی از آنها که تربت بر میسازند از آن سبک میسازند حتی بعضی
از ایشان آنرا در قیوم چهارم یا ن میسازند از نذر باد و زخوف طعام و چینی های که معرفت
بر آن بسیار مایه می شود و در هر چیزی که با او میسازند پس چگونگی شفا یا بسبب
از آن یکی که در این فرج اندا حرمت دارد و لکن حقی که در آن یقین نیست و سبک میسازند
چیزی را که صلاحش در رفتن عمل خود را ناسد میکند **مغز فکری** که شش و در میان
علا آنست که خوردن کل و خاک مطلقا جایز نیست مگر خاک امام حسین علیه السلام
بقصد شفا یا تصدقات بقصد بخوری و اگر بقصد عذیبی نیاورد بخورد حرام است که اگر
تربت را از موضع نزدیک برداشته باشد و باد عاها و آداب منقول
بر داشته باشد و در وقت خوردن با آداب و ادعیه و ادعیه منقول
بخورد چنانچه مذکور خواهد شد و اما خاک بقور ساقی نمره و اندیشا
علیه السلام پس جایز نیست خوردن آنها و این دو حدیث را حمل میتوان
کرد بر اینکه بتی که جویند با آنها یعنی خوردن مثل مثل ملاکی دند و مانند
آن **و سبب معجزان** از محمد ابن مسلم منقول است که گفت رفتم بمدرسه
و پسران حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه و این از برای من
فرستاد که علی و آره و دست عالی بر روی آن دعا بر شوی و در غلام
گفت که این دعا را بخور که حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرا امر کرده است

مرا من کرده است که ندوم تا بیا شای ایند و اراپن چون اندوار کن فتم
و خودم شربت سردی بود در غایت خونی طبعی و بوی شکر ازان ساحل بود
پس غلامم گفت من مولای من میسر مایم که چون دود بخوری بیافزود ما من
انزین قول تعجب کردم زیرا که طالی داشتم پیشی که قدرت نداشتم
بر بر خاستن پس چون آن شربت در جوف من رسید و قرار گرفت
سکویا از بندگی رها شدم بر خواستم بدو غایت اخضریت آدم و هر هفت طلبدم
حضرت صدرا زنده که صحبت صحیح شرع است داخل شو بود اخلایتم و بی کویستم
و سلام کردم و سلامم کردم و دست و سر اخضریت را بوسیدم پس بیکه جا گریه میکنی
گفتم فدای تو سوگم میکنم بر غنیمت خود و دودی راه من از خدمت جناب شما
و کی قدرت بر ما ندن در ملاذمت شما که سوخته نظر بجا بکنم فرمود اخضریت
که اما کی قدرت بر حقیقاً چنین کی دایره است شیعیان و اهل مذمت
مادا و بلا را بر می ایشان تنگ دایره است و اما آنچه گفتی
از غربت پس مؤمن در این دنیا غنیمت است در میان این خلق و اذکون
تا از این خانه بدر رود جوئی خدا و رحمت او و اما آنچه را که کردی
از دوری راه پس شمارا در این باب تاسی خواهد بود بجز
اچسبید الله صلوات الله علیه که در زمین است که دود است
از ما و از پدر خود و از جد خود و از ما در خود و از پدر خود و از خویشان
واقبا و دوستان خود در کنا سخوات و اما آنچه یاد کردی ^{از} تعجب
قرب ما و نظر کردن بسوی ما و اینکه قادر نیستی پس بدانکه ^{لا}

یا کوی

یاد کردی از محبت قرین ما و نظر کردن بسوی ما و اینکه قادر نیستی پس بدان که خدا
میدانند آنچه در دل است و در آن جز خواهد آمد پس فرمود که آیا بنیادت امام حسین
میروی که گفتم بلی یا نه پس و بیام بسیار فرمود که هر چند تو مشی بیشتر است تو ای عظیم
پس فرمود که چگونه از آن شربت را گفتم که ای میدهم که شما اهل بیت رحمتید و تقوی
او میبای در وقتیکه غلام آن شربت را آورد که قدرت نداشتم بر پایا بستم و از خود نا امید
نشدم بودم پس چون آن شربت سرد شدی بر خورشیدم غلامم گفت که مولای من
فرموده است که بیا گفتم که باین حال میروم هر چند جام بود و چون ندانم شدم که آیا از نیک
دعا شدم پس سپاس خدا و ندیدم که شما را دعوت کرد اینده است برای شیعیان شما فرمود که آن
شربت را که خودی از خالی های پدران من بر او از برای شفا ازان بتر جوی عیب
پس هیچ چیزی بر آب آن بر او مکن که ما را نماند و اطفال خود بخورند و ازان چیز بسیار پیغم
گفتم فدای تو سوگم ما بر میدارم و طلب شفا ازان می کنیم فرمود که بخنی آن بر میدارم و ازان
حایر بیخون آورده ظاهر شد آنکه در جوی بچسبید پس هیچ جن و جانور و جینی که در
و بلا فی داشته باشد نیست مگر آنکه او را بوسیدند پس بر کتس بر مرفه میشد و بر کتس را
دیگوان می بردند آن تربت که بآن معالج میکنند چنین می باشد و اگر ندرین علت باشد که گفتم
هر که آن بر خود بخورد یا از آن بخورد البته شفای یابد در همه اشاعت و آن مثل حجر الاسود
که اذکون یا قوی بود در هائیت سفیدی و هر چه را که در دنیا که خود را میاید در شفا
شفای یاف و چون مهاجران درها اذ اهل کفر و جاهلیت خود را بر آن میاید ندرین
و اثرش کم شد چون تو بر میداری تربت را ظاهر و کسوده بپوشد میان روی و در میان
خوچین و در جاهای چلیک می افکنی پس بر کتس بود و ^{دین} ^{سند} ^{معتبر} از حد

میزتر منقولت که گفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که من در راه و بیماری بسیار دارم و بهر دوای
مدوا که در دفع ضایعتم فرموده که مرا فایده نرساند بنویس بر من چیزی که در آن شفای هر دردی و این
از هر حنفی هست چنانچه در کتاب بر ما می آید **اللهم انی استسئلتک بحق هذه الطیبة**
بیتحی الملک الذی اخذها و بحق النبی الذی قبضها و بحق الوعی الذی جعل فیها صل
علی محمد و اهل بیته و افعل فی کذا و کذا حاجتهای خود را طلبد پس حضرت فرمود که بلکه
که توبت را اخذ کرد پس بیاید و آن توبت را بر پیش من نهد و گفت این توبت چرت حسین است
افتدق بعد از آن تو را خواهد گشت و پیغمبر که این بقول است **و من یومئذ یقول**
گواه است حضرت امام حسین است یا شنیدان که آن حضرت در آنجا مدفون شده اند که نه در ای
تو شوم شفای هر دردی را دانستم چون باعث ایمنی از هر حرف میگوید و فرمود که هرگاه از پادشاهی
یا غیر او میروی از خانه بیرون مروی که آنکه توبت آن حضرت باقی باشد پس **اللهم انی**
اخذتک من قبی و ذلک و انی ذلک فاجعل فی امتنا من ذلک امانا و امانا و امانا
ببین که گاه هست که بر آید بلائی چند و امر پیش و که خوف از آنجا نذاره حادثه گفته که چنانچه
حضرت فرمود من توبت را اخذ کردم و اندامی که فرموده خاندن من بدم صحیح شد و امان من کردید
از آنچه میترسیدم و از آنچه میترسیدم و بعد از آن سجده است مکوی می آید **و بدایت**
معنی میگوید منقولست که آن حضرت فرمود که حق تعالی توبت جرم را که و اینده است شفای هر دردی و اما
از هر حنفی بر هر گاه بگویند خواهی کرد در توبت را پس بسوسد آن و بر هر دو دیده بگذارد
در سایر بدن بال و بگویند **اللهم بحق هذه النبی و بحق من حل بها و قوی فیها و بحق**
ابیر و اقر و اخیبر و الا فخر من قلوب و بحق الملائکة الخائفین من ان جعلها شفاء و
من کل داء و بر من کل من و حیاة من کل امیر من حیث انما امانا و امانا و امانا

است

استعمال نماید را و می گفت من هیئت چنین کردم و هیچ مکوی می سجده استم ندیدم **و در حدیث**
دیگی فرمود که چون احدی ان شربت را بر درج با اطراف الکستان بر طاهر و قدر آن مثل
غنی است پس بسوسد و بر هر دو دیده بگذارد و بر سایر بدن بال و اندامی که در حقیقت
سابق گذشت بخواند **و در حدیث معنی** و بگویند فرمود که چون کسی از توبت حضرت امام حسین
تامل نماید بگوید **اللهم انی استسئلتک بحق الملک الذی قبضها و بحق النبی الذی قبضها**
و بحق الوعی الذی قبضها ان تجعله شفاء من کل داء و امانا من کل خوف و امانا
معنی از حضرت امام محمد باقر منقولست که چون بر دردی توبت را بگو **اللهم بحق هذه**
النبی و بحق الملک الذی قبضها و بحق النبی الذی قبضها و بحق الوعی الذی قبضها
علی محمد و اهل بیته و افعل فی کذا و کذا حاجتهای خود را طلبد پس حضرت فرمود که بلکه
گناهانه شفا و اوست از هر دردی و امان است از هر حرفی **و در روایت معنی منقول است**
که هر کس بدین توبت امام حسین هم آنت که بر آن سوره انا انشاء فی لیل القدر بخواند و در ای
و امر شده است که چون توبت را بر روی بگویم **اللهم بحق هذه النبی و بحق**
النبیة الطیبة و بحق الوعی الذی قبضها و بحق من حل بها و قوی فیها و بحق
ابیر و اقر و اخیبر و الا فخر من قلوب و بحق الملائکة الخائفین من ان جعلها شفاء و
من کل داء و بر من کل من و حیاة من کل امیر من حیث انما امانا و امانا و امانا
و از نسیم بیست و نه در توبت و آنچه بر حسین **و بسند معنی** از حضرت صادق منقولست
که چون خیر خالک تمام امام حسین را بر دردی بر سره حد و قل اعوذ برب الملئق و قال الحق
بر رب الناس و قل هو الله و انا انما فی لیل القدر و اینه الکی می بخواند و بسیار بیست و نه
تلا یا ایها الکافر و درین بخوان **و بگو** **اللهم بحق محمد عبدک و حبیبک و نبیک و رسولک**

فَايُنِيكَ وَيَحْيَى امير المؤمنين عاقي ابن ابي طالب عبدك واني متوالك ويحني فاعلمه بنو
 زيدك وندوة وديك ويحني الحسن والحسين ويحني ائمة الراشدون ويحني هذه التوبة
 ويحني الملك المورث عليا ويحني الوصي الذي هو بعدنا ويحني الجسد الذي تقممت ويحني الشيط
 الله صميت ويحني جميع ملائكتك وانبياك ورسلك صل على محمد وآله واجعل هذا
 القلين شفاء في وقت ينشف به من كل آفة وسقمه من واما ما من كل خوف اللهم
 يحيى محمد واهل بيته جعله علما نافعاً وزقاً وبعاً وشفاء من كل آفة وسقمه وانه
 وفاقه وجميع الاطباع كلها انك على كل شيء قدير **ويكفي** اللهم رب هذه التوبة
 المباركة اليقين تبارك والملك الذي يصطعبها والوصي الذي هو منها صل على محمد وآله
 وسلم والفقير عبدك علي بن ابي طالب **ودعاء** ويكون مؤذنه من كل خوف
 واحوائه يحيى بن ابي طالب الله ويا الله اللهم اجعله زقاً وبعاً وشفاء من كل آفة
 من كل آفة واليك على كل شيء قدير **ودعاء** ويكون مؤذنه من كل خوف هذه التوبة
 المباركة وددت الوصي الذي وادته صل على محمد وآله محمد واجعله علماً نافعاً وزقاً
 فاسعاً وشفاء من كل آفة **ودعاء** ويكون مؤذنه من كل آفة وباري تربت معلوم
 ودرهان كذا في كل اللهم اني اسئلك يحيى هذه التوبة ويحني الملك الذي
 بقها واليتي الذي صميت ما وكلام الذي صل فمما ان تصلي على محمد وآله محمد
 وان تجعل لي فيما شفاء نافعاً وزقاً وبعاً وشفاء من كل آفة وانا ما من كل خوف
 يكون يدعواي يا وشفاء عانيت باوي محمد **ودعاء** ويكون مؤذنه من كل آفة
 يا ربها لك هر كهي جان ان شغل ما باوي وشفاء يكون وانه دروي وهر كهي واره
 ما در بدنتش كذا شعر ميشود چنانچه بنه كل ضميرش من چون تربت را خودي يكون اللهم

اللهم

اني اسئلك يحيى الملك الذي قبضها يحيى النبي الذي عنى ثما ويحني الوصي الذي
 هو بيننا ان يصلي على محمد وآله محمد وان تجعل لي فيه شفاء من كل آفة وشفاء
 من كل بداءة واما ما من كل خوف بر محمد ارحم الراحمين وصل على الله صلى الله
 وآله وسلم **وايضاً** اني اسئلك ان هذه التوبة التي بها تبيد وتبيد
 صدق الله عليه وانه شفاء من كل آفة واما ما من كل خوف من شئت من خلفك
 وتبي برحمتك وانه شفاء من كل آفة واما ما من كل خوف من عبيدك وصدق الوصي
ودعاء يكون مغفولت كرتت قبي ان حضرت شفاي هر هر است هر كاه كره
 يحيى بن ابي طالب اسم الله ويا الله اللهم اجعله زقاً وبعاً وشفاء من كل آفة
 من كل آفة واليك على كل شيء قدير اللهم رب التوبة المباركة وددت الوصي الذي
 وادته صل على محمد وآله محمد واجعل هذا القلين شفاء من كل آفة وانا ما من كل خوف
ودعاء يكون مغفولت كرتت قبي ان حضرت شفاي هر هر است هر كاه كره
 بخبره نماز براي طلب شفا چنانچه كه كوت ما را خبره است پس ان كوي محتاج شو
 بخبره ان ابري شفا يكون باسم الله ويا الله اللهم رب هذه التوبة المباركة التي بها
 وددت الوصي الذي كرتت قبي وددت الوصي الذي كرتت قبي وددت الوصي الذي كرتت قبي
 به اجعله في شفاء من كل آفة وانا ما من كل خوف وانا ما من كل خوف وانا ما من كل خوف
 جوعه از آب بخورد وكون اللهم اجعله زقاً وبعاً وشفاء من كل آفة وانا ما من كل خوف
 وشم كره كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي
ودعاء يكون مغفولت كرتت قبي ان حضرت شفاي هر هر است هر كاه كره
 كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي كرتت قبي

من آن شخصی گفت من خورم فان نفع نیا فرم که آن دعا را در ده که هر که بخورد آن
دعا نفعی اندفع نمی یابد پس سید که چه دعا بایزد خواند فرمود که چون توبت را بر دانی
اقل بسوس و بر هر دو دیدن بگذارد و بر مدار زیاد از این بخورد که هر که زیاد از آن بخورد
چنانچه که گوشت و خون ما را خورده است پس چون بر ای بگو اللهم انی استسئلت
بِحجرتی اللذی کذب فی صفتها و استسئلت بحجرتی النبوی الذی حزن لنا و استسئلت بحجرتی الوحیدی
الذی حل فیما ان ضیالی علی عذبة العجید و ان تجعله شفای من کل داء
و اما ما من کل خوف و حفظا من کل سوء پس چون این دعا بخواند توبت را بر طاهر ببند
و بخوان بر آن سوره انا اتلناه فی لیلته القدر که انداخت بر داشتن است و خواندن
انا اتلناه بنی لزم می گوید **و بعد** منقول که جابری گفت رفتم نزد
حضرت امام محمد باقر و سکا شادمه بان حضرت کردم من صد یکدیگر دام هر یک را
که مددای می کنم و بگویم زیاد میشود و نمود که بر تو با بخوردن توبت حسین این عملها مسلم
گفتم بیا بخورم و فایده بخشید چون اینی گفتم از روی مولای خود ان غضبنا مساهدا
گویم بر گفتم ای مولای من پناه می برم بخدا از غضب تو و بر خوات و اولادمان شد
غضبنا و چنینی آورد بودند جنته و فرمود که بخورم و در دعا خاست عاقبتی اتم
گفتم ای مولای من این چه دعا بود که باین زودی در این اثر کرد فرمود که هر گاه است که بخورد
دعا این نه بخشید گفتم و ای مولای من دروغ نگفتم و لکن اینی عرض کردم که شاید در این
باب از شما اخذ کنم که ننومنی باشد ان مقام دنیا فرمود که چون خواستی توبت را بر داری در
شب مستقیم شوی و مثل کن آبی خالص و بر پوس جانم را که بر و پا کنی تا ما را خورم و بعد
خوش کن و داخل تو نم شودن در آن حضرت بایت و چهار رکعت نماز کن و در رکعت اول

لا اله الا الله

سوره حمد بخواند و یا زده من شرفا یا ایها النما فزین و در رکعت دوم بعد از نماز زده
من شرف سوره انا اتلناه فی لیلته القدر بخوان پس در قنوت این دعا بخوان لا اله الا الله حقاً حقاً
لا اله الا الله عین و بینه و یقاً لا اله الا الله و صد انج و صد و نصر عبده
و صد انج و صد سبحان الله ما لا اله الا الله ما لا اله الا الله و ما بین سبحان الله
و ما بین العرش العظیم الحمد لله رب العالمین پس کعبه و سجده و بگویم صد رکعت نماز یک رکعت و در
اقل بعد از نماز یا زده من شرفا یا ایها النما فزین و در رکعت دوم بعد از نماز یا زده من شرف سوره حمد
نصرا لله و صلح بحجرتی و همان قنوت کرد و در رکعت اول خواند این دعا بخوان پس بعد از نماز بخور
شکر بر روی و هر روز بر میگویم یا شکر ای ربی خدای من و بگویم یا شکر ای ربی خدای من یا شکر ای ربی
یا ابن رسول الله فی اخذنا من تن بک باذنک اللهم فان جعلنا شفای من کل داء و عجزنا
من کل ذل و استامن کل خوف و غنی من کل فقر فی و کجمع المؤمنین و المؤمنات پس سه
الکنت سه مرتبه بر میداری و در کفتر باکی میگذارد یا در شیشه و میگوید سر شرا بالکنتی
حقیقی که بر آن این کلمات را نقش کرده باشند ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله بر آن
خدا و اندک رحمت و در دست است دین سه بقصد خاک زیاد از ان هفت مثال بود اشرف غنی
پس از برای هر علت که بخویدی این اثر را بخور دید که دیدی **و بن و ایت** ستین طاهر
دعای استغفر الله و غیر او همین عمل را نیز کرده اند و قنوت را نفل بگویم اند و در رکعت چهارم اذاجا
نصرا لله را و در سه مرتبه نفل کرده اند و در دست آن عمل را نیز نفل کرده است و قنوت را باین لفظ ذکر
کرده است لا اله الا الله عین و بینه و یقاً لا اله الا الله حقاً حقاً لا اله الا الله
و صد انج و صد و نصر عبده و صد سبحان الله ما لا اله الا الله ما لا اله الا الله و ما بین سبحان الله
و ما بین العرش العظیم الحمد لله رب العالمین و صد سبحان الله رب العالمین و صد سبحان الله رب العالمین

دینا خانیان تیره
آن حضرت است

قَالَ كَرِيمًا هَرَبًا وَسَلَامًا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا مُحَمَّدُ قَبْرِي بَيْتَ الْعَالَمِينَ **صَلِّتُمْ دِينًا**
سَابِقًا فِي أَيْدِي قَوْمٍ مَشْرُوقَةٍ وَبَعَثْتُمْ نَجَاتِي كَمَا أَنَّ ظَاهِرَكُمْ دِينِي است بدانکه معنای
بسیار گزیده صریح و از تنبیه مقدس آن حضرت ظاهر گردیده است و لکن با بجا آرا نوارا برود
گوده ام و لذا بدان مقام گفتا بد قصه می نمایم **اول** شیخ عربی پیش از عمر از شیخ کرام
خود روایت نموده است که چهار روزی گفت که در جمیع مدینه نماز کردم و در پهلوی من
دو مرد بودند یکی از آنها ایما سرفروزی که از آنها بدگوی گفت که در تربت امام حسین م
شفای انور در هجرت من مرخصی داشتم و می دانم که خدا او را هم عاقبت نیافتم تا آنکه خوف هلاک
بر من مستولی شد و از خود نا امید شدم و نزد ما پیوستی بود از اهل کوفه بنویسم آمد دیدم
که علمت عنایت شدت داشت و گفت در دق را هر روز در دنیا فی پیوسته میخیزد ترا معاذیر
بگم که از این مرغ نجابت با پی گفتم من بی بخنام چنین جزوی پس آن بطلع کرد و بنویسم
آورد چون آن آب آشامیدم صحیح شدم که گو یا هرگز آناری نداشتم بعد از چند ماه آن زن
بنی من آمد و سلمه نام داشت گفتم با اهترای سلمان چه دوا بود که بر دایم گفت بیست
دانته از این قبیح کرد و دست دادم تو او را گفتم این تسبیح چیست گفت خاک قبر امام حسین
علیه السلام است من با گفتم که ای رضیة چه مدوا بخاک قبر حسین بپسند آن خشنماک
از پیش من پیوند رفت و درها ساعت آثار من بود که و چندله شدت تمام رسانیده که
هلاک بر خود دادم **دویم** با شیخ قدس **دوم** است معجزه نظر که دستا که بر روی
عبدالعزیز بر گفت که ملاقات کردی و حنای طیب نظر ای گفت بخو پیغمبرت و دینت
که بگو گیت آنکی که مردم زیارت او می دهند و زنا صبران صبرم آن اصحاب پیغمبر
شما است گفتم نه او امام حسین پسر دحق پیغمبر است و است من بگو که چنان سؤالی که گفتم

در این باب

در این باب پیغمبر می دادم سا بر خادم رسید پی مرا طلبید چون بنویس او دقت مرا برت
و بر بخانه موسی بن عیسی که از خویشان خلیفه بود دیدم که در پهلوی بر دست جواب افتاده است
و در پیش روی طشقی بود که جمیع اصحابش در آن طشت بختن بود و هر دو آن شد او را
در آن ایام از کوفه طلید بود سا بود بر رسید از خادم مخصوص موسی و گفت این چه حالت است
که در وی ستم گفت یک ساعت قبل از این در هایت تحت و نحوهای نشستند و بدانند ما
صلحت میداشت و بنحیض اینها هم حاضر بود گفت من علت شدیدی داشتم و بی چه معاف
گویم فایده نداده آنکه کاتب من گفت که از تربت حسین م بردا و مدوا که چنین کردم
و عاقبت یافتن موسی گفت که هیچ از آن پیش تو مانده است گفتم بلای پس فرستاد و قدری از آن
تربت را آوردند من می گفتم و از دوی استخفاف او را در در خود داخل کرد چون چنین
گود در ساعت فدا داد که آثار آثار طشت بیاید طشت بیاید چون طشت آوردیم
اینها که در طشت است از او جدا شد پس ندیمان بر آنکه شدند و مجلس عیاشی بدل شد
سا بود من گفت که بیاملا حظه کن آیا چاره در علاج این مردی توانی که در وقت نظر
گویم دیدم که چوک و سپرز و شش و دوشهر در طشت افتاد است بسیار تعجب کردم و گفتم
بچه که چاره این بی نوزاد که دهک عیسی که مرده را نزنه میکرده است سا بود که راست میگو
ولکن اینجا با شرا معلوم شد که کارش کجا رفتی می شود من شب نزد ایشان ماندم و در محراب
بجایم داخل شد و ای گفت که چو صبا باین نفرایت مدتی میاید و حضرت امام حسین م
زیارت میکرده و بعد از آن مسلمان شد و اسلامش نیکو شد **و از جمله فی اید ربی**
شریف آنحضرت است که میگفت است یا مینت مدقی گذاشتن و کفن را بدان نشون
چنانچه در حدیث معبر از حضرت امام رضا ع منقول است که فرمود که طایفه استاصدی

که هرگاه میت را دفن کنند و در باب غسلش همی از خاک حضرت امام حسین عم بگذارد
 و در زیر سرش بگذارد **و بند صحیح** منقولست که حمزه بن محمد حضرت صاحب الامر عم
 عویض فرشت و سوا لگو که خاک بقی صبی عم را با میت در بقی میتوان گذاشت در جواب
 فرمودند که با میت در بقی باید گذاشت و با حنوط غسل باید کرد **و ایضا** فرشت که گفتن
 باین میتوان نوشت نوشتند که خوبت و عاین است **دیگر** **بجمله کردن** برترت مقدس
 است و اگر خاک را در حوض عیلم کنند و در وقت غان پس کنند و بر آن سجده کنند افضل است
 و اگر می جازند از آن و سجده کنند هم خوبت **چنانچه مرئی** حضرت صاحب الامر عم
 فرشت و سوا ل نمود از سجده کردن بر رویی که از خاک بقی امام حسین عم ساخته باشند
 جواب فرشتند که جایز است و فضیلت در آفت **و بند معتبر** انعمون بن عماد
 که حضرت صادق عم فریضه داشتند از وی سوا ل زدند که در آن تربت حضرت امام حسین عم فریضه
 و چون وقت غان پیشد آنرا بر سجده می بخندند و بر آن سجده می کردند و می فرمودند که سجده
 بر تربت آن حضرت هفت مجاز میسر یعنی با عشق و قولمان میگوید و در آسمانها بالاهو و در آقا
 در فضیلت و فریضه سجده بر تربت آن حضرت بسیار است **دیگر** شیخ از تربت آن حضرت
 ساختن و با آن تیغ دل کردن و در دست داشتن فضیلت عظیم دارد **چنانچه بند معتبر**
 از حضرت موسی بن جعفر عم منقولست که باین مثنوی خالی نباشد این تیغ چینی مسواک و شانه
 و سجاده و تیغی که در آن سینه چهار دانگ داشته باشد و انگشتی عقیقه **و بند معتبر**
 منقولست از حضرت صادق عم که هر که بگو داند سنگهای که از تربت حسین عم بسازد
 یعنی تیغ چینی پس بگوید استغفار کند هفتاد استغفار از برای او فرشته میشود و اگر تیغ در
 نگاه دارد و تیغ بگوید بعد از هفت مرتبه از برای او فرشته میشود **و از حضرت**

و کس از این سخن

موسی بن جعفر عم بسند معتبر منقولست که فرمود که شیعه ما مستحق نیستند از چهار جنی
 حرمه که بر آن نازل کنند و انگشتی می که در دست کنند و موسی که با آن مسواک کنند و تیغی
 از خاک بقی امام حسین عم که در آن سینه و سر حبه باشد هرگاه آن را بگرداند و در آن جدا کند
 نماید از جمله بل حسنه برای او نوشت میشود و اگر در آن لکنتد و با آنی کنند و کوه اندازد
 دانه پست حسنه از برای او نوشته میشود **مؤلف گوید** که حرمه سجده صغیری
 بوده است که از حیره می بافته اند و بر آن سجده می کردند و در وقت که در آن باطلی
 بنجاده مراد باشد چنانچه در حدیث سابق ذکر شد **و بند صحیح** منقولست که حمزه
 بن محمد حضرت صاحب الامر عم فرشت که اگر آبا جاین است که کسی تیغ بگوید با خاک بقی امام
 حسین عم آیا ضیلتی هست فرمان فرشتند که تیغ بگوید با تیغ خاک آن حضرت که هیچ تیغی
 از آن با نیت و از فضیلت آن آفت که آدی ذکر شیخ را فراموش می کند و تیغ را میگرداند
 پس باینان ذکر برای او نوشته میشود **و بند معتبر** از حضرت صادق عم منقولست
 که حضرت فاطمه زهرا عم تیغی ساخته بودند از رشتن از بشم که بعد از یکسرت بر آن کوه ترا
 بودند و در دست داشتن میگردانیدند و بعد تیغ و یکسرت با آن نگاه میداشتند تا آنکه
 حرم بن عبدالمطلب یعنی اتم عهدا شهید شد حضرت فاطمه زهرا عم تیغی ساختند
 و مردم باین نیت بآن حضرت کردند پس چون حضرت امام حسین عم شهید شد تیغ را از تربت
 آن حضرت ساختند برای فضیلت و دنیا و فریضه که در تربت آن حضرت هست **و بند**
معتبر از حضرت امام رضا عم منقولست که هر که بگوید و اند تیغ تربت امام حسین عم را
 بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اعلم باهره ان بنو سید
 حق تعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار ریشم و بلند کند از برای او

شش هزار در صبر و بنیاد از برای او شش هزار شفقت **و بعد معبر** از حضرت صادق
منقول است که تینج طاق امام حسین ۴۰ در دست آویز تینج میگویند که ما جنتی شمع گویند **در**
صدیق فی مودتکم که سنی در دست مشیعیان ما مانند رفته های بنی سز است که در عباها
بنی اسرائیل و در حق تعالی بجزت صبی و بی بی که در کربلا بنی اسرائیل را که در جهل جان
عماها و خود دشمنای سز قرار دهند و با آنکه خود نمائمان را یاد کند **موقف کوفه**
که ظاهر بی آنست که دانه تینج سز باشد بعضی چنین فرموده اند که در عبا نش سز باشد
و گفته اند که سنت است که رسته تینج سز باشد و شاید که حدیث یکی نباشد
رسید باشد بی آنست که هر دو سز باشد **در رویه** وارد شده است که حدیث
یکست چون یکی از علما نکره را بی پند که آن بر ای کاه ری زمین می آید از آن القاسم میگویند که برای
مانیج و تربت قوی امام حسین عم بلدییم بیا **در عبا** که احوط آنست که هر دو تینج تربت
آن حضرت را بخوند و نفرودند بلکه بعد بر بخشش دهند و در برابر آنرا که قیافه کنند
چنانکه اول شرط کرده باشد نشاناید بدینا شد **چهارم حدیث معبر** از حضرت صادق
منقول است که هر که خاک قوی امام حسین عم را بفروشد چنانست که گوشت آن حضرت را در خنده
وضو به باشد **در حدیث معبر** و گویند منقول است که چون حضرت صادق سمع از تشریف
آوردند که کوفی نزد آن حضرت آمدند و عرض کردند که دانستم که تریب حضرت امام حسین م
موجب شفا و هر در است ایام عیالی از هر خوفت فرمود که هر که یکی خواهد کرد
از هر بی مایان بخت را بدید که تینجی که از تربت آن حضرت ساختن باشد در دست
وسم بر تین **بند ما خجی** **بند** **صَبَّحْتُكَ اللَّهُمَّ مَعْتَمِدًا بِذِمَّتِكَ وَجَارِكَ الْمُنْبَعِ**
الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ سِوَاكَ خَالِيٍّ وَغَيْرِئِمٍ مِنْ سِوَايَ مَنْ خَلَقْتَ وَتَخَلَّقْتَ

انفرد

مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ كَالنَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ حَوْثٍ بِلَيْسَ مِنْ سَابِقِ حَسَنَةٍ وَبِهِ
وَلَا مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ مِنْ كُلِّ مَاءٍ يُلْقَى إِلَى آذَانِهِ يَجِدُ حَبِيبًا مِنْ خَلْقِ
فِي لَا غَيْرَ لِي بِحَبِيبِهِمْ وَالنَّمْسُ كَجَلِيمٍ جَمِيعًا مِنْ قِيَامَةِ الْحَقِّ كَمْ قَمَرٌ مِنْ قَمَرٍ وَفِيهِمْ
وَبِهِمْ أَمَانٌ مِنَ الْوَالِيِّ وَالْعَادِيِّ مِنَ عَادُوا وَأَجَانِبًا مِنْ جَانِبِ أَفَاعِدِ اللَّهِ تَمَسُّمْ
مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اتَّقَى أَنَا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْتَابَهُمْ
كَمْ لَا يَبْقَرُونَ بِسِ تِينِجِ رَابِيسِ سِدِّ بُوهره چشم لکند **و بعد** **بِئَدِ اللَّهُمَّ** **اَفْتِ**
اسْمَكَ بِحَقِّ هَذِهِ النَّبِيِّ الْمُبَارَكِ وَبِحَقِّ صَاحِبِنَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ آيَتِهِ
وَبِحَقِّ آيَتِهِ وَبِحَقِّ آيَتِهِ وَبِحَقِّ خَلْقِهِ الْكَافِرِينَ أَجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ آيَةٍ وَأَمَانًا
مِنْ كُلِّ حَوْثٍ فَصَلِّ عَلَى كُلِّ سُوْرَةٍ أَوْ دَرَجَةٍ حَيْثُ كُنْتُ رَامَانَ خَدَابًا سَمَامًا وَكُنْ
دَسَامًا حَيْثُ كُنْتُ رَامَانَ خَدَابًا سَمَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا
بِأَعْيَانِهِمْ وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا وَدَسَامًا
بَاب هَفْمُ زِيَارَتِ مَظَلَمِ آن حَضْرَتِ كَخُصُوصِ بِنَقِي أَنْ اذْكَاتِ نَيْتِ
وَادَابِ اَنْدَانَاتِ و سایر اعمال و ادعیه که در روضه مقدسه باید عمل آن در در آن
چند فصل است **فصل اول در آداب زیارت آن حضرت** بند معبر از حضرت صادق م
منقول است که چون زیارت حضرت امام حسین م بر روی زیارت کن آن حضرت را بخوند و غلگین
و در دیدن موعبا را آورده و گویند و تشکر آن حضرت با این احوال باید شد است و حاجت
خواه را طلب نماید و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا
که می رود زیارت قوی ای عباد الله کسی که گفت بی بی فرمود که از برای آن سفر سفر بر میاید
گفت بی بی فرمود که آن زیارت قوی بر روی و معادها و خود بر روی چنین نمیکند که چنین

نشان از این تالیف حضرت
امام حسین علیه السلام

بخیریم فرمود که آن بالغ یعنی بشیر است **و در چند حدیث** دیگر آمده است که آن حضرت
 فرمود که شنیده ام که جاعلی بنیارت امام حسین هم میوند و یا خود سفرها بر میدارند که در اینجا
 بنماهای بریان و حللها است آن بنیارت قبی پدران و دوستان بودند اینها را با خود بر میدارند
و در حدیث معبره که منقولست که آن حضرت بفضیل بن عمر فرمود که زیارت کند امام حسین را
 بیشتر از آنکه گزینارت نکند و زیارت نکند بقدر آنکه گزیند مفضل گفت پشت مرا شکسته
 فرمود که دانستم که آن بنیارت قبی پدران خود بر میدارند و هر کس و غم نان میوید و زیارت آن حضرت
 که بر میدارند سفرها با خود بر میدارند بلکه بیایدند و هر کس و آیه برود **و در حدیث معبره**
 مریت که محمد بن مسلم بخدمت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که زیارت پدرت حسین بن علی
 بیوم آیا نه چنانست که در حجیم فرمود که بری گفت پس بر ما لازم است آنچه بر صاحبان لازمست
 فرمود که بر ما لازم است که بر کوه معصاحتغایی با هر که بیفتد در بر تو لازم است که سخن گوید
 لکن بعضی چو و لازم است بر تو که با خدا بسیار بگویی و لازم است که جاهلایت پاکیزه باشد
 و لازم است که غسل بکنی پیش از آنکه داخل جوارش شوی و لازم است که با خشوع و دردت با نشینی
 و نماز بسیار بگویی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از
 چیزهای که سر و ارتقا بخت تو را بایلد که دیدن خود را از حرام و بیشتر به موسیقی و لاهان
 با برادران مؤمن بریشان خود بانی و اگر کسی را به که خویشتن تمام شده است او را دست کسی بگویی
 و بی خود را میان خود و ایشان بر او بخت کن و لازم است بر تو بختی که کفر تمام دین تو باشد
 و برهقی که از این چیزهای که خدا در آنجا فرموده است و تو را که خصوصت و بسیار ختم
 خیزد و بجا دهم و مانع کنی را پس چون چنینی که تمام میشود تو را بر حج و عمره از برای تو و
 و حق جیبیشی از جانب انکی که طلب تو با او کرده و مال خود کو تو و از آن خود دور

میشود

انفاد

انفاد انک که روی با آن دش گناهان و رحمت و خوشنودی خدا **و در حدیث معبره** آن حضرت
 صادق منقولست که هر که بنیارت قبی امام حسین هم برود پیاده و تو تعالی بنویسد از برای او
 بعد هر کای هزار سنه و عوکت کند از او هزار سنه و بلند کند از برای او در بخت
 هزار درصه پس چون ببطرفات بری غسل کنی و باهای خود را برهن کن و بعلینها و خود را
 بدست خود بگیری و آه و ماست راه رفتن بنده و نیکل پس چون بجای بری چهار مرتبه اندک
 بگو پس اندک راه بروی چهار مرتبه اهتدای بگو پس بر رفتی در سحر آن حضرت و چهار مرتبه گفته
 انکس بگو و نماز کن نزد آن حضرت و از خدا حاجتت را بطلب **و در حدیث معبره**
 دیگر آن حضرت منقولست که هر که غسل کند با آب نوات و زیارت کند قبی امام حسین عدا
 از گناهان خالی شود مانند سوزنی که از عادت سوزد شده باشد هر چند گناهان کبیره
 کرده باشد و بیشتر چنین دوست میداشتند که کسی که زیارت آن حضرت در عاقبت غسل کند
 و در دعای غسل نکند چون دعای کند دست بر دعا **و در حدیث معبره** دیگر فرمود که کسی
 مؤمن بنیارت آن حضرت برود و حق آن حضرت را شناسد و غسل کند در آب نوات حق تعالی
 بنویسد برای او بی باقی و بی حقی مقبول عمره مقبول و چهارای با بنفشی مرسل یا امام عادل
و در چند حدیث معبره دیگر منقولست که از آن حضرت پرسیدند که کسی که زیارت امام حسین
 کند بر او غسل هست فرمود که نه **مؤلف گوید** که مراد آنست که غسل بر او واجب نیست
 و شرط زیارت نیست بلکه سنت مؤکدات **و در حدیث معبره** آن حضرت صادق منقولست
 که چون نزد آن حضرت بری کسی که غسل یا غسل کنی و او نیاید و خوبان و بنیارت
و در حدیث معبره منقولست که از آن حضرت پرسیدند که زیارت که میرویم بنیارت قبی
 حسین بن علی ع و بر ما دشوار است غسل زیارتت سر ما یا عیون فرمود که هر که غسل کند

دوران دنیا را کند آن حضرت را از برای او وقت پیش از خواب بجز احسان آن کرد
پس چون بر او در آن موضع که غسل کرده است وضو بیاورد و باز بنیازت در دهان فریادان
باید او پیشتر پیش **و در حدیث** دیگری فرمود که هر که از فرات غسل کند و متوجه زیارت شود
گناهان از او بپزد مانند و زنی که از مادر متولد شده است **و در حدیث** معتبر دیگر
فرمود که چون زیارت آن حضرت بوسی بر وی فرات غسل کند در برابر بقی آن حضرت و اما پیش
عمل بسیار است و بعضی در وضو کیفیت زیارت کزخت و بعضی دیگر قیام زیارت
خواهد آمد **و بنی معتبر** منقول است که حضرت هاشم فرمود با و بصیر که بخواه ترا چیزی
که حرم عاقبتان محسین عم چگونگی زیارت حضرت امام حسین و ملوک گفت این فرمود که چون
خواه زیارت آن حضرت بپوشد روی پیش از پیوند نفس و در چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه
روزی بدارد پس چون شب جمع شود نماز شب بکن و بویخ و نظر با طرائق آسمان بکن و در آن شب
پیش از شام غسل بکن و با طهارت خواب بر چوین خواهد بودی زیارت من بکن و بوی خوش بکن
در وقت بر وقت نماز و سر و گوش تا بروی بنویسی **مؤلف گوید** اگر از این حدیث غیر این
ظاهر پیشتر که در حضور زیارت حضرت امام حسین عم بوی خوش کردن خوب نباشد و در
یارتها بر افشاید و آرد شده است که او خود را بسجده خوشی کرد و در حدیث بر داشت
توبت نیکن است و محتمل است که بوی خوش برای زینت خوب نباشد و اگر بقصد صورت رفت
منقول بکنند بد نباشد اگر چه اول آنست که بکنند اما خوشی معنی بکنند که عقده بر بخورد و در وقت
مقدّم بر برای تطیب امکان شریف صورت در آن وضع آرد شده است و مستلزم تطیب صاحب
صیغ و بعضی است صلوات الله علیه و دعوت غسل و سایر ادب زیارت در باب آن است
و در احادیث زیارت آن حضرت بعد از این خواهد آمد انشاء الله و تعالی

فضل

فضل و قیام در زیارات و علقه است که مخصوص وقت و عالی نیست و در هر روز
بعمدی تواند آورد زیارت اول بند معتبر بقوی از این خمره عالی منقول است که حضرت
صالح علیه السلام فرمود که چون خواهی روانه زیارت فرموی حسین ز علی صلوات الله علیهما
نبوی پس روزه بدار روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را چون خواهی پیوندی
جمع کن اهل و فرزندان خود را و دعای سفر بخوان و غسل کن پیش از پیوند رفتن
و بگو و بقی که غسل میکنی اللهم طهرنی و طهر قلبی و انشرح لی صدری و اجعل لی
ذکرک و ملخصتک و انشاء علیک فائزاً لا اؤم الا بک و قد علمت ان قوام ربی
التسليم لا یزک و لا یتابع لستة نبيک و انشاء علی انبیاءک و جمیع مساکین الی جمیع
خلفک اللهم اجعلک فزاً و طهوراً و حلاً و شفاه من کل آفة و نسیم و آفة و عاصیة
و من نیر ما احاط و احذر **پس چون خواهد برهن روی بکن** اللهم انی الیک
و حجت و حجت الیک فقمتم منی و الیک اسئلت فغنی الیک الجان کفرک و علیک
قو کلمت لا یجاء ولا یجاء الا الیک تبارکت و تعالی عن جناتک و جلالک و کبریا
پس بکن بسم الله و یا الله و من الله الی الله و فی سبیل الله و علی علیه رسول الله
صلوات الله علیه و آله علی العتره قو کلمت و الیک انجی فاطر السموات السبع و الارضین السبع
و رب العرش العظیم اللهم صل علی محمد و آل محمد و احفظنی فی سفری و اخلقنی فی الهیة
بأحسن الخلاقه اللهم الیک قو حجت و الیک حرجت و الیک و قدت و یحیی و تفرقت
و بنیایه حبیب حبیبک قمر رب العالمین لا تنفخ فی ما عنفدک بشیر ما عنفدک اللهم
اغفر لی ذنوبی و کفر عتی سیاهی و حدیثه خطایای قبل من حسناتی **و سر را برهن بکن**
اللهم اجعلنی فی ذر عک المحبنة الی جعل فیها من قرید اللهم انی ابوء الیک

اليك من الحق والقرآن وسبحان منونه ناخرة الكتاب وفل اهو ذرت الفان ففل اعوذ برب
 الناس وقل هو الله احد وسوره انا ان لنا ه في ليلة القدر واية الكرمي ولين وان آات
 احو سوره حشر الكواثر لنا هذا القرآن على جسد كى ايت خاشعا متصدعا من
 خيرة امته وذلك الا مشا لغيرها للتاس لعلمهم يتفكرت هو الله الذي لا اله الا
 هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو امته الذي لا اله الا هو الملك
 القدوس السلام المؤمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
 هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنى سبح له ما في السموات والارضين
 وهو العزيز الحكيم وروى عن برزخه حاله ومعه ثمانون الف مؤمنين
 وزوج لهم كهن وباد حذا يسا كهن وذلما كره حذكن ان مزاج وعبده وخصومت كرون
 بسوا كسوا رايتو باياد ه لكو الكاهن ابي اعوذ بك من سطوات النكار وعوايب
 الك نال وفتنة الضلال ومن ان يلقى بك ونه واهو ذابك من الجبر والتيس ومن وسوسه
 الشيطان وطايف السوء وشركى من شره ومن شره يما بين يمينه والافس ومن شره
 من يغيب الالباء امته العذاره ومن ان يفرط على او ان يظفر او العوذ بك من
 مفر عيون الظلمة ومن مفر السر ومرك البليس ومن يرد عن نجسه بالماند اليد
بسوا كصيني خوف د اشتهر باليه لكو لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
اغصمت الكاهن اعطفني من شره خلفك فاما انا بك وانا عبدك بسوجه بسوا باب
فوات بليس ان الله هو كقني لكو الكاهن انت خير من وقد اية العجال وانت
 يا سيدي اكنم ما في والكنم مزمزم وقد جعلت ليكل ذابك كرامه ولكن ذابك مخفتر
 وقد ايقنت ذابك ابراهيم بنيتك صلواتك عليه فاجعل خلفك اياي فكان اذ يقظ

من النار وقبيل فعلى واشك سعيه وانم مسيرك اليك يعي من منتهى لك النور
 عيان ارجعت لي النبيل الى بنا ربه وعق فتى ضلك وحفظتني حتى بلغتني فاني ابن
 وليك وقد جعلت فصل على محمد وال محمد ولا تقطع بجان وقد ايتك فلا تحجب
 امانى واجعل هذا كفارة لما كان قبله من ذنوبنا اصيلي من انصاره يا ارحم الراحمين
بسوا كصفرات مودكن وكو الكاهن صل على محمد وال محمد واجعل سعيي
 مشكورا وديني مغفورا ومخالي مقبولا وان اغسلني من الخطايا والذنوب وعلني
 قلبى من كل اذى محقق ويسق او تبطل عملي يا ارحم الراحمين **بسوا كصفرات**
 كدور ذابك قبر ان حفرت بوه است وبابها ويغور رادوا بها للذكار وروى عن
 عمال وسره ملكى لكونت مخورنا وراحي **بسوا كصفرات** انا كراحي قيات
 وغسل يكن لك بشه ودر وقت مثل لكو الكاهن طهرني وطهرني قلبى واسرع
 لي مهدى واجعل لي اياي محبتك ومدحتك والثناء عليك فانه لا حول
 ولا قوة الا بك وقد علمت ان قوام ديني التسليم لا يوت والشهادة على جميع
 ايتك ورسلك بالالفه سبهم امهدا امهم ايتك ورسلك الى جميع خلفك
 الكاهن اجعله قورا وطورا وحرورا وشفاة من كل سيم وداة ومن كل افة و
 وما صه ومن مفر ما اطاق واحذر الكاهن طهر به جرحي وعظامي ومخى
 ودعني وشركى وشركى ومخى وعصبي وما اقلت لا تعرفني واجعله لنا شاهدا
 يوم نقضى وفاقتي **بسوا كصفرات** يا كني بن طها خوذ بيش ورجوعه بسوا كصفرات
سوا كصفرات الله اكبر الله اكبر **لكن الحمد لله الذي تصعدت**
 اليه كباقي وانا اياه ادوت فقيل لي ولم يقمع في ورحمة ابغيت فسألني الكاهن

وَأَنَّ الْفَارُوقَ بَكْرًا مَلِكًا أَلْفَ مَسْرُوكًا بِكَ وَحَصَفْتَهُ وَأَهْمَسْتَهُ حَمَلًا وَجَيْدًا
وَأَعْلَيْتَهُ حَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ رَجْحًا عَلَى خَلْقِكَ فَأَعَدْتَهُ فِي الدُّعْوَى
وَدَعَلْتَهُ مَجْبُوهً فِيكَ يَسْتَقْبِرُ بِهَا ذَلِكَ مِنَ الْعُقَلَاءِ لِيَرَوْا لَهَا كَيْدَ الْعَمَى وَالشَّقِيقِ
وَالْأَزْوَاجِ إِلَى بَابِ الْهَدْمِ مِنَ الْقَدْحِ وَأَنْتَ قَوْمٌ فَلَا تَنْهَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
الْأَعْلَى حَتَّى تَأْتِيَ عَيْلَتَهُ مِنْ خَلْقِكَ مَنْ عَزَّ نَسْرًا أَلْبَانًا وَبَاعَ الْأَرْضَ بِاللَّحْمِ الْأَذَى
كَيْسَ وَالْخَطِّكَ وَأَسْخَطَ رَسُولَكَ وَالْأَعْلَى مِنْ عَيْدِكَ مِنْ أَهْلِ النِّفَاقِ
وَحَلَمَ الْأَوْزَارِ مِنَ اسْتَوْجَبَ التَّارِكِينَ اللَّهُ فَانْزِلِي وَكُونِي رَسُولًا وَمُضْمًا
عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** يَا أَرْثُ يَا أَرْثُ
أَدَمَ مَبْنُوعَةَ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ فَوَجَّحَ بِي بِي اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ
أَبْنِ هَمَّ حَبِيلِ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ مَوْسَى كَلِمَةَ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ
عَلِيٍّ رُوِيَ اللَّهُ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ طَائِبِ وَوَجَّحِي
رَسُولِ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ لِحْسَنِ بْنِ عَلِيٍّ - إِنَّ كَيْ التَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَرْثُ نَاهِيَةَ الْقَتْدِيغِ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّيْفِيُّ الشَّهِيدُ التَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الرُّومِيُّ الْقَبْرُ الشَّهِيدُ أَلَمْ قَدْ أَقْبَتِ الصَّلَاحُ وَالْأَنْتَ الْقَبْرُ
وَأَمْرَتِ بِالْمَعْرِوفِ وَهَيْبَتِ مِنَ الْمُنْكَرِ وَعَبَدَتِ اللَّهُ خُلُوصًا حَقًّا أَنْتَ
الْبَيْتِيُّ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَنِي كَانَهُ التَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِيكَ وَأَنَا حَسْبُ بَنِي خَلِكِ التَّلَامُ عَلَيْكَ
الْمُحَدِّثِينَ بِكَ التَّلَامُ عَلَى مَلِكِيَّةِ اللَّهِ وَذَوَارِقِي بَنِي اللَّهِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

نور

شَوْ مَكَرٌ وَرَقَّتْ مَاطِلٌ شَدِيدٌ التَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى مَلِكِيَّةِ اللَّهِ الْمُفْرَهَاتِ
التَّلَامُ عَلَى مَلِكِيَّةِ اللَّهِ الْمُفْرَهَاتِ التَّلَامُ عَلَى مَلِكِيَّةِ اللَّهِ الْمُفْرَهَاتِ التَّلَامُ عَلَى مَلِكِيَّةِ
اللَّهِ الْأَبْنِ بِلَدِّ الْخَالِ بِرِيقِ بِنْتِمْ مَقِيمُونَ وَيَا ذِي بِنْتِمْ بِجَاوُونَ وَلَا يَرَى اللَّهُ مَلِكِيَّةَ
التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتِمْ رَسُولِ اللَّهِ وَبِنْتِمْ أَمِيرِ اللَّهِ وَبِنْتِمْ طَالِصَةَ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِيَّا ذِيهِ وَإِنَّا لَنَبِيٌّ رَاجِحُونَ مَا أَكْظَمَ مُصِيبَتَكَ عِنْدَ بَيْتِكَ رَسُولِ اللَّهِ
وَمَا أَكْظَمَ مُصِيبَتَكَ عِنْدَ مَنْ عَرَفَتِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَجَلَّ مَا أَكْظَمَ مُصِيبَتَكَ عِنْدَ مَلِكِيَّةِ
الْأَعْلَى وَعِنْدَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْثُ وَالْحَيَّةُ مَعَ عَظِيمِ
الْتَرْتِيبِ عَلَيْكَ كُنْتُ فِي رَأْفِ الْأَصْلَابِ أَكْثَرَ حَيْدَرًا وَمَنْ رَأْفِ ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ قَوْمًا
فِي الْحَوَايِ وَنُورِي السَّمَاوَاتِ الْعَالِيَةِ كُنْتُ فِيهَا قَوْمًا لَا يَطْفُونَ وَأَنْتَ النَّاطِقُ
بِالْهُدَى **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** يَا أَرْثُ **وَهَفَّتْ مَرْثَةٌ** أَسْرَأَ كَبْرٌ **وَهَفَّتْ مَرْثَةٌ**
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ **وَهَفَّتْ مَرْثَةٌ** الْحَمْدُ لِلَّهِ **وَهَفَّتْ مَرْثَةٌ** نَجَّاتِ اللَّهُ **وَهَفَّتْ**
مَرْثَةٌ كَيْتَكَ وَرَاحِي اللَّهِ **بِسْمِ اللَّهِ** إِنْ كَانَ لَمْ يُجِيبَكَ بِكَ فِي عِنْدَ اسْتِغْنَانِكَ
فَعَدَا مَا لَكَ قَلْبِي وَسَمِعَ وَتَقَرَّرَ وَبِأَيِّ قَهْوِي عَلَى التَّلَامِ لِحْفِ النَّحْيِ لِلرَّسُولِ
وَالشَّيْطَانِ النَّجْبِ وَالذَّبِيلِ الْعَالِمِ وَالْأَمِيرِ الْمُتَخَفِّفِ وَالْمُؤْمِنِ الْمَلِكِ وَالظُّلْمِ
الْمُضْطَرِّدِ جَيْتَكَ أَنْفِطَاعًا إِلَيْكَ وَالِي جَدِّكَ وَأَبِيكَ وَذَكَرَكَ الْخَلْفِ مِنْ عَيْدِكَ
فَقَلْبِي لَكَ مَسِيحًا وَذَائِي لَكَ مَسِيحًا وَفَضْرَتِي لَكَ مَعْدَةٌ حَتَّى يُحْكَمَ اللَّهُ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْخَيْرُ لِكُلِّ نَفْسٍ أَلْفَمَ مَعَكُمْ لِمَاعِ عَدْوِي إِنْ
بَكَرَ مِنَ الْوَالِدِينَ لِأَنَّ اللَّهَ قَدَّرَ وَلَا كَذِبٌ مِنْهُ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَرْثُ **بِسْمِ اللَّهِ** التَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى مَلِكِيَّةِ اللَّهِ

على رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وأهل بيته الطيبين الطاهرين
عليك وذرية الله وبركاته اللهم صل على محمد وآل محمد صاحب ميثاقك وعالم
رسلك وبيت عبادك وأمسلك في بلادك ويخبر برؤيتك كما تالوا كتابك وطاهد
عدوك حتى آناه اليقين اللهم صل على أمير المؤمنين عبدك وأخي رسولك الذي
أنجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن نشئت من خلفك والترديد على من تبعته
برسالته وديان الذين بعدك وقيل قضاة بين خلفك والمؤمنين على ذلك كله
والسلام عليه وذرية الله وبركاته اللهم أعلم به حالنا وحالنا وحالنا
وأهلك به عدوك وأكتفى في أوليائه وأحبنا لله اللهم اجعلنا لا نشعر وأضارا
وكنوا نا على طاعتك وطاعة رسولك وما نكلمه به وما نكلمه به ما يرت العالين
اللهم صل على فاطمة بنت بيتك وذريرة وليك وأمة النبيين الحسنيين والحسين
أطهارهم المطهرين والعقيدة بقرتها أهل الجنة أجمعين صلوا لا يفروا
على أخصائنا عيسى بن علي بن عبدك وابن أخي رسولك
الذي أنجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن نشئت من خلفك والدليل على ما نبئت
برسالته وديان الذين بعدك وقيل قضاة بين خلفك والمؤمنين على ذلك
كله والسلام عليه وذرية الله وبركاته وبرهمة أمة عليهم صلوات مفرق
بهمان على صلوات برهن وعين عليهم السلام من ستادى وميكوي
اللهم أعلم به حالنا وحالنا وحالنا وأهلك به عدوك وعذوك وعذوك
الحسين وأهل بيته أجمعين اللهم أعلمهم حلال ما حرمت نذير لمن قرى به اللهم اجعلنا
لهم شيعته وأضارا وأخونا على طاعتك وطاعة رسولك اللهم اجعلنا من خير المومنين والآل

أقول معتمداً وأخيراً محمداً في أمينا مما نأتم في أشهد بما شاهدتهم في الدنيا والآخرة
اللهم إن هذا مقام آل فتن به وفقره فبها وكففتين فيه نعتي على حقة الماني بك
وبن رسولك **بن النبي بن دياره بن ميسرة بن ميسرة** السلام عليك يا ابن رسول الله وسلام
الله وسلام ملاءمك للقرآن وبين وأينما في المل سابين كما نوح الرأحان الطاهر
لك وعليك سلام المؤمنين لك صلواتنا الطاهرة لك بفضلك يا لبيتم أم أشهد أنك
صديق صديق صدقت بما دعوت إليه وصدقت فيما أنبت به وأنت ثابته
والإيمان اللهم أدخلني في أوليائك وحسب لي شهادا بهم وما شاهدتهم في الدنيا والآخرة
أنت على كل شيء قدير **وميكوي** السلام عليك يا أبا عبد الله رحمت الله
يا أبا عبد الله صل على الله صل على أبا عبد الله الكلام عليك يا إمام الهدى السلام
عليك يا علم الكفى السلام عليك يا حجة الله على أهل الدنيا السلام عليك يا حجة
قربى بختة السلام عليك يا فاضل الله بن فاضل السلام عليك يا فاضل الله بن فاضل
ألك قبلت مظلوماً وأنت فاللك في القادر وأشهد أنك طاهرت في بيت الله حتى جواره
لم تأخذك في شهرة مئة لائمه وأنت عبد الله حتى أباك اليقين أشهد أنك حجة
الشعوى وباب الهدى والحجة على خلقه أشهد أن ذلك لكم سابين فيما مضى وما مضى
فيما آتى وأشهد أن آراء الحكم وطبقتكم طيبة طيبة طابت وطابت بعضها
من بعض من الله ومن رحمة الله بأشهاد الله تبارك وتعالى وكفى به شهيدا وشهد
أخي بك من ومن ولكم تابع في ذات نفسي وطهر من منى وطهر منى ونسب لي
وشرأي فاشل الله البلاد الجسم أن يتم ذلك في أشهد أنكم قد بلغتم ونقصتم
وعصيت من غلظتم وغوسم وأبى إليكم نصيبتم من الله أمه طالقكم وأمة

بني

محدث ولا يتكلم في أمته فظاهر عليك يا أمته قد تقدمت عند الخلد بعينه
الذي جعل آثاره منكم وتكلموا في الموضع وبكسر الهمزة في قوله **وميكوفي**
صلى الله عليك يا أبا عبد الله صلى الله عليك يا أبا عبد الله صلى الله عليك
يا أبا عبد الله وعلى روحك وبدنك لعن الله فالليلك ولعن الله رساليلك
ولعن الله نطاديلك ولعن الله من شابع على قديك فمن أمر بدليلك ونشرك في
في ذمك ولعن الله من بلغه ذلك فوصيه من أن سم الريرا أنا ابن أبي الله من
ولا يظنم وألقى الله قدس كرفال من لم وأتم سدان الذين أنتم لهم منك
و سقن ادمك ملعون على لسان النبي الأبي اللهم العن الذين كذبوا
وملك وسقن ماء أهل بيتك صلواتك عليهم اللهم العن قتلة أمير المؤمنين
وضاعف عليهم العذاب إلا لله اللهم العن قتلة الحسين ابن علي وقبائلهم
الحسين ابن علي وأصلهم حتى نأيدك أذقم باسك وضاعف عليهم عذابك والعنهم
لعنا وبئس اللهم أصلهم بفسادك فإيهم من حيث لا يحتسبون وخذم من حيث
لا يظنم فنت وعبدناهم علما ما نكروا العن أعداء بيتك وأعداء آل بيتك لعنا
وبئس اللهم العن نجبت والظالمون والفراسة الكت على كل شيء قد رن
وميكوفي يا بني أنت فإني يا أبا عبد الله إليك كات وصلب مع بعد شقة وإليك
كان يجيب عليك استس من علم حتى أنتيك فالوا فدا قد اقرب ظهرك يا بني
أنت وأبي يا سدي بكيتك يا جبر الله يا ابن جبريته ولك فاصت بعينك عليك
كان أسفه وتجيب على محمد بن مرقه وهم يفي وحو في أن أيلك وقد بكلك
التمون والآن مؤون والجمال والجارنا عند نجانم أيلك وقد بكلك حبيب

بنت

الخلد

وبكيتك الأربعة صلوات الله عليهم وبكيتك من دون سيدنا المشهور إلى النبي محمد
عليك **بنت بنت بقر بن بكدار** وبكيتك يا أبا عبد الله يا حسين ابن
علي بن زين رسول الله السلام عليك يا حجة الله وابن حجة الله يا سيدنا
وأمنه بلغت فأجحا أديت أمينا قلت لها فادق قلت صلا ما نصبت على يمين
له مني عن محمد ولم يمل من جوا إلى باطلكم نخبلا الله وحده وأشهد أنك
كنت على يمينه من نيك بلغت ما أمرت به فنت بحجته وصاقت من كان قبلك
عبيداهين ولا من هو قصى الله عليك وسلم خلتما جارك الله من صديقي خير
أشهد أن البهاد معك جهاد وأن الحق معك واليك وأنت أهله ومعهد نه
ومسرات النبوة عندك وعند أهل بيتك أشهد أنك قد بلغت وصححت وفت
و جا هدت في بئيل بيتك بالحكمة والوعظ والحسنة وصيبت الذي كنت عليه
شاهدا ومنشئ مدا وشهوة أصلى الله عليك وسلم خلتما أشهد أنك لمظن
ظاهر مظن من ظهر ظاهر وظنر ظنرت وعظرت أن مرأتها وعظرت حركت
ألك أمرت بالعبادة وعوت الكبر والشهدان أمته فلك أشرا خطوا الله وكفرتم وإني
استشعرك إلى الله ببيتك وذي من جميع ذنوبي وأقربك إلى الله في حوائج ورجعت
في أمر الجوف وذي ياب **بوجان رات رولا بربر بكدار** اللهم إني أسألك بحجف
هذه البئر ومن بين يدي هذه البئر ومن أسكنها أن بكيت الله عندك في السماء
حتى قرية في موارم وقد يد في مصاودهم الك على كل شيء قد رن **وبكرو**
ديت العن من ذنوبي وطلعت مقابلي فلا تجر في ولا عذري فانا الفير بدني لا يبر
يسيتي الم من يعلى الجبل في حطير الخمر عن قصد من المنطق في قد أفقت

بنت

يا رب نفسي موثقا لا تشفاه الا بالاولاد المذنبين المحزونين عليك يومئذ لينا نلتقا
ايح حواجره اجترأت عليك وايح تغريرت نفسي واين شكره او بقية واين
غفلته اعطينت ما كان اخبى سوء نظره واوحش بقله يا سيد من فارم كونه في
وحي وذكرك قدسي وتعظيمي في القوارير قدسي وكلامه في صلاتي ما فرطتني واقلني
علمي واوحش من خصي وبغيتي واقل معذرتي وهدى حيلتي على صلاتي واخشا
على خطياني وبغيتي حيلتي ريت اشكر اليك قسوة قلبي وضعف علمي فاذا سح
لساني فاذا الفتر بيني المعنى في خطيتي بها هديت يدك وانا صنتي اشكر
لك يا القود من يقيني فاقبل وربي نفس كذبتني وانتم خسر عني وخسر عني وانظروا
اليك في ربي واسبق على ما كان عيني وعز عني وتغيب عني في ثرابي بيني وبين
يدك فانت رجلي ومعتدي به ومخبر به وعائنه لا اله الا انت **بسم بحر شيبه**
الله اكبر **كورد وشمس اسمان بن ابي بكر** اليك يارب محمد بن ارفعه والى
ابن بريك قطعت البلاد وجاءه للغيره فكن في ياتيه سكتا وشيئا وكنت
في سجما دن في سجما يوم لا تنفع الشفاعة عند الالين انقضى يوم لا تنفع شفا
الشافعين ويوم يقول اهل القلادة مالنا من شافعين ولا صدق في حيمه فكن يوم
صيد في معاني بين يدي في منقدا فقد عظم حرمي اذ ارتعدت وايقض
واودع بيغني وانا منكس راسه عما كنت من سوء علمي وانا عاير كذبتني ابي
وربي يستلني فكن في يوم صيد شافعا ومنعنا فقد اعدت لك اليوم حاجتي
ويوم كسر في واقفي **بسم جاب صبه ودا بسم بكذرا** اللهم ارحم نفس محني ثراب
بسم ابن بيتك فاني من صنع وصخرة يارب **وبكرو** يا في انت واني بان رسول الله

الاولاد

ايق ابي الى الله من فاني اليك ومن سالكك يا كوني كنت معك فاودقوا عظيمي
واذن له فحجيتي فيك وايقضت نفسي وكنت فيمن اقام بين يديك حتى يشفك وحي
معك فاظفر معك بالشفاعة والقوزيا الجند **وبكرو** لعن الله من يراك لعن
الله من طعنك لعن الله من اجترأ اسك لعن الله من سخط راسك لعن الله
من يهتك بتفسير بين ثنائيك لعن الله من ابكنا ثنائيك لعن الله من اتيم
او لادك لعن الله من امان عليك لعن الله من ساد اليك لعن الله من
معك ماء الفرائد لعن الله من يحشك ويحلالك لعن الله من يسمع صوتك
فكم يحشك لعن الله ابن الحكمة الالكبار وكون الله ائمة واعوانه واتباعه
واضارته ولعن الله ابن سميته ولعن الله جميع فاني اليك وانا ليل ابيك من لعان
على منك ولعن الله احوالهم ووجوههم وقبورهم فاذا اعدت لهم عذابا اليما
بسم ندرسان حضرت هزل مرمره قبيح امير المؤمنين عليه السلام **بسم بحر شيبه**
والخواجي اعمال باين بابا ابا بيا درو بعدان غمان نيارت كبر بعدان ابن مروي
خواهد شد اين قبيح اجوان وقيح حضرت امير المؤمنين صلوات الله
عليه ايقت سبحان من لا يتبد معالمة سبحان من لا تقصص حوائثه سبحان
من لا انقطاع لبدته سبحان من لا ينفد ما عند سبحان من لا انقطاع
لغضه سبحان من لا يشاوا واحدا في امره سبحان من لا اله غيره **بسم و**
نزه باها وان حضرت ودت خردا بوقى بكذرا صلى الله عليك يا ابا
عبدا لله **بسم بكرو** صبرت وانت الصاوق والمصدق فقل الله من قتلتم
بالا يديم والالين **وبكرو** اللهم رب الارباب صلي على الاخيار اياي عدت

معاذ أفك رغبني من الذنوب حينئذ يا ابن رسول الله فاذا رزقتك أو تسئل بك
 إلى الله في جميع حاجتي من أمر الدنيا ودينها يسئل المتوسلون إلى الله
 في جميع حاجتهم بك بك بك أهل الزمان من عباده والله أعلم بقلوبنا
 أن يجعل حتى في ذلك **بكتك** على محرابه والمغفر لذنوبه اللهم اجعلنا
 ممن قسرتهم وتكفرتهم لذيبيك في الدنيا والآخرة **بين يدي في ذنوبنا**
بكتك اللهم بكت الحسين أشرف صدق الحسين اللهم رب الحسين اهد بدم
 الحسين اللهم رب الحسين أسقم من ذنوبي بقيل الحسين اللهم رب الحسين
 أسقم من طائف الحسين اللهم رب الحسين أسقم من ذنوب قبيل الحسين
وتقني في غيبي ومبالغة ملكي ولغت كرون بقائلان صين وقائلان أمير المؤمنين
 ونزدي أي أن حضرت فرارهم به بخوانه فيج حضرت فاطمة صلوات الله عليها
 وأقنوا في صدق من بني خوافي وبيع حضرت فاطمة صلوات الله عليها
 سبحان ذي العرش الشامخ المنيف سبحان ذي الجلال الفاعل العظيم سبحان
 ذي الملك الفاعل القديم سبحان ذي الملك الفاعل العظيم سبحان من ليس الغر والهم
 سبحان من قرى بالكنوز والأقار سبحان من عرف أقر القل في الصفا وحققان
 الظير في الواد سبحان من هو هكذا ولا هكذا **بين يدي في ذنوبنا**
الحسين لا فرق ديارى امام حسين عليه السلام است بس بايت نون قنوا
وبكى السلام عليك يا ابن رسول الله وابن خليفة رسول الله وابن بنت
 رسول الله ورحمة الله وبركاته منها عفة كلما طلعت الشمس أو غابت السلام
 عليك وعلى روحك وبنتك يا بني أنت يا بني من مل فوج ومقتول من عبي حريم

بجلايات

ولا في أنت يا بني ذلك المنيه به إلى الحبيب الله يا بني أنت يا بني من مفعلة بين
 يدعي أبك بحسبك وبك عليك محمدا عليك قلبه من قمع دمك بكه إلى العناد
 السماء لا تقع منه قطرة ولا تسكن عليك من أبك ذنوبه ودمك للقران كما نكنا
 عند الله مع الآبائكم الماطين ومع أممنا في الجنان منغيبين أبو الله من مقلدك
 ودبحك **بوجوده بغير عجزان** ودوت خردا برقبى **بكتك** ربك
 سلام الله وسلام مملوكه المفسرين وأنبياهم المرسلين وعبايده الصالحين
 يا مولايت وابن مولايت ورحمة الله وبركاته صلوات الله عليك وعلى آله
 وأهل بيتك وآبائك وآبائك وأمهاتك الأخيار والآبائ الذين أذهب الله
 عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا السلام عليك يا ابن رسول الله وابن أمير المؤمنين
 وابن الحسين ابن علي ورحمة الله وبركاته صلوات الله عليك وعلى آله
 استخف حظه وقلبك لعن الله من قبي منهم ومن مفضي نفسي وبداية **بكتك**
 صلوات الله عليكم واسم سليمان **عليك خردا برفق بكتك** وشه من شهر **بكتك**
 صلوات الله عليك يا أبا الحسين **بين يدي** أنت يا بني أنت ذارنا وإذنا علما
 حاجيت على نفسي واحتببت على محرابي أسئل وركبتي أن يجعل حظي
 من دنياك عشق رغبتي من الآداء وهم دعاك خواجه **بين يدي** بفرام الحسين
 عليه السلام وازنت سران حضرت بكره تا بروي بنى سران حضرت مدراجاه ودكعت فان
 بكتك ودر دكعت اقل سورة حمد وسورة المرحوم بن سبحان ودر دكعت ديم سورة
 حمد وسورة الرحمن سبحان واكن خواجه در پشت قبي كمن فانداد ودر بابي سر حضرت
 وجوه فادع شوي يكون ماكن يا خواجه اما اين دكعت فاندادارت ناچار است

دو

فان اول صوت
انام حسي

نزهه قوي كرزوارت كند پس چون انماذ فاع شريف دست بلدكن بوي
آسمان **وبكني اللهم** انا ابتناه مؤمنين به مسلمين كه معقودين بحبيله
عاريين بحبهم فغيرين بفضله مستبصرين بفضله ليدمن طالعنا طارفين بالهدى
الذي هو عليه اللهم اني اشميدك واشهدك من حصرني من ملاء لبيك ارفق
بيام مؤمن واتي من مقامهم كاذب اللهم اجعل لي اول ليلاني حشفة في قلبى
وسريعة في عمالي اللهم اجعل من كرمك التسعين بن علي وقد ثابته والتبني
فيهم استشهد معه اللهم العن الذين بكروا فيك لفضلناك يا ارحم
بعمل العالمون في الارض ما كنت وتعالى يا اعظم روى عظيم لهم من عبادك
فلا تجعل عليهم تعاليت يا ارحم انت شاهد عين غائب وعالم بغير ابي الى اهل
صفتك واجبالك من الامر الذي لا يحل له انما ولا ارض ولو نيت لا استفت
منهم وليك ذلك وانا ه وقد اتممت الذين اجترؤا عليك وعلى رسولك و
حبيبك فاستغنهم ارضك وحققهم بيمينك الى اجلهم بالنعوه ووقتهم
ما يوفون اليك ليستعملوا العمل غير الذي قدوت ولا جعل الذي اقلت لخلدك
في تحفظ ودناي وناوهم ونشاني والفتوى والاحرف والافلا لوالفغان
وضلين ونفيم وعد يدع طول المقام في ايام لظوفي سقر ابي لا يسطع ولا قد
وفي الحزم والحجم **بس خود را بفرحجيان و بكني** يا سيدى اتميتك
ذاتا مؤقرا من الذي قرب الي بقى بوي النبيك وبكافي عيلتك وخوليك
وحصري واسعي وبكافي وما افاض على هضه رباطه ان تكون لي حجابا وسدا
وهضا وحزنا وسافعا وقاية من النار عدا وانا من مواليك الذي اهداني

علي السلام

وعدتكم

عذركم

عذركم واولي وليكم على ذلك احو وقلير اموت وعليكم انعت انشاء الله وقدي
انصحت بديف وعدت اهل واعدت شقني واولي في قلوبكم المتجاهة وان
في ايمانكم الكرم واعط في النظر اليكم والى مكالمكم نغدا في حبان وفي مع ابايكم
المؤمنين **وبكني** يا ابا عبد الله يا حسين ابن علي رسول الله خيرك مستغفا
ليك الى الله اللهم اني استشفع اليك بن كرم حبيبتك يا الملكة الذين يهجون
حليمة ويكفون ويصرون ولا يفرون ولا يسمون وهم من حبيبتك فشفون
ومن عبدك حذرون لا تغفهم الا يام ولا يفر من في لوعا في لخيرهم فمفون
ويبدون برها ما يفسعون وما يفرقون وقد اتممت منهم العيون والارواح
واشد منهم الحزن بحسب الاطفي **بس دستم را بوي انما برهان و بكني**
اللهم اني اسئلك مسئلة للركين المستكين القليل الذي لا يزد من كرمك
عين لا تانم قد ركر رحمتك عطت اسئلك ان تدا يابو بلطفك فاست
الذي لا يخيب سائلك وتغني المغفون وتغفر الذنوب فلا اكون يايتري
انا اهنون خلقت عليك ولا اكون اهنون من قد ابيك بان حبيبت
فاتي اقلك ورحمتك وكلمت وودت واعتربت بقاء لك ان تكلميني اذا اهر
من رحلي فاوت لي بالبر الى هذا المكان رحمة منك وفضل منك يا رحمن يا رحيم
وجهدكن مره عانا قيني وبيانا فانك بس بر بوي شهدا ويا رحيم
بوره رضان وانشاء كن بوي ايتان وجهه والجل ان **كوسل و بكني**
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته السلام عليكم يا اهل القبور من اهل
ديار بليد من المؤمنين السلام عليكم عما صبرتم فيتم تحفة الازل السلام عليكم

العلي

جنتي

ديار

زيارت اول حضرت امام حسين

يا ارحم الراحمين يا اكرمهم يا افاضهم يا افاض الله وفاض رسولهم وفاض امير المؤمنين وفاضنا
ابن رسول الله وفاضوا بغيرهم انهم انما الله عز وجل وكان فيهم نبي
فاكل معه ويسون كثير فافقوا وفاضوا الى الامام في سبيل الله وما عرفوا
وما استكافوا فاصغفتم وما استكنتم حتى لعنتهم الله على سبيل الحق صدق الله عليكم وعدل
اذل اليكم في اجسادكم ابشر يا ايها الذين لاحاف له ولا تبذلوا ان الله لا يخلف
وعده والله منذ ذلك كان ما وعدكم انتم خاضعتم الله لغضبك الله لا في عبد الله
عليه السلام انتم التهادوا في انتم التعداد ساعدتم عند الله وقرنتم بالالطيات
من جناب لا يظعن اهلها ولا يهرعون وصعوا بالمطام في دار السلام مع من تصام
جلاكم الله خير من اهلها من صبر مع رسول الله اجر الله ما وعدكم من
الكرامه في جوار ودار مع النبيين والمرسلين وامين المؤمنين فان اذلق الفخ الجحيم
اسئل الله الذي جعلني اليكم حتى ايا في مصارعكم ان يني بكم على الحقين والحق
من يقين ويريق اعداءكم في اسفل ذك من الجحيم فانهم اقلوا لظلمه اراوا اما
لحق وتسبواكم لا يرسن حبه وان الكفر والاسلام الله ان يبيهاهم ملاهظنين
مسلت معاليك فما ساقه للجحيم السلام عليكم يا افاض بلين رسول الله صبر
ما يقب والسلام عليكم واما اذا اقبقت قلبت بحفي عليكم او مضيت اصابت كل مؤلم
لحق والحق لقد عظمت وصحت وجلت ومعت مضيتكم انا انكم تجزع وانا
بكم لم يزع وخزون وانا انكم لسا بعلموا فاضناكم ما اعطيتهم وخذناكم ما يرحبنتهم
فالقد بكنكم الملا لكثر وحقتكم وسكنه معكم وركت مصارعكم وقد است
وعقت با حقتهم عليكم ليس لها علم فرا في ايام القل و يوم الحشر و يوم المنشر

صلى الله عليه وآله

طاف

طاف عليكم دعة من الله بلغتم بما شرف الارض اقيمون فادروا لكم حقنا اسئل
ان يني بكم على الحق في الجنان مع الابناء والمرسلين والشهداء والكتاب
وحسن اذ ذلك بفقاهين لكن **در دو حابين وكني** يا من الير وكذرت قلوبه
خرجت به العجرت والير صدت والير يا من يبيته تهر تبديل على الحق والحق ومن
عيتك يا الخيرة وذلك ربي من النار اللهم انهم غربتهم وبعد داري وانهم يسيروا
الملك و ابي ابن حبيب و اقلبي امفليحيا اذ قلت معدنك وخصوني على حبي
عبد اباي وبيدي ومقالي ودم صرحت وبلاني وممن وجرني وخرني و ما
قد بالسر تاني من الجزع عليه في جنتك عيون واطفوك في خرجت اليه وبتقو يدي
اياي وصرفك الخدوة عنك وكل انك بالليل والنداري ويحفظك وكل اميتك
وكل بحج تقطعه وكل ناري وقله سلكتنا وكل من نزل من لته نانت عملتي في الين
وانت الذي بلغتني ودفقتني وكما تني بفضيلك ووقاية بلغت وكان تال ليلك
عيني في ذلك كله وانني ملون عندك فانيه ونحبه ذلك لهد على ما ابدتني واصطفت
عندك اللهم فانهم قرني منك ومقالي بين يديك ومكفي واقبلتني في سبيل
اليك يا ابن حبيب وصوتك وخصيتك من خلفك وحق ليك و افا في عير
واقبل عظم ما سلفني ولا يمنعك ما تعلم من العروب والذين يود الاشراف
على نفسي وان كنت جانا فانا من عبي وان كنت عابسا حطفت عيني ارك
على علي عيني قد يرا اللهم اغفر لي ولوالدي وانتم ما كانا في صغيرا واجرهما
عني خذل اللهم اجرهما بالاصان ايضا تاويد التيات عفرنا اللهم اذ علمنا الجنة
ببرحمك وجرم وجرمنا عن عدلك وبرحمك ما معنا جميعا وانحط في قلوبنا

دعيا طناك

دَعَا فَبَيْنَهُمَا فِي مُسْتَقَرِّ حَيْكَلِكَ دَعَا رَحِيمِيكَ حَيْكَلِكَ صَلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ مَوَاقِفُ
كُونُوا كَمَا كَانُوا دعوات کبری که در شهر بصره شمل بنیارت حضرت عباس و زیارت و صلوات حضرت
امام حسین علیه السلام و سایر شهادت بود و هر یک انشاء الله در فصل مخصوص مذکور خواهد
شد **و چون** در باب تسبیح حضرت امیر المؤمنین و فاطمه صلوات الله علیهما و فضائل آن
دو بزرگوار معجزه بگوید و در آن است که موافق و معنی تدریس در اینست و در اینجا این تسبیح
و تسبیح معجزه منقول است از ابوسعید مدائنی که گفت: منم بخداست حضرت عباس
علیه السلام و پرسیدم که بوم بنیارت بقی امام حسین صلوات الله علیه گفت بگو برو
بنیارت بقی حسین عم فرزندی رسول خدا نیک ترین نیکان و پاکترین و پاکترین پاکان
و نیکو ترین نیکوکاران و چون آن حضرت را زیارت کنی نزد سر آن حضرت هزار مرتبه
تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آن حضرت هزار مرتبه تسبیح
حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آن حضرت مودعت نماز کن و در آن دو رکعت
سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی و با عظیم از برای تو خواهد بود گفتند نذاری
توشم تسبیح علی و فاطمه را من بیا سوزن بود که برای ابوسعید تسبیح علی علیه السلام
اینست **سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَشْفُقُ خَلْقًا سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَتَذَلُّ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ**
الَّذِي لَا يَفِيضُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَصْدَافِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا أَفْضَلُ
لِقَوْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْفِطَعُ لِدَعْوَتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ سِوَاهُ وَ تَسْبِيحُ نَاهِم
عليه السلام اینست سُبْحَانَ ذِي الْعَدَالِ الْبَارِئِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ الْعَزِيزِ الْقَاهِرِ
الْمُنْفِرِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْغَاظِرِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ الْكَبِيرِ سُبْحَانَ
مَنْ قَرَّبَ بِلَا نَوْزٍ قَارِبٍ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَوَّلَ الْعَمَلِ فِي الصَّفَا وَ دَعَا الْعَالَمِينَ

في اللوات

في اللوات **مؤلفه** در کتب اخلاقی در هر دو تسبیح است با آنچه گذشت بهینکه عمل
کنند خوب است اگر چه آنچه گذشت موافق است با آنچه بعد از آن ایشان و جاهای دیگر
ذکر کرده اند و اگر هر دو را بعمل آورد اولی است **زیارت دوم** تسبیح معین و مختصر
است و در هر دو تسبیح معنیها در مضامین خود ذکر کرده اند که زیارت دیگر است برای
آن حضرت که بر زیارت دیگر مری شده است و مقید به بعضی از اوقات نیست هر گاه وارد
زمین کربلا شوی پس فرود آید و گمانه علی علی بن ابی طالب را مفرود او را **و تسبیح زیارت**
بیت صندب و استعجاب کن و در حال غسل کردن **و بگو** **هَيِّمِ اللَّهُ بِأَنْتَ وَ فِي سَبِيلِ**
وَعَلَى سَبِيلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَلِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَكَعْظِي كَعْظِي بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَتَوَقَّصِي بِي وَاجْعَلْ غَيْبِي هَذَا كَهَيْبَةِ هَذَا كَهَيْبَةِ مَنْ قَبْلِي
يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ وَ الْعَظِيمُ وَ مَنْ كَرَّمَ مَا أَطَارَ ذَاكَ عَنِ الْكَلْبِ عَنَّا قَدْرًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمَلْ بِي مِنَ الذَّنْبِ كُلِّهَا وَ الْإِثْمِ كُلِّهَا وَ كَلِّمْ بِي بِحَسْبِ حَسْبِي وَ بَلِّغْ بِي
مِنْ حَسْبِي أَيْزُوحِي يَا ذِي الْعِزَّةِ وَاجْعَلْ عَمَلِي خَالِصًا لِي وَجْهًا لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي شَاهِدًا يَوْمَ حُجَّتِي وَ يَوْمِ الْفِطْرِ الْكَبِيرِ
عَلَى كَلْبِي قَدِيرًا وَجَوَانِ سُونَ انا انزلناه في ليلة القدر **پس چون**
فارس شوی از غسل بپوش آنچه پاک است از جامه های خود **پس** متوجه شوی که بپای
مقابر با سینه و دو قاعده ای برهنه با خضوع و عظمت **و** **اللَّهُمَّ كَبِيرًا وَ الْوَجْدُ بِنَبِيِّكَ**
و اسْتَعِظُ اللَّهُ بِغَيْبِ وَأَوْتَابُ إِلَيْهِ بِكَلْبِي و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
و چون بدرود روان برسی بایست **و چهار مرتبه** **اللَّهُمَّ أَكْبَرُ بَيْتِي يَا أَرْحَمَ**
أَنْ هَذَا مَقَامُ مَنْ مَنَنْتَ بِهِ وَ سَكَّرْتَنِي بِهِ اللَّهُمَّ فَأَعْطِنِي فِيهِ وَ بَعْثِنِي عَلَى حَقِيقَتِهِ يَا أَرْحَمَ

وَسُبْحَانَ اللَّهِ

در
صلوات بر محمد و آل محمد

زفا و خرم هورت
۲۴ مین

والله صلواته على محمد وآله

وبك وبغيرك عليك السلام **بين** داخله ومقدمه داخليه رات راي باي چپ
وبگو بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله صلى الله عليه
والله الامم ان لغف ماني لامباركا وانت خير المومنين **بين** بوقنا داخل
معنى شوي بوجون داخل شوي **وجهاش بهنده** الله اكبر يكو ومقوم سوبوي
قبله ودمتها بوجوه را بردار **وبگو** اللهم اني اليك توجهت واليك
رجعت واليك وقدت ونجيتك تعرفت و بين يديك حسب حبسك تعرفت
اللهم فلا تمنعني خيرا ما عندك ليشتر ما عندك اللهم اغفر لي ذنوبي وكفر
عني سيئاتي وظلماتي وخطيئاتي وانقل حساني **بين** جوان سوره حمد وقل
اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل هو الله احد وانا انزلناه في ليلة
القدر واية الكريمة وافسوره حشر **يعني** كو ان لنا هذا القرآن على جبل
كرايمه خاشعا متصدرا من حشيرة اقية وبلك لا مثال يقربها للناس اعلمهم
يؤمنون من هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن
الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن
المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ
المصور له الاسماء الحسنى فاستمع له كل ما فى السموات والارض وهو العزيز الحكيم
بين وقلعت نماز سخت مشهدها اوله بوجون فارغ شوي بوج جوان يعنى بوج
حضرت فاطمه عليها السلام **وبگو** الحمد لله الواحد في الامم نور جلاله الخالق
لم يعرف عنه شئ من انوارهم علوم الكليتي يعنى تعليم وصلوات الله وصلوات
ملائكته وانبيائه ورسوله وجميع خلقه وسلامه وسلام جميع خلقه عليه

المسطحة

المسطحة واهل بيته الخلد لله الذي بعثني فيكم انصاحات الخلد فيه الذي انعم
عليك وعرفني فضل محمد واهل بيته صلى الله عليه وعليهم ورحمة الله وبركاته
اللهم انت خير من وقد البية الرجال وشدت اليه الرجال وانت يا رب اكرم
ما في و اكرم مرفور قد جملك ليكل وان تحضه فاحصل تحضه بنار وقر وديك
واين وديك نيتك وحببتك على خلقك فكان رقبتي من انوار الامم صل
على محمد وآل محمد ونقل عمرك وانت سعيه وادم سعيه من اهل بيته من
اللهم مني عليك لك لك المن علق اذ وصلت لي التسل الى زياره وديك وقرتني
فضله وحققتني حتى بلغني الامم وقد اتيتك واملتك فلا تحجب آماني
ولا تنقطع رجائي واجعل مسيرى هذا الكفار للمقبله من ذنوبي ورحمتك انصاف
به حساني بسبب الخواص طلباني بغير انصاف وحق يا ارحم الراحمين
اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل سعيتي مسكورا وذنوبي مغفورا على
مقبول لان دعائي مستجابا انتك على كل شئ وقد يا اللهم اني اشدك
قاروني واقبلت برحمتي اليك فلا تغر عن عني وقصدك فتقبل مني
وازكنت لي ما فتانا فان عني وارحم كصرتي اليك ولا تحجبني يا ارحم
الراحمين **بين** برونا انجاك بقولنا هده غايي بوجوه **بين** جهاش بهنده
الله اكبر **وبگو** وبقر بايت **وبست** خود را بوي قبله **وبگو**
اللهم انت السلام فمنك السلام واليك يرجع السلام يا ذا الجلال والاکرام
السلام وعلى رسول الله امين الله على وجهه وعلمهم انهم انما لما سبق
والفاسح لما استقبل والمهمين على ذلك كلمة ورحمة الله وبركاته السلام

المسطحة
والله صلواته على محمد وآله

زيارت دين
حضرت امام حسين

على امير المؤمنين عبد الله واخي رسول الله صلى الله عليه واله
واهل البيت و قائد الغر المحجلين السلام على الحسين والحسين
شباب اهل الجنة والعلويين السلام على ائمة الهدى ائمة الدين السلام
على الطاهرين الصديقين فاطمة سيدة النساء العالمين السلام على ملائكة الله
المنزلة السلام على ملائكة الله الموقنين السلام على ملائكة الله
المستوفين السلام على ملائكة الله الذين واثقوا السلام على ملائكة الله
الذين هم في هذا المشهد يرون الله مقبولين **يس بعد تابتين يدك تبتين**
ديبقر مقص وبت قبيل يبتك السلام عليك يا وارث آدم صغوق الله
السلام عليك يا وارث ادم في يوم يبعث الله عليك يا وارث ابراهيم خليل
السلام عليك يا وارث من سواك الله السلام عليك يا وارث عيسى روح الله
السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث وعبي رسول الله
السلام عليك يا وارث الحسين رضي الله عنك السلام عليك يا وارث الصديق
السلام عليك ايها الوصي الحق السلام عليك وعلى اهل بيتك
التي حلت فيها نورك وانزلت برحمتك السلام على ملائكة الله المحجلين
ليك انتم هذا انك قد اتمت القلوب واتمت انك و امرت بالعرفان
وتميت عن المنكر وتكوت الكتاب حق تلاوته وجاهدت في الله خروجه
وصبرت على الادي في جنبه وعبدت له مخلصا حتى اناك اليطير بعن الله
امته ظلمتك وامته قاتلتك وامته قتلتك وامته اعانت عليك
وامته خذلتك وامته دعيتك فكم بحبك وامته بلغنا ذلك من قوتهم

والله اعلم
لا اله الا الله
والله اعلم
عليه السلام
الحسين بن علي
لا اله الا الله
والله اعلم

دهم

وانحتم الله بيدك بحجم الامم العر الذين كذبوا بك وهدموا اعينك و
وانحلوا احصاءك و اسدوا في ابيك الحرام و حرروا ايمانك وسفكوا دم اهل
بيت بيتك وانظروا الفساد في انبيائك واستدلوا بعبادته التي هي من الله تعالى
عليهم العذاب الاليم واجعلوا في ايمانك صديقي اوليا لك المصطفى وحب
اتي مشاهدتهم واخصيتهم واجعلني معهم في الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين
يس دست راست و بكنار بفر و ساه كن بدت حجب بوي قبي و بكي
السلام عليك يا ابن رسول الله ان اذن ادركت نفسي بك بعد هذا انا ذا
وانزل اليك بفضلي قد اجابك بغيره وبديك ويا في قلوبنا على السلام لك
والخلفاء السابقين من بعدك والاولاد معك الله من فلكك ففهم في لكم مع
حتى يحكم الله يا من وهو خير العالمين **يس دست ما بوي انما بديت**
الانتم اني انتم ان هذا القبر قبر حبيبك وعضو لك من خلقك العارفين
ان من ابا الله ما ده واعطيتهم موازيك الانبياء وجعلته محجرك على خلقك
فاعدت في الدعوة وندد محبته فيك يستفيد بها دنك من الصلوات والصلوات
والعبي والشك والاذن والاباء المدعو والاشارة وانت تاتي بالانظر
تعدوا لا توفى وقد قاروا رعاك في طاعتك من خلقك من غير تارة الدنيا
ولاع احسن به بالقرن الا وكن واسخطك وانخطرت رسولك عليه السلام واطلع
منه في ذلك اهل الشيطان واليهان وحلمه الا ودار المستوحين ان ان الامم الغمام
لغنا وبناد وعذبهم عذابا اليبا **يس دست حجب باين او بدت دست**
اشارة كن بوي قبي و بكي السلام عليك يا وارث الانبياء السلام عليك

في رواية
وقالت يوم
صفت امام حسن

والفدين الذي **يس برادر ستمه ارجو سما و بگو اللهم** قد سرتي
مكاني ودمع كلاني وترى مقامى وتصرفنى وملاذى بغير حديد ولا حديد و ابن
نبيك وقد علمت يا سيدى حواجى ولا يحسن عليك حالى وقد تحمت اليك يا ابن
رسولك وحجتك وامنيك وقد علمت منك متقربا به اليك والى رسولك كما حلت
به عندك وجعلها في الدنيا والامره ومن المشرقين واعطيت من يادى اهل هوى
مناي وقصفت على حياي ونهتني واقتضيت حواجى ولا ترفى في ظاهيا ولا تقطع
رجاى ولا تحجب دعائى وعرفى الاجابة في جميع ما دعوتك من امر الذين والدينا
والاخوة واعلموا من عبادك الذين صرفت عنهم البلايا والامراض والفتن والافس
من الذين تحبهم في عافيه وتبينهم في عافيه وقد علمت الحسنة في عافيه وتبينهم
من النار في عافيه وتبينهم من بينك عدل ما اذبل في ضيى واهلى وقد كدى
واجرى وما لي وجميع ما انعمت به عليا يا ارحم الراحمين **يس خود را بقر**
چنان و بگو اكلام عليك يا حجة الله وان حجة الله انك حجة الله ائمة
وخليفة في عبادهم وطايرن عليهم ومستوفى من امرت بهم وودعت
واؤمنت ومعيت على ايمان شامدا وشاهدا وشهوة وحوكات الله ورحمة
عليك انا امو لاى وريك الا نذرك في طاعتك التمس بيات العدم في المحرقة
عندك وكمال المنى لى في الاضرب بك انيك يا ابي انت واني ونيسى وما لي
قد كدى ذاك ويحقت ما وافا نبيعا الهدى الذي انت عليه موجبا علىك مستقونا
فذلك مستبشر اقبلا لى من طالك على ما به متمسكا بولايتك ودلاية الاكلام
وهو نبيك الطاهر ب الا لعن الله امة قتلتم او خالفتم وشهدكم فلم تجاهد

م

معدك ومعصيتكم حكمة القبول يا ابن رسول الله من ويا ائمتك ومغرم ائمتك
مستقرا الى شفاعتك ولكل ناس على من اناه وداره وانا راى لك ومولاك حجتك
النار بك والحال على اهل حواجى من حواجى الدنيا والاخرة بك او حجة الى الله في
حجتها وقضاها فاشع في عندك وبقي في نصا حواجى كلها انصا مواجى لعل
التي ان اعطانيها لم يصرفني ما منعت وان معنيها لم يتبعني ما اعطاني كما كان يحق
من النار والادب والعلو والميرة على جميع سوسى ورضيتى وشهوتى واذا دنى
ومناي ومهوت جميع المردوه والهدى وبعثت من اهلى وكدي واخرى في عالم
وجميع ما انعمت على واكلام عليك ورحمة الله وبن كانه **يس سر را در**
از قى و بگو الحمد لله الذي جعل من ذقار ابن نبيس ودره معر في ضيله
والا فرى رحمة وكرمها وادبها بطل عتبه وبتا منابا ان كنت وبقعنا ان سؤل
فاكتنا مع الشاهدين اكلام عليك يا ابن رسول الله لعن الله فاليلك و
ولعن الله طراديك ولعن الله ساليك ولعن الله من رماك ولعن الله
من طعنك ولعن الله المعسرين عليك ولعن الله السائرين اليك ولعن الله
من منعك حروب ما والفرات ولعن الله من دعاك وشكك وقد لك ولعن الله
ابن الحيلة الالجماء ولعن الله ائمة الذي ورسلك ولعن الله اهلهم
وابتاعهم واصارهم ويحجهم ومن استسركم وحشا الله قلوبهم نارا واكلام
عليك يا ابي انت واني ورحمة الله وبن كانه **يس معروف سر از قى**
وعدى خود را بگو ان نبوي قبله فدستما خود را بسين اسماء بشد من بگو
اللهم من هبنا ونعبا واحدا واستعدك في اداة الى مخلوق رجاء ودين وطايرن

روایت دوم
صفت امام حسین

و خواریدم و غمخیزید و عطا یاه و ایلیک باربت کانت هینش و تعینش و اجدادش و استعداده
و ستمش و کلا قیوم و یکت و قدت و بر یاریم ایلیک تقربت رجا و یفدک و جوارک و کلا
و عطا یاک و فی ایلیک الامم و عد رجوت کیم عقوق و ذایع مغفرک فلا یوم
خاینا فایلیک صدقات و ما عندک اردت و فی ایلیک الذی اوجبت عیان
طاعتت و ذنت و اجعلن به عندک و حیمما فی الذی اذاعه فی الیوم القریب
الذی لا حوت علیهم کلام یخرفون و اعطیه به جمیع شوق و افض فی به
جمیع حوائجی و لا تقطع رجائی و لا تخیب مغابی و کدم وضعی قلبه حینک کلا یکتلی
الی انفسی و لا ایا احد من خلقک من لای نقد الحشر ذوقی و یقطع حجتی
و ابلت بحطیتنی و اذ نیت بجمالی و اذ نیت بفسنی و اذ نیت بوقلا و لا الذی یسیر
الحشر یوم علیک اقرار یوم ازلک الفجر یوم یلک المحشر یوم عندک و قد اذیت ما کان
من قیوم جنی و سر و نظری لیس فی فادم الصبر فی و ذلایمی و اقل علی فی و اذم تعریفی
و اذم معنی فی و عد یصلک علی جمالی و با حسانک علی اسالیفی و یعقود علی حرمی
و ایلیک اشکر منصف علی فاد حجتی بالرحم الراجح الاله اعظم فی قانی منقر بدین یوم یوم
بجلیت فی و هیک یدنی و نا و میبمی استکلیم بالقر و قریب بایسده فاقبل فی بیته و تقیس
کونی و ازم خسر و یوم خسر فی و ایتنی علی ما کان متنی و ذوق فی عند قریب ذلک و ذوق
بکن یدیک فانت و طانی و معتقد به و طانی و عد فی فلا تر فی طاریا و تقبل علی
و استر عور فی و ایزن بقیته و لا تخیب فی و لا تقطع رجائی من بین خلقک بالیدی
الاله و قد نلت فی کنا بک المثل علی نیتک الی اسل صدق الله علی و اینه اصوبی
ایحیی کلمه الاله الذی یتسله و من عباد فی سید علون بحکم داخر یوم یاری

رجاء
سید

دفتر

دق لک الحق و انت الاله لا تخلف لشیئا فانا یحیی فی یاریت فقد سلك است التوت
و سالتک و ملک العالمون و طلبت منک و هیت الراجحون و هیت الیهک و انا نهل
ان لا تخیب فی و لا تقطع رجائی فعر فی الا طاریا بایسده فاقض فی حوائج الدنيا و الا حرم
یا ان رحم الراجحین **سید** بنی و یلک سران حضرت و دور کعت و دور کعت و دور کعت
اول بعد از سوره حمد سون یتر بخوان و دور کعت و قیم سوره الرحمن سیر چون سلا کلا فی
و صبح حضرت فاطمه علیها السلام بخوانی ذکرها که بر عظمت خدا و کانت کمد بسیار بخوان
و استغفار از گناهان خود بکن و صلوات بر محمد و آل محمد بفرست و دستها بر او در
و یکتی اللهم انا اتیناه مؤمنین به مسلمین که معتقدیم بحکم عارین بحضرت
مفرین بفضله مستقرین بفضله که من طالع عارین بالهدی الذی هو علیک اللهم
ای فی الهی ذک و اشهد من حرم من ملائکک ای فی یوم مؤمن و من قلم کلا فی
اللهم اجعل لیا اقل لیلیانی حقیقه فی قلبی و شر بعه فی عالمی اللهم اجعل من کنت
مع الصالحین بن علی بن آدم ثابت و اثنی فی بهم استشهد معکم اللهم العین الذی
بدل فی یوم ذک کفر بجماعتک یا حلیم نعم یعمل الظالمون فی الا و فی عظیم من عی
عظیم الحرم من عبادک فلا یصل علیهم فتعالی عما یقول الظالمون علی اکبر
یا الهم انت شاهد غیر عاری علی عاری الی اهل صلواتک و اجناسک من کلام
الذی لا یحلیه سقاء و لا ان من و لو شئت لاشقت عنهم و لکنک ذو اناره و قد
اممکت الذی اجبت علیک و علی رسولک و جنیبت فاسلمتهم انک و عدت
بیتک الی اهل همت بالقر و و قیت هم سائر ذی الیه لیس یحلی العمل غیر الذی قد نلت
و لا جمل الذی احبت عدای و و نای و حیم و عثمان و القریب و الا حرم الاله

ذيارت بيم حضرت
امام حسين

ولا تباري يغسلين يدعيوم وصديقم طوالمقام في ايام لعل وفي سفر النبي
لا تبق ولا تدر وفي الحجيم والحجيم والحمد لله رب العالمين **بس طلب من يري**
ابن يري كناه جود وعكاي باخر حواهي ويون فان سوي از صبا جود وكون
اللهم اني اشهدك واشهد ملايكتك وانبيائك ورسلك وجميع خلقك
انك انت الله لا اله الا انت رب ولا سلام ديني ومحمد نبوتي وعلي وصي
والحسين وقول ابني الحسين ومحمد بن علي بن جعفر بن محمد بن موسى بن جعفر
وعلي بن موسى ومحمد بن علي بن علي بن محمد بن الحسن بن علي بن محمد بن علي بن
عليهم افضل الصلوة او ما يعنى بهم اقول وفي عديهم اقول **بس سر مرتبه**
اللهم اني اشهدك دم المظلوم **وسر مرتبه بكو** اللهم اني اشهدك
ياقونك على نفسك لا ادنيا لك لتطيرهم بعددك وعدوهم ان نصيب على محمد
وقال المستغفان من آل محمد اللهم اني اسئلك اليسر بعد العسر **بوجانب**
دات بعدا بر من يمين بكفار وستر تبر بكو يا كافي حين تعني المذاهب
وقضيت عين الانوار بما رجعت فيا بارح خافي رحمة بغي وقد كان من خلق غيبيا
صلى على محمد وعلى المستغفان من آل محمد **بوجانب چپ بودا بر زرين**
بالمذ كل جبار ويا معتر كل دليل صل على محمد وآل محمد وقرع عني **بس**
سر مرتبه بكو يا حسان يا ممان يا كاشف الكرب العظيم **بس بوجود**
بجود وسر مرتبه بكو اشكر اشكر واماجت خود باطلب تا بس برو
بزد پا ودايت نذوق على بس السلام الله وسلام صلايك الله للقرنين
واينباية المرسلين وهيا واه الصالحين عليك يا مولى ابي ذر بن مو لا احد حتر

بوز كانه

وبن كانه وصلتك الله عليك وعلى اهل بيتك وعلى عترتي ابا نك الاخيار لاجاب
الذين اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا وعذب الله فانك يا فرار
العذاب التلام عليك ورحمة الله وبك كانه **بس اسما وكن بنا حبه باها**
علي ابن الحسين عليه السلام سلام بس مدامك ايشان در انجامدني التلام
عليك ايها الربان نعم انتم لنا قوا ونحن لكم تبع وانضادوا كشمداكم انضاد
الله جل اسمه ومادة الشهادة في الدنيا والاخرة صبرتم واخسبتم وكم تمنون كم
تضعفون كما تستلبون حتى لقيتم الله جل وعز على بسيل الحق وتظفروا عليه الله التام
صلى الله تعالى اذ واجهتم وابدانكم وقاتلناكم اشرافا ايقون الله عليكم بوجانب
الذي لا خلف له الله تعالى مددك بكم بان الله كذا انه لا يخلف البعاد اشهد
انكم جاهدون في بسيل الله وقنطرا على من يماج رسول الله صلى الله عليه وآله وابن
رسوله عليه السلام نحن اكرم الله عن الرسول وابنه وذو نبيه افضل الجزاء والفضل
ببيرة الله صدقكم وعدنوا اوليكم ما تخون ذيارت بيم **دكب معجز بند**
حسن وسند وروحان حضرت صادق منسوق الكرمون داخل سري
دوجانب حضرت علي اللهم ان هذا مقام كوني بغيره وشرفه بيه اللهم
فاغطني بغيره ويطبني على حقيقة ايماني بك وبرسلك سلام عليك يا ابن رسول الله
وسلام ملايكته فيما اقتد به ورسول الله في الطهارات لك وعليك
وسلام على ملايكته الله المقربين وسلام على المسلمين لك بقلوبهم النا طيفين
لك بفضلك يا النبي اشهدك صا ودي صديق صدقت فيما دعوت اليه وعدت
فيما اتيت به ولك فان الله في الاخيرين اللهم الذي لا يدرك ثاره من الارض الا

بنا حبه

يا وليا نبيك اللهم حبيب الى مساهدكم وشماءم حتى تخلصني يوم وتخلصني لام
من كادنا بعاف الدنيا والاخرة **بن اندي راه مريه وهفت** الله اكبر
ميكوفي بن سياحق وديار تبر وميكوفي سجنان الذي سجن له الملك والملكون
قدست باسمهم جميع خليفه وسجنان الملك القدر وسبت الملكا بكثرة والوجه اللهم
الكنفي في قوتك الي خير بفر عك ويحيو خلقك اللهم العن الجعت والفاغوت
والعن ايشاعهم واقباغهم اللهم اسديني ماهد فيهم كلهم مع اول بيت بيتك
اللهم قوتي سيدا واجعل في قدامك الي اثنين الذين يريدون الان
من عبادك الصالحين **بن سنج مريه الله اكبر ميكوفي والله راه مريه وميكوفي**
اللهم اني بك موثوق في عديك موثوق في الله الكثرة ايماننا وبتسيرة في عديك اللهم
ما اقول ليليا في حقيقته في تلي وسر بعثه في عديك اللهم اجعله من كرم مع العبد
عليه السلام قد انايت فيهم اسئله يد معه **بن مريه الله**
ابو ميكوفي ودمتار اوسيداري وبرقر ميكلاري بن ميكلاري الشهد انك طهر
طاهر من طهر طاهر طهرت وطهرت لك اليد وكلت انك انت يدا وطهرت
اسئله انك امرت بالقسطة ودعوت اليه وانك ثا اشر في ارضه حق يستغفر لك
من جميع خلقه **بن هره وكونه وكونه بن مريه ميكلاري بن مريه** وخذ ابراهيم
الرضاه يا ميكوفي وان صاهر حاجبه خليفه من طهر **بن مريه ميكلاري** بن مريه
ودمتار اوسيداري بن مريه ميكلاري من وياي ان حضرت **ميكوفي** صلوات الله على رؤسك
وعلى يدك صكفت وانت الصديق المصدق وقتل الله من قتلك بالاندي
والا لسن **بن مريه ميكلاري** بن مريه ميكلاري بن مريه ميكلاري بن مريه ميكلاري

بن مريه ميكلاري

ودبفر شهدا ميكوفي وميكوفي استلام عليكم ايها الشهداء انتم لنا قوتنا ونحن
لكم تبع اني بن عباد الله الذي لا خلف له القدر منذرك لكم وقوم ومذرك
لكم في الارض عدو انتم مائة الشهداء في الدنيا والاخرة **بن مريه ميكلاري**
مذوي خود ميكلاري وانج خواجه غاندي ميكوفي **ميكوفي** حيث وانذا اليك اقوت
اي الله بك في جميع حراحي من امر دنياي فاعرفه بك وسئل المتوسلون الي الله
في حاجتهم وبك يدك عند الله اهل التراب طيباتهم **بن مريه ميكلاري**
ميكوفي ميكوفي بن مريه ميكلاري بن مريه ميكلاري بن مريه ميكلاري
الحمد لله الواحد المتوجه في الامور كلها صلوات الله عليكم فكم يغيب بين من اوفيه
من عليه تعبلا بعد ربه صوبت الارض ومن عليه ما دمك وناذك بان رسول الله
صلوات الله عليكم اسمذ ان لك من الله وهذ من التوفيق والنعيم وان لك
من الله الوعد الصادق في هذالك اعداك وتمام موعود الله انك اسمذ
الله ان تبعك العباد قوتك الذين قال الله نبالك وتعالى فيهم اولئك هم الصديقون
والشهداء بعد نبيهم لهم اجرهم ووقوتهم **بن هفت مريه الله اكبر ميكوفي**
اندي راه مريه ميكلاري **ميكوفي** الحمد لله الذي لا يخون ولا يذل
كبره في الملك وخلق كل شيء فقد ان الله انك دعوت الي الله
والى رسوله وقد بنت نبي بعد وقت نبيكم انهم واجهت في نبي الله حسي
انك اليقين لعن الله امته قتلك ولعن الله امته خذلتك ولعن الله امته
عناك اللهم اني اسمذك يا الولاية بن وايت ووالته وسلمك واسئله ان
حين يرتت مريه وبنيت مريه وسلمك اللهم العن الذين كذبوا رسلك وهذوا

كُتِبَتْكَ وَحَرَفِي كِتَابِكَ وَسَفَّ كَفْرًا يَا أَهْلَ بَيْتِكَ
وَإِسْدُؤًا فِي بِلَادِكَ وَأَسْتَلُّوا عِيَادَكَ اللَّهُمَّ ضَاعِفْ لَمْ الْعَذَابِ فِيمَا جَرَفَ
مِنْ بَيْتِكَ وَبِحُجْرِكَ اللَّهُمَّ الْعَقِيمُ فِي مَسْتَعِيرَاتِنِ أَرَى فِي مَنَابِتِكَ وَأَرْضِيكَ
وَهَكَاهُ دَاخِلًا حَائِرًا شَرِيحًا بِأَنَّ حَضْرَتِ سَلَامٍ كُنْ وَدَلُّوهُ دُرِّي حُودًا بِرِقَبِهِ بَلْكَذَانِ
زِيَارَتِ جِهَادِ بَسْمِ غَيْرِ نَفْسِي از حسین بن نضر که گفت من و یونس بن علیان
و جمعی از اصحاب در خدمت حضرت صادق مریدیم و این گفتند ای خدایم من خاضعیم پیش تو
در مجالس خلقا بعضی عباس و اتباع ایشان می چه گویم در اینجاها و من در هر گاه در مجالس
ایشان حاضر می شوم معانیا و گفتگو می کنم انما انما و اکثر و در هر چه می خواهد حاصل
می شود من بگویم خدای تو شوم من بسیار دایه می کنم حسین علیه السلام را در آنوقت چه
گویم من می گویم سر مرثیه بگو ای سلام عليك يا ابا عبد الله كرسلام می رسد با حضرت
از نزدیک و دور **پس من می گویم** که چون حضرت امام حسین عم شهید شد بر آن حضرت
گرفت هفت آسمان و هفت زمین را بجز در آنجا است و آنچه در هر مابین آنها است
و هر که در میانست و جهنم است از خلق پر در کار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمی
شود مگر من جویی که بر آن حضرت نگر نیست گفت خدای تو شوم آن سه چیز کلام است فرمود
گردد و گویت بصره و دمشق و آله عثمان گفت خدای تو شوم میگویم بنیارت حضرت
بودم چون بودم چه جویی گویم و چه کار کنم من می گویم بنیارت آن حضرت بروی غسل
کن و نگذار شرط نرات بر جامهای پاک خود را بر پوش و پاها و بویهنه روانه شود و شیخ
که در عرضی هستی از من می ایستد و رسول خدا و در وقت رفتن آنها گوید ولا اله الا الله
و هر که از منم تبعیتم و تعبد فلان بسیار بگو و صلوات بخند و آنچه بسیار است

و چون بدید عیال بر منی بایست و بگو ای سلام عليك يا حجة الله وابن حجة الاسلام
عليك يا مكملا لكرمة الله وذو ربي ابي يحيى الله **پس حاکم بر تو** والله اكبر
بگو **پس بایست و بی مرثیه** الله اكبر لگو **پس بر تو در قی و دیت بقبله**
این معقبات است که حضرت ای سلام عليك يا حجة الله وابن حجة الاسلام
عليك يا نبيك الله وابن نبيك السلام عليك يا نارا الله وابن نارا السلام
عليك يا نور الله الموقر في السموات والارضين اشهد انك ملك مسكن
في الخلد واشعرت لمرآة العرش و انك كرمي الخلد اني و بكت كرم السموات
السموية والارضية والسموية وما بينهن وما بينهما ومن يقبل في الجنة والنار من
خلق ربنا وما يرى اشهد انك حجة الله وابن حجة الله و اشهد انك
قيل الله وابن قيله و اشهد انك نارا الله في الارضين وابن ناره و اشهد
انك نور الله الموقر في السموات والارضين و اشهد انك قد بلغت وفقت
و قد بينت و عاقبت و جاهدت في سبيل ربك و مضيت للذي كنت
عليه شهيدا و مستقيما و شاهدا و مشهورا انا عبد الله و من لاك حفيظا
و الوانيد اليك انيس حال الميز لمرحمة الله و نبات القدم في المحرق اليك
و السيل الذي لا يختلج حنونك من الاخواني اذ كانا انك التي امرت علماء من
اذا د الله يد اليك من اراد الله سيدا لكم من اراد الله سيدا لكم و لكم الذين
الله الكذب و لكم ايما عبد الله ان مان الكذب و لكم قطع الله او لكم يختم الله
و لكم يختم الله ما يتساءونكم بفتيت و لكم يفك الذل من رقابنا و لكم يذرك
مرحمة كل مؤمن من ظلمت و لكم تنبؤ الا من اشجائها و لكم الصبح الابحان انما لها

انك ص

الله

في اوقات من حضرت
ص امام حسين عليه السلام

عليكم تنزل السماء قطرها وندثرها عليكم فكيف الله اكبر وبكده
ينزل الله العيث ولكم تبخروا لله فاعلموا انكم قد استعملوا جلالها
على امرائهم ارادة الرتب في مقادير امورهم فليظنوا انهم يتصدرون
صكم الفوائد عما فضل من احكام العباد لعنت الله قتلتم وافتخا لظنكم
وامتة محمدت ولايتكم وامتة طاهرت عليكم وامتة شهدتكم تستفيد
الحمد لله الذي جعل النار ما دأبتم وليس الرزق الا ما رزقوه ولله في رب
العالمين **بين بكن** صلى الله عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك
يا ابا عبد الله صلى الله عليك يا ابا عبد الله انا الى الله من خالقك
بريحي انا الى الله خالقك بريحي انا الى الله من خالقك بريحي **بين ميري**
نيز قبي علي من ذن ان حضرت كثره باي ان حضرت مدققت وليكوفي
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام
عليك يا ابن الحسين والسلام عليك يا ابن خديجة الكبرى وفاطمة
التي هزلت صلى الله عليك صلى الله عليك صلى الله عليك لعن الله
من قتلك لعن الله من قتلك لعن الله من قتلك انا الى الله منهم بريحي
انا الى الله منهم بريحي انا الى الله منهم بريحي **باس بريحي في واساه**
مليكي بدت خود بنوي شهدا وميكوفي السلام عليكم السلام عليكم
السلام عليكم قزم واليه قزم واليه قزم واليه قزم واليه قزم
قزم اعظيما **باس بريحي في وقبره بار خود ميگري**
وشركت نماييكين پس نيا انت تمام ميشود ان خوايه انجا نماه وان خوايه برود

بين

ميري

بديت

في

ذات نوح بسند صحيح انه عن ابن عباس منقولت كعبه من حضرت صادق
عنه كوكبه جود بنيارت حضرت امام حسين عليه السلام يوم جرحني بكون
فروغ **كعبه** السلام عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك
يا ابا عبد الله صلى الله عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك
ولعن الله من شارك في دمك ولعن الله من بلغه ذلك فوجي به
انا الى الله من ذلك بريحي **بسنه منقولت** كعبه من حضرت
عباس بن جعفر كعبه جود بنيارت حضرت صادق **بكني الحمد** ليد
وصلى الله على محمد وآله والسلام عليكم وعلى من قدامه الله وبركاته
صلى الله عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك لعن الله من قتلك ومن شارك
في دمك ومن بلغه ذلك فوجي به انا الى الله منهم بريحي **ودر**
رواية معتبره وليكوفروغ كعبه السلام عليك يا ابن رسول الله
السلام عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك لعن الله من قتلك ومن بلغه
وذلك فوجي به انا الى الله منهم بريحي **وبرواية معتبره وليكوفروغ**
كعبه الحمد لله وصلى الله على محمد وآله والسلام
عليك وعلى من قدامه الله وبركاته صلى الله عليك يا ابا عبد
الله صلى الله عليك لعن الله من قتلك ومن شارك في دمك ومن بلغه ذلك فوجي
به انا الى الله منهم بريحي **ودر حديث موثق وليكوفروغ كعبه**
السلام عليك يا ابا عبد الله صلى الله عليك يا ابن رسول الله

تفاوت زیارت ششم
حضرت امام حسین

كَعَرَّ اللهُ مِنْ قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ أَعَانَ عَلَيْكَ وَبَلَّغَهُ ذَلِكَ مَنْ
بِهِ أَنَا إِلَى اللهِ فِيمَا بَرَّحْتُ **وورد حدیث معتبر و یکی فرمود که** اکتلام علیه السلام
یا ابا عبد الله کَعَرَّ اللهُ مَنْ قَتْلِكَ وَمَنْ أَسْتَعَانَ فِي حِمَاكَ وَمَنْ
بَلَّغَهُ ذَلِكَ مَنْ حَمَى بِهِ وَأَنَا إِلَى اللهِ فِيمَا بَرَّحْتُ **که چه** الفاظ
این زیارت بیکدیگر نزدیک است اما چون هر یک بحد معتبر وارد
شدن بود هر دو این ادعوی که ذاین باین که خواهد عمل نماید و اگر هر دو را
بخواند بتر است **زیارت ششم** بند معتبر منقول که حضرت صادق
فرمود بیوش کنایه که چون خواهی زیارت قبر امام حسین علیه السلام
بروی بید بکنار رفت و در برابر قبر آن حضرت غسل کن و متوجه بشوی
آن حضرت بتاریق و بیاد خدا نادانجا بروی از روی که از جانب مشرق
واقع است و در وقت داخل شدن **بگو** اکتلام علیه السلام کَعَرَّ اللهُ
الْمَنْ بَرَّحْتُ اکتلام علیه السلام کَعَرَّ اللهُ الْمَنْ بَرَّحْتُ اکتلام علیه السلام
الله المَنْ بَرَّحْتُ اکتلام علیه السلام کَعَرَّ اللهُ الْمَنْ بَرَّحْتُ **بگو** اکتلام علیه السلام
مُعْتَمِدٌ **بوجوه مقابله** آن حضرت **شوی** اکتلام علیه السلام علیه رسول الله
صلى الله على محمد وآل محمد من الله على رسله ورسوله من الخاتم لما سبق
والفأج ما انشغل والمؤمن على ذلك كلمة والاسلام عليه ودعوه الله
وبن كاتره **بگو** اکتلام علیه السلام علیه رسول الله صلى الله على محمد وآل محمد
رسولك الذي انجبت بعليك وجعلته هاديا لمن ثبتت من خلفك
والدليل على من بعثت رسالاتك وديان الذين بعثك وقيل قضا

زیارت ششم

۲۲
السلام علیه السلام

بگو

بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيَّبِينَ عَلَى ذَلِكَ كَلِمَةً وَالاسْلَامُ عَلَيْهِ وَدَعْوَةُ اللهِ وَرَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
صلى الله على الحسين ابني علي بن عبدك وابن رسولك الذي انجبت بعليك وجعلته هاديا
لمن ثبتت من خلفك والدليل على من بعثت رسالاتك وديان الذين بعثك
وقيل قضا انك بين خلفك والمهيَّب على ذلك كلمة ودعوه الله ورسوله
بگو سلام میفرستی بر امام حسین و سایر ائمه علیهم السلام بهمان نحو سلام
که بر حضرت امام حسین علیه السلام فرستادی پس میفرستی
قبر و میگوئی اکتلام علیه السلام یا ابا عبد الله اکتلام علیه السلام
سُئِلَ اللهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ رَحِمَكَ اللهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ بَلَّغْتَ مِنَ اللهِ مَا أَمَرَكَ بِهِ وَأَمَّ نَحْسًا أَحَدًا غَيْرَهُ وَجَاهِدَ فِي
سَبِيلِهِ وَعَبَدَ تَعَالَى خَلْقًا أَنَا كَأَلَيْقِيْنِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ
الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجْرَةُ الْمُنِيرَةُ وَمَنْ حَتَّى التَّوْحَى أَشْهَدُ أَنَّ
ذَلِكَ كَمَنْ سَأَلَ فِيمَا مَضَى قَدْ ذَكَرْتُ كَلِمَةً فَاتَّخَذَ بِهَا بَعِي أَشْهَدُ أَنْ أَرَادَ حَكْمَ وَنَهَى
طَبِئَةَ طَبِئَةَ طَابَتْ وَخَرَّتْ فِي بَعْضِهَا مِنْ بَعْضِ مَنَامِينَ اللهُ وَمِنْ رَحْمَتِهِ وَأَشْهَدُ
وَأَشْهَدُ كَمَا أَنَّكُمْ تَمُوتُونَ وَكَمَا تَأْتِي فِي ذَاتِ نَفْسٍ وَشَرِيعٍ وَبِسْمِ وَخَاتَمِ عَمَلٍ
وَسَفَلَى وَمَنْ أَرَادَ فَاسْأَلِ اللهُ بِرَحْمَتِهِ أَنْ يُبَيِّنَ لَكَ فِي أَشْهَدُ أَنْتُمْ قَدْ
بَلَّغْتُمْ عَنِ اللهِ مَا أَمَرَكُمْ بِهِ كَمَا نَحْسًا أَحَدًا غَيْرَهُ وَجَاهِدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ
وَعَبَدْتُمْ مَنْ حَتَّى أَنَا كَأَلَيْقِيْنِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ آفَرَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَّغَهُ ذَلِكَ مَنْ حَمَى بِهِ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ اسْتَمَعُوا حُرْمَتَكَ
وَسَفَلَى وَمَنْ مَلَعُونَ عَلَى لِسَانِ التَّيْبِ الْأَبِي **بگو** اکتلام علیه السلام

۲
بگو

۲۲
امام

بسم الله الرحمن الرحيم
صورتها موصوف

بَدَلُوا نِعْمَتَكَ وَعَافُوا مَكْنَتَكَ وَغَبُوا عَنْ أَمْرِكَ وَكَلَمُوا سِرَّكَ وَصَلُّوا
عَنْ سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ احْضُرْ بِنَفْسِكَ نَائِدًا وَأَجْرًا نَائِدًا وَأَحْسِرْ نَفْسًا وَأَتْبَاعًا عَمَّ إِلَى
حَتْمٍ نَدُّوا اللَّهُمَّ الْعَنَّا لَعْنًا لَعْنَةً بِهَ كُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ بِكُلِّ نَبِيٍّ مُرْسَلٍ وَكُلِّ
عَبْدٍ مَوْجِبٍ مِنْ أُمَّتِكَ قَلْبُهُ لِلْإِسْمَانِ اللَّهُمَّ الْعَنَّا فِي سُبُحِ السَّيْرِ وَظَاهِرِ الْعَالَمِيَّةِ
اللَّهُمَّ الْعَنِّ جَائِدَتِ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَالْعَنِّ طَوَائِفَهَا وَالْعَنِّ قَوَائِمَهَا وَالْعَنِّ قَتْلَةَ
أَبِي الْمُنْشِيرِ وَالْعَنِّ قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ وَعَبْدَهُمْ عَدَاؤَنَا لَا تَعْدُبْ بِهِ أَحَدًا مِنْ
أَهْلِ الْمَنْشِيرِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَتَنْصُرِهِ وَمَنْ عَمِلَ بِسَبِيلِكَ لِيُنْزِلَكَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ **بِسْمِ رَبِّهِمْ سَمِعْنَا بِكَ أَخْبَرْنَا بِكَ وَبَسَّطْنَا** صَدَقَ اللَّهُ عَلَيْكَ
أَشْهَدُ أَنْكَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَمْسَنُ بِلَعْنَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِقِتْلِكَ حَيْدَ بَقَا
وَمَضَيْتَ عَلَى الْيَقِينِ أَنْ تَنْزِلَ مِنْ عِلِّيِّكَ وَكَمْ قَمَلٍ مِنْ حَقِّكَ إِلَى بَابِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
قَدَامَتْ الصَّلَاحُ وَأَنْتَ الْكَوْفُ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرِفَةِ وَكَيْفَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَبَقَا
الرُّسُولِ وَتَكَلَّمَ الْكَلْبَابُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحُكْمِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَتَسَلَّمَ قَسِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ عَلَى
بَيْتِكَ مِنْ دِيَارِكَ قَدِ بَقَا مَا أَمَرْتَ بِهِ وَفَمَتَّ بِحَقِّهِ وَصَدَقْتَ مَنْ قَبْلَكَ
عَلَى وَاهِنٍ وَلَا مَوْجِبٍ مِنْ صَدَقَاتِكَ عَلَيْكَ وَتَسَلَّمَ قَسِيمًا الْحَجْرُ الْإِلَهِيُّ مِنْ صَدَقَاتِكَ
حَيْثُ أَمَرَ رِعْيَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجِهَادَ مَعَكَ جِهَادٌ وَأَنَّ الْحَقَّ مَعَكَ وَكَأَنَّكَ
وَأَنْتَ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَنْزِلَتُهُ النَّوْجُ عِنْدَكَ وَعِنْدَ أَهْلِ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
وَأَلَيْهِ وَتَسَلَّمَ قَسِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكَ صَيَّرْتَنِي عِنْدَ اللَّهِ وَبِحُجَّتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مَعْرَتَكَ حَقٌّ وَكُلُّ دَائِعٍ مَنْصُوبٍ عِنْدَكَ فَمَوْجِبٌ بِأَبْلِ الْمَدْحِ وَخُصِّ الْأَشْهَدُ

بسم الله الرحمن الرحيم
صورتها موصوف

الزكاة

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ **بِسْمِ رَبِّهِمْ سَمِعْنَا بِكَ أَخْبَرْنَا بِكَ**
بِحُجَّتِهِ وَأَنَّ بَرِيٍّ خُوذَ دَعَاكَ بِسْمِ رَبِّهِمْ سَمِعْنَا بِكَ أَخْبَرْنَا بِكَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُلِّي سَلَامٌ اللَّهُ وَسَلَامٌ مَدْلًا لِكَلِمَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَابْنِ بَابِ
الْمُرْسَلِينَ عَلَيْكَ يَا مَوْجِبَ الْوَالِي وَالْمَوْجِبَ الْقَدْحَةَ اللَّهُ وَبَنِي كَاتِمَةَ صَلَاتِهِ
عَلَيْكَ وَعَمَلِ أَهْلِ بَيْتِكَ وَتَقَرُّ بِأَنَّكَ الْأَخْيَارُ وَالْأَبْرَارُ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ
عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَظَهَّرَهُمْ نَفْسَهُمْ **بِسْمِ رَبِّهِمْ سَمِعْنَا بِكَ أَخْبَرْنَا بِكَ**
وَبِكُلِّي السَّلَامَ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الرَّاغِبُونَ أَنْتُمْ لَنَا نَرْطُ وَسَلَفٌ وَحَسْبُ
كَلِمَةُ الْبَشَرِ وَالْإِنْسَانِ وَالْأَنْصَارُ اللَّهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَقَالَ
فِي كِتَابِهِ وَكَانَ مِنْ نَبِيِّ قَالٍ مَعَهُ وَتَبَيَّنَ كَيْفَ وَحَسْبُ الْمَا صَلَاحَهُ فِي
وَمَا صَعُوبًا وَمَا اسْتَكْبَرَتْ حَقِّ لَقِيمِ اللَّهِ عَلَى سَبِيلِ الْحَقِّ وَظَهَّرَ كَلِمَةَ اللَّهِ تَعَالَى
صَلَّى اللَّهُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَبْدَانِكُمْ وَسَلَّمَ قَسِيمًا أَسْمَاءَ بَيْتِكَ مِنْ حَيْثُ الَّذِي
لَا تُظَلُّ لِمَا تَبِيءُ لِأَخْلَافِ الْبِعَادِ اللَّهُ مُذَكِّرٌ لَكُمْ وَأَنَّ مَا وَعَدَكُمْ أَنْتُمْ سَادَةٌ
الشُّهَدَاءُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتُمْ السَّابِقُونَ وَالْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ أَشْهَدُ
أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَسَلْتُمْ عَلَى نِيهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
وَأَلَيْهِ وَابْنِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَأَلَيْهِ وَتَسَلَّمَ قَسِيمًا الْحَجْرُ الْإِلَهِيُّ
صَلَّيْتُمْ وَعَدَاؤُهُ وَأَرَادَكُمْ مَا تُحِبُّونَ **بِسْمِ رَبِّهِمْ سَمِعْنَا بِكَ أَخْبَرْنَا بِكَ**
وَأَبْنِ رَسُولِهِ وَإِنِّي لَكَ عَارِفٌ بِحُجَّتِكَ مُقَرَّبٌ بِفَضْلِكَ مُسْتَبِيرٌ بِبَعْدِكَ لِي
مَنْ طَالَكَ مَوْجِبُ عَارِفِي بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأَبْنِي وَنَفْسِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَلَيْكَ كَمَا صَلَّيْتَ أَنْتَ عَلَيْهِ وَدَسَلَّكَ وَأَمِيرُ الْمُنِزِّلِينَ

الاضواء
بسم الله الرحمن الرحيم

الاضواء
بسم الله الرحمن الرحيم

وما استكفوا قلوبهم
وما ضعفتم

باز
صورت هفتم و هشتم و نهم
صورت امام حسین علیه السلام

مکروه متفصلاً مستایعاً متواصلاً متتابعاً ببعضها لبعضاً لا انقطاع لها ولا
آمد ولا آمدن ولا اجل في محضرها واذا غنينا وشميدنا والسلام عليك منعمة
الله وبن كاتره ذيارت هفتم بسند معتبر منقولت كه حضرت امام رضا عليه السلام
فرمود با براهيم بن ابي البلاد كه چون بن يارت حضرت امام حسين
صلوات الله عليه مير و ب چه ميگوي گفت ميگويم كه
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله اللهم انك
قد اتممت الصلوة و ايتت الزرع و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر
و دعوت الى سبيل نبيك بالحكمة و الموعدة الحسنه و اتممت هذه الدين
سلكي ادمك و استحل خرمك معلقون معدون و ن علي لسان اددي
و عيوني بن مرهم ذلك يا معصوما و كان يمشي دون حضرت فرمود كه بلي چنين است
و بسند معتبر ديگر از حضرت صادق عم منقول است كه فرمود كه هر كه بن يارت
تو امام حسين م بدد حق تعالى راي او فواب حق صغر راي او بنويد پس
فرمود كه چون بن يارت آن حضرت سوي بگو السلام عليك يا ابا عبد
السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يوم ولدت و يوم فوجت
و يوم نبغت حيا شهيدا انك حي شهيد و نيق عند نبيك و اقول اللهم
يا بن آدم من عدوك و اشهد انك الدين قالوا لك و انت هل من معلقون
علي لسان النبي الامم و اشهد انك قد اتممت الصلوة و ايتت الزرع
و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و جاهدت في سبيل نبيك بالحكمة
و الموعدة الحسنه اسئل الله وليك و وليتنا ان يجعل خشتنا من نيارت

الصلوة

الصلوة على ايتنا و المغفرة لذن بنا اشفع في بان رسول الله عند نبيك
ذيارت هفتم بسند معتبر از امام علي بن ابي صلوات الله عليه منقولت كه
كه بگو و فرمود بنو امام حسين عم صلوات الله عليه
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا حجة الله في ارضه و شاهدا
علي اظفرت انك لدم عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن علي المرتضى
السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء الشهيدة انك قد اتممت الصلوة و ايتت
الزرع و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و جاهدت في سبيل الله
حتى اتيك اليقين فصلى الله عليك حيا و ميتا پس كونه باست و در
بد بنو بكار بگو اللهم انك على بينة من نبيك جئتكم مقرا بالذنب
لتغفر لي عند نبيك يا بن رسول الله بس يا ذن انتم عليهم السلام بلي انك
و بگو اللهم انك على بينة من نبيك جئتكم مقرا بالذنب و اشهد ان جسدك
محمد سيد المرسلين و ابا عبد الله امير المؤمنين و انا الحسن سيد
 شباب اهل الجنة اجمعين و انك و اولادك من اولاد علي بن الحسين
و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى
و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و الحجة المنظر الاممي
و حجج الله على خلقه بس بگو انك في عندك نبيا فاشهد ان انبيك
محمد الميثاق فاشهد في عند نبيك انك انت الكاشف ذيارت هفتم
بسند من بن منقولت كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلام بعاد بنا باي
بن فرمود كه چون بنوي بقى حضرت امام حسين صلوات الله عليه بگو

و نيارت

التکلام عليك يا ابن رسول الله التکلام عليك يا ابن امير المؤمنين التکلام عليك
يا ابا عبد الله التکلام عليك يا سيد شباب اهل الجنة ورحمة الله وبركاته
التکلام عليك يا من رضاه من رضاه ومن غضبه من غضبه ومن سخطه من سخطه
عليك يا امين الله وخبير الله وباب الله والدليل على الله والراعي الى الله
انما انت الله قد حلت حلال الله وحرمت حرام الله واقمت الصلوة واقمت
الزكاة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر ودعوت الى سبيل ربك بالحكمة
والمرورة واللين والهدى والرحمة والبرهان والبرهان والبرهان والبرهان
وانما انا في الدنيا اريد من الله يا اله يا رحمن قلناك وسمعناك وشايع
عليك وسمعناك وسمعناك وسمعناك وسمعناك وسمعناك وسمعناك وسمعناك
عظيما في ايات دهر بعد معجزات انجا بر جفته كه حرت صادق
فوقه بفضل عيسى كجه مقدار فاصلة است میان تو و میان قبیله ام جیس علی السلام
گفت بدو معادرم ندای قبادی که بود و بعضی از دوزخیان که بود که در ایت انحراف می روی
گفت بلی فرمود که آیا ترا بشاقت بدهم ایان سادگی دایم بگو گوین بعضی انفا در ایت
آن حضرت گفت بلی فرمود که چون احدی از شما شروع میکند در بغضت و کار سازید و ایت
آن حضرت بشاقت و سادی میکند بسبب اهل آسمان و اودا بشاقت میدهند پس چون
از در خانه خود بیرون می آید خواه سواره و خواه پیاده و موکل و ملوک و اذن حق تعالی
با وجه انفراد است آنکه که صلوات می فرستند بر او تا بن سید بقی آن حضرت ای مفضل
چون بر می آید آن حضرت بدو دست می بایستد و این کلمات را بخواند که ترابهی که در بعضی بود
از دست او خواهد بود پس بید که آن کلمات چیست فرمود که **می گوئی** التکلام عليك

یا ابا عبد الله صغیر الله التکلام عليك یا ابا عبد الله فی حق بیعت الله التکلام عليك یا ابا عبد الله
اینها هم خطب الله التکلام عليك یا ابا عبد الله فی حق بیعت الله التکلام عليك یا ابا عبد الله
و فی حق بیعت الله التکلام عليك یا ابا عبد الله فی حق بیعت الله التکلام عليك یا ابا عبد الله
رسول الله التکلام عليك یا ابا عبد الله فی حق بیعت الله التکلام عليك یا ابا عبد الله
التکلام عليك انما التمسک الصلوة فی التکلام عليك انما التمسک الصلوة فی التکلام عليك
عالمی که در راه آتی حلت فیما لک و انما حلت فیما لک التکلام عليك انما التمسک الصلوة فی التکلام عليك
بیک انما لک قد ائت القدر و ایت ان کلمه و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر
و عینک الله عظیم حق انما التمسک الصلوة فی التکلام عليك و رحمة الله وبرکاته
پس بوی قبر او روانه می روی و می روی که بر سر او می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
که در خون خود دست مبارک ده باشد و ده خدای پس چون بنویسد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
عالم و بکن التکلام عليك یا خیر الله فی سماواته و ارضیه **پس می روی** و متوجه نماز
می روی و می روی که می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
بنده آنکه که باشد و هزار مرتبه از برای خدا بجا آید یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
بر می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
نزد آن حضرت باین آندای می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد یا می ایستد
و کما هان گذشت است آنکه که در **پس از سر او** عملی است که او را خدای یاد او فرود
یا در انبیا هم مقرب بعضی روح او بشود و بعضی از خدا می آید با او ملائکه و استغفار از
برای او میکنند و عملات بر او می فرستند تا بخدای خود برسد **پس ملائکه** می گویند یا می ایستد
این بنده است و در بعضی از بنده است آمد و بنقل خود بر گشت پس بگویم ما **پس ندا**

میرسد با ایشان از آنکه ای عیال که من با منید بدانند مندم من و بیع توفیق
من بکنید و تو ای بس داد و حسانت او بنویسد تا دوزخ من او **پس بیست** آنملا لکرم دور
خانه او هستند و بیع و توفیق خدای نماید و تو ای بس داد و حسانت او مینویسد تا دوزخ
که بدارت رحلت نماید پس آنملا لکرم حیانه او صافه میشود و در وقت عمل دادن و گفتن کردن
و نماز کردن بر او صافه میشود **پس میگویند** بدو که کارها را تو عمل کرده ای و بی
بدعا نبوده خود را وقت شد پس بگوایم ما **پس حق تعالی** ندا کند ایشان را که ای عیال که
من با منید نفی قبیله من و بیع و توفیق خدایکنید و تو ای بس داد و حسانت او بنویسد
تا دوزخ قیامت و **بیع محمد بن محمد** و سیدین طاوس رضی الله عنهما این زیارت را
باین فضایل میواید کرده اند از جانب و مفصل را ذکر کرده اند و زیارت را باین لفظ نقل
کرده اند **اللهم صل علیک یا وارث آدم صغیر** اللهم صل علیک یا وارث نوح نبی الله
اللهم صل علیک یا وارث ابراهیم خلیل الله صل علیک یا وارث موسی کیم الله صل علیک
صل علیک یا وارث عیسی بن مریم صل علیک یا وارث محمد نبی رسول الله صل علیک
صل علیک یا وارث امیر المؤمنین و خیر الوصیین صل علیک یا وارث الحسن و حسین الطاهرین
الناضیین المرعیین صل علیک یا ائمة الصدیقین الابرار صل علیک یا ائمة الوصیین الابرار
الشیعیان صل علیک و علی اولادک الی حق حلت و فیما لک و ناصت و بحکم السلام
علیک و علی اولادک لکن الحاقین بک اللهم انک قد اذنت الصلوة و اذنت انی که امرت با
بالعرفی نکتت من المنکر و جاهدت المجدین و بعدت الله خطیبا حق انک لکنین
اللهم صل علیک یا حجة الله فی ارضه **پس بیست** یک قبیله بود و بیع توفیق خدای
اللهم صل علیک یا حجة الله فی ارضه **پس بیست** یک قبیله بود و بیع توفیق خدای

بسیار

که مستجاب است او میگویند که از دنیاقت آن حضرت فایز شود و خواهد که از دوزخ
مقتدر بیفتد و در خود با بیع و بیعت او و بر او صل و بگوید **اللهم صل علیک یا وارث**
اللهم صل علیک یا حجة الله اللهم صل علیک یا صغیر الله صل علیک یا حجة الله
اللهم صل علیک یا نبیل القراء اللهم صل علیک یا غریب العرب صل علیک یا حجة الله
موقع لا یشیم و لا یقال فان امین فلا من حلا لیه وان امین فلا من حلا لیه و بعد الله
القبا باین لا حجة الله الا من العبد فیضی لیا ربک و تدقی الله الحق الی المشرق
و المقام فیما لک و القام فی حق ملک و ایاة اسئل ان یعد فیکم و یجعلکم معارف
الذین و الاخری **زیارت یا من دم** بدعا و حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون بنویسد **یا امام حسین علیه السلام** بر وی ابتدا کنی **بیت**
بر خداوند عالمیان و صلوات بر حضرت رسول و بیست یعنی در این زیارت
سلام الله و سلام ملائکة کثیرة فما ترفع و تغدو انی اکیات الطاهرین لک و علیک
سلام الملائکة المقربین و المسلمین لک صلواتهم و التاجین بفضلك و التمام
على انک صلواتک و صدق صدقت و کفحت فما آتیت به و انک تار الله
فی الارضین و الدم الذی لا ینفک عنک من اهل الا یمن و لا ینفک عنک الله
و من جنتک یا ابن نساء الله و اقل الیک اقنصل الی الله بک فی جمیع
حوالک منی و ارضی فی دنیا و ارضی فی الآخرة الی الله فی حق الحکم
و لک یندرک اهل القبا من عباد الله طیبتم **پس اندکده** **پس و زیارت**
بیت فضله و در بعضی **بیت** علیه الصلاة والسلام یا مولی ما خالی الخلق
فکم یغرب عنه شیئی من ارضهم و عالم کل شیئی بغير تعلیم فمن الارض من علیها

بابت یا زدهم
حضرت امام حسین

وَمَكَ وَتَالِكَ يَا بْن رَسُولِ اللَّهِ اسْمُهُ أَنْ لَكَ مِنَ اللَّهِ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ
وَالْفَتْحِ أَنْ لَكَ مِنَ اللَّهِ وَعْدٌ لِحَقِّ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَقَدْ مَرَّ بِكَ آيَاتُ اسْمِهِ
أَنْهَ مَا لَكَ مَعَكَ رَيْبُونَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ مَا كَانَ اللَّهُ مِنْ كَلِمَتَيْنِ فَأَنْتَ مَقْرَبُونَ
كَيْفَ تَكْفُرُونَ مَا وَهَبَ الْإِلَهَاطُ بَيْنَ **بِسْ هَفْتِ تَهْ** اللَّهُ أَكْبَرُ يَكُونُ **بِذَلِكَ دَاه**
بِرُّ وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ اللَّهُ الَّذِي لَهُ يُجَدُّ صَابِرَةٌ وَلَا ذَلِكُمْ أَمْ يَكُنْ لَهُ
سُرُّكَ فِي الْمَلَكِ وَمَلَقَ كُلِّ شَيْءٍ فَقَدْ لَهَ تَهْدِي اسْمُهُ ذَلِكَ وَقَدْ بَلَّغْتَ عَنِ
اللَّهِ مَا أَمَرَتْ بِهِ وَقَدَّمْتَ بِعَدْلٍ مَقْتَبِكِ كُلِّ نَدَانٍ طَاهِرَةٍ فِي سَبِيلِهِ
حَقٌّ أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
خَذَلَتْ عَنْكَ الْأَلَمُ إِنِّي اسْمُهُ الَّذِي لَا يَزِيلُ لِي لَيْتَ دَدَاتِ رُسُلِكَ تَسْمَعُ
بِالْبِقَاءِ مِنْ تَبَرُّاتٍ مِيهٍ وَبِعَمَّتْ مِنْهُ رُسُلُكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الَّذِينَ كَذَّبُوا اسْمَكَ
وَهَدَّ مِنْ كَهْمَتِكَ وَحَقِّ فِي كِتَابِكَ وَسَفَلُوا دَمَ أَهْلِ بَيْتِ بَيْتِكَ وَأَسَدُوا
عِيَادَكَ وَأَسَدُوا فِيهِ اللَّهُمَّ صَاعِفْ لَهُمُ اللَّعْنَةُ بِمَا جَرَسُوا مِنْكَ فِي تَرْتِ
وَبِحَيْثُ اللَّهُمَّ الْعَمَّ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِيَانٌ صِدْقِي قَوْلِي
وَجَنَابِي سَاهِدِي حَقِّ لِحَقِّ بَيْنَهُمْ وَجَعَلْ لِي فِي قَوْلِي مَا يَجْعَلُهُمْ لَمْ يَنْعَالِي لِلدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ **بِسْ أَنْذَكَ دَاه** **وَبِسْ هَفْتِ تَهْ** اللَّهُ أَكْبَرُ **وَهَفْتِ تَهْ** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَهَفْتِ تَهْ مُحَمَّدٌ بَيْتُهُ **وَهَفْتِ تَهْ** سُبْحَانَ اللَّهِ **وَهَفْتِ تَهْ**
كَتَبَكَ وَبِئْسَ اللَّهُ بَلَى **بِسْ بَكِي** إِنْ كَانَ لَمْ يَجْعَلْ بَدِي فَقَدْ جَابَكَ قَلْبِي
وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَدَائِي وَهَوَايَ عَلَى الْكَيْفِ خَلْفِي لَيْتِي أَلَمْ يَسْلُ الْبَطْلُ الْبَجْبِ
وَالدَّلِيلُ الْعَالِمُ وَالْأَمِينُ الْمُتَحَرِّزُ وَالْمَوْجِي الْمَلِيحُ وَالْقَلْبُومُ الْمُنْتَمِعُ حَيْثُ

أُمَّة

الْبَيْتِ

إِلَيْكَ وَبِئْسَ اللَّهُ بَلَى لَكَ مِنَ اللَّهِ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ
وَالْفَتْحِ أَنْ لَكَ مِنَ اللَّهِ وَعْدٌ لِحَقِّ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَقَدْ مَرَّ بِكَ آيَاتُ اسْمِهِ
أَنْهَ مَا لَكَ مَعَكَ رَيْبُونَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ مَا كَانَ اللَّهُ مِنْ كَلِمَتَيْنِ فَأَنْتَ مَقْرَبُونَ
كَيْفَ تَكْفُرُونَ مَا وَهَبَ الْإِلَهَاطُ بَيْنَ **بِسْ هَفْتِ تَهْ** اللَّهُ أَكْبَرُ يَكُونُ **بِذَلِكَ دَاه**
بِرُّ وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ اللَّهُ الَّذِي لَهُ يُجَدُّ صَابِرَةٌ وَلَا ذَلِكُمْ أَمْ يَكُنْ لَهُ
سُرُّكَ فِي الْمَلَكِ وَمَلَقَ كُلِّ شَيْءٍ فَقَدْ لَهَ تَهْدِي اسْمُهُ ذَلِكَ وَقَدْ بَلَّغْتَ عَنِ
اللَّهِ مَا أَمَرَتْ بِهِ وَقَدَّمْتَ بِعَدْلٍ مَقْتَبِكِ كُلِّ نَدَانٍ طَاهِرَةٍ فِي سَبِيلِهِ
حَقٌّ أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
خَذَلَتْ عَنْكَ الْأَلَمُ إِنِّي اسْمُهُ الَّذِي لَا يَزِيلُ لِي لَيْتَ دَدَاتِ رُسُلِكَ تَسْمَعُ
بِالْبِقَاءِ مِنْ تَبَرُّاتٍ مِيهٍ وَبِعَمَّتْ مِنْهُ رُسُلُكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الَّذِينَ كَذَّبُوا اسْمَكَ
وَهَدَّ مِنْ كَهْمَتِكَ وَحَقِّ فِي كِتَابِكَ وَسَفَلُوا دَمَ أَهْلِ بَيْتِ بَيْتِكَ وَأَسَدُوا
عِيَادَكَ وَأَسَدُوا فِيهِ اللَّهُمَّ صَاعِفْ لَهُمُ اللَّعْنَةُ بِمَا جَرَسُوا مِنْكَ فِي تَرْتِ
وَبِحَيْثُ اللَّهُمَّ الْعَمَّ فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِيَانٌ صِدْقِي قَوْلِي
وَجَنَابِي سَاهِدِي حَقِّ لِحَقِّ بَيْنَهُمْ وَجَعَلْ لِي فِي قَوْلِي مَا يَجْعَلُهُمْ لَمْ يَنْعَالِي لِلدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ **بِسْ أَنْذَكَ دَاه** **وَبِسْ هَفْتِ تَهْ** اللَّهُ أَكْبَرُ **وَهَفْتِ تَهْ** لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَهَفْتِ تَهْ مُحَمَّدٌ بَيْتُهُ **وَهَفْتِ تَهْ** سُبْحَانَ اللَّهِ **وَهَفْتِ تَهْ**
كَتَبَكَ وَبِئْسَ اللَّهُ بَلَى **بِسْ بَكِي** إِنْ كَانَ لَمْ يَجْعَلْ بَدِي فَقَدْ جَابَكَ قَلْبِي
وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَدَائِي وَهَوَايَ عَلَى الْكَيْفِ خَلْفِي لَيْتِي أَلَمْ يَسْلُ الْبَطْلُ الْبَجْبِ
وَالدَّلِيلُ الْعَالِمُ وَالْأَمِينُ الْمُتَحَرِّزُ وَالْمَوْجِي الْمَلِيحُ وَالْقَلْبُومُ الْمُنْتَمِعُ حَيْثُ

لَهُ مَشِيئَةٌ وَلَا أَرْغَمُ لَهُ أَنْ مَا شَاءَ لَا يَكُونُ **بِسْ دَاه** **بِرُّ وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ**

بِكُلِّ سُبْحَانَ اللَّهِ يَسْتَجِبُ بَيْنَهُ وَخَالِكِ الْمَلَائِكَةِ وَالْمَلَائِكَةِ وَيَقْدَسُ بِأَسْمَائِهِمْ جَمِيعٌ

خَلَقَهُمْ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ وَاللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي بَيْتِكَ

الْحَاجِرَ هَامِعِكَ وَتَجِدْ خَلْقَكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْجَحِيمَ وَالطَّاهِرَةَ **بِسْ دَاه**

بِلِسَانِي وَبِرُوحِي مَقْدُونِي اللَّهُمَّ اسْمُهُ أَنْتَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ قَدْ جَعَلْتَ

بَيْتَكَ الْبَيْلَادَ وَالطَّاهِرَةَ أَرْضَ أَنْتَ فِيهَا وَأَنْتَ تَأْتِي فِي الْإِسْمِ فِي الْإِسْمِ كَيْفَ تَسْمَعُ

لَكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِهِ **بِسْ دَاه** **وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ** **بِرُّ وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ**

بَيْنِي وَبَيْنَ سَمَائِكَ تَحْتَرَّتْ وَعْدًا لِي وَأَنْ يَكُونَ كَخَوَائِي وَمَقْرَبِي سُبْحَانَ اللَّهِ

وَعَاجِبِي خَوْدِي وَبَطْنِي **بِسْ دَاه** **وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ** **بِرُّ وَدُفْرِ بِرِّهِ وَبِكُلِّ**

بِلِسَانِي وَبِرُوحِي مَقْدُونِي اللَّهُمَّ اسْمُهُ أَنْتَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ قَدْ جَعَلْتَ

بیان دوازدهم
حضرت امام حسین

برسد دستها به سینه های خود را بر سر بگذارد چون خواهد که بپوشد روی بانی
کن همانا قدر من تا آنجا ای بی چون خواهد بود بی آن حضرت را و در آن کن و بگو
سلام الله و سلام مولا نیکم المیزبین و اینها که از من سلب و عبادت الهی
علیک یا ابن رسول الله و علی بن علی بن عبد نیک و ذریعتک من اولادک
و جمل خواهی که برکتی آخر در وقت داخل شدن کوی بانی و چون داخل خانه خود
شوی بگو الحمد لله الذی سلمنی و سلم فی الخلق فی الامور و کلها
و علی کل حاله الخیر فیه رب العالمین **پس بیست و یک** الله اکبر
بگو بیای از روی تاقی مستدک **زیارت دوازدهم** **سبب معجزه**
ارصفوان چال که گفت رخصت طلبم از حضرت صدوق علیه السلام از برای
عیلام حسین بن علی علیهما السلام و سوال کردم که تعلیم نماید مرا که چگونه آن حضرت را
زیارت کنم فرمود که ای صوفی سه روز روزی بدینش از آنکه نماند بیوفی روی
و در روزیم غسل کن با اهل خانه خود را جمع کن نزد خود بگو اللهم انی استودعک
الکون ضعیفا هین و مای قلائی و من کان ضعیفا یستدل الشاهد منهم و الغائب
اللهم صل علی محمد و آل محمد و احفظنا بحفظ الایمان و احفظ علینا اللهم
اجعلنا فی حوزک و لا یقلنا نعمتک و لا یغنی ما بیننا من عافیة کفرنا من نعمتک
ایا الیک راغبون اللهم انی اعوذ بک من و غناه الشکر و من کابره المنقلب
و من سوء المنظر فی الثمن الاصل و المال و اولی الامر ان نقتا حلال الایمان
و بن و المعقر و ایمان عدالت الایلیک راغبون و ایمان کذبت و رضایک
علی کل شیء قدین **پس چهل و بیست و یک** **سبب معجزه حضرت صادق**

صحیح از ابن عباس

و کفار

و کفار عن علی بن ابی طالب اللهم انت یحیی من و قوت الیک الرجال و سترت الیه
الرجال و انت سترت الی من یفعلون و ما فعل من فید و قد جعلت الیک ذابن کرامه
و لکل ما یدر یخفیه کانتک ان تجعل یخفیتک ایاتی فکانت یخفی من المنار
و قد قصدت و لیک ذابن نبیک و صفتیک و ذابن صفتیک و یخفیک ذابن
یخفیک و یخفیک ذابن یخفیک اللهم فانتک سبیبی و ذابن سبیبی الیک بعینی
من مینی علیک بلک المین صلیق از جعلت الی التبدل الی ذابن و عقیقتی فصلک
و حففتک فی اللیل و النهار حتی بلغتک هذا المكان اللهم فکانت کل علیک
کلها ملک الشکر علیک **سبب معجزه** **سبب معجزه** **سبب معجزه**
خبر داد از پدرانش که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که این پیر من حسین است
خواهد شد بعد از من و کفار شکر فراموشت پس هر که او را زیارت کند و از فرات
مثل کند که از او بویزد مانند بوی که از ما در متولد شده است
و چون غسل کنی در اثنا غسل بگو بسم الله و یا الله اللهم اجعله قورا
و کلون و خزان و شفاء من کل داء و اذیه و یغیم و عا هیه اللهم کلین
به قلبی و اشرف به صلیبی و متمثل به من فی **و چون** **ان غسل فان شوی**
و در جامه طاهر بپوش و در وقت نماز در پیش من سره کن که آن ها نماز است
که حق تعالی در شان او فرموده است که فی الارض قطع معاصی و ذنوب و عتبات و من غنای
و ذوق و یخجل مشوان و یخجل مشوان یسیر علیه و احدی و یفعل بعینه علی عین
فی الاکل **پس چهل و بیست و یک** **سبب معجزه** **سبب معجزه** **سبب معجزه**
و کاهلای خود را که او برادر است که تعالی بوی تو به کای می و عمر میسوزد و او رو

مکان

بایات
خزانه دارت و اوزدهم
حضرت امام حسین

باطل خاتم مدینه و بیان بسیار بگو افتره ای فلا اله الا الله وثنای خدا و معلو
 بحضرت رسول صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین عم مخصوص و هفت بر شکر
 او و پیروی او ایضا که در اول اساس این ظلم با بر اهلیت گذاشتند و چون
 بر می بدعا بر بایست **و بگو** الله اكبر كبريا و الحمد لله كثيرا
 و سبحان الله بكرة و امين لا اله الا الله هذا ناله هذا ما كنا ننتدري
 لولا ان هذا ناله الله لقد جارات رسول ربنا الحق **بگو** السلام عليك
 يا رسول الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا طاهر النبيين
 السلام عليك يا سيد المرسلين السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
 يا امير المؤمنين السلام عليك يا سيد الوصيين السلام عليك يا ابا عبد الله
 المحجلين السلام عليك يا ابن فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك وعلى
 الائمة من اولادك السلام عليك يا نبي امير المؤمنين السلام عليك ايتها
 الصديق الشهيد السلام عليك يا ملائكة الله المخلصين في هذا المقام الشريف
 السلام عليكم يا ملائكة و نبي الخديقين بعين الحسين عم السلام عليكم من
 ابدا ما بقيت و بقي الليل و النهار **بگو** السلام عليك يا ابا عبد الله
 السلام عليك يا نبي رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين
 عبدك و ابن عبدك و ابن امير المؤمنين النور و النوارك للخلاف
 عليك و الهادي لولييك و المعادي بعدوكم قصد صدمك و استعمار
 بشمتهك و كقرت اليك بقصدهم و ادخل يا رسول الله و ادخل يا نبي الله
 و ادخل يا امير المؤمنين و ادخل يا سيد الوصيين و ادخل يا فاطمة سيدة

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 و الصلوة على سيدنا محمد
 و آله الطيبين الطاهرين
 اجمعين

شکانه

سیدک و نساء العالمین و ادخل يا مؤي لاي يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي
 يا نبي رسول الله **بگو** السلام عليك و ادخل يا مؤي لاي يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي
بگو السلام عليك يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي
 و خصني بنبيائك و سمع لي فقصدك **بگو** السلام عليك يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي
بگو السلام عليك يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي يا ابا عبد الله و ادخل يا مؤي لاي
 يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك
 يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك
 عليك يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك يا و ادرك فرجع نبي الله السلام عليك
 و لي الله السلام عليك يا نبي الصطفى السلام عليك يا نبي الصطفى
 السلام عليك يا ابن فاطمة ان هرة السلام عليك يا ابن فاطمة الكبری
 السلام عليك يا نبي الله و ابن ناره و الوثق الموقر و اسمع انك قد
 اتمت الصلوة و اتيت الن كوة و امرت يا المعروف و نمت عن المنكر
 و اظقت الله و رسوله حتى اناك اليقين قلعه الله امة فقلناك
 و لعن الله امة فقلناك و لعن الله امة سمعت بذلك فوعيت به يا
 مؤي لاي يا ابا عبد الله اسمع انك كنت في ابي الاضلاب الكفاحة
 و لا و حرام المظنون لم تخصصك لجاهلكة يا نجاسها و لم تلبسك المذ
 لحان يا نبي اعنا و اسمع انك من دعائم الدين و اركان المؤمنين و آ
 و اسمع انك الهام البر التقي النبي النبي الهادي المهدي و اسمع
 ان الائمة من اولادك كلمة التقوى و اعلام الهدى و العروق الوثقى

في ثمار قلوب سيرة حضرت
ذات امام حسين عليه

المطهر الذي الماد في الميزان والهداية التي لا تموت من كل مكانة الشرف والعدل
القدوس والغرور والوفى والنجح على هذا الدنيا من اوليا تلك **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع**
بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ انا لبيد وانا لبيد واجوت يا مولى لاي انا مولى لاي لبيد
معاذ لبيدكم انا انا هو بكم موقن يا بشارع ديني وحواليم عاني وقلبي هو لبيدكم انا
واين لبيدكم لاي بسم يا مولى لاي انت بسمكم وعلانييتكم وظاهرهم وباطنكم واولكم
واخرهم يا مولى لاي انتك ظانفا يغدا تبتك فحجرك واخوه يا سيدني انت يا مولى
مولى لاي وحقه الله على الخلق اجعت انت بسمك وعلانييتكم وظاهرهم وباطنهم
يا مولى لاي انت السيف يستأمن الله والذبي الى الله بالحكمة والى عظمه العظمة
انتم سمعت بذلك فوضيت به **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **ذُو كَلْتِ غَمَّانِ ذُو كَلْتِ**
وَبَعْدُ سَلَامٌ بِكُلِّ اَلَمٍ اتي صلكت وركعت وحدثت لك وحدك لا شريك لك
اللهم صل على محمد وآله وبلغهم حجة السلام الكبرى وافضل التحية والسلام واراد
عليك منهم السلام **بِسْمِ كَلْبِ** اللهم هاتان الركعتان هديتني في ذكر امرئيتك
وقول لاي ابي عبد الله الحسين في علي امير المؤمنين صلوات الله عليهم اجمعين
والحمد والفضل في ما جوتي وبلغني افضل املك ورحمتك في ذكرك امير المؤمنين
عليه السلام **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** يا مولى لاي انا شهداء الله
وجعل ينجو لك ما عندك ومعدرك من قتلك عليه للعشرة الذين **بِسْمِ خُدْرٍ**
بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** يا مولى لاي انتك انا في الدنيا
والتيه السلام عليك يا حبيب الله وان جسدك انتك يا خليل الله وان حليله
عشت سعيدا مت فقيرا فقتل وظلوا يا شهيدك يا شهيدك عليه من الله السلام

تابع

ذو كَلْتِ غَمَّانِ

بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** وبعد ان غامنا ملوكنا وجموعنا لا يحسدنا يعرفته معا
خبرنا ان هذا سؤالا يكتفي **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** يا مولى لاي انا شهداء الله
السلام عليك انا الذي الصالح الناصح الصديق امهد لك انت يا الله وفرت
ابن رسول الله صلى الله عليه وآله صعدت الى سبيل الله ووايتت بنفك
ويكفرت بجمعتك فقلت من انتم السلام التام **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ**
بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ يا مولى لاي انا شهداء الله السلام عليك يا ابن المؤمنين السلام
عليك يا اباي الحسين الصديق السلام عليك يا شهيدنا في الشهيد السلام عليك
مضى ابدنا ما بقيت وعلمك الله على الخلق واليه وسلم **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ**
يلكودي بسى بى امام حسين موى ماى نى واخر حوايم ودوت غيدم كم شى راجا
بملى **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** يا مولى لاي انا شهداء الله السلام عليك
عليك سلام موقن لاي قال ولا نسيم فان اصراف يا مولى لاي فلا عن مولا لاي وان اتم
فلا عن سؤم من بما وعد الله الصابرين يا مولى لاي لا جعله اعترافى العهد من
زيانك وقبول حجتك ودرتني العود اليك والقيام في حقك والكون في شهيدك
امير رب العالمين **بِسْمِ خُدْرٍ ابْنِ يَسْرَع** **بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ** وجمع بين ودوعودا بيني وبينها
لرباعث ما من عزوت انهم مرتبه وان عندنا في انشاء الله تعالى **بِسْمِ خُدْرٍ**
بِحَسْبَانٍ وَبِكُنْ يا مولى لاي انتك انا شهداء الله السلام عليك يا ابى المقام السلام عليك
يا سفيته العجاة السلام عليك يا املا لكه وفي المقامين في هذا الحوم السلام
يا مولى لاي وعلى لكه الحديتين بك السلام عليك وعلى الانوار التي حلت
فيها لك السلام عليك ابدافى ما بقيت وفي ايلك والنهار **بِسْمِ خُدْرٍ**

تابع

بما زادوا من جهادهم
بفضل امام حسين

اِنَّ اللّٰهَ وَاٰلِهَٔ اٰجِهَةٌ وَّلَا تُحَدُّ وَلَا تُوَجَّهُ اِلَّا بِاِنَّهٗ الْعَلِيْقُ الْعَلِيْمُ وَصَلَّى اللهُ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ حَتّٰى كُنُوْا كَالْغُلَامِ **ذِي اَرْبَعِ اَسْمَاءٍ هِيَ سَيِّدُ بَنِي مَالِكٍ وَهِيَ**
اَبُو اَدْنُو وَارْبَعَةٌ فَرِيْسٌ مَطْوِيَّةٌ كُوَيْدِيَّةٌ اسْتَكْرَمَتْ فَاوْدَاسَ فَوَدَّهَا اسْتَكْرَمَتْ
بِرُودِ قَبْرِ شَرْبِيْعٍ وَبِكُوْفِيَّةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ الرَّسُوْلِ وَعَلِيٍّ فِيْ هٰذَا الْمَقَامِ نَجِيْبٍ
عَلَى صِفَرٍ اِيْمَانِيٍّ بِكَ وَبِزِيَارَتِكَ وَبِوَلَاةِ اَمْرِكَ الْحَرَمِ حَرَمِ اَللّٰهِ وَحَرَمِ رَسُوْلِهِ
وَحَرَمِ يَاقُوْا لَآيَ اَنَا ذُوْكَ لِيْ فِي الْبَدْخُوْلِ اِلَى حَرَمِكَ فَاَنْ كُنْ لِيْ ذٰلِكَ اَهْلًا
فَاَنْتَ لِيْ ذٰلِكَ اَهْلٌ عِنْدَ ذٰلِكَ يَاقُوْا لَآيَ اَدْخُلُ حَرَمَ اَللّٰهِ وَحَرَمَكَ **بِهٖ اَصْلُ**
مَسِيْحِيٍّ وَرَفِيْعِيٍّ مَقْدَسِيَّةٍ بِفَضْلِ مَوْلَانِيٍّ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا اُوْرَثَا اَدَمَ صَفِيْحُ اَللّٰهِ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ فَرِيْعِيٍّ اَللّٰهُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ اَبِيْ اِهْرٰهِيْمَ حَلِيْلُ اَللّٰهِ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ مَوْسٰى كَلِمَ اَللّٰهُ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ عِيْسٰى رُفِيْعِ اَللّٰهِ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اَللّٰهِ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ عَلِيٍّ رَافِعِي الْمَوْ
مِيْنِيٍّ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا وَاْرثَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ نَبِيِّ رَسُوْلِ اَللّٰهِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا بَنِي
رَسُوْلِ اَللّٰهِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا بَنِي النَّبِيِّ وَالشَّهِيدِ يَا بَنِي سَيِّدِ الْاَوْصِيَاءِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ
يَا بَنِي فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نَبِيِّ الْعَالَمِيْنَ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اَللّٰهِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ
يَا حَقِيْقَةَ اَللّٰهِ وَاَبْنَ حَقِيْقَتِهِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا نَارَ اَللّٰهِ يَا بَنِي نَارِ اَللّٰهِ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْوَقُوْفُ الْمَوْقُوْرُ اَلْكَلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا اَلْمَا فِي الْهَارِ فِي الْوَقُوْفِ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ
بِفِيْئَتِكَ وَفَاكُهْتُمْ فِيْ جَهَنَّمَ وَقَدَّرْتُمْ مَعْ نَفْسِيْكَ اَسْلَمَ عَلَيْكَ عِنْدَ مَا هَيَّبْتُمْ
وَبَقِيَ الْبَلُّ وَالنَّمَاذُ فَلَقَدْ عَطَشْتُمْ اَلرَّفِيْعَةَ وَجَلَّ الْمُهَابُ فِي الْوُشِيِّ وَالْمُسْلِمِيْنَ
فِيْ هٰلِ التَّمَوَاتِ اَجْمَعِيْنَ وَفِيْ سَكَاٰنِ الْاَرْضِ نَسِيْبًا فَاِنَّا فِيْهِ وَاِنَّا اَلْبِيْرُ اَجْمَعُوْنَ فِيْ حَقِّ اَللّٰهِ

والله

وَبَنِي كَانَتْ وَجِيْهَةٌ عَلَيْكَ وَعَلَى اَبَائِكَ الْيَتِيْمِيْنَ الْمُنَجَّبِيْنَ وَعَلَى اَوْلَادِيْكُمْ الْهَلٰلَةِ
الْمُهَيَّبَةِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا مَوْ لَآيَ وَعَلَيْكُمْ وَعَلَى رُوْحِكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ
وَعَلَى اَسْرَابِكُمْ وَعَلَى اَسْرَابِيْكُمْ اَللّٰهُمَّ لَقَرْنُمْ نَفْسًا وَرُفُوْا نَا فَنَفُوْا وَرِيْحًا نَا
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا مَوْ لَآيَ يَا اَبَا عَبْدِ اَللّٰهِ يَا بَنِي طَائِفِ الْيَتِيْمِيْنَ وَيَا بَنِي سَيِّدِ
الْوَسِيْتِيْنَ وَيَا بَنِي سَيِّدَةِ نَبِيِّ الْعَالَمِيْنَ اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا شَيْدُ بَنِي شَيْبَانِيٍّ اَيُّهَا
الشَّهِيدُ يَا اَبَا الشَّهِيدِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْنِيْ عَنْهُ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي
هٰذَا الْوَقْتِ وَفِيْ اَجَلِ وَقْتِ نَجِيْتِيْ كَثِيْرًا وَسَلَامًا اَسْلَمَ اَللّٰهُ عَلَيْكَ وَرَضِيَ اَللّٰهُ
وَبَنِي كَانَتْ يَا بَنِي سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ وَقَدْ اَسْتَشْرَفْتُمْ مَعَكُمْ سَلَامًا مُنْقِصًا
مَا اَهْمَلُ الْبَلُّ وَالنَّمَاذُ اَسْلَمَ عَلَيْكَ الْحُسَيْنُ اِبْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ اَسْلَمَ عَلَيْكَ
الْعَبَّاسُ اِبْنُ اَبِي الْمُنِيْبِ الشَّهِيدُ اَسْلَمَ عَلَيْكَ الشَّهِيدُ مِنْ وَكَلِيٍّ اَبِي الْمُنِيْبِ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ الشَّهِيدُ مِنْ وَكَلِيٍّ الْحُسَيْنِ اَسْلَمَ عَلَيْكَ الشَّهِيدُ مِنْ وَكَلِيٍّ الْحُسَيْنِ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ الشَّهِيدُ مِنْ وَكَلِيٍّ جَعْفَرِ صَغِيْرٍ اَسْلَمَ عَلَيْكَ اَبِي الْمُنِيْبِ الشَّهِيدُ
مِنْ الْمُوْمِنِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْنِيْ عَنْهُ خِيْمَةَ كَيْتِيْ وَسَلَامًا
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اَللّٰهِ اَحْسَنُ اَللّٰهُ لَكَ الْغُرَاءُ فَيُوَدِّكَ الْحُسَيْنُ
اَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ اَحْسَنُ اَللّٰهُ لَكَ الْغُرَاءُ فَيُوَدِّكَ الْحُسَيْنُ اَسْلَمَ
عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَحْسَنُ اَللّٰهُ لَكَ الْغُرَاءُ فَيُوَدِّكَ الْحُسَيْنُ اَسْلَمَ
عَلَيْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ اَحْسَنُ اَللّٰهُ لَكَ الْغُرَاءُ فَيُوَدِّكَ الْحُسَيْنُ اَسْلَمَ
يَا اَبَا عَبْدِ اَللّٰهِ اَنَا مَنِيْفٌ اَتَمُّ وَجِيْبُكَ وَجَارُكَ اَللّٰهُ وَجَارُكَ وَجَارُكَ
وَجَارِيَّتِيْ وَفِيْ اَجَلِ هٰذَا الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اَللّٰهُ بِجَاهِكَ وَعَلَى اَنْ يَرُوْحِيْ

وعلى علي بن الحسين الشهيد

كتاب زيارت لسان زهرا
اصح من الامم
اصح من الامم

15

قلته ووصي بغيره وانصرف نحو ما عني عيم ولا قال فاجعلني فيك بيال
بين بركت سوار شد وروان شد وياكي سخن لكفت مؤلف في يد كه ظاهر است
كه حضرت خضر باكي حضرت امير طاهر بن عليهم السلام وده باشند زيارت از دم
سيد ابن طاوس و شيخ محمد بن المشهدي في قوله عنهما رويت كونه اند
ان ابن عباس از عبد المتعم بغدادي كه كفت بيرون آمد ان ناصر مقدس
حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه و آله من بردست محمد بن غالب
اصغر باي كه ان حضرت نوشته بودند كه چون خواهي نيارت كني مشهدي
كن بلا رضوان الله عليهم و اين بابت زيارت حضرت امام حسين عليه السلام
كه فرموده ابن الحسين در آنجا است و در جوابي قبله كن بديهي كه كني شهدا
در آنجا ندر و اشاره كن بسوي علي بن الحسين **وبكلام** السلام عليك
يا اولاد قبيل من قبيل خير سلسيل من سلالة ابراهيم الخليل صلوات
عليك وعلى ابيك اذ قال فيك قتل الله قوما قتلوا ما ليبيتم ما
اخرهم اهل النجف وعلما ايتفاك هو مية الرسول صلى الدنيا بعدك
العفا كما في بك بين يديه ما تلاك ذلكا من قال لا انا هلي ابراهيم
ابن علي حتى يبيت الله اذ قال يا النبي املعكم يا النبي حتى يبيتني
اميركم يا النبي احمي عن ابي ضرب غلام هاشمي عزي و الله لا يحكم
فيها ابن الدعي حتى قفيت بحبلك وكفت بلك ان شهد اناك اولاد
يا الله ورسوله واذك ابن سفيان و ابن جحيم و امينه حكم الله
لك على فاذلك مرة ابن سفيان في التعافي العبد في لعنة الله و آخرة

اخراهم

در زيارت

و من شر كرمي فقلك و كان اعليك ظهر كرم و اصلا هم الله حتم و ساء
مصيرا و جعلنا الله من ملائكتك و من رفعتك و من رفعتك و انبك
و عمرك و اخيك و امريك المظلمة و ابن مؤمن الى الله من فانيك و اسئل الله
مراقتك في دار الخلود و ابر مؤمن الى الله من عندك اولي الجحود و السلام عليك
قد حرم الله قبرك **السلام** على عبد الله الحسين الطيفل التي وضع
المنجي القوي مع المتعبد مما المعتمد دمه في السماء المذبح بالتهشم
في حجر ابيه لعن الله راصيه حرمة ابن كاهل الاسدي و ذبيبة **السلام**
على عبد الله بن امير المؤمنين فبلى البلاء و المنايا بالاولاد في عمرته
الكر بلاء الصخر و بي مقبل و مديون لعن الله فائلك هاشمي بن ثبيت
الحضري **السلام** على العباس بن امير المؤمنين المؤمن افاة بفسية الاخذ
لعنم من اميه الفادي كه الواقي الشامي اليه بما يده المفقوعة يداه لعن
فائلكه يزيد بن وقاد و حكيم بن الطيفل الطافي **السلام** على جعفر بن
امير المؤمنين الصابرين نفسه حقا و الثاني عن الاطمان مغربا المستقيم
للقيال المستقيم للفرجال المكشور يا الرجال لعن الله فائلكه هاشمي ابن
ثبيت الحضري **السلام** على عثمان بن امير المؤمنين بيم عثمان ابن
مظفون لعن الله و امينه بالتهشم حوي بن زيد الاسدي ابا يادعي
و الا با في الدار يحيى **السلام** على محمد بن امير المؤمنين فبلى الا با في
الدار يحيى لعنة الله و مضاعف عليه العذاب الا لله و صلى الله عليك
يا محمد و على اهل بيتك الصابرين **السلام** على ابي بكر بن الحسن

ابن

كتاب زيارت شهيد

الزكري الوقي المعروف بالتمام الذي لعن الله فائكه عبدا لله
ابن عتبة الغنوي **التلام** على عبد الله ابن الحسين ابن علي ابن ابي
لعن الله فائكه وراميه حرمته بن كاهل الاسدي **التلام** على القاسم
ابن الحسين بن علي المضر بن هاشم الملقب بالملوك لأمته حين فاصح
عمر بن الخطاب عليه عمة كما الصفر وهو يفتن برجله الثياب والحسين يقول
بعد الغم قتلوك ومن خصمهم يوم القيمة جندك وابوك ثم قال حق والله
على عمك ان تدعوه فلا يجيبك او يجيبك وانت قاتل جدي فلا يتبعك
هنا والله يوم القيامة وايرى وقل ناموه جعلني الله معكم يوم جمعكم وبنواي
مبورا كما لعن الله فائكه عمر بن سعيد بن قيس الا ذيق واصلاه بحما
واعده له عذابا ابدا **التلام** على عوف بن عبد الله بن جعفر الطيار في الجنا
حلبيا لايمان ومنازل الاقران الناصح للحسين التالي للثاني والقران
لعن الله فائكه عبدا لله ابن قتيبة النهدي **التلام** على محمد بن عبد الله
ابن جعفر الشاهيد مكان ابيه والثاني الاضمر وواقبه بيديه لعن الله
فائكه عاصم بن هشيل التميمي **التلام** على جعفر بن عفضل لعن الله فائكه
وراميه يسر بن خوط الطداني **التلام** على عبد الرحمن بن عفضل لعن
الله فائكه وراميه عمر بن خالد بن اسد الجهمي **التلام** على القسبل
ابن القسبل عبدا لله بن مسلم ابن عفضل ولعن الله فائكه عامر بن
معصعة **التلام** على ابي عبد الله بن محمد بن عفضل ولعن الله راميته
وفائكه عمرو بن صبيح القيسدي **التلام** على محمد بن ابي سعيد بن عفضل

ولعن الله

ولعن الله فائكه لقبطن ناشر المحمدي **التلام** على سليمان مؤيد الحسين
ابن علي بن ابي المؤمنين ولعن الله فائكه سليمان ابن عوف بن الحضر **التلام**
على فارب مؤيد الحسين بن علي **التلام** على ابي محمد مؤيد الحسين بن علي
التلام على مسلم بن عويجة او سدي لفايل الحسين وقد اذن له في
النفوس من نخل عنك يوم تعبدوا الي الله من اذ احبك ولا والله حتى
اكرم في يده وفي رجلي واضرعهم بسنن ما ثبت فائمة في يدك ولا انا بقت
دوكم لكن معي سلاح افا تلبم به لقد فهم بالبحر انتم لم افا تلبم حتى اموت
معك وكنت اول من شرى نفسه واول شهيد من شهداء الله فاصح
فقرت وبيت الكعبة وشكى الله لك الشيطانك ومواساتك ايامك ارضي
اليك وانت صريح فقال يرحك الله رايمه ان عويجة وقرانهم من قضى
ومنتهم من ينظر وما بدوا اشد بلا لعن الله المشركين في قتلك عبد الله
القباني وعبد الله بن خنكارة البجلي **التلام** على سعد بن عبد الله الخنفي
القائل الحسين وقد اذن له في النفوس كما لا اله الا الله لا تخليك حتى يعلم الله
انا قد حفظنا غيبته رسول الله صلى الله عليه وآله فيك والله لو انك اني
اقتل ثم احيى ثم اذبحا ويقتل ذلك في سبعين مرة ما فادتلك
حق القاصحى وذلك وكيف لا افعل ذلك وانما هي من تة او قتلة وا
واحدة ثم تهم الكرامة التي لا يقضاه لها ابدا فقد لقت حمامك وداويت
ايامك ولقت من الله الكرامة في دار المقامة حشرنا الله معكم في المشي
ودرنا من انفتكم في اعدا عليين **التلام** على بشر بن عمر الحضر حتى قتل الله

استفدام

وَكَانَ الْحَسَنِ وَقَدْ آذَنَ لَكَ فِي الْأَضْرَافِ أَكْتَنِي إِذْ بِنَايَ جِنَا إِذَا فَادَكَ
 وَاسْتَلَّ عِنْدَكَ الزُّبَانَ وَأَخَذَكَ مَعَ قَلْبِهِ لَا حَوَانِ لَا يَكُونُ هَذَا أَبَدًا **السلام**
 عَلَى زَيْدِ بْنِ حُسَيْنٍ الْهَدَايَةِ الرَّفِيعِ الْفَائِزِ الْجَدِيدِ **السلام** عَلَى مَرْيَمَ بْنِ كَعْبِ
 الْأَضْرَافِ **السلام** عَلَى يَعْقُوبَ بْنِ الْجَلَّانِ الْأَضْرَافِ **السلام** عَلَى زَيْدِ بْنِ
 الْفَيْضِ الْجَلِّيِّ الْقَائِلِ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَدْ آذَنَ لَهُ فِي الْأَضْرَافِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَكُونُ
 ذَلِكَ أَبَدًا أَنْ رُوِيَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْمَى فِي يَدِ الْأَعْمَى وَأَجْحَى
 أَنَا لَا أَرَى اللَّهَ ذَلِكَ الْعَمَّ **السلام** عَلَى عَمْرٍو بْنِ قُرْمَةَ الْأَضْرَافِ **السلام**
 عَلَى حَسْبِ بْنِ مَطَاهِرِ الْأَسَدِيِّ **السلام** عَلَى الْحَزَنِيِّ بْنِ يَدِ الرَّبَّاحِيِّ **السلام**
 عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمِيرٍ الْكَلْبِيِّ **السلام** عَلَى نَائِعِ بْنِ هِلَالِ الْجَلِّيِّ الْمُرَادِيِّ
السلام عَلَى التَّرِينِيِّ كَاهِلِ الْأَسَدِيِّ **السلام** عَلَى قَيْسِ بْنِ مَرْثَمِ الْقَيْدِيِّ
السلام عَلَى عَبْدِ اللَّهِ وَبِعْدَ الرَّحْمَنِ ابْنِ خُرْوَةَ ابْنِ حُرَاقِ الْغَفَّارِيِّ **السلام**
 عَلَى حُورِ بْنِ لَا ابْنَ ذَرِّ الْغَفَّارِيِّ **السلام** عَلَى بَيْسِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ النَّهْشَابِيِّ
السلام عَلَى الْحَاجِّ بْنِ زَيْدِ السَّعْدِيِّ **السلام** عَلَى فَاوَسِ بْنِ كَثِيرِ بْنِ أَبِي
 زُهَيْرٍ الْعَمَلِيِّ **السلام** عَلَى كَيْسَانَ بْنِ عَيْتِقِ **السلام** عَلَى ابْنِ غَامَةَ
 ابْنِ مَالِكِ **السلام** عَلَى حُورِ بْنِ ابْنِ مَالِكِ الصَّبِيِّ **السلام** عَلَى عَمْرِو بْنِ ضَمِيمَةَ
 الصَّبِيِّ **السلام** عَلَى زَيْدِ بْنِ ثَيْبِ الْقَيْسِيِّ **السلام** عَلَى عَبْدِ اللَّهِ وَبِعْدَ
 اللَّهِ ابْنِ يَزِيدِ بْنِ ثَيْبِ الْقَيْسِيِّ **السلام** عَلَى عَامِرِ بْنِ مَيْمُونِ **السلام**
 عَلَى قَعْبِ بْنِ عَمْرِو الْقُرَيْشِيِّ **السلام** عَلَى سَالِمِ بْنِ عَامِرِ بْنِ مَيْمُونِ **السلام**
 عَلَى سَيْفِ بْنِ مَالِكِ **السلام** عَلَى زُهَيْرِ بْنِ بَشِيرِ الْحَمِيرِيِّ **السلام** عَلَى ابْنِ

معقل

مَعْقِلِ الْحَمِيرِيِّ **السلام** عَلَى الْحَاجِّ ابْنِ مَرْثَمِ الْحَمِيرِيِّ **السلام** عَلَى مَعْرُوفِ بْنِ
 الْحَاجِّ وَابْنِهِ **السلام** عَلَى بَجْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْعَامِرِيِّ **السلام** عَلَى عَمْرِو بْنِ
 حَسَّانِ بْنِ شَرْحِ الطَّائِفِيِّ **السلام** عَلَى حَسَّانِ بْنِ الْحَارِثِ التَّمَامِيِّ الْأَنْزَلِيِّ
السلام عَلَى جَنْدَبِ بْنِ حَجْرٍ الْحُوَلِيِّ **السلام** عَلَى عُمَرَ بْنِ خَالِدِ الْقَسْبِيِّ
السلام عَلَى سَعِيدِ بْنِ لَاهِ **السلام** عَلَى يَزِيدِ بْنِ زِيَادِ بْنِ الْمَطَاهِرِ الْكِنْدِيِّ
السلام عَلَى طَاهِرِ بْنِ لَاعِمِ بْنِ الْحَجَّاجِ الْحَمِيرِيِّ **السلام** عَلَى جَسَلَةَ بْنِ عَجَلَةَ
 الشَّيْبَانِيِّ **السلام** عَلَى سَالِمِ بْنِ مَوْلَى ابْنِي الْمَدِينَةِ الْكَلْبِيِّ **السلام** عَلَى اسْمِ
 ابْنِ كَيْسِ الْأَزْدِيِّ **السلام** عَلَى زُهَيْرِ بْنِ سَلَمَةَ الْأَزْدِيِّ **السلام** عَلَى نَائِمِ
 ابْنِ حَبِيبِ الْأَزْدِيِّ **السلام** عَلَى عَمْرِو بْنِ الْأَخْلَدِيِّ الْحَمِيرِيِّ **السلام** عَلَى
 ابْنِ ثَمَامَةَ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْكَلْبِيِّ **السلام** عَلَى حَفْصَةَ ابْنِ أَسْعَدَ
 الشَّامِيِّ **السلام** عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَمْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْكَلْبِيِّ الْأَزْدِيِّ **السلام**
 عَلَى عَمْرِو بْنِ أَبِي سَلَامَةَ الْهَدَايَةِ **السلام** عَلَى عَامِرِ بْنِ شَيْبِ النَّهْشَابِيِّ
السلام عَلَى شَيْبِ بْنِ عَمْرِو بْنِ شَالِوِ **السلام** عَلَى شَيْبِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ سَبْرِي
السلام عَلَى مَالِكِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَبْرِي **السلام** عَلَى الْحَجَّاجِ الْمَأْسُورِيِّ
 ابْنِ حَمْرِ الْفَيْهِيِّ الْهَدَايَةِ **السلام** عَلَى الْمُرْتَضَى مَعْرُوفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجَنْدَبِيِّ
السلام عَلَيْكُمْ يَا حُسَيْنَ أَيْضًا **السلام** عَلَيْكُمْ يَا مَسِيحُ ثُمَّ قَامَ حَقِيقُ الدَّارِ
 بِحَقِّكُمْ اللَّهُ مُتَبَوِّئًا ابْنَ رَأْسِهِ لَقَدْ كَشَفَ اللَّهُ لَكُمْ الْعَطَاءَ وَهَمَّ بِكُمْ
 الْوَطَاءَ وَأَجْرُكُمْ الْعَطَاءُ وَكُنْتُمْ مَعَهُ الْحَقِيقُ عَيْنَ مِطْلَأٍ وَأَنْتُمْ لَنَا قُرْطُ حَمْرٍ
 لَكُمْ خَلْطَاءُ فِي دَارِ الْبَقَاءِ **السلام** عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وإني أتيتك يا رسول الله
بقلبي خاضعاً وقلبي خاضعاً
وإني أتيتك يا رسول الله
بقلبي خاضعاً وقلبي خاضعاً

مؤلف كويد که در اکثری مرادات این زیارت را از زیارت مخصوصه ایام عاشورا
ذکر کرده اند و چون از روایتش اختصاص معلوم نمیشد ما در زیارت مطلقه
اینرا ذکر کردیم **فصل بیستم در زیارت عباس بن علی علیه السلام**
سند بسیار معتبر از ابو حمزه ثمالی منقولست که حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام فرمود که چون اراده نمایی که زیارت کنی قبر عباس بن علی را و آن
برگزار فرات محادی حاروی میاستی بر در روضه **و میگویند** سلام الله
وسلام مکتبکم المرقومین و انبیاءه المرسلین و عبادیه الصالحین
و جمیع الشهداء و الصدیقین و الزکات الطیبات فیما تقدی و ترفع
علیک یا بن امیر المؤمنین اشمذک بالصلیم و الصدیق و الوفاء
و النصحیحه الخلف النبی صلی الله علیه و آله المرسل و الشیخ النجیب
و الدلیل العالم و الوعی الشیخ و المظلوم المتهتم بحزاک الله عن رسول
و عن امیر المؤمنین و عن الحسن و الحسین صلوات الله علیهم افضل الخیر
بما صبرت و احببت و اعنت فتم عقوب الدار لعن الله من قتلک
و لعن الله من جعل حقلک و استخف حجر منک و لعن الله من حال بک
و بین ماء الفرات اشمذک فکت مظلوماً و ان الله یجزاکم
ما وعدکم جنتک یا بن امیر المؤمنین و ایداً الیک و قلبی مسبحکم
تابع و قرضی لکم معده و حق یحکم الله و هو یغفر الخالین معکم
معکم لا مع عدو کذافی لکم یوئیا یا بنکم من المؤمنین و من ظالمکم
و قتلکم من الکافرین قتل الله امة قتلکم یا الایدی و الالسن

بی

و یا رسول الله
و یا رسول الله
و یا رسول الله

بی داخل روضه شریف و خود را بفضیح بچسباند و بگوید السلام علیک ایها العبد
القاصح المطیع ذیہ و لی سؤلہ و لا یفر المؤمنین و الحسن و الحسین صلوات الله
علیهم و سلام علیک و رحمة الله و من کاذب و مغرور و یضوانه
و قال یوسف و تبریک اشمذک و اشمذک الله انک مقیت علی ما فی علیته
به البدویون و المجاهدون فی سبیل الله المناجیحون کفری جهاد اعدائهم
المباغون فی نوره او لیا یله الذل و عن اجابته یحزاک الله افضل الخیر
و اکثر الخیر و اذ فی الخیر و اذ فی الخیر و اذ فی الخیر و اذ فی الخیر
و اطاع و لاه اهن اشمذک قد بالفت فی الصبحه و اعطت غایه الخیر
فبعثک الله فی الشهداء و جعل نوحک مع ارواح السعداء و اعطاک من صیانه
انسیها منی و افضلها غر فادفع و کن فی علیین و حشر لقمع اللبیب
و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن او لیک وفقاً الشهداء انک
کم تات و کم تکل و انک مقیت علی بصیرة من اسرک مقنتاً یا الصالحین
و متبعاً للیبیب جمع الله بیننا و بینک و بین رسولہ و اویالیته فی منازل
المجیدین فاذا انتم الراجحین **و چون خواجه که رواج کنی بر دین و قبر**
و بگوید استودعک الله و استودعک و اقی و علیک السلام انما ابی الله
ذی سؤلہ و یکنایه و یطایر به من عند الله اللهم اکتبنا مع الشاهدین
اللهم لا تجعله الخیر المهد من یات فی قبرین اخی رسولک و ارضه زیارة
ابدلاً ما یقتنی و احشره مع ابا نیر فی الجنان و عرفه بینه و بینت
رسولک و اویالیته اللهم صل علی محمد و آل محمد و حق علی الایمان بک

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

والتقديري برسولك والولاية ليعلي ابن ابي طالب الائمة من مملكتك والبراءة
من عدوكم فاني قد رويت يا ابي عبد الله وعنك اشارة على محمد وال محمد
ووعاين اذ لرب ابي خردان بري مؤمنان ومسلمان وهو دعاك خواهي يكن مؤلف
كوفيد كه موافق ودايد ابي حمزة ايفت كه مدكور شد **وشيخ مفيد** وغواو بعد
اذني منادى المحبين فانه ادم ان اجمع كفته انديس بر وديري بالاي سرمد وولعت نماز
بكن وبعلا ان اخبر خواهي غانانين ووعا بيار بكن **ولكن** الائمة صل على محمد
وال محمد ولا تدع لي في هذا المكان المكرم والمشهد للعظيم ذنبا الا غفرتة
ولا هما الا فرجته ولا في ضا الا شفقتة ولا عينا الا سترته ولا زنا
الا بسطته ولا حوا الا امنته ولا شهلا الا جمعته ولا غائبا الا
واذيتة ولا حاصرة من حوايج الدنيا والا غفرت لك فيها رضى ولا فيها صلاح
الا قضيت يا ارحم الراحمين **من بر كونه بسى ضيع وذنوبها بايت وكنو**
السلام عليك يا انا الفضل القاسم ابن امير المؤمنين السلام عليك يان
سيد الوصيين السلام عليك يان اولي القوم اسلاما واقدومهم ايمانا واوليهم
بين الله واحولهم على الاسلام اشهد لقد هتعت لله ورسوله ولا تخشيت
فيم الاخ الموانيس فلعن الله امة غفلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله
امة استحك منك الحارم واثمك حرمة الاسلام فبم القاصد والهاد
الحاوي لنا موافا لانه الدافع عن نصرة المحب الي طاعة ربه الزغيبا نهدي
فيه غير من الكفايا تجزيل وانشاء الجمل فالحقك الله يد ربه ابا انك
في دار النعم اللهم اني نعتت لربك اذيتا لك وغفرت في ذنوبك ورجاء

لمنفرد

لمغفرتك وجزيل احسانك فانت لك ان تفرق على محمد وآله الطاهرين وان
تجعل زينة يوم دار ابينته فانا وذاي انك يوم مقبوله وعبا في يوم طيبته واذ
رجعي اذ راج الكرمين واجعلني من ينقلب من دنياه مشاهدا حيا انك منجحا
قد استجب غفران الذنوب وسخر العيوب وكشف الكرب انك اهل
التقوى واهل المغفرة **فصل في جهادهم وزيارات مخصوصة من دعوات**
سند معتبر اذ ابي حمزة ثمانية منقولات كه حضرت عبادق عليه السلام منوه كه بايد كه
ذيارت حضرت امام حسين عم متدي كه نديك قبرا حضرت بيا بكفي تا قري بايد
كه تفتق ودينوي ودرها في هر باشد وهر كاه الهادة ذيارت ووعا في غسل
لكي ووجوه ان ذيارت فانه شوي براس روي حضرت بايت ودرست بر صريح بكذا
ولكن السلام عليك يا ولي الله اتسلام عليك يا ابا عبد الله انت
في حشر من العذاب وهذا اوان اشر في عنك عني الغيب عنك ولا استبدل
باي سوان ولا مؤخر عليك عيونك ولا زاهد في من بك وجذب نفسي
لجهد فان ورتك الال والافان تكن لي سافعا وم حاجتي ودفرتي فانا
ويوم لا يغفرني والدي ولا وكدي ولا جمعي ولا قريبي اسئل الله الذي
قدر وخلق ان ينقش لك كوي واسئل الله الذي قدر علي في اوق مكانك ان
لا يحمله ارض المهديتة ومن رجعت واسئل الله الذي انكي عليك عيني ان
يحملة وخر لي واسئل الله الذي اذ في مكانك فهداني للتسليم عليك وزيارتي
يا لك ان في ربي حوسمك ويزنقني مراقتكم في الجاهل مع اباك الصالحين
صلى الله عليكم اجمعين اتسلام عليك يا اسفوح الله السلام على رسول الله

در بيان نيات وادعوات
امام حضرت علي بن ابي طالب

آخر الحمد مني ان يجعله مستدرا
في واسئل الله الذي تقفلي
ايك من جلا واهلي ات
يحملة

في دعاء فيات امام حسين

بسم الله
الحسين

محمد بن عبد الله خير نبيه وامنيه ورسوله وسيد النبيين السلام
على ابي القاسم الحسين ووصي رسول رب العالمين وقائد الغر المحجلين السلام
على الامير الميرزا الحسين المهديين السلام على من في اخايرهم السلام
على املاك الله الماهدين المقربين المستحقين للثبوت يا من يجمع بين السلام
عليك وعلى عباد الله الصالحين واخذ بك فيه رب العالمين **وميكوي** سلام الله
وسلام ملايكة المشرقين واينما ايمت المسلمون وعلموا به الصالحين يا من
رسول الله عليك وعلى بطنك وبتك وعلى ذريتك وعلى من حركك من
اوليائك استودعك الله واسترحمك واقر اعينك السلام اما با الله
ذي شوال الله وما جاء به من عند الله اللهم اكتبنا مع الشاهدين
وميكوي اللهم صل على محمد وال محمد ولا تجعله ارض العهد من نيابة
ابن رسولك وارزقني زيادته ابداما ابقيتي اللهم وانفعني بحبيبه
يا رب العالمين اللهم ابعثه مقام محمود انك على كل شيء قدير
اللهم اني اسئلك بعد الفلق والقلم ان تصلي على محمد وال محمد
وان لا تجعله ارض العهد من نيابتي اياه فان جعلته ياربنا حشرته
مع روع ابائهم واولادهم وان ابقيت ياربت فان في العود اليه ثم العود
اليه بعد العود وتحريك الارواح اللهم اجعل لي لسان صدق في
اوليائك وحبيبتك مشاهد **اللهم** صل على محمد وال محمد ولا تجعلني
عن ذكرك يا كذا يعاك من الدنيا تفتني حجاب نفسي ما اذقتني زهرات
زينتها ولا اقلال في غيري كذا **بسم الله** صل على محمد واعط من ذلك غشا

انوار

عن شرايخك وبلاغ انا ليه رضاك يا رحمن السلام عليكم يا املاك الله
وذوارقني ابي عبد الله **من جانب روي خود را و جانب چي و چي**
بر صيوع بكذرا و الحاح و مبالغه و دعا حاجت طلبدن پس چون بود
بدي دورا از تو يكون ان تا پيوند روي و چون خواهي كه شهدا و دعاء كيني
بدي خود را بجانب خود ايشان بگردان **وبكوا** اللهم لا تجعله ارض العهد
من نيابتي اياه و اشركه معهم في صالح ما اعطيتهم على نصيبهم اين
نبيك و محمدك على اهلك و جوارهم مع في سبيلك اللهم اجعنا و اياهم في
جناتك مع الشهداء و الصالحين و حسن اولئك رفيقا استودعك الله و اقر
عليك السلام اللهم ارزقني العود اليهم و احشرهم معهم يا رحمن ان يا
مؤلف كوي شيخ مفيد وسيدنا طاهر وغير ايشان نيابت و دعاء انما
خو كمد كورسد كورده اند تا الحمد لله رب العالمين وكفته اند كس اسان
كن بوي قبي بالثقت شهادت دست راست و بوي سلام الله و سلام ملايكة
ما مع الشاهدين **بين و شهادت بوي اسما بلسان** اللهم صل على محمد
وال محمد و دعاهار كس كره الله تا ارض و دعاء شهدا **وكفته** اند پس چون
دور از تو يكون ان تا ايشان شهادت و بايت نزدكاه و بفسله
وبكوا اللهم اني اسئلك بحق محمد وال محمد و بحق محمد وال محمد
ويا ائتنا الذي جعلته محمد وال محمد ان تصلي على محمد وال محمد
وان تقبل علي و تفرج في الاجابة في جميع دعائي ولا تحجب
سعيي ولا تجعله ارض العهد في يوم اردد في اليه و يرب وارزقني بقا السعا

هذا هو الذي ورد في حديثنا

خلا لا كغيرها مما سبقت من قولي كذا ولا من احد من خلقك واجعله
واسعا من فضلك كغير من عطيتك فانك قلت واسلو الله من فضله فمن
فضلك اسئل ومن عطيتك اسئل ومن يدك المداي اسئل فلا ترحم خائبا
فان ضعفك فضاغف في عافية الى متي اجابي واجعل لي في كل نعمة انعمها
علي عيادك ان ترقيب واجعل لي حيا كما علمت واجعل ما اصر اليه
خيرا كما ينقطع عني واجعل سيري في خير من علا نبيي واهدني من كرب
الناس في خير ولا حين في دار نفي من الجاهل او سمره انفا لمعها
فضلا داين يا تدي وميال بروقي واسيع تغنيا به عن ذنا وخلقك ولا تجعل
لا حد من العباد فير مشا واجعله ممن استجاب لك وامن بوعودك واتبع
اسرك ولا تجعله اخصب فذك وذوار ابن نبيك واهدني من الفقر
ومو قضا حربي في الدنيا والاخرة واقبلني مقلحا مستجبا الي بابك
ما ينقذك به احب من ذوار او يالك ولا تجعله ارحم العبد من ذنابه
وان لم تكن استجب لي وغفرت لي ورضيت عني من الان فانجس
واغفر لي وان عني قبل ان تناف عن ابن نبيك وارغب هذا وان افضل
ان كنت اذنت لي عني وارغب عنك ولا عن اوليائك ولا مستبدل
بك ولا يهين اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي
حتى يملكني اهلي فاذا بلغتني فلا تنو لي والمني واراهم ورحمك
الخصنة والفتى من تجميع خلقك وامنعني من ان يوصل الي احدي
من خلقك بشيء فانك ولت ذلك واهادو عليه واعط جميع ما سأل

ومن عليت به وزدني من فضلك بانتم اليمين **بين يدي** بالفتن
المحمدية **و سبحان الله ولا اله الا الله والله اكبر وبسند**
معتبر **بكر** اذ يوسف كتابي منقول كحرف صا د ق م ف و ذ ك ج و ن
خواهي وداع كني حسين بن علي عليهما السلام **بكر** السلام عليك
و رحمة الله وبركاته استودعك الله واقبل عليك السلام امنا
بالله وبالي رسول وبما جئت به وذلكت عليكم واتبعنا الرسول
فالسابع القاهدين اللهم لا تجعله ارحم العبد من ذنابه
انا نسلك ان تفتننا بحبه اللهم ابعثه مقامنا محمد بن عبد الله
وتقتل به عدوك وتبشر به من نصب عن بال ال محمد فانك وعدت
ذلك وانت لا تخلف الميعاد السلام عليك ورحمة الله وبركاته
انتم شهداء نجبا واجاهدتم في سبيل الله وقتلتم على سبيل الله
صلى الله عليه واله وابن رسول صلى الله عليه واله انتم السابقون
والله جوفد والا شهداء انتم انصار الله وانصار رسول الله
عليه واله فالحمد لله الذي هدانا لهذا لو كنا لسابطين وصلو الله
على محمد وآل محمد ورحمة الله وبركاته اللهم لا تغفلني في الدنيا عن
ذكري فمك لا بائنا بلصني عجايب بجهنم اذقتهم ذهرت ذنبا ولا
يا فلا يضر بعين كره ويملا صدر ربي همرا عيني من ذلك عني عن رب
خلقك وبلاغ انا ليه رضاك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد
محمد بن عبد الله وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين وخياره ورحمة الله

اعمال روضه مقدسه

و در بیان اعمال روضه مقدسه
جواب و در بیان اعمال روضه مقدسه

و در حقه الله و بر کائنات **فضل بخیم** و بیان سایر اعمالی که مستجاب است
که در روضه مقدسه واقع سازند یعنی طریقی رضی الله عنه در کتاب مصباح
و بیان اعمال روز جمعه ذکر کرده است که مستجاب است که دعای مظلوم را نزد
قبری بی عداقت و لعین صلوات الله علیه بخواند و آن دعا اینست اللهم
اِنِّي اَعْتَرُ بِدِينِكَ وَاكْرَمُ بِمِدَارِيكَ وَاغْلَانُ يَدِي بِرِشْتِكَ وَا
وَيُمِينِي بِأَذْيَتِكَ وَيُعِينِي بِوَلَاةِ أَوْلِيَاءِكَ وَيَهْتِمُ بِدَعْوَاةِ وَقَدْ
جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَخِطَابِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ وَاعْتِزِّ بِعَلِيٍّ السَّاعَةَ السَّاعَةَ **سپس بر قبر خود را بنهد**
و بگوید من لای ایامی مظلوم استعد بخیر علی ظالم النصر النصر **افزود**
مکون بکون القبر را که نفس قطع شود **موت نکون بکون** که این دعا را کسی بخواند
که از ظالمی مضطرب باشد و بجای فلان نام آن ظالم را میگوید **و بسند**
صحیح از حضرت صادق عم منقول است که هر بنده که در امری از امور صبر کند
طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد حضرت امام حسین علیه السلام
و الحمد لله و لا اله الا الله و سبحان الله بگوید و خدا را بربند و گوید
یا دکنده و حمد و ثنا یا خدا بگوید چنانچه سزاوار است و بعد بر طلب
خیر از خدا بکند البته حق تعالی آنچه خیر او است در آن امر با او میفرازد و خیر
او میآورد **و در موفقی بکون** که موافق روایات دیگر طلب خیر بیان نموده است
که صد مرتبه میگوید یا استغفر الله بن حمته خیر فی عافیته **و سید بن**
طاوس علیه السلام گفته است که نماز زیارت حضرت ابراهیم بن علی

علیه السلام

علیهما السلام و آن چهار رکعت است با حمد و قل هو الله احد و قل بالحق
الکافرون و بعد از آن این دعا را بخواند اللهم انی اشهدک و اشهد
اهل طاعتک من جمیع خلقک یا انی اشهد مع کل شاهد یشهد
بما شئیت به الجمع فی حیاتی و بعد وفاقی حتی الفاک علی ذلک قوم و اقر و اکتهد
ان الله ولی الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات الى النور اولیک العتبات
النازله فیها حال الدن و اشهد ان لا اله الا الله المبین من انفسهم و ان
واجب و احقر انما هم و اولی الا نظام بعضهم اولی بعضی فی کتاب الله و اکتهد
اولیاء الله و در سوگن عا کذب امن الذین یقیمون الصلوة و یؤتوا
الزکوة و هم بالکفر و ان ذریعتهم اولی الا نظام اولی بعضی ذریعتهم
بعضی من بعضی و الله سميع علم و اشهد انک انما اهل الذم و اولی الا نظام
علی الودی و انجته علی اهل الذم الشجیم و اصطفیتم و اخصصتم
و اطلعتم علی لیرکها من احوک و امر ذابا المعرف و انما اهل المنکر
تدعو الی الی التاویل و التین بل کما اصفیتم ذاب خلف فیهم ذاب اعدا فرقت
طاعتهم و امرت بمواالاتهم و لم یجعل لاحد من خلقک عدلی فی قلوبهم و الا
یحیار عنهم و لیل الی یغیبهم و جعلهم اهل بیت النبوة و افضل الابرار
و معدن الرسالة و مختلف الملائکة و مضی الوحی و الکرامه و اولاد
الشفیة و اسباط الرسل و ان ان الکتاب و انجیل الهدی و العروة الوثقی
لا یخافون فیک لومة لائم و لا یقوم بحکم الامم و لا یهدو جهدهم
الا فنجبک اللهم فصل علیهم یا فضل صلواتک و بارک علیهم یا منیر کون

اعمال روضه مقدسه

باید که تصدیق نماید

تَسْتَجِيبُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنْ يُبَدِّلَنَّ مِنْ فَضْلِكَ رَبِّ وَلَا تَجْعَلْهُ
مِنْ أَعْمَارِكُمُ الَّذِينَ يَرَاهُمُ النَّاسُ النَّجِيبِينَ كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِخَيْرٍ مِنْكَ عَلَيْهِمْ
كَلِمَاتٌ بِطَهْرٍ لَنْ تَقْبَلَ صَلَاتِي وَصَلَاتِي بِقَبُولِ حَيْسٍ وَطَبِيتُ بِقَبْرِ حَيَاتِي وَطَبِيتُ
وَفَا فِي نَاحِيَّتِي فِيهِمْ أَطْفَالٌ كَالْحَضَرِيِّمْ رَبِّ بَدِيحِي وَأَجْعَلْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً
خَوَّطَهَا بِحَبْلِ طَبْلِكَ مِنْ كُلِّ مَا حَطَّتْ هُنَّ ذُرِّيَّةً أَوْ لَيْلًا لَكَ وَأَهْلًا طَاعَتِكَ بِوَجْهِكَ
بِأَرْحَمِ الْأَرْحَمِينَ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَنْ عَلَى سَائِرِ الْبَرِيَّةِ وَالْكَوَالِجِ
مِنْ خَلْقِهِ مُسْتَجِيبٌ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَحَدُ
الْقَهْمُ الَّذِي كَلَّمَكَ نَبِيُّكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرًا أَوْ إِكْفَارًا وَأَنْتَ الَّذِي بَالِغُ الْفِعْلِ
عَلَوْتَ بِهَا عَلَى الْعَرْشِ وَكَرَّمْتَ بِهَا سَمْعَكَ وَكَرَّمْتَ بِهَا أَرْضَكَ وَأَرْسَلْتَ
بِهَا جِبَالَكَ وَأَجْرَيْتَ بِهَا الْبِحَارَ وَخَرَجْتَ بِهَا النَّجَابَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
وَالْقِيَامَةَ وَالنَّهَارَ وَخَلَقْتَ بِهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا أَنْتَ الَّذِي بَعَثْتَ فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَأَسَاءَتْ بِهِ الظُّلُمَانُ الْأَصْلِيَّةَ عَلَى فَجْرِهِ الْأَخْيَلِ الْكَلْبِيِّ
أَمْرًا مَعَادِيهِ وَقَعَاخُهُ وَأَصْلَحْتَ شَأْنِي كُلَّهُ وَمَا تَكَلَّمْتُ إِلَى نَفْسِي مِنْ فَهْمٍ عَيْرِي
وَأَصْلَحْتَ لِي يَوْمَ وَأَمْرِي عِيَانِي وَكَلَّمْتَنِي أَمْرًا وَمَا عَيْتَنِي وَأَنَا مِمَّنْ كُنْتُ رَبِّكَ
وَحَرَامِيكَ وَسَعَرْتَنِي فَسَلِّمْ عَلَيَّ وَأَنْتَ الَّذِي بَدَأْتَ لِي مِنَ الْبَنَاتِ الْحَكِيمَةَ الَّتِي تَقْبَلُ بِهَا
وَتُسْفَعُ بِهَا مِنَ التَّقِيَّةِ مِنْ مِيَادِكَ وَجَعَلْتَ لِي مِنَ التَّقِيَّةِ فِي الرِّجْلِ أَمَّا حَكْمِي
كَمَا جَعَلْتَ لِي مِنْهُمْ أَوْ أَمَّا فَإِنَّ بَنِي فَيْدِكَ يَقُولُونَ الْفَائِزُونَ وَيَقُولُونَ الْفَائِزُونَ
وَيَعْبُدُكَ الْعَالَمُونَ وَيَتَذَكَّرُونَ بِكَ عِدَّةُ الصَّالِحِينَ الْمُخْتَارِينَ الْخَائِفُونَ
لَكَ وَيَبَارِزُونَ بِجَانِبِكَ الْجَائِعُونَ مِنْ نَارِكَ وَأَحْفَقَ مِنْهَا الشُّعْفُونَ مِنْ خَلْقِكَ

سایه

وَيَجِدُ لَكَ خَيْرَ الْبَطْلُونَ وَهَلَكَ الظَّالِمُونَ وَفَعَلَ الْغَافِلُونَ اللَّهُمَّ إِلَهَ تَصْفِي
مَنَاهَا أَنْتَ وَكَلَّمْتَنَا وَمَوْلَانَا وَأَنْتَ حَيٌّ مِنْ زَكَاةِ اللَّهِ بِرَبِّهَا هَذَا وَالْخَيْرُ مَا
خَيْرٌ نَعَادُ تَقْوِيَةً وَأَنْتَ لَهَا مِنَ الْجَنَانِ عَلَيْهَا وَطَبِيتُ وَفَا تَمَّ وَجْهَهَا وَأَكْرَمَ سَقَلِيهَا
وَمَوْلَانَا وَمُسْتَقْرَّهَا وَمَا وَدِدْنَا أَنْتَ بِنَدَا وَمِنْ لَهَا فَصَلِّ شَمَّ وَرَبِّانِ
زيارت حال تقيته وچگونگی انشای زیارت که در حدیث معبر منقول است
که یونس بن طیب از حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که زیارت حضرت امام حسین
در حال تقیته چگونه باید کرد فرمود که چون بر می خیزد نماز عمل بکن پس چو
تا هر پوشش پس بگذرد بخاری می آنحضرت پس سه مرتبه بگو صَافَى اللَّهُ عَيْنَكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَوْدٌ جَنِينٌ كَيْفَ زِيَارَتِ قِيَامِ اسْتِ وَبِسْمِ اللَّهِ
اِذَا نَحَرْتَ مِنْغَلًا اسْتِ كَمَا يَكُونُ فِي زِيَارَتِ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَخْبَرَهُ
خَوَّاهِي **بِهْتَم** در بیان فضیلت و کیفیت زیارت آن حضرت که مخصوص
بایام و اوقات معلومه و امکانه بعید و دوران چند فصل است **فصل اول**
در فضیلت و کیفیت زیارت شب و روز عاشورا و اعمال آن روز است
سید مجتهد معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که حضرت امام حسین
زیارت کند در روز عاشورا و عارف بحق آنحضرت بوده باشد چنانست که خدا را
در عرض عبادت کرده باشد و در چند حدیث معبر دیگر فرمود که هر که آنحضرت را
در روز عاشورا زیارت کند چنانست که در پیش آنحضرت شهادت شده باشد
و در خون خود غلطیده باشد **در روایت** معبر دیگر فرمود که هر که آن
حضرت را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب شود **در حدیث**

معبر از
در بیان زیارت روز
عاشورا و شب عاشورا

بیت بر عا سورا

از برای همانی این روز چنانچه از حال دو شام و ملکه متعارف است **و اما نهار**
منقول این روز بر چند نیا دانت **اقل بسند معتبر** منقولت از سیف بن عمیر
و صالح بن عقبه هر دو از محمد بن اسماعیل و معلق بن محمد حزمی و هر دو از مالک بن
که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین عماد دوزخ در دم
مستحکم یا از بقای آن حضرت گوید آن شرف ملاقات کند خدا را در دو روز عیامت با قراب و هزار
هزار رح و دو هزار عمر و دو هزار رح و رحا که هر یک را بار سال خدا هم و ائمه
ظاهرین هم کرده باشند مالک گفت فدای تو شوم چه قرابت برای آنکه کسی که در پیش روی
معبود باشد ممکن نباشد او را در پیش روی قبر آن حضرت فرمود که چون روز عیامت را
در آید بگویند دو سوره صحیحی با بالا رود دوام بلندی و خانه خود و ائمه کند
پس همان حضرت سلام و حج میکند و نفرین کردن بر اعدای آن حضرت بعد از آن دو
نکست نماز کند و بکند این کار را اول روز پیش از پیشین پس ندید و فرمود که
کند بر حسین و امر کند هر که در خانه او است و از او تقیته کند بگویند که بر او حضرت
و در خانه خود معیبتی بر پا دارد با آنها از نوع بیک حضرت و ملاقات کند بعضی از ایشان
بعضی در خانه ای خود یکی که در دنیا و تعزیر گویند بعضی از ایشان بعضی را بصیبت آن
حضرت پس من تمام من خود که هر که این کارها بکند جمیع آن تو با ما با ایشان عظیم
مالک گفت قضا عینه و قیلتی برای ایشان باین قراب فرمود بلی پس بید که گویند
یکدیگر را تعزیر بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصائبنا با الحسین
عليه السلام وجعلنا و اياكم من الظالمين ياربنا مع بئير الامم المذمومين
محمد عليه السلام و ان قولنا في تورنا انبراي هيج كانا زانه يعون مرو

لما نزل

که از روز غسالت که حاجت بهیچ مؤمنی نماند آرد و زیارت را در پیش و اگر بر آن راه شود این برای او بیست
نیت و در آن چیزی در پیش میخواند و در خیر ممکن از برای منزه از جوی که هر که در پیش
ان برای منقول خود چیزی در خیر کند از برای او بیست نیت آنچه در خیر و کلمات و اهلس
که از برای ایشان خیر کرده است مبدل بخواند و در آن برای او پس کسی که چنین کند از برای
او نوشت شود و اب هزار رح و رحا هر از عمر و هزار رحا رحا که هر یک را بار سال خدا
صلواته علیه الله باشد و از برای او خواهد بود و در عیبت هر پنج سوره و سوره و سوره
و شومیدی که مرده باشند یا کشته شده باشند از وقتیکه خدا این را خلق کرده است
تا در نجات **علمه بن محمد** گفت که من گفته بجزرت امام محمد باقر هم که تعلیم تا بن معانی
که بخوانم و یا بنی زهر که هر که آن حضرت را زیارت کند از نوزد یک دعای که هر که آن را در هر یک
و در خواهم که اسامه که آن حضرت را زیارت کند بخوانم فرمود که ای علمه هر که بکند
آن دو دو کلمت را بعد از آنکه اسامه کرده باشد بجات آن حضرت و گفته باشی بعد از آن
و زمان انقضا که مذکور خواهد شد بر دعای خود خواهد بود بدعای که ملائکه بخوانند
دو وقت که زیارت آن حضرت میکنند و بگوید خدا برای تو بآن زیارت هزار رحا رحه
و میگویند آن هزار رحا رحه و بلند میکنند از برای تو در هشت هزار رحا رحه
و خواهد بود از آنکه شمشیر شدن باشد یا حسین علیه السلام که شمشیری با ایشان در هر جا
ایشان و دنیا است و تو امکان آنرا که آن حضرت شمشیر شدن اند و فرشته شود برای تو
هر پنج سوره و سوره و قراب دنیا هر که آن حضرت را زیارت کند که در آن روزی که
شده است **و میگویند** **السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك**
يا بن رسول الله السلام عليك يا بن امير المؤمنين و ابا سید اوسین

سلام

در بیان زیارت و دعا و شوق است

الحمد لله الذي جعلنا من عباده شورا

قوت ويا جامع كل نمل ويا بارح القوس بعد الموت يا من هو
كل قوت في شان يا فاضل الحاجات يا منفس الكربات يا معطي
الشفق لايت يا ولي العباد يا كافي المهمات يا من يكفي من كل شئ
ولا يكتفي منه شئ في السموات والارض انك بحق محمد وعلي و
فايمه نيت بيتك وبيوت الحسن والحسين فاني ارجو ان توجه اليك
في مقامي هذا فيهم اوتسل فيهم انشفع اليك وبيعتهم انك
فانك لم تغرم عليهم عليك ويا اثنان الذي لهم عندك ويا القدي الذي
لم عندك ويا الذي فصلكم عن العالمين ويا من يدرك الذي جعلت عندهم
وبه خصصتم دون العالمين ويا ائمتهم وابت فصلكم من فضل
العالمين حتى فان فصلكم فصل العالمين ان نصلي على محمد وآل محمد
وان تكف عن علي وبيته وكرمي وكهيبه المرم من امر زيد بن قيس
عيني وبيته وبيته في من الفقر وبيته في من الفاقة والتعيب من المسئلة
الي الخلو فين وكهيبه هم من اخاف هم وعس من اخاف عس
وحزونه من اخاف حزن ونه ونه من اخاف شره ومكر من اخاف
مكره وبعي من اخاف بغيه ومجرب من اخاف جوده وسلطان
من اخاف سلطانه ويك من اخاف كيد ومقدرة من اخاف بلاء
مقدرة يه عيني وكره عيني كيد الكيد ومكر الكرم اللهم
من ارادني فارهه ومن كادني فكده وافوت عني كيد ومكره وياسره
واما يده وامنعده عني كيف شئت واني استغث اللهم اشغله

فيهم

عني يقصر لا تحب او يبلا لا تستر مصافحه لا تسترها وبيته لا
تعاينه وذل لا تعزم ويمسكته لا تحبها اللهم اغرب بالذل
عيني وادخل علي الفقر في منزله والعلية والشقم في بيته حتى
تغلك عني في شغل شاغل لا فرح له وافر فيه ذكرى كما استتد ذكر
صدمته فيمعه وبصره ولسانه وبيته وبجمله فقله جميع حواجره داخل
عليه في جميع ذلك الشقم ولا تفر حتى تجعل ذلك لشغلا شلوفا به
عيني وعن ذكرك واكفي ما كافي ما لا يكفي سواك فالتك الكافي كما في سواك
ومفترج لا مفترج سواك ومعني لا مغيب سواك وجار لا جار سواك
خاب من كان رجائه سواك ومعني سواك ومفترج سواك ومفترج
ومجاهد الي غيرك ومجاهد من مخلوق غيرك فانت تقف ورجائي ومعني
ومفترج ومجاهد ومجاهد فيك اشبع ذكرك اشبع ذكرك محمد وآل محمد
انوجه اليك وانشفع فاشك يا الله يا الله فاشك يا الله فاشك يا الله فاشك
فلك الشكر واليك الملتكى وانت المستعان فاشك يا الله بحق
محمد وآل محمد ان نصلي على محمد وآل محمد وان تكف عن علي
وكرمي وكرمي في مقامي هذا كما كسفت عن بيتك همة وعمة وكرمي به
وكهيبه هو كعدوه فاشك عني كما كسفت عنه وفرج عني كما كسفت
عنه وانكفي كما كسفته واخرق عني قول ما اخاف هو له ومعني ما
اخاف من الله وهم ما اخاف همة بل امتي نية على نفسي من ذلك
واضي نبي بقصدا حل حجب وكفا يلا ما اكتمت همة من امر ديني واخرق

واوتل م

ما عمل در دعا شود

و این عمل بخواند زیارت او را قبول کند و هر حاجت که طلبد بر او برسد هر چند بزرگ باشد
و هر سوال که بکند عطا کند و از غنای من زاهد برنگردد و او را بر گردانم فساد
و خرم و خوشحال ببرد آمدن حاجتش و فایز شدن بسببش و آزاد شدن از جهنم
و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش با قبول کند مگر کسی که در ضمن ما اهل بیت
باشد و گواه گوشت خدا ما را بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت و این چنین است
گفت که یا رسول الله حق تعالی مرا بری قوف ستاده است برای بیانات و سرود
و سخنهای تو و بیانات و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه حسن و حسین و امامان
از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای شیخان هر گاه تو را
حاجتی بر سر خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این عمل بخواند و از روزگار
خود حاجت خود بطلب که البته برآورده میشود و حق تعالی خلف و عهد نبی فرماید
مؤلف گوید که چون عبارت حدیث شریف عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار است
اگر اقل زیارت است سلام علیک یا ابا عبد الله تا اول نیتک علیکم سلم
بخواند و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند و بعد از صد
مرتبه لعنت باری دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام باری دیگر نماز کند
و متصل بصد و بعد از صد نیت نماز کند شاید جمیع احتمالات عمل کرده باشد
و اگر اقل یکی انقیاد زیارت بعد از اهل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل
آورد ظاهر کافی باشد و اگر زیارت ششم امیر المؤمنین علیه السلام را باین
زیارت ضم کند چنانچه سابقا اشارت نمائیم که در هر است خصوصاً هر گاه این
زیارت را از این دو نوع امیر المؤمنین بعمل آورد و چون در حدیث بخوبی ذکر کرد

سخن زیارت

این زیارت در هر وقت و هر شهره است اگر در غیر روزها شود اگر بجا ی اللّٰهُ
اِنَّ هَذَا يَوْمٌ بَرَّكَتٌ بِهِ بَنُو آدَمَ **بکنید** اَللّٰهُمَّ اِنَّ يَوْمَ قَتَلَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ
بَرَّكَتٌ بِهِ بَنُو آدَمَ **و تو می** بند حسن کا القصبیح وایت کرده اند که اگر این دعا
از عبد الله بن سنان که گفت داخل شدیم بر سید خود جعفر بن محمد عم در روز شنبه
پس آنحضرت را یافتیم بانکه متغیر با تو خون و اندوه از او ظاهر بود آن از دیدگاه
ضبار کس می بخت مانند مر و این گفتیم سبب چیست که بنده شما را هرگز جدا نکند یا ند
دیدهای شما از منم که ایضا قلی تو مکن میندانی که حسین از علی علیه السلام
در مثل این روز شنبه شروع است گفتیم ای سید من چه میفرماید در روزنه آن
فرمود که روزی بد را بر آنکه شب نیت روزی کنی و افطار بکن نه از روی شمت
دیگر و تمام بعد از ر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر بوده باشد بر سر شنبه
از آب بدیست که در مثل اینوقت از این روز جنبک بر طرف شد از آل رسول
و کار زار از ایشان کشوده شد و بیس کس از ایشان بر زمین کشف افتاده بودند
با حوائق ایشان که بر رسول خدا صلواتی هم بیک از ایشان عظیم بود و اگر در دنیا
چی بود ادا می بایت تعزیر بگویند برای گشته شکر هر یک از ایشان پس آن
حضرت انقدر گوید که پیش مبارکش آب دیده اش ترش می فرمود که در دنیا
که حق تعالی فرماید در روز جمعه خلق کرد در روز اول ماه مبارک رمضان و طاعت
خلق کرد در روز چهارشنبه روز عاصورا و از برای هر یک از این و طریقه
قرار داد ای عبد الله بن سنان بی توین کاری کرد این روز بکنه آنت که جا تمام
پاک بر پیوسته و بندهای خود را بکشائی و ساعد خود را از سرفک بکشائی همانند

هينست اصحاب عيبت پس بر روی صحراي خالی یا مکانی که کسی ترانه بسند
یا موضع از مغال خود که خالی باشد رفته که در زبلی شده باشد پس چهار رکعت
غدا بگذارد و یکی و سجودش را بگوید یا ایها الذین آمنوا و بعد از هر دو رکعت
سلام بگوید و در رکعت اول سوره حمد و قل یا ایها الذین آمنوا و در رکعت قیام
سوره حمد و قل هو الله احد و در رکعت سوره حمد و سوره احزاب و در رکعت
چهارم سوره حمد و سوره انا جاءك المنطق بحجابي یا هر سوره که تر
میسر شود از قرآن پس سلام بگوید و در رکعت پنجاب قیام امام حسین عم
و متمثل ساری از برای خود در ظاهر خود در آفری کتشد در آن حضرت
و هر که با آن حضرت بوده است از فرزندان و اهل آن حضرت و سلام و صلوات
فریبی بر آن حضرت و لغت کتبی بر آن نالان آن حضرت و پیوسته جوئی از کوه های
انسان تا بلند کرد اند حق تعالی باین سبب از برای تو در بیست درجه و بر طرف
کنند از تو که بسیار بر راه روی از مکانی که هستی خواهی یا ایضا یا غیر آنما
چند کلام و در این راه رفتن بگوید اَنَا بِيْتِهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ و این قضایای
و تسکینا که میوه و باید کرد در این حالت حزن و اندوه و در دعای بسیار داشته
باینه و یاد خدا بسیار بکن وَأَنَا إِلَيْهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ بسیار بگو پس چون
از راه رفتن و زانین فعل فاعل سوی بایت در موضع که اوله را فریغ نماز
گوید وَبِئْسَ اللَّهُمَّ عَذَابُ الْبُحْرَى الَّذِينَ سَأَلُوا رَسُولَكَ وَجَارُوا أَوْلِيَاءَهُ
و عبرت ما غیرت و التمسوا محاربتك و القوم القادة و اولئك و من كان
منهم فحبت و اذبح معهم او روی بیفعلیم لغنا كثيرا اللهم و تجمل فرج

الْحَمْدُ لِلَّهِ

أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ آيَاتٍ تَعْلَمُونَ وَأَسْتَفْتِيهِمْ مِنْ أَيْدِي الْمُنَافِقِينَ وَالْمُفْسِقِينَ
وَالْمُفْرَقِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ وَافْتَحَ لَكُمْ مَغَازِيِبًا وَأَخْرَجَ لَكُمْ رُحُومًا وَقَرَأَ قُرْآنًا
وَأَجْعَلْ لَكُمْ مِنْ ذَلِكَ عَلَامًا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَعَدَفِيهِمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا **سُبْحَانَ**
بِرْدَارِ بِنِي آسْمَانَ وَابْتَدَعَ عَارِضَانِ وَهَدَى كُنُوسَ مَسْمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَبِئْسَ اللَّهُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأُمَّةِ نَاسِيَةٌ الْمُتَحَفِّظِينَ مِنَ الْأَقْبَاتِ
وَكُنْتُمْ بِالْأَكْلَامِ وَكُنْتُمْ عَلَى الْقَادَةِ الْفَلَكِ وَهَجَرْتُمُ الْكِبَانَ وَالشَّقَّةَ
وَعَدَلْتُمْ عَنِ الْجَلِيلِ الَّذِينَ لَمْ يَطَاعُوا أَوَّلَ مَا نَسَخْتُمْ مِنْهَا فَمَا تَتِ
الْحَقُّ وَمَا دُونَ عَنِ الْقَصْدِ وَمَا لَا تَبِ الْأَحْزَابِ وَحَقَّتْ الْكِبَابُ وَكُنْتُمْ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءُوا هَادِمَتِكُمْ بِالْبِاطِلِ كَمَا انقضى ما قضيت حَقَّكَ وَأَخْلَكَ
خَلْقَكَ وَكُنْتُمْ أَوْلَى دِينِيكَ وَجَمْعَ عِيَادِكَ وَحَمَلَةَ عَمَلِكَ وَوَدَّعَ
حِكْمَتِكَ وَوَجَلَّتْ اللَّهُمَّ فَرَسًا لِي أَقْدَمَ أَعْدَاكَ وَأَعْدَى رُسُلَاتِكَ وَأَهْلَ
بَيْتِ رُسُلَاتِكَ اللَّهُمَّ وَأَحْسِنُ بِرِيَابِ قَوْمٍ وَأَهْلُ سِلَاحِهِمْ وَطَائِفَةُ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
وَقَتُّ فِي أَعْضَادِهِمْ وَأَوْصِي كَيْدَهُمْ وَأَنْفِي بِهِمْ بَيْعِيكَ الطَّالِعِ وَأَرْبَابِهِمْ
بِحَجْرَتِ الدَّمِيعِ وَقَطْرُهُمْ بِالْبَلَاءِ كَمَا وَفَّقَهُمْ يَا عَذَابِ قَوْمٍ وَعَذَابِ كَلِمَتِكَ
وَعَذَابِ الْبُحْرَى وَالْمَدَائِدِ إِلَيْهِ أَهْلَكَ بِمَا أَعْدَاكَ أَنْكَ ذُو نَفْعَةٍ مِنْ
الْحَيِّ مِينَ اللَّهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ وَأَحْكَامُكَ مَعْطَلَةٌ وَعِيَّةُ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ
هَائِمَةٌ وَاللَّهُمَّ تَأْمِينِ الْحَقِّ وَأَهْلِكَ وَأَقْبِعِ الْبِاطِلَ وَأَهْلِكَ وَمَنْ عَيْشًا بِالْحَجَاةِ
وَأَهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَتَجِدَلْ فِرْعَانَ وَانظُرْ صَبِيحَ أَوْيَا نَبِيكَ وَأَجْعَلْ لَنَا وَ
وَأَجْعَلْ لَنَا وَقَدْ اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مِنْ جَدِّكَ يَوْمَ قَتَلَ ابْنُ نَبِيِّكَ وَجِيَدَكَ

برهن بشناختن شما و موسی شما و از اوس الیکم که یاری دهد بر این بچه لایق و غیره
بر من از فرمان برداری شما بخت درخت خرد و **سید ابن طاووس** **عنه** این مدایره
در کتاب اقبال بسند بسیار معتبر و یکی از عبدالمؤمنین است که در بیان کرده است و در عمل
و معزاد هتیه اندک اخلاقیه دارد که اسامه با آنها می نماید زیرا که چون عجب سندان معایرت
از جمیع معایات زیارت عاشورا اذق است زیارت کند و احیانا ظاهر و در باب عزت نماید اما
او بر حصول این فوائد عظیم چشتر باشد گفته است که حضرت فرمود که جا همکام ظاهر بود
و بدنه های جوهر الیک و ذراع و ساق خود در لنگه و بر زمین خالی یا خانه خود که کسی تر نشیند
برود و هتیه ای که در روز بلبش شود با اشک و نماز که همان خود نقل کرده است و بعد از آن
فرمود که پس هزار مرتبه بعت کن بوقالت ان حضرت تا نوشته شود برای تو بهر بیعتی هزار مرتبه
و محو شود از تو هزار گناه و بلند شود برای تو هزار درجه در بهشت پس بدیه می روی
از موضع که عدان نماز کرده هفت مرتبه و در هر مرتبه می گوئی اِنَّا لَبِیْکُمْ
وَاَجِبُوْنَ و عَسَا بقیضا اَقِیْد و سَلِیْمًا لیک مرتبه هفت مرتبه و در همه این احوال
باید که بر قرائت دعا و دعا و اندوه و ماتم زده کی و تا نصف ظاهر باشد پس چون فارغ شوی
بایست در موضع که در آن نماز کردی و هفتاد مرتبه بگوئی **اللهم عذری الذین حاربوا**
رسولک و ساقواک و عبدواک و اذقواک و استحلوا حرامک و اذنبوا ذنوبک و الاشیاء فذلک
کاذبهم و من ذی یفعلهم لغنا کثیر **سبحانک** اللهم فخرج عن اهل محمد
صلی الله علیه و آله و سلم و استغفرهم من اذنبوا الذنوب و اذنبوا الذنوب و اذنبوا
هذین و امن علیهم و اصفح لهم و اصفح لهم و اصفح لهم و اصفح لهم و اصفح لهم
و عذیرهم سلطانا نصیبهم **سبحانک** و در قنوت این دعا بخوان

اللهم ان لا امة ظالمه الا امة و لقرن با الکلمه و اقامه الصلاه
والکفر و التوح و اجماع الحق و کفر الکتاب الذی امرت بمعیرتید
و الوقی الذی امرت بهما عنه فاما فی الحق و مدار الحق فی الصراط و اقول
الا امة عن الحق و ما کفر الائمة و بدلو لکتاب و ملک الا حزاب و کفر و
با الحق لما جاءهم و منک بالباطل و قیتعوا الحق و اصلوا خلقک لیس
اولاد یتیک صلی الله علیه و آله و غیره عبادک و اصیفا لک و منکره
و خرنه یتیرک من جعلکم **الحکم فی سوالک** و **انک** اللهم فزول الغم
و اخرج دیانهم و کف سیلهم و اید یام و الی الا اخلد فیها شیئا
و اوهن یدهم و افریهم بینهک التاریم و حیرک الذابغ و طهرهم بالبلایه
طهارهم بالبلایه و عینهم عذابا شدیدا نکرا و ادمهم بالعدا
و خذهم بالسنین الذی اخذت بها اعداک و اهلکهم **لما اهلکتم**
اللهم و خذهم اخذ القوی و هی طایفه ان اخذها الهم شدید اللهم
ان سلک ضایعه و احکامک معطله و اهد یتیک فی الارض هادیه
کالی خیر السامیه اللهم اهل الحق و استغفر اخلق و امن علینا الغاف
و اهدنا الذی بان یخجل فرجنا یا اقام علیه السلام و اجعله لنا رجا و اوجعلنا
که رعدا اللهم و اهلک من جعل مثل اهل بیت یتیک عبدا و استعمل فرجا
و سرور و خذ احوهم بما اخذت به اهلکم **اللهم** اصوب الی العذاب
و الشیخ علی القالیین من الاق لیت و الا حوزین و علی الطالی الی بیت
یتیک صلی الله علیه و آله و زودهم نکلا و لغنه و اهلک شیعههم

بما نزلت في آياتي فليكن ذلك المشهد ويجعلني من الذين ذموا فاجاب
الى طاعتهم فقولوا لا اله الا الله فرب ذلك قريبا سريعا انك صلاتك كل يوم قد
وسر بل اجاب اسمان بل يدرك من حضرت فاجاب نيا من لسانه قوله من ورسوله
بيان وهو **سليم** بان سيد عليم ارحم وكتاب افاض الكثرة است كه در كتاب
مخفف از منجذب كره است كه بس ميثاي نيازت عاشق را ميشوي بس اسناد
بجاي بفضيل و دو جامه ظاهره پيشه ه پاي برهنه ميروي بس لاي طاهره و بس
بس رو و بفضله ميكني **و ميكني** التسلام عليك يا وارث ادم صيقوق الله
التسليم عليك يا وارث فرج امين الله التسلام عليك يا وارث طهاره
خليل الله التسلام عليك يا وارث موصي كليم الله التسلام عليك يا وارث
عين ربيع الله التسلام عليك يا وارث محمد رسول الله التسلام عليك
يا وارث النبي و امير المؤمنين و سيد الوصيين و افضل السابقين
و بسط خاتم المرسلين فكيف لا تكون كذلك سيدى و انت امام الهدى
و خليف النبي و خاص اصحاب الكساء ثبت في حجر الا سلام و ذرعت من
تدريج الايمان فطبت جنانا قريبا التسلام عليك يا وارث الحسن انك التسلام
عليك يا ابا عبد الله التسلام عليك ايها الصديق الشهيد التسلام عليك
ايها الوصي النبي الرقيب التسلام عليك و صلى الا تخرج النبي
حلت فينا لك و اما حلت بنا عليك و جاهدت في الله معك و شرفت نفسنا
ابغاء عن منات الله فبك التسلام على الصلاة بك المحدث بك الشهد ان لا
اله الا الله و صلى لا شريك له و اعلم ان محمد صلى الله عليه و آله

فقد اتمم و عاهدتم الله ارحم العزير الصانع المقتدر الذليل ميت
البتحرق الطيبة المبائنة اللهم اعل كلمتهم و افلح حجتهم و تقبض قلوبهم و تقرب
يشعروهم على مواالاتهم و انصروهم و انصروهم على الا و في جنيت
و اصل لهم ايا ما مشهوره و ايا ما مقلد ممة كما ضمنيت لا ذبا لك في كتابك
المنقح لؤا لك قلت و وعد الله الذين امنوا و عملوا الصالحات يخلفهم في الارض
كما استخلف الذين من قبلهم و يلقونهم لهم اموالهم التي خلفت و يبدلهم من
بعدهم من اهل الله اهل كلمتهم يا اله انت يا اله انت يا اله
الاله انت يا ارحم الراحمين يا حي يا قيوم و اني من عندك لخاصة منك و الروح
التيك و السائل لك و المتوكل عليك و اللذيق فينا لك فقبل طمان و اسمع
نحوي و اقبل من ربيت عملة و هديتة و قبلت فسلكه و انجيتي رحمة
انك انت العزيز الوهاب اسئلك يا الله به اله انت ان لا تقرب
بيتي و بيت محمد و آل محمد الا بتمت صلوات الله عليهم اجمعين و اقبل من شيعتي
محمد و آل محمد و علي و فاطمة و الحسن و الحسين و علي و محمد و جعفر و موسى
و علي و محمد و علي و الحسن و جعفر القاسم عليهم السلام و اذ خلقني فما اذ خلقهم
فيه و اخرجني مما اخرجهم منه **بن بلقيس** **سبحانك** **بلدك** **سبحانك**
يا من يحكم بما يشاء و يعزل ما يريد انت حلت في اهل بيت محمد ما حلت
فلك الحمد المحمدي و اسئلك و اسئلك في حرمهم و في جنابهم فانك ضمنيت عزراهم
بعد الذللة و تكثيرهم بعد القلة و اظلمتهم بعد النور يا ارحم الراحمين
اسئلك يا اله و سيد عبادك و ذرمتك ان تليقني امني و تفرح خليلي عيالي

و ان

و ان تترى يدني في آياتي فليكن ذلك المشهد ويجعلني من الذين ذموا فاجاب
الى طاعتهم فقولوا لا اله الا الله فرب ذلك قريبا سريعا انك صلاتك كل يوم قد
وسر بل اجاب اسمان بل يدرك من حضرت فاجاب نيا من لسانه قوله من ورسوله
بيان وهو **سليم** بان سيد عليم ارحم وكتاب افاض الكثرة است كه در كتاب
مخفف از منجذب كره است كه بس ميثاي نيازت عاشق را ميشوي بس اسناد
بجاي بفضيل و دو جامه ظاهره پيشه ه پاي برهنه ميروي بس لاي طاهره و بس
بس رو و بفضله ميكني **و ميكني** التسلام عليك يا وارث ادم صيقوق الله
التسليم عليك يا وارث فرج امين الله التسلام عليك يا وارث طهاره
خليل الله التسلام عليك يا وارث موصي كليم الله التسلام عليك يا وارث
عين ربيع الله التسلام عليك يا وارث محمد رسول الله التسلام عليك
يا وارث النبي و امير المؤمنين و سيد الوصيين و افضل السابقين
و بسط خاتم المرسلين فكيف لا تكون كذلك سيدى و انت امام الهدى
و خليف النبي و خاص اصحاب الكساء ثبت في حجر الا سلام و ذرعت من
تدريج الايمان فطبت جنانا قريبا التسلام عليك يا وارث الحسن انك التسلام
عليك يا ابا عبد الله التسلام عليك ايها الصديق الشهيد التسلام عليك
ايها الوصي النبي الرقيب التسلام عليك و صلى الا تخرج النبي
حلت فينا لك و اما حلت بنا عليك و جاهدت في الله معك و شرفت نفسنا
ابغاء عن منات الله فبك التسلام على الصلاة بك المحدث بك الشهد ان لا
اله الا الله و صلى لا شريك له و اعلم ان محمد صلى الله عليه و آله

روایت بیهم و زفاشون

وَسَمَّ تَسْلِيمًا صِدْقًا وَرَسُولًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَىٰ بَنِي طَالِي الْأَمِينِ
الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَالصَّلَاةُ عَلَيْكَ وَالصَّلَاةُ عَلَيْكَ
إمام وافر من الله طاعتك على خلقه وكذلك أحوك الحسن ان علي صلوات الله
عليه وآله فكذلك أنت والائمة من ولوك اشهدناكم انتم الصالحين
والائمة الرضاكم وامرتم بالمعروف ونهيتكم عن المنكر وجاهدتم في الله
حق جهاده حتى اناكم ائمة من بعده فاشهد الله واشهدكم اني بالله
من بين و محمد صديق و حفيده عاين و اشهد انك قد بلغت من الله
عز وجل ما امركم به و منبذ ما نهى عنكم انما اذ البقعة باي و التي انت
يا ابا عبد الله لعن الله من قتلك لعن الله من امر بقتلك لعن الله
من شابع على ذلك لعن الله من بلغه ذلك في يوم اشهد ان الذين
سلكوا اوصالك و اتهموا امرتك و قعدوا لعن نصرته من قاتلك
فا جنته ملعونون على لسان النبي الاخير صلى الله عليه وآله و سلم
يا سيدي معن لاي ان كان لم يجيبك بلقي عند استعانتك فقد املك
باني وهو انا اشهد ان الحق معك فان من ظالمتك على ذلك باطل
فا البقعة كنت معكم فا فوز فون اعظما فاستلك يا سيدي ان تسئل الله
جله و كبره في ذنوبه وان يلحقه بكم و يطعمكم و ان يادد لكم في الشفاعة
وان يشفعكم في ذنوبه فانه قال جل و ارفع من الذي يشفع عنده
الا باذنه صلوات الله عليك وعلى ابائك و اولادك و الملائكة المقربين
في حرمك صلوات الله عليك و عليكم اجمعين هذه الشهادة الذين اشهدوا

من

معك و بين يديك صلوات الله عليك و عليكم فعلى و لك على الا صلوات الله
لجعت به **بسميكي** اللهم اني بك توخست اليك و قد خربت محمد و قوتك
و قد خست بام اليك و استشفعت بام اليك و قوتك محمد و آل محمد كتحفي
عني مغفرة و دابة و تفرح عني و تجعل من عجز و صلو لا يفرح بهم **بسمي**
خود يا بلدي **بسميكي** **بسميكي** **بسميكي** يا الله لا اله الا انت لا تشك شره
ولا يبدعونك و ان تدعني و اقلبي عجزك اللهم اقلبي مفيا انجحا قد خربت
عزالي و استجبت دعوتي يا الله الكريم **بسميكي** السلام عليك و رحمة الله
و بن كانه **بسميكي** **بسميكي** السلام على امير المؤمنين السلام على فاطمة
الزهراء السلام على الحسن الرضي السلام على الحسين العتيق الشهيد
السلام على علي بن الحسين السلام على محمد بن علي السلام على جعفر بن محمد
السلام على موسى بن جعفر السلام على ابي جعفر ان من سلمه السلام على محمد
ابن علي السلام على محمد بن علي السلام على الحسن بن علي السلام على
السلام الغامض بحق الله و بحجة الله في ارضه صلوات الله عليه وعلى ابائهم
الاشد بين الطيبين الطاهرين و سلم تسليما كثيرا **بسميكي**
هم و ركعت بلك سلام و در هر ركعت بعد از حمد مرتبه قل هو الله احد
و بعد **بسميكي** اللهم ما انت يا من يا رجب يا علي يا عظم يا احد
يا احمد يا قود يا و تر يا منيع يا علم يا عالم يا كبير يا مقدس يا جليل يا جميل
يا حلیم يا قوي يا عزيز يا متعززا يا جبار يا مؤمن يا مهيمن يا جبار يا علي
يا لطيف يا معين يا صان يا شان يا قوي يا باعث يا وارث يا محمد يا محمد يا محمد

زيارت جهاد و در عا شورا

يا مخرج ذبا ظاهرا و باطنيا يا اقل يا ارض يا حي يا قيوما يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا العرش
و السلطان اسئلك بحق هذه الاقنما و يا الله و بحق اسمائك كلها ان تقبل علي
محمد و آل محمد و ان تغفر عن كل ذنبي و كرم و مكر و ضيق و انا فيه و تغفر عن
و نبي و نبيك عن اثميتي و تسهل لي حجتتي و تيسر لي اراضي و توصلني الي
يعني سر عا جلا و تعطيني سؤالي و منكلي و ترضي فوق رغبتي
و تصح لي حتى الدنيا و الاخرة **جهاد مخرج مفيد من الله** و هو ده امت
كه زيارت ديكر است در روز عاشورا و ديكر مخرج حسين المهدي و ديكر الله عنه و ديكر است
كه زيارت ديكر است در روز عاشورا كه ان فاصحه مقدم حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه
بشوي بعضه انما بيان آنحضرت بولدن آمده است ميايست نذوقه ان حضرت **و ميكني**
السلام على ادم صغور الله من خلقه السلام على اسيف ولي الله و غيره به السلام
على ادريس القارم بيه و غيره السلام على ابي في دعوتك السلام على
هذه الممد و من الله بغير نبيك السلام على صاحب الذي توجده الله بكرامته
السلام على ابراهيم الذي جباه الله خلائم السلام على اسمعيل الذي قداه الله
بديع عظيم من جنه السلام على ابيصخر الذي جعل الله النور في ذريته
السلام على يعقوب الذي رزقه الله عليه بصره برحمته السلام على ابي نوح الذي
نجاه الله من الحب بعظمته السلام على من نزل في قلبه فلق الله البصر له بقدرته
السلام على هرون الذي خصه الله بوقته السلام على شعيب الذي نصره الله
على ابيه السلام على داود الذي تاب الله عليه من خطيئته السلام على سليمان
الذي و كثر له الخيرات بغيرته السلام على ايوب الذي شفاه الله من عيابه

السلام على

السلام على يوسف الذي انجراه الله كصفوت عديته السلام على عزيز الذي
احياه الله ميتته السلام على زكريا الصابرين في محنتهم السلام على يحيى الذي
اذكراه الله ثم ااده السلام على عيسى و روح الله و كلمته السلام على محمد
خاتم النبيه و صفوته السلام على امير المؤمنين علي بن ابي طالب المحصور
لا حوته السلام على فاطمة الزهراء بنته السلام على ابي محمد الحسن و علي بن
و حليفته السلام على الحسين الذي سمحت نفسه بمحبة السلام على من اطاع الله
في بيته و قال نبي السلام على من جعل الله الشفاعة في ربه السلام على من اصابه
سخت قتيبة السلام على ابن ابي عمير من ذريته السلام على ابن حاتم الانبياء
السلام على ابن سيد الانبياء السلام على ابني فاطمة الزهراء السلام على ابن
حذيفة الكوفي السلام على ابن سيدة النعمان السلام على ابن حنيفة الملقب
السلام على ابن زهرم و الصفا السلام على المرتضى بالدماء السلام على المعتز
الجناب السلام على حامد صاحب الكساء السلام على ابي الغياث السلام
على شهيد الشهداء السلام على اقبل الانبياء السلام على اسان كرم السلام
على من بكته السماء السلام على من ذريته الا ذكيا السلام على عيسى النبي
السلام على من ازيد البراهين السلام على الاقضية الشايات السلام على الحسين
المصطفى السلام على الشاه المنصور الذي ابدى السلام على الشوق لسطوان
السلام على ابي قحافة الخنكيات السلام على الاجساد العايات السلام على
انجوس الشايات السلام على الائمة السلام على الاعضاء القطعات
السلام على ابي بر المشايات السلام على النور الباريات السلام على الحجرة

ربان و بان جهام ووزعاشو

رب العالمين السلام عليك وعلى آلائك الطاهرين السلام عليك وعلى
اسمائك المستشهدين السلام عليك وعلى ذريتك انا آمين السلام عليك
وعلى ائمتنا بكه المصاحبيين السلام عليك على القتل المظلوم السلام عليك اخيه
المؤمن السلام عليك على الكبير السلام عليك الرضيع الصغير السلام عليك الا
بذات التسمية السلام على العترة القرينة السلام على الشهداء في الغزوات
السلام على الناجين عن الاوطان السلام على المدفونين في الكفان السلام على
الذين ليس لهم قبرة عن الايمان السلام على المحبب الصابر السلام على المظلوم في ناس
السلام على سائر العترة الزكية السلام على صاحب القبة الشامية السلام
على من طهر الجليل السلام على من اغتر به جرم مثل السلام على من اغاه في
الملك بكنائيل السلام على من تكلمت وقتة السلام على من هلك خرمته السلام
على من ايق بالقلوب من السلام على الغسل بدم الجراح السلام على الجمع بكائلا
الجماع السلام على المضام المتجاج السلام على الخويف لوروا السلام على من يفتقر
وقته اهل القرى السلام على المقطوع اليقين السلام على الحاجي في معبر
السلام على القبيح خصيب السلام على الخوف القريب السلام على البدن السلب
السلام على الصغر المرفوع وبالقياس السلام على من ارفع السلام على الاجسام
العارية في الغزوات تنهضها الذباب العاديات وتختلف اليها السباع الضارية
السلام عليك يا من لا يوقد الملائكة المرفوعة في حوال قبلك الحاجين
بؤبتك الطاهرين بعزمتك والودون لوزارتك السلام عليك فان قصبتك
ايك ورجوت الفوز لديك السلام عليك سلام العارفين بخرمتك المخلصين

المرفوعين

يو ولان

في ولايتك المقرب الي الله بحجتك البرية من اعدائك سلام على من اعداك سلام
مفروق و دمع عند ذكرك مسقط سلام المجمع الخزون الولاية المتكبر سلام
من لو كان معك يا العزفي لو قال بغيره صد الشوفي ببدل حشاشه وذلك
للخوفي وجاهدين يدريك ونصر على من يفتن عليك وفداك برهه وحين
وماله قد كره ووقض لرحك فداء من اهله لاهلك وقا فلان اخرتني
الدهور وعافيتي عن بفرق المقدور فكم ان يكون طارتك محاربا ولين نصبت لك
العداوة مناصبا فلا تدن بك صا حارة مساء ولا يكون لك تبدل الترموع
دماحرمة عليك وداشفا اهل ما دهالك فالكففاحة اموت بلوغه المصاب وخصه
الاصحاب اسما اب اسما انك قد اذت القتل واذت لثرك و امرت
بالمعروف ونهيت عن المنكر والعذوان واطعت الله وما عصىه و
به وبجبله فان صيته وحسينته وما قبلته واستحيته وسكنت لثرت
واطاعت الفتن وموتت الى الرضا وانصحت بسبل السداد وجاهدت في الله
حتى الجهاد وقتت فيه طاعة جديك محمد صلى الله عليه واله ما بعد لقرابك
سامعا والى وصيته اخذك سامعا وبعاد الدين ذابعا للظلمة ان فامعا للظلمة
مقاربا لئلا ميرة ناصحا وفي حمرات الموت ساجدا والنساء ومكافاة في حق الله فامنا
وللاسلام والسلمين راجعا والحق فاصرا فغند الهلاك صابر ولذات كمال
ومن حوزته مرادنا حوط الهدى ونصرة ونكسط العدل ونكشره وننصر الدين
ونظير ونكف الغايب وناجر من ناصد الدين عن الشرير ونسوا و
في الحكم بين العوتيق والضعيف كنت تبع الايمان وعصمة الامام وقران

من قلبه

زيارة جوارم دوزخاشورا

ومعدن الأحكام وحلف الأنعام سالكاً طريق جنتك وإنك مني
في القيمة لا جنتك في الذم ومن النعم ظاهر الكرم معجداً في العظم في المرافق
كرم الخلاقين عظم الشرف الشريف الذي ينفخ الحب ينفخ التبرك في الكفاية
الضمان جليل الوهب علم رشيد منبج حواله علم رشيد إمام رشيد إمام
مبج جنتك منبج كنت البر منبج صلى الله عليه وآله وسلم والقرآن سئل
والأمم عندنا في العظمة محمداً ما نفا العبد في الميثاق فأيا من سئل القرآن
بالدلالة للمعروف والحق والحق في الهدى في الهدى انفسد الوجود لها نظر إليها بعين
المنجحين منها أملك عنها مكنف ولا وجهتك عن نيتهم مضر فوكاه الحانك
عن وجهتها مظهر فوكاه وجهتك في الأثر معزوفه حتى إذا حور صد باعده وسفر
الظلم فباعه وجهي البعج أبا عه وأنت في حرم جنتك فأطعن والظلمين ما ين
جلس البيت والحجاب معتركة عن الكذات والشهوات تشكر المنكر قبلها فليسا
على حب طاعتك وإيمانك ثم افتقدك العلم لا الكارو لرمك أن تجاهد الفجاءة
فرتت في الألوكة وأهلها لك وشيعتك مؤاتيك ومدتف بالحق والابتسرة قد من
إلى الله بالحكمة والرحمة المحسنة فأمرت بأقامة الحدود والقاعة للعبود
وهفت عن الخجارت والطغيان فداحمرك العلم والعذبان فجاهدناهم بعد
الأيعان العلم وتأكيد الحجر عليهم فتلوا دوماً معك وأسخطك ارتك
وجنتك بدتلك بالحرب فبنت للظعن والقرب وحننت جنة الجحاد ونفحت
تسطل الغبار رجلاً لينا بدي الفعنا جكالك على الخشار فلما أرك ثابت الحاش
عز حافيت ولا حاش فبسو لك عزائل مكرهم فتألو بك يكرهم ويكرهم فقام

العبير

العبير جنوة شغوك الماء ودروته وأنا جزوك القنار وما جلتك القنار
ودشغوك يا السهام والنبال وبسوطك ألك أف الأصيلام فكاً برعوا لك
وما ما لا راغبين أفك الأما في قتلهم أو لياك وتميهم بها لك وأنت مقدم
في الهنات ومحميل الأديان قد حجت من صبرك مثلاً لك الشمايت فأحدق
بك من كل الجهات وأحنوك بالفرح وحاولوا أبتك وبين الفراع فك يوق لك
ناهي وأنت محتجب صاب قدب من نوبتك وأه لادك حتى أنكسرت عن جودك
فصرت إلى الأرض حرجاً تطوك الحيول الجوارها وتقولك اللغات في ربه
قد ربح الموت جيتك واختلفت بالأناقب والانبيا وشيما لك ويسيت
تدين مرراً خيماً إلى رملك وبنتك وقد شغلت بنفسك من ذلك وأهلها لك
وأمرع من سلك شاره إلى الخيامك فأصداً محمداً باياً فلما رأى الناس أجودك
محمداً وفطرت سر جك عليه مكنوياً بوزن من الحدو وبالشرب الشعور على الحدو
لا طيات الوجوه سافرابت قبا العويل داعيات وبعد العير مدلات وإلى مصحك
مباديات والشتر جاليس على صدرك ومن ليع سفير في حركه فابش على غيبك
بين ذابج لك بختة قد سكت حواشك وخصيت أنفاسك ونزع على القنار
واسك وسبي أهلك كالعبير وصغيد في الحدو فوق أفتاب المليات وكفح
وجوههم من الحجاب يسافق في البورج والقلبات يتدبم مغرلة إلى
الأعناق يطافونهم في الأسراق فالويل للعصاة الفساق لقد تلو أقتالك
الأسلام وعقلو القلوب والقيام ونقصن السن والأحلام وصه من قواعد
الإيمان وحسوا آيات القرآن ونجا حوا في البورج والعذبان وقد أصبح رسول الله

عَمَّا تَرَى وَلَا حَقُّ دَا الْأَقْبَعَةَ وَلَا عَدُوٌّ إِلَّا أَنْ دِينَهُ وَلَا شَرًّا إِلَّا كَفَيْتَهُ
وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا بَعِيضًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَلَا شَعَثًا إِلَّا كَلِمَتَهُ وَلَا سُوًّا إِلَّا
إِلَّا أَطْلَقْتَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي الْعَاجِلَةِ وَفِي آبِ الْأَجَلَةِ اللَّهُمَّ تَلَفِخْ بِجَلَالِكَ
عَنِ الْخَرَامِ وَبِفَضْلِكَ عَنْ جَمِيعِ الْأَنْبَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَقَلْبًا خَاشِعًا
وَيَقِينًا شَاقِيًا وَمَعْلَمًا ذَكِيًّا وَصَبْرًا حَيَلًا وَأَجْرًا حَيَلًا اللَّهُمَّ ارْتَفِعْ شَاوِرَ بَعْدَ عَيْقَانِ
وَرِزْقًا إِسْنَانِكَ وَرُغْمًا لِي وَاجْعَلْ فَوْقِي فِي الدُّنْيَا مِنْ مَنَعَةٍ تَعْمَلُ بِعَيْدِكَ مِنْ فِتْنَةٍ
وَأَنْ يَخْرُجَ الْخَيْرُ مِنَ مَنَاسِكِ عَادٍ مَدْفُوعٍ بِعَمَّا اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَخْيَارِ
فِي النَّارِ الْيُسْرَى وَالْطَّرِيقِ النَّهَارِ وَكَفَيْتَهُ شَرَّ الْأَشْرَارِ وَكَلِمَتَهُ مِنْ الذُّنُوبِ وَالْأَوْزَارِ
وَاجْعَلْ فَوْقِي مِنَ النَّارِ وَأَجْلِي دَارَ الْقَرَارِ وَاعْفُ عَنِّي وَجَمِيعِ الْخَوَارِفِ فِيكَ وَالْخَوَارِفِ الْمُنَى
مِنْهُنَّ وَالْمُنَى مَاتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِسْمِ رَبِّي بِقَبْلِهِ كُنْ وَدُورَكَتْ**
مَا زِلْتَنِي وَدُورَكَتْ أَوْلَ سُونَ إِبْنِيَا وَدُورَكَتْ دِقْمِ سُونَ حَشْرُ حِجْرَانِ
وَدُورَكَتْ مَا زِلْتَنِي عَاجِزَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا
بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ حَلَاكًا لَا عُدَّةَ لَهُ وَكَذَلِكَ يُبَالِغُ عَدْلُ بِهِ وَإِقْرَانًا لِرَبُّ بَيْتِهِ
وَصُورًا لِعَرَبِيَّةِ الْأَقْلَامِ بِعَيْنِ آدَمَ وَالْأَخْيَارِ إِلَى عِيَاضِ الظَّاهِرِ عَلَى كَلِمَتِي بِقُدْرَتِهِ
الْبَاطِنِ دُونَ كَلِمَتِي بِعِلْمِهِ وَطَعْفِهِ لَا يَفْقَهُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَلَا تَدْرِكُ
الْأَدْهَامُ حَقِيقَةَ مَا هَيْئَتِهِ وَلَا تَحْتَقِرُ إِلَّا نَفْسٌ مَعَارِفِي كَيْفِيَّتِهِ فَعَلِمَا عَلَى الْعَمَلَانِ
عَارِفًا بِالشَّرِّ أَرِيغَةً حَارِثَةً الْأَعْيُنِ وَمَا تَحْفِظُ السُّدُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ بِكَ
عَلَى تَقْدِيرِي بِسْمِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَأَيُّ مَا فِي بِهِ وَعَلَى عَيْنِي لَيْتَهُ وَإِنِّي أَشْهَدُ

قَدْ خَلَجْنَا

النَّبِيِّ

أَهْلَ النَّبِيِّنَ الَّذِي قَطَّقْتَ الْحِكْمَةَ بِفَضْلِهِ وَبَشَّرْتَ الْأَنْبِيَاءَ بِهِ وَدَعَمْتَ إِلَى الْإِقْرَابِ
بِمَا جَاءَ بِهِ وَحَسَّتْ عَلَى تَقْدِيرِهِ بِعَوْنِ تَعَالَى الَّذِي جَعَلَ نَسْرَ مَلَكُوتِهِمْ فِي الْعُقُولِ
وَالْأَرْجَحِيلِ بِأَسْمِهِمُ بِالْمَعْرُوفِ وَبِنَهْلِهِمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَبِحُلْمِهِمُ الْعِطْيَاتِ وَبِحُجْمِهِمْ
أَجْنَابَاتٍ وَيَضَعُ عَنْهُمْ أَعْيُنَهُمْ وَالْأَعْلَالَ كَيْفَ كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلِّ
إِلَى الشُّغْلَانِ بِبَيْتِ الْأَنْبِيَاءِ الْمُصْطَفِينَ وَعَلَى أَهْلِهَا مِنْ عَمَلِ الَّذِينَ كُنْتُمْ كَمَا بَدَيْتَ
طَرَفَهُ عَيْنِي أَبَدًا وَعَلَى فَا طَهْرَةَ الْأَرْضِ وَسَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى سَيِّدَةِ سُبَّانِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحُسَيْنِ وَأَحْسَبِينَ صَلَوَاتُكَ طَالِدَةً الْأَيَّامِ عَدَّةَ ظَهْرِ الظُّهُورِ وَبَدَنَةِ الْجِبَالِ
وَالْأَكْلَامِ مَا أَدْرَكَتْ السَّلَامُ وَأَخْتَلَفَ الْفَيْسَاءُ وَالظُّلَامُ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْأَوْلِيَاءِ
رَبِّهِمُ الْمُسْتَدِينِ الزَّاهِدِينَ عَنِ الدُّنْيَا وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ فَوْقَهُ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَ
عَلِيٍّ وَالْحُسَيْنِ وَالْحُجَّةِ الْقَوْلَامِ بِالْفَيْسُطِ وَسَلِّ إِلَى الشُّيْطَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ هَذَا الْإِسْلَامِ مِنْ جَانِبِيَا وَصَبْرًا حَيَلًا وَفَرَاغًا عَنِ الْغِيْبِ وَالْحَقِّ وَنِسَاءً
فِي الْهَدْيِ وَالْتَوَقُّفِ لِمَا حُجِبَ وَمَرْطُفَةً وَدَقًّا وَسَاعًا حَلَا لَا طَيْبًا مَرِيئًا وَأَنْ أَسْأَلُكَ
فَأُضِلَّ مُفَضَّلًا صَبْرًا مَسْمُومًا مِنْ عَيْدِكَ وَلَا كَيْدًا وَلَا مَكِيدَةً مِنْ أَحَدٍ وَهَذَا وَبَيْتُهُ
مِنْ كَلِمَاتِهِ وَسَمِعَ وَمَرَّ عَوْقُ الشُّكْرِ عَلَى الْعَاقِبَةِ وَالنَّمَاءُ وَإِذَا جَاءَ الْمَوْتُ
فَأَبْقِنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً عَلَى مَا أَمَرْنَا بِهَا فَظُنِّمْ حَتَّى نَقُتْ دِينًا
الرَّاجِحَاتِ النَّعِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا وَافْخِ بِالْآخِرَةِ وَأَنْدُلْ لِي مِنْ خَيْرِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
إِلَّا حَقُّكَ وَلَا تَقْرَبْنِي بِالْإِسْرَافِ وَالْجَوَارِكِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لِأَعْلِيكَ وَإِلَيْكَ
الْمَشْكُورُ لِأَمْرِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْتَمِدْ عَلَى نِعْمَةِ الظَّالِمَةِ الْعَاقِبَةِ وَبَشِّرْ

الغالبه فاحتمل في ما العاوية اللهم ان استغفار عبادك وانما صغر على ما كتبت
قله حياء ووقر كبر الاستغفار مع خلقه بعباده حياك نصيب بحق الرجاء اللهم
ان ذنوبي ثوبتي ان ارجوك وان عملي بعبادة حياك يمنعي ان اخشاك
فصل على محمد وال محمد وصديق رسالي لك وكذب عوفي منك وكان عند احسن
ظني بك يا اكرم الاكرام اللهم صل على محمد وال محمد كما ايدتني يا العمرة
واثني لي يا الحكيم واجعلني ممن يندم على ما تبعة في امسه ولا يعتر
حظه في يومه ولا ياتهم لوزن عيده اللهم ان الغيت من استغفرك وانقصر
إليك والفتن من استغفرك فخلقك منك فصل على محمد وال محمد واغني
عن خلقك بك واجعلني ممن لا يبسط لعمالي الا اليك اللهم ان الشقي
من سقط امامه التوبة ووراءه الرحمة وان كنت ضعيف العمل فاني في
رحمتك فوبى الا يلجب به ضعف عمالي لفرقة امالي اللهم ان كنت تعلم ان
ما في عبادك من هو اقسى قلبا منه واعظم منه ذنبا فاني لعنة الله لا موت لي
اعظم منك طولا واسع رحمة ورحموا فاما من هو اصدق رحمة اغفر لمن
ليس يا وصدي في خطيئته اللهم انك امرتنا فعمينا وكنت ما اتمينا وذكرت
فقتا سينا وبقرت فعمامينا وخذرت فعدونا وما كان ذلك جنه احسانك
الينا وانت اعلم بما اعلنا واحقينا واخبر بما انا في وما اتينا فصل على
محمد وال محمد ولا تق اخذ بنا بما اخطنا وسينا وهب لنا حقك لدينا
وانم احسانك لينا واسبل رحمتك علينا اللهم انا نتوسل اليك بما
القيدين الامام وكذلك بالحق الذي جعلته له رحيمه وسؤلك ولا يوريه

عليه وفا طه اهل بيت الرحمة اذ وان الذوق الذي به فام حيا بنا وملا ح
احوالنا فانك الكرم الذي تعطى من سعة وتمنع من قلة رحمة ونحن نسلك
من ان ذوق ما يكون صلا على الدنيا او بدلا للاخرة اللهم صل على محمد وال محمد
واخبر لنا اولادنا ويجمع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء
منهم والاموات والتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة قفا عذاب النار
يس ركوع و سجود ميكنه فتمت بحوالي وسلام ميكني بسجود تسبح فاطمة
بحوالي **جمل مرتبه بكر** سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله وان
اكرم وان خدا سوال كن ترا ان كنهان نگاه دارم واز عذاب خود بخواب
وتوفيق عمليك كرامت در مايد واعمال را بقول مايد وبالاست ندر سرفه ووداكت
بمان كن بسخي ككذبت بر خود ما بغير حج بچيان و بوس **و بكر** زاد الله
في شرفكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته و دعا كن بر خود و پدر
وما خود و هر كه خواهي **مؤلف كي يد** كه اين نيارت را با تغييرها و زيادتها
در مراتب اول و كرده اند و بسند نهى دعواته عنه نسبت داده اند و از زياد
مطلقه شمرده اند پس در حديث كه بنا بر اين در ساير ايام نيز توان خوا
اين نيارت را **فصل و قيم در بيان فضيلت و كيفيت نيارت اربعين**
بعه بستم ماه صفر است در كتب معتبره از حضرت امام حسن عسكري عليه السلام
نوايت كرده اند كه علامات هفتون پنج چيز است **نمان** پنجاه ليكوكت از نر بصره
و نافله در شب و دون **و نيارت** روز اربعين **و انكشتر** در هفت راست كرون
و چين داد و سجود بر خاك كذاشتن **و بسم الله الرحمن الرحيم** را بلند گفتن **و از عطا**

و در بيان نيارت دون اربعين است

على ابي الكرابيت وقبيل العراب اللهم اقم شهداءك وانك وليك وارث
وليك وصفيك وابن صفيك الفاني بكراتك اكرمته بالشهادة
وجسوته بالسعادة واجتمعت به طيب الولاية وجعلته سيدا من الشادة
وقالنا من القامة وناشدنا من القادة ولعطينه من ابيات الانبياء وجعلته
مخدا خلفك من الالوف مناه فاعدت في الدعاء ومع الشعير وبذلك
فك يستفيد عبادك من الجمال والوصية الصلابة وقد توارت عليته من
حق الدنيا وبيع حظه بالاراذل في وشري ارضه بكيا الامن لادن
وتغطس وتردي في هوى وانحطك وانحط بيتك فاطاع من عبادك
اهل الشقاق والنفاق وحملته لولا ذرا المسن حين انما تجاهد هم
فك جبارا حثيبا حتى سفك في طاعتك دمه واستبجح حرمي الله
فالعنهم لعنا ونبلا وعذبهم عذابا الينا السلام عليك يا ابن رسول الله
السلام عليك يا ابن سيد الالوف عياض اشهد انك امين الله وابن امينه
عشت سعيدا ومضيت حيدا ومثت فقيدا مظلوما شهيدا وشهدت ان
الله منجز لك ما وعدك ومهلك من حدلك ومعذب من قتلك
واشهد انك وقيت بعمر الله وجاهدته في سبيل الله حتى اتاك اليقين
فلعن الله من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله امته سمعت
بذلك فحيت به اللهم اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعقدك ليرت
عاده يا بني انت وامي يا ابن رسول الله اشهد انك كنت نورا في الا
ضلاب الشاخرة والاعطام الظاهرة لم تجتسك الجاهلية بالجاساسا

لم تلبس

ولم تلبسك المذمومات من نياها واشهد انك من مظلوم الدين والكتاب
المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد انك لمرام النبي القوي الرقيب
التي كنى الهادي لما يدعي واشهد ان الامامة من ذلك كلمة التقوى
واعلام الهدى والعروة الوثقى والنخلة على اهل الدنيا واشهد اني بك
مؤمن وياياكم من قن بشرايع ديني وحق ايمه وقلبي لقلبك بسلم والقرين
لا من لم يتبعك وتصرف فيكم معتد حتى لا يرت الله لكم نعمكم معكم لا مع
عديكم صلوات الله عليكم وعلى ارحامكم واجسادكم وساهلهم ومعالينكم
وظاهيركم وباطنكم امين رب العالمين وودعت زمانا يميني وهو معاكم
خواجه يميني وبريكم **ويست بن طائس عليه التهمة** كفته است كمن برأي
ايديارت وداي يافتكم كخصوص است باين نيارت بايد كمر بابي بيش روي
صريح **وبكفي** السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن
علي بن ابي طالب وامي رسول الله السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء
سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ابي الحسن الزكي السلام عليك
يا حجة الله في ارضه وساهله على طيفه السلام عليك يا باعبد الله
الشهيد السلام عليك يا مولاي وان من لاي اشهد انك قد اتمت
المسئلة والنبوة امرت بالمعروف ونهيت عن المنكر فاهدت
في سبيل الله حتى اتاك اليقين واشهد انك على يقين من ربك ايمتك
يا مولاي نزلوا وافرار غيا مقرر لك بالذنوب هابنا اياك من الخطايا
لتنفع في عند ربك يا ابن رسول الله صلوات الله عليك حيا وبينا فان

در ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان
عن ابی بصیر عن حضرت امام حسین علیه السلام
که در این ماهها دعاها و نیایشها بسیار است

لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَّقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَرَمَكَ وَغَضَبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ حَدَّثَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَكَمْ يُعَذِّبُكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرِيمِ اللَّهِ وَحَرَمِ تَسْوِئَةِ قَوْمِ أَبِيكَ وَأَخْبَأَكَ لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرْبِ مَاءِ الْفِرَاتِ لَعَنَّا كَثِيرًا يُتَّبَعُ بَعْضُهُمَا بَعْضًا اللَّهُمَّ
فَاطْلِقِ التَّمْرَاتِ وَالْأَيْنِ عَالِمِ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فَمَا كَا وَفِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسِعَالِمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِيَّاكَ مُنْقَلِبُ يَفْقَلِيُونَ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِسْرًا لِعَمَلِهِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْتَفِئْ بِأَبْدَانِ مَا بَقِيَتْ وَحَيْثُ
يَارَبِّ وَإِنْ مِتَّ فَاحْشُرْ فِي فِي زُمْرَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صلوات در بیان کیفیت و زیارت آن حضرت در ایام ماه مبارک
مبارک رجب و شعبان در رمضان بسبب معجزه منقول از حضرت
صادق صلوات الله علیه که هر که زیارت کند حسین بن علی علیه السلام
در شب نیمه شعبان حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد
و بخندد **معجزه آن حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام**
منقول است که هر که خواهد که مصاحف کند با او صد و بیست چهار هزار
ببخشد پس باید که زیارت کند **بوی ابي عبد الله الحسين عليه السلام** را
در نیمه شعبان بدست که احوال بخوبی آن علیه السلام رخصت میطلبند
در زیارت آن حضرت پس رخصت می یابند که آن ایشانند پنج بخیی اولی العزم
پوسیدند که گواهند انصاف بود که فرج را با هم و مویس و عیسی و محمد صلی

در شان زیارت حضرت امام
حسین در ماه مبارک
رجب و ماه شعبان
ماه مبارک رمضان

علم

علیهم اجمعین ایشانند که معرث شده اند بمشرق و مغرب زمین **و در حدیث**
معتره یکی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون نیمه ماه شعبان پیش
منادی از افق اعلانا میکند که ای زیارت کن در کان حسین بودید که گناهان
شما آرزید شده و ثواب شما برپورده گناهان و بخیی شماست **و در حدیث**
دیگر فرمود که هر که سه سال متوالی در نصف شعبان آن حضرت را زیارت
گناهانش آرزید شود **و در حدیث معبره** یکی از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است که زیارت کن در حسین بن علی در نصف شعبان گناهانش
آرزید شود و در آنسال گناه بر او نوشته نشود پس اگر در سال دیگر زیارت
کند باز گناهانش آرزید میشود **و بسبب معجزه آن حضرت صادق**
منقول است که هر که در یک شب از سه شبی حسین بن علی علیه السلام را زیارت
کند گناهان گذشته و آینده اش آرزید شود **شب عید فطر یا شب عید صی**
یا شب نیمه شعبان و در حدیث یکی فرمود که هر که آن حضرت را زیارت کند
در شب نیمه شعبان و شب فطر و شب عرفة در یکسال بنویسد حق تعالی
از برای او ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مقبول و یاد دهد شود از برای او
هزار حاجت از حاجت های دنیا و آخرت **و در حدیث معبره** یکی فرمود که در
نیمه شعبان می آرزود حق تعالی هر کس که زیارت امام حسین علیه السلام بکند
گناهان گذشته ایشان را بیامرزد و بایشان میگویند که عمل را از سر کنید
و بسبب های صحیح و غنی صحیح روایت که این احوال حضرت امام رضا صلوات
علیه سؤل نمود که در کدام وقت زیارت کنیم حضرت امام حسین را

کنند

در ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان
تغیبات و زیارت امام حسین در ماه رجب
در ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان

فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان و **بیش معین** از حضرت صادق
منقولست که هر که زیارت قبیله حسین علیه السلام برود در ماه مبارک رمضان
و در ماه بیرون او داد قیامت بموقف حساب نیاید و با او گویند این داخل
بیتش **و در حدیث معتبر** که فرمود که هر که آن حضرت را زیارت کند در
اقل ماه رجب خدا او را بیامرزد البته **و بیش معین** دیگر از حضرت صادق
منقولست که چون روز اول ماه شعبان داخل میشود منادی از سوی خدا
نوا میکند که ای گروه شیعیان حسین خدای مکرار دیدش نیمه ایما هرا
از زیارت آن حضرت را اگر بدانید که چه ثواب در آن هست هرگز از زیارت
اشناری سال بر شما در بر گذرد تا شب نیمه شعبان **و در حدیث معتبر** دیگر
فرمود که هر که زیارت قبیله آنحضرت کند در نیمه شعبان که غرضش محض بعبادت
حق تعالی باشد و غیر خدا که منظورش نباشد خدا در آن شب گناهانش را
بیامرزد هر چند بعد از آن بنهای قسله کلب باشد راوی تعجب کند که
گناهانش آمرزیده میشود و فرمود که آیا این ثوابها از برای زیارت کنند
حسین بسیار میدانی چگونگی خدا ادا میامرزد و او بمنزله کسیست که خدا را
در پیش زیارت کرده باشد **و در حدیث معتبر** دیگر فرمود که خدا میامرزد برای
زیارت کنندگان حسین ۴۰ در نیمه شعبان گناهان گذشته و آینده او را **و بیش معین**
معتبر دیگر منقولست که از آن حضرت پرسیدند که آیا زیارت حضرت
امام حسین م و واقعیت هست که بعضی از فقهاء دیگر بایست فرمود که زیارت کنند
آن حضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آن حضرت حیثیت هر که

اورا بیشتر بعمل آن حضرت بیشتر خواهد یافت و هر که کتبی کند کمتر خواهد یافت
و بعضی گویند در زیارت کردن آن حضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آن اوقات مضاعف
و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت
پس بر سیدنا از فیض زیارت آن حضرت در ماه مبارک رمضان فرمود که هر که
زیارت آن حضرت برود از سوی خشوع و از برای خدا و پشیمان انگاهان طلب
آسایش کند از آن زمان یکی از شبانماه رمضان در شب اول ماه رجب نیمه
ماه یا در شب آخر ماه گناهان و خطاها از او فریاد چنانچه بر گناهان خفیدگی بیاد
شد از درختان میروند تا آنکه از گناهان شوم مانند و زنجیر که انعام و متوکل
سند بوده است و باین برای آن برای او باشد مثل ثواب کسی که در سال حج و عمره
کوده باشد و موملک او داد کند که نزدی است از هر صاحب زوجه و خوش
بغیر از جن و انس یکی از آنها گوید که ای بنده خدا پاک سدی پس عمل از سر
و دیگر گوید که ای بنده خدا دعای حاجت بخواند پس زیارت با در آن با سر
انجمن خدا و فیض برین **و در حدیث معتبر** دیگر فرمود که شب قدر در ده روز
آخر ماه رمضان هر که از آن نزد قبیله حضرت امام حسین صلوات الله علیه برآید
و در رکعت پانجمین نماز را بخواند و از حق تعالی بخواهد که او را از آتش
او از آتش جهنم حرق کند با عطا فرماید آنچه شوال کرده است و پناه دهد او را از آنچه
از آن پناه جسته است و هم چنین اگر سوا کند که خدا با او بدهد از پشیمانیها
که در آن وقت شده است یا حاجتی از خدا بطلد که در آن گناه نباشد امید آنم
که سواش باوده شود و از چیزهای که خدا کرده است نگاه داشته شود و شفاعة

فصلت فی زیارت امام حسین در ماه رمضان
و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان
و ماه رمضان

اورا قبول کند حق تعالی در حق ده کس از اهل بیت او که هر مستوجب غدا بشود باشد
و حق تعالی بسیار چیزها ساخته است بسؤال کننده و بنده خود **و بند معبر**
ان امام زاده عبد العظیم و غیره عنه منقول است که حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرمود که هر کس
زیارت کند حضرت امام حسین در ماه ربیع الثانی یا در ماه رمضان و آن شب که مقید
هست که شب قدر باشد و در آن شب هزار محرابی جدا و مفصل باشد و مصاحف بخواند
با انواع صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که هر دو خست و بطلبند از خدا در زیارت
آن حضرت در این شب **در حدیث معبر** از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که چون شب قدر پیشواید و صدای از میان عرض ندا میکند که خدا آمرزیده هر کس که زیارت
قبول حسین کند **در حدیث** دیگر فرمود که هر که زیارت آن حضرت بکند در نیمه
شعبان بنویسد حق تعالی او را برای او ثواب هزار حج **و در حدیث** معبر منقول است
این جعفر علیه السلام که سه شب است هر که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
در آن شبها کند شتر و آینه اش آس زبده شود شب نصف شعبان شب
پست بیستم رمضان و شب عید **مترجم گوید** در کتب علمای زیارت مخصوصه از برای
دو نوافل ماه ربیع و شب نیمه ربیع و شب نیمه شعبان ذکر کرده اند چون بویاز
شب نذاره آنها را این دو نکریم که یکی از زیارات منقول است که سابقا مذکور شد بعمل
آوردن خوبت **و بیخ کفیه علیه السلام** و کتاب بلند از همین دو زیارت تصوف
شعبان ذکر کرده است که روایت کرده اند از حضرت صادق علیه السلام که در زیارت حضرت
امام حسین صلوات الله علیه از بقره می آید **و می گوئی** اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ الْقَسَّالِ اِنَّ كِيْ اَوْ دَعَاكَ شَهَادَةٌ يَّيْتِي

لَكَ يَقْرَأُ بِكَ إِلَيْكَ فِي يَوْمِ شَفَاعَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قِيلَتْ وَكَمْ نَمَتْ لِي وَجَاءَ
حَمَانِكَ حَبِيبَتْ قُلُوبٌ تَشْفَعُكَ وَيَسْتَأْذِنُ زَيْدٌ اَهْتَدَى لَهَا لَوْنُ الْبَلَدِ
وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نُوْرٌ اَللَّهُ الَّذِي لَمْ يَطْفَأْ وَلَا يَطْفِئُ الْبَدَا وَ اَنَّكَ وَجْهٌ اَللَّهُ الَّذِي
لَمْ يَمَلِكْ وَلَا يَمْلِكُ اَبْدًا وَ أَشْهَدُ اَنَّ هَذِهِ الْقَرِيْبَةُ قَرِيْبَتِكَ وَ هَذَا الْحَمْدُ حَمْدُكَ
وَ هَذَا الْمَصْنُوعُ مَصْنُوعُ يَدِكَ لَا دَلِيْلَ وَ اَللَّهُ مُعَزِّزُكَ وَ لَا مَغْلُوْبٌ وَ اَللَّهُ تَعَالَى
هَذِهِ شَهَادَةٌ اَللَّهُ عِنْدَكَ اَللَّهُ يَوْمَ يَقْبَلُ نِيَّتِي بِحَجْرَتِكَ وَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اَللَّهِ
وَ بَرَكَاتُهُ **مترجم گوید** که در روایت کریم از زیارات مطلقه باشد **در حدیث**
معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب نیمه شعبان انا اول تا آخر شب
در گویند برای معالی عباد و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و هزار مرتبه استغفار
بکند و هزار مرتبه الحمد لله بگوید پس بر خیزد و چهار رکعت نماز بکند و در هر رکعت
هزار مرتبه آیته الکرسی بخواند حق تعالی او را مصلحت کند و او را در ملک را که حفظ نماید او را
از هر بدی و از شر هر شیطان و سلطان و حسد او را برای او بنویسد و گناهی
بر او ننویسد و تا با او بنزدان برای او استغفار کند **و سید بن طاووس علیه السلام**
در کتاب اقبال از محمد بن علی طرایی نقل کرده است که او از خط شعبان هر من نقل کرده
که از نماز شب نیمه شعبان از بقیه سید ما ابو عبد الله الحسین علیه السلام که در رکعت نماز است
که در هر رکعت پنجاه مرتبه بخواند کتاب و پنجاه مرتبه قل هو الله احد بخواند و هر
دو رکعت ده مرتبه بعد از سر برداشتن از رکوع و سجده ها و در میان سجده ها ده مرتبه
بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند **اِنَّتَ اَللَّهُ الَّذِي اَنْجَبْتَ لَادَمَ وَ حَوَّلْتَ
حَيْثُ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ كُنَّا نَعْتَرُكَ وَاِنْ كُنَّا نَعْتَرُكَ مِنْ اَلْخَاسِرِيْنَ**

زبان حضرت امام حسین در عرفة
و سایر آیات معتبره و عیدها
درگاه

ما اجبتنه

در روز عرفة و عیدها
و سایر آیات معتبره و عیدها

از گزای معلق داشته باشد بابت نزهت حضرت چنانچه اقل ایستادی **و بگو**
اكتلام عليك يا ابي ابا عبد الله هذا اذان افرغ في غيري رغب عنك
ولا مستبدل يريك عيونك واستودعك الله افرغ عليك السلام اتابا الله
ويا الترحل فيما جئت به وذلك عليكم اللهم الكفايع الشاهدين اللهم لا تجعل
نيابتك هذه اهل العمدية نيارتبه وان شفي العود الكبرياء ما ابقيتنه فاذا
قويتني كما خسرته معتره فامع بينه وبينه في جنات النعيم **فصل چهارم در بیان**
فضیلت زیارت آنحضرت در روز عرفة و عیدها و سایر آیات معتبره که
بند معتبر منقول است از بشیر تهان که گفت عرض کردم حضرت صادق علیه السلام
که گاه هست حج آن من فوت میشود و روز عرفة را نیز بقی حضرت امام حسین علیه السلام
میکند را هم فو که نیک میگویی ای بشیر هر فوینه که زیارت بقی امام حسین علیه السلام
برود با شما ساقی آن حضرت در غیر عید می نوشته شود برای او ثواب پست حج
مقبول و پست عمره مقبول و پست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت
کند آنحضرت را در روز عرفة یا مع فو آنحضرت نوشته شود برای او هزار
حج و هزار عمره مقبول پست دیده و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل کفایت حاصل
میشود برای من مثل ثواب وقف عرقات بر نظر خود آن حضرت ببری من مانند کسی
که خشمناک باشد و فو که ای بشیر فو من هر که برود زیارت بقی امام حسین علیه السلام
در روز عرفة و غسل کند در فرفر فوات پس صق قبر شود ببری بقی آنحضرت بزیید حق تع
از برای او بوی کانی حجی که با هر مناسک بجز آنکه باشد و چنین کلان دارم که فو در
دو عمر **و بسند های معتبره** از آن حضرت منقول است که خداوند عالمیان در بیان

در روز عرفة

معدن فراق نظر بحت ببری زیارت کند و کان بقی حسین بن علی علیه السلام میکند پیش
از آنکه نظر با اهل موقف عرقات کند راوی برسد که بچه سبب چنین میکند فو من که در میان
آنها که در عرقات حاضر میشوند و فرزندان زنا میباشند و در میان زیارت کند و کان
آن حضرت فرزندان زنا نمی باشند **و بسند حسن** کا المعنی آنحضرت صادق و کاظم علیه السلام
منقول است که هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفة بر بکر داند حق تعالی او را خلقت
طل یعنی باران مطهرین با ایمان و شاد بود و با خوشنوی خدا **و بسند معتبره دیگر**
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حق تعالی در روز عرفة در میان بقی حسین علیه السلام
بر او داند پیش از اهل عرقات و عا جنای ای ایشا ز بر می آید و لکن اهان ایشا نایم ای
و شفا عتیدانان قبول می کند در سهولت ای ایشا پس بعد از آن صق قبر اهل عرقات صق
و با ایشان نیز چنین میکند **و در روایت معتبره دیگر** از بشیر منقول است که گفت در هنگام
که حضرت صادق علیه السلام در جبهه بود و نزد آنحضرت جعفر از شیعه بودند و ببری من کرد
و فو که ای بشیر اسال حج که می گفتند فو من در روز عرفة بقی امام حسین علیه السلام بوفع فو من
که ای بشیر دانده که از فو من نشد است جوی از فو ای ایشا که از برای ایشا بملکه در ملکه
بهم رسید است گفتند برای فو من در اینجا عرقات هست بیان فو ما که چو نمره را ثواب ایشان
فوت نشد است فو من که ای بشیر جدی از شما که غسل کند در کنار عرقات و برود زیارت
بقی آن حضرت و عارف با امامت او و حق او باشد عطا میفرماید حق تعالی بوی که بوی
یا بگذارد ثواب صد حج مقبول و بعد عمره می رود و بعد جهاد که با پیغمبر مرسل برود
بجنگ دشمن ترین دشمنان خدا ای بشیر بشنو و برسان بوی که در لیس بر تابد مقبول
کند که هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفة چنانست که حق تعالی را در هر لیس

فضلت زیارت حضرت امام حسین
روز عرفه و عیدها و سایر ایام

ورقه

زیارت کرده باشد **در حدیث معتبر دیگر** فرمود که هر کس فوت شود روز عرفه در دعا
و دعا یا بد آن را نزد قی حسین بن علی علیه السلام از او فوت نشده است ثوابی بدست
که حق تعالی ابتدا میکند باهل قبور حسین م پیش از اهل عرفات پس بایشان خود مخاطب
و مکالمه میفرماید **و بعد حسن و عقیق** از آن حضرت منقولست که چون در سفر
میشود حق تعالی مطلع میشود بر نوازی قی حسین م پس بایشان میکوید که آن سر کبریا عمل
که گناهان شما را آن پریم پس متوجه کار ساری اهل عرفات میشود **در حدیث**
معتبر دیگر فرمود که هرگاه روز عرفه میشود حق تعالی نظر میفرماید بر سوی زیارت کنندگان
بقر اخضر پس میفرماید که بلگوید که گناهان شما آن زیاده شده است و از سوی
که بر میگوید دنیا تا هفتاد روز نگاه برایشان نوشته میشود **در حدیث معتبر دیگر**
از آن حضرت منقولست که هر که زیارت کند قی امام حسین م را در روز عرفه فرزند
خدا از برای او ثواب هزار هزار حج کبایه نام آن حج مسلم کرده باشد و هزار هزار
عمره که با رسول م کرده باشد و ثواب آن را که در هزار هزار بنه و فرستادن
هزار هزار کس بجهاد در راه خدا فایده آن که بنده بسیار تصدیق کننده من ایمان
آورده و عمره من و عملا لگه کویند که فلان مرد صدق است خدا او را نشا گفته است
دعا باری و عیش عظمت و جلالت در زمین او را کوی کویند که لقب ملائکه مقربین است
در حدیث معتبر از آن حضرت منقولست که هر که اخضر زیارت کند در روز
عرفه با شناختن حق او بنویسد خدا از برای او ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار
جهاد که با پیغمبر م کرده باشند **در حدیث معتبر** فرمود که هر که بریشان
باشد و او را میفرشود حج الا سلام پس برود و عرفه را از قی امام حسین م بگذراند

کلمه

گدان محزیت او را از حج اسلام و نیکی که از حج محزیت مکن از برای کسی که بریشان باشد
اما مال دار هرگاه حج واجب خود را کرده باشد و خواهد که حج سنت یا عمره
بکند و شغل دنیا یا عاریتی او را مانع شود و برود بنی دقوان حضرت در روز عرفه
او را محزیت اندازد اگر در حج و عمره و مضاعف کردن اند حق تعالی ثواب آن را از برای
او با ضراف بسیار داری بر سید بر او چند حج و چند عمره است فرمود که آنرا اوصا
غیر توان کرد بر سید که صد بر او فرمود که یکی احصا میتوان کرد بر سید که هزار بار
فرمود که بیشتر پس آن آیه را خواند که منمونی اینست که بشارت بدیغی با حق خدا را
احصای نمی توانی کرد المدا بدیغی که خدا واسع العطاء و کرم است **در حدیث**
دیگر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که شب عرفه در زمین او بگذرد
و بماند تا آنجا تا نیابت روز عید بکند و بگوید نگاه دار خدا او را از شر شیطان
در حدیث معتبر از دفاعه منقولست که حضرت صادق م با او فرمود که ارسال حج
اگریدی گفت فدای تو شوم ندیدی نداشتم که حج دوم و لکن عرفه را نزد قی امام
حسین م گذرانندم فرمود که ای دفاعه هیچ کوی که کوی انچه اهل حق در آن
بودند اگر نزیب بود که گراحت دارم که مردم تو را حج کنند هر آینه حدیثی برای تو
میگفت که هر کس تو را زیارت کند حضرت بلکه پس ساعت مساکت شد و بعد از آن فرمود
که خود را در آیدم که هر کس پیوند خود بسوی قی امام حسین م و عارف بحق اخضر
بوده باشد و با نیکو فرود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست او هزار
ملک از جانب چپ او و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر
یا وی پیغمبری کرده باشند **در حدیث معتبر** دیگر فرمود که هر که روز عرفه را

در ماه شعبان

نزد حق جیس علی کنز را ندر خالی بود بلکه بر کوه و درستی ای او مملو باشد
از دخت ای **در چهره** معبر و با فرمود که هر که زیارت کند بی حسین علیه السلام
دهر جمع آن زمین شود گناهان او البته و چون از دنیا بیرون رود در جوار
هیچ حسرت از دنیا نباشد و در بهشت با امام حسین هم ساکن شود پس فرمود که
که بخواد که همیشه حضرت امام حسین هم باشد **مؤلف** گوید که زیارت آنحضرت
در بسیاری اوقات بی ضرر و لیبی و ایام میسر که افضل است خصوصاً اوقاتی که آنحضرت
منسوبند مثل روز عبا هله و روز نزول هلالی که گذشت و روز ولادت حضرت
آنحضرت که موقی می بودیم ماه شعبان است **در هفتاد** از حضرت صادق عم
روایت کرده است که ولادت آنحضرت در بیستم ماه شعبان واقع شد در سال
چهارم هجرت و هم چنین مناسبت زیارت آنحضرت در چهارم ماه ربیع الاول
گردید است که بنید علی علیه السلام بجهت واصل شدن است بنا بر مشهور و از این خصوص
این ایام زیارت منقولی نیافتیم و در کتب علماء زیارات مخصوصه از برای عیدین و غیره
منقول است و در کتاب جبار الا فواد بر آورده ام هر که خواهد با آن رجوع نماید و اگر
یکو از زیارات مطلقه را که اساس ایند معتبره منقول است و سابقاً مذکور شد بخواند
احیاست **و شیخ طریبی** و سیدان طاوس ذکر کرده اند که بیرون آمدن آنحضرت
صاحب الامر صلوات الله علیه بر روی قاسم بن العلاء همدانی و کل امام حسن علیه
عم که مولا و امام حسین عم متولد شد و روز پنجشنبه بیستم ماه شعبان است
دو روز در **و ایند علماء بخوان** اللهم انی اسئلك بحق المولود فی
هذا لیوم المولود یسما دایم قبل استیصاله و ولادته بکثرة التمام و من علیها

و لایق

و لا دمن معن علیها و كما یطأ لا یتم ما قتل العویة ست العسرة المدد ذیما التفرع
یوم الكرمه المعقون من قبله ان الائمة من نسله و الشفاء من نابتة و الفوز معنی اوتیه
و الا و ملاء من غمی به بعد فایم یقیمت حتی یدرک الایة و یثاب انوار وین
ضو الجبار و یكون ایضاً الفاضل صلی الله علیه و آله مع اغتلاف اللیل و التمار الائمة فحتم
الیك اقول و اسئل سؤل مقترین و معتزین منی الی انفسهم فافز فی وجهه و امیرة لیک
العصمة الی محمل ربیه اللهم صل علی محمد و آله و علیهم و علیهم و علیهم
معه و ان الکرامة و محمل الایة و ان الکرامة معنی فیه قال من ان لیس فی ذلک
مراقبتة و سابقته و اجعلنا من یسلم الیک من و لکن الصلوة علیک عند ذلک علی
بجمع اصحابه و اهل اصحابه الی الامد و من منک یا العدد الائمة عشر التجویم
ان هیر قال علی علیهم السلام و هب لنا فی هذا الیوم حتی یوهبنا و یخرج
لنا من کل کلکة کما وهبت الحسین الخیر جید و عا دطر من یمنه لضعف عالمنا
یقین من بعین شهادت من بینه و تنظر اوتیه امین رب العالمین **بسیخانی بعد**
از این دعای حضرت امام حسین ۴ را این آموخت که آن حضرت خواند
در روزی که آن حضرت ۴ مغلوب کافران کو دید و جو اللهم انت
سعی الی الخیر و عظیم الخیر و انت شد ید الخیر و عظیم الخیر و انت عظیم الخیر و انت
علی ما نشاء و قریب الیهم و جوارق الیهم و سابع التبعی حسن البلاء و قریب اذا دعیت
محطط یا خالقت قابل التوبیر من نواب الیک فای علی ما امرت و مددک ما طلبت
و سکرت اذا اشکرت و دوز اذا اذرت انقول حجاجاً و اکرهت الیک فقیس
و افرغ الیک خانیفاً کان الیک منکرها و استعین بک مبعیفاً فاقول علیک

و ک

گفت که چو تیر زیارت کنم باین رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه با هر روز که
 خواهی و بپوش با کترین جامه ای خود را و بالا برو بلند ترین با مهادی خانه خود یا برو
 بصحرائی و در بجانب قبری کن و بگو **و بگو** اَسْتَلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلا یا و اَنْتَ
 مَوْلا یا و یَتَرُ یا اَنْتَ یَتَرُ عَلَیْکَ یا مَوْلا یا یا قَبْلِ انْ یَقْبِلَ بِکَ
 بِنِ الْکَمِیْدِ اَسْتَلامُ عَلَیْکَ وَ دَعْوَةُ رَبِّکَ اَنْتَ اَنَا قَاتِلُکَ یا اَنْتَ رَسُولُ اللهِ
 یَقْبِلُ لِسَانِی وَ جَوَارِحِی و اَنْتَ اَنْتَ لَمْ یَنْفَسْ وَ لَمْ یَا هَرَّ عَلَیْکَ اَسْتَلامُ یا و اَنْتَ
 اَدَمُ صَفْوَةُ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ فَرَجَ بَیْتِ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ اِنْ اَهَمَّ حَلِیْلِ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ مَوْسَى
 کَلِیْمَ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ عِیْسَى دُفْعَ اللهِ وَ کَلِیْمَةَ وَ قَدَارِیْتُ مُحَمَّدَ حَبِیْبِ اللهِ وَ نَبِیِّهِ
 وَ دَسُو لَهْ وَ قَدَارِیْتُ عَلِیَّ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ دَعْوَةَ رَسُولِ اللهِ وَ خَلِیْقَةَ قَدَارِیْتُ
 الْحَسَنِ ابْنِ عَلِیٍّ وَ دَعْوَةَ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ لَعَنَ اللهُ قَاتِلَکَ وَ جَدَّ عَلَیْکَ مِنَ الْعَذَابِ
 فِی هَذِهِ السَّاعَةِ فَمَنْ کُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یا یَتَرُ یا مَوْلا یا اَنْتَ جَلَّ وَ عَزَّ وَ اَلِی
 جَدِّکَ وَ سُوْلِی اللهُ وَ اَلِی اَبْنِکَ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ اَلِی اَصْلِکَ الْحَسَنِ وَ اَلِی کَ
 یا مَوْلا یا عَلَیْکَ سَلامٌ اللهُ وَ دَعْوَتُهُ وَ بِنِ کَانَتْ بِنِ یا یَتَرُ لَکَ بَهْلَمِی وَ لِسَانِی
 وَ جَمِیعَ جَوَارِحِی لَکِنْ یا یَتَرُ یا مَوْلا یا اَنْتَ لَمْ یَنْفَسْ وَ اَنَا یا اَلِی اَلِی اَلِی اَلِی اَلِی اَلِی
 وَ لَکَعْنَةُ کُلِّ مَعْنَةٍ اَقْرَبُ اِلَى اللهِ وَ اَلِی کَ اَجْمَعِیْنَ نَعِیْکَ صَلَوَاتُ اللهِ وَ
 وَ دَعْوَتُهُ اَوْ دَعْوَتُهُ **بِسْمِ اللّٰهِ** میگویند بجانب چپ خود و دو بار در ایستایی
 بی علی بن الحسین هم گزاردن پدای بد خود مدفونت و سلام میگویند بر او مثل این سلام
 پس عا میگویند وی طلبی حاجت یا دنیا یا آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگذرانی
 که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و با توش

الکف

رکعت است پس دو میگویند بجانب نبی امام حسین صلوات الله علیه **و بگو** یا مَوْلا یا
 یا مَوْلا یا اَلِی و اَنْتَ یَتَرُ یا اَنْتَ یَتَرُ عَلَیْکَ یا مَوْلا یا و اَنْتَ
 یا عَلِیُّ ابْنِ الْحُسَیْنِ وَ مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا یا مَوْلا
 وَ بِنِ کَانَتْ بِنِ یا یَتَرُ یا مَوْلا یا یا قَبْلِ انْ یَقْبِلَ بِکَ
 بِنِ الْکَمِیْدِ اَسْتَلامُ عَلَیْکَ وَ دَعْوَةُ رَبِّکَ اَنْتَ اَنَا قَاتِلُکَ یا اَنْتَ رَسُولُ اللهِ
 یَقْبِلُ لِسَانِی وَ جَوَارِحِی و اَنْتَ اَنْتَ لَمْ یَنْفَسْ وَ لَمْ یَا هَرَّ عَلَیْکَ اَسْتَلامُ یا و اَنْتَ
 اَدَمُ صَفْوَةُ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ فَرَجَ بَیْتِ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ اِنْ اَهَمَّ حَلِیْلِ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ مَوْسَى
 کَلِیْمَ اللهِ وَ قَدَارِیْتُ عِیْسَى دُفْعَ اللهِ وَ کَلِیْمَةَ وَ قَدَارِیْتُ مُحَمَّدَ حَبِیْبِ اللهِ وَ نَبِیِّهِ
 وَ دَسُو لَهْ وَ قَدَارِیْتُ عَلِیَّ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ دَعْوَةَ رَسُولِ اللهِ وَ خَلِیْقَةَ قَدَارِیْتُ
 الْحَسَنِ ابْنِ عَلِیٍّ وَ دَعْوَةَ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ لَعَنَ اللهُ قَاتِلَکَ وَ جَدَّ عَلَیْکَ مِنَ الْعَذَابِ
 فِی هَذِهِ السَّاعَةِ فَمَنْ کُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یا یَتَرُ یا مَوْلا یا اَنْتَ جَلَّ وَ عَزَّ وَ اَلِی
 جَدِّکَ وَ سُوْلِی اللهُ وَ اَلِی اَبْنِکَ امِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ اَلِی اَصْلِکَ الْحَسَنِ وَ اَلِی کَ
 یا مَوْلا یا عَلَیْکَ سَلامٌ اللهُ وَ دَعْوَتُهُ وَ بِنِ کَانَتْ بِنِ یا یَتَرُ لَکَ بَهْلَمِی وَ لِسَانِی
 وَ جَمِیعَ جَوَارِحِی لَکِنْ یا یَتَرُ یا مَوْلا یا اَنْتَ لَمْ یَنْفَسْ وَ اَنَا یا اَلِی اَلِی اَلِی اَلِی اَلِی
 وَ لَکَعْنَةُ کُلِّ مَعْنَةٍ اَقْرَبُ اِلَى اللهِ وَ اَلِی کَ اَجْمَعِیْنَ نَعِیْکَ صَلَوَاتُ اللهِ وَ
 وَ دَعْوَتُهُ اَوْ دَعْوَتُهُ **بِسْمِ اللّٰهِ** میگویند بجانب چپ خود و دو بار در ایستایی
 بی علی بن الحسین هم گزاردن پدای بد خود مدفونت و سلام میگویند بر او مثل این سلام
 پس عا میگویند وی طلبی حاجت یا دنیا یا آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگذرانی
 که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و با توش

ذی قعدة الحرام صبح ۱۲ و عصر کربلا

که گفت بجزرت امام رضا که زیارت کم نبی حضرت امام موسی ع در بغداد فرمود که اگر
 ناچار باشد از بس حجاب یعنی دیوار زیارت کن **و در روایت دیگر** آن حضرت پرسیدند
 از نفعی زیارت حضرت کاظم ۲ فرمود که غایت کند در همه جا که در دور آن حضرت
مؤلف گوید که این دو حدیث بحول بر حال خوف و تقیر است یعنی اگر آن مخالفان برسد
 در زیارت آن حضرت داخل موضعه مشرب و از بیرون زیارت کنید و در مسجد های
 که نزدیک آن حضرت است غایت زیارت و نماهای دیگر بکنید **چنانچه** بسند متواتر
 بلکه صحیح انصیب منقول است که آن حضرت امام رضا عم سوال کرد که چه ثوابت کسی است
 که قبر پیرت را زیارت کند فرمود که اول زیارت کنید پس سید که چه فیضات دارد
 فرمود که فیضی هست مانند فضل کسی که زیارت کند پس فرمود که فیضی است
 علیه و آنکه گفت آن قسم و نفاق داخل موضعه چنگم فرمود که زیارت کن از پشت
 دیوار و در روایت دیگر آن طریقی زیارت کن **و بسند معتبر دیگر** آن حضرت
 امام رضا منقول است که فرمود که هر که زیارت کند بدو عبادت بغداد چنانست که زیارت
 کرده باشد رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و لکن از برای بر حول
 خدا و امیر المؤمنین فضل ایشان بر سایر ائمه علیهم السلام است **و در حدیث صحیح**
 آن حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت ^{کند} نبی موسی بن جعفر عم
 از برای اوست بیست **و در حدیث معتبر** منقول است که شخصی بخدمت حضرت امام رضا
 رفت و گفت فدای تو شوم زیارت نبی امام موسی عم در بغداد در آن مشقت عظیم
 هست از هفت تقیر و مایه میوم و سلام بر آن حضرت میکنم و زیارت می کنم از پس دیوارها
 پس چون فریاد دارم کیسکه آن حضرت را زیارت کند فرمود که دانسته که مثل کسیست که از عقب دیوار

برود و زیارت کند **و در حدیث دیگر** همین سوال کردند و فرمود که مثل کسی است
 که امام حسین ع را زیارت کند را و بگوید پس شخصی داخل شد بخدمت آن حضرت و در آن
 بغداد را و بریدی اهلش را و این که مردم منتظر اند از ایشان بی بری ایشان که زمین فرود
 یا صدای عظیم میشوند که هلاک شوند یا با عقده برایشان نازل شود حضرت فرمود که تا
 امام موسی علیه السلام در کناره ایستادت برایشان عذاب نازل نمی شود **و شیخ ابن**
شیراز روایت کرده است از علی بن ابی طالب که او گفت هیچ امری دشواری مرا
 نداد که بعد از آن بر من نازل شد حضرت امام موسی ع و متوسل با آن حضرت شوم ملک
 آنکه خدا آن برای من آسان کرد و چنانچه در بغداد زنی دیدند که صید و در پی سینه
 که بگذا می روی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر عم میروم که دعا کنم برای پسر مرا که او
 حبس کرده اند مرد حبس می در آنجا حاضر می شود استمرا کرد و گفت پسر من در زندان مرد
 زن گفت خداوند از تو سؤال میکند بجز آن کسی که او در زندان نمی رسد که قدرت
 خود را بر من بنمائی تا که پسر آن زن را نگاه دارند و پسر آنجنابی که با او استمرا کرده بود
 بجنایت او گرفتند **و در حدیث معتبر** روایت کرده اند از حسن بن محمد
 عی که در سال بیست و نود و شش و انسانی بود که عیاق بن محمد بن القزازی و زیور مقدس
 بود دیدم احمد بن یحیی که با خلیفه کرد در دستش علق خون نام رسید و در پی
 رسید که بگوید و بیاشاشد و بنزد جلیب امر کرد که دست او را بگیرند شاید زنده بماند
 و هر که او را میدید شک نمیکرد که او خواهد مرد پس خوابید حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه و فرمود که یا امیر المؤمنین ان خدا بی طلبی که دست مرا بر بچشد
 فرمود که من شغلا دارم و لکن بود بر نبی موسی بن جعفر که او از برای تو از خدا بی طلبی

هت اما ظاهرش آنست که تالیف علی بوده باشد و بصحت این زیارات از برای ایشان
نیارات جامع است که بعد از این مرقوم خواهد شد خصوصاً یک زیارت که آن حدیثش ظاهر
خواهد شد که در بیاحتصاص مومنان و غیره علیها التلاک دارد **و بدانکه** زیارت ایشان
در آیام و ایام معتبره که اوقات شریفه افضل و اوقات خصوصاً اوقات که با ایشان اخلاص
دارد مثل سوره ولادت امام موسی که موافق مشهور روز هفتم صفر است و بعد وفات
آن حضرت که بعد پست و پنجم ماه رجب است و بعضی پنجم و بعضی ششم ماه مذکور است
و روز امامت حضرت که با این هم ماه رجب است یا با این هم ماه شوال است و بعد ولادت
امام محمد باقر که در هم ماه رجب است بر عتبات این عتبات یا هفتم ماه رمضان یا با
نزد هم آن و روز امامت آن حضرت که در هفتم ماه رجب است امام رضا علیه السلام است
و مذکور خواهد شد **فصل ریم در بیان مسجد برائت است و میفرماند آنست**
و شاهد آنست که بدانکه مسجد برائت از مساجد مشهور است و علماء در کتاب
خود ذکر کرده اند و احوال باقیست در میان مشهور کاتبین علیها السلام است
و بغداد و احوال **و بسند معتبر** از حضرت امام محمد باقر منقول است که در خانه حضرت
ایمویانین ۴۰۰ تنک خوارج میخوان برکت گذشت بزور که محل شهر بغداد است
و ده است پس گفت مردم که این زیارت هر چه بود و اجتناب کنید از داخل شدن آن
که خضع و فرو رفتن زمین با آن نزدیک تر است از فرو رفتن بیخ در میان سوس
و چون بیخ و یکی رسید پس سید که این چه موضع است گفتند بجز است فرمود که این زمین
شهر است بجانب راست این زمین میل کند چو بر اطمینان رسیدن که در هر موطن خود
و بان راهب خطای خود فرود که اینجا فرود آیم ما هجرت که با لشکر خود اینجا فرود

در بیان مسجد برائت

فرمود که چرا راهب گفت زمین که در این موضع فرود نیاید مگر پیغمبر یا او یا پیغمبر یا
با لشکر خود که در آنجا و کتب در آنجا چنین خوانده ایم ما در کتابهای خود حضرت ایملوئین
فرمود که من آن و بیخ پیغمبر پس راهب نه سوخته خود فرود آمد بسوی آن حضرت
و گفت عیسی کن بر من زمین اسلام را بگیر از من بمان شریعت ما که من در بغل و صدف
ترا خوانده ام و خوانده ام که فرود خواهد آمد در زمین بر آنکه خانه حضرت بهم و در زمین
حضرت عیسی است پس حضرت فرمود که بایت و بما چنین میفرمود که از تو بیداریم
پس رفت بنویس موضع آنکه صحرا را که در خاک راه و در کوه ندید پس سینه که عقلم ظاهر شد
پس سر پای آن سنگ زد و از زیر آن چشمه بزنی ظاهر شد پس فرمود که این چشمه
که از زیر این مظهر که دید پس هفده نبع اذن چشمه دوشد و فرمود که بشکافید
این مکان چون شکافتند سنگ سفیدی ظاهر شد پس آن حضرت میفرمود حضرت عیسی بدان
دوش خود کوفت و بر این سنگ گذاشت و در این موضع غمان کرد پس حضرت ایملوئین هم
آن سنگ را نصب کرد و بسوی آن غمان کرده چهار دفعه را آنجا آمدند و هم خود را در سجده
فرود آورده بود که انقدره و فرود که اگر صد از دست توان شنید پس فرمود که این زمین
برائت است این خانه مرا هم علیها السلام است این موضع مقدس است که سجدت در آن غمان کرد
حضرت امام محمد باقر فرمود که ما در کتب یافتیم که حضرت ابراهیم هم پیش از عیسی
در آن موضع غمان کرده است **و بسند معتبر و یکی** از صاحب بن عبد الله انصاری
منقول است که گفت ایملوئین هم با ما غمان کرده در بر آنجا بعد از کشتن از جنگ خوارج ما
زیاده از صد هزار مرد فرودیم پس فریاد خود فرود آمد و پرسید که سر کرده این
لشکر کجاست ما اسانه با ایملوئین کردیم که یافت پس فرود آنحضرت آمد و سلام کرد

در بیان مسجد برائت

و گفت ای پسر من تو پیغمبری گفت نه پیغمبر سیدم و آقای منیت گفت پس تو یقین پیغمبر
فردی که باقی گفت این صومعه را از برای این نوع بنا کرده ام که بر اثنا نام دارد و در کتب
آسمانی خوانده ام که در این نوع با این جمعیت نماز نمکنند مگر پیغمبری یا وقتی پیغمبر
پس مسلمان شد و حضرت امیر المؤمنین با او گفت که کی در اینجا نماز کرده است گفت حضرت
عیدی و عبادش حضرت فرمود که حضرت ابراهیم خلیل نیز در اینجا نماز کرده است **و در**
دوایت و یکی منقولست از جابر از انس بن مالک که چون حضرت امیر المؤمنین ۴
از جنگ خوارج برگشت در آن روز آمد و در آنجا راهی دید و خود بود چون آن راهی
آن لشکرها را دید از پی خود فرود آمد و پرسید که سر کرده ایون که کجاست گفتند
امیر المؤمنین است و از جنگ اهل بیرون باز برگشته است پس بخدمت حضرت شتافت
و با ادب ایستاد و گفت اکتلام علیک یا امیر المؤمنین **حقاً حقاً** حضرت فرمود که چه میل
که من امیر المؤمنین ام بحقیقت و راستی گفت چنین خبر داده اند ما را در هبایان و در
حضرت فرمود ای صاحب داهب گفت گفتم مرا چه میدانی فرمود که جسم رسول خدا صلی الله
علیه و آله مرا چنین خبر داده است صاحب گفت که دست و دوازده که من شما را می بینم
پس حدیث خدا و رسالت صحیح صلی الله علیه و آله و شما را می بینم که حق علی بن ابی
طالب و همین آنحضرت حضرت فرمود که در کجای بلخه گفت در این بیرون باشم فرمود که بعد از آن
در اینجا میباشی و لکن در اینجا مسجدی بنا کن و با اسم بنا کنه اسر نام کن پس بنا کرد آنرا
مردی که نامش بر آن بود پس مسجد بنا اثنا نام کرد و امیر المؤمنین ۴ از راه برگشت
که آنجا آبی می خوردی گفت از جمله فرمود که چه در اینجا چشمه را چاهی کنی گفت با
یا امیر المؤمنین هر چاهی که کنیم آبش شور بود حضرت چاه را نشان داد و فرمود که

چاهی کنی چون کندند سنگ بنی یک ظاهر شد که نشوافتند و کردند پس حضرت آن سنگ را
کند و از زیرش چشمه ظاهر شد از غسل شویین تن و از کوه لندن تن بر فرمود که ای صاحب
از این چشمه آب بخورای صاحب نود باشد که در مدینه می خورد و در مدینه می خورد که صاحب
و دان بسیار باشد و بلا وقت در آن عظیم باشد حتی آنکه در هر شب جسم هفتاد
هزار فرسج را بحمام جماع کند و مراد از آن شوی بعد از نماز **و این شهر است شریف علی بن**
دوایت کرده است که چون حضرت امیر المؤمنین ۴ داخل مسجد بنا شد در آنجا درخت
عویسی بود و خار بسیار داشت پس شمشیر خود را کشید و خارها را از آن درخت دو کرد
و فرمود که در اینجا قبر پیغمبر است از پیغمبر خدا وام کرده افتاب را که بزرگ در پس برگشت و آن
حضرت سیزده گرانها صحیحاً اسر همراه بود پس قبله را درست کرد و در آنجا نماز کرد **و در**
کوه که مشهور است که برگشتی افتاب برای امیر المؤمنین بعد از وفات حضرت رسول
در مدینه شوی حله واقع شد در آنجا مسجدی است که معروف است بحدیث شمس و بعضی از علماء
ذکر کرده اند که نماز کن در آنجا مستحب است و بعضی در آنجا زیارت حضرت و شوی و بعضی
موسی می میکنند و تا این سینه این باشد که بعضی از روایات وارد شده است که بعد از آنکه
که افتاب برگشت و حضرت امیر المؤمنین ۴ نماز کرد سری در آنجا ظاهر شد و با آنحضرت سخن
بسیاری گفت پرسیدند که این یکست فرمود که این بر آدم پوشیده و همین حضرت موسی است
و قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله در بغداد مشهور است و او را زیارت میکنند **و قبر سلمان**
رضی الله عنه در مدینه موجود است و زیارت او مرغوبت و زیارات او در کتب
اصحاب مکتوبست **فصل چهارم در بیان فضیلت زیارت امام الانس و الجعفی**
عالی مرتبوس از فضائل است **علیه و شرافت مدفن آن حضرت است**

در بیان فضیلت زیارت امام رضا

تخصیص زیارت امام رضا

بند معتبر از رسول خدا ص منقولست که فرمود که نود باشد که پاره از تن من
در زمین خراسان مدفون کرد ده بیج مؤمنه انداخته آنرا نکره کنی ملک آنرا خیر است و از آن
او واجب گرداند و بدینش را بر آتش جهنم حرام گرداند **و در حدیث معتبر** یکی فرمود که با
از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر عیبی که او را زیارت کند البته خیر است و عشرت را
نایل گرداند هرگاه که کسی که او را زیارت کند البته خیر است و گناهانش را بیاورد **و بسند**
معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که نود باشد که مردی
از فرزندان من بنهر کشته شود در زمین خراسان بظلم و عدوان که نام او نام من باشد و نام
پدرش نام من و بنهر کشته گرداند در غیبی او زیارت کند گناهان گذشته و آینه اش
بیاورد هر چند مثل عدد ستارهها و قطرههای باد آفتاب و برکت درختان بوده باشد **و بسند**
معتبر از حضرت صادق هم منقولست که فرمود که پانزده آید مردی از فرزندان پیرم موسی
که نام او صالحی اسم امیر المؤمنین هم باشد پس مدفون شود در زمین طوس که در خراسان
و کشته شود در آنجا بنهر پس مدفون شود در آنجا غریب هر که او را زیارت کند و عاقبت بخیر باشد
و او را امام واجب الاطاعت و اندک خدا دادی که بر کسی که نود نوره صد ابروی کرده باشد
و چهار دقه باشد پیش از فتح مکه **و در حدیث معتبر** یکی منقولست از عبد الله بن الفضل
که گفت در خدمت حضرت صادق بودم بنواضل شد بر آن حضرت شخصی از اهل طوس رو کرد گفت
بیان رسول الله چه فرماید که زیارت کند برقی بفرموده الله الحسین علیه السلام را فرمود
که ای طوس سو هر که زیارت کند برقی آن حضرت را و دانند که او امام است از جانب خدا و اطاعتش
ببیند گناهان واجبست حق تعالی گناهان گذشته و آینه او را بیاورد و قول کند شفاعت
اودا در حق هفتاد گناه کار و نود و بی او هر جایی که بطلد البته بر آید و شد بر حضرت امام

بوسی

موسی هم داخل شد و او را برودان خود نشاند و میان دو عدیه اش را بیوسید پس ملاحظه
شد بجانب آن مرد و فرمود که ای طوس این طفل امام و خلیفه و جعته خلایق بعد از من و پس برستی
که از طلب او مردی پیوستن خواهد آمد که سپندید خدا باشد و آسمان و پس بدین بنهکان
باشد و نفعی که او کشته خواهد شد در زمین شما بر هر از نفعی ظلم و تعدی و مدفون خواهد
شد مدتی در زمین غریب هر که او را زیارت کند در غیبی او و دانند که او امام است بعد از پدرش
و اطاعت او واجبست از جانب حق تعالی چنان باشد که رسول خدا ص و آله را زیارت کرده باشد
و در حدیث معتبر یکی فرمود که در طوفان فرج چهار بقعه زمین بحد شکایت کردند بیت
المعمر و بخت و کربلا و می و طوس **و بسند معتبر** منقولست که حضرت موسی بن جعفر
فرمود که هر که زیارت کند قوی تر از زمین جلوا امدان خدا ثواب هفتاد حج مقبول بوده
باشد را و بی استعدا کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود بیای که هفتاد هزار حج
مقبول گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد و هر که آنحضرت
زیارت کند یا یکب نود آنحضرت بماند چنان باشد که خدا را در هر ش زیارت کرده باشد
گفت چنانچه خدا را در هر ش زیارت کرده باشد فرمود که بی چون در زیارت می شود بر کسی
آنچه چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان بر فرج و آن
و موسی و عیسی علیه السلام و ائمه و علی و حسن و حسین علیهم السلام
پس در این بی گشت در پیای عمرش می می نشیند و با او زیارت کند گناهان بیهوشی آثمه عسا
و بد برستی که زیارت کند که گناهان بر زمین عقی در صبر ایشان از همه بلند تر و عطایشان
از همه بیشتر خواهد بود **و بسند حسن** منقولست که حضرت صادق هم فرمود که هر که زیارت
من شکر خواهد شد در زمین خراسان در شهری که آنرا طوس گویند هر که او را زیارت کند

گردد حق او باشد و در دنیا قیامت دست او را بگیرم و در آخرت است که او هر چند از آن
 گنای باشد راوی گفت فدای حق بشوم شناختن حق او کدام است فرمود که آنست که بدانند
 که او امامت کرامت او بر خلق واجب است و غریب و بیگانه را هر که زیارت کند او را عطا
 بحق او باشد عطا فرماید حق تعالی با او قیاب هفتاد و شش بار در دنیا و در آخرت هفتاد و شش بار
 اناندا که در پیش روی رسول خدا صلی الله علیه و آله با حقیقت ایمان نماید مشرب باشد
در حدیث دیگر منقولست که اشانه فرمود حضرت امام موسی عم فرمود که فرزندان عیالین
 مدعیان شایسته خواهند شد که زیارت کنند از آن شیعیان ما را که قلیل بسیار نادیده
در حدیث دیگر منقولست که حضرت موسی بن جعفر عم فرمود که فرزندان من عیالین خواهند
 شد بنظم ستم و مدفن خواهند شد در بهایوی هر که او را زیارت کند چنانست که رسول
 خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کرده باشد **و بسند معتبر** منقولست که روزی حضرت
 امام موسی عم نشست بود و فرزندان شریف او حاضر بودند پس حضرت امام رضاع از پیش آن
 حضرت گذشت و او در پای من حیایی بود حضرت امام موسی فرمود که این فرزندان من عیالین
 شد در زمین غریب پس هر که او را زیارت کند و معتقد باشد مرا و او را شناسد حق او را
 نزد خدا مثل شایسته بدد باشد **و بسند حسن** منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام
 مدعی اشانه فرمود حضرت امام رضاع فرمود که هر که این فرزندان مرا زیارت کند از برای
 اوست بمانست **و بسند موثق** منقولست که حضرت امام رضاع فرمود که در خوانان
 بقعه هست که بآنکه زبانی خواهد آمد که محل دفن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته
 فرمود ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فریاد بکرا خواهند رفت تا در صورت بدهند
 پرسیدند که یابان رسول الله کدام بقعه است آن فرمود که آن در زمین طوس است و آن الله

بیشتر

باعینت انبیا عظامی بخت هر که مرا زیارت کند و دلان بفرجه جان باشد که رسول خدا
 زیارت کرده باشد و بنویسد حق تعالی از برای او بیب آن زیارت توان هزار حج پیوسته
 و هزار عمره مقبول و من و پدر نام شفیعیان ابا شیم در دعوی قیامت **و بسند معتبر**
 از حضرت امام رضاع منقولست که فرمود که والله که هیچ بیک از امانت عالمی گشته و شایسته
 میشود پرسیدند که کی نماز خواهد گشت یا بن رسول الله فرمود که بدو تین خلق خدا در زمان
 من مرا بن هر خواهد گشت عمراد فر خواهد کرد در از یار و دیار در بلاد غریب هر که مرا
 ددان غریب زیارت کند بنویسد حق برای او ثواب صد هزار شایسته و صد هزار صدیق
 و صد هزار صحیح و عمر کند و صد هزار جهاد گشته و محشور شود در دعوی قیامت در زمره صا
 و در درجات عالی بخت رفیع ما باشد **و بسند موثق دیگر** منقولست که شخصی
 از اهل فرسان بخدمت حضرت امام رضاع فرمود که یابان رسول الله دیدی رسول خدا
 صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم که میفرمود بن که چو کنیز خواهد بود حال شما هر گاه
 دفن شود در زمین شما با راه از حق من و شما بسیار اندامانت مرا پنهان شود در خاک شما
 ستاره من حضرت امام رضاع فرمود که منم آنکه مدفون شوم در زمین شما و من پاره تن پیغمبر
 شمام و منم آن امانت و آن ستاره هو که مرا زیارت کند و او داند و شناسد آنچه را
 خدا واجب کرده است از حق من و فرمان بر او می رسد و پدید دانه شفیقا ابا شیم
 در دعوی قیامت و هر که ما شفیقا ابا شیم در دعوی قیامت بخجاء یا بدهند یا بپوشد
 مثل گناه جنیان و آدمیان و به تحقیق که خبر داد ما پدیدم از حقم از پندش که رسول خدا
 صلی الله علیه و آله فرمود که هر که به پند مرا در خلق بشود پس مرا دیده است زنی که شیطان
 مثل نیس در بصورت من و نم بصورتی که یابان و میبای من و نه بصورتی که یابان شیعیان

ایشان و بدستی که خواب راست بکجوات از هفتاد جزوی از پیغمبری **و چندین**
سند صحیح از ابن ابی نضر منقولست که گفت خواندم نامه حضرت امام رضا م را که فرمود
 بود که برسانید به شیعیان من که زیارت من تو خدا برابرت با هر آنچه پس من بخداست
 بجز آنکه حق تعالی من منکر و فرمود که بدی و آنکه که هر از هر آنچه است از برای کسی
 که حضرت را زیارت کند و حق او را شناسد **و در حدیث صحیح** دیگر فرمود که هر که از دنیا
 من که عارف بحق من باشد مرا زیارت کند البته آن اشفاعت کند در روز قیامت **و بدین**
 معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضا فرمود که هر که مرا زیارت کند با این دودگی قبی
 من پیام نبی او در سه موطن در روز قیامت تا او ضلایع نه چشم از او جدا کند در وقت
 که نامهای نیل و کاران بدست راست ایشان دنا میاید با دانه بدست چپ ایشان
 پرواز کند و در دهی لطیفه در تواری اعمال **و در حدیث مؤثق** دیگر فرمود که من کشته و
 و نه داده و مدفون خواهم شد در زمین نوبت این امید آن پیغمبری که بددم من داده این
 پدرانش از رسول خدا هم پس کسی که در من است من را زیارت کند من و پدر نام شیعیان او با
 در روز قیامت و هر که عاشق شیعیان او باشد بخاتم باید هر چند که بر آن مثل گناه جن و انس بوده
 باشد **و بدین معتبر** دیگر مریدیت که آن حضرت فرمود که با دنیا بدست بسوی قبی
 از قبیلها ملوک قبیهای ما اهل بیت در بدستی که من کشته خواهم شد بر هر ظلم و ستم و خون
 خواهم شد سندی عزیزت پس هر که بار بندد بسوی زیارت من دعایش مستجاب و گناهانش
 آسوده شود **و بدین معتبر** دیگر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام داخل
 قبر شد که در آنجا آبی هر روز از آسمان بر او پاشید جانب آن قبر خطی کشید و فرمود که این
 قوت منت و در آنجا مدفون خواهم شد و در این روزی حق تعالی این زمین را محل آمدن

سیر

شیعیان و دستار من که آمد و آنکه زیارت کنند از ایشان مرا زیارت می کند و سلام کنند
 از ایشان بر من سلام کند مگر واجب شود از برای او آن من خدا و رحمت خدا شفاعت تمام
 بدست **و در حدیث معتبر** دیگر فرمود که زنده باشد که کشته شود من هر با کلمه بیستم و مدفون شوم
 در پدری هر من و بگویم خدا تا بت مرا محفل تو در شیعیان و دستار من پس هر که مرا در این
 عزت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت و من گویم خودم
 بخدای که محترم و آزر کن او داشته است بر پیغمبری و بر کزیده است او را بر جمیع خلیفین
 که هر که از شما شیعیان در قبی من در رکعت نماز کند البته مستحق شود آسایش گناهان
 از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آن خداوندی که او را کنایه شسته است بعد از آنکه
 با امامت و محض من گوید آمده است ملائوت است حضرت سوگندی خودم که زیارت کنند که آن
 قبی من کنایه تو از هر که و هتدی بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس بر وی
 او قطره از نایبان برسد حق جسد او از آتش حرام گرداند **و بدین صحیح** دیگر منقولست
 که آن حضرت فرمود که من کشته خواهم شد بر هر که مرا زیارت کند اشفاق حق من خدا
 گناهان کبیره کشته و آینه او را بیاورد **و در حدیث معتبر** دیگر فرمود که روزها شبها
 آخر خواهد شد تا اگر در طوس محفل تو در شیعیان و زیارت کنند که آن من پس هر که مرا با غیب
 من مدفون زیارت کند با من باشد در روز قیامت و گناهانش آمرزیده شود
 و بدست های صحیح بسیار از امام محمد تقی منقولست که هر که پدر مراد طوس زیارت کند
 خدا گناهان کبیره کشته و آینه او را بیاورد پس چون در روز قیامت من معتبر از برای او و
 بر او بر من رسول خدا صلی الله علیه و آله نصب کنند که بر آن منبر باشد تا حق تعالی انصاف
 بدندان خود فایز شود **و بدین معتبر** از امام زاده عبدالعظیم منقولست که حضرت امام

بیت

امام محقق قمی هم فرمود که زیارت نکند پدید را احدی پس رسد بان ادا می از امانان
یا سر ما یا گو ما ملک حرام گو داند خدا بدن او را بر آتش حتم **و بسند** از عبد العظیم
رضی الله عنه منقولست که آن حضرت فرمود که صتم و لانه شده است بر خدا بر ای کسی که پدید ما
زیارت کند در طوس یا معرفت حق او که البته نیست با و عطا فرماید **باز بسند**
منقولست که عبد العظیم قدس الله روحه بان حضرت عیون گوید که منتهی شد امام میان
زیارت قبی امام حسین ام و میان زیارت بقی پدیدت در طوس پس چه میفرماید فرمود که در
جای خود باش پس داخل خانه شد و پیو شد آمد و آن دیده های میان کوش بر رویش جای که
بود پس فرمود که زیارت کننده کان قبی امام حسین بسینا کند و زیارت کننده کان
قبی پدیدم کند **و بسند صحیح** از آن حضرت منقولست که در میان دو گو طوس
قبضه از خاک هست که از پشت بر داشته اند هر که در داخل آن شود جانی باشد در دنیا
یا مات از آتش حتم **و بسند صحیح** دیگر منقولست که ابو ایوب خیرات از آن حضرت پرسید
که چه فی است و ای کس که زیارت ما زیارت کند فرمود که تو را اوست است و الله
و در حدیث صحیح این سوال کردند و در سن تهر فرمود که از برای آن است است و الله
و بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از امام محقق علیه السلام پرسید که کس
حج و ای صوفی را که بعنوان حج تمتعه بی بدین رفت و زیارت حضرت رسول ص که پس رفت
بخلف زیارت پدیدت ای ای می گوید و حی امدایی شناخت و میلانت که او بخت خدا
و خلق او درگاه خداست که لآن بسجود با ید رسید پس سلام گوید بر حضرت پس رفت
با کبلا و حضرت امام حسین هم زیارت گوید پس رفت ببغداد و حضرت امام موسی علیها
زیارت گوید پس بشه و خود بر گشت و در رایت وقت خدا ایقده سال بافتد و ری گوید است که حج

می تواند

می تواند رفت اگر حج واجب خود را کرده است که بگردد و بدان حج بکند یا بر و بخوان اسان
بیدرت حضرت امام شام را زیارت کند فرمود بلکه بود و بر پدیدم سلام کند افضل است
و باید کرد همان چیزی باشد و در این جهان میکند که بر ما و شام انقلیضه خوف تشیع هست **و بسند**
حسن منقولست که علی بن محمد بن بابیه بخودت آن حضرت عرض کرد که در ای وقت شما زیارت
امام رضا افضل است یا زیارت امام حسین علیه السلام فرمود که زیارت پدیدم افضل است
زیرا که امام حسین هم راه کس زیارت میکند و پدیدم را زیارت می کند لکن خواهی از شیعه
مؤلف گوید اگر مراد اینست که چون فضیلت زیارت حضرت امام حسین هم بود که دیده است
اکثر شیعه رغبت زیارت آنحضرت میکنند و فضیلت زیارت امام رضا عار اکثر شیعه است
و کمتر رغبت میکنند پس این حکم مخصوص از آن خواهد بود و ممکن است که مراد این باشد که حضرت امام حسین
که کمتر زیارت کنند زیارت او افضل خواهد بود و ممکن است که مراد این باشد که حضرت امام حسین
شیعه و سنی زیارت می کنند و آن حضرت را بغیر از شیعه زیارت نمیکنند یا آنکه هر که زیارت
آنحضرت میکند با اعتقاد امامت آنحضرت مخصوصا شیعه اند یعنی اثنا عشری که زیارت هر که اعتقاد
بامامت آنحضرت دارد یا همه ائمه اعتقاد دارد بخلاف حضرت امام حسین هم که هر فرق شیعه
اعتقاد بامامت او دارند **و بسند های صحیح** و غیر صحیح بسیار از آن حضرت منقولست
که هر که قبی پدیدم را زیارت کند نیست از برای او است **و بسند معتبر** از امام علی علیه
منقولست که فرمود که اهل اقم و اهل آبه آن زیره اند بسبب اینکه زیارت میکنند جنم علی بن
موسی القاسم را در طوس بدستیک هر که زیارت آن حضرت برود و در دهش قهرمان
باذن با و برسد خدا جسدش را بر آتش حتم حرام گو داند **مؤلف گوید** که زیارت
آنحضرت در اوقات شرفیروزان ستر مختصر بان حضرت افضل است خصوصاً در ماه مبارک

بناست از برای این مرد که صحیح

من تملك باليد عن الالسن **سقطت** وبالمعنى ودعت كونه من
ايضا في مئين صلوات الله عليهم وقالان حسن حسين عليهم السلام وقالان جميع
اهل بيت رسول خدا صلوات الله عليهم انه من ابي نبي سر حضرت فدوت
مانا كن وودعت اول سورة يس وودعت ديم سورة الرحمن بخوان وحمد كن
دودعا وقرع وديار عا ان بري خود ويدر وما در خود وجميع برادران مؤمن خود
وآخر على نزه حضرت بان وبادكم مانها و خود ناز و بر لبني وخواه كزيارت وواع
لبني **و بكن** السلام عليك يا مولاي فان مولاي ودمه الله وبن كاشه
انت لنا حنة من العذاب وهذا اوان اضرا في حلك ان كنت اوتت في عين
ناغي عنك ولا مستبد بربك ولا مؤثر عليك ولا زاهي في قلبك وقد جئت
بني في العذاب وقرئت الامل والاولاد والاطمان فكن في شاة ايمان
حاجتي وقرع في وفا في يوم لا يغني عن حبي ولا حبي عنك ولا في يوم لا يغني
عني والدي اسئل الله الذي قد يعين فراق مكانيك ان لا يجعله الرحمن العرس
من دجوني اليك واسئل الله الذي انك اعلمك عن ان يجعله لي سببا
و دعو واسئل الله الذي اذني مكانيك وهداني للتسليم عليك وزيارت
اياك ان في ردي حوصلك وبن قتي من القتل في الجنان السلام عليك يا
يا صفيق الله السلام على ابي المؤمنين ووجهي مسلوب ربه اهل بيت وقائد
الخير المحلين السلام على الحسن والحسين سيدتي بناب اهل الجنة
السلام على علي بن الحسين سيدنا محمد بن علي بن ابي طالب
والا على بن جعفر بن محمد القادري البار الاميني وموتته ان جعفر الكاظم

رجائي اليك ان يغفر لي
عن خطيئة واسئل الله الذي
قد رعت مع

العلم

الحليم وعلي بن ابي طالب العلم وحميد بن عمار النبي ابي ابي
محمد النبي الهاشمي والحسين بن علي العسكري والنجاة القائم المنتظر ودمه الله
ومن كاتر السلام على ملائكة الله الباقين السلام على ملائكة المهيمنين
الذين يامر بعمون السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين اللهم لا تجعله
اخر المهد من ذيات اية فان جعلته فاحشرني معه ومع ابائنا لما ضرت
وان ابقيني يا رب فارزني زيارته ابدا ما ابقيتك انك على كل شي
قدير **ويمكن في** استسئ بعك الله واستسئ بعك وافق عليك السلام امتنا
يا الله وبما عنك الالهة فالتمس مع الفاهدين الالهة فادق في حبيهم
وموتهم ابدا ما ابقيتني السلام بين ابدا ما ابقيت ودا بما اذا ابقيت السلام
علينا وعلى عباد الله الصالحين **وجوه ان روضه مقدس** **سقطت آبي**
بست بجات فيمكن ان انظر قونيمان شود **من الكون** كرجند نيارت
ويكون در جاد الا فواد كره ام وجود ثابت بنود كمنقول انامة عليهم السلام
يا شد در اينجا قرن كويم فييارات جامعها ودين ووضعات خوانده اسب
واوقات **وشيخ مفيد عليه الصلوة** وكونه كمنسجبت است كرجند نماز
زيارت حضرت امام الحق والافض امام زمانهم ايندها بخواند اللهم اني اسئلك
يا الله اللهم في ملكية القائم في عزم المطاع في سلطانية المنيرة في كبريائيه
الموقر في ديموميت بقايد العارول في برتبه العالم في قنيتيه الكرم في
تاجي عنق بتم الله طاحاني مضي فقه اليك واما في موقر كلك
وكما وفتني من حبي فانت وليي عليي وطريفي اليه يا قدير الاقوادة

وسلكناه اذا وحي لود **مؤلف كوكب** كرحون تجتنبه ان افاضل بنظر سيد
 كمرين ذنابت وان خطيخ شمس عليه ان حمة نقل كره بود وسياشع مفرم ميشو كره
 منقول باسد لهذا ايراد مفرم چون بتر برفوع مقدس بايست **ويكي** اشهد ان لا
 اله الا الله وحده لا شريك له كما شهد ان محمدا عبده ورسوله السلام
 على آيين الله ورسوله الله على وجهه ورسوله امير الخاتم السابق والعا
 لما اشقىل والمجيبين على ذلك كلمة ودخمة الله ورسوله كانه السلام على هؤلاء
 المؤمنين ويستبرأ اليهم وبين وآفي الائمة المعصومين ودخمة الله ورسوله السلام
 على طائفة الائمة السنية والنساء ودخمة الله ورسوله السلام على الائمة
 المعصومين سادة المتقين والبراءة العتقيين واعلام المهديين وانوار العا
 نبيي ودخمة الله ورسوله السلام على هؤلاء ائمةنا الامام المعصومين ابي الحسن
 علي بن ابي موسى في هذا دخمة الله ورسوله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
 عليك يا بني ابي الله السلام عليك يا ابن حاتم النبيين السلام عليك يا ابن
 سيد الوصيين السلام عليك يا ابن ابي المومنين السلام عليك يا ابن امام
 المتقين السلام عليك يا ابن قائم العز المحلين السلام عليك يا ابن طائفة الائمة
 سيدي سادة العالمين السلام عليك يا ابن حجة الكبري ام المؤمنين السلام
 عليك يا ابن ابي عبد الله المحسين الشهدا السلام عليك يا ابن علي بن الحسين زين
 العابدين السلام عليك يا ابن ابي جعفر محمد الباقر العلوي الدين السلام عليك
 يا ابن ابي عبد الله جعفر الصادق الامين السلام عليك يا ابن ابي الحسن موسى
 الكاظم ودخمة الله ورسوله السلام عليك يا ابن ابي الله السلام عليك

العالمين

بجملته

يا صاحب الله السلام عليك يا صفيق الله السلام عليك يا عروة الدين السلام عليك
 يا وحي رسول الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا خاتمة الله السلام
 عليك يا طائفة الله السلام عليك يا من مع الله السلام عليك يا عينه على الله
 السلام عليك يا وارث الانبياء السلام عليك يا وحي الائمة السلام عليك
 يا مسكوة النساء السلام عليك يا منتهى العلياء السلام عليك يا صاحب الشرف
 الاميل السلام عليك يا ذا الفعل الجليل السلام عليك يا صاحب الاميل الاميل
 السلام عليك يا امس الامان السلام عليك يا شريك القرآن السلام عليك
 يا معتمد الامان السلام عليك يا امام الامم السلام عليك يا وحي الختار
 السلام عليك يا مظهر الاسرار السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك
 يا من فتح البينات السلام عليك يا ابا القاسم السعدي السلام عليك يا ابا القاسم
 السلام عليك يا مبعث الهدى السلام عليك يا ماضي التغي السلام عليك يا محمد
 اعجى السلام عليك يا طوق النبيين السلام عليك يا ابا القاسم يا عظيم العالمين
 يا الغاية القصوى والسامى الى الجهد والعالى السلام عليك يا ابا العالمين يا ابا القاسم
 والذوقى السلام عليك يا دليل ان شاء الله السلام عليك يا ابن الشاوة الاحقاد
 السلام عليك يا ابن العادة القهارة السلام عليك يا مبعث العلم السلام
 عليك يا نبوغ الحكم ودخمة الله ورسوله السلام عليك يا من لا اله الا انت
 المطيع لله العالم يا من لله العالم يا ربه العالمين لولا انتم اصطفاك الله
 لعلنا واخذنا لسته واحرك هداية وحقك بين هانية وآيتك بين وفيه
 ودخمة الله ورسوله السلام عليك يا وحي الائمة السلام عليك يا صاحب الشرف

علا

على محبتك وان جعل صلواته من صلواتهم ونظمتهم وتبليغهم افضله رضاك وان
 من حم قتي بن يدك ونصر على اليك وحسنى من الناس والسيك
 يا كرم تصدق عيان في هذه الساعة من خير من عندك فقد في هاتيك
 ويصح عبادا مني وتلك عبادا شعبة وتبنيها ونجني وتكلم بياضنا في خطيبنا
 عن ذريتي وتغصن بها اما من من ذريتي وتغصن بها فما بقي من عرفي
 وتعلم في ذلك كله بطاعتك وما من منك في حرمي يا حسيه وحمل
 في كواكب اجتهد وتسلط في سبل الهنا لخيرين وتعينني على صلواتي ما اعطيتني
 ولا شئت في طاسما ولا عدوا ولا تكلني في نفسي طرته عيني ابد ولا اقل
 من ذلك ولا اكون يا رب العالمين **وسبع كن در معاني دن باخر خواهر بر**
سب قبيح وادبش ووقاره لكي اللهم اني ذرت هذا الامام مفترقا
 يا مائة معتقدا لغير طاعتك ففسدت مشيئته بدني وبني وجميعي
 ومن يعاقب اذافي وكثره بيتاني وخطاي وما تعرفه في مسجدا يعرفك
 مستغنيا بحملك لا جبالا الى ركنك عاكبا برا منك مستشفعا في بيتك
 وابن اوليائك وصهيبك وابن ابيك وامنك وابن امانك و
 وخليفتك وابن خلفائك الذين جعلهم الوسيكة الى رحمتك ورضوانك
 فالتمسوا اليك واطمئنوا اليك اللهم وانك لا تجاني اليك ان تغفرك
 ما سلف من ذنوبي على اكنها وان تغفرك فما بقي من عمري وتطهر ذنوبي
 عما يدنس ويذنبه وينبغي به وشيخه من القبيح والفساد
 والشرك وتبني على طاعتك وطاعة رسولك وذريته النجباء

اسودا

للسعداء اصلك انت عليهم ورحمتك وسلامك وبنائك وكثير ما انزلنا
 على طاعتهم ونجتنا اذا امتدني على طاعتهم وان لا نحو من قلبي مودة عام
 وحبهم وبقض احدائهم من افعة او يلبسهم وبقهم واسئلك يا رب ان
 تقبل ذلك مني وحببت الي عبادتك وتغصن الي معا صيتك وتزك في قربة
 نفس خاتر منهاها وبيتك تحمها وعلما صالحا تقبله من محبتك يا ارحم الراحمين
بن چون خواهی که زیارت دعای کبری از روی بیت بعد بفر و بیست
و بیست قبله و بگو السلام عليك يا امين الذي ارضيه وحبته
 على خلقه ودارت عليه من صنع يده وباب اميره ونصير وصره المستقيم
 سلام من عوج لا يعم ولا قال ولا مال ودمه اذنه وبركاته اللهم مثل
 علي محمد و آل محمد واجعل غدا ونا مطر ونا المطر المتوكل
 عليك ورواحنا عندك من مؤلاي الحاج منك ودعاءنا لك
 مقرونا بحسن الاطاعة وخضوعنا بين يديك داعيا الى رحمتك
 واعترافنا بديننا شفيعا الى عفورك وارزقنا العود الى ذياتهم
 ثم العود اليه بين محبتك يا ارحم الراحمين اللهم لا تجعل اخر العميد
 ميتا في نار جهنم انا ما امننا المفسر ومن طاعتهم علينا وارزقنا ريانا
 اذما ايقنتا انك في الفضيل العظم والمن الجسيم وصلك الله على سيدنا
 محمد وآله الكاهن **باب دهم در بيان فضيلت وليكسفت**
ذات حضرت امام علي ثقف وامام حسن مسكوي وحضرت صاحب
الامر على ات الله عليه من احويون امت ما عتبه من اباة

ذات امام علي ثقف وامام حسن مسكوي وحضرت صاحب الامر على ات الله عليه من احويون امت ما عتبه من اباة

دوستان عسکریین
علیه السلام است

علم امام و عرفای که بخدمت ایشان نویسند و در آن چند فصل است
فصل اول در فضیلت و کیفیت زیارت عسکریین صلوات الله علیهم
بسنده معتبر منقولست از حضرت امام حسن عسکری ع که فرمود که فرمود من
دو ستر من دری اماخت از برای اهل حد و جانب انبلاها و عذاب خدا **مؤلف**
گوید که در باب اول احادیث فضیلت زیارت ائمه عموم ما گذشت و بدانکه
خلافت که ایاد اهل خانه مقدس ایشان می توان شد که نزدیک قبی زیارت
گند یا از پس من خانه زیارت باید کرد و اشهر میان علماء آنست که در اصلی
توان شد نیز که در احادیث بسیار وارد شده است که ائمه علیهم السلام
تجویز فرموده اند که شیعیان تقوی نمایند در ادای جزی و مسائلی که بایشان
تعلق دارد و عموماً زیارت ایشان و کیفیت آنی که در بعضی از زیارات جامع
وارد شده است از داخل شدن بعضی بویسین قوی و عقول آن که در است تجویز
دخول بعضی میکند مؤید است **و بسند معتبر** منقولست از ابو الطیب که من داخل
خانه عسکریین نمیشدم و از پشت بسکه زیارت میکردم در روز عاشورا در
در میان بعد که آفتاب بیابانم بود و در لهما خالی بود متوجه بعضی مقلد
ایشان شدم و تنه و هراسان بودم از اصحاب و خلیفه و از اهل شهر تا آنکه رسیدم
بدیواری که از آنجا بجا بسکه می باید رفت تا گاه شخصی رسیدیم که در در خانه
مقدمه ایشان نشستند و پیشتر باین طرف است و گویا در دفعی
نظر میکند پس من گفتم که ای ابو الطیب بعدای که بسپدی و بصیلت
حسین پسر حضرت امام علی نقی عم با خود گفتم که این چیست آمده است

لمرور

استند

که برادر خود را زیارت کنم گفته ایست من میروم که زیارت کنم از پشت بسکه
و بعد از آن می آیم که حق خدمت شما را ادا کنم فرمود که چرا داخل خانه نمیشوی ای
ابو الطیب گفته خانه صاچه دارد و بی رخصت او داخل نمیشم فرمود که هر گاه
تو بوی و مطیع ما باشی و اعتقاد ما مامت ما برایتی داشته باشی ما چنین ترا مانع
نمیشم از داخل شدن خانه خود بیرون داخل شو با قبول نکردم و روانه شد چون
بنی دیک در خانه رسیدیم کسی را ندیدیم دانستم که حضرت صاحب الامر بود است
و پشیمان شدم پس رفتم بنی دبه می که خادم بعضی مقلد سرود و طلبیدم که
درد را برای من گشود و رفتم تا زانند و زیارت کردم **مؤلف گوید** این
حدیث نیز مؤید رخصت میشود **و این قولی هم علیه الرحمه** در کمال اثر دارد
گفته است که دعوات شروع است از بعضی از ائمه عم که چون خواهی زیارت قبر
امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام بکنی علیه کینه و بنی دبه
ایشان می روی و اگر تو ای رفت و اگر نه اشاره میکند سلام مقابل بسکه
که بسوی قیوم منقوح است **و می گوید** السلام علیکم یا ولایتی است
السلام علیکم یا ائمتی ائمه السلام علیکم یا قوی الله فی ظلمات الارض
السلام علیکم یا من بداهه فی سائکم ائمتکم از راهارفا حقا معادیا
لا عدلکم اولیا و اولیاکم مؤمنین بما امنتم به کافر بما کفرتم به حقیقا
لما حقیقتما مبطلایا ابطلتما اسئل الله تعالی و تدیکم ان یجعل حظی من
زیارتکم القتل علی محیی و الیه و ان یرزقنی مرقتکم فی الجنان مع
الابرار القائلین قاسمکم ان یرزقنی من النار و ان یرزقنی

اورام

شفا عتقا ومصاحبتك ويعترف بنبينا ولا يئس من جنتك وحت ابانكا
القائلين وان لا يجعله احد الغمير من زيارتك ويجترى معك في الجنة
بوجه الله اللهم اني في جفنا ما قد فعلت ما لا اله الا انت العز طاربي
ال محمد صم و انتقم منهم اللهم العن الاقربين منهم والاقربين وصلبهم
عليهم العذاب الاليم و ابلغ بهم وباشياعهم وجنتهم اسفل درك من الجحيم
انك على كل شي قدير اللهم يجعل فرج وليك وابن وليك واجعل
فرجنا مع فرجهم يا ارحم الراحمين **وچند ميگوي** در دعا کردن از برای
خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهد بود بکن و اگر تو ای بنی دین بی نشان
بودی دورکت نماز نوبه بکن و اگر تو ای داخل مسجد ش و دوذکت
فاز بکن و هر دعا که خواهد بود بکن که مستجاب و این مسجد در پهلوی خانه
ایشان و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری در آن نماز میکردند
مؤلف گوید اگر آن مسجد در این زمان داخل خانه تقدس شده است
و در پشت ضلع عسکری علم است و واقع است و در این موضع بنی زیارت
جامعه اولیات و شیخ طوسی علیه السلام گفته است که چون خواهد ایستاد
و دعا کنی نذقی بایت و بگو **السلام علیک یا ولایت الله استودعک الله**
و اقر علیک السلام امنای الله و یا ان رسولک و ما صماید و ولدتما
علیک اللهم التنازع الشاهدین اللهم لا تجعله ارجا لغیر من
زیارت نماز که زلفه العز الیها و اجسرتی معهما وقع انانما
الکاهن و القایم الحجة من ذریته ما یا ارحم الراحمین **و در حدیث**

22
وان جعل عسکری معک

22
و یبلغ

و یصلحهم

معبر

معبر منقول که منصور بن محمد است حضرت امام علی نقی عم من مکرده کرای
سید من دعای تعلم من نما که تقریبی هم بسوی خدا بان دعا فوی د
که ایندهائت که من بسیار می خوانم و ان خدا سوا کرده که هر که این دعا را
در روز غم من بخواند خدا امدان او میداند و ان دعا **اینست** یا علی
عند العدة و یا بجائی و العمد و یا کف و التدر و یا واحد یا احد
یا اقل هو الله احد اسئلك اللهم بحق من خلقتک من خلقتک ما جعل
فی خلقتک احداً مثلاً من صل علی جماعیهم و ان فعلی کذا و کذا و حاجی ای
خود را بطلبید **و بد آنکه** علماء و کتب خود زیارت ما در حضرت صاحب الامر
صلوات الله علیه ذکر کرده اند و قب حضرت حکیم خاقان در حق حضرت امام
محمد نقی هم نیند و ان موضع مقدس است باید که آنحضرت را نیند زیارت
کند که حدیثات جلالت و از مخصوص همان و اصحاب سرانهم بوده است
و در زمان حضرت امام حسن عسکری هم و بعد از آن بخدمت حضرت
صاحب الامر هم می رسید است و در وقت ولادت آنحضرت خاصه بوده است
و خدمت چهار امام کرده است **و بد آنکه** زیارت عسکری بر علیهما السلام
دوازده مرتبه بفر و اوقات مخصوص هم بایشان اولی و اثنی عشرت
و بعد از آن امام علی نقی هم که با نهم ماه ذی الحجه است موافق می بود
و بر وایت ابن عیاش دیم یا پنجم ماه رجب است و بر وایت ابن ابراهیم بن
هاشم سیزدهم ماه رجب است و در وفات آنحضرت که سیزدهم ماه
رجب است و بر وایت ابن ابراهیم بن هاشم و عقی و یا دیم یا پنجم ماه رجب است

بر بعضی اقوال یا بپسته و ششم ماه جاری القایت بنا بر قول کلینی و بعضی
امامت آنحضرت که آخر ماه ذی القعدة است یا یا زهرا و در روز اول
امام حسن عسکری علیه السلام که در ماه ربیع الثانی است بنا بر مشهور و در هفتم
آن بنا بر قول شیخ طوسی یا چهارم آن بقول شیخ شمسید و در روز و
آنحضرت که هفتم ماه ربیع الاول بقول کلینی و اگر علمای اول آن
بقول شیخ در مصباح و در روز خلافت آنحضرت که در روز وفات والد
بزرگوار است صلوات الله علیهما **فصل دوم در بیان کیفیت**
و آداب زیارت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه است بدانکه
زیارت آنحضرت در هر جا خصوصاً در شب مقدس که محل خبثت آن
حضرت مستحب است و بندهای صحیح و معتبر از حجج بن عبد
حسین می منقولست که از ناحیه مقدسه فرمان حضرت صاحب الامر صلوات
علیه بسوی او پس بد آنکه چون خواهد متوجه سویین با بسوی
خدا بسوی ما پس بگویند چنانکه خدا فرموده است **سَلَامٌ عَلَیْکَ**
یَسَّ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ یا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَدَبَّ اِنِّیْ اَیَّاهُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ
یا باب الله و دیتان دینیه اَسَلَامٌ عَلَیْکَ یا خَلِیْقَةُ اللهِ وَ نَاصِیَةُ
حقیقه اَسَلَامٌ عَلَیْکَ یا حُجَّةُ اللهِ وَ دَلِیْلُ ارَادَةِ اَسَلَامٌ
عَلَیْکَ یا نَبِیُّ کُنَّابِ اللهِ وَ تَرْجَمَانَهُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ فِی
اَنَّا کَلِمَکَ وَ اطْرَاقِ هَیْکَ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللهِ فِی اَرْضِهِ
اَسَلَامٌ عَلَیْکَ یا مِثْقَالَ اَنِّیْ الَّذِیْ اَخْرَجَ وَ قَدَّحَهُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ

در بیان زیارت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه

یا وَ عَدَدَ اَنِّیْ الَّذِیْ خَمَمَهُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ
وَ الْعَلَمُ الْمَقْصُوبُ وَ الْغَوْثُ وَ الْقَوْحَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عَدَاغِیْرُ مَلَدٍ
اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تَقُومُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تَقْعُدُ اَسَلَامٌ
عَلَیْکَ حَیْنَ تَقْرَأُ وَ تَقْرَأُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تُصَلِّیْ وَ تَقْتَضِیْ
اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تَرْتَحِمُ وَ تَسْتَحِدُّ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تَهْتَلِلُ
وَ تَلْکِبُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ تَحْدُو وَ تَتَغَضَّرُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ حَیْنَ
تَضِیغُ وَ تَسْتَعِیْ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ فِی الدَّلِّ اِذَا یَحْتَمِلُ وَ اَلْتَمَّ اِذَا اَحْتَلَى
اَسَلَامٌ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْمَأْمُورُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَقْدَمُ
اَلْمَأْمُورُ اَسَلَامٌ عَلَیْکَ بِجَمِیعِ اَسَلَامِ اَسْمَائِکَ یا مَوْلا یا
اَبِیْ اَسْمَدُ اِنَّ لَکَ اِلٰهًا اللهُ وَ حُدُّهُ لَاسْمُ لَکَ کَ وَ اَنْ تَحْمَدُ
عَبْدُهُ وَ دَسُوْلُهُ لَاحِبُّ اِلٰهٍ هُوَ وَ اَهْلُهُ وَ اَسْمَائِکَ اَنْ عَلِیًّا
اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ حُجَّةً وَ اَحْسَنَ حُجَّةً وَ اَحْسَبِیْنَ حُجَّةً وَ عَلِیُّ بْنُ
اَحْمَدِ حُجَّةً وَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِیٍّ حُجَّةً وَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ حُجَّةً
وَ هُوَسَی بْنُ جَعْفَرٍ حُجَّةً وَ عَلِیُّ بْنُ مُوسَى حُجَّةً وَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِیٍّ حُجَّةً
وَ عَلِیُّ بْنُ مُحَمَّدٍ حُجَّةً وَ اَحْسَنُ اَبْنِ عَلِیٍّ حُجَّةً وَ اَسْمَدُ اَنْتَ
حُجَّةً اللهُ اَنْتَ الْاَوَّلُ وَ الْاٰخِرُ وَ اَنْ یَحْتَمِلُ حَقَّ لَایِبٍ فِیْهَا
تَوْمٌ لَایَنْفَعُ اَنْفُسًا اَسْمَاءُهَا لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ اَنْ کُتِبَتْ فِیْ اِنْمَا
حُجْرًا وَ اَنْ الْمَوْتُ حَقٌّ وَ اَنْ تَاکُوْا لَکِبِیْ حَقٌّ وَ اَسْمَدُ اَنْ اَلْقُرْ
وَ اَبْعَثْ حَقٌّ وَ اَنْ الْعِلْمُ اَطْرَاقٌ وَ اَلْمِیْهَادُ حَقٌّ وَ اَلْمِیْوَانُ حَقٌّ

هنا

والحسرة حتى وانحسرتي وانجبتك والناصح والوعد والوعيد
حق كما يا مولاي شقي من ظالمكم وسعد من اطاعكم فاشهد
علي ما اتيتك عليه فانا ولي لك برحمتك من عندك فاحرموا
رضيتم والباطل ما يخطئون والمعروف ما امرتم به وقدموا
ما هضم عنه فنفسي من مئة يا الله وصدق لا شريك له وبنو له
ويا مربي المؤمنين ويا مولاي انكم واخوتكم ورضيتم معكم
لكم وموتى طالصة لكم امين امين **بعد اذان ائمة عجماني**
اللهم اني استلكت ان نصلي على محمد النبي محمد صلى الله عليه وسلم
وان استلكت قلبي نور اليقين وصدق في ذاك المان وفكر في
نور النبوات وعزم في نور العلم وقوى في نور العمل ولبان نور
الصدق ودين في نور البصائر ومن عندك وبصير في نور البصائر
نور الحكمة وموت في نور الالات محمد وآل بيته السلام حتى الفاتك
وقد كنت بعهدك في مسانك فتعشيتني رحمتك يا ولي بالحمد
اللهم صل على محمد في انفسك وعيانتك في بلادك والكل
الى سبيلك والعاثم بطنك والفايز ببارك وفي المؤمنين وبنو ابر
الكا في بن وحق الظلمة وهدى الحق والناظر بالحكمة والصدق
وحكمة التامة في انفسك المرقب الخائف وان في الناصح
سفينته النجاه وعلم الهدى وقوى بصائر اولي وخير من
وان تدري وحق الغار الذي يملك الارض هدلا وقسطا كما

ملكت

ملكت ظلما وجورا انك على كل شيء قدير اللهم صل على
وكتيك وان اولئك الذين فرضت طاعتهم وان جبت حقهم
واذ هبت غمام الرجز وظهورهم فكلهم اللهم انصر وانصر
لدينك وانصر به اوليائك واولياءه وشيعته واصحابه
واجعلنا منهم اللهم اعده من خير كل باع وطلع ومن شئ جميع
خلفك واخطفه من يديه ومن خليفه ومن يمينه ومن شماله
واخوتهم واصنع من ان يوصل اليه بسوء واخطف فيه بسوءك
واخبر به العذر وايدبه بالنصي وانصرنا حتى يبر واخذل خادنا
واهم فاصبر واصبرهم جبارا الكفر واقتل به الكفار والمنافقين
وجميع المخذلين حيث كان من مسابق الارض ومغاربها وبرها
وجحها واملا به الارض هدلا واخبر دين نبيك صلى الله عليه
والآل واصحبه اللهم من انصروه واعوانهم واتباعهم وشيعته وادبي
في ال محمد عليهم السلام ما ملون في عهدهم ما يحدث في ال
الحق امين يا ذا الجلال والاكرام يا ذا الرحم الرحيم **وبسند معتبر**
انا احمد بن ابراهيم كلفت شماتة من محمد بن عثمان ان توارى حضرت
صاحب الامور صلوات الله عليه وجاهه است كه بيار مستام بيبين مولا
خود كفت با استباق خولص ديدن انخرت هم داري كفت بلو خدا تو اب
دهد تو ابر استباق تو وروي مبارك ان حضرت طوبى بن ابي اساف
وعايت برو كفت كه اردوي ديدن انخرت درين ايام غيبت ملكن

بايد كه شتان خدمت انحضرت بايسته و سوال كنم اجماع بان حضرت كه اين
از امور حقى خداست و تسليم و انقياد موم خدایا و الامانت حق و لكن
موقر بشويوسى انحضرت بن بيارت كودن بعد از دوازده ركعت نماز كودر
هر ركعت سوره قل هو الله اصر بخوانى و بعد از هر دو ركعت سلام بكوفى
و صلوات بر محمد و آل محمد بنوسى **بِسْمِ اللَّهِ** سلام على آل بيت
ذلك هو الفضل المبين و الله ذو الفضل العظيم بين يديك صلوات
المستقيم قل يا ايها الذين آمنوا لا ياتين خلافتي و علم حياجتي انتم
فما قضاه و درت و اراده في ملكوتي فكشف لكم الغطاء
و انتم حق نعمة و تمهدت و حكماؤكم و امنائكم و ساسة العباد
و ان كان البلاد و قضاه الاحكام و انوار الايمان و سلاله الانبياء
و صوفى المؤمنين و غير خيرة بيت العالمين و من تقدروا من سائر
الغطاء بكم الفاضل الحق ما مقررنا قاييتمى منا و لا انتم لا الكبر
و اليك التبيل خياره لولا انكم بغيره و انتقامه من عدوكم سخطه
و لا حاجة و لا مفسد الا انتم و لا مذهب حككم يا اعيان الله
الناظر و حمله مقررتم و مسانين و جديف في ارضه و سماواته و انت
يا مولى دي باحجة الله و بخته كمال محمديه و وارث انبيائه
و خلفائه طابغناه من دهرنا و صاحب الرجعة لو عد ربنا الله
فيها فذلك الحق و قرنا و صفو الله لنا و عرفنا السلام عليك
ايها الحكم المصوب و العلم المصوب و الغوث و الوصي الواسعة

يا سبي

دعوا

و دعائى مكدوب السلام عليك يا صاحب المرزى و المسمع
الذي بعين الله و بشعره و بيد الله عنده و يقدره الله سبحانه
سلطانة انت الحكيم الذي لا يتجمل الغضبه و الكرم الذي لا يتجمل الحفيظة و العالم
الذي لا يتجمل الحجة بخاله ذلك في الله ذات مشيئة الله و معاصتك في الله
ذات انظام الله و صبرك في الله ذو اناه الله و شكرك في الله ذو مزيد الله
و رحمة السلام عليك يا محمدا يا ابا عبد الله الله فورا امامه و قدامه و بينه
و بينا و وفوقه و تحته السلام عليك يا محمدا و ابي محمد الله و قد سمع
و بصرة السلام عليك يا من اصابك الذي خيمته و يامناق الله الذي اخذ
ذو كرم السلام عليك يا ابي الله و ذيان دينه السلام عليك يا خليفة الله
و ماميه حجة السلام عليك يا حجة الله و دليل اراة السلام عليك
يا ناني كيان الله و قرطانه السلام عليك في انوار الليل و اطراف النهار
السلام عليك يا بقيقه الله في ارضه السلام عليك حين تقوم الحج
عليك حين تفعد السلام عليك حين تقرا و تبين السلام عليك
حين تصلي و تقنت السلام عليك حين ترك و تتخذ السلام عليك
حين تقود و يتبع السلام عليك حين تهلل و تكلم السلام عليك
حين تحمد و تستغفر السلام عليك حين تحمد و تمدح السلام عليك
حين تبيع و تصبح السلام عليك في الليل اذ بعثت في النهار اذ تجلس
السلام عليك في الاضيق و الاوفى السلام عليك يا حجة الله و ذو
عانتنا و هدايتنا و رفقتنا و قادتنا و ائمتنا و ساوتنا و مولينا السلام

دعای ندب حضرت مهاجر
در عهد های جهاد کونند

و توفی نور العبد و لسانی نور الهدی و ذی نور الصلوات من عندک و
و بصیرتی نور القیامه و تمنی نور و علی الحکمه و نور حق نور الاموال و الحکمه
و الکریم علیهم السلام و فکفی نور فروع الکرامه و من اعداء محمد و اعداء آل محمد
حتی الفانک و قد عرفت بعدک و یشافک فلتسبح و تحمک یا ایلی یا حمید
بین فی الاحمد و سمعک یا حجه الله دعائی فوفی فی جرات اجابتک اغنکم
بک معک معک معک سمعی و رضای یا کریم **وسید من مائت علیه السلام**
فمن هو است که این زیارت معرفت بندیه و از ناحیه مقدسه بسوی حسین
بیرون آمده است و امر من بوده است که در سراب مقدس خواند و زیارت دیگر
ذکر کرده است که بعد از این در عرض حاج و توسل بائمه علیهم السلام خواهد آمد
وسید و شیخ محمد بن المهدی نقل کرده اند از محمد بن علی بن قاسم که او نقل
کرده است از کتب محمد بن الحسین بن سفیان البیرونی که دعای ندبه از بر ای
صاحب ان زمان صلوات الله علیه و تحب است که در عهد های جهاد کونند
و ان دعا **ابنت** احمد بن یحیی بن العالمین و صلوات الله علی سیدنا
محمد بن یحیی و آله و سلمه و نسلمنا اللهم لک الحمد علی ما جسی به و صفا و ک
فی اولیائک الذین استخلصتمهم لفسیک و دینک اذ اخرجت لهم جنتک ما عندک
من النعم المغمیه الذی لا ذوال کبر و الاغنیاء ل بعد ان شرکت علیهم ام
ان هدرت در کجا و هیذه الدنیا الذینیه و زخر من هادین جها فشرطک
ذلک و علیت عنهم الوفاء به فقبیلهم و فقیهم و قدوتکم اللهم الذکر العلی
و اکشاه الجوی و اهلط علیهم صلاه کتک و کونتمهم بوجیک و قد نام

بعلک

فما ح

بعلک و جعلهم الذی یبغ الیک و الی سیکه الی و قولک فی بعض اسکت
جنتک الی ان اخرجت منها و بعضهم حمله فی فلیک و حبتیه و من امن مع
من اهلکة بن حنیک و بعض لخذته لفسیک قبل ان یصلک لیان صدیق فی
الارضین و ا حبتیه و جعلت فی علیها و بعض حمله من شجره العلم تکلیما
و جعلت له من اجنیده و اعد ذی و بعض اذ کذت من غیر اب و العتیه
البیاض و اذ کذت من فروع القدس و کل شرفه که شرفه و کت که فیها جان حبتیه
که او صیانه مستحفظا بعد مستحفظ من مدی الی مدی اقامه لیدیک و حبه
علی عبادک و لا یزال من قل الحق من معنی و یقلی الباطل علی اهلک فلک لا یقول
اصلا لو لا ان سکت الی ان لا یزال من ذوات لعلها و یا قد یبغ الیک
من قبل ان ذلک و تحرف الی ان انتمیت الی الامر الی احبیک و یحبک محمد
صلوات الله علیه و آله فکان کما انجسته سید من خلقت و صوفیه مرصطفیه
و افضل من اجتبیته و اکرم من اعتمدت و قد منته عال انفسانک و تعشیه
الی الثغایین من عبادک و اوطا نه مشارفک و مغایبک و تحبته له الی
و عن جت بر وجه الی تمامک و او دعوتهم علم ما کان و ما یکن الی ان تصف اطفیک
ثم نصرته بالرشید و حقیقتیه بجهتیل و قیامیل و المسوقین من
ملا لک کتک و قد عدته ان تقهر فینه علی الذین کلمه و کون المشرکوت
و فلک بعد ان قوا نه متوق صدیق من اهلک و جعلت له و لهم اذک بدت
و صنع للثانی الذی یسک مبادک و هدی للعالمین فیه ایاک بنات
مقام ابنهم و من دخله کان امنا و قلت انما یرید الله لیهب

عنكم الرخص اهل البيت يظهر حكمه فظهر ان صلوات الله على محمد وآله
 وآله من دونه في كتابك فقلت لا استنكمت عليه اجلا الا الموعود في الفري وقله
 ما استنكمت من اجري فهو كما وثقت ما استنكمت عليه من اجري الا هو من شاء ان
 يتخذ الي ربه سبيلا وكان اهل الكيل والملك الى ضوابطه فاما انقضت ايامه
 فام وليه علي بن ابي طالب صلوات الله عليه ما وعلى الها ويا اذ كان هو المنذر
 والخل فيم هاد فقال والامام من كنت من لاه فعلى من لاه الامم والامن
 والاه وعا من عا داه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت بيته
 تعلى امير وقال انا على من تجرى واصرة وساير الناس من تجرى واصرة
 محال من دن من موسى فقال انت بشي يمزى به هرون من موسى لا يتبين بعد في
 وذكروا انهم سبوا العالمين واحل له من مجيد ما حل له وسكر الالوان
 الابانة ثم ان دعاه فله وحلمته فقال انا مدينة العلم وعلى بالباقي ارا
 المدينة والحكمة فلي ايمان بالها ثم قال انت اخي وديني وارثي فحك من محي
 ودمك من دمي وسيلك على عربك حربي والايمان على الامم في دمك
 كما حاله محرق دمي وانت عدل على المح من خلفي وانت تقوى ديني وتجب
 عدلي ويثقتك على امتي من وديني فبهم حربي في الجنة وهم جيلاني
 وكولا انت باعلى ثم يعرف المؤمن بعد به وكان بعد هدم من الضلال وقوا
 من العمى وجعل الله اليقين وحياته الشقيم لا يسبق غير الله في يوم ولا يابى في
 دين ولا يلحق في منقبه يخذ وحلف الحول صلوات الله عليه ما والها وبقايت
 على التاييد ولا تاخذ في الله لونه لانه قد وحق فيه سناديد العرب وتقتل انام

وناهش

وانا هرق في بالانهم وادع ظن بانهم اخفاوا ابدي ربه وخبره وحينية
 وخبره من فاعبت على عداوته واكتب على ما يذ به حتى قتل الناس
 والفاطمين والبايعين وكما في نسخة فقتله اشق الاخرين يتبع اشق الاقربين
 امر رسول الله صلوات الله عليه وآله في الهاديون بعد الهاديون والامة موعود على مقببه
 مجتمعة على قتل عدي وجمه واصلا وطلع اهل القليل من قتل ليطاير المح فيهم فضيل
 من قتل وبني من سبي واقوى من اصب وجرح القضا ولهم بما يرضى له حسن
 المتقير وكاتب الان من يديه فويثما من قضا ومن عبادهم والفاطمة للفقير
 وسجان بيتا ان كان بعد دينا لمعق لا وكن يخلف الله وعدن وهو العرن من الحاكم
 وعلى الاطبا من اهل بيت محمد وعين صلوات الله عليه ما والها القليل ابا كون ويا هم
 فلينزل انا فوق ويطيهم فلتد يد الروع والي صريح القصار خون ويخرج العاجي
 اين الحسن اين الحسين اين ابناء الحسين صلح بعد صلح وصديق بعد صديق
 اين التبل بعد التيمل اين الحيرة بعد الحيرة اين الثموس الطالع ان الا
 فانه الشيرة اين الونجم القاطرة اين اعلام الدين وعلى احد العلم اين يعتبه الله
 التي لا تحلى اين العترة الهاوية اين المعد القطع دار القلمة اين المشظور لافان
 الامت والوعج اين المنحى لا زالة الجوز والعقدان اين المدهن التجديد الفوق
 والكسب اين المتقين لإعادة المية والشريعة اين الموقبل لاختباء الكتاب
 وحده اين يحيى معام الدين واهله اين فاصم سوكه المعتد اين هادوم
 انيسة الشريك والقياف اين سبيد اهل السوف والعصيان والطغيان اين جاحيد
 فويع اليق والشقاف اين طاسر انا اربع والا هو اين فالطرحا ذل الكدر والقتل

دع 2

این مبدء العناء والمرهه ان سئاصلا اهل العناد والتسليل والاحقاد
ان موعن الانبياء ومبنيك الاعتقاد ان جامع الكليم على التوفيق ان باب الله
الذي منزهة عن اي وجوه الله الذي ينجزه اليه الا واليائه ان التمسك المفضل
بين الان نورا السماء ان صلاحه يوم القيمة كما يشهد رايه الهدى ان مؤلفه مفضل
الصدوق والرهاء ان القتال بدخله الانبياء وانباء الانبياء ان المطالب بدم
القتل ليركب بلاءه ان المصنوعه على من اعتده عليه وافتى عما ان المضطر للذ
جواب اذا دعي ان صدر الخلاف في ذلك التوفيق ان ابن النبي المعطى
و ابن علي المرتضى ان خذ بصره العزله وان فاطمة الكبرى باني انت و ابي
ونفس لك الوفاء والنجوى ان الشاذه المقتربين باني البغضاء الاكرم من باني
الهداه المديين باني النجوه المديين باني العطاء والنجيب باني الاطمان
المستطيرين باني المضارمة المنجيبين باني العاقبة الاكرم باني المبدؤ
الميزور باني الشجع المظيير باني التوب ان اقبير باني الاجم ان اهر باني
الكبيل الواصح باني الاعلام اللامحه باني العلم الكامل باني الشين الممهور
باني العالم الما فو باني المعجيات المعجزة باني الدلائل المنيرة باني الصفا و
المستقيم باني النبي العظيم باني من هو في اتم الكتاب لديها من حكمة باني
الايات واليات باني الدلائل الظاهرات باني البهائم الباهرات باني النجى البنا
لغات باني القيم الشايعات باني طه والحكمات باني حسن والتاليات باني الطور
والعاويات باني من حفي فتدعي فكان كتاب في بين ان ادنى دقوا ان ابي انا
من العيان الاعلى ليت شعري ان استقرت بك النوى بلي ان ارضه فلك

الادب

ادنى برهنوى او غيرها ام دنى طوى عن ابن علي ان ادى الخلق ولا يرحل
ولا اسمع حسينا ولا يحوى عن ابن علي ان يحيط لك بك ودوقى الباليه ولا
يالك مني فحجج ولا لا شكى بنفسي انت من معتب لم يحل مشايخني انت اميتيه
شايخه يفتنى من مؤمن ومن مؤمنه ذكر الحقايق في انت من حينه عن الايشاي في نفسي
انت من ايشل مجد بخان على بنفسي انت من كصيف شرف الايشاي الى منى الحافيك
يا من لاي والى منى و ابي خطاب اصيف فيك و ابي يحيى من بن هليلج ان اطاب
دوئك و انا فاعز بن علي ان ابيك و تجد لك الوجاه عن بن علي ان ابي
عليك دو نام ما جرى هل من معين فاطيل مع العويل والكا وكل من جردع
فا ساعد عنزة اذا اذلا هل قدت عني من اعدت ما عني على القدي هل اليك
باني احمد سئل فقلت هل يصيل قوما من اهلك بعيد فخطي متى ارد منا هل لك
ان وية فنى دعا منى فتنفع من عذوب مالك فقد طال الصدق منى نعاك
و من اوجك فنقر من باعنا منى قانا نارك وقد فشرت لواء النصر توح
اقوانا تحف بك وانت تام الملاء وقد ملاء الا من عد لا اذقت
اعداك هو انا وحقا انا ابنت العناء ومجدة الحق وقطعت ذاب الملتان
واجتفت اصول الظالمين ونحن نفس ل احمد ربه رب العالمين اللهم انت
كتفى الكرى والبرى واليك استعديت هو ربك العذرى وانت رب
الارض والاولى فاقبنا بالغيث المستغيثين عبيدك البنين وارسل ربك
يا سيد القوى و اول عنه يده الاساطير والنجوى و ير عليك يا من على
الغرش استوى ومن اليه الرجى والتمنى اللهم ونحن عبيدك التائقون

من تاريخ ما ترح متا بنفسي

من تلامذتهم لاهنا هي بنفسي

تبايت ان حضرت بعد ان نازح

الى بيتك المذكري بك وبتيتك خلقتم لنا همة مملدة واقفة كنا قرا
ومعاده او جعلتم للوئين بنا اياما ما بلغتم من الحجة وسلا ما ويزدنا بديك
يارب انا ما جعل منقرم لنا مستقرا ومقاما وانتم بتملك تغذيك اياه اما منا
حتى قريونا جانا لك وعراقته التمدد من خلقنا لك اللهم صل على محمد وآل
محمد وصل على جبرئيل رسولك النبي الابرار وصل على ابي عبد القادر
وطايل الكواكب في المحرر وما في اوليا به من نور الكون والايام على سائر
البشر الذين امن به فقد شكر ومن ابي فقد خطر وكفوص الله عليه وعلى
اخييه وعلى خيالها الميامين العرير ما طاعت قتمس وما ابناء قمر وعلى
جدته الصفة بقره الكبر في فاطمة بنت محمد وعلى من اصطفيت من ابا ابي
البرية وعبيد افضل واعجل وآتم قاذوم والكي واوقن ما صليت على
اصد من اصفياءك وخيتك من خلفك وصل عليه صلوة لا غانية بعد
ولا نائية ليدوها ولا نقاد لا يدها اللهم واقف به الحق واخصر به
الباطل واجل به اولياك واذل به اعداك وصل اللهم بنا وببنه
وصلة قودي الى المرافقة سكره واجعلنا ممن ياخذ بحجرهم ويملكش
في ظلمهم واعنا على تاديبه حقوقهم واليه في طاعتهم واجتنبنا
عن مخلصهم وامن علينا برهانه وهب لنا راقته ورحمته ودعائه
وخبر ما نسا له سعة من رحمتك وقو زاعدك واجعل صلواتنا
به مقبول كذوق بنا به مغفرة ولاعنا به متجنا با واجعل ارزاقنا
به مبسوقا وهو منا به مكففة وحوا حجاب به مقففة واقبل ائتنا

بهد

بوحبك الكريم واقبل تقربنا اليك وانظر الينا نظره رحمة تستحل
بها الكرامة عندك ثم لا تصي في ما عتابنا بكونك واسبقنا من خوف جيل صا
بكا به وبديه ويا ربنا هبنا سائغا لا نعلمنا بعد يا ارحم الراحمين
بس فانذارت لكن وهم عابى كخيه بكن كمصحات انشاء الله تع
ويصح محمد بن المشيخ فنادا ذكركم هات **وايضاً بيت عليه السلام** وذكره
است كمصحت است كهر بعد بعد ان فاصح حضرت صاحب الامر را
حين نيازت كند اللهم بلغ من لا يى صاحب الامر ما صلوات الله
عليه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها
وبينها وبحرها وسهلها وجبلها حياهم ويتيمهم وعن فالدعي وولدي
وعتق من القسوك والعباد زنة من ش الله وملا وكلامه منى الى
دينه وعداد ما احصاه كتابه واحاط به علمه اللهم اجرد كذ هذا
اليوم وفي كل يوم عمدا وعقدا او بعة كذى رقبتي اللهم كما تحب
بهذا الشريف وقصلت في هذين القصيلة وخصصتني بذي النعمة
فصل على اولي وسيد من صاحب الزمان واجعلني من انصاري وا
واشيا عه والرايين هنة واجعل من المستهد من باب يدبير طارعا
غير مكره في الصف الذي نعت اهله في كتابك فقلت صدقا كما هم
بنيان من صور على طاعتك وطاعة رسلك واليه عليهم السلام اللهم
هذه بعة كذى عنى الى يوم القيمة **بسم** ان حضرت
صادق عليه السلام مشفوت كهر كجهل صباح ابن عمه ابو محمد انبا

صلواته عليه وآله

امام جعفر

قائم فابا شد و ای بسی از ظهور آنحضرت بمیره خدا اورا از قبری ببردند آن مرد
کرد خدمت آنحضرت باشد و حق تعالی بهی حاله هر حسنه او را کرامت فرماید
و هر گناه او را عفو کند و آن عهد **ایست** اللهم ربّ التور
العظیم و ربّ الکرمیین ان ینع و ربّ البحر الممجور و ربّ التوراة
و الانجیل و الکر بوری و ربّ الطل و الحور و ربّ الغر ان العظیم
و ربّ الملائکة المقننین و الانبیاء و المرسلین اللهم انی اسئلتک
بجھک الکریم و بنور وجهک المنیر و ملکک القدیم یا حی یا قیوم انک
یا سمیع الذی اسرقت به اکتلمات و الاضواء و یا سمیع الذی یصلح به
الا ذل و الاخری فیا حی قبل کل شیء فیا حی بعد کل شیء فیا حی لا یحی الا
یا حی الموت و حیات الا حیا یا حی لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام
الهادی علیه السلام الفایم یا مریک صلوات الله علیه و علی ائمة الطاهرين
عن جمیع المؤمنین المؤمنات فی مساوی الازمن و مغایرنا سئلها و صلواتها
و برها و بحرها و غیره و کن فالذی من الصلوات ذننه عن شیء الله و عباد
کلماته و ما احصاه علیه و احاط به کتابة اللهم انی احدثک فی صیغته
فی حی هذا ما عرفت من ایا حی محمد و محمد و یسعه کفره عنی لا احوال
عندنا و لا اذقل انما اللهم اجعل من افضاله و احوالیه و التایم
عنه و الساریعین الیینه قننا و حواجیه لک و ابریم و المثلین و الحاشین
و الشافین الی اذادیم و المستغنیین بین یدیه اللهم ان حال بینک
و بیننا الموت الذی جعلته علی عبادک حقاً فاجزین من قبری عزیزاً

عنه

کفر

کفری شایعاً بینة محمد انا فی ملتنا دعوت الداعی فی الحاضر و الباد
اللهم آینی الطلعة النسیفة و العزة النمیمة و الحبل الناطق بظفر صیغ
الیه و یجمل من صبر و ستمل عن صبر ما یسعه صبره و اسئلتک فی محبته و افضاله
امرء و اسئله ان ذره و اعمر اللهم یه بلادک و اجی به عیالک فانک
تلت و قولک الحق ظهر الفناء فی البق و البحر بما کتبت ایدی الناس
فانظروا اللهم لنا و لک و ان ینت ینیک المسمی باسم ربک حتی لا
یظفر بقیة من الباطل الا امر قد یجیح الحق و یحققه و اجعله الکتهم
مفرد ما یظلم و یبادک و انا صیرنا لاجدک و انا صیرک و تحدی المیا
عقل من احکام کتابلک و فیئله الایة من اعلام ذینک و منین
ذینک صلی الله علیه و آله و سلم و اجعله من خصصته من یاس
المتذکرین و من ذینک محمد صلی الله علیه و آله و سلم و من یسعه
صلی الله علیه و آله و سلم استکانتنا بعدن اللهم انیف هذه الفرة عن الامة
بجسور و یجمل لنا ظهور انما هم یرونه بعیدا و نراه قریباً برحمتک
یا ارحم الراحمین **بسم مرتبه دست بردان دست حق و صیغ**
دو در هر مرتبه منکر فی الجمل یا من لا یحی یا صاحب الرغبات
و بعد معتبر منقول از ابن عبد الرحمن که حضرت امام رضا
اس میفرمود که از برای صاحب الامر صلوات الله علیه این دعا بخوانند
اللهم اذفع عنی و لیت و خلقتک و حججک علی خلقک و لسانک
المعبر عنک و التالیین بحکمتک و عینک الشارح باذنتک و شاهد

اللهم

على اهل بيادك الحاج الجاهل والعايد بك العابد عندك واعوذ من
سنة جميع ما خلقت وبنات وانشأت وهوى موت واخفظ من بئر يدك
ومن خلقهم ومن يمينهم وعن شمالهم ومن فوقهم ومن تحتهم بحفظك والذى
لا يضيع من حفظك به واخفظ فيه من لك واءاء الشاة امنتك
ودعاء دينك واجعله في ذبيحتك لانه لا يضيع فجزاك الذى
لا يخفى بقينك وعينك الذى لا يضر بايمانك او حق الذى
لا يخذل من امنته به واجعله في كفك الذى لا يرام من كان يبر
والضره بغيرك العن من وايدك بخديك الغالب وقوه يقوتك وادوقه
بملا لكك وقال من والاه وعاد من عاداه واليسه درعك المحصنة
وحصنك بالمال والى حقا اللهم اشعب به الصدق والوفى به الفتوى
وامت به الجور واظهر به العدل ودين بطو لبقا به الاذم وايدك
بالنقى وانصره بالرحم وقوى ناصره واخذل خا ذلته وحقهم على من
نصب له ودر على من عطفه واقبل به جبا بوع الكفر والخذل و دعائه
واقصم به داس الضلالة وشارة البرية وميمته الشرة ومقويه
الباطل وذلك به الجبابرة والى به الكافرين وجميع المهديين في سائر
الانبياء ومعانيها وقبحها وسملها وجعلنا حتى الاندع منها
ذبا و لا يشفى ظم انا اللهم طهر قلوبنا بالادك واشفي قلوبنا من عبادة
واعنى به المؤمنين واحي به ستن الملئ سليلين ودارس علم النبيين
وجدد به ما امنى من دينك وقبلك من حكمك حتى تعبد دينك به وعلى

ودعيتهم

يدى جدد اعدا عضا عضا حيا لا يوحى فيه ولا بدعة معه وحتى بين
بعده ظلم الجور ونظما به بنات الكفر وقبض به معاقدا الحق وحق
العدل فانه عندك الذى انحلصته لفضلك واصطقتك على غيبك
وعصمتك من الذنوب وبنات من العيوب وكفرته من الجور
وسألتك من الدنوس اللهم واننا نشهدك لكونك القيمة يوم حلول الطل
انه لم يذنب ذنبا ولا اقبح باوما لم ينكب معصية ولم يضيع لك
طاعة ولم يهتك لك حرمته ولم يبدل لك قرضه ولم يغير لك شرعية
وانته الهايع المنة والظاهر التيقن التيقن المرضى التريك
اللهم اعطهم في نفوسهم واهلهم واولادهم وذريتهم واقربهم وجميع رحمتهم
تقوى عينهم وتسترهم نفسهم وجمع كل ملك الممالك قنينا باوعده
وعز من هادى يلهما حتى يحري حكمه لعل كل حكم ويغلب بحقه على
كل باطل اللهم اسلك بنا على يدك من مباح الهدى والحق العظم والعظمة
الوسطى للقي بجمع الهمما الغالى والحق بما التالى وقوى باعلى طاعته
وتبتنا على منا بعينه وامن علينا بما بعينه واجعلنا في جنه القرامين
باين الصابرين معه القائلين بضاك منا حتى احسننا يوم القيمة
في ارضنا واعوانهم ومقوي سلطانهم واجعل لنا ذلك خالصا من
كل شرك وشبهة وديار وسنة حتى لا نعتمد به غيبك ولا نطلب به
الاونجك وحق جعلنا حكمة وجعلنا في الجنة معه واعلنا ما انك
والكيل والافق واجعلنا ممن تنصرون به لديك واعز به نصر وليك

اللهم

ولا يفتخر فينا غيرنا فانه استبدلك بنا غيرنا عما يكره نهر علينا
كبير اللهم فزيه كل ظلمة تهدمنا كل بغيه ما هدم بعين
كل صدق ليدواهم به كل جبار واخذ بيدهم كل نادر واهلك بعد
جور كل جبار واوحى حكمه وعدل كل حاكم واول سلطانه كل سلطان
اللهم اذل كل من اناه واهلك كل من عاداه وامسك بمن كاده
وانسا ميل من جحد حقه واسمهان يا من وسع في الغطاء نوره واراد
انجاد دينك اللهم صل على محمد المصطفى وعلى آلته الطيبين الطاهرين
والحسنين والنجيبين المصطفى وجميع الائمة صلوات الله عليهم
واعلام الهدى ومعاد التوفيق والعروة الوثقى والنجيب المئين والقبول
المستقيم وصل على وليك واولاد عميرك والائمة من اولاد
ومعرفة اعمارهم وزد في اجالهم وبلغهم اقصاه امانهم ديننا وديننا
والعروة التي على كل قلوب قد بر **وورد بعض الكتب بعد ان هو**
عليكنا كبير **ابن دنا واهم من است** اللهم صل على اولاد
عميرك والائمة من بعدك وبلغهم امانهم وزد في اجالهم واعين
نصرتهم واتيهم لهم مما استكرت اليهم من اميرك طم وكنيت
دعائهم واهلنا لهم احوانا وعلى ذنوبك انصافا فانهم معادين
كلنا لك وخوان عملك واذ كان قويدك ودعائهم بينك واولاد
وخالصك من عبادك وصقوبك من خلفك واولادناك واولاد
اولادناك وصقوب اولادناك والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته

اميرك

وهي

وايضاً بعد معبر مرويت كما يتد عاوانه غيبت حضرت صاحب
الامر عليه السلام اللهم عز في نفسك فانك ان تعرفه هلك
لم اعرف رسولك اللهم عز في رسولك فانك انكم تعرفوني
مجتك اللهم عز في مجتك فانك ان لم تعرف مجتك ضللك
عن ديني اللهم لا تفتن منته جاهليته ولا تفتن قلبي بعد اهلته
اللهم كما هديتني بوالاته من فرقت علي طاعته من ولايته ولاه
اميرك بعد رسولك صلواتك عليه واليه حتى واليت ولاه اميرك
امير المؤمنين علي بن ابي طالب الحسن والحسين وعليا وحجرب
وجعفر وموسى وعليا ومحمد وعليها والحسن والحجة القام المهدى
صلواتك عليهم اجعس اللهم تفتني على دينك واستعلمني بطاعتك
وياتي قلبي لولي اميرك وملائقته فما امتحنت به خلقك وتبينت على طاعة
ولي اميرك الذي سترت عن خلقك وبادوك غاب عن بينك
واخرتك ينظر وانت العالم غيب المعلم بالوقت الذي فيه صلاح امير
ويك في الاذن كما باطهار اميرك وكشف سعيه فبصر في خلقك على الاهت
تجمل ما اخبرت ولا تاحيق ما انحلت ولا اكتشف ما سترت فلا تحك سخا
كنت ولا تاذرك في قد بؤك ولا اقول لم وكيف فلا ما بال ولي الامير
لا يظلم وقد امتكلا في الاذن من الجور والقوس من ينجي كلهما اليك
اللهم اني استلك ان في بيني وبين اميرك ظاهرنا فدنا الا بر مع علي
بان لك السلطان والقدرة والبرهان والحجة والمثبنة والحوال

رسولك كما اعرف مجتاك
ع

والقرع فان فعل ذلك في جميع المومنين حتى انظر الى اي امرك صدقك عليه ط
الفا لانه لا ينجح الدلالة لها ديا من الفلانة كذا فيا من انما كذا فيا من
مسا هيدع وتنت قوا هيدع واجعلنا من كفر عينه من ذنوبهم واقربنا بعد عينه
وقونا على يديه واحشرنا في نضرت به اللهم امدهم من قتر جميع ما خلقت
وذرنا من قهرات وانشأت وموتت واحفظه من بين يديه ومن خلفه
ومن يسببه ومن شماليه ومن فوهه ومن تحته يحفظك الذي لا يصح محفظته
به واحفظه من رسولك ودا جدي رسولك عليه واليه التسليم اللهم وهد
في عزمه وهد في اجله واعنه على ما وكته واستر عينه قد في كل امرك
له فانه هاويك المهدوي والغايم المهدوي والظاهر الشفي انك في النفي
الذي في المومنين الصابرين الشكور المحبين اللهم ولا تسلبنا اليقين ليقول
الاميد في عينه وانقطاع حبه عنا ولا تفسد اذرك وانظارة والاميان به
وقرة اليقين في ظهوره والذمء له والصلوة عليه حتى لا نقطن اعينته
من قياصه ويكون يقيننا في ذلك كيقيننا ونبيك فقولوا بنا على الايمان
به حتى تسلك بنا على يديه منهاج الهدى والنجاة العظمى والطريق القوي
وقومنا على طاعة الله وتبنا على متابعتهم واجعلنا في خوفه واعوانه واصحابه
والواضين بفعلهم ولا تسلبنا ذلك في حياتنا ولا عند وفاتنا حتى نمانا ونحن
على ذلك لا نساكن ولا نالين ولا نراين ولا نكذبين اللهم محفل فرجة
وايده ينصر وانصرنا من يدي واخذ لنا وليه ودمدم على من نصب له
وكذب به واظهر به الحق واموت به بخور واستغفر به عبادك المومنين

في قيام وسؤالك
عليه واليه ما جابرين
من وحيد

من الذل

من الذل وانفس به ابلادة وانقل به انجلا برة والكفرة وانفس به رؤس
الضلالة لانه ذل به المتجانين والما فون عابني بويه المنا فنين والتا كينين
وجميع المنا هين والمحمدين في مسايف الاذن ومغار عينا وترها ونجرها
وتسملها وتبيلها حتى لا تمنع منها ديا ولا تسبي لهم انا المومنين بلادك
واشفيهم صند وديا ملك وجدي به ما افضي من دينك واصلي به ما بدل
من حلك وعيني من سنك حتى اعوزك به وعلى يدك غضا جدا اصحنا
لا يحج فيه ولا بدعة معه حتى نطفي بعلمه نيران الكافرين فانه عبدك
الذي انحلصته ليقنا كان يقينه ليقني دينك واصلي به ما بدل
وعصمته من الذنوب وبرانه من العيوب واطلعه على العيوب وانعت
عليه وكلمته من الرجس واقبته من الذنوب فصلى عليه وعلى ائمة
الا ائمة الطاهرين وعلى سبعة المنجحين وبلغهم من ايامهم ما يملون
واجعل ذلك منا خالصا من كل سبك وبشمة ورياء ومنه عز حتى لا يذير
به عنيك ولا تطلب به الا وجهك اللهم انا شكوا اليك فقد تبينا
ويقينة امامنا وشدة الرمان علينا وقد فرغ الفتن بنا ونظاها الا عدلة والى
عدونا وقلة عدونا اللهم فان فرغ ذلك عنا يفض منك تعبنا ونصر منك
نعتهم واولام عدل تطهر اية الحق امين اللهم انا سنلك ان تاذن
لوك في انهما بعد لك في عبارك وقيل عدلنا في بلادك لا بدع الصي
يارهت دعا مة الا قصمنا ولا يقية الا اقيمتها ولا فرغ الا اهنها
ولا ذلنا الا هدمنا ولا عدل الا قلنته ولا سبنا الا اكلنته ولا نانية

إلا نكسنا ولا شجاعا إلا نكسنا ولا جدينا إلا صدقنا وإنهم يأتون بحجرت
الغايغ وإفهم يسفك الفايغ وباسك الذي لا ترة ه عن الغم الجونين
وعذب أعدائك وأعداءك وإيتك وأعداءك منك ملكك عليه وآله بيده
فليتك وأيد في عبادك المؤمن اللهم ألف وليك وجنتك في أرضك أهل
عذبك وكذب من أرادوه وأمن ممن مكن به واجعل دائرة السوء على من أراد
به سوءا واقطع عنه ما دأبهم وأزغيب لهم قلوبهم وذلزل أقدامهم وخذلهم
جهمه وبغضته وشدة عليهم عذابك وأخرهم في عبادك والعلم في بلادك
وأسكنهم أسفل نايك وأطيل أيام أشد عذابك وأصلهم نانا وأخر قبور
مونا هلم نانا وأصلهم حق نايك فأنهم أصاعوا الصلوة والتبعوا الشرايات
وأضلوا عبادك وأحس في البلادك اللهم وأخي وليك الفان وأربنا نوره
سرمدا لا يلب فيه وأخي به الفلوب ليستة وأشف به القهد ود الوهن
وأجمع به الأهناء الختلفة على الحق وأتم به الحذرة والمعتلة والأحكام
المهملة حتى لا يظن أحق إلا ظهر ولا عدك إلا ظهر واجعلنا يارت من عوانه
ومقوقية سلطانهم والمؤتمرين لا يرم والراضين بغيره والسليين بحكامه
وممن لا حاجة لهم إلى التبعية من خلقك وانت يارت الذي تكشف القصر
ويجيب المضطر إذا دعاك ويغي من الكرب العظيم والكيف المفق من يديك وأصل
خالق في أرضك كما فميت له اللهم لا تجعل من صماء إلا محمد عليه السلام
ولا تجعل من أعداء إلا محمد عليه السلام ولا تجعل من أهل الحق والغيظ
على محمد وآل محمد عليه السلام فاني أعوذ بك من ذلك فأعذني وأسجن بردي

وصلو

هو غور

فأجرني اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلني منهم عندك فاني في القربا
والأخرق وعن القرب بين امين يارت العالمين وودنيارت ويكن ذكركم
مذكورات وانزل الوحي صفيد عليه ان حمر ظاهره يشق كرهه وسفر باخذ كفته
انك كرجون داخل سراب سوي بعد ان حمت السبد بل الكلام عليك خليفه
الله وخليفه ابائهم المذنبين السلام عليك يا وصي الأوصياء الماضين
السلام عليك يا حافظ أسرار ريت العالمين السلام عليك يا يقية كفته
من القنوق الفخيم السلام عليك يا بن الأنور ان أهرق السلام
عليك يا بن الأعلام الباهر السلام عليك يا بن العترة الطاهرة
السلام عليك يا معيد العلوم التبرية السلام عليك يا باب الله الذي
لا يرف في الأرض السلام عليك يا سبيل الله الذي من سلك غير هلك
السلام عليك يا ناظر تجر طي في سيد رة الثماني السلام عليك يا نوره
الذي لا يظن السلام عليك يا حجة الله التي لا تحفه السلام عليك يا حجة
على من في الأرض والتماء السلام عليك سلام من عرفك بما عرفك
به الله ونعتك ببعض نعمك التي أنت أهلها وهيها شهد أنك
الحجة على من معني ومن يعي وأن خولك هم العالمين وأولياك هم الفان
وأعداءك هم الخاسرون وأنت خاوين كل نعم ففان كل رفق ومحقق
كل حق ومبطل كل باطل وضيق يا صلاي إماما هاديا قويا وعزينا
لا أنتغي بك بدلا ولا اتخذ من دونك وليا أشهد أنك الحق
الثابت الذي لا يعيب فيه وإن وعد الله فيك لأن طاب طول

حق

لعل لا لغيبه وبعد الاميد ولا تحسب مع من جعلك وجعل بك
منظرا متوقفا لا يملك وانت الشافع الذي لا تنازع والوك الذي
لا تدفع وتحرك الله ليصرف الدين واغزنا المومنين والانتقام من
الخاصين المارقين المهدان ولا يملك قبيل الاعمال ونحن في الاعمال
وهنا عن الحسنات ونحو البتات فمن جاء بولايتك واغزنا ما انشأنا
فبكت اعماله وصديقت ان الله وهناعت حسنة ونجحت سيئاته
ومن عدل عن ولايتك وجعل مغفرتك واستبدلك عبيدك
كتبه الله على الخضر في التاريدكم يقبل الله كعدلا وم يقبله يوم القيمة
وذنا الشهيد والله والشهد صلابة كنهه والشهدك يا مولاي بهذا
ظاهر كبا طين وسير كعدلا يتيه وانت الفاهم على ذلك وهو
عندى اليك ومينافى لعدلك اذ انت نظام الدين ويعسوب المتقين
وتغر الموحدين وبذلك امرت رب العالمين فلو قطاوت الدهور
وماديت الاعمار كم ازدودت بك الا يقينا ولك الاجتناء عليك الا
متكلا ومعتمدا ولطهورك الا متوقعا ومنظرا وجهادى بين يديك
مترقا فانزل نفسه ومالنا قد كرمنا واهلنا وجميع ما خلق الله
بين يديك والشكر في بين امرتك وتكبيرك مولاي فان ادركت ايامك
الزاهرة واعلمت ان الملائكة لها انا داعيدك المتصرف بين امرتك
وتخيلك ارجاء به الكهادة بين يديك والقور لعدتك مولاي
فان ادركت الموت قبل ظهورك فاني اقول بك وبابائك الطاهرين

ان مغالي هذا

الراية تعالى واسئله ان فصل على المحمدي والي محمد وان جعل في ظمرك
ورجعة في ايامك لا يبلغ من ماعليك مرادى وانفس من اعدائك فواذ من لا ي
وتفت في بيانك موقفا اخطا طين التاريد من الخائفين من عقاب ربنا العا
لين وقد اتككت على شفاعتك ويحوت على الا انك وهناعتك نحو ذنبي
ونستر هيوي ومغفرة ذلكي فكن لولايتك يا مولاي عهدا تحضون اميدنا ان الله
غفران ذليله فقد بعلى جعلك قد تمسك في ولايتك وتبى من اعدائك
اللهم صل على محمد وآل محمد يا حي يا قيوم ما وعدت الله انظر حليته واهل
دعوتك وانصرم على عتدي وقد بك يارب العالمين اللهم صل على محمد
والآل محمد وآل محمد حليتك الائمة ومغيبك في ارضك الخائف المتقرب
اللهم انصني فخر غيري وانفخ له فخا غيري يا يسر اللهم وانصني به الدين
بعد الخول والطلع به الحق بعد الا قول به الكفارة واكفني عن الغربة
اللهم فامن به البلاء واهد به العباد اللهم امن به الا نزع عذرا
فقسطنا كما ملكت ظلما وجورا انك سميع مجيب السئلة من عبيدك يا ولي الله
انك لولايتك في الدخول الى امر بك صلوات الله عليك وعلى ابائك
الطاهرين ورحمة الله وبركاته **يس بروي سرد اربع لغزوت**
ويسيم الله الى حرم الجيم يكون بيان بعبادك وحضورك ودو كعت
فان دعوه صرول بكن بين بكن الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله
والله وانه اكبر ودينه الحمد الحجل حبه الذي هذا الهذيان
وهو فنا اولياءه واعداءه ووقفنا لرباره ائمتنا وام جعلنا من العا
ندين

والله اعلم

دعوايات ودهان استغفر
يكبر وتضعف ان ما نكفي كبر خست
داخر شدن طلبه صوم

التاسين ولا من الغلاة المتوهمين ولا من المنانين المتفهمين السلام
على ولي الله وابن اوليائه السلام على من خسر كرامته اولياء الله وولاي
اعدائهم السلام على التور الذي اذاد اهل الكفر اهل الله والى الله اشلا
ان يجمع فودة يكن هيمه و آتد به الحسنة حتى يفر على يد الحق ويغرم اشهد
آة الله امنظفك صغيروا وكل لك علمه كبريل واثك حتى لا تقرب حتى تبطل
انجبت والفاغوت اللهم صل على صلواتك وعلو اختلايه واعوانه على يفتيمه ونايه
ما ستره ستره عزراى جعل له معقلا من نور واشهد اللهم و طائفة على لغاينيه
فاض من من الية و تيرانيه اللهم كما جعلت كبرى يدك معورفا جعل سلامي
ينفرد به من نور والى حقا واقد رت به على خلقك نغما فابغضني من نور
ظاهرا من نور من نور ترا كغنى حتى اهل يد يد يه في العريف الذي
اكتبت على اهلهم في كتابك فقلت كانوا بنينا من نور من الله طالا الا
نظارة وفتيت من النجار وعب عينا الا انفساء اللهم اربنا بوجه وبيك المين
في صباينا وبعد الموت اللهم انك ادركك بالار حرة بين يدك صاحب هذه
المفعلة الغوث الغوث الغوث يا صاحب ان مان قطعت في وسلكك
الخلوات وبهرت زيارتك الاوطان واخضت امر من اهل البلدان لتكون
شفيعا عندك وبقى والى ابائك وقول في حسن التوفيق واسباب
النعمة علق وسوق الا حسا ذائق اللهم صل على محمد وآل محمد اصحاب
الحق وقادة الخلق واستجبه ما دعوتك واعطني ما لم اخطو به في دعائي
من صلاح ديني و دنياي اذك حميد مجيد وصلى الله على محمد وآله

حال بين لقاين لقاين
الذي جعلته على يادك

الطاهرين

والله الطاهرين بسوا صلواتك وودد كنت ما انكوت وديكي اللهم
عبدك ان اوتى في فناء ولينك المرفا الذي فرمنت طاعتك على العبد والاول
واقتدت به اوليائك من عذاب النار اللهم اجعلها زيارة مقبول كذوات
دعاه مستجاب من مصدق قوليك حين مر ثاب اللهم لا تجعله احوالهم
يد ولا يربا ربه ولا تقطع ان من شميد و قديان ابيه و جده اللهم اخلف
عليك تقدي و انفعه ما رت تقدي في دنياي و احوالي ولا خوف و اوجي و جميع
غير في استور عك الله انما الايام الذي تقوي به المؤمنين و جعلك على يد
الطاهرين الملكوت يا مولاي يا ابن الحسن ان عابى جنك و انزل لك ولا يرك
وجهدك متيقنا الفوز بك معقدا ايا من الله انك هذه الكرامة
والزيارة في عندك في عيانتين وبلغني بلاغ الصالحين و انفعني بحجرتك يا رب
الطاهرين بسوا صلواتك وودد كنت ما انكوت وديكي اللهم
دستور بصحة السلام على ابي محمد يد العالم الذي علمه لا يسب السلام
على ابي النبيين و سيرا الكافيرت السلام على من يدعي الامم و طابع العالم
السلام على الخلف الكسوف اصاحب القرى السلام على حجة المعصوم و حجة الحق
السلام على من يعز الا نبطه و ليلاء و منديل الا عداء السلام على و ارب
الا نبيا و خاتم الا و مينا و السلام على القائم المنتظر و العدل الشري
السلام على كتيبة كشت هرة القير التي هروا التور الباهر السلام على افضل القلام
و بذرا التمام السلام على بيت الامام و قرة الايام السلام على صاحب
الانصهار و ذلوا في الهاء السلام على الذين الما ثور و ايكاب المسطور

الطاهرين
الصلوات
السلام
على
الطاهرين

التكلام على بيتي الله في بياديه وبتحجته على عباديه الملتزمين اليه موافقيا
 نبياءه وكنهه من جود الانوار الاصفيا الملقى على السير والوحي للامير
 التكلم على امرئ ذي النور وقد الله عز وجل بياديه الامم ان يجمع به الكلام
 ويأمر به التعبد بملكه وبه الا نفع سبطا وعبد لا يمكن له ولا يجوز به وعبد
 المؤمن شريك في الامور الايالك والا تمة من انما اتممتي وموالاتي في تعبد
 الدنيا فيقوم الا شهداء استلذوا مولاي ان شئ الله بجاك وعتاكي
 في صلاح شاني وقصا عو لي وعظراي دوني والاشهد بيدي في دنياي ودنائي
 واوفي في وكفا في اخواني المؤمنين والمؤمنات اثم عقور وبعث الله
 علي سيدنا محمد رسول الله واليه اظهار بين **بس** دوازده ركعت نماز
 يكفي من كل عيب وركعت بك سلام يبي خوفا معاني كذا ان حضرت منقول
وان ابن است اللهم عظم الكلاء وقرب الخجاء والكشف الغطاء وضائق
 الاذن ومنعت التمام واليك يا رب المشتكى وعليك الموقل في الشدة
 والرجاء اللهم صل على محمد وآل محمد فموت علينا طاعتهم فموتنا
 بذلك مني لهم فخرج عنا جحيمهم فجاعا جلا جلا لحي البقي اذهب او رب مني
 يا محمد يا علي يا علي يا محمد ابعوني فاني انا مولاي والقباني فاني كافيا في
 يا مولاي يا صاحب الامان الغوث الغوث الغوث اذ بك اذ بك اذ بك
بد الله زيارت آنحضرت در هر دو اشهر جمادى الاولى وجمادى الثانية
 مثل من ارج مقدس جدا وظاهرين آنحضرت عليهم السلام ودوازده مرتبه که
 خصوصاً شب ولا وقت آنحضرت که موافق مشهور شب اول ده ماه شعبان

و در شب قدر که ملائکه رافع بر آن حضرت نازل میشوند **باب يا زعيم**
در بیان زیارت جامع است که هر یابی با آن زیارت می توان کرد و دستغاب را بقا
 نمودن و عرافین بخدمت ایشان نوشتن در حاجتی باشد و تمام و کیفیت صلوات فرستادن
 بر ایشان و شتمل بر چند فصل است **فصل اول در بیان زیارت جامع است**
زیارت اول بسو معتبر منقولست که آنحضرت امام زمان برسدند
 آن زیارت می خواند بن جعفر بن محمد که نماز کند در مسجد هاکم در مدین آنحضرت و آنست
 در هر ایامی که این زیارت کنید تکلم علی او لیا الله واصفيا به التکلم علی اصا
 الله واحبنا به التکلم علی انفسنا و الله خلقنا به التکلم علی حال معرفت الله
 التکلم علی مساکین و کفای الله التکلم علی مغربین امین الله و خیر التکلم علی الرغما
 الی الله التکلم علی المستغیرین فی مرزبات الله التکلم علی المتحصنین فی طاعة الله
 التکلم علی الابرار علی الله التکلم علی الذین من والاهم فقد وا الله
 و من عاداهم فقد جعل الله من اغتصم بهم فقد اغتصم بالله و من تخافني
 منهم فقد تخافني من الله اشهد الله اني سلم اليك من جوارحك و جوارح من جوارحك
 مؤمن مني و مؤمن مني في ذلك كله اليك لعن الله عدو آل محمد
 من الجن و الارواح من الاولين و الاخرين و ابوء الي الله فمات و صلى الله علي
 محمد و آل محمد و آل علي و آل علي و آل علي و آل علي و آل علي و آل علي
 می فرستد بر محمد و آل محمد و نام می روی بک ربنا نام ایسان و پیروی جوئی
 از دشمنان ایشان و دعای می کنی از برای خود و مؤمنان و مؤمنات با آنچه خواهد
مؤلف گوید که چون در این روایت بر صلوات بهر یک مخصوص وارد شد است

فقد عاد الله و من تخافني
 فقد عتقت الله و من
 جوارحك

ان كان صلوات منقولوا اخوانه بعد ان نذارت هناك صلوات وان صلواته لم تنقضت
 باسند من صلواته وجود غيبه اولاد اذ اكتفا بما فيهم باخر صلواته عليه السلام
 في مصباح كبري في قوله ان صلواته لم تنقضت له بعد ان نذرت صلواته عليه السلام
 اصحابه في ذلك في نسخته **ابن است** بسبب ان الله انزل الرحمة على الامم
 صل على محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم و صل على ابي عبد الله
 في الميثاق المصطفى في العلل والمطهر من كل امة النبي من كل عيسى الموعود
 للنجاة الروحاني الشفاعية المقبولين في دين الله الامم شرف بنيانته وعظم
 بنهاته و اولاد محنته و اذ نع و رجسته و آتوني نوره و تبصروا بجمته و عظم
 الفضل و القيسية و المنزلة و الواسلة و الترجمة التي تبصروا و البصيرة
 مقامات محمودة يعظم بمرالها و لا اله الا الله و صل على ابي المومنين
 و وارث المومنين و قائدا الغر المحجلين و سيد الوصيين و حجة
 رب العالمين و صل على اخيه ابن علي بن ابي طالب المومنين و وارث
 المومنين و حجة رب العالمين و صل على علي بن الحسين امام
 المومنين و وارث المومنين و حجة رب العالمين و صل على
 محمد بن علي بن ابي طالب المومنين و وارث المومنين و حجة رب
 العالمين و صل على جعفر بن محمد امام المومنين و وارث
 المومنين و حجة رب العالمين و صل على موسى بن جعفر امام
 المومنين و وارث المومنين و حجة رب العالمين و صل على
 علي بن موسى امام المومنين و وارث المومنين و حجة رب

و صل على الحسن بن علي
 امام المومنين و وارث
 المومنين و حجة رب
 العالمين

العالمين

رب العالمين و صل على ابي محمد امام المومنين و وارث المومنين
 و حجة رب العالمين و صل على علي بن محمد امام المومنين و وارث
 المومنين و حجة رب العالمين و صل على الحسين بن علي امام المسلمين
 المومنين و وارث المومنين و حجة رب العالمين و صل على الحجة المصطفى
 الخليفة القائم الهادي المهدي امام المومنين و وارث المومنين
 و حجة رب العالمين الامم و صل على محمد و اهله بيته الائمة الهادين
 المهديين العالمين الصالحين الاوصياء و المرسلين صلواتك و اذ كان
 في جسدك و ذنابك و حياك و حياك على حياك و خلقك في ارضك
 و اهل الذين اخفى لهم انفسك و اطمنتهم لعيادك و ارضيتهم لدينك
 و خصصتهم لمعجرتك و جعلتهم بكر امتك و تقمهم بمرحمتك و در
 كلمهم بنبوتك و قدرتهم بحكمتك و اكرمهم من نورك و قد نعمتهم
 في ملكوتك و حققهم بمبالا لك و مشرفهم ببيتك صلواتك عليهم
 و اليه الامم حيل على محمد و عليهما صلواتك ذكيرة نامية كريمة طيبة
 دائمة لا يخط بها الا انت و لا تسعها الا صلواتك و لا يحصيها احد
 غيرك اللهم و صل على وليك الهادي لسننك القائم بامرنا الذي
 اياك التلبيح عليك و حياك على خلقك و خلقك في ارضك و مشاهدك
 على عبادك اللهم اعز نصره و مدد في حرمه و دين الا نزع بطول بقائه اللهم
 اكفه نهي الحاسدين و اغد من غير انكارين و اذ حرمه ارادة الظالمين
 و خلفه من ايدى الجبابرة اللهم اعظمه في نفسه و ذريته و شيعته

والمستوفين
المتواظفين
الزواج
في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤
١٢٠٥
١٢٠٦
١٢٠٧
١٢٠٨
١٢٠٩
١٢١٠
١٢١١
١٢١٢
١٢١٣
١٢١٤
١٢١٥
١٢١٦
١٢١٧
١٢١٨
١٢١٩
١٢٢٠

والاولاء علماء رضوان الله والمستقرين في امر الله والناقلين في حجة
الله والخلفين في تعبد الله والمظهرين لامر الله وتصبر وعبادته الملك
الذين لا يبقون في القول وهم باين يعاونون ونعمة الله وبركاته
السلام على امة اهل البيت والائمة الطاهرة والسادة الائمة
والائمة الخيرة واهل البيت واهل الايمان وبقية الله وخيرته من
عبيته عليهم وبحمده وعبادته ونوره وبرهانه ورحمة الله وبركاته
انتم ان لا اله الا الله وحده لا شريك له كما شهد الله لنفسه
وشهدت له ملائكته واهل السلام من خلقه لا اله الا هو العزيز
الحكيم واشهد ان محمدا عبده ورسوله المرسل
ارسلك بالهدى وبين الحق ليطهر على الذين كلفوا وكفره المشركون
واشهد انكم الائمة التي اشدت الهدى من المعصومين المكرمين
المقربين المشوقين الصادقين المصطفون المطهرون بقره القاصون
بامر العالمين يا رتبة العالمين من بكر امته صفاكم بعلمه وبقائه
لغيره واخاتمكم بسيرته واجتباكم بقدرته واعزكم بهل اهل
بؤهائيه وانجبتكم لنوره وايدكم بوجهه ورضيتكم خلفاء في ارضه
فحجوا على تربيته وانصار الدين وحفظه بسيرته وحق نده بعلمه
ومستودعا بحكمته وتراحمه لو حبه وان كانا ليقينين وشهداء
على خلقه واعلاء ما لعباده ومنازلة بالادب والاولاد على اهل
عصمكم الله من ان ياتيكم من الفتن ويحرقكم من الدنس واذهب

والمستوفين

المتواظفين

الزواج

في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤

١٢٠٥

١٢٠٦

١٢٠٧

١٢٠٨

١٢٠٩

١٢١٠

١٢١١

١٢١٢

١٢١٣

١٢١٤

١٢١٥

١٢١٦

١٢١٧

عليكم

عنكم الرضوان وعزكم بقره نبيكم جلاله وان كنتم شانه وبعثكم
واؤتمنت ذرته وكنتم ميثاقه واحكامه عقد طاعته ونصحه كما في البيعة العارفة
ودعوتكم الى سبيل الحكمة والحق وحفظه الحسنة وبذلك انفسكم في رضايه وصبركم
على ما اصابكم في حنينه واقدم الصلوة فانتم الرضوان كما امرتم بالمعروف
ونهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حتى اهلتم حتى اهلتم فموتوا بدينهم
قر ارضته في امة معدومة وكسرتهم شر اربع احكامه وسنة بسنة وصبرتم في
مينه الى الرضا وسلكتم القضاة وصعدتم من ربيكم من صفى فالاعقب منكم
ما يرضى الله لكم والايح والمفتر في حركم واهل الحق معكم فيكم ومنكم
وايكم وانتم اهله ومعونه فغيرت النور عندكم والابان اهلوا اليكم وصالحكم
عليكم وقصلي الخطاب عندكم والابان اهلوا اليكم وعزكم فيكم ونور من هانته
عندكم في امره اليكم من والاهم فقد والى الله من عاداهم فقد عاد الله من
احكامهم فقد احب الله ومن ابعضكم فقد ابعض الله ومن اقبلكم فقد
اغنصم بيا الله انتم الجبل الاعظم والقيط الاكرم وشهدوا دار الفناء
وشققوا دار البقاء والرحمة الموصولة والاية المحرقة والامانة المحفوظة
والابان المنكر في اناس من اناكم فقد نحو منكم ياتكم فقد هلك الى الله
تؤمنون وعليكم تدلون وبه تؤمنون وكله فليكن في امره تعاون والى ابيهم
من شدة ذنوبهم يقولون يحلون سعوا وايه من والاهم وهلك من عاداهم
وطاب من محمدكم ومن فارقكم ففاز من تمتك لكم من نجا اليكم
وسلم من صدركم وهدى من اغنصم بكم من ابعضكم فالجنته ما ولى

والمستوفين

المتواظفين

الزواج

في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤

١٢٠٥

١٢٠٦

١٢٠٧

١٢٠٨

١٢٠٩

١٢١٠

١٢١١

١٢١٢

١٢١٣

١٢١٤

١٢١٥

١٢١٦

والمستوفين

المتواظفين

الزواج

في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٤

١٢٠٥

١٢٠٦

١٢٠٧

١٢٠٨

١٢٠٩

١٢١٠

١٢١١

١٢١٢

١٢١٣

١٢١٤

١٢١٥

١٢١٦

١٢١٧

١٢١٨

١٢١٩

١٢٢٠

١٢٢١

١٢٢٢

١٢٢٣

١٢٢٤

١٢٢٥

١٢٢٦

١٢٢٧

١٢٢٨

١٢٢٩

١٢٣٠

١٢٣١

١٢٣٢

١٢٣٣

١٢٣٤

ومن طاعتكم قال انما امرناه ومن جحدكم كل طائف ومن حاببكم مشرك وقت
تدعيتكم في اسفل ذلك من الحجج اشد ان هذا سابق لكم فيما مضى وبار
لكم فيما بقي وان ارضاكم واتفقكم وعلقتكم واجرة طابقت وطهرت بعضها
من بعض خلقكم الله انما جعلكم بعين غير محذرين حتى من عيناكم تجعلكم
في نيوت اذن الله ان ترفع ويدك فيهما الله وجعل صبرا ونا علمكم انما
حفظنا به من ولايتكم طيبا علفنا وطمارة لانفسنا ومن كبرتنا فلاننا لذونا
نكتنا عند مسلمين بفضلكم ومغزفين بعندنا انما ابلع الله لكم الشرف
محمل المنكسبت فاعلى منازيل المشرقين وارفع درجات المنسكين حيث
لا يحقر لا من ولا يفوقه فائق ولا ينهيه سابق ولا يطعم في اذ ذكهم طامع
حتى لا يظلم ملك مقرب ولا نبى مرسل ولا صديق ولا شهيد ولا امام ولا
جاهل ولا دين ولا فاضل ولا مؤمن ولا صالح ولا فاجر ولا جبار عند
ولا سلطان مراد ولا حلق فيما بين ذلك شهيد الا عرفت ان جلال امركم
وعلم خطركم وكره تباينكم وتمام فيكم ومصدق مقاعدكم ونبأ
مقامكم وسرت خطركم وماني لكم عندكم وكرامكم عليكم وضاقتكم ليد وقرب
مفاتيحكم منه باي انتم قاضي ونفسى واهلق ومالي كما سرتني اسئد الله واشهد
ان من منكم قبيلا منكم به كافرين بعلدكم فيما لكم من به مستبصرين انكم
وبقلا من من خالفكم مؤال لكم ولا فديا لكم من بعض اعدائكم ومعاد
كم من سالككم وحربا من حاببكم محققا يا حقيقته بطل انما بطلتم
مطيعكم كما عارفت محققا مغزى بفضلكم من جعل اعليكم على حجب يدرككم

الدرك اسفل الدرر التوحيد
وقد سكن واهل الدرر
منزل في الدرر والدرر
الاسفل والدرج المرفوع

في السنة

المسلمين

الخطرات التي اياها ليس الدرر
قدر ومزية لغاية
والخطرات والفضيلة في الغاية

مغزى

مغزى من من يابا لكم مفصدا وجعلكم منظر لاي من من يقرب ليدرككم
اخذوا بقولكم عاملا بانكم مستجيبين لكم وانما لكم طائفة بكم لا يند بقبور كنز
مستسقع الى الله عز وجل ومغزى بكم اليه ومقدومكم امام طليبي وحجبي
واراد في كل احوالي وامور رفعت من بيتكم وعلما بكم وشاهديكم وقائكم
واولكم وانتم ومغزى في ذلك كله اليكم انتم في يدكم وقلوبكم وشرككم
كاتبكم وتبعكم في كل معونة حكي يحيي الله تعالى دينكم في قبركم وفي باطنكم
ويظنكم بعد له ويكسلكم في ارضهم نعمكم معكم لامع عديكم امتشركم وتوكلت
احكام وانما توكلت به اولكم وتوكلت الى الله عز وجل من اعدائكم ومن الحبيبي والها
عزوت والقباطين ومن يرم الظالمين لكم والجاهدين بكم والما يقين من ولايتكم
والغايبين لارثكم والناكبين بكم والخيرين عنكم ومن كل وجهة دوكم وكل
مطاع سواكم ومن امة الذين تدعون الى النار فبشيء الله البنا ما حبيت
على مؤال انكم وحقكم ودينكم وصدقوا بطاعتكم وردد قبي شفاعتكم وجعلت
من خيار موالكم الشايعين لما دعوتهم اليه وجعلني من نقص اعدائكم في ملك
سبلكم ولا تترك يدكم في محشر في زمركم ويكون في جحيم في ملكك في دف
دوشرك في عاريتكم ويمكن في انامكم وتقر عينه فدا بريدكم يا اي انتم
قاضي ونفسى ومالي من اراد الله بنا منكم ومن وقره قيل عنكم وعن
قصدكم وقصركم مؤال لا احبب لنا انكم ولا يبلغ من المدح لكم وعن الوصف
قدركم وانتم فورا الا حيا وقد اذ الانوار في حجب التجار بكم فتح الله
بكم يحكم بكم يقول القيت بكم يسك السماء ان تقع على الارض الا بذن

ذات

بكم

غيب

قل لوطفا تصبر
الاصحاب النبي

بكم
صد الامراء تقصدا انما

الاخبار

بِعَا عَنكُمْ وَاعْرِفَ بِمَدَامٍ وَجَعَانِي مِنْ تَلَبُّ مَعْلُجًا نَحْجًا عَامًا سَالِمًا مَعَا
غَيْثًا فَاثَرًا بِرِيضُونَ اللهُ وَفَعَلِيهِ وَكَيْفَايَسِيمُ بِالْفَضِيلِ مَا يَنْفَلِكُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ
ذَكَرِكُمْ قَوْلًا لَكُمْ نَحْيَتِكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ وَدَرَقَتِي رَدَّةُ الْعَوْدِ نَحْمُ الْعَوْدِ بَلَا
مَا أَبْقَانِي بِعَيْتِهِ صَادِقَةٍ وَآمَانٍ وَتَقْوَى وَإِحْسَانٍ وَرِزْقٍ وَرِيسِ حَالٍ رَاطِبِ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ أَحَدَ الْعَبِيدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِي هِرْمٍ وَالْقَلْبِ عَلَيْهِمْ وَأَنْجِبْ
لِي الْمَغْفُورَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْحَيَاةَ وَالنَّجَاةَ وَالنَّوْزَةَ وَالنُّورَ وَالْإِيمَانَ
وَخَيْرَ الْأَجَابَةِ كَمَا أَنْجَيْتَ لِي يَا لَيْلَى الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمْ الْمُؤْمِنِينَ طَاعَتِهِمْ
وَأَكْرَمِيَنِي فِي زِيَارَتِهِمْ الْمُتَقَرِّبِي إِلَيْكَ يَا اللَّهُمَّ يَا أَنْتَ وَأَنْتَ وَكَيْفَ وَأَهْلِي
وَمَا كُنْتُ إِجْعَلُ فِيهِمْ هَمًّا وَحَيْرَةً فِي حَرْفِكُمْ وَأَدْخُلْنِي فِي شَفَاعَتِكُمْ وَأَذْ
كُرْفِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلُغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَسَادَتَهُمْ
فِي السَّلَامِ وَأَتْلَامَ عَلَيْهِمْ وَيَعْلَمُهُمْ قَدْ حَمَدْتَهُ وَبِحَمْدِكَ وَصَلَّى بِسَمَاءِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَكِينًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
مؤلفه يد که این بانی زيارتهای جامعه است از حضرت من و سند باید
که در همه معضلات خوانده شود **زیارت سیم** سیدین طاهر و شیخ محمد
ابن المنهدی رضی الله عنهما انا ائمة عليهم السلام مدبر کوه اند که چون اراده
زیارت یابی از ائمه علم السلام بکنی باید که چون عن منای بر رفت **بکوفی**
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى بِيَا التَّحْقِيقِ وَيَتَّبِعِي بِأَلْمُتَوَلِّينِ وَدَجَائِي بِالْإِسْتِدْرَافِ
وَقَوْلِي مَنْ يَجِدُ لَا تَكْفِي لِي الْفَضْلَ فَاحْلُ عَقْدَةَ الْحَيْرَةِ وَأَخْلَفْ عَن حُضُورِ الْمُنَادِي
المقدسة **وذلكت فاذلكي بسني ان يودن نغني ويعلم فمنا الله**

احمد
شع و توانع
ق

إِنِ اسْتَوْعَبَكَ دُنْيِي وَفَتَنِي وَجَمِيعَ خُلُقِي اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ بِالنَّفْسِ وَالْخَلِيفَةُ
فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الشَّجَاعَةِ وَالْخُفَاةِ
الْأَوْبَةِ اللَّهُمَّ سَمِّ لِي مَا حَقَّنَ مَا تَشَوَّكُلُ هَيْبَةٍ عَلَيْنَا مُسْتَعْرِزَ مَا نَفَعُ
وَتَعْدُ لَكَ الْإِلَهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا **و چون** براه انفی باید که همت تو همای
مصرف باشد با نجر از برای او میروی و باید که کم متوجه شوی با برای چند
که مانع حضورت در حسن حالت تو باشد و بدو مصاحبت نمایی با بقا خود و بنا
خدا بسیار بکونی و صلوات بر محمد و آل محمد بیا در هر شی و چون غسل زیارت
کنی مدائنی غسل بگو **بگو** اللهم انق و با الله وفي سبيل الله وعلى
ميلة رسول الله اللهم اغسل عني ذنوب الذنوب وقذح العيوب ويطهرني
بماء الشربة واليسني بذاة العظمة وابدني بلطفك تو ففتني
لصالح الاعمال اليك فذا الفضل العظيم **و چون نوبت شوي ببدن** **مؤلفه**
و بگو الحمد لله الذي وفقني لفصله و ايتهم و زيارته و حجته و اودعني
حرمه و ما يحسن حطلي من زيارته و قومه و انزل بعفوه مغيبه و مسامحة
تربيتهم الحمد لله الذي لم يمهني بحج مان ما اقلته و لا صرف عني ما جؤنر و لا
قطع رجائي فيما توقعته بلكا لبيكي عافية و انا و في رحمة و انا في كرامته
و چون داخل بعضه بته شوي **بايست نزد هويج متوركون استلام**
عليكم ائمة المؤمنين و سادة الشفيعين و كبريا و القديسين و امراء الصالحين
و عاوة الصالحين و اعلام المهتدين و قوار العارفين و ذررة الانبياء
و صفوة الانبياء و شمس الانبياء و بذور الخلفاء و عباد الرحمن

وغير كفاء القرآن منه اجمع الايمان معاً ورافعاً وشفعاً الخلاقين ودمجاً
الله وبن كاتر اشهد انكم ابواب الله وفتوح رحمته وبقايد مغفرتيه
والتحائب رغبوا فيه وفتوح جنابه وفتحة في قلوبهم وفتح علىهم وحفظ
سيرة وعتق بيط وحبهم وغندكم امامات النبوة وواقع الرسالة انتم ائمة الله
واجتابة وعباده واصفياءه واهلدار قوسه وان كان تجسوس
ودعائه الى الكفر وخرس خلايفه وحفظه وداوية لاسفكم نانا الملك لكة
في الاخلاص والنجس ولا يفتادكم ذواب الهمم وضموع خصالكم الفلوب
التي حق في الله وواضحة لما الخوف والنجاء وجعلها او عينه للشرك والنجس
وامتثال عوارض الغفلة وشفاهها من شواغل الفتن بل يتقرب
اهل السبيل ويحبكم ويا البراءة من اعداءكم وتواتر البكاء على مصائبكم
والاستغفار لثبوتكم وحبكم فاننا اشهد الله خالق واشهد
ملاك كتبه وانبياؤه واشهدكم يا مولاي اني مؤمن بولايته معتقد
لا ما منكم مقرب خيرا فيكم تعاليف غيوتكم امو في بعضكم خاضع
لو لايتكم متقرب الى الله بحكمه ويا البراءة من اعداءكم عالم ان الله
قد ظهركم من الفواحش ما ظهر منها وما بطن ومن كل ريبه ونجاسته
ودنيته ورجاسته وحقكم دابة الحق التي من تقد ما صل من وقت
تأخر عنها اذن وفر من طاعتكم على كل اسود وابقس واشهد انكم
قد وقيتم بعهد الله ودميته وبالحق حركتكم في كونه وحقوم
الى سبيله وانقدتم طاعتكم في مرضياته وحلمه الخلاق على

مخارج

منها حج النبوة وملك الرسالة وسيرته فيهم جنته الانبياء ومثله
الا وعبادكم قطع لكم امن وام صنع ايكم اذن فصولت الله
على اذ واجم واخشاكم **يس خروا بضع بجبان و بكوا**
يا اي انت وامي يا حجة الله لقد انضعت بيدني الايمان
وقطعت نبوي الاسلام وعتديت بيزد البقير والبيت حل العيمه واصطفت
ودرنت علم الكتاب ولقيت فصل الخطاب واخرجت معاني الشرايف
وكوامض التاويل وسليت اليك دابة الحق وكلفت هداية الخلق فيسرت
اليك حرم الامامة وانزلت خطا الشريعة واشهد يا مولاي انك وقيت
بشر ابيك في سيرة وقصيت ما لم يكن في غير العارضة وكففت باعباء الامامة
واخذت مثال الشرف والعبادة والايضا والقيصر للعباد وكظم الغيظ
والعقر من الناس وعزمت على العذرة في البرية والتصفية في الضمير و
كذبت الحج على الاضرة بالذليل القادر والشا هيد لنا طرفة وعوت الى
الله يا حكيم المبالغة والى عظمة الحسنه فبعت من تقويم النجس وسيد الشيم
واصلاح الفاسد وكسر العايد وايضاً السن واما قبة المبع حتى فارغت
الديار وانت شريد ولقيت رسول الله صلى الله عليه وآله وانت حميد
صلوات الله عليك تلى اذن وتزيد **يس بر وبتج باها و بكوا** فليكن
يا آل رسول الله افيكم القرب الى الله جل وعلى بالخلاف على الذين عتروا
بكم وكنتم ابيعتكم وسجدوا ولايتكم وانكر وامر انكم دخلوا ريقه
لما عتكم وخرجوا اسباب مودة نكم وصبروا الي فراغهم بالبراءة منكم

والا من امن منكم و متعوا من اقامة الحد و استنبلا المحمود
 بتعيب القتل و لم الكف و سيد الخليل و تشريف الارواح و افضاء الاحكام
 و هذاب الاسلام ففجع الامام و ادعوا بعبادكم و تقرب الخوف و الفتن
 و اخرج عليكم اسوق الاخفا و كسلكوا فيكم و الشورى و ابتاعوا بكم
 المحمود و كسروا صدقات المالكين الى المظالمين و الشاخرين و ذلك
 بما امرتكم به الفسقة الفواة و الحسد البغاة اهل التث و العذر
 و الخلاف و المكر و القلوب المستبزة من قد را الشورى و الاخبار المتحجرة من
 دتن الكفر الذين اصبحوا على النفاق و اكنوا على اعدائهم الشفان فلما مضى
 المصطفى صلوات الله عليه و آله اختطفوا الرجز و انهم من الضمير و انهم
 اخرجوه من طه و دفعه على فراش الوفاة و اسرعوا لفيض البسعة و خالفوا
 العايق المني كدوة و خيانتهم الامانة المعرف و صفة على الجبال التي سميت
 و ائت ان تجملها و جعلها الانسان الطلوع الجرمول ذو الشقان فالعرق بالامام
 عليهم المن ليرة و الا نفعوا عن الانبياء و محمد العاقبة فخير سعة الاعراب
 و بقايا الاخرى الى دار النبوة و الرسالة و مهبط الرحي و الملا لكة و
 سلطان الولاية و معدن الولاية و الخلاق و الامامة حتى انقصوا عهد
 المصطفى في اشد علم الهدى و البين طريق الجاه من طرف الادي و محجوا
 كيد حياي الى رجا في ظلم بنيه و اضطربا و حبيبتهم و اهنطام عزيزيكم
 نجره و فلذو كيد و خدوا و ابعلمها و مفعروا قدره و استحلوا
 حكامه و قطعوا رحمة و الكور و اخفوا و كجروا مودته و لقصوا

اليه

طاعة

طاعة و سجدا و لا يته و اطعموا العبيد في خلافة و قاموا الى بيعتهم
 مصلية سيرة ما ميرة استمنا و هو ساخط القلب هاتج العفشت يد
 الكبرية كما ظلم العيظ يدعون انه الى بيعتهم التي عم من هذا الاسلام و ذر
 في قلوب اهلها الامام و عنقت سدا و طردت مفذارها و لفت جندها
 و فتنت بطن عماليها و صرقت الفان و بدلت الاحكام و غيرت
 المقام و اباحت الخس للظلماء و سلطت اولاد اللعناء على الفروع و
 الديماء و حطت الخلال بالحق و استغفرت بالايان و الاسلام و هذرت
 الكعبة و افادت على دار الحجر و يوم الحج و ابن رت بنان اهلها جريت
 و الاضار و النكاح و التسوية و اتسوا قوب العار و الفضيحة و خصت لاهل
 الكهنة في قتل اهل بيت الصغرى و ابادة نسله و اسبيطالسا فيه و بوي حرم
 و قتل اصهاره و كسر فيبره و قلبه في حجره و اخلاء دينه و قطع ذره يا مولى
 قلوبنا انكم المظلم و سنام الاممة و معرفه في اباكم و رواسمهم فسرعة
 في نحو ركب و سونهم من لفة و دماءكم فيكم في ابناء العواجر خليل الفسوق
 من و رعبكم و غنظ الكفر من ايمانكم و انتم بون صميم في الحراب قد تلقى
 اليك هامة و شهيد و في الجبان قد نكث و التمام الكفارة و قتل العراء
 قد فجع في ق القنان داسه و مكمل في الخن قصت بالحد يد اعضا و مسموم
 تدققون بحجج التهم معافاة و ستملكه عباد يد تفنيمهم العبيد و ابا العبيد
 قتل الحين يا ساد الا التي لني معكم و الصانين الى الله عتكم و الفخاخ الا
 التي خصتكم و القرايع الا التي طرقتكم صلوات الله عليكم و على اولادكم

واجنا وكنه ونعمة الله وبركاته **بسم الله الرحمن الرحيم**
 يا ابي و ابي ما ال المظنفة انا لا نملك الا ان نطوق حول شاهديك او نعرف فينا
 او نحكم على هذه المسائب العظيمة اخطا كرهه ايضا ولم نزلنا يا ابي الجليله القارئة
 يا حبيبي انا الذي اقبلت في قلوب شعبيكم القرويع و اوتيت اكداهم الجبري و
 ودرعت في صدورهم العنصر و نحن نفي هذا الله انا قد كنا ان لنا كنم
 و انصاركم المنقذين في اياتهم و ما لنا كثرين و الفاسطين و المارفين
 وقتله ابي عبد الله سيد شباب اهل الجنة عليه السلام يوم كرا بالانبيات
 و القلوب و التاشف على قوت تلك المواقف التي حضرنا فيها انفسكم و عليكم
 ميثا السلام و نعمة الله و بركاته **بسم الله الرحمن الرحيم**
قبله قوله و بكي اللهم يا ذا القدر العتيق صدقنا انما العالم مكنونا
 مبرق و عليكم ما مفضو ما تحت ظل العظمة فمطقت شولهد صنعك نبي
 بانك انت الله لا اله الا انت مكنونا و بارؤه و فاطوه انت دعوت
 لا من شئ ولا هالك شئ ولا في شئ ولا لوصية دخلت عليك اذ لا
 غيرك ولا حاجة بدت لك في نبي ولا لا استعانة منك على خلق
 بعد بل انسا ته ليكون و لك عليك بانك بان من الضيع فلا يطوق
 المتصيف بعقله انكارك و المومنون بصحة العروة ججودك استلك
 بغير في الا خلاص في توحيدك و حرمت العمل بربك و اهل بدعيك
 ان تصالح على ادم بدعي فطرتك و بكر حجرك و لسان قد نك و الخليفة
 في بسطيك و على حجتنا اخلص من صفو نك و الفاجور من معرفتك و العاين

المكنون

المكنون على مكنون سر تيك بما اذ كيت من نعمك بغير نيك و على
 من يتقنا من اليقين و الملك بين و الا و عيلا و الصديقين و ان
 كعبتي لا ما على هذا **بسم الله الرحمن الرحيم**
 بحمل هذا التبر من طاعتك و غير لي من عندك لا تمنني نجاه ولا تحرمني
 قوتك و اذ نطقه القوت عن محاربتك و دنيا و دنيا و اشغلني بالافرح
 عن طلب الا و في قد تقف لما تحب و ترحم و جيتني اقبال الهوى و الا عوقار
 يا اله يا بيل و المني اللهم اجعل السداد في قولي و الصواب في فطني و الصبر
 و العاقبة في قواني و و عددي و الحفظ و الا يناس مقر و بين بعين و عقدي
 و الهوى و الا احسان من ساني و حلفي و اجعل الامة في ساطعة و العاقبة
 في محيطة ملتفة و لطيف منوع و عندك مصر و قال في و حسن قوتك
 و غير فحكك مؤق و اعلو و احييني يا رب سعيدا و قوتي سعيدي
 و حلفي في الموت و ما بعدك اللهم و اجعل الصبر و التوفيق معي
 و بصري و احيي و احيي في طرفة الهدى و البصيرة في ديني و من هبة
 و الميراث انما نصب عينيه و الدين و الوعظ شعاع و دنيا و الفلك و
 و العبرة انسى و عماد يمكن اليقين في قلوب ما جعله اذ في الاشياء
 في نفسي و اعلمه على رايي و من جعل الارشاد في علمي و التليم لانك
 مهدي و التوا بقضا نك و قد ريك اصف عن في و ما بين و ابعدهم
 و غايتي حتى لا اتقى احد من خلقك بديني و لا اطلب به قبي احرف
 و لا استعج مني اهل في و قد مني و اجعل خير العوايت عاقبة و جيري

المصانير مصيخه وانعم العيش عني وافضل الهديه هداي واوثر
المخطوطه حقل واجزل الاقسام ضمني وكسبي وكن لي يارب من كل سوء
وكنيا والى كل خير لئلا وفاننا من كل باغ وحسود طهرا بما يعا
اللهم بك اعتد ايدي وعصمته وقبي وقوفي وقوف ملك حيا
وحما في بصفتك سكوتي وحركتي وان يغربك الوقي اسمساكي
وقصلي وعليك في الامور كلها اعقادني وقو كل من عداب جهنم
ومين سقر حيا في وخلاص في دار امانك وكرامتك من ابي ومثلك
وعلى ابدني ساد ابي ومواق ال المصطفى قورني وقري اللهم صل
ميد على محمد وآل محمد ولفض المؤمني والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
واعفون في اولادك وما وكدا واهل بيتي وجميعي وكل من قد دني
يدام المؤمني والمؤمنات اليك ذو فضل عظيم والسلام عليك
ومرحمة الله وبركاته **وهو انه قد كتبها بعد نماز يارب اللهم ابي ذررت هذا كلام مقورا**
بما ماتيهم معتقدا لغير طاعتهم فقصده من سده بدوني وعيوب
ومواق اناي وكثره يسياتي وعصا ياي وما تعرفه في مسجدي
ستعيد اجليك واجيا رحمتك لاجيا الي ركنك ما نذا برافتك
مستشفعا بوليك وابي اذ لنا بك وصفيتك وابن اميقات وابتك
وابن امنامك وخليفتك وابن خلفائك الذين جعلهم الواسلة
الي رحمتك ورضوانك والذريعة الي امانك وعفوانك اللهم

واول

بارك
يا ربه فوانه مبور ليدنا
زيارت سيم

واقل حاجتي اليك ان تغفر لي ما سلف من ذنوبي على كثرها وانت
تعصمني فيما يقين عن عبي وتطهر ديني خايد قيسه وكيشينه وبيدني
به وحجيه من القريب والابعد والشرك والتشبي على طاعتك
وطاعة رسولك وذريته الثجابه السعداء صلوا انك عليهم وقد
وسلانك وبن كانك وحجيتي ما احسيتني على طاعتهم ومثلي اذا
امتني على طاعتهم وان لا تحو من قلبي مودتهم وحجيتهم والفضل على
ومرافقه اوليائهم وتبهم واسالك يارب ان تقبل ذلك مني بحسب
التي عبادتك والمواظبة عليهما وتكفيهما ما تبغض الي معا صيتك
وتحاربك وتكفيهما ما تحببني التفضيل في صدقني والاسمها انه
فيها والتماني عنهما وتكفي لينا ويتهما كما فرمت وامرت به
على ستره رسولك صلوا انك عليهم وآله ورحمتك وبركاتك خضوعا
وخشوعا وكشع صدقك لا يثاوان كوف واعطاء الصدقات وبك
المعروف والاحسان الي الشيعة آل محمد عليهم السلام ومواساتهم ولا
تعداني الا بعد ان ترضقني حجج بيمك الحرام وزيارة قبر رسولك
عليه السلام وتبورا الاية عليهم السلام واسالك يارب قبه تصون
كواها وزيارة محمدا وعلا صالحا تقبله وان تغفوني وترحمي
اذا اوتيتني وتكون علي سلك الموت وتحسن في نعم محمدا وآله
صلوا انك عليهم وعلهم وتنجيني من حمتك وتجعل دمي عنك
في طاعتك وعبرتي جارية فيما يقين بي منك وتكفي عطا على اوليائك

اللهم

وَتَصَوَّرْتَنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَانِ وَالْأَلْبَانِ وَالْأَسْرَافِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْطِقَامِ
السَّقَامِ الْمُنْجَعَةِ وَتَمَيِّعِ أَوْجَاعِ الْبِلَايَا وَالْحَوَارِثِ وَهَوْرِ قَلْبِي مِنَ الْحَرَامِ
وَتَبَخَّرْتَنِي بِمَعَايِصِكَ وَتَحَيَّبْتَنِي إِلَى الْخَلَالِكِ وَكَفَّحْتَنِي إِلَى الْإِبْرَاهِيمِ وَتَقَبَّلْتَنِي
بِنَيْتِي وَفَعَلْتَنِي عَلَيْهِ وَتَدَلَّجْتَنِي فِي مَقَالِبِ أَوْبَانِ الْخَيْرِ عَنِّي وَلَا تَلْبَسْنِي مَا نَسَيْتَ
بِهِ عَيْنِي وَلَا تَسْتَقِرَّ فِي سِنْدَانِي أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تَبْغِ عَنِّي نِعْمَ إِلَهِي أَنْتَ
بِمَا عَمِلْتُ وَكُنْ لِي نِيْمًا حَقَّ لَيْتِي وَتَضَاعَفْتُ أَصْعَابًا مُضَاعَفَةً وَتَرَفَّتْ رُفُوعِي
مَالًا كَثِيرًا وَسَاعًا سَاعَةً هَبْنِي أَمِيرًا رَافِعًا عَنِّي بِأَيِّكَ يَا جَاهِلِيًّا جَاهِلِيًّا
مُسْتَعْبًا وَنِعْمَ سَابِقَةً عَامَّةً تَغْنِيَنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنْكَرَةِ وَالْمَوَارِدِ
الْقَصِيحَةِ وَتَخْلِصْنِي مِنْهَا مَعَا فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا عَطَيْتَنِي
وَتَحْتَسِنِي وَتَحْفَظْ عَيْنِي مَالِي وَجَمِيعَ مَا حَقَّ لِي وَتَقْبِضْ عَنِّي أَيْدِي الْجَاهِلِيَّةِ
وَتُرَدِّقْ إِلَيَّ وَطَهِّرْ وَتَكْفِضْ نَهَائِيهَ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعَلْ عِلْمِي
أَسْرًا فِي حُجْرَةِ حَسَنَةِ سَلِيمَةٍ وَتَجْعَلْ لِي رَجَبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنًا
أَتَخَلَّقُ بِعِيدَا مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنَعِ وَالنِّفَاقِ وَالْكَذِبِ وَالْبَهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ
وَتُحِبُّ لِي حَيْثُ مَجْتَمَعُ الْمُحْسِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَتَحْبِسْنِي بِرَبِّ فِي بَيْتِي
وَأَهْلِي وَمَالِي وَمَوْلِي وَأَهْلِي حُرَّائِي وَأَهْلِي مَوْلِي وَأَهْلِي مَوْلِي وَأَهْلِي مَوْلِي
وَدِينِي بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدْ
اسْتَلَمْتُهَا لِلرُّبُوبِيِّ وَتَحَيُّ وَهِيَ عِنْدَكَ صَعِيرٌ حَقِيرٌ وَعَيْلَتِكَ كَهْلِيَّةٌ
يَسِيرٌ فَاسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ بِحَقِّكُمْ
عَلَيْكَ وَمَا أَوْجَبْتَهُمْ وَبِأَيِّ نَبِيٍّ أَنْتَ وَرَسَلْتَهُ وَأَصْفِيَاءَكَ

وَأَوْلِيَاءَكَ

وَأَوْلِيَاءَكَ الْخُلَاصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ مَا تَقْبَلْتَهُ بِهَا كَمَا
وَأَسْعَفْتَهُ بِمَا دَامَ نَحْبُكَ أَمَانٌ وَدَعَا فِي الْإِهْتِمِ وَتَقَرُّعِ صَاحِبِ هَذَا الْقَلْبِ
فِي يَابِتِي يَا وَدِي اللَّهُ يَا أَمِينَ اللَّهُ اسْأَلُكَ أَنْ تُفْقِعَ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا حَقَّقْ يَا إِلَهِي كَلِمَاتِي وَبِحَقِّكَ يَا إِلَهِي الْمُنْجِبِينَ
فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ قَدْرِكَ تَقَدَّرَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمُنْزَلَةُ الْكُرْشِيَّةُ وَالْمَرْجَبَةُ الْجَلِيلَةُ
وَالجَاهُ الْعَرِيفُ اللَّهُمَّ كَوْنِي مَنْ هُوَ أَوْجَرُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْإِمَامِ
وَمِنْ آبَائِهِ وَبَنَاتِهِ الظَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ جَعَلْتَهُمْ شَفَعَاءَ
مَقْدَمِي إِيَّاكُمْ حَاجَاتِي وَطَلِبَاتِي هَذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَأَعْقِلْ لِي مَا
أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ مَا قَصُرَتْ عَنِّي مِنْكَ فَتَحْتَسِنْ
عَنِّي قَوْلِي وَتَمَلِّغْ لِي لُحْنِي مِنْ صَبَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَمَانِي
بِهِ عَيْنِي وَأَحْضِظْ لِي وَاحْتَسِنْ لِي وَتَحْفَظْ لِي وَمَنْ أَرَادَنِي بِبُورَةٍ أَوْ
مَكْرُوفَةٍ مِنْ شَيْطَانٍ مُرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَيْنِدٍ أَوْ جَبَّارٍ شَدِيدٍ أَوْ خَالِفٍ
فِي دِينِي أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَايَ أَوْ حَاسِبٍ عَلَى نِعْمَةٍ أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاطِلٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ
وَأَصْرِقْ عَيْنَهُ كَيْدَهُ وَاسْتَعْلِهِ بِنَفْسِهِ وَكَلْفَهُ فَتَرَهُ وَتَشْرَ أَتْبَاعِهِ وَشِمَاتِيهِمْ
وَإِخْوَانِي مِنْ كُلِّ مَا يَصُوقُنِي وَتَحْبِسْ لِي مَا يَطْرُقُ جَمِيعَ الْحَيِّ كُلِّهِ حَقًّا أَعْلَمُ وَحَقًّا
لَا أَعْلَمُ اللَّهُمَّ سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَوَّلِي لِي وَوَلَدِي وَخَوَّلِي لِي وَخَوَّلِي
وَعَمَلِي وَخَوَّلِي وَمَا لَانِي وَجَدَانِي وَجَدَانِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي
وَأَنْدَاجِي وَوَلَدِي وَأَقْرَابِي وَأَصْدِقَائِي وَجُودِي وَخَوَّلِي وَخَوَّلِي مِنْ
أَهْلِ الْكُفْرِ وَالْعَرَبِ وَجَمِيعِ أَهْلِ مَوْلَانِي مِنَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ الْأَجْلَاءِ

عني

غاي بعد از نماز هر يك از ائمه

منهم ولا عوات وجميع من علمك فغيا وبعثت في علمك اللهم اظلم في صلاح
دعائك وزيادتي لم يهد مجتهدك وديلتك والبركة في صلاحك اذ عينهم
برحمتك يا ارحم الراحمين وبلغ وليك منهم السلام والسلام عليك
ورحمة الله وبركاته يا سيدني يا مولاي **يا فلان بن فلان** **يا**
نام اياي كه ضيارت مسكند و نام بلكه اور ملك سانه صلاتي الله عليك
وعلو روعك وبتدليك انت وبيكتم الى الله ودر بعثي اليه وفي حق
مولاي ونايلى فكن شفع الى الله عز وجل في الوفاء على قبح هذه
وصية في عن موافق هذا بالشيخ يا سائله كل برحمته وقد ربه اللهم
اذا رقت عقلا كاملا ولبا ورحما وحررا بايما وقلبا وكيان وجملا كثيرا وادبا
بارعا واجعل ملكك ظلمي فلا تجعله عليك برحمتك يا ارحم الراحمين
بنايتر شيخ مفيد عليه الرحمة كفته اند كه خواند اين دعا بعد از نماز و بيات
صديقك اذا شئت عليه السلام مستحب است اللهم ان كانت ذنوبي
فداصلقت وجهي من يدك وحببت دعائي عنك وعلقت بيته وبتدليك
فاسلك ان تقبل عليك برحمتك اللهم ونفس علي رحمتك و
تقبل علي برحمتك وان كانت قد منعت ان تقع في ذلك صوتا
او تغفروني ذنبا او تجاؤفني عن خطيئة مفلكة فما انا ذا ارجو بكم
وجهك وبعثي جلالك متوسل اليك مشرف اليك يا حيت خلقك
اليك واني ميام عليك واولاهم بك ما هو عليهم لك واعظهم بنكر
ومكانا عندك محي وبعثي به الطاهرين الائمة الهداة المهديين الذين

فكنت

فرضت على خلقك طاعتهم وامرت بوجدهم وجعلتهم قلاة الامم
من بعدك سواك صلاتي الله عليك واية لا مبدك كل جبارا وعيند ويا معز
المؤمنين بلغ حججك ودي نصي الكشاعة برحمة منك ممن يما يلق
يا ارحم الراحمين **بني يحيى يونس** وهو مولف **درون بر نهين بلكه** **يا**
الله ان هذا ستم لا يرجو من فاستر فيه وحمك ان يبالها في عين
ولا احد انشع من امره قصدت مؤلا فاب عنه طابا اللهم اخي
احوذ بك من شر الاياب وحبس المنفك المناقصة عند الحساب
وعاشاك فاديت ان تقوت طاعة وليك بطاعتك ومولا ته بولا **يا**
معصيته وخصيتك ثم فون نيرة والمجمل من بعد البلاد الى ايام
وعونك لا يتعقد على ذلك صبري اذ كانت القلوب اليك بالجميل
كثير **ويج مفيد رحمة الله كفته است كرس بكوا** يا ولي الله ان يني
يا ولي الله عن وجل ذوب الا يا في علمها الارهاك فبني من امنك
على سيرة واسترماك امر خطية ففوت طاعتك بطاعتهم وهو الانك
بها الاية قول صلاح طالي مع الله عن وجل واجعل حظي من ذيارتك
مخاطب لي في ذوارك الذي تسئل الله عن وجل في عيني رفايم وكن
عبي اليه في حسن توابعهم وها ان اليوم بقويك لايند ورجس دفا **عك**
عني عا اذ قتلني يا مولاي واديك واسئل الله عز وجل في لربي
فان لك عند الله مفا ما حجج اكر بما وجاهها عظاما صلاتي الله عليك
واسلم تسليم **يا سيد عليه الرحمة كفته است كرس فاندبارت كن وحي**

طاه وراي وكن

والتواضع بأمرتك والتواضع لك الجاهدين في سبيلك والذات عن دينك
والمنهج لبراهينك والمهذب إلى طاعتك والمنشد إلى أمرتلك والواعي
لوعيدك والخافض لغيرك والمكف على انظار أركان المؤمنين بالمعنى المصنوع
والسود بالامر التي هي المعصوم من كل خطأ وتلك المنزه عن كل ذنب
وتخطي والمعنى شجر الأديان والملك المقيم الميل والبعج ومقيم الآيات
والحج المخصوص بغيره والبر والنجاة المظلمة من كرمه كرمنا استقر
والحج من بيادتك ما ذكره والخاتم لا سبق والفاخر لا انقل الجنب من
خلد نيك والمعام لكيف حقاً نيك ولو خصه به أفراد الهدى والحق
به غير نيك العمى وافع حيثاب الأبطال وافع من لان الأبطال الخنار
من طينته الكرم وسلا لة الجهد الأقدم وغير من الفخار المخرن وفع العلاء
المعنى الموقر المنجب من نجوة الأرميلاء ومعكاه الأفضلاء وذو الأفضلاء
وسرة البطلاء بعينك بالحق وبها نيك على جميع الخلق طام انبأ نيك
وتجنيك الكافر في أضلك وبها نيك اللهم ميل عليه صلوة يتغير
في جنب انفا عه بها قدر الأرفع لهم ويحور من بركه الثعالي بسبها
ما يقوق قدر المتعلقين بسببهم بعد ذلك من الأكرام والأجلال
ما يقاصر عنه تسبح الأما حتى يعالو من ذمك على حال المراتب وترت
من بعثك أسنى متازل الطوايب وخذل كة اللهم حقه وهو اجيب من طابيه
وطلو الصقوع من المار به اللهم وصل على وليك وعبادك ذنك والقائم
والالطعن بعنه بريك على ابن أبي طالب أمير المؤمنين وإمام المتقين

طرح

واعتد

وكوني بكو الكلام عليك يا اهل بيت النبوة ومعبد الرسالة
سلام مودع لاسم ولا نال ورحمة الله وبركاته عليكم اهل
البيت ائمة حميدة با آخذنا بهت وداع كدو ذيارت ذوقم كذبت
ذيارت چهارم سيدن با بويه طاوس رضي الله عنه ذكر كذوات
كمره هيت از حضرت امام علي بن صلوات الله عليه وكفته است كه رخصت
بو طليبايچه بيتره كوي م قديارت حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه
من انكوي كما ابتد على اذن وادرا اذ اب مطلق ذيارت ذوقم كذوم
بوي كفته است كه داخل بيوشي ومقدم ميد ري پاي راست و بوي چپ
وسيكوي بسم الله وبيا الله وبالحق اميرة رسول الله صلوات الله
عليه وآله انشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد
ان محمداً عبده ورسوله صلى الله عليه وآله وسلم فليهما
شيمه اشرف من شيمه انبياء ان لا اله الا الله وحده لا شريك
له كما شهد الله لنفسه وشهدت كة ملائكة اول العلم من
خليقه لا اله الا هو العزيز الحكيم وان شهد ان محمداً عبده المصطفى
ورسوله المرزوقى وسلمه بالهدى وبين الحق ليطهر علم الدين
بكره وكو كونه الموروثه اللهم اجعل افضل صلواتك واجملها وانى
بن كانك واعلمها وانك تحتها نيك وانها على سيدنا محمد عبدك
ورسولك فتبتك ونجيتك وعليتك وبعيتك وصفيك وحببتك
وخاصتك وخالصتك وامينك الشاهد لك والدار عليك

واعتد

وتبديا لوجهين ويصوب الذين فتا بيا لغير الخلق وقبلة العالمين وعلم المهتدين
وكفره الى نفوس جليلك الملبين وخليفته من اولئك من الناس اجتمعن بعصية في
الذي اذ الذين الصديقين الاكبر في الامم والقائدون الاظهر بين الحلال والحقام
ناصر الاسلام ومكسر الامم من عجز الذين وحاميه وطاقان حولها في المحسنين
بمن خاتمة يوم الاضواء من هو مستحق كرهه من هو سواها من اصحاب الكفاية
ويجلب سبكه النشأة الموقرة بالقرن بعد ضيق الهوى والمكروه سعفة في هل
افضالهم للندى وما روى الشفي ويحلى العجى ويحلوهم الذين الداعي الى الحق
العظمى والظالمين الى الغاية الفضوى والتأني الى الجدة العلى والعاليم والنا
ويل والذوق الذي اخذ منه شقوا من كمال نديك يا الكاسر والملك بل حتى
وقد اوردت عليه الحسن بعد ذلك في غرور بها حتى اذ في اول الوقت لك
فمننا واعلمته من طعام اهل الجنة حين فتح المقادير في فناء وابهت بهمقوا
ملا نديك اذ شري نفسه ابتغاه من فضلك لرفق وجعلت ولايته احدى
فيا يريك فالشقي من اذن يعرض وانك بعضا عنصر الابن ايد ومعدن الفجار
وقسم الجنة والتاب وصاحب الاعراف والجملة الاشارة للظلم المنصب
والفتاير المحسنة الموقرة في نفسه وعنى به العصور في بهيمة واعونه
صلواته لا انقطاع لمن يريها ولا انقطاع لميئدها اللهم انبئ صلوات الامم
وقومها ناهج الاكلام والنعمة الى اعلا مرتبة ومقام حتى لفتك عليك وعلى
اليه السلام واحم لك اللهم ظالميه انك القدر فما تقصيره اللهم وميل على القلوب
البتول ان تهرىوا بنة ان حول ام الاخرة المادون ويسر في ابناء العالمين واري قد

ونك

على

ضم الازياء

بغير الا نبينا وقد نبته ضم الازياء الفاد من عليك تاليت من مصلينا يا نبينا
مستقلة بما حكمنا من غايبها ساخطه على من لم يمعن حطك في نفسنا بما بدلتنا
كيدنا في ضميرنا المنصبه حقا او المعصية بريقها صكوة لا غاية لا مدها ولا لنا
ليدوها ولا اقصاء بعد هذا اللهم فتكفل لها عن مكاره دار الفناء في دار
البقاء بالقرن الا عواض والها من غايتها اية الامال وغاية الاغراض
حتى لا يفتي لها وبين ساخطه لظلمها الا وهو راض انك اعز من اطار المظلمين
واقدر فاين الامم الخفنا في الاكلام ببعلمها وانبينا وحذرها الحق من ظلمها
اللهم ومعل على الاخرة الراشدون والقادة المادون والناوة المعصومين
الا نبينا الازياء وما دعا الكينونة والوفاء من العلم بمنه من الحكيم والفجار
ساسة العباد وان كانا بالبلاد والاولاد والاشاد الا لئلا الامجاد العلماء بغيرك
ان هاء مصابيح الظلم وتبايع الحكيم والوفاء النعم بجمع الامم في ناء التنزيل
والا بانه وامناء اتنا ويل ولا لاد وقرا حمة الوحي ولا لاد امة الهدى و
ومثارا للذبح واعلام الشقي وكهوف الودع وحفظه الاسلام ومحجك
على جميع الامم الحسن والحسين سيدى شباب اهل الجنة وبسطى نبى الرحمة
وعلى ابن الحسين التجار بين الغايبين ومحمد بن علي باقر علم الدين ومحمد بن
محمد الكاظمين والامين وموسى بن جعفر الكاظم اعلمهم وعلي بن موسى بن علي
الرفيع ومحمد بن علي بن ابي النبي وعلي بن محمد المنجى الذي والحسن بن علي الها
الرفيعي والنجي بن الحسن صاحب العصور التي من وجهي الازياء وبقيت الازياء
المستغنى عن خلقك كما هو على الازياء حركت المبردين المنظر والهايم الذخيرة

يُنصِرُ اللَّهُ بِرَبِّهِمْ أَمْ أَجْمَعَتِ صَلَواتُهُ بِأَقْبَرِ الْعَالَمِينَ سَلِّمْهُمْ بِهَا أَفْضَلَ حَقْلِ الْكَنْزِ
اللَّهُمَّ احْفَظْهُمْ فِي الْأَيَّامِ بِجَدِّهِمْ وَأَبْنَائِهِمْ وَصَدْرَهُمْ الْحَقَّ مِنْ ظُلْمِ الْأَمْمَةِ أَشْهَدُ بِالْمَوْلَى
أَنْكُمْ الْمُطِيعُونَ بِنِدْوَةِ الْقَوْمِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَادَّ الْفَائِزِينَ يَا مَنْ أَمَرَ بِأَطْفَالِ
بِعْلَمِهِ وَأَحْبَبَهُمْ بِعَيْبِهِمْ وَأَشْرَكَهُمْ بِسِرِّهِمْ فَأَعَزَّهُمْ بِمُدَاةٍ وَصَحَّحَهُمْ بِبِرَاهِينِهِمْ
وَأَيَّدَهُمْ بِبُرُوقِهِمْ وَرَضَّيْتُمْ خَلْفًا بِحَقِّ أَرْضِهِمْ وَدَعَاةٍ إِلَى حَقِّهِمْ فَتَمَّ بِهَا عَالَمُ خَلْقِهِ
وَأَهْلَانِ الدِّينِ وَبِحُجَّتِهِمْ عَلَى بَرِيَّتِهِمْ وَقَوْلِ حَمْدِهِ لِيُجِيبَهُمْ وَحَسْرَتَهُ لِيُعْلِمَهُمْ وَمُسْتَوْدَعًا
بِحُكْمِهِ عَصَمْتُمْ أَنْتَهُ مِنَ الذَّنْبِ بِنُورِهِمْ مِنَ الْغَيْبِ وَالْكَفَرِ وَالْغَيْبِ مِنْكُمْ
يَا مَنْ لِيَ عَابِدًا فَاحْفَظْهُمْ مُتَبَصِّرًا بِشَأْنِهِمْ مَمْدُودًا بِأَيْدِيهِمْ مُقْتَضِبًا لِأَنْتُمْ مُسْتَعَا
لَتِكُمْ فَاتَّكَبُوا بِوَلَايَتِكُمْ مَعَهُ مَا حَسِبْتُمْ مَطْعَمًا لِأَنْتُمْ مَوْلَى الْأَوْلِيَاءِ مُعَاوَدِيًا
لَا هَذَا وَكُنْ عَلَيْنَا يَا أَحَقَّ نَبِيِّكَ وَمَعَكُمْ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ بِكُمْ مُتَشَفِّعًا إِلَيْهِ
بِحُكْمِهِمْ وَحَقِّ عَيْبِهِمْ أَنْ لَا يُجِيبَ سَائِلَهُ وَالرَّاجِي مَا عِنْدَهُ لَوْ ذَارَكُمْ الْمُطِيعُونَ
كَلِمَةَ اللَّهِ فَكُنْ وَكَفَّتْ بِنِيَّانِ الْإِيمَانِ بِبَيْتِكَ وَالنَّصْرِ فِي لِدْقِ تَبِ وَمَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِطَاعَتِهِمْ وَأَتْبَاعِ بَيْتِهِ وَهَدَى بِنَبِيِّهِ لِلْمَعْقُوبِيَّةِ وَمَعْرِفَةِ الْأَيْمَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَأَكْرَمَتِ
بِعِزَّتِهِمْ الْإِيمَانَ وَفَعَلَتْ بِوَلَايَتِهِمْ وَمَطَاعَتِهِمْ الْأَعْمَالَ وَاسْتَعِينَتْ بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ
عِبَادَتِكَ وَجَعَلَتْهُمْ مِفْتَاحًا لِلدُّعَاءِ وَسَبَبًا لِلرَّجَاءِ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنِي
عَالِمًا بِعُنْدِكَ وَجَاهِلًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْبِلِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ ذُرِّيَّاتِي بِأَسْمِ
مَغْفُورَةٍ وَغِيُوْنًا مَسْتَوْرَةً وَقُلْ هُنَّ مَسْتَوْرَةٌ وَقَوْلًا لَنَا مَا بَرَدَ وَقَوْلًا لَنَا
بِدُنْيَاكَ مَعْوَرَةً وَأَنْفُسًا بِطَاعَتِكَ مُسْرُورَةً وَجَوَارِحًا عَلَى خِدْمَتِكَ مَقْرُونَةً
وَأَسْمَاءًا فِي حَوَائِجِكَ مَسْرُورَةً وَأَرْزَاقًا مِنْ كُنُوزِكَ مَذْرُورَةً وَحَوَائِجًا لَدَيْكَ

مسورة

مَسْرُورَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ وَمَعَكَ وَطَعْرًا بِسِقَاتِهِمْ
أَنْتَ مَنْكَ فَأَنْتَ بِهِ خَلْفُكَ لِلْعَطْلَةِ وَأَصْلَامِكَ الْمَهْمَلَةِ وَالْمَبْمَلَةِ وَأَجِي بِهِ الْفَلَقِ
الْمَيْتَةِ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُسْفِرَةَ فَتَعْرِجْ بِهَ صَدْرِي الْجَوَّارِعِينَ طَرَفِيكَ حَتَّى
يَكْفُرَ أَحَقُّ عَلَى يَدَيْهِ فِي أَحْسَنِ مَوْزِعِهِ وَيَكِلْكَ الْبَاطِلُ وَأَهْلُهُ بِنُورِهِ وَقَلْبُهُ وَلَا
يَخْفَى بِنَبِيِّهِ مِنَ الْحَقِّ حَتَّى إِقْبَالَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ ثُمَّ يَخْفَى بِرَجْمِهِ وَأَتَمُّهُ بِالْجَهَنَّمَ وَأَسْلُوكَ
بِوَالِئِ الْحَقِّ وَأَمْسْنَا عَلَى وَلَا تَهْرَمِ وَأَمْسْنَا فِي ذَمْرَتِهِمْ وَتَحْتِ لَوَاهِيهِمْ وَأَوْزِدْنَا
حَقِّ صَمْتِهِمْ وَأَسْفِنَا بِكَيْسِهِمْ وَلَا تَفْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ وَلَا تَحْرِمْ شَفَاعَتَهُمْ حَتَّى تَطْفِرَ
بِعَفْوِكَ وَغُفْرَانِكَ وَتَقْصِرَ الْجُودَ حَتَّى تَرْضَى لِقَاءَ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ
النَّارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَحَقِّ أَوْلِيَاكَ حَقًّا لَا انْتِيَابًا يَا مَنْ إِذَا أَوْحَشْنَا الدُّعْرُفَ
لِعَيْبِهِمْ انْتَحَسَتْ الْقَلْبُ بِهِ فَتَحْنُ وَالْقِيُونَ بِرَبِّهِمْ وَرَهْمَتِهِمْ انْتِيَابًا قَدْ
أَبْلَسْنَا الْعَيْبُوكَ وَمَعْرِفَتِكَ طَلَابًا يَا قَادِ لَنَا لِقَاءَ مَتَكَ حَتَّى يَبَا بِأَصْدِيقٍ عَلَى حَقِّكَ
وَالْحَقِّ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْ وَمَانَا بِهِمْ مُتَجَابِلًا وَلَا مَالَهُمْ مِنَ النَّارِ جَانَا اللَّهُمَّ
بِعَفْوِكَ نَأْتِدُ الْبَيْتَ لِيَعْقِدَ وَمِنْ رَدِّ النَّارِ لِيَدِي دَهْ وَيَكِلْ خَطَايَا نَامُوسًا وَلَا تُفْرِغْ
قَلْبِي بَعْدَ إِذْ صَدَّقْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً يَا مَنْ تَمَتَّى مِنْ جُودِهِ وَكَرَمِهِ وَهَابًا
وَالرَّاحِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيَا عَذَابِ النَّارِ إِنْ حَقَّتْ عَلَيْنَا
أَلْسِنَا يَا رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
يَا مَنْ يَسْتَعِينُ بِرَبِّهِمْ وَيَسْتَعِينُ بِرَبِّهِمْ وَيَسْتَعِينُ بِرَبِّهِمْ وَيَسْتَعِينُ بِرَبِّهِمْ
وَجَلَّ ذُرِّيَّاتِي بِالْإِيمَانِ عَلَيْهِمَا الْأَرْضُ فَصَلِّ عَلَى مَنْ أَسْمَى عَلَيْهِمْ وَأَسْمَى عَلَيْهِمْ
أَرْضَ خَلْقِهِ وَكُنْ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِمْ وَمَوْلَى الْأَمَانَةِ عَلَى الْأَيْدِي فَكُنْ مَبْلُوحًا طَائِعًا مَعَ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَيُّهَا النَّبِيُّ الْوَهَّابُ
وَأَقْبَرِ عَر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

كنت بين اليقين والارهاق اجعل فني مطمئنة بقدرتك يا ضياء بصيائك
مؤلعة بذكرك ودعاك محببة لصقوتك اذ ليالك محبوبة في اهلك وسما
صايرة على ان اول بلائك شناعة الى اخرها لاني في دة التقوى ليوم
جوارك مسكتة بين ان اوليائك مفارقة لا خلاف بعدك مشغولة عن
الذي يات بحملك وتناثرت **نيارت بحجم** منفوات انصين بن روح كراز
نايان حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه بوجه است كركنت نيارت كن در
هر صومعه انعمت به ائمه عليهم السلام كذا تجايبه و دعاه رجب باين نيارت
جبه داخل شري **بكره** الحمد لله الذي اشهدنا محمد و آله و آلهم في رجب
و انجب علينا من حقهم ما قد وجب و سماق الله على الحسن المنجى و على اهل
اوصيائهم المحب الالهيم كما اشهدنا شامه هدم تاخرنا من هدم و اولنا من اهل
مورد هم غيبي محلك من عن و يد في دار المقامة و الخلق و السلام عليك الين قد
فصدكم و اعقدتكم بينا لى و طابح و هي كلك رقبتي من النار و المقر معكم
في دار القار مع شيخكم الابرار و السلام عليكم يا جنتي فرفع عيني الدار
اذا ما نزلكم في اسلام فيما انكم القويض و عليك التوحيد فيكم يجمع المبيض
و يظفي المويض و عندكم ما تذاذ الان طام و ما تفيض في بيتكم مؤمن و
فلقواكم مسلم و على الله بكم مفسد في رجب و جوارحي و فضاينا و افضاها
فانجا من انا و انا ما يمشي بيني لذيكم و صلوا جهاد السلام عليكم سلام مؤمن
و كلك حيا نجي مؤمن في كمال الله انكم المن مع وسعير اليكم غير منقطع و ان
ينجي من حضر بكم حيا من رجب الى جنب مؤمن و يفيض مؤمن و دعة و مهمل

در
مكتبة

اليامين الابرار و خير مصير و محمل النعم الازدي و العيش المقبول و مقام
الابرار و شرب امان جني و التسليم بعين و دليل لاسلام منه و لا سلك و رحمة انا
و بركا انه و تحيا نة عليكم حتى العود الى حضرة بكم و العز فيكم و انما
في رجب بكم و السلام عليكم و رحمة الله و بركا انه و تحيا نة و تحيا نة
حسبنا و نعم الوكيل **نيارت مشتم** بسدهاي معتبر انبا و انام
محمد باقر صلوات الله عليه ك حضرت امام زين العابدين عليه السلام نيارت حضرت
امير المؤمنين صلوات الله عليه امد من ذوقني حضرت امير المؤمنين و فرغ
ك السلام عليك يا امين الله في ايضه و محنته على عباد الله السلام عليك
يا من لا ياتي اسمك الاك طاهرات في الله حتى جهادته و عقلت بكنايه و انجست
سنة نيته صلوات الله عليه و آله حتى دعاك الله الى جواره فقبضك اليه يا
خيتياره لك كنم كوايه و انم اعدائك المحتر مع مالك من الحجج الباقية على
جميع خلقه الالهيم صل على محمد و آله و اجعل فني مطمئنة بقدرتك يا ضياء
بصيائك مؤلعة بذكرك و دعاك محببة لصقوتك اذ ليالك محبوبة في اهلك
و سما صايرة على ان اول بلائك شناعة الى اخرها لاني في دة التقوى ليوم
جوارك مسكتة بين ان اوليائك مفارقة لا خلاف بعدك مشغولة عن
الذي يات بحملك و تناثرت **نيارت بحجم** منفوات انصين بن روح كراز
نايان حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه بوجه است كركنت نيارت كن در
هر صومعه انعمت به ائمه عليهم السلام كذا تجايبه و دعاه رجب باين نيارت
جبه داخل شري **بكره** الحمد لله الذي اشهدنا محمد و آله و آلهم في رجب
و انجب علينا من حقهم ما قد وجب و سماق الله على الحسن المنجى و على اهل
اوصيائهم المحب الالهيم كما اشهدنا شامه هدم تاخرنا من هدم و اولنا من اهل
مورد هم غيبي محلك من عن و يد في دار المقامة و الخلق و السلام عليك الين قد
فصدكم و اعقدتكم بينا لى و طابح و هي كلك رقبتي من النار و المقر معكم
في دار القار مع شيخكم الابرار و السلام عليكم يا جنتي فرفع عيني الدار
اذا ما نزلكم في اسلام فيما انكم القويض و عليك التوحيد فيكم يجمع المبيض
و يظفي المويض و عندكم ما تذاذ الان طام و ما تفيض في بيتكم مؤمن و
فلقواكم مسلم و على الله بكم مفسد في رجب و جوارحي و فضاينا و افضاها
فانجا من انا و انا ما يمشي بيني لذيكم و صلوا جهاد السلام عليكم سلام مؤمن
و كلك حيا نجي مؤمن في كمال الله انكم المن مع وسعير اليكم غير منقطع و ان
ينجي من حضر بكم حيا من رجب الى جنب مؤمن و يفيض مؤمن و دعة و مهمل

نيارت جامع صوفي

قال المحقق

وَدَعُوهُ مَنْ نَاجَاكَ مُتَجَابِلَةً وَمَعَابِدَةً مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً وَبَعِيَّةً
 مَنْ لَبِثَ مِنْ حَقِّكَ مَرْحُومَةً وَأَلْغَا نَتَمَّ لِيَنَّ اسْتِغَاثَكَ لِيَكُ مَوْجُودَةً وَأَكْرَمَا نَتَمَّ
 لِيَنَّ اسْتِغَاثَكَ لِيَكُ مَبْدُوكَةً وَعِيدَانِكَ لِيَجِيَاكَ مَبْتَجَرَةً وَتَلَّ مَنْ اسْتَعْلَانَ
 مَعَاذَكَ وَأَعَاكَ الْعَاوِلِينَ لَدَيْكَ مَحْضُوظَةً وَأَرَزَاقَ الْخَلَائِفِ فِي مَوِي كَدَانِكَ
 نَادِيَةً وَهَوَاؤَكَ الْمَنْزِيلِيَّةً وَأَصْلَةَ وَذُرُوبَ الْمُشْتَغِرِينَ مَغْفُورَةً وَوَجَائِحَ
 خَلْفِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةً وَجَوَائِزَ السَّالِفِينَ مَبْدُوكَةً مَوْجُودَةً وَهَوَاؤَ الْمُنْبَرِّ
 مُتَوَاتِرَةً وَمَوَاظِدَ الْمُسْتَطْلِعِينَ مُعَدَّةً وَمَنَاهِلَ الظُّلْمَاءِ مَتَى عَدَّ الْكَلِمَةَ نَادِيَةً
 وَمَنَابِي وَأَنْبُلَ تَنَابِي وَاجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي فِي حَقِّي وَحَقِّهِ وَفَاكْرَهُ وَ
 وَالْحُسَيْنَ وَالْحُسَيْنَ وَأَوْلِيَائِهِمْ فِي دَعْوَةِ الْحُسَيْنِ عَمَّا أُنْكِرَ لِي فِي تَعْمَانِي وَمَنْهَرِي
 سَائِي وَغَايَةِ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَشَوَائِي **بِسْمِ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَاقِيَهُمْ**
 فهو كه هر كه از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبی امیر المؤمنین می آید و
 قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و دعا را در
 نامه از فرود بالا برود و هر چه صلوات الله علیه و آله بر آن بنزد و چنین محضوظ
 باشد تا سلام نماید بقیام السلام علیهم السلام پس استقبالی نماید صاحبش را بد
 بیات و بیخست و کلمات آنکه جابر گفت که من این حدیث را حضرت امام جعفر
 عمنی گوید من هر که هر گاه خواهد و دعا یکی از ائمه علیهم السلام بکنی این دعا را
 نیز خواند کنی السلام علیک ایها الامام ورحمة الله و بركاته است و
 وعلیک السلام ورحمة الله و بركاته است و انما السؤلک بما جئتکم به و دعوتکم
 الیه اللهم لا تجعلک اعداء المریدین و یاتک و یریدک اللهم لا تجعلک قریب مرید

اللهم

الَّذِي أَوْجَعَتْ كُرْبَتِي لَنَا الْعَوَى كَرِيمَةَ إِفْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى **مَوْلَانِ كُرْبِي**
 که این زیارت و دعایات مطلقه امیر المؤمنین می آید که کثرت و بی یمنی زیارت است
 از جهت متن و سند و باید که در جمیع سوختن مقدس باین موالبت نماید
زیارت هفتم یعنی ابن قولویه رحمه الله علیه بسند معتبر از حضرت صادق ع
 روایت کرده است که بخیزت قر این زیارت تو در قبری حضرت امام حسین صلوات الله
 و آله بر هر امیری که حاضری شوی السلام من الله التکلم علی محمد آیت الله
 علی رؤسهم و عن امیرهم الخاتم لما سبق و الفاتح لما استقبل اللهم صل
 علی محمد عبدک و رسولک الذی انجبتک لیعملک و جعلته هادیا لمن
 شئت من خلقک و الدلیل علی من بعثت برسالته و کتبت و دبان
 الذین بعدک و فصل قضاک بین خلقک و المهیمن علی ذلک کلهم
 و السلام علیک و رحمة الله و بركاته **اللهم** صل علی امیر المؤمنین
 عبدک و آخی رسولک الذی انجبتک لیعملک و جعلته هادیا لمن شئت
 من خلقک و الدلیل علی من بعثت برسالته و کتبت و دبان الذین
 بعدک و فصل قضاک بین خلقک و المهیمن علی ذلک کلهم و السلام
 علیک و رحمة الله و بركاته **اللهم** صل علی فاطمة امناک و بنت
 و دعو صبر و صبرک و ام البنین الحسن و الحسین الطاهیرین المطهرین
 الکریمین سیدنا و اهدنا الحسین و السلام علیها و رحمة الله و
 بركاته **اللهم** صل علی الحسن بن علی عبدک و ابن رسولک الذی
 انجبتک لیعملک و جعلته هادیا لمن شئت من خلقک و الدلیل علی من بعثت

علی ع

بريسالائيك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل قضائك بين خلفك
والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم**
صلى على الحسين ابن علي عبدك وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك
وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك والدليل على من بعثت برسالا
تلك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل قضائك بين خلفك والمهين
على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم** صلى على
علي بن الحسين عبدك وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك وجعلته
هاديا لمن شئت من خلفك والدليل على من بعثت برسالا الايك وكنتيك
وديان الذين بعدك وقصيل قضائك بين خلفك والمهين على ذلك
كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم** صلى على محمد ابن
علي عبدك وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن
شئت من خلفك والدليل على من بعثت برسالا الايك وكنتيك وديان
الذين بعدك وقصيل قضائك بين خلفك والمهين على ذلك كلمة
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم** صلى على جعفر بن محمد
عبدك وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت
من خلفك والدليل على من بعثت برسالا الايك وكنتيك وديان الذين
بعدك وقصيل قضائك بين خلفك والمهين على ذلك كلمة والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم** صلى على موسى بن جعفر عبدك
وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك

والذي

والدليل على من بعثت برسالا الايك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل
قضائك بين خلفك والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله
وبركاته **اللهم** صلى على علي بن موسى عبدك وابن رسولك
الذي انجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك والدليل
على من بعثت برسالا الايك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل
قضائك بين خلفك والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله
وبركاته **اللهم** صلى على محمد بن علي عبدك وابن رسولك الذي
انجبتك بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك والدليل على
من بعثت برسالا الايك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل قضائك
بين خلفك والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
اللهم صلى على علي بن محمد عبدك وابن رسولك الذي انجبتك
بعلمك وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك والدليل على من بعثت
بريسالائيك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل قضائك بين خلفك
والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته **اللهم**
صلى على الحسن ابن علي عبدك وابن رسولك الذي انجبتك بعلمك
وجعلته هاديا لمن شئت من خلفك والدليل على من بعثت
بريسالائيك وكنتيك وديان الذين بعدك وقصيل قضائك بين
خلفك والمهين على ذلك كلمة والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
وبركاته **اللهم** صلى على الحسين ابن علي عبدك وابن رسولك

بعدك ص

بعدك ص

الذي انجبت عليك وجعلته هاديا لمن شئت من خلقك والليل
 علو من بعثت رسلا لك وكنيت وبيان الدين بعدك وفضل قضا
 لك بين خلقك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليك ورحمة الله
 وبركاته **بن مكيون** استمد انكم بحلقة التقوى وباب الهدى
 والعروة الوثقى والنجاة الى الجنة علو من فيها ومن تحت الثرى
 واستمد ان ادوا حكم وطنتكم من طينته ما جرد طابت وظهرت من
 نور الله من رحمة واستمد الله واستمدكم اني لكم تبع بذات
 نفسي وسيراي مني وخواتم على اللانم فانم لم ذلك برحمتك
 السلام عليك يا ابا عبد الله استمد انك قد بلغت من الله ما
 امرت به فنت بحقه قومي فاهن ولا من فجزاك الله من مديني
 خيرا عن رحمتك استمد ان الجهاد معك جهادا واة الحق معك
 ولك وانت معدن ومبارك الثورة عندك وعند اهل بيتك
 استمد انك قد ائت القلوب والنفوس الكوفة وامرك بالمعروف
 ونكيت عن المنكر ودعوت الى سبيل ربك بالحق والوعظ
 الحسنة وعبدت بك حتى اناك اليقين **مكيون** السلام
 علا ملا نك الله المستوفين السلام على ملا نك الله المتقين
 السلام على ملا نك الله المؤمنون والسلام على ملا نك الله
 الذين هم في هذا الحزم باذن الله مقبولين **بن مكيون** اللهم العن
 الذين بدلوا بيعتك وطافوا بك وجحدوا ايانك واهموا بملك

قد
 وخالقوا

وسجده وانزل
 واهل
 والكلباء

١٣٣٠
 سنة ١١٥٠
 شهر ربيع الثاني
 يوم الاثنين
 في شهر ربيع الثاني
 سنة ١١٥٠
 في شهر ربيع الثاني
 سنة ١١٥٠

واخترت قلوبها واولها نادوا وعدها عذبا بالما واصرفها وكناعهما
 يوم القيامة على ارجلهم عيدا ونكاحا وما فيهم حجة كما حبت ردناهم
 اللهم لا تجعل اجرهم من زيادة بي ان بيتك والبعض مفاها نحو المنظر
 به ليدنك وتقتل به عدوك فالك وعدته وانت الربي الذي لا يخلو
 اليعاد **مكيون** السلام عليك لا اوت الله السلام عليك يا محمد
 السلام عليك يا نور واليه في ظلمات الا من السلام عليك يا امام
 المؤمنين ووارث علم النبيين وسلافة الوصيين والتمهيد يوم الدين
 استمد انك واولياك الذين كانوا من قبلك وابتداءك الذين من
 بعدك صواني واولياك في واقع واشهد انكم اصفياء الله وخير
 وجنته المبالغة انجكم بعلمه افاض الدينه وحق ما يبره وخرانا
 لعلومه وفضلته ليسر وتواجده لوصيه ومعونه لاكماله وان كانا لخير
 مشهود اعلى عبادهم اسودتكم خلقه واورثكم كتابه وخصكم بكم
 التوريث واعطاكم الشايفه وجعلكم نوابوت حكمتهم ومشار في بلادهم
 وصرف لكم مشلا من فوريه واخوفتكم من علمه وعصمكم من انزل
 وطهركم من الدنس وادهب عنكم الرجس فيكم ممة النعمة واجمع
 العروقة وانكف الجلة ورفعت الطاعة الملقى سنة والمودة الى
 جنة فانتم اولياؤه النجلاء وعباده المكرمون ايتك يا ابن رسول
 عانقا بجهلك مستبصرا بينك معلما كهدوك موازيا لا يلبا لك
 باياتي واخي صلي الله عليك واسم قبيلما اتيتك واقداروا

الى حجة رزنا اخرها
 وتبشاعها واتباعها

فصل في بيان
دوام دعوت
عيسى عليه السلام

عاشرا شجيرة ما اجبت على ارضه واحطبت على اوطانها وكان في
قارة لك عندنا لله معانا معلوما وانت عند الله وجميعه امة الله
وبما انزل عليك ما اقر على ارضكم بما اقرت به اولكم واوليكم
من كل واجبة واولكم فكفرت بالحيث والها غوت واللات والعزى
رواية هشتم روايت كه سيد بن طاووس عليه السلام در ضمن ادعيه
عمره روايت كرده است از حضرت امام جعفر صادق ع در هر وقت وهو موضع
كه باشندي تو ان كى در حضور من در روز عرفه التلاوم عليك يا رسول الله
التلاوم عليك يا باني الله التلاوم عليك يا ضياء الله من خلقه
وايسره التلاوم عليك يا مولاي يا امير المؤمنين التلاوم عليك
يا مولاي انت حجة الله على خلقه وبار عليه قد طين نبيه وخليقه
من بعده في امته لعن الله امة غصبتك حطك وتعدت مقعدك
انا بريء منهم ومن يتبعهم اليك التلاوم عليك يا ابا صخرة الجبل التلاوم
عليك يا ابن حواء الكواكب التلاوم عليك يا بنت رسول الله صلى الله
عليك وعلى امة التلاوم عليك يا ابا الحسن والحسين لعن الله امة
غصبتك حطك ومنعتك ما جعل الله لك خلافا انا بريء اليك مني
ومن يتبعهم التلاوم عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن الزكي التلاوم
عليك يا مولاي لعن الله امة قتلتك ويايعة في ارضك وما تجزي
انا بريء اليك منهم ومن يتبعهم التلاوم عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
الحسين بن علي صكوا ان الله عليك وعلى ابيك وجعلك خيرا صلى الله

روايت
عليه السلام
عيسى عليه السلام

عليه السلام

عليه السلام لعن الله امة التلاوم عليك وملك لعن الله امة قتلتك واستبنا
حيث ملك واعن اشياهم واعن المرئيد بن كهم والاعلمين من قبا لكم انا بريء الي الله
والذي بينهم التلاوم عليك يا مولاي يا ابا محمد علي بن الحسين التلاوم عليك يا
مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي التلاوم عليك يا مولاي يا ابا عبد الله جعفر بن
محمد التلاوم عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن موسى التلاوم عليك يا مولاي
يا ابا جعفر محمد بن علي التلاوم عليك يا مولاي يا ابا الحسن محمد بن علي التلاوم
عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي التلاوم عليك يا مولاي يا ابن الحسين
الزمان صلى الله عليك وعلى عيشتك الطاهرة الطيبة يا مولاي كوني شغفاني
في خطيذ يدي وخطاياي امنت بالله وبما انزل اليكم واقر على ارضكم يا اقر الى
اولكم وقرى اهل الجنة والها غوت واللات والعزى يا مولاي انا بريء لمن
سالككم وقرى لمن حاربكم وعدو لمن عاداكم وقرى لمن والاكم الي يوم القيمة
واعن الله ظالمكم ومخاصبكم واعن الله اشياهم واعن الله اهل مذاهبهم
وابن مالي الله واكرم مناهم **فصل في بيان كيفية استشفاعه**
بائمه عليهم السلام وروايت عن عمر ابي جعفر استشفاعه **و**
روايت است روايت اول **بند معتبر منقول است** از محمد بن عبد الله
ابن الطلق الشيباني كه گفت شنيدم از ابن كثير كه گفت مرابا ابو الهيجا ايرك بنو
وسلمان كه را ي بود ابو الهيجا ايرك او ميدانست واو را بر جوان خودي وليد و شب او را
براي صحبت مجلس خود حاضر مي كرد ايند و در بعضي از اشيا من القاس كرم كه نام سما
نزد سليمان صد كور سازد و انا و خالكتي كه را رها كند او قول كند و در ايش رفت

بروی سلیمان و بعد از آن آن بود که هرگاه از مجلس سلیمان بروی گشت نزد من میامد و در
من بود و خبرها نقل میکردند این بس نیامد و این موجب نیاید و حجت من کن دید
پس رفت من بخانه او و او در یوبی بسیار دین دار و صالح و شعیبه خالص چون نظرش
بر من افتاد بسیار کزیت و گفت که من را یوبی بودم که یکسال بهما میباشتم و نام تو را نزد
او میگویند نامم که گفت چه گفتی که این گفتم تا او هم خشم و طبعش از یادش شد و گفتم
یاد کرد که فرود آن طلوع افتاب او کند که تو را قتل کند و هر چند شفاعت کردم و دین
بابا میار و پیشتر شد پس ابو الجحاد لداری من کرد و گفت که این بوی که کان میگویم
که تو را پیشتر مییاری چند هست که محتاج بگفتی تا آنها هر سینه این خبر را با من نقل میگویم
پس بخدا اعتماد کن و از این بگفتیم که تو را داده است با من مثل مشک خدا امان دهد
ایت که گویی از عفوستان امان می توانی داد و متوجه شوی حق نعم شفاعت استماع
که تبت و در جوع اند از برای سزایند و او را عظیم بپوشید و لا طاهر او این کشته گفت پس
برگشتم با شانه که در دستم بود و او را عظیم بپوشید و لا طاهر او این کشته گفت پس
نمردن داد پس غش کردم و کفن خود را پوشیدم و در بقعه او رفتم و پیوسته در آنجا مان
میکنم و با پروردگار خود مناجات میکنم و با حق و اقرار بکنایان حق میگویم از هر یک
کنایان خود و حقش بخدا شفاعت و در خدا و ائمه طاهیرین و یک یک نام میبرم
و پس ستر در حجاب ایستاده بودم فقیر میگویم نبوی امیر المؤمنین ۴ دستم را با حضرت
میکنم و میگویم یا امیر المؤمنین بنو من میبزم بسوی خدا و ندی که بر در کار من و پسر
و کار دست و عدل من امیر که از او گرفته است بگو و ستر این قسم بخدا میگویم تا چون شفاعت
گذاشت مرا خوب دیدی چون حضرت امیر المؤمنین را در خواب دیدم که در انداز کرد ای چه کشته در کفم لیک

بایم المؤمنین

با امیر المؤمنین بنو که گویا تا با این حال میباشم که گفتم ای کجا من سزاوارند که در صبح این
گفته شد در دوران اهل دین زندانش میبوی و بیت لیک که متکفل امور او شود اینکه اضطراب
و جز مشغول باشد و فرمود که مانع خواهد شد حفظ و جانم آلیه میافزود و ما اخبر فرمود
داده است انسطو تمای خود بنویس چشم از بند انحر از جبر من العبد الذی لا یلذ
ابن فلان فنام خود نام بد خود را بنویس ای المولی الجلیل الذی لا اله الا هو
الحی القیوم مسلما علی الایة بن محمد و عیالی و فاطمة و الحسن و الحسین و عیالی
و محمد و جعفر و موسی و عیالی و محمد و عیالی و الحسن و محمد و عیالی علی خلیفک
اللهم انی کلم فی اوقی انما هذا انک الله الاهی و الاله الاقربین و الاخرین لا اله الا
عمیک و الیک حتی هدین الایة اذ ادعیت بما اکت و اذ استأیت بیای
اعطیت لنا طیب علیکم و حققت عیالی حق و حق و کنت فی کمال ذلک علیا اذ اذ اذ
ممن اراد ان یظلمکم ان یظلمی و بخوان سوره یزیرا و بعد از آن هر دعا که خواهی
بکن که خدا مستجاب میکند و غت را را بملکه اند پس فرمود که این بقعه را در همان بجای
بگذار در دریا بسند از کفتم امیر لای دریا از من دو دست من بخوشم و حرکت
بمی ترانم که فرمود که در راه و بدو هر آنچه که بتو نزدیک باشد ببیند از این کشته و گفت من
بیدار شدم و بر خواستم و آنچه میلام فرموده بود بعمل آوردم و باز غیبات فلان و اضطراب
داشتم چون صبح شد و آفتاب طالع شد را طلبیدم من چون گفتم که مرا برای گشتن بی طلبید
چون بچشم سلیمان داخل شدم دیدم که او در صد مجلس بود بی نشسته و دو کس از جا
راستش بود و کوهی نشسته اند و در جانب چشم او ایضا بر کوهی نشسته است و کوهی دیگر
در پای کوهی او ایضا گذاشته فیکه بر آن کوهی نشسته است چون سلیمان نظرش بر من افتاد

آن کشته

مرادیش طلبد و بر آنه ای بسی خالی نشاید پس در جوی من ای که دلفت ما عن موده و دم کز ترا
بگیم چنانچه شنید ویدی بعد از آن که رای ما بر آن قرار گرفت است که ترا درها کنیم و حقین
گویم میان اینکه در خدمت ما اینی و بنویس احسان کنیم با بعضی خروج بگویم و جابزون بگویم
بدیهم من گفتم چون در خدمت شما ای که منقوت و شرفست و در برکت من بسوی عیال
و عمارت بیوم قراب و اجور هست گفتند چه خواهیم بکن ما را که از شما بیوم بیوم بازم را طلبید
چون گفتم من گفتم تا با عیال این ای طالب چه نسبت هست گفتم من خوشتر آن حضرت یستم و کاندوست
و شیعته ایوم فی مودت است از وی است و بعد از که اعدا امر کرد که در آنجا که ما کنیم ننویسیم که گشت
امر آن که پس آید من گفتم و گفتم هر آن که من بعیا لغز رسیدم و در بعضی از روایات چنین
قول کرده اند که سوره حمد و آیه الکرسی و آیه مخرجه را بنویسد و بعد از آن که این شعر بنویسد
دیر بچید و در پیشانی بندد هر از کل پاک بگذارد و سوره تسبیح را بخواند و در راه عمیق یا ناری
یا چشمه عرقی به بندد از **دوم** استفاده است حضرت صاحب الامر هم که در دستقر بنویسد
و بندد از هر بقوی از بنویسد و با آنکه شعر را بنویسد و می کند و سینه کل با این
بگذارد و در روی آن یا چاه عمیق یا غدیری بندد از که در دفتر حضرت صاحب الامر صلوات الله

می رسد و آن حضرت خود مشکفل بر آن ده صاحب او میشود **و دقت اینست**
بجها نقیر الرحمن الرحیم کتبت یا مولا ی صلوات الله علیک
مستغشاً و شکرت ما لک فی سبیل الله عزوجل ثم بک من امر قد دعه و اشغل
قلبی و اطال لک فی و سبکتی بعضی و غیر خطی نعمه الله عندی است که بنویسد
و در وجه الخلیل و بنویس عند ترا فی اقبال الی الخیر و کجرت عز فاعیه جیلانی
و خاتمه بنویس علیک فی صدمه و فوکت بکلمات فی الیک و توکلت فی المسئله بنی جلال

ثُمَّ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ وَعَلَيْكَ فِي دَفَاعِهِ عَنِ عَمَلِ الْبُكَالِ مِنْ أَفْوِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَيْتَ التَّذَبُّرَ
وَ طَالِكَ الْأَمْرَ وَ دَأْبَ الْبُكَالِ فِي الْمَسَائِرِ فِي شَقَاعَةِ الْبُكَالِ جَلَّ تَنَاهَا عَنْهُ مِنْ بَيْتِنَا
لِإِطَابَتِهِ بِتَالِكَ وَ تَعَالَى إِيَّاكَ يَا عِظَامِي سُوَيْ وَ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ جَدِي وَ بَعْضِي وَ تَلْفِي وَ
وَ تَقْدِيرِي يَا مَوْلَايَ فِي كَيْفِي أَمْرًا كَذَا وَ كَذَا **و حاجت خود را بنویسد** فيما لا طائفة لي بحمله
وَ لَا صَبِي لِي عَلَيْهِ فَإِنْ كُنْتُ مُسْتَحَقًّا لَهُ وَ لَا ضَعْفًا فِيهِ يَفْبِجُ أَفْعَالِي وَ تَقْضِي لِي فِي الْبَيْتِ
الْحَقِّ بَيْتِي عَزَّ وَ جَلَّ يَا مَوْلَايَ صَلِّ لِي مِنْ أَفْوِهِ عَلَيْكَ عِنْدَ الْكَرِيمِ وَ قَدِّمِ الْمَسْئَلَةَ
لِي فِي عَزَّةٍ وَ جَلَّةٍ فِي أَمْرِي قَبْلَ حُلُولِ الْتَأْفِ وَ شِمَاتِي الْإِعْدَاءِ بِكَ بَيْتِي لِي عَمْرُ
عَبَقٍ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ لِي تَقْضِي عَزَّتِي وَ تَفْخُرْ بِمَا فِيهِ بُلُوغُ الْأَمَانِ وَ ضَمُّ الْمَنَاءِ
وَ كَوْنِي فِي الْأَعْمَالِ وَ الْأَمْرِ مِنَ الْخَائِفِ كَمَا فِي كُلِّ سَالٍ لِي أَنْ تَجْعَلَ لِي يَا مَوْلَايَ قَوْلًا
كَهُوَ صَبِي وَ عَمُّ الْوَيْلِ فِي الْمُبْدَأِ وَ الْمَالِ **سوم** بنویسد یا غدیر و قصد کند
بکی از حق حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه را یا عثمان بن سعید عمری یا اسیر او
محمد بن عثمان یا حسین بن سعید یا عیالی بن محمد عمری که این جماعت و کلا و اینان انحضرت
نویسند در زمان غیبت صغری پس بگویند ای ایشا از اندامی که فلان بن فلان سگ نام
علیک اشهد ان و فالتک فی سبیل الله و آتک من عند الله من ذوق و قوتک
فی جنانک البقی لک عند الله عزوجل و هذیه و فعتی و طابحی الی من الا ماشا
علیک السلام فلیها الیه فانت القدر الامین پس بندد از آن در دفتر و در روی
یا چاه یا غدیر یا حاجش بر آن ده شود و **سوم** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر گاه
که ترا صاحبی بسوی خدا می نمود به باشد یا از امر خلاف و ترسان باشد و لکن عذف
بنویس بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی افرج الیک باحیت الایماء الیک

وَأَعْظِمُوا كَيْدَيْكُمْ وَأَقْرَبُوا قَوْلِي الْبَيْتَ بْنَ أَبِي جَبْرٍ حَفَا عَلَيْكُمْ فَحَسْبُكُمْ وَعِيَانُ وَمَا ظَنَّهُ
وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنَ وَعِيَانُ ابْنِ الْحُسَيْنِ وَحَسْبُكُمْ بِنُوعِيَانٍ وَحَسْبُكُمْ نَوْسِيَانُ وَحَسْبُكُمْ بِنُوعِيَانُ وَحَسْبُكُمْ
وَعِيَانُ ابْنِ مَوْسَى وَحَسْبُكُمْ بِنُوعِيَانُ وَحَسْبُكُمْ ابْنُ مَوْسَى وَحَسْبُكُمْ ابْنُ مَوْسَى وَحَسْبُكُمْ
مَكُوا وَكَيْدُكُمْ أَمْ جَعَلْتُمْ كَيْفِي لَكُمْ وَكَيْدًا يَفِي حَبَابَاتٍ خُودًا لَكُمْ كَيْدُكُمْ بِنُوعِيَانُ وَحَسْبُكُمْ
عَدْرٌ بِدَقَّةٍ أَنْ كُلُّ بَلَدًا رَوْدٌ بِعِيَانٍ إِذَا جَارِي يَادُ جَارِي بِعِيدًا إِذْ كَرَّمَ تَعَالَى بِرُؤْيَى مِنْ ح
كَرَامَتِ مِثْرٍ يَا بَدِّجَانِ أَمْ حَضَرْتُ حَادِقٌ مِثْرُكَ هَرَمٌ رُؤْيَى أَوْ كَمْ شَرِيًّا مِثْرُكَ
أَوْنَتْكَ شَرِيًّا يَا حَاجِبْتُ خُودِي إِذَا مَوْرِدِيَا وَأَفْرَتُ أَلْوَاعِيَا مِثْرُكَ بِنُوعِيَانُ وَحَسْبُكُمْ
سَعِيدِيَا مِثْرُكَ رُؤْيَى وَدَارُ جَارِي بِعِيدًا إِذَا نَزْدُ طَلُوعِ آفَانِ وَنَامَهُمَا مِثْرُكَ طَرْقِ
يَا شَدَّ بِنُوعِيَانُ الرَّحْمَنُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ مِثْرُكَ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ
أَلُوَيْ أَحْبَابِي سَلَامٌ عَلَى أَحْبَابِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي وَمَعَالِي
وَمَوْسَى وَعِيَانُ وَحَسْبُكُمْ وَحَسْبُكُمْ وَالْعَارِيَّةُ بِنُوعِيَانُ مَوْسَى لَنَا مَوْلَاتُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ بِمَوْسَى وَحَسْبُكُمْ وَحَسْبُكُمْ فَكَيْفَ حَسْبُكُمْ وَأَيْنَ حَسْبُكُمْ بِحَسْبُكُمْ وَاللَّهُ
حَسْبُكُمْ فَاسْتَلْكُمْ بِكُلِّ بَيْتٍ وَبِكُلِّ بَيْتٍ وَبِكُلِّ بَيْتٍ وَبِكُلِّ بَيْتٍ وَبِكُلِّ بَيْتٍ وَبِكُلِّ بَيْتٍ
يَا أَنْتُمْ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ
عِنْدَ اللَّهِ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
فِي يَابِ نَبِ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
سَحَابَةٍ مَذْكَورَاتٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ
إِيَّاهُ الْمُؤْمِنِينَ مَوْلَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَرَسَا وَهِي مِثْرُكَ بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ
يَا أَيْمَانُ الْمُؤْمِنِينَ وَاللَّانُ بِنُوعِيَانُ بِنِيعِ اللَّهِ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ

الأكبر

العالين كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
الْعَالِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَقَمِ الْأَوْكِلُ أَوْ عَلَى مِثْرٍ مَاهَدِي دَلِيلًا مَوْسَى لِأَيْمَانِ الْمُؤْمِنِينَ مَوْلَاتُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَيْمَانِكُمْ مَوْسَى وَبِنِيعِهِ وَأَبْنَيْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
الْحَسَنُ مِمَّنْ خَلَقَ اللَّهُ وَخَرَسًا لَنَا الْعَالِيَةَ الرَّبَّ كَبِيرَتِهِ نَسَاءُ الْعَالَمِينَ
مَنْ أَلَا لَيْتَ وَالْأَخِيرِينَ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ اسْتَلْكُمْ إِلَيْكُمْ يَا مَوْسَى يَا أَيْمَانُ الْمُؤْمِنِينَ
مَا أَنَا فِيهِ مِنْ كُنَا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
عَلَيْكُمْ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ مِنَ اللَّهِ وَبِنِيعِهِ وَأَبْنَيْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
أَجْمَعِينَ وَبِنِيعِهِ الْعَالِيَةَ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ الْوَحْدَانُ
مَنْ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
وَمَا نَحْنُ بِهِ بِنِيعِهِ وَأَبْنَيْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَيُتَّبَعُونَ عَلَى مَا قَدَّمَ قَوْلًا مِنْ لَيْتَ مَا قَدَّمَ قَوْلًا مِنْ لَيْتَ مَا قَدَّمَ قَوْلًا مِنْ لَيْتَ
مَحَافِي فِي نَفْسِي وَبِجَمِيعِ أَخَوَانِي مَنْ نَحْنُ فِيهِ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ
وَيُدْرِي عَلَى وَعَلَيْكُمْ فِي جُودِيَا الْكُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ فَكَيْفَ كُنَّا نَامُوسِ الْقَدَّاسِينَ
مَا نَحْنُ فِي نَفْسِي وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَحَسْبُكُمْ وَعَلَيْكُمْ بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ كَرِيمَتِهَا بِعِيدَةٍ
الْعَالِينَ الْعَالِينَ تَوَكَّلْتُ عَلَى الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْوَالِدِ مِنَ الْوَالِدِ وَالْأَبَى وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ
أَعْلَانُكُمْ وَمِنْ كَلِمَاتِكُمْ يَا بَنِيكُمْ وَعَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ وَعَلَيْكُمْ
هَذِهِ الْقَبْرَةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَحَسْبُكُمْ وَأَبْنَيْكُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ

وتعم الكيل **ثشم** وبعض الكتب غير ان عبد الله بن جعفر جوي وسائر كره ات
الكره في ندمي وى يوم امام من عسكرى هم يوم ناكاه وندمهم يريد كره بعضه ان شيئا از زمان
بان حضرت نوشهر بود و در آنروزه بحالتى كه بود ان سلكى و نخبى ها و بدعاك و علم خليفه بر اوس
ان حضرت در جواب اول وقت كراى بنده خدا بدى كه حق تعالى امتحان سفرها و بدى كانى
تا ايمان مايد صبر ايشان را بر اوبان دهد ايشان را بر اوبان صبر ثواب شايسته ثواب بر اوبان بپايد
و بنوى صبر جوي حق نعم و بفرستاد و بر نصرت امام حسن و بلبند كنند ان حضرت جوي
خداوند ملكى اولاد و رجاى كراوى تو نپند و دستمعه ايد ما بنوى الى الله الملك
الذي ان المصطفى المان في العباد والاولاد و ذى المن العظام و اولادى الميام
و عالم الخيرات و بحسب الله عوان و در اجم العباد الذي لا يشعل الغاف فلا يتجنى
الارواح و لا تأخذ السنن من عبده و الكليل البائس الفقير الميكن الضعيف
المخسر اللهم انت السلام و منك السلام و اليك يرجع السلام انبارك و تعاليت
فاذا تجل و الاكدم و المني العظام و الا بارى الميام القوي و اهل القوي
و انت انهم الى احيين و ارفع الاله بين فاجو و ارجو و احم الحاكمين
و اعدل الفاصلين اللهم اني تصدق بابك و نزلت بفنائك و اعطفت بحبلك
و اسعفت بك و انجوت بك يا غياك المستغنين اغني يا جاد المنجوت اجيب
يا اله العالمين خذ بيدي انك قد عاك الميام و ظهر في انه بلايك و اتخذ و اهل
دينك و اهل و استان و اهل المسلمين و شعراء و ذى الخوف و حقوقهم التي جعلها لهم و
مواظب الملائك و العاريف و استصغروا الا انك و كذ في اولئك و تستظفوا
يجب ان يتم لبعضهم ان ذلك و يدلون ان حضرت و احببوا ان من يسلمهم

صا

خاصة ان من يتجسس عنهم فانه و انت مولاي صلح كل دعوى و ارجم كل مبرر
و فعل كل عثمى و مسامح كل جوف و من صلح كل شكوى لا يخط عليك ما في السموات
العلي و الا عين الشفلى و ما بينهما و ما تحت العرى اني عبدك ابن امك
ذليل بين يديك مسرع الى رحمتك يا رحمن الرب العالمين ان كل من اتقى
فعلك يلقى و اليك يرضى و فيما عندك يرغى هو لاي فقد اتمك
و احياتى و قد صدقك مؤقرا لا يخفى ما مؤ له و انك مقصود رسول على
حجى و الالحى و لا تحب امانى و لا قطع جبارى و اسحب عافى و انم قصى
يا غياك المستغنين اغني يا جاد المنجوت اجيب يا اله العالمين خذ بيدي
الذين و استغنى و قد صدقك و اتمك اللهم اني قد صدقك يا صلح اقلتك
برجاء مبسط فلا تحب امانى و لا قطع عافى اللهم انه لا يحب منك سائل
و لا يفضك فانك يا رباه يا سيداه يا مولاه يا عماه يا لهفاه يا حضايا حوزة
يا لجاه اللهم انك اتمك بدي و لك اسكت يا مولاي و اياك قرعت
فصل على محمل و الالحى و لا تبنى بالحسبة محرما و اجلك من تفضلت عليه
يا حسانك و انعم عليهم عليه بفضلك و جعلت عليه بغيرك و اسعفت عليه
الاهلك اللهم انت غياق و عاهدى و انت عفاق و بجانى مالي امل سواك و لا
رجاء عيوك اللهم فصل على محمل و الالحى و اتمك بفضلك و امان عيوك يا
و انفل ما انت اهله و لا تفعل في ما انا اهله يا اهله القوي و اهل العرف
انت جى لي من اى و اى و من لى اجمين اللهم ان هوى قطة اليك لا الى
الخالقين و مسلكى لك اذ كنت جوى سؤل و اعتر ما مؤ لى اللهم صل على محمل

وَالْحَمْدُ لِعَظَمَةِ عَمَلِكُمْ بِإِسْمَانِكُمْ وَمَنْ عَمَلِكُمْ بِعَفْوِكُمْ وَعَافِيَتِكُمْ وَحَقِّقُوا نِيَّتِي
 بِالْقِيَمَةِ وَالْإِحْسَانِ بِمَا كُفَيْتُمْ بِهِ بِطَاعَتِكُمْ وَبِذِكْرِكُمْ
 وَجَوَارِحِي عَمَّا يُقْرَبُ بِكُمْ اللَّهُمَّ ارزاقنا قلنا خاشعا وذلنا اذنا وقلنا فاقنا
 وبقينا صليحا حتى لا احب نجعل ما احوت ولا تقدم ما اجلت يا رب العالمين
 ويا ارحم الراحمين صل على محمد و آل محمد و انسج دعائي و انصت صغرتي و كلف
 عني البلاء و لا تفتني في الاعداء و لا حاسدا و لا تسلبي نعمه اكتبتها و لا
 تكلو اليه طرفه عيني انما يا رب العالمين و صل على محمد النبي و آله و سلم
 تسليما **مؤلف گوید** که در وقت که باید رقع را در فرج بگذارد **هفت**
 در بعضی اکتب معجزه مذکور است که این دعا نیت که خوانده بشود در صاحب کاهن و در وقت
 شد تا بعد از نماز شب بگذرد که فرشته شود و شرح اینها آن است که باید نیت در حال
 کنی و نیت را از دل خود بیرون کنی بعد از نماز نیت و در وقت نماز نیت سجده ای
 و در رکعت اول بعد از حمد اذان و قمر الی الله بخوانی و در رکعت دوم بعد از حمد قل هو الله
 احد و قل که گفتگو کنی گفتگو با مشغول شوی بجزی یعنی آنچه در سجده خدا پس چون
 نیت خوانی در وقت حضرت فاطمه عیون و در سجده است بخوانی و بعد از خدا مشغول مبادی
 تا آخر روی و هر وقت که بیدار شوی خدا را یاد میکنی به تزیین و تعظیم و آنچه بخاطرت رسد
 از تو خدا بپوشد نیت آن شب شود بر می خیزد و در سجده کامل میسازد و هر وقت که نیت
 شب را متصل بجا می آوری و در هر رکعت بگویم فاتحه الکتاب و پنجاه مرتبه قل هو الله احد
 می خوانی پس در رکعت نماز شغری میکنی و در رکعت اول بعد از حمد بگو اسم ربك الاعلى
 و در رکعت دوم قل يا ايها الله افردني بخوانی پس چون نیت شوی بر خیزد و هر وقت

کلاه

بجا آور با سر خود و قل هو الله احد و عاها و عاها و عاها و عاها و عاها و عاها و عاها و عاها
 و تقوی و شکرت و چون سلام بگوئی رقع را در دست گرفته بلند کن و سر را برهنه کن
 و دست چپ را بر پشت خود بگذارد بوقت و بگو یا رب تا نیت منقطع شود و بگو یا سیدی
 تا نفس منقطع شود و بگو یا سیدی تا نفس منقطع شود پس **بگو** هذا مقام العائدين
 انصابع الذليل الخاشع البائس الفقير المسكين الحزين المستكين المحجور الذليل الجيد
 لكشف ما به عيونك ولا يخرج منها قد احاط به الي سواك سیدی انما من كلمت
 و فيما عرفت من ضعف عن عبادتك الا بتوفيقك و تقصير عن شكرك الا بعونك
 افر بديني في ذلك و اعني في محضه و اسأل القهقري عن فصل علم الخلق و آله و بلغهم
 انما عزة الساعه الساعه عني افضل التحية و السلام و اقبلني يوم الالام على ما
 كان في ذمهم ضعفت نيتي و انسج دعائي برحمتك يا ارحم الراحمين
 پس گویم میکنی و آن گویم ات یا خود را بگویم می آید پس نیت دعا می نماید و بگوید
 خاشع دست بر قدم بلند کرده بوی آسمان چنین مایق تا طلوع صبح و باید که در سجده
 بایستد و کعبه ترا نه بیند و اگر از این حالت ماند شوی و صبر بخوانی که در سجده و در طرف
 روی خود را بر زمین بگذارد و انگشت خیمه را در خود بلند کن و طرف رویت بر زمین بگذارد
 و بخدا پناه برود و استغاثه از خدا **بگو** سیدی او بقتول الذنوب و عیبی تری
 الخلوب و احد و سیدی انك و انقطع دعائي في كشف ذلك الا منك و يقيني
 ان تنفرد عنك اهل و سیدی تا نظر بعبودت انك ابي و جذعك و احسانك
 هلك و ارجف من كبري و اقبل عني و انصت صغرتي و انكشف عيني و اذكي
 العقر و انما اتع عيني و اعزني من شانه الاعداء و ذلك الشقاء و اعطني سؤني

من عطاياك القضاة على هذا العظيم في مقامك وان منك فمن ضلوك اسأل
فقبل على محمد وال محمد صلى الله عليه وسلم وبعث فيك في سيرتك وما فيه من نعمته وسلكه
وجيد ما فيه من نبل في تقناة ووفى كذا من صلاحه شوق في كذا ما جعله لنا جلا غير اصل
وخلاصا صيرنا الى العاقل اعينك وكما عزمنا على صلواتك عليهم في ما هم فيها وكهولنا
عاقب وعيدنا ما ابقيتني ما اقبل على حبه كما لم يزل في صلواته والصلاح والنجاة
ونجيب الشرايع بان يدع فخرنا من كل مفاتيح ما اترك على كل شيء قد يتدبر وما شاء من امر
يكون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم والصلوة على من اوله واله الطاهر
الاقرب الاله من كل شيء يكل ويكافئ ويجمع الملائكة الملائكة الملائكة والملائكة
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فغير انك من كل شيء يكل وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فغير انك من كل شيء يكل وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله

دائرة

وامنة اكبر وبقية محمد بنو نبالنا الذين وطروا انزلنا عليك القرآن لاشهد ان لا اله الا الله
الاسماء الحسنى من سيدي يا الله يا الله يا الله يا كافي اذا ضاقت عليك صلاحي
وعظمت هومي وكل صبي في وصفت حيلتي ما كنت فاخرة وناهات طوف وذهلت
نفسی عن تجربت من تدبر ما لي وتجربتي في امر خفيت كيف كنت كنت عن خلفي عني
فقبل على محمد وال محمد صلى الله عليه وسلم وبعث فيك في سيرتك وما فيه من نعمته وسلكه
وجيد ما فيه من نبل في تقناة ووفى كذا من صلاحه شوق في كذا ما جعله لنا جلا غير اصل
وخلاصا صيرنا الى العاقل اعينك وكما عزمنا على صلواتك عليهم في ما هم فيها وكهولنا
عاقب وعيدنا ما ابقيتني ما اقبل على حبه كما لم يزل في صلواته والصلاح والنجاة
ونجيب الشرايع بان يدع فخرنا من كل مفاتيح ما اترك على كل شيء قد يتدبر وما شاء من امر
يكون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم والصلوة على من اوله واله الطاهر
الاقرب الاله من كل شيء يكل ويكافئ ويجمع الملائكة الملائكة الملائكة والملائكة
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فغير انك من كل شيء يكل وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فغير انك من كل شيء يكل وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فغير انك من كل شيء يكل وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله
فكلام غير الطاهر من صلوات الله عليهم وما شاء الله لا يدعوا غير العاقلين وحنين الله

دائرة

کمال کرم که یکی از مشایخ سنیین است که نزد او هر کسی می خواند پس هر حال خود گفته که یکی این ضم
و اندوه دارد دل خود پنهان کند بلکه اظهار کند که ما این مرد از مشایخ و عالم است و دان ما است این
داند با او یکی شاید که در چنان بی من بنزد او باشد پس بپوشد آنکه طلب خود بدان کند
گفتند این امری که در عارض شده است بخدا جمع کن و یاری بخوان حضرت صاحب الامر صلوات
علیه و اولادش و خود که در آن کوی بیاید و بگوید که در نزد دوستان و شیعیان خود است از
ممالک پس دست راست مرا گرفت و گفت حضرت در زبان کن و سلام بفرستد بکن و در آن وقت
کن که شفاعت کند نزد خدا در حاجت تو من کتم نیارت و دعا بی نجام من نما کن این هم که در حال
منست هر زیارت و دعا بی نفاطی من محو کرده است پس آنچه کن گفت که اولاد تو
الا با الله و دست بر سینه من مایند و گفت خدا پس است تو با یکی بوق نیت و وضو با
و دو رکعت نماز کن و دو رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا الحجاز و دو رکعت دوم
بعد از حمد سوره اذا جاء نصر الله و جنان پس بایت تعقیب سوره در زیر آسمان **و بگو**
سلام الله الخصال الثامن الثمانون العام و صلوات الله عليهم و تبرکات الفاتحة
على محمد و آله و سلم في انفسهم و بلادهم و خلقهم على خلقهم و عبادهم و سلمة البروق
و بغيره العنق و الفتح صا حيا ليمان و نظير الايمان و معين احكام القرآن مطهر
الادب تنانير الهدى في الطول قال عن من الحجرة الفائم المهدي و الايام المنظر الموقر
الطاهرين في الايام الطاهرين الوحي بنى امة بيده الرضوية الهادجة المعصية الهداية
المصنوعة السلام عليك يا ايام المسلمين و المؤمنين السلام عليك يا امة
عليه النبيين و مستوحش سيرة الوصية السلام عليك يا عظمة الدين السلام عليك يا خير
المؤمنين المتقين السلام عليك يا مبدك الكافرين المتكفين الطاهرين السلام عليك

يا مولاي

يا مولاي يا صاحب الزمان يا ابن امير المؤمنين و ابن فاطمة الزهراء سيدة النساء
العالمين السلام عليك يا ابن امة الحج على الخلق اجمعين السلام عليك يا مولاي
سلام مخلوق لك في الولاة اللهم لك الاملام الميعة في قوله و قولك الذي
نملا الانفس شفاة و لا يفتحل الله في جنتك و هم على حوك و قربت زمانك و لا يفتحل
و لولا انك و اجرتك مؤيدك و هو اصدق الفاعلين و نوريدان من خلق الدين
استضعفوا في الايام و جعلهم امة و جعلهم الولاة يا مولاي حاجت كذا و كذا
و انفع في حاجاتنا يا مولاي من حاجت من فلان و فلان من شفاة ان ابراهيم بن
الما و هو دعا که خواهی بکن پس من بیدار شدیم یقین داشتیم بر احدی در دنیا و دنیا
پس مبارک است که در هر چه تعلیم من کرده بودی من شکر که از خاطر خود نشود پس وضو و ستم و بن
نعمت و دو رکعت نماز بخوان که ما مؤمنانیم و هم که در وقت سلام بگفتیم و بقبولت انما
گویم پس حاجت خود را طلبیم و استغاثه بخوانی خود صاحب الزمان خودم پس بچند شکر
و بیاید و مادم و دعا بگویم که پس بر خواسته و زمانت بجا آید و نماز صحیح را و اگر در وقت
بیاخواندند و الله که هنوز آفتاب طلوع نشده بود که آن بلاد فریاد شد و حاصل شد و تا حال دیگر
بلابن نرسید است و هیچ کس قطع ندید آن حادثه که مر اعرض شده بود **مؤلف گوید**
که علماء این زیارت را از جمله زیارتها و سرد اب مقدس ذکر کرده اند مسابقا اشارت
گویم بآن **دهم** و بعضی از کتب معتبره نقل کرده اندان سخن را با بویه و غیره
عند که این دعا را تا نامه علیهم سلام دعایت گواست و گفته است که در هیچ امری بخوان
مگر احوالیت و ایاقه بنویس **الفصل** دعا اللهم انی استسئلتک و اتوجه
الیک بتبیتک فی الامة محمدی صادق الله علیه و آله یا ابا الفاسم یا رسول

دعا و تامل با تامل

که بعد از این بگویند یا ساجد و یا ساری ای قحطت بکم ائمتی و عدلت لیوم تقوی
و حاجتی الی الله و قد تکتب بکم الی الله و استشفعت بکم الی الله فاستمعوا لیه
عند الله و استغفروا من ذنوبی عند منته فاکتم و سکتوا الی الله و یوحیکم بقرآنکم
ان جواجغاه معی الله فکونوا عند الله بطایب ما سألتم او لیالاه الله صلوات الله علیکم
اجیبین و تعن الله بعداءه الله ظالمین من الاقربین و الاخیرین آمین رب
رب العالمین **یا زهدم** در بعضی کتب معتبره روایت کرده اند از ابی انوشیروان
که گفت در دندان ابی ایاس مجری بودم و گویمان بلندیات شکو و شدت بود بسیار شکایت
کردم بخدا و استغاثه کردم بمولی خود صلوات الله علیهم و بخواب رفتم در خواب دیدم مردی
خود رسول را که در من بود که خواستند بگویند در دند نگاه خدا من و تو زدم حسن و حسین را
از برای امور دنیا و اینک امیر المؤمنین ازین سخن استقامت میکند و از دشمنان گفت
یا رسول الله چگونه از برای من استقامت میکنی از دشمنان و اولاد بجز کشتن بر او
بعتا و بگو و حقتی بلفض خود ند و قدرت بر دفع ایشان ند است و استقام از ایشان
نکشد پس حضرت رسول از روی تعجب من نظر کرد و فرمود که آن از بجز نبی و از برای پیغمبر
بود که من با او کرده بودم عمل بویست من کرد و اما علی بن الحسین پس از برای بجای از استقامت
و کراهی در دنیا طین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق از برای اخوت و طاعت و شجاعت
خدا و امام موسی کاظم از برای طلب عافیت از بلاها از خدا و امام رضا از برای طلب کرامت
در سفرها و در محاسن و عدایاها و امام محمد باقر از برای طلب زهدی و امام علی نقی از برای
عظاها و نیکی کردن و آنچه طلب میکند از طاعت حق سبحانه و امام حسن عسکری از برای
از برای اخوت و اما صاحب الزمان پس وقتی که کار بکوی تو برسد استغاثه با حضرت

دلو

و گوید صاحب الزمان یا صاحب الزمان او دیگری بود و خوابش بر او که در میان صاحب
الزمان اغثنی یا صاحب الزمان او دیگری بود پس در ستم و بدیم و موکلان بندها
از دست و پای من بر میدارند و ایست دعای کتبت من تو تسل است به یاری امانه
علیهم السلام **و بکنی** صلوات علی محمد و اهل بینه و اسئلت اللهم بحق محمد
و ابنته و انتم ما احسن و الحسین علیهم السلام الی اغثنی بقرآنکم علی طاعتک
و رضوانک و بکعتن فی عام افضل ما بکعته احد من اولیائکم فی ذلك العام
بحق قلبک ایضا المؤمنین علی انی اذ طالبت الی الله فکنت فی به من ظلمت
و کفینتی فی به من نذ من بریدی بظلم ابدما البقینتی و اسئلت بحق قلبک
علی ان الحسین علیهم السلام الی اغثنی فی به و بکعتن فی به من جور التالیف
و کفینت الشیاطین و اسئلت اللهم بحق قلبک محمد بن علی و جعفر بن محمد
علیهم السلام الی اغثنی فی طاعتک و اسئلت اللهم
بحق قلبک العبد الصالح موسی بن جعفر الخاظم یعظم علیه السلام
الی اغثنی فی به مما اصابه و اصدره علی بصره و جمیع سائر جسد و خلیج
بدنی ما اضر بهما و ما یصل من جمیع الاستقام و الاکرام و الاغالی و الا
و الا و جاع بهد و تار یا الرحمن و اسئلت بحق قلبک علی بن موسی
الی اغثنی علیه السلام الی اغثنی فی به و سألته فی مما اصابه و اصدره فی جمیع
اسفان عنی الی اریحی و ارفار و الا و ریه و الفیاض و البحار و اسئلت
اللهم بحق قلبک الی جعفر الخاظم الی اجدت علی فی فیضک
فکفینت علی فی به من سوء ما استخفی به عما فی الی فی خلقک و خاصته

اللهم

ياتت لسانهم وبابك في فبها وفيما لك عهدي من نعمك وفضلك وتنت
 الهى انقطع ان جاء الاممك وخاب الامال الا بياك يا ذا الجلال والاکرام
 اسئلك بحق من حقك عليك واجبه ان تصدق على محمد واهل بيته وانت
 تبسط عينك ما احسن لك من رزقك وان تفضل ذلك وتيسر له في جهرتك
 وعلى يدى انا في خفض عيشه وعونه بالانعم والرحمة واسئلك اللهم بحق
 بيتك على ابي محمد عليه السلام الا اعيننى به على قضاء كل فني وحق اخوتي
 وكل طاعتك واسئلك اللهم بحق وليك الحسين ابي علي عليه السلام
 الهادي الامين الكريم الناصح الثقة العالم الا اعيننى به على اموال اخوتي
 واسئلك اللهم بحق وليك وخواتك على عبادك وبقبيلك في ارضك
 المستقيم لك من اعدائك واعدا رسالات بهيمة البائنة الكافرين وداريت
 اسلا في الصالحين صالحين ما من صدق الله عليه وعلى ائمة الكرام
 المنقذين الا اخصار الا قد ركبني به فحيتي من كل قريب وهم حفظت
 علي قدوم ايمانك ابي وحديتك اذ رزقت علي جملة حوائجك عدي
 ياتت اعني به وبحق من الحافة ومن كل شدة وعظيمة وهو لي ونايلى فيكم
 ودين فقرض وبقم وانه من علم وجرى وبقدرته في ديني وديار واهل بيت
 بيتك وراثةك ورحمتك وكرمك وفضلك وتفضلت يا كافي من سى
 فوجت ويا كافي محمد ما اتمه ويا كافي علي بن الحسين من يوم الخندق والخطبة
 جعفر بن محمد ابا الدنا ابو عبد الله محمد كاليه ما اتمه ما اتمه في دار الدنيا
 وكل هو له دون الجنة برحمته بالانعم والرحمة يا فاضل حوائج اهل بيتك

سأله عليه وآله

التمائم

الرغائب يا مفضل بن عمر يا فتاك العطاء اللهم انك تعلم اني اعلم بك
 ما دونك لفضلنا حاجي ففضل على محمد وآله ومحمد بن علي وبن
 بيت بيتك وافضل يا الله حاجي اهل بيت محمد وافضل في بيت محمد واهل
 بيته حاجي الدنيا والاخرة صغيرها وكبيرها في يسر منك وعافيتهم
 نعمتك علي وهبني بياهم كرامتك واليسني بهم عافيتك وتفضل بعفوك
 وكفى لي بحق محمد واهل بيته في جميع امورى دنيا واطفا واما وكالت والاعجا
 وسائر اربابها ماشاء الله كان وما لم يشاء لم يكن هو كل من اشاء الله
دوازدهم بندهم ليعرضه من منقولات كهذه تارة من صاحبها حتى
 باشد بغيره من بابيه وولدت ما ان يكون وهو سلام يكون في سره الله اكبر
 يكون في سبع حضرت فاطمة بنت محمد بن محمد وهو من ربه يكون يا مولاي يا فاطمة
 اعشيتي بسببها دواب يومين كذا وهو من ربه يكون بسببها بسببها كذا
 مرتبه يكون بسببها بانك وهو من ربه يكون حاجت خويلد يا كافي كبر او ربه
 انشاء الله تعالى **سببهم** در حديث حضرت امام جعفر صادق منقولات
 كه هذه ترا حلي مدد هديا ورسوخا وولدت ما ان يكون وهدى لمن اناسي
 حضرت لول خدام باين حوكة او عمل كذا وولدت ما ان يكون ودر اول ما ان هفت
 افشاء يادها اكه دره انما حوكة خواني ونتمد بخوي كذا ما ان واجه خودي خواني
 بخولد وبعون سلام ما ان يكون **بكون** اللهم انت السلام ومناك السلام
 واليك يرجع السلام اللهم صل على محمد وآل محمد ويكسر دوع محمد وبيت
 السلام وانواع الامامة الصادرة عن سلامي وان دوعك مني السلام

والسلام عليكم قد صمنا الله وبنا كاتمة اللهم ان هاتين الركتين هو لانه
مضى الى رسول الله صلى الله عليه وآله فاذبح عليهما ما اقلنت وان جرت
فيلك وفي نسائك يا ولي المؤمنين **بيجوه** وهو جعل من يبيجوا حيا
يا قوم يا حي لا يموت يا حي لا اله الا انت يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم
الرحمنين هو جانب دامت دعواته برزق كذا و جعل من يبيجوا ان يجانب
جب عدل بن زين كذا و بان جعل من يبيجوا من سران سجود و دار و دستمان بلذ
ان جعل من يبيجوا من دستمان بلذ و انكست شهادت دست يا جانب
دست و جب و انكست شهادت دست جب يا جانب هو حركت به و بان جعل من يبيج
بلى هو ريش خود با دست جب خود بلى بلى به ان و اولى كونه ان يبا خود و اولى بدار
وبكى يا محمد يا رسول الله اشكو الى الله و اليك طاحه و الى اهل بيته
الى ائمة و طاحه و اليك التوجه الى الله طاحه **بيجوه** و **بكى** يا الله
يا الله **انقد** **نكه** **نقت** **نقت** صل على علي بن محمد و محمد بن محمد
بطلب من حضرت زهرا كه من صامه بر خدا كه از جای خود طرت لکنه ما جفت
بر آن روز مشور **فصل** **بيتم** **دكيفية صلوات فستان بريان است**
دع **مقاله** **است** **نمودن** **بيتم** **دكيفية صلوات** و است كه است كه بعد الله ان تجلقت
كه من سوال كرده ان حضرت امام حسن مكوى هم كه اهلا و نمايد من كيفية صلوات
فستان بر حضرت زهرا و اوصاف حضرت با خود ما كونه يوم كاخذ بنوك
پس برهن اهلا و نمودن انكه انكه اوصاف اهلا و كند بلى من صلوات بر حضرت
و آل و اللهم صل على محمد و آل محمد كما تحل و صليت و بلغ ربنا لك و كحل

على محمد كما تحل لك و حرمت حرمتك و علم كتابك و وصل على محمد كما اقام
الصلوة و اقم الكوفة و دعا الى دينك و وصل على محمد كما صلنا بربك و اشفق من يبيج
و وصل على محمد كما حضرت به الدعوات و استوت به العيوب و فوجت به الكروب و وصل
على محمد كما دفعت به الشفاء و كشفت به الغراء و اصبحت به الدنيا و نجحت به من
البلاد و وصل على محمد كما رحمت به العباد و اصبحت به البلاد و دفعت به الجبابرة و ا
و اهدكت به القرعنة و وصل على محمد كما اصدت به الاموال و صدت به من الاصل
و كسرت به الاضام و رحمت به الاكام و وصل على محمد كما بعثت به خير الرايين و اعززت
به الامان و دفعت به الاوثان و عظمت به البيت المحمدي و وصل على محمد اهل بيته
الطاهرين انما يصليهم سلمنا اللهم صل على اهل البيت و صل على اهل بيتك
أخي بيتك و صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك
بجنته و دعا الى شريعته و طهره في قبره و من جنته من جنته و صل على اهل بيتك
المحرم الذي جعلته من نبيك بمكة هاتك من نبي اللهم صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك
و كسرت به نصره و اخذت به حكمه و اعن من صبت كرمه من اهل بيتك و الاخرى و صل على
افضل ما صلت على احد من انبياء و اولياء انك يا رب العالمين اللهم صل على الصديق
فاخر الانبياء و صيب صيبك و نصيبك و ارضائك و ارضائك انى انجبت ما انجبت
و اختى لما على انبياء العالمين اللهم صل على اهل بيتك من ظمير انك استحققت من انبياء
الانبياء يوم اذ اصابوا الانبياء و اهل بيته و صل على صابغ اللؤلؤ
و الكونى و عند الملك الاعلى و صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك و صل على
صلى الله عليه و آله و صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك و صل على اهل بيتك

قال الشيخ
والشيخ
قال الشيخ
والشيخ
والشيخ
قال الشيخ

التحيز والالتزام اللهم صل على الحسين وابنيك ووليك واهلي
منك وسبيك ان خيرة وتيت في شيا من اهل الجنة افضل ما صلت على احد
من اولاد النبيين والوصيين اللهم صل على محمد بن سيار النبيين ووصي امير
المؤمنين السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن سيد المرسلين
اشهد انك يا بن امير المؤمنين امين الله وابن امته غيب مظلوم ومقرب مقرب
واسمك انك الامام الكون لها صلوات الله عليه وسلم بوعده وجسده
عقب هذه الساعة افضل التحية والالتزام اللهم صل على الكافي السيد قنبر الكوفي
وعلى اخيه وقرانه عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام
عليك يا بن امير المؤمنين اسمد مني انك امين الله وابن امته قتلت مظلوما
ومقتب شريفا واسمك ان الله تعالاه طالب بياك ويغفر ما بعدك من القبر
وانك ابدي هلال لعلك والظلمة رحمتك واسمك انك فيك بعهد الله وطهرت
فاسئل الله سبحانه وتعالى انك انما انك الله امته فكنك والعتق
الله امته خذ لك ولعن الله امته التي عليك واكن الي الله هم من اذالك
واسمك بحقيقة واسمك بابي انت واهي يا ابا عبد الله لعن الله فاللائق لعن
خا ذلك ولعن الله من يبع وايتك ولم يحبك ولم يفرك ولعن الله من ساءلك
انا الله فيهم ورجا ومن والاهم وعالاهم واناهم عليه اسمك انك والالتزام من عبادك
كلية الثروة فباب الهدى والعرف والوفى والجنة على اهل الدنيا واسمك انك من
ويغفر لكم من ذنوبكم واصلح قلوبكم واصلح قلوبكم واصلح قلوبكم
واصحف اللهم صل على محمد بن الحسين سيد العابدين الذي استخلصته لبيك وجعلت

منه

منه ائمة الطاعة الذين يهدون بالحق وهم يعيدون افسى تارة لبيك وظهرت من اهل
واصطفيتهم وجعلتهم هاديهم ويا مني اياهم فصل عليك افضل ما صلت على احد من
ذرية نبي الانبياء حتى تبلغ به ما تفرح به عيشة الدنيا والارض انك من حكام الله
صل على محمد بن علي باقر العلم والهدى والهدى على اهل البيت على انصب من صايرك
اللهم وكما جعلت عماد لعبادك ومننا ليليلك ومسنوعا لبيك ومننا ليليلك
واكرت بها عظيمه وحذرت من معصيته فصل عليك يا بن افضل ما صلت على احد من
ذرية نبي الانبياء واصفائك وسلك ما سلكه الله الهامين اللهم صل على محمد بن
محمد الصادق فاذا من العلم الذي ايك الحق القوي المبين اللهم وكما جعلت معصية
كلامك ووصيك وانزلت عليك وديان قديرك ووقاي اركان ومصنوع دينك فصل
عليك افضل ما صلت على احد من ائمة ائمة محمدك انك محمد جسد الله صل على ابي
المؤمنين موسى بن جعفر الذي اوفيت الها لبيك الكون المبين الجهاد الحسن الصابر
عدو الاعداء اللهم وكما نكح عن ابايه ما اشروع من اترك وتيك عمل على التحية
وكابد اهل العرفه والشك فيها كان يلقي من جمال قوم بيت فصل عليك افضل ما صل
ما صلت على احد من اهل علك صل على ابيك انك غفور رحيم اللهم صل على اهل البيت
موسى بن جعفر الذي اوفيت الها لبيك الكون المبين الجهاد الحسن الصابر
وقا يا ابا زيد فاصول الدينك مناهدا على عبادك وكما تصعب لهم في البصر واعلم يتعدى الى
سبلك في المحارة والوعظ الحسن فصل عليك افضل ما صلت على احد من اوليائك ووجهي
من خلقك انك حواء كنم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علك الشوق وفؤاد الهدى وقول
الذوق ووقع الازدياد وخلق الازدياد واصفائك افضل ما صلت على احد من اهل بيتك

وَأَسْتَعْدَدْتُ بِهِ مِنَ الْبَحْرِ وَأَنْ سَأَلْتَهُ مِنْ هَتَمٍ وَأَنْ تَكُنْتُمْ بِهِ مِنْ قَوْلِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا سَأَلْتَهُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ مِنْ حَكِيمِ اللَّهِ صَلَّى
عَلَى عِزِّ بْنِ حَكِيمٍ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ
أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُوْرًا تَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَكَشِّرْ بِالْحَجْرِ بِلَدِّ مَنْ قَالِكَ وَأَنْزَلْ
بِأَيِّ كَلِمَةٍ مِنْ عِقَابِكَ وَخَدِّكَ بِأَسْكَعْ كُنْ بِأَوْلِيَاءِكَ وَأَصْلِحْ لَكَ وَتَحْرِمْ حُرَامَكَ وَتَنْزِلْ
سُكْرًا لِقَوْلِكَ عَلَى بَيْتِكَ وَحَضْرَةً عَلَى عِبَادِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِكَ وَمَنْعًا عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
أَفْضَلَ مَا سَأَلْتَهُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ النَّبِيِّ الْقَادِرِ الْوَفِيِّ التَّوَّابِ الْمُطَهَّرِ طَائِفِينَ خَلِيلِكَ وَالْمُدْرِي الْبَرِّ جَدِّكَ
وَقَدِيرِ أَرْوَاحِكَ وَخَلِيفَةِ أَيْمَنَةِ الَّذِينَ هَدَاكَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَالْحَجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ
يَا نَبِيَّ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتَهُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّةِ أَوْلِيَاءِكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ
الْكَرِيمِ صَلَّى عَلَى قَلْبِكَ يَا نَبِيَّ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ قَرَّبْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَكْرَمْتَ حَقَّتَهُمْ وَأَنْفَسَتْ
عَنَاهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ تَطَهَّرَ اللَّهُمَّ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَرِي بِهِ لِدِينِكَ وَأَضْمُرِي بِهِ أَوْلِيَاءَكَ
وَأَوْلِيَاءَكَ وَوَسِيْعَتَهُ وَأَضْمُرِي بِهِ أَهْلَ الْإِسْلَامِ أَهْلَهُ مِنْ بَشَرٍ كُلِّ لُحْمٍ وَطَائِفَةٍ مِنْ بَشَرٍ
بِجَمِيعِ خَلْقِكَ فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ يَمِينِهِ وَمِنْ شِمَالِهِ وَأَوْسُرْهُ
مِنْ أَنْ يَفِيضَ إِلَى بَيْتِهِ وَأَحْفَظْهُ مِنْ مَوْتِكَ وَكَأَنَّكَ تَسْأَلُكَ وَأَطْمَئِنُّ بِكَ الْعَدْلُ وَأَيْدِي الْمُنْصَرِّفِ
وَأَقْرَبُ نَاصِيحِي بِهِ وَأَخْلَجُ حَاوِيِيَةً وَأَقْرَبُ بِهِ جِبَابِيَةً الْكَفَرَةَ وَأَقْتُلُ بِهِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقَةَ
وَجَمِيعَ الْمُخْرَبِينَ وَبِحَيْثُ كَانَ مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَيْنَ هَا وَبَيْنَ هَا وَأَمْلَأُ بِهِ
الْأَفْرَاقَ عَلَى مَا أَطْمَئِنُّ بِهِ مِنْ دِينِ بَيْتِكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ الْكَرِيمُ جَعَلَ فِي الْإِسْلَامِ مِنْ أَضْمَارِهِ وَأَقْرَبُ
وَأَتْبَاعِهِ وَشَيْعَتِهِ وَأَوْلِيَاءِهِ الْخَيْرِ مَا لَمْ يَلْمُوهُ فِي عَدْوِيهِمْ مَا لَمْ يَلْمُوهُ فِي عَدْوِيهِمْ

دعوات

دعوات و**دعوات** ان اقدم منقول است كذا في دوز جمع هشت و كذا في كذا و بعد كذا
دعوات سلام بكن و دعوات باهد و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
اماي و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
جمع هشت و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
شبهه هشت و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
نمايد تا دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
اللهم أنت السلام وملك السلام واولئك عبادك الذين آمنوا بآياتك بالسلامة اللهم
أنت هادي الخلق هاديهم إلى ربك فلا تتركنا على حبلنا و آية وبقية آياتها و آية
أفضل ما سأل على قلبك و في سؤالك صلواتك و بقية و آية و بقية و آية و بقية و آية و بقية و آية و بقية
بكن و بجای فلان اسم آن امام علی که نماز برای هدیه او بجای آن **باب**
دعوات صلوات و دعوات صلوات بنیایه فدایا اولاد و آیه و دعوات صلوات و دعوات صلوات
سایر دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
بنیایه است بدانکه فی ابانیه است هر یک از مؤمنان هدیه و صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
است و آن که در دنیا بجهت هدیه و صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
پدیده است و آن که در دنیا بجهت هدیه و صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
هست و از جانب ما هدیه و صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات
بجای حضرت امام حسین که در دنیا بجهت هدیه و صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات و دعوات صلوات

دعوات صلوات و دعوات صلوات

موسى بن جعفر من سفولت که چون زیارت مرقد مقدس رسول خدا ص بر وی و اذاعمال دنیا را
 فارغ شوی و دو فلک نماز کن و بایست بنویس رسول خدا ص و بگو استلام علی بن ابی طالب
 من ابی و اخی و زوجی و ولدی و خاتمی و من جمیع اهل بیتی حق هم و بکندهم
 و آبغیرهم و آس و غیرهم پس بگو که انا اهل حق بگوئی که من بجز تبارت کوم مبادق حیا می بود
درد بعینه اندکایات و ادوات که غیر بیجانان ائمه طاهریین استوار گردند از مردی
 که دو فلک نماز کند یا یک روز در روز میبارد یا جمیع با عمره بجای آید و زیارت میکند
 رسول خدا ص را یا کوی از ائمه طاهریین علیه و علیهم السلام را و فی ابان از بدای پند و معاد حق
 یا برادران من خود بجهت و هدیه میکند یا اذاعمالی هست من بگو که فراموش آن عمل را یک
 شخص میسوزی آنکه از ثواب او چیزی هم کم شود **در شیخ طوسی** علیه السلام از هندی
 فرموده است که کوی که زیارت برادر من من زیارت بعد با جوت خود بخواند مشروط باشد زیارت
 و موافق بجهت از شیخ انعم زیارت بگوید اللهم ما اصابتني من تعب او نصب او شغل او
 او لغوب او فاجو فلان ابن فلان بن ثمره و اجز في قضاء عنده من جود زیارت کند از خود
 زیارت بگوید السلام عليك يا من لا اله الا انت فلان ابن فلان انبتك را في اعنة
 فاستمع له عند ذلك بوجهه و عا که خواهد این را او کند و باز فرموده است که کوی
 کوی خواهد زیارت بگوید زیارت کند **بگو یزد** اللهم ان فلان ابن فلان او قدرني
 الى صايرة و عا لي كذا و قد عنده رجاء و حويز القارية فلان من سواد الحسابة اللهم
 انتم تقسم المليك و اوليا تلك الذابون عليك في غفلك ذنوبه و عطف بستانا به
 و تترى مثل اليك ايام عندكم بعد ايام صكوا ان الله عليه اللهم فتقبل منه و اقبل
 شفاعة اوليائه صكوا ان الله عليكم فبشر اللهم جان على من نيتهم و كحجبت

نیایش

و عطف اوليائه لخصن ما جانيك احدا من مبيدك اللومين و ادم له ما حق كتمه
 و استعمله صالحا فيما اتيته فعلا جعلني احر و اريد له في فذل اللهم اغفر لي بقية
 من الذنوب و ان يسع عليك من ذنوبك الخلال الطيب اجعله من نضاء محمد و آل
 محمد و بابك كفي و اوليه و عا لهم و اهل بيته و عا ملكك بمنية اللهم صل على محمد و آل
 محمد و صل بنه و بين معاصيك حتى لا يعصيك و اعنه على طاعتك و طاعة
 اوليائك حتى لا تشقك حيث اوتى ذلك و لا ترحمك حيث اتيته اللهم صل على محمد
 و آل محمد و اغفر له و ارحمه و ارف عنه و كن جميع المؤمنين و المؤمنات اللهم
 صل على محمد و آل محمد و اعزه من هولاء الظالمين و من قن يوم القيمة و من يظلم
 من ظلمة القبر و حشيت و من حاقب الخبيث في الدنيا و الاخرة اللهم صل على
 محمد و آل محمد و اجعل جاني كفي من لطف هذا الغفرانك و تحفته في مقابر
 هذا عند ايامي صك ان الله عليك ان تقبل عني و تقبل معذرتي و تجا و دعوت
 خطيئة و تقبل التضرع لادته و ما عندك صبري كفي معاذة و تحشر في ذم محمد
 و آل محمد و تغفر له و اوليائه و انك صبري من غيب اليقاني مرسول اغمد عليا
 عليه اللهم لي كل مؤيد بائنه و اكله ابي كرامة فاجعل جاني من مؤيد و غفر
 هذا غفرانك و اجنته كجميع المؤمنين و المؤمنات اللهم و انك عندك
 الخاطي المذنب المقر بذنوبه فاسئلك يا الله بحق محمد و آل محمد ان لا تحشر
 بعد ذلك الا و التواب من فضل عطايتك و كرم تقديرك **سبب وضع دستها**
سبب اسمان بلدان و دفعه و بگو انا من لا اله الا انت عبدك فلان ابن
 فلان او كذا في ناس المنيك يتقرب الي الله عز و جعل بيلك و الى استسراة

يزجوا بديك فكانت ركبته من الشارب من العنق به فاغفر له وجميع المؤمنين
 والمؤمنات يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لاله
 الا الله اعظم الكريم لا اله الا الله العظيم استلك ان تصلي على
 محمد وآل محمد يحب في غير وفي جميع احوالي واخواني وعدلي واهلي
 ويحيي وكرهك يا ارحم الراحمين **فصل في مديته وفضلته وكيفيت**
زيارته حضرت فاطمه ورضي عنها حضرت امام موسى عليه السلام ورضي عن
مقدم من حضرت ورضي عنها وبن حسن سفولت كسعد بن سعد ان حضرت
 امام رضا عم سؤال من انفاطه ورضي عن ابن جعفر من فوم كهر كره اورا زيارت
 كند از ياي او است بشت **وسئل** عن زيارت ابي ان حضرت امام محمد باقر عم
 سفولت كهر كره عرضا ورضي عنها كند پس از ياي او است بشت ودر بعضه از
 كتب زيارت بسند حسن روايت كرده است كه حضرت امام رضا بعد از بيع
 فوم و كراهي سعد بن زهرا و ياي انما هت سعد كند كند في قوم قري فاطمه ورضي
 فومس مراد ميعن ماني فوم كره كره اورا زيارت كند وحق اورا شناسد از ياي
 او است بشت چون بندي دقي حضرت بر يمي نزه سرش دو بقبله جايت **وسمي**
وجاه مرتبه الله اكبر و يمي مسم مرتبه سبحان الله و يمي مسم مرتبه
محمد صلى الله عليه و آله و سلم كلو السلام على آدم صغوة الله السلام على نوح نبي
 السلام على ابي ادهم خليل الله السلام على ابي بكر صديق الله السلام على
 علي بن ابي طالب عليه السلام يا رسول الله السلام عليك يا خير خلق الله
 السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا محمد بن عبد الله خاتم النبيين

فليت فاطمه ورضي عنها

السلام عليك

السلام عليك يا امين المؤمنين علي بن ابي طالب صدي رسول الله السلام عليك
 يا فاطمة بنت رسول العالمين السلام عليك يا سبطي الوصي وبتدي و شبا اهل
 الجنة السلام عليك يا علي بن الحسين سيد العابدين وقرع عينا الناطقين السلام
 عليك يا محمد بن علي باي العلم بعد النبي اكرم عليك يا جعفر بن محمد الصادق
 الباق الا مايت السلام عليك يا من سماه ابن جعفر الهاشمي السلام عليك يا علي
 ابن موسى الرضا الذي حفظ السلام عليك يا محمد بن علي النقي السلام عليك
 يا علي بن محمد النقي الذي اخرج الامم السلام عليك يا حسن ابن علي السلام على
 ابي موسى من بعده السلام على ابي بكر و سيره كره و در في بيتك و در بيتك
 و تحريك على خلفك السلام عليك يا بيت رسول الله السلام عليك يا بيت
 فاطمة و خذ بحة السلام عليك يا بيت امير المؤمنين السلام عليك يا بيت
 الحسن والحسين السلام عليك يا بيت قري الله السلام عليك يا اخي في
 السلام عليك يا عمته و قري الله السلام عليك يا بيت موسى بن جعفر ورضي
 وبن كان الله السلام عليك عمر و الله بنتنا و بنتكم في الجنة و حشرنا في ذمركم
 كان دنا و احوي نيتكم و سقاينا كما سو جدم من يد علي بن ابي طالب عليك
 اسئل الله ان يرينا فيكم الشرف و الفرح و ان يحسنوا ايامكم في دهر حياكم
 محمد صلى الله عليه و آله و ان لا يلبسنا مع قومكم اثم و ليد قري الله
 يحوتكم و الهواة من عندكم و التلهم الي الله و اضياهم عنو مشكروا و مشكروا
 و كل يقين ما افي به محمد نطق بديك و جعلك يا تدي الكرام و فضلك
 و الدار الاخرة يا فاطمة اسئلي في الجنة فان لك عند الله سائفا و نسا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْتَمِيَنِي بِالْعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا آتَانِيهِ وَلَا أُحْوَلْ
 وَلَا تُقِرَّ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَقْبَلَهُ مِنِّي بِرَبِّكَ وَتَجْعَلَ لِي
 وَبَيْنَ هَيْبَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَمَّيْتَهُمَا يَا أُمَّ
 حَمَّ الْأَجْمَعِينَ **مَنْ لَفَّ كُوفِي** كَرَحْمَتِكَ كَذَابَرْتَ أَنْ تَمُوتَ حَيْثُ بِنَا شَدَّ
 وَأَنْ تَأْتِيَ عَمَّا بُوَ بِبِأَشَدَّ **وَبِأَنَّكَ** حَقٌّ قَبُولِ رِيَّاسَتِكَ كَمَا مَسْرُوبِ بَاوَلَا
 أَعْمُرُ عَمَّ وَبَعْضُهُ أَنْ لَمَّا انْتَابَتْ بِلَمَّا مَعْلُومِ نَيْتِ وَبَعْضُهُ حَالًا مَعْلُومِ نَيْتِ مَثَلِ
 مَعْرُوفِ نَيْتِ زَيْنِ أَمَامِ حَسْرَتِي عَمَّ كَمَا انْتَعَفَ أَحَادِيثُ عَزِيزَتِ أَوْ ظَمَّ مَيْسُورِ أَمَانِيَّتِ
 هَرِيَّتِ زَانِيَّتِ بَاعْتِبَا انْتَابِ بَانْتَمُ وَأَصْحَابِ خُطْبِ بَدِيهِتِ وَمَنْ مَرَّ مَرَّ هَكَذَا كَرَبِ
 نَبِيِّكَ دَانَسَا ضَمْرَانْدِ وَبِهِرُويِ قَبِي كُنَائِي كَمَا فِي لَمَّا أَنْدَكَ قَبِي عِيَلِي بِنِ جَعْفَرِ صَادِقِ
 مَشْهُورِ عَمَّ وَنَزَاعِ نَبَايِ أَنْ قَبِي تَايِ أَنْ زَمَانِ نَزْدِيكَ بِجَمَاهِ رَصْدِ سَالِكِ وَبِدِ
 حِدَايَتِ وَبِنِ كُوَيْ عِيَلِي بِنِ جَعْفَرِ شَيْخِي نَيْتِ أَمَا إِلَيْكَ أَنْ قَبِي مَرَّ مَرَّ مَرَّ مَرَّ
 ثَابِتِ نَيْتِ زِيَارَتِكَ دَكْتِ بَعْدَ الْبَعْدِ مَذْكَورِ نَيْتِ كَمَا انْتَعَفَ حَسْبِي حَيْثُ حِدَايَتِ
 بَابِ دَعْوِي وَرَأَيْتُ كَمَا دَعْوِي مَعْرُوفِ وَجُودِ أَنْ قَبِي قَدِيمِ وَوَلِجِ أَنْ جَمِينِ
 مَيْسُورِ كَمَا دَعْوِي مَدْفُونِ بَانْتَمُ نَيْتِ كَمَا دَعْوِي نَيْتِ مَرَّ مَرَّ مَرَّ مَرَّ
 دَسْمَانِي نَيْتِ كَمَا مَيْسُورِ قَبِي عِيَلِي بِنِ جَعْفَرِ نَيْتِ مَعْلُومِ نَيْتِ بَلْ كَمَا خَلَا مَعْرُوفِ
 مَقْرُونِ مَرَّ قَدِيمِ كَمَا أَعْلَمُ وَحَدِيثَانِ دَعْوِي مَعْرُوفِ بَابِ دَكْتِ بَعْدَ الْبَعْدِ دِيَارَتِ كَنْدِ
 مَثَلِ عِيَلِي بِنِ بَابِ وَيَمُوتُ بِنِ قَوْلِهِ وَقَطَعَتْ أُنْزِي وَنَكْتِ بَابِ دَعْوِي وَنَكْتِ بَابِ دَعْوِي
 وَأَمَّ بِنِ كَمَا وَغَيْرِ بَابِ رِيفِي لَمَّا عَمَّ أَجْمَعِينَ **فَضْلُ حَيْثُ دَرِيَّانِ نَيْتِ سَائِلِي**
أَعْمُ وَبِنِيَّ صِلَاتِ انْتَعِيمِ وَأَصْحَابِ مَرْتَبَةِ نَيْتِ صِلَاتِ انْتَعِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

الزائر

انفرادات مشهوره معلوم هر قدر متولد امام زاده واجب تقويم عبدالعظيم بن عبدالعظيم بن علي بن
 الحسن بن زيد بن الحسن بن علي بن ابي طالب است وبنسب آن حضرت پسرهای بسیار است حضرت
 امام حسن مجتبی و امام حسین و از اکارو محققین و عالم علمای و غیرا و زهاد بوده است و از
 اصحاب امام حقیقی و امام علی نقی بوده است غیاثه قول واقعه قطع مجتهدان است است است
 و احادیث از ایشان در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 معتبر از حدیث مجتهدان در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 آمد و محقق شود در سرای در خانه زین العابدین در سکه اللواتی و در این که در است قدسی شریف
 و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 که در مقابل این است و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 امام موسی است و در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 اکنون هم در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 حضرت فخری که در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 درخت سبب بدیع عبدالعظیم بن عبدالقهاب و شاه فرمود همان مکان که در اینجا
 مدفون شد پس شخصی رفت که اندر آن مکان از آن صاحب باغ بخود صاحب باغ گفت
 که از برای چه میروی این درخت و جای درخت را شخصی خواب خود را نقل کرد صاحب
 باغ گفت که من خواب دیدم ام و من خواب دیدم ام و من خواب دیدم ام و من خواب دیدم ام
 و سایر چیزها که در اینجا خواب دیدم ام و من خواب دیدم ام و من خواب دیدم ام
 و اصلاح کردن او را بر همه کردند که در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف
 نبش شریف خود را در این که در است قدسی شریف و در این که در است قدسی شریف

پسر زید پسر امام حسن عجلای بن ابی طالب **باب ابو جری** و این قولیه بند معتبره
 کرده اند که روی از اهل بیت بخدا متصرفت امام علی بن ابی طالب است حضرت از او پرسید
 که ابوی گفت بنیارت حضرت امام حسین بودم فرمود که ای جری که میگوئی عبد العظیم را
 که نزد شما است قبیله او هر آنکه مثل کسی بودی که بنیارت حضرت امام حسین کرده باشد
مقاله کنونی که قبیله شریف امام زاده حمزه فرزند حضرت امام موسی است نزد بزرگ
 حضرت عبد العظیم است و ظاهر همان امام زاده باشد که عبد العظیم بنیارت او بود که
 آن مرد منقری نام بنیارت باید کرد و آن جمله امام زاده ها هستند و امام زاده تا سه فرزند امام
 موسی است که در حواله نجف اشرف است و قبش معروف است که بنیارت موسی است
 قریب بنیارت او خود است و در هر بلد از بلاد قریب بنیارت او با او صاحبان نام بسیار
 اما بعضی از ایشان مدفون بود نشان در آن مکان معلوم نیست و بعضی حالشان معلوم نیست
 و بنیارت هر یک از ایشان که بر روی ایشان معلوم نیست خوبت و عظیم ایشان متضمن عظیم
 آنهاست و از برای ایشان بنیارت مخصوص منقول نیست اگر یک کیفیت بنیارت
 سایر مؤمنان ایشان را بنیارت کت خوبت و اگر ایشان امتیاز دهند بخاطر اسلام
 مثل ائمه علی بن ابی طالب که بر زبان جاری شود و متضمن عظیم ایشان باشد خوبت
 و اگر بجز علم او تا لیک کرده اند و در کتب بنیارت منقول است بخوانند خوبت
و هم چنین مستحب است بنیارت مراد قری که منسوبت با بنیاء عم و هم چنین هر یک
 از اصحاب نبوی و ائمه که خوبت ایشان معلوم باشد مثل سلمان و ابو ذر و مقداد
 و عمار و حدیقه و جابر انصاری و رضوانه غم و میثم تمار و زید جوی و قتیب
 و حجر بن عدی و سایر افاضل محدثین اصحاب آن ائمه هر یک که قبیله ایشان معلوم باشد

مدفون

در مدفون

و هم چنین اکابر علمای شیعه مثل شیخ مفید و سید بن طاووس و شیخ طوسی
 معلوم است که از افاضل علمای شیعه و پیش معلوم باشد بنیارت ایشان از خوبت
و بنیارت بنی طایف قبیله اشعر که در کتب است بنیارت بنیارت حضرت صاحب الامیر
 و نبوت داده است این بنیارت بنی طایف ابو الفاسد حسین بن روح که یکی از سفراء
 آن حضرت گفت است سلام یکبار بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
 و حضرت ابوی و فاطمه زهرا و حسن و حسین و سایر ائمه طاهرین تا حضرت صاحب
 الامیر صلوات الله علیه امیرین پس **و میگوئی** التلایم علیک یا فانك ان فلان
 اسمك انك باب الی ایة حسنه و اذیت الیه ما ظالفت و لا ظالفت
 عکیمه فقت طامقا و انصرت ما یقربنا من الحق الذی انت علیه
 و انک ما حشتم فی التلایم و التقلید و التلایم علیک من باب ما اوتعتک
 و من سفیوما انک انما انک الله انصرتک بنی و من حق عانت الشخص
 کاذب عنده و اذیت الیه پس میگوئی و با سلام میگوئی بنیارت و صلوات الله
 و آله و ائمه عم تا صاحب الامیر صلوات الله علیه **و میگوئی** جنتک محضاً بیتی
 جنود الله و من الایة اولیاءه و ابواة من اعدائهم و من الذین خالفوا
 یا حجة الحق الی ربک اللهم کون حقی الی الله و کون حقی الی الله و کون حقی الی الله
 که خواهی از ضایعی و فصل چهارم در فضیلت و کفایت بنیارت سایر اصحاب
بند های معتبره از حضرت موسی بن جعفر
علیه السلام منقول است که هر که قادر باشد بنیارت ما پس بنیارت کند صالحان
 و شیعیان مدافعت شود برای او بنیارت ما و هر که قادر باشد بسلام

دینی باین جمله و سبکی و صلحان و شیعیان ما ان برای افرشته مشغول و صلح و صلح با و
سید منقول است از حضرت امام رضا علیه السلام که فرمود که هر که بیاورد و در پی او
 مؤمن شود و در بقیه کند و دست بر بگذارد و هر چه از آن نماند بخواند ایمن کند
 از آن پس بندگان روز قیامت در و آیه دیگر و بقیه کردن مذکور است
سید منقول است که عبدالرحمن بن ابی عبد الله حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که
 چگونگی دست خود را بگذارد بر بقیه های مؤمنان حضرت و سیدان بر زمین گذاشتن خود
 مقابل بندگان و **سید** از صفوان بن یزید منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله پیوسته با جمعی از اکابر با اصحاب خود
 مدینه پس بچشم بی بی خمرستان بیخاسته بر تبری گفت السلام علیکم اهل
 الدیار پس بر تبری میگفت السلام علیکم ایها الصالحین و میفرمود که اگر از آن
 بقرند ان شما میگفتند یا رسول الله صلی الله علیه و آله ایها الصالحین ان الله
 مع الایمان آورده ایم و ایشان جهاد کرده اند و ما جهاد کرده ایم و میفرمود که ایشان
 ایمان آورده اند و ایمان خود را باطل مظلوم کرده اند و اینند تا از دنیا رفتند و من تمام بر
 ایشان و شما بعد از من میمانید و میاندازم که بعد از من چه خواهد بود **در حدیث صحیح**
 منقول است از حضرت صادق علیه السلام که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در اهل قیامت است و با
 آنحضرت جمعی از اصحاب او بودند پس ندا کرد که یا اهل البیت و یا اهل المعزی که و یا
 اهل الخور و یا اهل اللغو اما اخبار ما عندنا فاقولکم قد تممت و یا اهلکم
 قد تممت و در آن روز که من میگفت نماز صبحی ما عندکم یعنی ای کوهی که در زمانها
 شده ای و ای کوهی که بعضی بی افتاد ماید و ای کوهی که خاموشی و ساکن شده ای و ای

و هر کس از شما ظاهر شود و ای کوهی که بر سر و متعین شده ای اما جوی می گران شما
 نزد ما است ایست که مالهای شما را در دنیا نقتت کردند و خدا را بیکان صورت خوا
 ستکار و ای کوهی که خولای شما را بیکان سانی شدند پس در دنیا چه جوی هست پس
 ملذذت یا محاربان میگویند و میفرمود که وا الله لا ایشان در خست سخن گفتن میابند
 هر آینه خواهند گفت که تو سب برای سزاختم بماند بیهیز کاری با نیکان است **در حدیث صحیح**
حدیث صحیح منقول است که عبدالرحمن بن سنان بن جرح صادق علیه السلام فرمود که هر که
 سلام کنیم بر اهل بقیه ها فرمود که میگویند السلام علی اهل البیت من الله و علیهم
 انتم لذا انتم **در حدیث صحیح** منقول است که حسین بن علی الان حضرت ائمه
 فرمود که میگویند السلام علی اهل الدیاری من المؤمنین و المسلمین و رحیم الله الشهد
 فیکم و آلت احب و اوفی و انشاء الله بکم الا حق **در حدیث صحیح** منقول است که حضرت امام
 که حضرت امام خود با او هم گذاشته و بعضی بیکان از بیعتا آیتان و ان قد و گفت
 الکلام ان هم عزبوا و حمل و حمل و انهم و انهم و انهم و انهم و انهم و انهم و انهم
 الیه من حیدر ما یستغفر به عن رحمة من سواک و الخضر من کان یتوکل **در حدیث صحیح**
حدیث صحیح از امام محمد باقر منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر تبری
 میگذاشت میفرمود السلام علیکم من ديار قوم من منین و ان انشاء الله بکم الا حق
و سید منقول است از فضل که هر که هفت مرتبه سوره انا انزلناه و نزلنا فی حرم
 جوی خود تمام ملک بوی بر او میفرستد که در آنجا عیادت خدا بکند و نوازش از برای او
 شود پس چون از بوشی چون آن در قیامت معوض شود و هیچ هوشی از اهل قیامت
 نگذرد مگر آنکه بان ملک خدا انان بکل ولد ان هولنا خدا انرا بکسی که در دنیا هفت

مرتب آنا ان شاء و سوره حمد و قل هو ذوبت الفلق و قل هو ذوبت الناس و آية الكرسي
هر يك را سه مرتبه بخواند **و در حديث** حسن منقول است كه حضرت امام محمد باقر ع
مردی آيتاد و فتوح السلام على اهل القيار من المؤمنين المؤمنين و المسلمين
والمسلمين انتم لنا فرطوا و انما لكم ان لا الله لا خوف **و در حديث معتبر** ديگر منقول است
ان اصبح ابن سنانة كه حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه ببقى ستاين كذبت
و در میان جاده راه رفت پس بجانب راسته مشغول بود كه السلام عليكم يا اهل
القبور من اهل القبور انتم لنا فرطوا و نحن لكم تبع و اننا انك الله بكم لا خوف
پس بجانب چپ مشغول شد و همان زمان بود **و در حديث معتبر** از حضرت صادق
منقول است كه چون يكی از شما بسوي قبر شاد و در سلام كنند بيايتاد و بگويد
السلام على اهل القبور السلام على من كان قبما مؤمنين و المسلمين و المؤمنين
انتم لنا فرطوا و نحن لكم تبع و اننا بكم لا خوف و اننا البير ارجون يا اهل
القبور بعدى كفى القصور يا اهل القبور بعدى القصور و استر و روى الى القبور
يا اهل القبور كيف و جدتم طعم الموت بسواي و بعد ان تمام كردن بديده
خود ما فرود نيزد و بگويد **و در حديث** ديگر مرهيت كه چون حضرت صادق
داخل قبرستان ميگفت السلام على اهل الجنة **و بسند معتبر** ديگر
منقول است كه محمد بن مسلم ان حضرت سق الله مروه كان في ابارت بكيدم فرمود كه بياي
گفت يا ابا انما يدانند كه ابارت ايتاد و تفهيم فرمود كه بياي و الله مسدا نند
و شاد ميشوند و انس و سايبند بشما برسيد كه چه بگويند و بيقى كه بزيارت ايتاد
بين و هم فرمود كه بگو اللهم جاف الارض عن جنونهم و صاعد اليك اذانهم

دفعه

و دفعه منك دعواتا و اسكن اللهم من رحمتك ما نضل به و صدقتم و توسل
به و حشتم انك على كل شئ قدير **و بسند معتبر** از حضرت امام رضا
منقول است كه هر كه در قبر ستاين يا زنده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و حق
بايتاد نهد بيه كند حق تعال بعد از آن كه كان او اواب بدهد **و در حديث** ديگر منقول
است كه حضرت فاطمه صلوات الله عليها و درها بمداد و روز شنبه نيازت قبرش مسند
اصد ميرت و نزد قبر حمزه و عموه عنه ميايستاد و حق بر او ميگردد و استغفاد
از بياي او ميگردد و از حضرت رسول صلوات الله عليه و آله منقول است كه هر كه آية الكرسي
بخواند و ثوابش را باهل قبورستان هديه كند حق تعال بعد هر هفتاد ملكي خلق
كند كه از بياي او تسبيح بگويد تا روز قيامت **و در حديث** ديگر نيز كه هر كه در
قبرستان شود و سوره يس را بخواند حق تعال عذاب ايشان را بيك كند و بعد از آن
حسنه و از ايام فرمايد **و در حديث** ديگر از حضرت امام حسين ع منقول است
كه هر كه داخل قبرستان شود و بگويد اللهم رب هذه الامم افانيتها
و الاجساد البالية و العظام الفخية التي خرجت من الدنيا و هي ملك مؤمنة
اذ خزل عليكم و دعائكم و سلة ما حق تعال از بياي او بعد از خلق ان زمان
خلق آدم تا قيام قيامت بنويسد و از حضرت امير المؤمنين صلوات
عليه منقول است كه هر كه داخل قبرستان شود و بگويد بسم الله الرحمن
الرحيم السلام على اهل الآلهة من آله الله من اهل الآلهة الله يا اهل
لا اله الا الله بحق لا اله الا الله كيف و جعل قول لا اله الا الله
من الآلهة الله بالآلهة الله بحق لا اله الا الله اغفر لي قال

لا اله الا الله وحده لا شريك له قال لا اله الا الله محمد رسول الله
 علي وولده حق تعالى ثواب بجاه ساله عبادت براي او بنويد و كذا آنچه
 ساله از او و از پدر و ملامتش محو كند **در نماز** و ديگر وارد شده است
 كه بعضی سخنی كه در قبرستان بگویند چون آن كه ذكر نماز است كه بايستی و بگویند
 اللهم صل على اولادك احشرهم مع من اجتمعوا **بدر آنكه** زیارت مقابر
 مسلمانان منوبان جزیه و خیر عظیمه دارد باعث عیون و نكاح و زهد
 و در شب با عزت میشود و در وقت اندوه بسیار سادی بسیار باید كه بقی
 دو احوال آن و بخاطر پاره ای كه او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گردید و در
 از عمل کوتاه خواهد شد و پشیمانی نماید نخواهد بخشید و باید كه در وقت
 نهند و خوف لغو نگویند و مشهور است كه بر روی قبرها راه رفتن
 مفیدی مگردد است **در حدیث** از حضرت موسی بن جعفر مضمون
 كه چون بقبرستان روی بروی قبرها راه رو كه هر كه مؤمن است راحت می آید
 و هر كه منافقت متاثر میشود و اكثر علماء این حدیث را حمل کرده اند
 بر حال شوم و درت و باید كه بر روی قبرها از نزدیکان بول و غلط نكند
 و سایر آداب قبور و احادیثی كه در این باب وارد است در اجواب ضابطی كتاب
 بجا آید از آنرا مذکور است و در اینها بهترین اكتفا می نمایم **خاتمه** در بیان
 ملكات زایران ائمه علیهم السلام است و در بعضی از كتب
 از معنی این جنس روایت كرده اند كه حضرت صادق علیه السلام صلوات الله
 علیه فرمود كه هرگاه شخصی از برادران مؤمن شما بنویسد از زیارت شما

زیارت

یا زیارت قبری های ما پس اودا استقبال نمایند و بر او سلام کنند و اودا
 نعتند و مبارکباد بگویند بان كوا مقوم یا فخره و ثوابی كه خدا با او عطا فرموده
 كه او چنین كیند شما را فی مثل ثواب او خواهد بود و فرموده میگویند شما در رحمت
 الهی چنانچه اودا فرموده است بدرستی كه هر كه زیارت كند ما را یا ثوابی
 ما را البته رحمت الهی اودا فرود كورد و كذا هاشم آن زیارت شود

قد فرقت من تحریر كتابه تحفه الزائر فی يوم الاثنين بعد الظلمة فی شهر
 وعشر من شهر ربيع الاخری من شهر رستم مائتان و عشرين و عشرين بعد
 هر كه در آن روز از این كتاب را بخواند
 الا لفظ من العزم النبوی صلوات الله علیه و آله و سلم علیه افضل
 خلق الله قرام اعدام المؤمنین ابن محمد حیدری
 این روز مضمون رحمتی است كه در حدیث باقی
 این یعنی جعلی القبری الاصل
 اعوان الله مقامه
 اعلی علیین
 محمد
 در آن روز من بینه كنه كذا

في سنة
 با این پنج خطی شما می آید كتاب را و از برادران ایمانی كه از
 این كتاب منتفع گردند التماس دعا و زیارت
 دارم در حال حیات این مجرم و بعد از وفات

منت المصابيح لخواص المؤمنین
 في يوم البتة اول شهر رجب المرجب سنة ۱۲۱۴

زيارة حلبيه بحمد الله الرحمن الرحيم **خاتون خرام محمد طه عماد** **حسن**

السلام على النبي الأبي السلام على سيدنا وولانا ابا الحسن علي
 السلام على اهل بيته وذات القربى الخلق السلام على اهل بيت الله الاطهار
 وصحبه من الاخيار واولاد اشرار السلام عليك يا بيت محمد وارث
 الانبياء وسلا لذي سيدنا وولينا وائمة فاطمة التي صدرت سيدتنا
 النساء السلام عليك يا سيدة الاجاد وائمة النبي المجدود وبنينهم
 الامام الذين لا نام حتى هاء السلام عليك يا عمة الحسن العسكري
 ذي السواد السلام عليك ايها الجميلة الفاظلة السلام عليك ايها
 العالمية الغامضة السلام عليك ايها المهداة الوافية السلام عليك
 ايها السعيدة العلوية السلام عليك ايها المظفرة من الذنوب
 والمبتر من العيوب فاشكرك الله في عليين وجعل خدامك
 من الخويعين استل الله تبارك وتعالى ان يحسن ناحتك واولادك
 واولاد ائمتك الاطهار وتصريف عتلتهم عذاب البديع وعقاب
 النار انه لطيف في العباد في المبدء والمبعاد والسلام عليك ورحمة
 وبركاته

زيارة المفجعة لابي عبد الله الحسين

والتسليم على اهل بيته وذات القربى

بسم الله

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا ابن
 امير المؤمنين السلام عليك يا فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك يا اخا الحسين
 الرضي السلام عليك يا ابا ائمة المعصومين الهداة السلام عليك يا صاحب الضميمة الراضية
 السلام عليك يا صاحب الله عزك كبرياء المعجزة الحسين والدمع الطعين والمنقطع الوتر
 ومغفر الجدين مجروح الرءوس باي اليمين باي الحسن المقبول يوم الاثنين ابا عبد الله
 الحسين عليه السلام السلام عليك يا قتل الظلم السلام عليك يا غيب العباد السلام عليك
 يا اسير الكربلاء وسلب الرداء والمدبوع من القفار وسبي النساء ومحروق الكفا والمخضب
 بالدماء واحزانك يا ابن محمد المصطفى واسمائه عليك يا علي المرتضى والفقهاء
 عليك يا فاطمة الزهراء وابن خديجة الكرمي وكفا الحسين الرضا واما الائمة الطاهرة
 واحزانك يا رسول الله واسمائه عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بصاع
 الدجى وسيفه الجاه والنجم المرجي السلام عليك يا حبيب الرحمن ويا شريك القران
 ويا صاحب المصاب والاحزان السلام عليك يا من سخن نحوها وصدره مكدور ودانه
 على القنطرة مشهور السلام عليك يا من نكت اللاتما ويا الائمة ويا قتل الظلم ويا من جنبه
 غربي بالائمة السلام عليك يا من كفى على قومه حجة فانكروها وهفوا بعتها و
 دنوا رسول الله في وصيته وصاوا على علي بن ابي طالب وقتلوا اخاه وبيعوا ابنته وذبوا
 بنطه واتي كرميه وقتلوا عطفنا بعتته وحقوا ابناءه وهتكوا حرمته
 وسلبوا مائة وثمانية واحزانك يا رسول الله واسمائه عليك يا ابن امير
 المومنين والفقهاء عليك يا فاطمة الزهراء السلام عليك يا من دمه غسله

وروي الحسين بن سعيد قال حدثنا احمر بن علي بن محمد بن ثابت عن ابي جعفر قال قال
 رسول الله ص وآله علي ما علي اوسيت في نفسك بحصال فاحفظها ثم قال اللهم اعنه ما اتاك
 فالصدق لا تخون من نيتك كذبا ابد والناموس الريع راخترين على خيانتهم ابا او الله
 الكفر من اسر عروجل فانك ساه والسر العو لثرة البكة ، من خيشه له عروجل بينك بكل
 بيت في الجنة والكاف منزل مالك ودمك دون دينك وان دنت الاخذ يستحق في صدق
 وصياحي وصديق انا الصلوة في الخشوع والتمتع فداك اياتي كل شهر حسن في قوله
 واربعين في وسطه وخمس في آخره واما القدر فهدك حتى تقول قدر اسرفك ولم تستر في عيدين
 بصلوة الليل وعليك بصلوة الليل وعليك بصلوة الليل وعليك بصلوة الزوال وعليك
 بتلاوة القرآن في كل صلاة وعليك في يدك في الصلوة وقلها وعليك يا استوا عند
 كل وضوء وكل صلوة وعليك بحسن الاخذق فانك لها عليك عب ويدا فاجتنبها فان لم تفعل
 فلا تلج الا نفسك
 من لا يختر الصفة

۱۲۵۶

کتابخانه

کتابخانه ملی افغانستان
کابل

په چار باره چورون لاس
باره چار چار چار چار

معارف

په چار باره چورون لاس
باره چار چار چار چار

دېومېم نه پورته کړه
کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله

په چار باره چورون لاس
باره چار چار چار چار

د

اسم او فاعل
کتابخانه ملی افغانستان
کابل

